

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

18. november 2019

Sisukord

EUROOPA PARLAMENT

ISTUNGJÄRK 2018-2019

16–19. aprilli 2018. aasta istungid

*Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT s C 450, 13.12.2018.**18. aprillil 2018. aastal vastu võetud tekstid, mis käsitlevad 2016. aasta eelarvele heakskiidu and mist, on avaldatud ELT s L 248, 3.10.2018.*

VASTUVÕETUD TEKSTID

I Resolutsioonid, soovitused ja arvamused

RESOLUTSIOONID

Euroopa Parlament**Teisipäev, 17. aprill 2018**

2019/C 390/01	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon valgurikaste kultuuride edendamise Euroopa strateegia kohta – valgurikaste ja liblikõieliste taimede kasvatamise soodustamine Euroopa põllumajandussektoris (2017/2116(INI))	2
2019/C 390/02	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi rakendamise kohta (2017/2030(INI))	10
2019/C 390/03	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon soolise võrdõiguslikkuse kohta ELi meediasektoris (2017/2210(INI))	19
2019/C 390/04	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamise kohta digitaalvaldkonna kaudu (2017/3016(RSP))	28

2019/C 390/05	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon arengukoostöö rahastamisvahendi, humanitaarabi rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi rakendamise kohta (2017/2258(INI)).....	33
2019/C 390/06	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon arengumaade võla jätkusuutlikkuse suurendamise kohta (2016/2241(INI)).....	46
2019/C 390/07	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamise kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Komisjoni seitsmenda aruande kohta (2017/2279(INI)).....	53
Kolmapäev, 18. aprill 2018		
2019/C 390/08	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi resolutsioon komisjoni usaldusväärusega seotud poliitika ja eelkõige Euroopa Komisjoni peasekretäri ametisse nimetamise kohta (2018/2624(RSP)).....	63
2019/C 390/09	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon turvalist, korrakohast ja seaduslikku rännet ja pagulasi käsitlevate ÜRO ülemaailmsete kokkulepete vallas saavutatud edu kohta (2018/2642(RSP)).....	69
2019/C 390/10	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon ELi välisrahastamisvahendite rakendamise kohta: 2017. aasta vahearuanne ja 2020. aasta järgne tulevane struktuur (2017/2280(INI)).....	76
2019/C 390/11	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon subsidiaarsust ja proportsionaalsust käsitlevate 2015. ja 2016. aasta aruannete kohta (2017/2010(INI)).....	94
Neljapäev, 19. aprill 2018		
2019/C 390/12	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Valgevene kohta (2018/2661(RSP)).....	100
2019/C 390/13	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Filipiinide kohta (2018/2662(RSP)).....	104
2019/C 390/14	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon olukorra kohta Gaza sektoris (2018/2663(RSP)).....	108
2019/C 390/15	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon uurivate ajakirjanike kaitse kohta Euroopas: Slovakkia ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum (2018/2628(RSP)).....	111
2019/C 390/16	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon vajaduse kohta luua Euroopa väärtuste rahastamisvahend, millega toetatakse Euroopa Liidus kohalikul ja riiklikul tasandil põhiväärtusi edendavaid kodanikuühiskonna organisatsioone (2018/2619(RSP)).....	117
2019/C 390/17	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete rikkumise kohta kahe Türgis vahistatud ja kinni peetud Kreeka sõjaväelase puhul (2018/2670(RSP)).....	120
2019/C 390/18	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon aluslepingute nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad liikmesriikide parlamente (2016/2149(INI)).....	121
2019/C 390/19	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon konkurentsipoliitika aastaaruande kohta (2017/2191(INI)).....	128
2019/C 390/20	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon vaksineerimisest hoidumise ja vaksineeritute arvu vähenemise kohta Euroopas (2017/2951(RSP)).....	141

2019/C 390/21	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi 2011/99/EL rakendamise kohta (2016/2329(INI)).	146
2019/C 390/22	Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Bologna protsessi rakendamise seisu ja järelmeetmete kohta (2018/2571(RSP))	155

III Ettevalmistavad aktid

EUROOPA PARLAMENT

Teisipäev, 17. aprill 2018

2019/C 390/23	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta sõlmida Euroopa Liidu ja Liibanoni Vabariigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Liibanoni Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE))	158
2019/C 390/24	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritiuse Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügi võimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (12476/2017 – C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE))	159
2019/C 390/25	Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu (mis käsitleb lisasoodustusi põllumajandustoodetega kauplemisel) sõlmimise kohta (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE))	160
2019/C 390/26	P8_TA(2018)0096 Maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevate kasvuhoonegaaside heidete ja nende gaaside sidumise lisamine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ***I Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevad kasvuhoonegaaside heited ja nende gaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD)) P8_TC1-COD(2016)0230 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest tulenev kasvuhoonegaaside heide ja sellest tulenevate kasvuhoonegaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 ja otsust nr 529/2013/EL	161

2019/C 390/27	P8_TA(2018)0097	Kasvuhoonegaaside heite vähendamise kohustused, et täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused ***I	
		Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse liikmesriikide võetud siduvaid eesmärgid kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks aastatel 2021–2030, et tagada vastupidav energialiit ning täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused, ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu teabe esitamise kohta (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0231		
		Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., milles käsitletakse liikmesriikide kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heidet aastatel 2021–2030, millega panustatakse kliimameetmesse, et täita Pariisi kokkuleppega võetud kohustused, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013.....	163
2019/C 390/28	P8_TA(2018)0098	Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikirja ning rahastamine ***I	
		Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1141/2014, mis käsitleb Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikirja ning rahastamist (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))	
	P8_TC1-COD(2017)0219		
		Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) 2018/..., millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 1141/2014, mis käsitleb Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikirja ning rahastamist	165
2019/C 390/29	P8_TA(2018)0099	Hoonete energiatõhusus ***I	
		Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0381		
		Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta ja direktiivi 2012/27/EL energiatõhususe kohta	166
		Kolmapäev, 18. aprill 2018	
2019/C 390/30		Euroopa Parlamendi otsus mitte esitada vastuväiteid komisjoni 5. märtsi 2018. aasta delegeeritud määrusele, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA))	168
2019/C 390/31		Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu, millega määratakse kindlaks ajavahemik esindajate üheksandaks otseseks ja üldiseks valimiseks Euroopa Parlamenti (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS)).....	170

2019/C 390/32	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu liidu nimel sõlmimise kohta (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE))	171
2019/C 390/33	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta muu kui seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu liidu nimel sõlmimise kohta (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI))	172
2019/C 390/34	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE)).....	178
2019/C 390/35	Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni lisaprotokoll Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE))	179
2019/C 390/36	P8_TA(2018)0112 Pakendid ja pakendijäätmed ***I Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD)) P8_TC1-COD(2015)0276 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta	180
2019/C 390/37	P8_TA(2018)0113 Kasutuselt kõrvaldatud sõidukid, patarei- ja akujäätmed ning elektroonikaromud ***I Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid, ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD)) P8_TC1-COD(2015)0272 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta	181
2019/C 390/38	P8_TA(2018)0114 Jäätmed ***I Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD)) P8_TC1-COD(2015)0275 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid	183

2019/C 390/39	<p>P8_TA(2018)0115</p> <p>Prügilad ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0274</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta</p>	186
2019/C 390/40	<p>P8_TA(2018)0116</p> <p>Keskkonnaaruandluse menetlusnormid ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, millega muudetakse nõukogu direktiivi 87/217/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/31/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, nõukogu direktiivi 86/278/EMÜ ning nõukogu direktiivi 94/63/EÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0394</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2018/..., millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, direktiive 94/63/EÜ ja 2009/31/EÜ ning nõukogu direktiive 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ</p>	188
Neljapäev, 19. aprill 2018		
2019/C 390/41	<p>Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) hariliku maksimumsummaa järgimise kohustuse osas (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS))</p>	189
2019/C 390/42	<p>P8_TA(2018)0178</p> <p>Finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamine ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiivi 2009/101/EÜ (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0208</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprilli 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL.....</p>	190

2019/C 390/43	P8_TA(2018)0179	Mootorsõidukite ja mootorsõidukite haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike tüübikinnitused ja turujärelevalve ***I	
		Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike tüübikinnituse ja turujärelevalve kohta (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0014	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/... mootorsõidukite ja mootorsõidukite haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike tüübikinnituse ja turujärelevalve kohta, ning millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 715/2007 ja (EÜ) nr 595/2009 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/46/EÜ	192
2019/C 390/44	P8_TA(2018)0180	Mahepõllumajanduslik tootmine ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamine ***I	
		Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr XXX/XXX [ametlike kontrollide määrus] muutmise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 kehtetuks tunnistamise kohta (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0100	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007	193
2019/C 390/45		Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE))	196
2019/C 390/46		Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi 2019. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta (2018/2001(BUD))	215

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Seadusandlik tavamenetlus, esimene lugemine
- ***II Seadusandlik tavamenetlus, teine lugemine
- ***III Seadusandlik tavamenetlus, kolmas lugemine

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Euroopa Parlamendi muudatused:

Uued tekstiosad on märgistatud **paksus kaldkirjas**. Välja jäetud tekstiosad on tähistatud sümboliga **■** või on läbi kriipsutatud. Teksti asendamise puhul märgistatakse uus tekst **paksus kaldkirjas** ja asendatav tekst jäetakse välja või kriipsutatakse läbi.

EUROOPA PARLAMENT

ISTUNGJÄRK 2018-2019

16–19. aprilli 2018. aasta istungid

Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT s C 450, 13.12.2018.

18. aprillil 2018. aastal vastu võetud tekstid, mis käsitlevad 2016. aasta eelarvele heakskiidu andmist, on avaldatud ELT s L 248, 3.10.2018.

VASTUVÕETUD TEKSTID

Teisipäev, 17. aprill 2018

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

P8_TA(2018)0095

Valgurikaste taimede kasvatamise edendamise Euroopa strateegia

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon valgurikaste kultuuride edendamise Euroopa strateegia kohta – valgurikaste ja liblikõieliste taimede kasvatamise soodustamine Euroopa põllumajandussektoris (2017/2116(INI))

(2019/C 390/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 8. märtsi 2011. aasta resolutsiooni „Eli valgupuudujääk ja selle pikaajalise probleemi võimalikud lahendused“⁽¹⁾,
- võttes arvesse komisjoni 14. septembri 2016. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju (koondmäärus) (COM(2016)0605) ja sellega seotud muudatusettepanekut, mille eesmärk on lisada määrusesse taotlus, mille kohaselt peab komisjon avaldama 2018. aasta lõpuks nn proteiinikava⁽²⁾,
- võttes arvesse 12. juuni 2017. aasta põllumajandusnõukogus Saksamaa ja Ungari esitatud „Euroopa sojadeklaratsiooni“, mille allkirjastas seejärel 14 liikmesriiki⁽³⁾,
- võttes arvesse nõukogu 8. juuni 1993. aasta otsust 93/355/EMÜ teatavaid õliseemneid käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumi sõlmimise kohta GATTi raames Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahel⁽⁴⁾,
- võttes arvesse 25. septembri 2015. aasta ÜRO Peaassambleel vastu võetud dokumenti „Transforming our World: the 2030 agenda for sustainable development“ (Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma“) ja selles sisalduvaid kestliku arengu eesmärgi 2, 12 ja 15,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 68. istungjärgul vastu võetud otsust kuulutada 2016. aasta ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) egijdi all rahvusvaheliseks kaunviljade aastaks⁽⁵⁾,
- võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni taotlusel Euroopa Parlamendi poliitikaosakond B poolt tellitud uurin-gut pealkirjaga „The environmental role of protein crops in the new common agricultural policy“ (Valgurikaste kultuuride ökoloogiline roll uues ühises põllumajanduspoliitikas)⁽⁶⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendis toimunud kuulamist Euroopa taimse valgu varude suurendamise teemal,
- võttes arvesse 19. jaanuari 2013. aasta Doonau sojadeklaratsiooni,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
- võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arva-must (A8-0121/2018),

⁽¹⁾ ELT C 199 E, 7.7.2012, lk 58.

⁽²⁾ Vt raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2012/2002 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013, (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1308/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014, (EL) nr 283/2014 ja (EL) nr 652/2014 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsust 541/2014/EL (A8-0211/2017).

⁽³⁾ Nõukogu peasekretariaat, 10055/17, Brüssel, 7. juuni 2017.

⁽⁴⁾ EÜT L 147, 18.6.1993, lk 25.

⁽⁵⁾ ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO). Rahvusvaheline kaunviljade aasta. Toitainerikkad seemned ja jätkusuutlik tulevik.

⁽⁶⁾ IP/B/AGRI/IC/2012-067 (PE 495.856).

Teisipäev, 17. aprill 2018

- A. arvestades, et kolmandatest riikidest imporditavast loomasöödast sõltuva loomakasvatusektori vajaduste tõttu on Euroopas tõsine puudus taimsetest valkudest ning et 15 aasta jooksul välja kuulutatud arvukatest sellekohastest algatustest ja kavatsustest ning biokütusetoodangu kõrvalsaaduste loomasöödana kasutamisest hoolimata ei ole olukord kuigivõrd paranenud; arvestades, et ELi praegune seis, mida iseloomustab taimsete valkude, peamiselt soja import Lõuna-Ameerikast, ei ole jätkusuutlik ning see näitab vajadust energilisemalt tegutseda, eriti nimetatud impordi kestlikkuse parandamiseks;
- B. arvestades, et väga oluline on vähendada liidu sügavat sõltuvust peamiselt söödaks kasutatavate valgurikaste kultuuride impordist; arvestades, et lisaks keskkonnamõjudele sojatootmise piirkondades ohustab praegune olukord tugevalt eriti ELi loomakasvatusektorit, kuna hinnakõikumised rahvusvahelistel turgudel on varasemast palju suuremad;
- C. arvestades, et Euroopa Parlament on korduvalt võtnud sõna valkude ja Euroopa valgualase tegevuskava küsimustes, kuid tema algatustel ei ole olnud sisulisi tagajärgi, mis võiksid vähendada Euroopa sõltuvust taimsete valkude impordist;
- D. arvestades, et veiste spongioosse entsefalopaatia kriisi tõttu keelustati Euroopas põhjendatult loomajahu kasutamine söödas (⁷), kuid selle tagajärjel kasvas järsult soja import Ladina-Ameerikast;
- E. arvestades, et ELis on valgurikaste kultuuride all üksnes 3 % haritavast maast ja EL katab enam kui 75 % oma taimsete valkude vajadusest impordiga, valdavalt Brasiiliast, Argentiinast ja USAst;
- F. arvestades, et liidu loomakasvatusektor on äärmiselt tundlik hinnakõikumiste ja konkurentsimoonutuste suhtes ning sõltub taskukohase ja kvaliteetse taimse valgu impordist, mis on Euroopa põllumajandusettevõtete jaoks tõsine probleem;
- G. arvestades, et Euroopa valgurikastest kultuuridest saab õlirikkaid kõrvalsaadusi, mida saab kasutada ringmajanduses ning mis võivad olla väärtuslikud inimtoidu, taastuenergia või keskkonnanahoidlike kemikaalide allikad; arvestades, et valkude ja kõrvalsaaduste koostootmine Euroopas võimaldab piirata metsade raadamist põhjustavate GMO-valkude ja biokütuste impordi;
- H. arvestades, et söödas kasutatava taimse valgu probleemi analüüsimise keskmes on liiga sageli olnud valgurikkad toorained, nende seos taimsete valkude puudujäägiga ning põllumajandusloomade söödaratsiooni täiendavate toorainete otsingud;
- I. arvestades, et taimsete valkude küsimust Euroopas tuleb põhjalikumalt analüüsida, et välja töötada pikaajaline strateegia ja leida maksimaalselt vahendeid, mille abil võimalikult tulemuslikult vähendada meie sõltuvust taimsete valkude impordist; arvestades, et see strateegia on avivahend üleminekuks säästvamatele põllumajanduse ja põllumajandusliku toidutööstuse süsteemidele;
- J. arvestades, et sarnaselt energiaga on ka valkudel inimeste toitumises oluline koht ning need võivad esineda kas taimsel või loomisel kujul;
- K. arvestades, et taimsed valgud on toiduga kindlustatuse, toidu ja söödaga varustamise sõltumatus, keskkonnakaitse, ülemaailmse soojenemise ja taastuenergia seisukohast võtmetähtsusega; arvestades, et need on elulisel tähtsadal ning kuuluvad igasuguse nii inimeste kui ka loomade tarbitava toidu koostisse;
- L. arvestades, et aastatel 1994–2014 kasvas Euroopa valgurikka tooraine kogutoodang 24,2 miljonilt tonnilt 36,3 miljonile tonnile (+50 %), kuid tarbimine suurenes samal ajal 39,7 miljonilt tonnilt 57,1 miljonile tonnile (+44 %); arvestades, et liidu summaarne valgupuudujääk (2014. aastal 20,8 miljonit tonni) järelkult suureneb; arvestades, et taimsete valkude maailmaturg koos soja ja sojajahu turuga on viimase 50 aastaga oluliselt kasvanud ning et nende toorainete tarbimine on suurenenud kõikides liikmesriikides, seejuures kasvas soja tarbimine 2,42 miljonilt tonnilt 1960. aastal praeguseks ligi 36 miljonile tonnile; arvestades, et ELi loomakasvatusektor sõltub suurel määral sojaubade ja -jahu impordist kolmandatest riikidest, eelkõige Lõuna-Ameerikast; arvestades, et ELi nõudluse rahuldamiseks tuleb sojauba kasvatada ligi 15 miljonil hektaril, millest 13 miljonit hektarit asub Lõuna-Ameerikas;

(⁷) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜTL 147, 31.5.2001, lk 1).

Teisipäev, 17. aprill 2018

- M. arvestades, et valgurikaste kultuuride kasvatamine annab keskkonnale olulist lisaväärtust, mida ei ohusta sellega seonduv taimekaitsevahendite kasutamine;
- N. arvestades, et viimastel aastatel on Hiinast saanud maailma suurim sojaimportija ning seal on käivitatud omaenda läbipaistmatu varustuskindluse strateegia, mis tavapäraste turumehhanismide asemel tugineb Brasiilia kui maailma suurima sojatarnijaga sõlmitud tootmislepingutele ja keskkonda kahjustavatele suurtele investeeringutele sealsetesse tootmis-, töötlemis- (purustamine) ja sadamatransporditaristutesse; arvestades, et selline Hiina põllumajandusliku toidutööstuse rahvusvaheliseks muutmise strateegia võib ohustada ELi (kes on samuti Brasiilia suur klient) praegusi soja ja õliseemnete turuvarusid ning liidu turgude stabiilsust;
- O. arvestades, et suurem osa valdavalt Põhja- ja Lõuna-Ameerikast liitu imporditavast sojast saadakse geneetiliselt muundatud põllukultuuridest ning Euroopa tarbijad ei usalda seda tehnoloogiat; arvestades, et kasvab huvi kohalike GMO-vabade toodete vastu ja mure importtoodangu CO₂-jalajälje pärast; arvestades, et ELis toetavad paljud soja tootjad ja töötajad, söödatootjad ning toidutööstuse esindajad (liha-, piima- ja munatootjad ja teised soja tarbijad), müügiketid ja muud asjaomased institutsioonid jätkusuutlikke, sertifitseeritud ja GMO-vabasid soja tootmise süsteeme;
- P. arvestades, et ELi toiduainevajaduste katmiseks on Euroopa põllumajandus ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) raames ümber kujundatud; arvestades, et see on muutunud intensiivsemaks ning põllumajandustoodete ja -toorme turud on avanenud, mis on suurendanud ELi sõltuvust Ameerikas toodetud taimsetest valkudest; arvestades, et üleilmastumine on põhjustanud muutusi toitumisharjumustes ja põllumajandusettevõtete spetsialiseerumises, mille tulemusena valkude tootmiseks vajalikke sisendeid, näiteks sünteetilisi lämmastikväetisi ja valgurikast loomasööda tootmist, tuuakse suurtes kogustes kauge maa tagant, mis mõjutab nii keskkonda kui ka kliimat;
- Q. arvestades, et loomasööda tootmiseks imporditavate valgurikaste kultuuride, eriti soja tootmine on üks peamisi maakasutuse muutuse põhjustajaid ning on väljaspool Euroopat üks maailma metsade raadamise peapõhjuseid; arvestades, et valgurikaste kultuuride ulatuslikum kasvatamine Euroopas võiks oluliselt täiendada meetmeid, mille abil edendada põllumajandustoorme tarneahelaid ilma metsi raadamata; arvestades, et metsade hävitamise ja nende seisundi halvenemise üleilmse probleemi lahendamine on muutunud veelgi olulisemaks seoses kestliku arengu tegevuskavaga aastani 2030 ja Pariisi kliimakokkuleppega;
- R. arvestades, et taimede eluks ja taimse valgu tootmiseks vajalikku lämmastikku saadakse nüüdisajal peale liblikõieliste taimede peamiselt sünteetilisest lämmastikväetistest, mille tootmine on kallis ja energiamahukas, saastab vett ja õhku ning jätab suure ökoloogilise jalajälje, kuna tootmiseks kulutatakse suurel hulgal fossiilkütuseid; arvestades, et see ei aita kaasa ringmajanduse eesmärgi saavutamisele ning meie ressursside ja jäätmevoogude tõhusamale kasutamisele; arvestades, et seetõttu tuleb ümber mõtestada valkude küsimus tootmisetapist kuni tarbimisetapini tootlikkuse ja keskkonnanäitajate mõistes, lähtudes lämmastikuringe paremast juhtimisest, muu hulgas orgaaniliste lämmastikväetiste, sealhulgas orgaanilistest jäätmevoogudest (nagu loomasõnnik) saadud ringlusse võetud toitainete kasutamisest ja arendamisest;
- S. arvestades, et selleks, et vähendada ELi sõltuvust taimsete valkude impordist, tuleb mäletsejatele ja muudele loomadele vajalike valgurikaste kultuuride kõrval tegeleda ka kõigi muude, sealhulgas karjamaa- ja rohumaakultuuridega, mida nende väiksemast valgusisaldusest hoolimata kogus liidus laialdaselt kasvatatakse; arvestades, et mäletsejate avamaakarjatamisel on palju eeliseid, sealhulgas põllumajandustootja sisendkulude kahanemine;
- T. arvestades, et taimse valgu tootmine ei kasva, kui nende taimede kasvatamine ei muutu tulusamaks, ning Euroopa põllumajanduse kestliku arengu toetamiseks on vaja ellu viia tõhus ja ambitsioonikas taimsete valkudega varustamise strateegiline kava; arvestades, et selline kava nõuab liidu eri poliitikavaldkondade ning eeskätt ÜPP meetmete võtmist;
- U. arvestades, et viimastel kümnenditel on EL Euroopa valgusõltumatuse eesmärgi toetamiseks kasutanud kolme peamist vahendit, milleks on vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus valgurikaste taimede ja õliseemnekultuuride tootmiseks, ELi bio- kütusepoliitika ning viimase ÜPP reformiga kehtestatud 30 % suurune otsetoetus tingimusel, et rakendatakse keskkonnasäästlikkuse meetmeid, mille hulgas on kohustus eraldada 5 % põllumaast ökoloogilise kasutuseesmärgiga maaalaks ning otsus kasvatada lämmastikku siduvaid kultuure ja vahekultuure;

Teisipäev, 17. aprill 2018

- V. arvestades, et põllumajandustootjate huvi lämmastikku siduvate ja valgurikaste kultuuride vastu on oluliselt suurenenud, kuna need aitavad neil täita keskkonnasõbraliku poliitika nõudeid, ning arvestades, et selline huvi innustab sordiaretajaid uuesti või ulatuslikumalt selliste kultuuridega tegelema;
- W. arvestades, et aastatel 2000–2013 ei õnnestunud lihtsalt ÜPPga kehtestatud meetmetega muuta Euroopas taimsete valkude tootmise vähenemise või pidurdumise suundumust, kuid pärast 2013. aastat on see toetus koos keskkonnasäästlikkuse meetmega, millega lubatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel valgurikkaid kultuure kasvatada, järsult suurendanud valgurikaste kultuuride tootmist ELis;
- X. arvestades, et Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ÜPP osas 2013. aastal saavutatud poliitiline kokkulepe näeb ette võimaluse kasvatada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel lämmastikku siduvaid kultuure;
- Y. arvestades, et uuringud on näidanud, et söödatootjad lisavad sageli söödale vajalikust rohkem valku, ja seetõttu võib sööda sihtliigile vajaliku valgusisalduse täpsem väljaarvutamine tõhusust suurendada;
- Z. arvestades, et valgurikaste kultuuride kasvatamise väikese osakaalu tõttu ELis kahaneb taimseid valke uurivate teadusprogrammide arv, millega kaasneb koolituste, innovatsiooni ja praktiliste kogemuste omandamise vähenemine ELis; arvestades, et innovatsiooni tulemuslikkust peaks tõstma ja valgurikkaid kultuure käsitlevat teaduspoliitikat täiustama, kuid see tooks edu vaid juhul, kui seda toetaksid keskpika kuni pika perspektiiviga võetud poliitilised kohustused; arvestades, et valgurikkaid kultuure käsitlev teaduspoliitika peaks hõlmama ka kohalike tingimustega kohastunud ja kohapeal kasvatatavaid ristõielisi kultuure;
- AA. arvestades, et sordiaretuse toetamine on vajalik uute valgurikaste sortide aretamiseks, mis võivad aidata suurendada ELis valkude tootmist; arvestades, et tõhusaks sordiaretuseks on vaja piisavalt rahastatud pikaajalist teaduspoliitikat ja sobivat õiguskeskkonda, mis stimuleeriks innovatsiooni;
- AB. arvestades, et komisjon on juba varem rahastanud ja rahastab praegu mitut asjakohast projekti, sealhulgas rubriigi „SFS-44-2016. Ühine sordiaretusprogramm, et vähendada ELi ja Hiina sõltuvust valgu impordist“ raames; arvestades, et tuleks tagada asjakohane teavitamine selliste projektide tulemustest ning nende tulemuste levitamine ja kasutamine, nii et selles valdkonnas tulevikus tehtavad poliitilised otsused oleksid tõendus põhised;
- AC. arvestades, et soja tootmise kulud püsihindades on alates 2007. aastast ligikaudu kahekordistunud;
1. on seisukohal, et on aeg viia ellu laialdane Euroopa taimse valgu tootmise ja sellega varustatuse strateegiakava, millega edendatakse kõigi liidus kasvatatavate kultuuride kestlikku arengut; on lisaks seisukohal, et see muutus tähendab meie tootmissüsteemide olulist ümbertegemist, et täita põllumajandustootjatele elatise teenimise ning ringmajanduse ja kestliku põllumajandustoodangu nõuded, mille aluseks on agroökoloogia ja teiste keskkonnasõbralike tavade nõuded, sealhulgas mäletsejate väheste ressursivajadusega söötmise strateegiaid, mis põhinevad nii püsikarjamaadel kui ka põllumaale rajatavatel ajutistel rohumaadel;
 2. kutsub komisjoni üles võtma viivitamata meetmeid, et vältida valgurikaste taimede praeguste tootmiskoguste vähenemist, võttes nõuetekohaselt arvesse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel lämmastikku siduvate kultuuride traditsioonilisest kasvatamisest tulenevat kasu keskkonnale;
 3. märgib, et valgurikkad kultuurid võivad olla keskkonnale kasulikud tänu nende võimele siduda õhulämmastikku; lisab, et täiendav kasu tuleneb fossiilkütustest toodetavate väetiste kasutamise piiramisest, mulla kvaliteedi ja viljakuse paranemisest, pidevast monokultuuride kasvatamisest tingitud haiguste vähenemisest ning elurikkuse kaitsmisest ja suurendamisest; rõhutab lisaks, et bioloogiline lämmastiku sidumine selliste kultuuride poolt võib aidata vähendada sisendkulusid ja liigse väetisekasutusega seotud võimalikke keskkonnakahjusid;
 4. nõuab Euroopa põllukultuuride turu vaatluskeskuse toetatud Euroopa tasandi platvormi loomist, mis võimaldab välja selgitada valgurikaste kultuuride kasvatamise piirkondi Euroopas kultuuride ja asukohtade lõikes, koostada kõigile põllumajandustootjatele kättesaadavaid tehnilisi suuniseid, teha turustamise hõlbustamiseks kindlaks Euroopa valgutootmisvõime ning koondada ühte kataloogi kõik valkude temaatikaga seotud avaliku ja erasektori teadusuuringud;
 5. soovib keskenduda kõigile taimse valgu allikatele, s.t nii toidu- kui söödakultuuridele, ning uute taimsete valkude väljatöötamise ja turustamise õiguslikule toetamisele; on lisaks veendunud vajaduses uurida rohkem alternatiivseid valguallikaid;

Teisipäev, 17. aprill 2018

6. tunnistab, et Lõuna-Ameerika sojatoodang mõjutab oluliselt maakasutuse muutumist ning põhjustab paljusid keskkonnaprobleeme (näiteks põhjavee saastumine pestitsiididega, mullaerosioon, veevarude vähenemine ning metsaraadamine, mille tagajärjeks on hävitav elurikkuse kadu); tunnistab, et soja tootmisel on tootjariikides kahjulikke sotsiaalseid ja tervisemõjusid, mida süvendab maavaldusõiguste nõrkus, maade hõivamine, inimeste sunniviisiline ümberasustamine ja muud inimõiguste rikkumised;

7. tuletab meelde, et 1990. aastate veiste spongioosse entsefalopaatia kriis ning määruses (EÜ) nr 999/2001 sätestatud töödeldud loomsete valkude loomasöödas kasutamise keeld on suurendanud Euroopas nõudlust taimsete valkude järele; märgib, et Euroopa kalakasvatusektoris kasutatakse alternatiivseid Euroopa valguallikaid, näiteks kalajahu;

Kava mitmesugused eesmärgid

8. on seisukohal, et kava peab maksimeerima biomassi säästvat tootmist sobival põllumajandusmaadel, kasvatades sellele püsitaimekatte, millest osa saab kasutada valkude tootmiseks;

9. peab vajalikuks kasutada senisest enam liblikõieliste kultuuride (nii inimtoiduks kui ka söödaks mõeldud liblikõieliste) potentsiaali, kuna liblikõieliste sugukonnal on mitmeid põllumajanduslikke, majanduslikke ja ökoloogilisi eeliseid, näiteks õhulämmastiku sidumine sümbiootiliste protsesside kaudu, mis vähendab sünteetiliste lämmastikväetiste vajadust, ning lisaks on nende puhul pestitsiidide vajadus väga väike; rõhutab, et liblikõielistest kultuuridest jääb tänu lämmastiku sidumisele järgmiste põllukultuuride tarbeks maha hea mullastruktuur, mis võib suurendada saagikust 10–20 %; märgib, et viljavaheldus (külvikorrasüsteem) parandab mulla kvaliteeti, tõkestab haigusi ja soodustab elurikkust;

10. rõhutab lisaks, et liblikõielisi sisaldavate külvikorrasüsteemide puhul katkestatakse kahjurite ja haigusetkitajate paljunemistsüklid ning sellega piiratakse taimehaigusi ja vajadust kasutada taimekaitsevahendeid; märgib, et täiendavaks plussiks on elurikkuse suurendamine, kuna tehakse lõpp aastast aastasse korduvatele monokultuuridele;

11. soovib toetada, eeskätt ÜPP raames, sojakasvatust ELis, muutes selle kasumlikuks ja konkurentsivõimeliseks, kuna uued sojasordid võivad uutes piirkondades kohaneda, kuid lisab, et see ei tohiks pidurdada muude valgurikaste toidukultuuride (lupiini, põlduba, hernes, kikerhernes, maapähkel jne) kasvatamist; on veendunud, et selline laialdane valik võimaldab vastavalt kliimatingimustele maksimeerida valgutoodangut kõigis Euroopa piirkondades;

12. nõuab, et pöörataks rohkem tähelepanu heintaimede ja ristiku kasvatamisele, mis tänu suurtele kasvupindadele aitavad oluliselt rahuldada loomasööda jaoks vajaliku valgu nõudlust; märgib, et liblikõielised taimed, näiteks ristik, võivad rohumaal hästi kasvada;

13. soovib tuua tagasi oluliste põllukultuuride ja söödakultuuride hulka sellised valgurikkad taimed nagu soja, lutsern, põlduba, hernes ja sellised kultuurid nagu ristik, esparsett ja paljud teised liblikõielised taimed;

14. peab vajalikuks arendada kohalikke ja piirkondlikke valgu tootmise ja töötlemise ahelaid, milleks tootjad peaksid organiseeruma ja tuleks tihendada taime- ja loomakasvatavate sidemeid (tarne- ja kaubavahetuslepingud, väikeste kuni keskmise suurusega nn keskkonnasõbraliku valgu biorafineerimistehaste rajamine) ning vahetada teadmisi sobivate liblikõieliste sortide, külvikordade ja muldade küsimustes; selleks peab kasulikuks abistada ÜPP kaudu ettevõtjaid, kes riskivad siseneda taimsel valgul põhinevate toiduainete ja loomasöödate lühikestesse tarneahelatesse; rõhutab kasvatajate ja söödatootjate vaheliste otselepingute tähtsust;

15. õhutab edendama kvaliteetsete ja GMO-vabade valgurikaste põllukultuuride tootmist koos toodangu selge jälgitavuse ja nii nende tootmiskoha kui ka tootmisviiside märgistamisega vastuseks Euroopa tarbijate kasvavale huvi GMO-vabade toodete vastu;

16. peab vajalikuks toetada põllumajandite suuremat omavarustatust nii mäletsejaliste kui ka lihtmaoliste loomade söödaga nii majandi kui ka piirkonna tasandil, sealhulgas sööda tootmist majandites kohapeal;

17. peab soovitavaks minimeerida saagikadusid ja jääkainevoogusid ning suurendada saagi toiteväärtust saagi koristamise, säilitamise ja töötlemise (kuivatamine, pakendamine jne) täiustamisega;

Teisipäev, 17. aprill 2018

18. on seisukohal, et taimsete valkude toodangu suurendamiseks tuleb tõsta nende kultuuride kasumlikkust ja arendada selliseid võtteid nagu vähemalt kolmeaastased külvikorrad ja liblikõieliste külvamine teravilja alla ning suurendada eri sortide ja kultuuride segakülvi nii toidu- (nt ristik ja raps, tritik ja hernes) kui ka söödataimede (kõrrelised, liblikõielised, meslin jne) kasvatamisel, et minna üle säästvamatele põllumajandusliku toidutööstuse süsteemidele, toetades ELis ja mujal üleminekut sisendimahukatelt monokultuuridelt mitmekesisele agroökoloogilisele taimekasvatusele;
19. nõuab teadusuuringute käivitamist järgmistel teemadel: sobivus külvikordades ja segakultuurides kasutamiseks; uute sortide ja liikide valimine, mis võimaldavad põllumajandustootjatel paindlikult kliimamuutustega kohaneda; stressitaluvus; segakultuurid; saagikuse suurendamine; loomasööda (idandatud seemned, rapsiseemned jms) valgusisaldus ja seeditavus; taimede haiguskindluse suurendamine; idanemistingimused kui umbrohutõrje meetod; sööda väärindamine ja biostimulaatorid; rõhutab, et põllumajandustootjad vajavad sidusat abivahendite komplekti, mis koosneb majandamisviisidest ning taimekaitsevahenditest ja meetoditest võitluseks haiguste ja muude taimekasvu ja saagikust kahjustada võivate tegurite vastu;
20. nõuab massiivseid investeeringuid teadusuuringutesse, sealhulgas sordiaretusse, selleks et kõnealuseid kultuure tulemuslikumalt kasvatada, tekitada majanduslik huvi söödakultuuride kasvatamise vastu (mille kasumimarginaalid võivad olla teiste kultuuridega võrreldes väiksemad), aretada saagikuse tagamiseks rohkem sorte, lahendada valgurikaste kultuuride kasvatamist takistavad maaviiljelusprobleemid ning tagada tootmis- ja turustusahelate struktureerimiseks piisavad mahud; juhib tähelepanu ka vajadusele arendada Euroopa kliimaga paremini kohanenud valgurikkaid kultuure, tõsta nende valgusisaldust ning teadusuuringute tõhustamiseks tagada investeeringute turvalisus;
21. soovib kasutada senisest enam täppispõllumajandust (eriti digiteerimise kaudu), et võimalikult täpselt välja arvestada taimekasvatussisendite kogused ja loomade söödaratsioonid, vähendada jäätmeteket ja teatavat liiki saastet, ning soovib ka rohkem kasutada mehhaanilisi umbrohutõrjemeetodeid;
22. kavatses edendada uute oskuste omandamist, teadmussiiret, alg- ja jätkukoolitust ning toetust kõigile muudele nii inimtoidu kui ka loomasööda alastele teadus- ja rakendusuuringutele;
23. nõuab igat laadi innovatsiooni ja rakendusuuringute toetamist, milleks tuleb koondada kogemused ja teadmised ning tugineda eeskätt innovaatilisi lahendusi pakkuvatele kohalikele sidusrühmadele;
24. nõuab söödaimportile säästlikkuse kriteeriumide kehtestamist, et tagada kolmandates riikides valgurikaste taimede kestlik kasvatamine ilma kahjulike sotsiaalsete või keskkonnamõjudeta;
25. rõhutab, et toitumisalane haridus võib mängida olulist rolli toidunõudluse kujundamisel; rõhutab vajadust võtta ELi või liikmesriikide tasandil vastu toitumissuunised, mille eesmärk on edendada tervislikku toitumist ja käsitleda toidu tootmise seotud keskkonnaprobleeme;
26. peab vajalikuks tõhustada põllumajandustootjatele pakutavat tehnilist abi ja nõustamist, et edendada nii inimtoiduks kui ka söödaks mõeldud valkude säästvat tootmist;

Kavas ette nähtud vahendid

27. on seisukohal, et kava elluviimine nõuab liidu mitmete poliitikavaldkondade – ÜPP, teaduspoliitika, keskkonna- ja kliimameetmete poliitika, energiapoliitika ning naabrus- ja kaubanduspoliitika – rakendamist ja kooskõlastamist;
28. peab oluliseks, et ÜPP toetaks valgurikaste kultuuride kasvatamist mitmesuguste eri meetmetega, näiteks tootmiskohustusega seotud vabatahtlike toetustega (mis ei tohiks piirduda probleemsete kultuuride ja piirkondadega), keskkonnasäästlikkuse toetustega ning teise samba vahenditega, eelkõige mahe- ja muud liiki tootmisele suunatud põllumajanduse keskkonnameetmetega, kvaliteetsete investeeringutega, põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemiga, koolitusega ning innovatsiooni edendamise Euroopa innovatsioonipartnerluse kaudu; juhib tähelepanu asjaolule, et tootmiskohustusega seotud toetuste kehtestamine on mõningates liikmesriikides suurendanud valgurikaste taimede kasvatamist;

Teisipäev, 17. aprill 2018

29. arvab, et tuleks õppust võtta hiljutisest taimekaitsevahendite kasutamise keelustamisest ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel, olgugi et 2016. aastal moodustasid need alad 15 % Euroopa põllumaast (8 miljonit hektarit) ja peaaegu 40 %-l neist maa-aladest kasvatatakse lämmastikku siduvaid või vahekultuure; on seisukohal, et taimsete valkude varustuskindluse tagamise kava ühe osana ette nähtud kõikide kasutatavate põllumajandusmaade üldise kaasamise raames võib ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel taimseid valkuseid toota nii tavapõllumajanduse meetoditega – kasutades integreeritud kahjuritõrjet, kuna neid kultuure ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel kasvatavad põllumajandustootjad ei ole alati kindlad, kas nad suudavad kahjurite rünnakuid tõrjuda – kui ka mahetootmise meetoditega, arvestades et ELi sojaimpordi asendamiseks tuleks siin sojat kasvatada ligi 17 miljonil hektaril; leiab, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad on vajalikud ka ohustatud elurikkuse kaitsmiseks ja meie toiduga kindlustatuse tagamiseks, eriti seetõttu, et elurikkus võib eeskätt tolmeldamise parandamise kaudu tõsta naabruses asuvate kultuuride, sealhulgas valgurikaste kultuuride saagikust umbes 20 % võrra;

30. soovib, et keskkonناسäästlikkuse toetust kohandataks seoses püsirohumaade säilitamisega, et võtta teatavates piirkondades paremini arvesse kas üksnes lutserni või lutserni ja kõrreliste segu eripära enam kui viie aasta vanustel ajutistel rohumaadel, mis selle tähtaja möödudes loetakse õiguslikult püsirohumaadeks, mille ümberküundmisele pärast viie aasta pikkuse perioodi lõppemist on seatud piirangud, ehkki see võimaldaks toota suuremates kogustes söödavalku ja tagada asjaomastele põllumajandusettevõtetele valkude osas suurema sõltumatuse;

31. tunneb heameelt asjaolu üle, et ühise põllumajanduspoliitika koondlääbivaatamise käigus saavutas Euroopa Parlament lämmastikku siduvate kultuuride ümberarvestuskoeffitsiendi tõstmise 0,7-lt 1-le kompensatsioonina pestitsiidide kasutamise keelustamise eest ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel;

32. on seisukohal, et Euroopa valgustrateegias tuleks võtta arvesse ümbersõnastatud taastuenergia direktiivi, valkude kahesugust kasutust ning valkude kõrvalsaaduste, jäätmete ja jääkide tähtsust ringmajanduses ning soodustada viljavaheldust, mitmekesistamist ja sööti jäetud alade kasutamist kooskõlas ÜPP keskkonناسäästlikkuse meetmetega;

33. peab oluliseks võtta tulevases ÜPPs arvesse täiendavaid ettepanekuid valgurikaste kultuuride kasvatamise toetamiseks, näiteks ettepanekut, et vähemalt kolmeaastaste külvikordade ühe osana tuleb kasvatada ka liblikõielisi; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et need liikmesriigid, kus on levinud nn niiske ilma haigused, võivad vajada pikemaid külvikordi; peab ka eriti vajalikuks keskkonناسäästlikkuse toetusest paindlikuma ökosüsteemipõhise toetuse sisseadmist, et tunnustada ristõieliste ja õliseemnekultuuride kasulikkust elurikkuse seisukohalt, sealhulgas tolmeldajate toidubaasina, samuti innovatsiooniga tegelejatele riskitagetiste pakkumist ning maaelu arengu poliitika raames valkude alajaotuse loomist;

34. rõhutab vajadust võtta kasutusele uued vahendid, et aidata parandada valgurikaste taimedega ja eriti sojaga varustatust, ning tagada nende õiglane rakendamine kõigis liikmesriikides;

35. on veendunud, et praegused valgurikaste kultuuride strateegia valdkonna teadusuuringud on killustunud ja neil puudub fookus; nõuab uurimis- ja arendustegevuse, eriti avaliku sektori teadusuuringute tõhustamist ja erainvestoritele vähe või üldse mitte huvi pakkuvate siiani vähe kasutatud, nii inimtoiduks kui ka loomasöödaks sobivate valgurikaste kultuuride ning näiteks putukate ja vetikate kui alternatiivsete valguallikate uurimist; nõuab tihedamat koostööd avaliku ja erasektori teadusasutuste vahel; rõhutab, et suuremahulisema ja konkurentsivõimelise valgutootmise saavutamiseks on vaja teadus- ja innovatsiooniprogramme toetavat õigusraamistikku;

36. soovib suurendada investeeringuid tööstuslikesse ja põllumajanduslikesse teadusprojektidesse, mis keskenduvad inimtoiduks ettenähtud funktsionaalsete valkude kvaliteedi ja mitmekesisuse parandamisele;

37. peab vajalikuks soja tarnekindluse tagamist suurema koostöö kaudu naaberriikidega, ning ELi impordiallikate mitmekesistamist, eelistades eelkõige naaberriike, kes tahavad saada ELi liikmeteks ja kes toodavad sojat, mida saab vedada liitu Doonau kaudu; nõuab, et kõnealuse impordi puhul järgitaks samu sotsiaalseid ja keskkonnanõudeid nagu Euroopa-sisese tootmise puhul, ning tunnustab, et GMO-vaba sojakasvatuse on tarbijate nõudluse rahuldamiseks teretulnud;

38. tunnustab, et kaasaegne põllumajandus ei ole mõeldav ilma sojata, et selle väga olulise kaunvilja kasvatus oli lähiminevikus Euroopas peaaegu lõpetatud ning et sojatoodang, mis oli 1960. aastal 17 miljonit tonni, kasvas 2015. aastaks 319 miljonile tonnile;

39. nõuab ÜPP teise samba kohandamist selliselt, et paremini tunnustada ja tasustada selliste kultuuride panust, millest tolmeldajad kriitilistel aastaegadel toitu saavad (kevadest varakult õitsevad taimed) ja nende panust tolmeldajate arvukuse kahanemise pidurdamisel;

Teisipäev, 17. aprill 2018

40. toetab läbipaistvate tootemärgistussüsteemide loomist, mis põhinevad kindlaks määratud tootmisstandarditel, näiteks Doonau Soja ja Euroopa Soja standarditel;

41. on seisukohal, et kuigi 1992. aasta Blair House'i leping endiselt kehtib, on see sisuliselt iganenud ega tohiks tõkestada valgurikaste kultuuride kestlikku arengut Euroopas;

o

o o

42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0100

Seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi rakendamine

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi rakendamise kohta (2017/2030(INI))

(2019/C 390/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsust nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ ⁽¹⁾ (edaspidi „seitsmes keskkonnaalane tegevusprogramm“),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 191 ja 192, milles käsitletakse inimese tervise ja keskkonna säilitamist ja kaitsmist ning nende kvaliteedi parandamist,
- võttes arvesse Pariisi kokkulepet, otsust 1/CP.21 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärku (COP 21), mis toimus 30. novembrist kuni 11. detsembrini 2015 Pariisis,
- võttes arvesse ÜRO kestliku arengu eesmärke ning nende omavahel seotud ja integreeritud olemust,
- võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti 2016. aasta detsembri aruannet „Environmental indicator report 2016 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme“ (Keskkonnanäitajate aruanne 2016 – seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi järelevalve toetamiseks),
- võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti 2017. aasta novembri aruannet „Environmental Indicator Report 2017 – In support to the monitoring of the 7th Environment Action Programme“ (Keskkonnanäitajate aruanne 2017 – seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi järelevalve toetamiseks),
- võttes arvesse komisjoni 3. veebruari 2017. aasta teatist „ELi keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamine. Ühised probleemid ja ühised jõupingutused paremate tulemuste saavutamiseks“ (COM(2017)0063) ja sellele lisatud 28 riigipõhist aruannet,
- võttes arvesse komisjoni 27. mai 2016. aasta teatist „ELi keskkonnaalaste poliitikameetmete tulemuslikkuse tagamine keskkonnapoliitika rakendamise regulaarse läbivaatamise kaudu“ (COM(2016)0316),
- võttes arvesse oma 16. novembri 2017. aasta resolutsiooni ELi keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 9. juuli 2015. aasta resolutsiooni ressursitõhususe ja ringmajandusele ülemineku kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 2. veebruari 2016. aasta resolutsiooni ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehindangu kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 15. novembri 2017. aasta resolutsiooni loodust, rahvast ja majandust käsitleva tegevuskava kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 4. aprilli 2017. aasta soovitusi nõukogule ja komisjonile autotööstuses heitkoguste mõõtmise uurimise põhjal ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti aruannet „Euroopa keskkond 2015 – seisund ja väljavaade (SOER 2015)“,

⁽¹⁾ ELT L 354, 28.12.2013, lk 171.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0450.

⁽³⁾ ELT C 265, 11.8.2017, lk 65.

⁽⁴⁾ ELT C 35, 31.1.2018, lk 2.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0441.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0100.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti 19. mai 2015. aasta aruannet „Looduse seisund ELis“;
 - võttes arvesse Euroopa tasandil rakendamise hindamise uuringut „Mid-term review of the implementation of the 7th Environment Action Programme (2014-2020)“ (Seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi (2014–2020) rakendamise vahekokkuvõte), mille koostas 2017. aasta novembris Euroopa Parlamendi uuringuteenistus, ja selle lisaks olevat uuringut;
 - võttes arvesse oma 20. aprilli 2012. aasta resolutsiooni kuuenda keskkonnavalase tegevusprogrammi läbivaatamise ja seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi prioriteetide kindlaksmääramise kohta – parem keskkond parema elu heaks (?),
 - võttes arvesse komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatist „Euroopa jätkusuutliku tuleviku järgmised sammud“ (COM(2016)0739),
 - võttes arvesse bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni,
 - võttes arvesse komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatist „Ressursitõhusa Euroopa tegevuskava“ (COM(2011)0571),
 - võttes arvesse komisjoni 29. novembri 2017. aasta teatist „Toidutootmise ja põllumajanduse tulevik“ (COM(2017)0713),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 lõike 1 punkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit (A8-0059/2018),
- A. arvestades, et seitsmendas keskkonnavalases tegevusprogrammis püstitatakse keskkonna ja kliimamuutuste valdkonnas õiguslikult siduvad eesmärgid, mis tuleb saavutada 2020. aastaks; arvestades, et selles määratakse kindlaks ka pikaajaline käsitlus kuni 2050. aastani;
- B. arvestades, et seitsmes keskkonnavalane tegevusprogramm ei sisalda vahekokkuvõtte tegemise klauslit; arvestades, et keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raport seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi rakendamise kohta pakub võimalust hinnata selle keskkonnavalase tegevusprogrammi edenemist ja anda tõenduspõhiseid soovitusi praeguse tegevusprogrammi edasise rakendamise ja tulevaste keskkonnavalaste tegevusprogrammide kohta; arvestades, et raport ei peaks piirduma mitte teadaolevate probleemide kordamisega, vaid selles tuleks eelkõige pakkuda lahendusi seitsmendas keskkonnavalases tegevusprogrammis kindlaks määratud eesmärkide täitmiseks;
- C. arvestades, et komisjon koostab praegu hindamisaruannet, mille keskmes on seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi struktuur ja strateegiline roll; arvestades, et aruande eesmärk on eelkõige kontrollida, kas kokkulepitud raamistik aitab saavutada üheksat esmatahtsat eesmärki arukal viisil;
- D. arvestades, et ELil on tugevad keskkonnavalased õigusaktid, kuid nende nõrk ja ebatõhus rakendamine on juba ammine probleem; arvestades, et rakendamise puudujäägid ohustavad kestlikku arengut, avaldavad keskkonnale ja inimeste tervisele kahjulikku piiriülest mõju ning tekitavad märkimisväärsed sotsiaal-majanduslikke kulusid; arvestades, et peale selle kahjustavad rakendamise puudujäägid ELi usaldusväarsust;
- E. arvestades, et 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamise edusammud on seni olnud ebahõltsed: on ebatõenäoline, et esimene eesmärk (looduskapitali kaitsmine) täidetakse, kuid tõenäoliselt täidetakse mõned teise eesmärgi (vähese CO₂-heittega majandus ja ressursitõhusus) alleesmärgid; samuti ei ole kindel, kas täidetakse kolmas eesmärk (keskkonnaga seotud surve ning inimeste tervisele avalduvate riskide vähendamine);
- F. arvestades, et jätkuv suutmatuse rakendada õigusakte ja eriteadmisi selliste valdkondade poliitika kujundamises nagu õhukvaliteet, keskkonnamüra ja kemikaalidega kokkupuude põhjustavad tõsiseid terviseohte ning vähendavad ELi elanike elukvaliteeti ja eluiga;
- G. arvestades, et Euroopa Keskkonnaameti avaldatud viimased andmed kinnitavad eespool kirjeldatud üldisi suundumusi iga valdkondliku eesmärgi kohta, kuid näitavad ka edusammude aeglustumist mõnes valdkonnas; arvestades, et mõnel juhul, nagu kasvuhoonegaaside heitkogused ja energiatõhusus, alleesmärkide saavutamise väljavaated nende uute suundumuste valguses ei muutu;

(?) ELT C 258 E, 7.9.2013, lk 115.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- H. arvestades, et praegu ei ole kindel, kas ammoniaagi heitkoguste eesmärk saavutatakse, ja on ebatõenäoline, et maa hõivamise eesmärk saavutatakse;
- I. arvestades, et näitajate puudumise ja olemasolevate näitajate piiratuse tõttu on rakendamise suhtes palju ebakindlust; arvestades, et lüngad teadmistes pidurdavad jätkuvalt edusamme kolmel järgmisel tasandil: ohtude mõistmine, asjakohase poliitika kujundamine ohtude juhtimiseks ja vähendamiseks ja poliitikameetmete tõhususe järelevalve;
- J. arvestades, et teadmised on sageli olemas, kuid neid ei kasutata poliitikakujundamisel ega anta edasi rakendamise eest vastutavatele osalejatele; arvestades, et sageli on see tingitud poliitilise tahte puudumisest ja konkureerivatest huvidest, mida ei peeta keskkonnavalase tegevusprogrammi ega keskkonnapoliitika eesmärkidega üldiselt kooskõlas olevaks; arvestades, et majanduskasvu jätkumine sõltub ka puhtast keskkonnast;
- K. arvestades, et liidu poliitika kõrgetasemeliste vahendite ja tegevusprogrammi koostoimet tuleb programmi eesmärkide saavutamiseks parandada;
- L. arvestades, et mõnel tasandil ei ole seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi nõuetekohaseks rakendamiseks piisavalt rahalisi vahendeid; arvestades, et mõnikord ei ole ELi tasandi rahastus suutnud anda oodatud tulemusi ja mitmel juhul on see olnud tingitud pigem halvasti hallatud rahastamisest kui rahapuudusest;
- M. arvestades, et seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi kohaldamisala on keskkonnapoliitika praeguste vajaduste seisukohast asjakohane, kuigi paljud sidusrühmad soovivad lisada uusi alleesmärke, et suurendada programmi asjakohasust tulevikus;
- N. arvestades, et sidusrühmad eelistavad lisaks ka lihtsamat ja kindlama rõhuasetusega keskkonnavalast tegevusprogrammi;
- O. arvestades, et üldiselt pooldatakse kaheksandat keskkonnavalast tegevusprogrammi;

Peamised järeldused

1. on seisukohal, et seitsmes keskkonnavalane tegevusprogramm loob lisaväärtust ja avaldab ELi ja liikmesriikide tasandi keskkonnapoliitikale positiivset mõju, tuues kasu inimestele, loodusele ja ettevõtjatele;
2. kordab, et seitsmes keskkonnavalane tegevusprogramm tagab kuni 2050. aastani selge pikaajalise käsituse, et luua stabiilne keskkond jätkusuutliku investeerimise ja majanduskasvu tagamiseks maakera ökoloogiliste võimaluste piires;
3. tunnustab seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi arvukate alleesmärkide varasemaid positiivseid suundumusi ning mõne 2020. aastaks ette nähtud eesmärgi lootustandvaid väljavaateid;
4. rõhutab siiski, et arenguruumi veel on, ning palub komisjonil ja liikmesriikide pädevatel asutustel näidata üles suurimat võimalikku poliitilist tahet seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi rakendamisel;
5. peab kahetsusväärseks, et esmatähtsat eesmärki kaitsta, säilitada ja suurendada liidu looduskapitali tõenäoliselt ei täideta; väljendab muret ka selle pärast, et ELi 2020. aastani kestva bioloogilise mitmekesisuse strateegia ja bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni eesmärke ei saavutata ilma viivitamatute suuremate lisapingutusteta;
6. märgib, et esmatähtsa eesmärgi nr 2 teatavates valdkondades, eelkõige kliima ja energiaga seotud eesmärkide puhul, on tehtud mõningaid edusamme; märgib siiski, et ressursitõhususe valdkonnas tuleb pingutada rohkem; kordab, et ökodisaini direktiiv⁽⁸⁾ ja ökomärgise määrus⁽⁹⁾ võivad aidata parandada toodete keskkonnatoimet ja ressursitõhusust kogu nende olemusringi jooksul, käsitledes muu hulgas toote vastupidavust, parandatavust, korduskasutatavust, ringlussevõetavust, ringlusse võetud materjali ja eluiga;

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/125/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks (ELT L 285, 31.10.2009, lk 10).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 66/2010 ELi ökomärgise kohta (ELT L 27, 30.1.2010, lk 1).

Teisipäev, 17. aprill 2018

7. peab kahetsusväärseks, et alleesmärki saavutada pinnaveekogumite kvaliteedi hea seisund 2020. aastaks ei täideta surve tõttu, mis on tingitud saastest, veekogude morfoloogiasse sekkumisest ja liigest tarbimisest (kuna suur kogus vett kasutatakse hüdroenergia tootmiseks);
8. rõhutab, et seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärgid on minimaalsed eesmärgid ning et Pariisi kokkuleppe ja kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks on vaja tunduvalt rohkem pingutada;
9. tuletab meelde, et EL ja selle liikmesriigid on kõik Pariisi kokkuleppele osalised ja on seetõttu võtnud kohustuse täita selle eesmärgid ning et nad on esitanud riiklikult kindlaksmääratud panuse, mille kohaselt vähendatakse liidus 2030. aastaks kogu majanduse kasvuhoonegaaside heidet 40 %; rõhutab vajadust integreerida täiel määral 2030. aasta eesmärk ja pikaajaline siht viia netoheidet nullini kõikidesse liidu poliitikavaldkondadesse ja rahastamisprogrammidesse; kutsub komisjoni üles jätkama kliima- ja energiapoliitika raamistiku eesmärkide ülevaatamist 2018. aasta hõlbustava dialoogi ja iga viie aasta järel tehtava üleilmse vahekokkuvõtte raames ning valmistama ELile ette sajandi keskpaigani ulatuva heiteneutraalsuse strateegia, milles nähakse ette kulutõhus viis, kuidas saavutada Pariisi kokkuleppes vastu võetud eesmärk vähendada netoheidet nullini;
10. märgib, et inimeste tervise ja heaoluga seotud eesmärkide saavutamise poole liikumine on väga ebakindel; rõhutab, et lüngad teadmistes ja piiratud näitajad takistavad poliitikavaldkonna arengut ja järelevalvet;
11. väljendab heameelt praeguste algatuste üle, mis aitavad lünki teadmistes vähendada, sealhulgas mudel „Käivitav tegur – surve – seisund – kokkupuude – mõju – tegevus“ (Driving Force - Pressure - State - Exposure - Effects - Action (DPSEEA)) ökosüsteemi teenusid häirivate tegurite mõistmiseks, inimeste bioseire, mille abil hinnatakse inimeste kokkupuudet saasteainetega ja nende võimalikku tervisemõju, ja kemikaalide seire teabeplatvorm (IPChem);
12. tunneb muret, et eriteadmisi ja teaduslikke tõendeid ei arvestata poliitikakujundamisel alati asjakohaselt ega edastata rakendamise eest vastutavatele osalejatele; toob esile bioenergia, palmiõli, taimekaitsevahendid, endokriinfunktsiooni kahjustavad kemikaalid, toidu tootmise ja tarbimise, geneetilisel muundatud organismid, linnaplaneerimise ja projekteerimise, õhu- ja mürasaaste ning linnades toidu raiskamise kui näited valdkondadest, kus teaduslikke tõendeid inimeste tervist ja keskkonda ohustavate tegurite kohta ei ole avalikes ja poliitilistes aruteludes arvesse võetud; on veendunud, et vastutustundlikul poliitiliste otsuste tegemisel peaks juhinduma ulatuslikest teaduslikest teadmistest ja piisavate teaduslike andmete puudumise korral ettevaatuspõhimõtte järgimisest; tuletab meelde ELi ametite teaduslike nõuannete tähtsust selles kontekstis; rõhutab, et ELi keskkonnaõiguse ja -poliitika muud juhtpõhimõtted on „saastaja maksab“ põhimõtte, ennetav tegevus ja keskkonnakahju heastamine selle tekkekohas;
13. mõistab hukka asjaolu, et komisjon ei pea kinni tähtaegadest, mis on õigusaktides sätestatud ühtlustatud ohupõhiste kriteeriumide väljatöötamise kohta endokriinfunktsiooni kahjustavate kemikaalide kindlakstegemiseks ja määruse (EÜ) nr 1223/2009⁽¹⁰⁾ (kosmeetikatoodete määrus) läbivaatamise kohta endokriinfunktsiooni kahjustavate kemikaalide seisukohast; palub komisjonil kosmeetikatoodete määrus endokriinfunktsiooni kahjustavate kemikaalide seisukohast viivitamata läbi vaadata; peab kahetsusväärseks, et suutmatust teha piisavaid edusamme endokriinfunktsiooni kahjustavate kemikaalide valdkonnas kujutab endast ohtu inimeste tervisele ja takistab seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi esmatähtsa eesmärgi nr 3 saavutamist;
14. peab kahetsusväärseks, et ei ole tehtud edusamme liidu mürgivaba keskkonna strateegia väljatöötamisel, mürgivabade materjalitsükli edendamisel ja kahjulike ainete, sealhulgas toodetes esinevate kemikaalidega kokkupuute vähendamisel; rõhutab, et vaja on teha täiendavaid pingutusi selleks, et 2020. aastaks kantaks kõik asjakohased väga ohtlikud ained, sealhulgas endokriinfunktsiooni kahjustavate omadustega ained, kemikaalimääruse REACH kandidaatainete loetellu, nagu on sätestatud seitsmendas keskkonnavalases tegevusprogrammis; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et kemikaalide kombineeritud mõju käsitletakse tulemuslikult võimalikult kiiresti kõigi asjakohaste liidu õigusaktide raames, pöörates eritähelepanu ohtudele, mis avalduvad lastele ohtlike ainetega kokkupuutest; tunneb heameelt komisjoni plastistrateegia üle ja nõuab selle kiiret rakendamist; kordab sellega seoses, et mürgivabade materjalitsükli edendamine on oluline teise toorme toimiva turu usaldusväärseks arenguks;

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1223/2009 kosmeetikatoodete kohta (ELT L 342, 22.12.2009, lk 59).

Teisipäev, 17. aprill 2018

15. toonitab, et keskkonnavalade õigusaktide ja -poliitika rakendamise puudujääkide üks algpõhjus on asjaolu, et keskkonnakaalutlusi ei integreerita teistesse poliitikavaldkondadesse; on seisukohal, et seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärkide saavutamisel on jätkuvalt oluline muude kõrgetasemeliste ELi poliitikavahendite, näiteks ühise põllumajanduspoliitika, ühise kalanduspoliitika, struktuurifondide ja ühtekuuluvuspoliitika vaheline koostöö ning parem kõrgetasemeliste poliitiliste prioriteetide vaheline sidusus; nõuab, et komisjoni ja nõukogu kõik üksused parandaksid seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärkide poliitilist koordineerimist ja integreerimist; rõhutab ka seda, et kõik seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi täitmata aspektid tuleb integreerida kõrgetasemelistesse vahenditesse, sealhulgas Euroopa poolastasse;

16. rõhutab, et võimalust luua elurikkuse kaitseks uusi rahastamismehhanisme 2020. aasta eesmärkide saavutamise nimel piirab kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku ajavahemik; nõuab sellega seoses kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku, sealhulgas keskkonna ja kliimameetmete programmi, ühise põllumajanduspoliitika ja struktuurifondide vahendite maksimaalset kasutamist ning kutsub üles lisama järgmisesse mitmeaastasess finantsraamistikku uusi rahastamismehhanisme elurikkuse kaitseks;

17. väljendab heameelt ühise kalanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika paranduste üle, mis on suurendanud sidusust seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammiga; peab siiski kahetsusväärseks, et vaatamata parandatud õigusraamistikule on ühise kalanduspoliitika rakendamine jätkuvalt puudulik; tuleb meelde kalavarude hea seisundi tähtsust;

18. tunnistab, et ühises põllumajanduspoliitikas on järk-järgult võetud arvesse keskkonnakaalutlusi, kuid see tekitab keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärkide saavutamisel endiselt raskusi, eriti ressursimahuka tootmise ja elurikkuse valdkonnas; tuleb meelde, et ühisel põllumajanduspoliitikal on keeruline ülesanne vältida keskkonnaseisundi halvenemist sobimatute põllumajandustavade, näiteks mittesäästlike biokütuste tõttu, mittesäästlikku põllumajanduse intensiivistamist ja maa kasutamata jätmist ning tagada ühtlasi parema kvaliteediga ja üha suuremal hulgal toitu ja põllumajanduslikku toorainet maailma järjest kasvavale elanikkonnale; rõhutab, et edasised algatused ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade, sealhulgas külvikordade ja lämmastikku siduvate kultuuride toetamine on olulised ning neis peab pidama lahenduse üheks osaks põllumajandust ja põllumajandustootjaid;

19. rõhutab, et toiduga kindlustatuse tagamine ja edendamine pikas perspektiivis, ennetades keskkonnakahju ja liikudes jätkusuutliku toidusüsteemi suunas, mis tagab tarbijatele toidu mõistliku hinnaga, peaksid olema reformitud ühise põllumajanduspoliitika peamised prioriteedid; rõhutab, et neid eesmärke on võimalik saavutada üksnes loodusvarade säästva majandamise ja poliitilise sekkumise abil, mis tagab ökosüsteemide kaitse;

20. tuleb meelde, et kliimamuutuste ja maailma suureneva elanikkonna tingimustes avaldab kasvav nõudlus rikkalikult loomseid valke sisaldava toidu järele põllumajandusmaale ja üha haavatavamatele ökosüsteemidele olulist keskkonnasurvet; toonitab ka seda, et ülemääras koguses loomset rasva sisaldavaid toite seostatakse üha rohkem mittenakkuslikest haigustest tingitud koormusega;

21. tuleb meelde, et komisjon võttis 2016. aastal kohustuse võtta kestliku arengu eesmärke arvesse kõikides ELi meetmetes ja algatustes; tunnistab, et sellel kohustusel puuduvad selge strateegia ja konkreetsed ettepanekud institutsioonidele ning juhtimisraamistik, mille taga kestliku arengu eesmärkide arvesse võtmine ELi poliitikameetmetes, seadusandlikes ettepanekutes, rakendamises ja täitmise tagamises; peab oluliseks, et EL oleks teerajajana täielikult pühendunud kestliku arengu tegevuskava 2030 ja kestliku arengu eesmärkide saavutamisele; rõhutab ka seda, et seitsmes keskkonnavalase tegevusprogramm on kestliku arengu eesmärkide rakendamise peamine vahend;

22. märgib, et ELi joogivesi on väga kvaliteetne; ootab, et direktiiv 98/83/EÜ⁽¹⁾ (joogiveedirektiiv) vaadataks läbi, et tagada kõnealuse õigusraamistiku vajalik ajakohastamine; julgustab komisjoni ja liikmesriike integreerima täiendavalt ELi vee-eesmärke tegevusprogrammi teistesse valdkondlikesse meetmetesse, eelkõige ühisesse põllumajanduspoliitikasse;

23. väljendab heameelt mõnede ELi rahastatud projektide abil tehtud paranduste üle, kuid peab kahetsusväärseks, et paremate tulemuste saavutamise võimalusi ei ole ära kasutatud, nagu on rõhutanud Euroopa Kontrollikoda; rõhutab, et 2020. aasta järgne mitmeaastane finantsraamistik peab olema suunatud kestlikule arengule ja keskkonnapoliitika integreerimisele kõikidesse rahastamismehhanismidesse ja eelarveridadesse; rõhutab, et vaja on suurendada keskkonnahoidlikku investeerimist, uuendustegevust ja jätkusuutlikku majanduskasvu, kasutades uusi nii avaliku kui ka erasektori rahastamisvahendeid, ning erinevaid lähenemisi praegusele investeerimispoliitikale, nagu keskkonnale kahjulike toetuste järkjärguline kaotamine, et saavutada seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi pikaajaline käsitlus; on seisukohal, et kõigi ELi struktuuri- ja investeerimisfondide suhtes tuleks kohaldada selgelt määratletud säästlikkuse kriteeriume ja tulemustel põhinevaid eesmärke; nõuab praeguse mitmeaastase finantsraamistiku ning ühtekuuluvus- ja regionaalarengu poliitika rahaliste vahendite tõhusamat ja sihipärasemat kasutamist ning kontrollikoja osutatud eespool nimetatud probleemide kiiret lahendamist; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid ELi eelarvevahendite jätkuvat eraldamist keskkonna ja kliimamuutusega seotud meetmetele ja nende võimalikku suurendamist;

(¹) Nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32).

Teisipäev, 17. aprill 2018

24. peab kahetsusväärseks püsivaid puudujääke asulareovee käitlemisel Euroopa eri piirkondades; rõhutab reovee puhastamise ja taaskasutamise potentsiaali, et leevendada veepuuduse olukordi, vähendada vee otsest kasutamist, toota biogaasi ja tagada veevarude parem majandamine, eelkõige kuivendamise kaudu põllumajanduse jaoks; ootab huviga reovee taaskasutamist käsitlevat seadusandlikku ettepanekut, mille komisjon esitab 2018. aasta alguses;

25. märgib, et suurimad tervisele avalduvad keskkonnohud ilmnevad kõige selgemalt linnapiirkondades, kuid need mõjutavad ka äärealasid ja eeslinna, ning et 2020. aastaks elab tõenäoliselt 80 % elanikkonnast linnades ja linnalähedastes piirkondades; rõhutab asjaolu, et õhusaasteainete heide ning puudulik planeerimine ja taristu avaldavad suurt mõju majandusele, sotsiaalvaldkonnale, rahvatervisele ja keskkonnale; märgib, et õhusaaste põhjustab ELis juba enam kui 400 000 enneaegse surma juhtumit ⁽¹²⁾ ning et terviseiga seotud väliskulud on 330–940 miljardit eurot;

26. märgib, et ELis on vähemalt 10 000 enneaegse surma põhjuseks mürast tingitud haigused ning et 2012. aastal puutus ligikaudu veerand ELi elanikkonnast kokku müraga, mille tase oli piirnormist kõrgem; kutsub liikmesriike üles seadma esmatähtsaks müra seire kooskõlas direktiiviga 2002/49/EÜ ⁽¹³⁾, et tagada sise- ja väliskeskkonnas kohaldatavate piirnormide järgimine;

27. tunnustab teatavate õhusaasteainete vähendamisel eeskätt linnapiirkondades saavutatud edu, kuid peab kahetsusväärseks õhukvaliteedi püsivaid probleeme, milles täidab suurt osa maanteetranspordi ja põllumajanduse tekitatav heide; tunnustab komisjoni poolt 2017. aasta novembris esitatud liikuvuse paketti ja 2016. aastal esitatud Euroopa vähese heitega liikuvuse strateegiat, mis võiksid sillutada teed vähese heitega liikuvusele liidus;

28. väljendab heameelt ringmajanduse paketi õigusaktidega tehtud edusammude üle; nõuab tungivalt, et kõik osalised püüaksid saavutada kõrgeleennuliste sihtidega kokkuleppe;

Soovitused

29. kutsub liikmesriike üles hindama oma edusamme seitsmenda keskkonnoalase tegevusprogrammi eesmärkide saavutamisel ja vajaduse korral muutma oma meetmeid; nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid tulemused üldsusele kättesaadavaks;

30. kutsub komisjoni üles tagama, et kõigi uute seadusandlike ettepanekutega rakendataks täiel määral seitsmenda keskkonnoalase tegevusprogrammi eesmärgid ja meetmeid;

31. kutsub komisjoni üles tagama kodanikuühiskonna organisatsioonide aktiivse kaasamise ELi keskkonnoalaste õigusaktide rakendamise hindamiseks;

32. nõuab, et asjaomased ELi institutsioonid ja ametid seaksid esikohale teadusuuringud ja täidaksid lüngad teadmistes järgmistes valdkondades: keskkonnoalased piirmäärad (murdepunktid), ringmajanduse mudel, kemikaalide kombineeritud mõju, nanomaterjalid, ohu kindlakstegemise meetodid, plastist mikroosakeste mõju, süsteemsete riskide ja muude tervist mõjutavate tegurite vastastikune mõju, mullastik ja maakasutus ning invasiivsed võõrliigid;

33. väljendab heameelt keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamise üle, sest see on positiivne mehhanism ELi keskkonnoalaste õigusaktide ja poliitika rakendamise parandamiseks ning võib aidata kaasa seitsmenda keskkonnoalase tegevusprogrammi rakendamise järelevalvele, mida on juba rõhutatud 16. novembri 2017. aasta resolutsioonis ELi keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamise kohta; on seisukohal, et keskkonnapoliitika rakendamise läbivaatamises peaksid täiel määral osalema kõik asjaomased sidusrühmad, sealhulgas kodanikuühiskond, ning see peaks hõlmama täielikult kõiki keskkonnoalase tegevusprogrammi valdkondlike esmatähtsaid eesmärgid;

34. nõuab, et liit ja liikmesriigid loobuksid kiiresti ja lõplikult keskkonnale kahjulikest toetustest;

35. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama ja koordineerima püüdlusi loomkatsetele alternatiivsete meetodite väljatöötamise ja valideerimise edendamiseks, et aidata kaasa seitsmenda keskkonnoalase tegevusprogrammi esmatähtsa eesmärgi nr 5 saavutamisele;

⁽¹²⁾ Euroopa Keskkonnaameti 11. oktoobri 2017. aasta aruanne nr 13/2017 „Õhukvaliteet Euroopas 2017“.

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/49/EÜ, mis on seotud keskkonnamüra hindamise ja kontrollimisega (EÜT L 189, 18.7.2002, lk 12).

Teisipäev, 17. aprill 2018

36. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid teeksid rohkem selle nimel, et parandada ELi keskkonnapoliitika kognitiivseid ja teaduslikke aluseid, suurendada andmete kättesaadavust elanikele ja soodustada üldsuse osalemist teadusuuringutes;
37. nõuab, et ELi institutsioonid ning vajaduse korral ka liikmesriikide ja piirkondade valitsused kasutaksid poliitikameetmete väljatöötamisel ja järelevalves täiel määral ära kättesaadavaid erialaseid teadmisi keskkonnale ja inimeste tervisele avalduvate ohtude kohta;
38. nõuab ELis paremat pestitsiididele loa andmise süsteemi, mis põhineb vastastikku hinnatud teadusuuringutel ning täieliku läbi-
paistvuse tagamisel inimeste ja keskkonna kokkupuute ja terviseohtude määra kohta; nõuab paremaid norme pestitsiidide järeleval-
veks ja eesmärgi nende kasutamise vähendamiseks; võtab teadmiseks komisjoni 12. detsembri 2017. aasta teatise, milles käsitletakse
Euroopa kodanikualgatust „Keelustada glüfosaat ning kaitsta inimesi ja keskkonda toksiliste pestitsiidide eest“ (C(2017)8414);
39. nõuab piisavate materiaalsete ja inimressursside eraldamist, et ELi ametid suudaksid oma ülesandeid täita ja esitada parimaid
teaduslikke andmeid, analüüse ja tõendeid;
40. kutsub komisjoni üles tagama, et 2020. aastaks tehakse kindlaks pikaajalised meetmed, et saavutada mürgivaba keskkonna
eesmärk;
41. palub **asjaomastel ELi ametitel ja komisjonil** suurendada edusammude jälgimisel kasutatavate näitajate kvantiteeti ja paran-
dada nende kvaliteeti; **kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema koostööd uute andmete koostamisel ja kogumisel, et luua uusi
näitajaid ja parandada praeguseid;**
42. nõuab, et rakendamisküsimust käsitletakse korrapäraselt esistujariikide kolmiku prioriteetides ja programmides, et seda aruta-
taks vähemalt kord aastas keskkonna nõukogus (näiteks sihtotstarbelises rakendamisküsimuste nõukogus) ning et seda käsitletakse
lisaks veel ühel foorumil, millesse oleksid kaasatud ka Euroopa Parlament ja Euroopa Regioonide Komitee; nõuab nõukogu ühisistun-
geid, kus käsitletakse valdkonnaüleste ja horisontaalsete küsimuste rakendamist ning ühiseid probleeme, samuti esilekerkivaid küsi-
musi, millel võib olla piiriülene mõju;
43. nõuab ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia täieliku rakendamise viivitamatut kiirendamist;
44. nõuab, et taristuprojektides, eriti üleeuroopalise transpordivõrguga seotud projektides, arvestatakse täiel määral keskkonnamõ-
judega nii kohalikul kui ka projekti tasandil; märgib, et oluline on ka keskkonnapoliitika eri meetmete sidusus; rõhutab, kui oluline on
võtta arvesse keskkonda ja elurikkust taastuva hüdro- ja mereenergia taristu projektides;
45. nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid suuremaid pingutusi mageveevarude kasutamise ja terviklikkuse säilitamiseks, võttes
arvesse, et võimalus saavutada seitsmendas keskkonnaalases tegevusprogrammis kindlaks määratud asjaomane alleesmärk on ebakin-
del; kutsub liikmesriike üles parandama esmajärjekorras pinnaveekogude kehva seisundit, kuna 2020. aastaks ei saavutata tõenäoliselt
selle valdkonna eesmärgi; kutsub liikmesriikide pädevaid asutusi üles vähendama survet veekogudele, kõrvaldades veereostuse põhju-
sed tekkekohas, luues alad, kus on keelatud kasutada vett hüdroenergia eesmärgil, ja tagades jõgede ökoloogilise vooluhulga säilimise;
palub komisjonil mitte viivitada liikmesriikide poolt veepoliitika raamdirektiivi alusel vastu võetud veemajanduskavade teise tsükli
nõuetele vastavuse hindamisega;
46. nõuab tungivalt ühise põllumajanduspoliitika edasist reformimist, et ühtlustada jätkusuutlikku toiduainetööstust ja keskkon-
napoliitika eesmärgi, sealhulgas elurikkuse eesmärgi, tagamaks toiduga kindlustatus nüüd ja edaspidi; rõhutab vajadust aruka põllu-
majanduspoliitika järele, millel on kindel suund pakkuda avalikke hüvesid ja ökosüsteemi teenuseid, mis on seotud mullastiku, vee,
elurikkuse, õhukvaliteedi, kliimameetmete ja maastikuga; nõuab integreeritud poliitikat, millel on sihipärasem ja kaugeleulatavam,
kuid paindlik lähenemisviis ning milles on põllumajandussektori toetamine seotud nii toiduga kindlustatuse kui ka keskkonnaalaste
tulemuste saavutamise; kutsub liikmesriike üles tunnustama agrometsandust ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala liigina vasta-
valt määruse (EL) nr 1307/2013⁽¹⁴⁾ artiklile 46; kutsub komisjoni üles tagama, et keskkonnale kasulikke põllumajandustavasid toeta-
tak ühise põllumajanduspoliitika mis tahes tulevases läbivaatamises asjakohaselt;

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames
toetusavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ)
nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

Teisipäev, 17. aprill 2018

47. kutsus liikmesriike ja komisjoni üles suurendama keskkonnaprobleemide lahenduste kasutuselevõttu, eelkõige juhul, kui on olemas tehnilised lahendused, kuid neid ei ole veel täielikult kasutusele võetud, näiteks ammoniaagi vähendamine põllumajanduses;
48. kutsus komisjoni üles parandama oluliselt keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärkide jaoks ette nähtud ELi vahendite mahtu, kasutamist ja haldamist; nõuab paremat järelevalvet ning suuremat läbipaistvust ja vastutust; nõuab kliima- ja muude keskkonnaprobleemide arvestamist ELi eelarves;
49. kutsus komisjoni üles töötama viivitamata välja kõikehõlmava üldstrateegia kestliku arengu eesmärkide rakendamiseks ELis, käsitlema selles kõiki poliitikavaldkondi ja lisama sellesse rakendamise edenemise hindamiseks läbivaatamismehhanismi; palub komisjonil kehtestada kestliku arengu eesmärke käsitleva kontrolli kõigile uutele poliitikameetmetele ja õigusaktidele ning tagada kestliku arengu eesmärkide elluviimisel täieliku poliitikavaldkondade sidususe;
50. kutsus komisjoni üles tagama kehtivate ELi õigusaktide jõustamise ja seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi eesmärkide täieliku täitmise liikmesriikide poolt, kasutades kõiki tema käsutuses olevaid vahendeid, näiteks rikkumismenetlusi;
51. väljendab heameelt kontrollikoja olemasolevate eriaruannete ja tulemusauditite üle ning kutsus kontrollikoda üles analüüsima ka teisi keskkonnavalase tegevusprogrammi seisukohast olulisi valdkondi, mida tööprogramm seni ei hõlma;
52. kutsus komisjoni ja liikmesriikide pädevaid asutusi üles andma asjakohaseid juhiseid, et ELi vahendid oleksid paremini kättesaadavad, sealhulgas kohalike projektide jaoks, eelkõige seoses rohelise taristu, elurikkuse ning linnu- ja elupaikade direktiiviga;
53. kutsus liikmesriike üles tagama õhukvaliteeti käsitlevate õigusaktide täieliku rakendamise; kutsus piirkondlikke ametiasutusi pakkuma tugiraamistikku, eeskätt linnaplaneerimise ja kohaliku poliitikakujundamise suhtes, et parandada tervisealaseid tulemusi kõigis ja eriti kõige tugevamini mõjutatud piirkondades;
54. nõuab tungival, et pädevad riiklikud ja piirkondlikud ametiasutused võtaksid vastu usaldusväärsete meetmetega kavade, et lahendada halva õhukvaliteediga linnastutes probleem, mis käsitleb peentele ja ülipeentele osakestele ELi õigusaktidega kehtestatud päevaste ja aastaste piirnormide ületamist; rõhutab asjaolu, et see on oluline seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammi esmatähtsate eesmärkide nr 2, 3 ja 8 saavutamiseks;
55. teeb ettepaneku võtta linnapiirkondade õhukvaliteedi parandamiseks järgmisi meetmeid: kehtestada vähese CO₂-heitega alad; edendada ühisauto kasutamist ja sõidujagamist vahendeid ja teenuseid; järk-järgult kaotada saastavate sõidukite maksusoodustused; võtta töötajate jaoks kasutusele liikuvuseelarved alternatiivina ametiautodele; kehtestada tiheda liiklusega piirkondades parkimiseeskirjad, millega vähendatakse liikluse mahtu; parandada taristut, et soodustada jalgrattaga sõitmist, suurendada mitmeliigilise transpordi ühendusi ning parandada jalgrattasõidu ohutust; kehtestada jalakäijate alad;
56. nõuab asjakohastel juhtimistasanditel paremat linnaplaneerimist ja -arendust, et kohandada esimesel võimalusel elektrisõidukite ja keskkonnasõbralike sõidukite taristut, näiteks paigaldades laadimistaristu, ning luua keskkonda ja tervist soodustavaid tegureid, näiteks vähendades soojussaari, suurendades kehalist aktiivsust, edendades rohelist taristut ning taastades mahajäetud või kahjustatud tööstuspiirkondi; tunnistab, et need meetmed parandaksid õhukvaliteeti, aitaksid võidelda saastest põhjustatud haiguste ja enneaegse suremuse vastu ning võimaldaksid teha edusamme heitevaba liikuvuse suunas;
57. kutsus komisjoni ja liikmesriike üles tagama eri transpordiliikide vahel ausa konkurentsi ja ülemineku säästvatele transpordiliikidele;
58. kutsus komisjoni üles esitama hiljemalt 2019. aastaks liidu üldise keskkonnavalase tegevusprogrammi 2020. aasta järgseks perioodiks, nagu on nõutud ELi toimimise lepingu artikli 192 lõikes 3; rõhutab läbipaistvuse ja demokraatliku vastutuse tähtsust ELi poliitika järelevalves; rõhutab seetõttu, et järgmine keskkonnavalane tegevusprogramm peaks hõlmama mõõdetavaid ja tulemustel põhinevaid vahe-eesmärke;

Teisipäev, 17. aprill 2018

59. palub komisjoni järgmisel koosseisul seada järgmise ametiaja prioriteetseteks valdkondadeks kestliku arengu, keskkonnakaitse ja kliimameetmed üldiselt ning seitsmenda ja eelkõige tulevase kaheksanda keskkonnaalase tegevusprogrammi eesmärgid;

o

o o

60. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning Euroopa Kontrollikojale, Euroopa Keskkonnaametile ja liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0101

Sooline võrdõiguslikkus ELi meediasektoris**Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon soolise võrdõiguslikkuse kohta ELi meediasektoris (2017/2210(INI))**

(2019/C 390/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 11 ja 23,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) ⁽²⁾,
- võttes arvesse komisjoni 26. aprilli 2017. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse lapsevanemate ja hooldajate töö- ja eraelu tasakaalustamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2010/18/EL (COM(2017)0253),
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut naiste ja meeste võrdseid võimalusi käsitleva kolmanda ühenduse keskmise tähtajaga tegevusprogrammi (1991–1995) kohta (COM(90)0449),
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 5. oktoobri 1995. aasta resolutsiooni naiste ja meeste kujutamise kohta reklaamides ja meedias ⁽³⁾,
- võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2000. aasta teatist "Soolist võrdõiguslikkust käsitleva ühenduse raamstrateegia poole (2001–2005)" (COM(2000)0335),
- võttes arvesse nõukogu 9. juuni 2008. aasta järeldusi sooliste stereotüüpide kaotamise kohta ühiskonnas,
- võttes arvesse nõukogu 24. juuni 2013. aasta järeldusi, milles käsitletakse naiste rolli tugevdamist otsustajatena meedias,
- võttes arvesse nõukogu 2011. aasta märtsis vastu võetud Euroopa soolise võrdõiguslikkuse pakti (2011–2020),
- võttes arvesse 1. märtsi 2006. aasta naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiseid 2006–2010 (COM(2006)0092),
- võttes arvesse 21. septembri 2010. aasta naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegiat 2010–2015 (COM(2010)0491),
- võttes arvesse komisjoni talituste 3. detsembri 2015. aasta töödokumenti strateegilise kohustuse kohta soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019 (SWD(2015)0278),
- võttes arvesse oma 25. juuli 1997. aasta resolutsiooni naiste diskrimineerimise kohta reklaaminduses ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 3. septembri 2008. aasta resolutsiooni turunduse ja reklaami mõju kohta soolisele võrdõiguslikkusele ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.⁽²⁾ ELT L 95, 15.4.2010, lk 1.⁽³⁾ EÜT C 296, 10.11.1995, lk 15.⁽⁴⁾ ELT C 304, 6.10.1997, lk 60.⁽⁵⁾ ELT C 295E, 4.12.2009, lk 43.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse oma 12. märtsi 2013. aasta resolutsiooni sooliste stereotüüpide kaotamise kohta ELis ⁽⁶⁾,
 - võttes arvesse oma 28. aprilli 2016. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta digitaalajastul ⁽⁷⁾,
 - võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni töö- ja eraelu tasakaalu soodustavate tingimuste loomise kohta tööturul ⁽⁸⁾,
 - võttes arvesse oma 15. septembri 2016. aasta resolutsiooni nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ (millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel) („võrdse töölase kohtlemise direktiiv“) kohaldamise kohta ⁽⁹⁾,
 - võttes arvesse oma 14. juuni 2017. aasta resolutsiooni vajaduse kohta koostada ELi strateegia soolise pensionilõhe kaotamiseks ja ärahoidmiseks ⁽¹⁰⁾,
 - võttes arvesse oma 4. juuli 2017. aasta resolutsiooni töötingimuste ja ebakindlate töösuhete kohta ⁽¹¹⁾,
 - võttes arvesse oma 3. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni naiste majandusliku mõjuvõimu suurendamise kohta ELi era- ja avalikus sektoris ⁽¹²⁾,
 - võttes arvesse oma 26. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis ⁽¹³⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu ministrite komitee 10. juuli 2013. aasta soovitusi soolise võrdõiguslikkuse ja meedia kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 24. aprilli 2002. aasta soovitusi 1555 naiste kujutamise kohta meedias,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 26. juuni 2007. aasta soovitusi 1799 naiste kujutamise kohta reklaamis,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu ministrite komitee 27. septembri 2017. aasta soovitusi liikmesriikidele soolise võrdõiguslikkuse kohta audiovisuaalsektoris,
 - võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) 2013. aasta uuringut „Pekingi tegevusprogrammi rakendamine ELi liikmesriikides: naised ja meedia – soolise võrdõiguslikkuse edendamine meediaorganisatsioonides otsuste tegemisel“,
 - võttes arvesse 1995. aasta septembris neljandal naiste maailmakonverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ja selle lisasid,
 - võttes arvesse Euroopa Nõukogu 2013. aasta aruannet „Meedia ja naiste kuvand“,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A8-0031/2018),
- A. arvestades, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtteid, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 8, mille kohaselt „kõigi oma asjaomaste meetmete puhul on liidu eesmärk meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamine ja võrdõiguslikkuse edendamine“; arvestades, et ELi soolise võrdõiguslikkuse edendamise poliitika on aidanud muuta paljude Euroopa kodanike elu paremaks;

⁽⁶⁾ ELT C 36, 29.1.2016, lk 18.

⁽⁷⁾ ELT C 66, 21.2.2018, lk 44.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0338.

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0360.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0260.

⁽¹¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0290.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0364.

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0417.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- B. arvestades, et meedia toimib neljanda võimuna, mis on suuteline avalikku arvamust mõjutama ja seda lõpuks kujundama; arvestades, et meedia on üks demokraatliku ühiskonna nurgakive ning on sellena kohustatud tagama teabevabaduse, arvamuste paljususe ja meedia mitmekesisuse, edendama austust inimväärikuse vastu ning võitlema igasuguse diskrimineerimise ja ebavõrdsuse vastu, kujutades muu hulgas mitmesuguseid sotsiaalseid eeskujusid; arvestades, et seetõttu tuleb suurendada meediaorganisatsioonide teadlikkust;
- C. arvestades, et 1995. aastal Pekingis toimunud neljandal naiste maailmakonverentsil tunnistati naiste ja meedia vahelise seose olulisust naiste ja meeste võrdõiguslikkuse saavutamisel, ning lisati Pekingi tegevusprogrammi kaks strateegilist eesmärki:
- a) suurendada naiste osalemist ideede väljendamises ja otsustamises meedias ja meedia, samuti uute kommunikatsioonitehnoloogiate kaudu, ning suurendada naiste juurdepääsu sellisele ideede väljendamisele ja otsustamisele;
 - b) edendada naiste tasakaalustatud ja mittestereotüüpset kujutamist meedias;
- D. arvestades, et naised ja mehed võidakse kujutada meedias ebavõrdselt eri kontekstides, sealhulgas poliitilises, majanduslikus, sotsiaalses, akadeemilises, usu-, kultuuri- ja spordikontekstis, kusjuures meestel on peamiselt aktiivne sotsiaalne roll ja naistel passiivsem roll; arvestades, et kõigist naiste ja meeste kuvandit mõjutavatest stereotüüpidest eraldamaks näide on naise keha seksualiseerimine, mida on kõige selgemini näha kollases ajakirjanduses ja reklaamis; arvestades, et vägivalda erotiseerimine ja naiste objektistamine meedias avaldab negatiivset mõju naistevastase vägivalda kaotamisega seotud püüdlustele; arvestades, et sooliste stereotüüpidega kaasnevad sageli muud stereotüübid, mis hõlmavad mis tahes alustel diskrimineerimist;
- E. arvestades, et meedia mõjutab olulisel määral kultuurilisi soonorme ja seda, kuidas ühiskonnas valitsevad naiste ja meestega seotud kuvandid kujunevad ja arenevad, ning arvestades, et meedia mõjutab publikut stereotüüpsete kehakuvandite esitamise ning mehelikkuse ja naiselikkuse ideedega, näiteks naiste kujutamine reklaamis ja viis, kuidas tooted on suunatud potentsiaalsetele tarbijatele, näitab traditsiooniliste soonormide alalhoidmist; arvestades, et olukorras, kus meedia jätkab naiste ja meeste, sealhulgas LGBTI-inimeste stereotüüpset kujutamist, peavad inimesed seda sageli õigustatuks, mistõttu on raske või võimatu seda kahtluse alla seada;
- F. arvestades, et reklaamitööstusel on tänapäeva ühiskonna meediamaaistikul oluline osa, kuna see kasutab sõnumi edastamiseks meie emotsioone mõjutavaid kujutisi ja ideid ja võib seeläbi kujundada meie väärtushinnanguid, hoiakuid ja maailmapilti; arvestades, et moonutatud soolise kuvandi edastamisega võidakse reklaamis kasutada seksisistlikke võtteid ja levitada diskrimineerivaid tavasid; arvestades, et reklaami võib pidada diskrimineerivaks või seksistlikuks, kui üht sugupoolt kujutatakse alandaval või solvaval viisil või teise sugupoolega võrreldes vähem võimelise ja arukamana või alaväärsamana;
- G. arvestades, et uued tehnoloogiad muudavad traditsioonilisi meedia ärimudeleid; arvestades, et audiovisuaalsektor on väga oluline majandussektor, mis üksi annab ELis otseselt tööd enam kui miljonile inimesele; arvestades, et uute veebipõhiste kommunikatsiooni- ja multimeedia süsteemidega toimetulekuks on vaja teha kohandusi nende riigi tasandi järelevalvesse ja eneseregulatsiooni süsteemidesse, ilma et see piiraks audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi üle peetavate läbirääkimiste tulemusi;
- H. arvestades, et nii naiste kui ka meeste vaatenurka tuleks võrdselt arvesse võtta, et tekiks ühiskonna tegelikkuse igast aspektist terviklik ja mitmekülgne pilt; arvestades, et tähtis on mitte jätta kasutamata naiste potentsiaali ja oskusi naistel meedias esinevate probleemide kohta teavet, fakte ja arvamusi edastada, tunnistades samas, et naised ei saa kohelda ühe homogeense rühmana;
- I. arvestades, et naiste pidevat negatiivset ja alandavat kujutamist elektroonilises, trüki- ja audiovisuaalmeedias tuleb muuta; arvestades, et sooline ebavõrdsus tekib ja seda levitatakse ka meedia keelekasutuse ja kuvandite kaudu; arvestades, et lapsed puutuvad soolise ebavõrdsusega kokku juba väga varajases eas telesarjades ja -saadetes, aruteludes, mängudes, videomängudes ja reklaamides propageeritavate eeskujude kaudu; arvestades, et soorollid kujunevad välja peamiselt lapsepõlves ja teismeeas ning mõjutavad inimesi terve elu; arvestades, et meediatöötajate haridus ja koolitus on võimsad vahendid stereotüüpide vastu võitlemiseks ja nende likvideerimiseks, teadlikkuse suurendamiseks ja võrdõiguslikkuse edendamiseks;

Teisipäev, 17. aprill 2018

- J. arvestades, et naiste osakaal oli ELi 28 liikmesriigis 2015. aastal ajakirjanduse ja infolevi eriala lõpetanute seas 68 %⁽¹⁴⁾, samas kui ELi 28 liikmesriigi tööhõiveandmed näitavad aastate 2008–2015 kohta, et meediasektoris töötavate naiste keskmine protsendimäär püsis järjekindlalt umbes 40 % juures;
- K. arvestades samuti, et 2015. aastal oli ELi 28 liikmesriigis naiste osakaal meediasektori otsustustasandi ametikohtadel endiselt alla soolise tasakaalu vahemikku (40–60 %) ainult 32 %, samas kui juhatuse esimeeste hulgas oli naisi vaid 22 %⁽¹⁵⁾;
- L. arvestades, et sooline palga- ja pensionilõhe on ELis püsiv probleem ning see on ilmne eri majandussektorites, sealhulgas meedias, kus sooline palgalõhe on 17 %;
- M. arvestades, et naised takistab meedias jätkuvalt nn klaaslagi ja neil ei pruugi olla võrdseid võimalusi edutamiseks või karjääri edendamiseks mitmesuguste tegurite tõttu, mille hulgas on ka organisatsioonikultuuri tavad, mis raskendavad sageli töö- ja eraelu tasakaalustamist, ning konkurentsi soosiv keskkond, mida iseloomustavad pinged, jäigad tähtajad ja pikk tööaeg; arvestades, et naistel on uudiste koostamisel vähem otsustusõigust, kuna nad on kõrgemas juhtkonnas alaesindatud;
- N. arvestades, et liikmesriikide meediaorganisatsioonid võivad kehtestada oma võrdõiguslikkuse poliitika, mistõttu leidub ELis väga erinevaid tavasid, mille raames võib näha väga laiaulatuslikke poliitilisi raamistikke, mis hõlmavad meediasisu ning näevad ette meeste ja naiste tasakaalustatud esindatuse otsuseid tegevates organites, kui ka sellise poliitika täielikku puudumist;
- O. arvestades, et uuringud on näidanud, et ainult 4 % uudistest ei toeta stereotüüpset kujutamist; arvestades, et uudistes käsitlevatest inimestest moodustavad naised vaid 24 %⁽¹⁶⁾; arvestades, et nii interneti kui ka internetiväliste uudisteallikate lugudest kokku on vaid umbes 37 % naiste vahendatud ning see olukord ei ole viimase kümne aasta jooksul näidanud paranemise märke⁽¹⁷⁾; arvestades, et naistel palutakse peamiselt vahendada avalikku arvamust (41 %) või isiklikku kogemust (38 %) ja neile viidatakse harva kui ekspertidele (ainult 17 % lugudest); arvestades, et uuringud on samuti näidanud, et vähem kui üks viiest eksperdist või kommentaatorist on naine (18 %)⁽¹⁸⁾;
- P. arvestades, et naised on uudistes ja teavet vahendavas meedias ebaproportsionaalselt alaesindatud ning veelgi harvemini näeb neid spordi, poliitika, majanduse ja rahanduse valdkonnas, olenemata liikmesriikides esinevast meediakanalite rohkusest; arvestades, et ajalooa seotud meediasisust, nagu biograafilised dokumentaalfilmid, on naised peaaegu täielikult kõrvale jätetud;
- Q. arvestades, et naiste osalemine võrdsetel tasemel meestega sisu edastamisel ja teabeallikatena on lisaks esindatusega seotud põhjustele oluline ka võrdsete võimaluste ning naiste asjatundlikkuse ja teadmiste täieliku tunnustamise seisukohast; arvestades, et Euroopa meediamaastruktuuril leidub tegureid, mis takistavad vastutustundlikku lähenemist soolisele võrdõiguslikkusele, võttes arvesse rahalisi piiranguid ja töötingimusi, sealhulgas tööalast ebakindlust ja töökogemuse taset, samuti teabeedastuse kasvavat kiirust ja ärilisi kaalutlusi;
- R. arvestades, et meedias on palju kõrgel professionaalsel tasemel töötavaid naisi, kelle hulka kuuluvad tuntud filmitegijad, ajakirjanikud ja reporterid, kes teevad küll sama head tööd kui mehed, kuid keda ohustab rohkem sooline vägivald ja diskrimineerimine töökohal ja keda ei hinnata sama palju kui nende meeskolleege;

⁽¹⁴⁾ UNESCO, OECD, Eurostati (UOE) ühine andmekoogum, kättesaadav aadressil http://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/indicator/ta_educ_part_grad_educ_uoe_grad02.

⁽¹⁵⁾ EIGE, soolise võrdõiguslikkuse indeks 2017.

⁽¹⁶⁾ https://www.womenlobby.org/IMG/pdf/factsheet_women_and_media.pdf.

⁽¹⁷⁾ Lenka Vochocová, FEMM-komisjoni avalik kuulamine „Sooline võrdõiguslikkus ELi meediasektoris“, 26. juuni 2017, salvestus kättesaadav aadressil <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/en/committees/video?event=20170626-1500-COMMITTEE-FEMM>.

⁽¹⁸⁾ Ülemaailmne meediaseire projekt, piirkondlik aruanne Euroopa kohta (2015), kättesaadav aadressil http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/reports_2015/regional/Europe.pdf.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- S. arvestades, et sotsiaalmeedias kirjutavad naised puutuvad kokku üha suurema ahistamisega; arvestades, et kõnealne ahistamine võib summutada naiste häält ja nõrgendab nende osalemist ühiskonnas; arvestades, et kogu maailmas kogutud andmed näitavad, et pooled meediasektoris töötavatest naistest on kogenud seksuaalset kuritarvitamist, neljandik neist on kogenud füüsilist vägivalda ja kolm neljandikku on kogenud hirmutamist, ohte või kuritarvitamist ⁽¹⁹⁾; arvestades, et üha enam tuntakse muret naiste ja tütarlaste vastu suunatud kübervägivalda pärast ning hinnangute kohaselt on üks naine kümnest ELis kogenud alates 15. eluaastast mingil kujul kübervägivalda; arvestades, et ELi tasandil puuduvad naiste ja tütarlaste vastu suunatud kübervägivalda käsitlevad andmed ja uuringud; arvestades, et psühholoogiline ja seksuaalne ahistamine on inimõiguste rikkumine; arvestades, et meedia ning riiklikud ja rahvusvahelised reguleerivad asutused peaksid nende küsimustega tegelemiseks kehtestama eeskirjad, sealhulgas meediaorganisatsioonide poolt kohaldatavad sanktsioonid;
- T. arvestades, et eriti uurivad naisajakirjanikud kogevad sageli vägivalda ja on surmavate rünnakute sihtmärgiks, nagu on näidanud Veronica Guerini ja Daphne Caruana Galizia juhtumid;
- U. arvestades, et Euroopa naiste audiovisuaalse võrgustiku (European Women's Audiovisual Network (EWA)) ⁽²⁰⁾ tehtud uuringu kohaselt on seitsmes vaadeldud Euroopa riigis vaid viiest filmist ühe režissöör naine ning suurem osa rahalistest vahenditest läheb filmidele, mille režissöörid ei ole naised, kuigi ligikaudu pooled filmikooli lõpetanutest on naised;
- V. arvestades, et meediaettevõtjad peaksid vastu võtma enesereguleerimise süsteemid ja käitumisjuhendid, milles määratakse kindlaks menetluseeskirjad ja kriteeriumid karjääri ja meedia kohta, et kaitsta ja edendada soolist võrdsuslikkust; arvestades, et sellised enesereguleerimise süsteemid ja käitumisjuhendid tuleks koostada koostöös sektori ametiühingutega, järgides selget soolise võrdsuslikkuse poliitikat;

Naiste esindatus meedias

1. rõhutab asjaolu, et kuigi naised moodustavad selles valdkonnas kõrgkooli lõpetanute seas märkimisväärse tööjõu, on nad alae-sindatud juhtivatel ja kõrgetel ametikohtadel; on seisukohal, et nii avaliku kui ka erasektori meediateenused peavad tagama naiste ja meeste võrdsuslikkuse ning vältima mis tahes diskrimineerimist; kutsub liikmesriike üles töötama meediaorganisatsioonide jaoks välja poliitikastiimulid, et vähendada tõkkeid naiste juurdepääsul vanemametnike ja juhtivatele ametikohtadele;
2. peab kahetsusväärseks asjaolu, et naiste esindatus ELi avalik-õiguslikus meedias on keskmiselt madal nii strateegilistel kui ka operatiivsetel kõrgetel ametikohtadel ja juhatustes (2017. aastal: 35,8 % tegevjuhtkonnas, 37,7 % tegevjuhtkonda mittekuuluvate juh-torgani liikmete hulgas ja 33,3 % juhatuseliikmete seas) ⁽²¹⁾;
3. tuletab meelde, et Pekingi tegevusprogrammi naiste osalust meedias käsitlevate murettekitavate valdkondade jälgimiseks töö-tas EIGE välja järgmised näitajad:
 - naiste ja meeste osakaal ELi meediaorganisatsioonides otsustamisega seotud ametikohtadel,
 - naiste ja meeste osakaal ELi meediaorganisatsioonide nõukogudes,
 - poliitikasuunad soolise võrdsuslikkuse edendamiseks meediaorganisatsioonides;
4. tuletab meelde, et kuigi audiovisuaalmeedia teenuste direktiivis on sätestatud, et selle eesmärgi ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning neid on parem saavutada liidu tasandil, ei sisalda see viidet võrdsele esindatusele meediaorganisatsioonides;
5. märgib, et kuigi naised ei ole praegu meedias piisavalt esindatud, on nende kõrgele ametikohale tööle võtmiseks või edutamiseks siiski suuremad võimalused avalik-õiguslikus meedias kui erasektori meediaorganisatsioonides ⁽²²⁾;

⁽¹⁹⁾ Rahvusvahelise Ajakirjanike Föderatsiooni kampaania soolise vägivalda vastu töö, <https://www.ifj-stop-gender-based-violence.org/>.

⁽²⁰⁾ „Where are the women directors in European films? Gender equality report on female directors (2006–2013) with best practice and policy recommendations“ (Kus on Euroopa filmide naisrežissöörid? Soolist võrdsuslikkust käsitlev aruanne naisrežissööride kohta (2006–2013) parimate tavade ja poliitikasoovitustega), <http://www.ewawomen.com/en/research-.html>.

⁽²¹⁾ Sooline võrdsuslikkus võimustruktuurides ja otsuste tegemisel. Ülevaade Pekingi tegevusprogrammi rakendamise kohta liikmesriikides, 2017 (Allikas: EIGE soostatistika andmebaas – naiste ja meeste osalemine otsuste tegemisel).

⁽²²⁾ Euroopa Soolise Võrdsuslikkuse Instituut (EIGE): Ülevaade Pekingi tegevusprogrammi rakendamise kohta ELi liikmesriikides: naised ja meedia – soolise võrdsuslikkuse edendamine meediaorganisatsioonides otsuste tegemisel (2013).

Teisipäev, 17. aprill 2018

6. kutsus liikmesriike ja meediaorganisatsioone toetama ja töötama välja stimuleerivaid meetmeid, sh kvote naiste ja meeste võrdseks esindamiseks otsustamisõigusega ametikohtadel, ning nõuab selliste jõupingutuste tulemusliku järelevalve tähtsustamist kõnealustes organisatsioonides; palub, et komisjon suurendaks pingutusi, et lõpetada naiste osalemist ettevõtete juhtorganites käsitleva direktiivi blokeerimine, mis on olnud nõukogus peatatud alates 2013. aastast;
7. juhib tähelepanu nii vabakutseliste kui ka alalise personali pikale traditsioonile meediasektoris ning märgib, et sektori jätkuv üleminek digitehnoloogiale on viinud traditsioonilise tiraažist ja reklaamist saadava tulu vähenemiseni, mis mõjutab sektoris pakutavate töölepingute liiki; juhib ühtlasi tähelepanu sellele, et naised on kogu tööturul paljude ebatüüpiliste töövormide osas ülesindatud; märgib, et üha suurem surve meediasektori majanduslikule elujõulisusele toob tõenäoliselt kaasa üha rohkem selliseid lepinguid;
8. leiab, et stereotüübid võivad tuua kaasa naiste jaoks negatiivse sotsiaalse keskkonna ja võivad soodustada soolist diskrimineerimist töökohal; juhib tähelepanu sellele, kui oluline on positiivne sotsiaalne keskkond selleks, et aidata töötajatel tulla toime töö suure intensiivsusega;
9. tuletab meelde, et meediaorganisatsioonid võivad nii oma mees- kui ka naistöötajate rollide üle vabalt otsustada, kuid nõuab tungivalt, et nad teeksid seda ülima austusega inimväarikuse ja erialaste oskuste vastu; märgib sellega seoses murettekitavaid juhtumeid, mil teleajakirjanduse jaoks peetakse sobivamaks naisreportereid, kuna nad tunduvad publikule atraktiivsemad ja kes hiljem vanuse lisandudes asendatakse nooremate kolleegidega;
10. mõistab lisaks hukka seksuaalse ahistamise ja muud liiki väärkohtlemise levinud ilmingud, eelkõige veebimängude ja sotsiaalmeedia valdkonnas, ning julgustab meediaettevõtjaid looma turvalist keskkonda, kus võetakse ahistamise vastu meetmeid; nõuab seetõttu erinevaid meetmeid, sealhulgas teadlikkuse suurendamist, rikkujatele ettenähtud distsiplinaarkaristusi käsitlevaid sise-eeskirju ning nende tavade ohvritele psühholoogilise ja/või õigusliku toe andmist, et ennetada ja tõkestada kiusamist ja seksuaalset ahistamist töökohal ning veebikeskkonnas;
11. mõistab teravalt hukka olulisi poliitilisi ja kriminaalsündmusi kartmatult kajastavate naisajakirjanike vastu suunatud rünnakud, ning nõuab võimalikult suuri jõupingutusi, et tagada kõigi ajakirjanike kaitse ja turvalisus;
12. nõuab tungivalt, et avalik-õiguslikud ja erasektori meediaorganisatsioonid võtaksid vastu sisepoliitika võrdsete võimaluste ja mitmekesisuse valdkonnas, mis hõlmab ahistamisvastaseid meetmeid, rasedus- ja sünnituspuhkuse, isapuhkuse ja vanemapuhkuse skeeme, paindlikku töökorraldust, millega toetatakse töö- ja eraelu tasakaalu ja võimaldatakse naistel ja meestel võrdselt kasutada vanemapuhkust, ning julgustatakse mehi võtma vanemapuhkust ja tagatakse laste eest hoolitsemise õiglane jaotus, samuti naistele mõeldud mentorlus- ja juhtimiskoolitusprogramme, kaugtöö ja paindliku töökorralduse pakkumist nii naistele kui ka meestele vaba- ja tahtlikkuse alusel ning ilma et see piiraks karjääri edenemist;
13. palub meediasektoril austada naiste ja meeste õigust kasutada rasedus- ja sünnituspuhkust, isapuhkust või vanemapuhkust; juhib tähelepanu asjaolule, et rasedat naist ei tohiks tema seisundi tõttu diskrimineerida ning naisele ei tohiks töökoha andmisest keelduda, kui ta võib otsustada rasedaks jääda; soovib meediaorganisatsioonidel ja reguleerivatel asutustel avalikustada soolise palgalõhe, kehtestada töötasu läbipaistvusega seotud kohustused ja rakendada siduvate meetmete kaudu võrdse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtet;
14. soovib meediaorganisatsioonidel luua naisekspterte andmebaasid mitmes valdkonnas, eelkõige nendes, kus naised on alaeindatud, et neid vajaduse korral kasutada; ergutab lisaks sooliselt eristatud andmete kogumist igasuguse meediasisu kohta;
15. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada naiste osalemist ideede väljendamises ja otsustamises meedias ja meedia, samuti uute kommunikatsioonitehnoloogiate kaudu, ning suurendada naiste juurdepääsu sellisele ideede väljendamisele ja otsustamisele;
16. on seisukohal, et naiste töötingimuste üldine paranemine on kasulik kõikidele meediasektori töötajatele; leiab siiski, et see paranemine ei ole olnud piisav ja et ebavõrdsus on jäänud; rõhutab, et liikmesriigid ja komisjon peavad tagama võrdse tasustamise põhimõtte vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 157 ning seda edendamata, sealhulgas võideldes soolise palga- ja pensionilõhe vastu, vähendades ebakindlaid töösuhteid⁽²³⁾, tagades taskukohase ja kvaliteetse lastehoiu kättesaadavuse ning töö- ja eraelu tasakaalustamise poliitika, samuti tagades kollektiivlääbirääkimiste õiguse;

(23) Vt Euroopa Parlamendi 4. juuli 2017. aasta resolutsioon töötingimuste ja ebakindlate töösuhte kohta.

Teisipäev, 17. aprill 2018

17. kordab, et meediasektoris tuleb kiiremas korras rakendada võrdse töö eest võrdse tasu maksmise poliitikat, sealhulgas töötasu läbipaistvusega seotud kohustusi, võimaldades samal ajal naistele meestega võrdsetel tingimustel edutamise- ja koolitusvõimalusi ning muid täiendavaid eeliseid;

18. märgib naiste nõukogude ja naiste võrdõiguslikkuse eest vastutavate ametnike positiivset osa töökohtadel; nõuab soolise võrdõiguslikkuse edendamist meediasektoris valdkondadevahelise personalipoliitikanä; on seisukohal, et naiste võrdõiguslikkuse saavutamiseks kõigil meediasektori tasanditel, eelkõige otsustustasandil, on vaja töötajakeskset kultuuri ja sootundlikku kõrgemat juhtkonda; soovib riikide reguleerivatel asutustel ja meediaorganisatsioonidel järgida komisjoni soovitusi 2014/124/EL meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte tugevdamise kohta ⁽²⁴⁾, koostada suunised õiglase valikumenetluse kohta, kehtestada tervikliku võrdõiguslikkuse poliitika, mis hõlmaks meediasisu ja tagaks naiste edasijõudmise otsuseid tegevates organites, ning kehtestada töökohal aset leidvat ahistamist käsitlevad sisemenetlused; kutsub komisjoni üles jätkuvalt jälgima, kas direktiivi 2006/54/EÜ, mis muudab tõendamiskohustuse soolise diskrimineerimise juhtudel vastupidiseks, jõustatakse ja kohaldatakse nõuetekohaselt;

Meediasisu ja naised

19. rõhutab meedia rolli sotsiaalse muutuse tegurina ja meedia mõju avaliku arvamuse kujundamisel ning kutsub liikmesriike üles edendama soolise võrdõiguslikkuse alast sisu avalikus meedias; juhib tähelepanu sellele, et siiani on kõik regulatiivsed meetmed seksismi ja naiste stereotüüpse kujutamise vastu meediasisus olnud liikmesriikide pädevuses; tuletab meelde, et audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi kohaselt keelatakse sooline diskrimineerimine meediasektoris; rõhutab ühtlasi, et kuigi regulatiivsete meetmete puhul tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta väljendusvabaduse põhimõtet, ei tohiks ajakirjandusvabadus mingil juhul soodustada või õigustada naiste ja LGBTI-inimeste alandavat kujutamist; nõuab tungivalt, et liikmesriigid reguleeriksid eespool nimetatud vabaduste kaitsmisel juurdepääsu kahjuliku veebisuuga videomängudele ja internetis levivale pornograafiale;

20. rõhutab, et majanduslikud argumentid ei saa olla vabanduseks sooliste stereotüüpide põlistamisele meediasisus;

21. rõhutab, et vägivaldne ja seksistlik meediasisu mõjutab negatiivselt naisi ja nende osalemist ühiskonnas; väljendab muret teatavate audiovisuaalsete äriliste teadaannete pärast, mis põhjustavad lastele ja noortele psühholoogilist või füüsilist kahju; nõuab tungivalt, et asjaomased sidusrühmad ja ametiasutused tegeleksid selliste reklaamidega, mis kaudselt soodustavad söömishäireid, näiteks anoreksiat, ning võtaksid muid meetmeid, et kaitsta sellise sisu eest eelkõige haavatavaid isikuid, nende hulgas tütarlapsi ja noori naisi;

22. nõuab tungivalt, et meediasisu, sealhulgas reklaam, mis on seotud pereplaneerimise, seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste, emade ja laste tervise ning haridusega, oleks suunatud nii meestele kui ka naistele;

23. rõhutab, kui tähts on edendada meediapädevust ja pakkuda kõigile asjaomastele sidusrühmadele sootundlikku meediat käsitlevaid hariduslikke algatusi, et julgustada noori arendama kriitilist mõtlemist ning aidata neil tuvastada ja taunida seksistlikku kujutamist ja diskrimineerimist, soolist vägivalda, küberkiusamist, vihakõne ja vägivalda, mis on ajendatud isiku soost, sooidentiteedist, sooväljendusest, seksuaalsest sättumusest või sootunnustest; rõhutab vajadust ennetusmeetmete, kaasa arvatud krüpteerimise ja vanemliku kontrolli järele, et tagada turvalisem interneti kasutamine, digikirjaoskus ja meediapädevus; juhib tähelepanu asjaolule, et reklaamis ja muudes meediatoodetes esinevad stereotüübid võivad mõjutada laste sotsialiseerumist ja hiljem seda, kuidas nad näevad ennast, oma pereliikmeid ja välist maailma; juhib tähelepanu sellele, et reklaam võib olla tõhus vahend stereotüüpide, näiteks sooliste stereotüüpide ja LGBTI-inimeste vastu suunatud stereotüüpide vastu võitlemiseks; nõuab seetõttu suurema tähelepanu pööramist erialasele koolitus- ja väljaõppealasele tegevusele, et võidelda diskrimineerimisega ja edendada soolist ja LGBTI-inimeste võrdõiguslikkust;

24. soovib, et meediaorganisatsioonid peaksid veelgi rohkem tähtsustama nn pehmeid meetmeid, nagu soolise võrdõiguslikkuse kavade või suuniste, ja soovib, et nende juhustega nähtaks ette standardid naiste positiivseks kujutamiseks reklaamis, uudistes, reportaažides, saadete tootmises või edastamises ja need hõlmaksid kõiki tundliku sisuga valdkondi, näiteks võimu ja autoriteedi kujutamine, asjatundlikkus, otsuste tegemine, seksuaalsus, vägivald, rollide mitmekesisus ja mitteseksistliku keele kasutamine; julgustab lisaks avalik-õiguslikku ja erameediat arvestama soolist võrdõiguslikkust kogu oma sisus ja võtma sotsiaalse mitmekesisuse kajastamiseks kasutusele võrdõiguslikkuse kavade;

⁽²⁴⁾ ELTL 69, 8.3.2014, lk 112.

Teisipäev, 17. aprill 2018

25. soovib kehtestada meediat ja kommunikatsiooni reguleerivate asutuste eeskirjades kriteeriumid, mis tagaksid naiste ja tütarlaste stereotüübivaba kujutamise ja näeksid ette solvava sisu eemaldamise või peatamise võimaluse; soovib ühtlasi kaasata kõnealuste eeskirjade rakendamise järelevalvesse spetsialiseerunud organisatsioonid, näiteks riiklikud võrdõiguslikkust edendavad asutused ja valitsusvälised naisorganisatsioonid;

26. juhib tähelepanu sellele, et liikmesriigid peavad kõigi asjakohaste vahenditega tagama, et meedia, sealhulgas veebi- ja sotsiaalmeedia ning reklaam, ei õhutaks ühegi isiku või isikute rühma vastu suunatud vägivaldale ega vihkamisele; rõhutab vajadust koguda sooliselt eristatud andmeid ja viia koostöös EIGEga läbi uuringuid, et tegeleda kübervägivalla, internetis aset leidva seksuaalse ahistamise, ohtude, seksistlike märkuste ning naiste ja tütarlaste, sealhulgas LGBTI-inimeste vastu suunatud vihakõnega; rõhutab, et erilist tähelepanu tuleb pöörata koolitusele selle kohta, kuidas meedia teatab soolise vägivalla, sealhulgas LGBTI-inimeste vastu suunatud vägivalla juhtumitest; soovib, et meediatöötajad, sealhulgas juhtivatel ametikohtadel töötavad spetsialistid, saaksid pidevat koolitust naiste ja meeste kujutamise kohta meedias; soovib võtta soolist võrdõiguslikkust arvesse ajakirjanduse ja kommunikatsiooni bakalaureuse- ja kraadiõppe kursuste õpetamismoodulites;

27. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles edendama meediasektoris käitumisjuhendite kaudu enese- ja kaasreguleerimist;

Heade tavade näited

28. märgib innustusega, et kõikides liikmesriikides võib täheldada mitmeid näiteid headest tavadest, sealhulgas meediakampaniad, eriõigusaktid, parima ja halvima stereotüüpse ja seksistliku reklaami auhinnad, naisekspertide andmebaasid, erialaspetsialistide koolitused ja meediaorganisatsioonide võrdõiguslikkuse kavad, käitumisjuhendid ja võrdsete võimaluste ja mitmekesisuse poliitika ning naiste ja meeste esindatuse alammäärad meediavaldkonda reguleerivate asutuste juhtorganites;

29. kutsub liikmesriike üles toetama selliseid kampaniaid nagu muu hulgas Belgia andmebaas Expertalia, Tšehhi Seksistliku Põrsa auhind või Rootsi algatus # TackaNej („Tänan, ei“); kutsub liikmesriike üles korraldama korrapäraselt teabe- ja teadlikkuse suurendamise kampaniaid soolise diskrimineerimise kohta meediasisus ning esitama korrapäraselt aruandeid soolise võrdõiguslikkuse suundumuste kohta meedias; kutsub komisjoni üles eraldama spetsiaalseid rahalisi vahendeid allprogrammidele, milles keskendutakse naiste edasijõudmisele meediatööstuses, ning toetama meediaühendusi ja -võrgustikke avalike ja valdkondlike teadlikkuse suurendamise kampaniate läbiviimisel; kutsub lisaks komisjoni üles looma ELi auhinda, mis antakse meedia-ala üliõpilastele soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas tehtud töö eest;

30. kutsub kodanikuühiskonna organisatsioone üles töötama välja kommunikatsioonistrateegiaid, mitte üksnes tavapärase meedia, vaid ka veebimeedia jaoks, et laiendada meedia mõjutamise ja järelevalve võimalusi;

Edasised soovitused

31. kutsub liikmesriike üles keskenduma koostöös võrdõiguslikkust edendavate asutustega soolist võrdõiguslikkust käsitlevate kehtivate õigusaktide täielikule rakendamisele ning julgustama reguleerivaid asutusi pöörama tähelepanu naiste esindatusele ja edasijõudmisele ning mittestereotüüpsele meediasisule; ergutab liikmesriike viima läbi regulaarseid hindamisi eespool nimetatud valdkondade kohta ja töötama välja, kui seda ei ole veel tehtud, õigusakte, mis keskenduvad mittestereotüüpsele meediasisule; rõhutab liikmesriikide rolli nende pädevusse kuuluvate meediakanalite olemasolevate vahendite paremal kasutamisel, et täita oma avaliku teenistuse ülesandeid, kajastades samas sooliselt tasakaalustatumat ja demokraatlikumat ühiskonda;

32. kutsub komisjoni üles viima läbi täiendavaid uuringuid naiste osalemise kohta juhtivatel ametikohtadel meedias; tunnustab EIGE tööd kõnealuses valdkonnas ning kutsub teda üles jätkama asjakohaste näitajate väljatöötamist ja jälgimist, kusjuures näitajad peaksid olema seotud muu hulgas naiste esindatusega otsuste tegemisel, nende töötajate ja soolise võrdõiguslikkusega meediasisus, ning palub tal lisaks pöörata tähelepanu sotsiaalmeedia uutele tehnoloogiatele, et töötada välja meetodid soolise vägivalla ja ahistamise ennetamiseks sotsiaalmeedias;

33. palub, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid ja edendaksid naiste organisatsioone, mis tegelevad soolise võrdõiguslikkuse edendamise meedias, sealhulgas organisatsioone, mis toetavad soolise vägivalla, läbipõimunud diskrimineerimise või seksuaalse ahistamise ohvriks langenud naisi ja tütarlapsi;

Teisipäev, 17. aprill 2018

34. kutsub liikmesriike üles rakendama tegevusprogramme, millega tagatakse naiste osalus tulemuslike ja tõhusate sootundlike poliitikasuundade ja programmide kujundamisel ning rakendamisel meediaorganisatsioonides;

35. palub, et liikmesriigid töötaksid välja programmid, et parandada naiste oskusi teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika ainetes, mis on olulised karjääri jaoks tehnilisema fookusega meediasektoris, nagu heli- ja audiovisuaaltehnikud; rõhutab kutsehari- duse ja -õppe tähtsust karjäärivalikute mitmekesistamisel ning naistele ja meestele ebatavaliste karjäärivõimaluste tutvustamisel, et ületada horisontaalne ja vertikaalne tõrjutus;

o

o o

36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0102

Naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamine digitaalvaldkonna kaudu

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamise kohta digitaalvaldkonna kaudu (2017/3016(RSP))

(2019/C 390/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 23,
- võttes arvesse 1995. aasta septembris Pekingis neljandal ülemaailmsel naiste konverentsil vastu võetud deklaratsiooni ja tegevuskava, eriti teemal „Naised ja meedia“,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 16. detsembri 2015. aasta kõrgetasemelise kohtumise lõppdokumenti infotühikonna maailma tippkohtumise tulemuste rakendamise üldise läbivaatamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni strateegilist kohustust soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019,
- võttes arvesse komisjoni 6. mai 2015. aasta teatist „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“ (COM(2015)0192) ja selle rakendamise vahekokkuvõtet „Ühendatud digitaalne ühtne turg kõigile“ (COM(2017)0228),
- võttes arvesse komisjoni digitaalse ühtse turu strateegia II sammast, mille eesmärk on luua sobivad tingimused ja võrdsed võimalused ning keskkond digivõrkude ja innovaatiliste teenuste arenguks, ning III sammast, mis toetab kaasavat digiühiskonda, kus kodanikel on vajalikud oskused, et kasutada internetiga kaasnevaid võimalusi ja suurendada oma väljavaateid töö saamiseks,
- võttes arvesse raamistikku „Haridus ja koolitus 2020“,
- võttes arvesse komisjoni uuringut „IKT töövaldkonnas: digitaalsed oskused töökohal“ ja komisjoni 10. juuni 2016. aasta teatist „Euroopa uus oskuste tegevuskava: koostöö inimkapitali tugevdamiseks ning töölesobivuse ja konkurentsivõime suurendamiseks“ (COM(2016)0381),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi sisepoliitika peadirektoraadi poolt 2015. aasta oktoobris avaldatud analüüsi naiste mõjuvõimu suurendamise kohta internetis ⁽¹⁾,
- võttes arvesse komisjoni 1. oktoobri 2013. aasta aruannet IKT-sektoris tegevate naiste kohta,
- võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) 26. jaanuaril 2017. aastal avaldatud aruannet soolise võrdõiguslikkuse ja digitaalarengu tegevuskava kohta,
- võttes arvesse oma 24. mai 2012. aasta resolutsiooni soovitusetega komisjonile meestele ja naistele võrdse või võrdväarse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte kohaldamise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 12. märtsi 2013. aasta resolutsiooni sooliste stereotüüpide kaotamise kohta ELis ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Analüüs „Empowering women on the Internet“, Euroopa Parlamendi sisepoliitika peadirektoraat, poliitikaosakond C – kodanike õigused ja põhiseadusküsimused, naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon, oktoober 2015.

⁽²⁾ ELT C 264 E, 13.9.2013, lk 75.

⁽³⁾ ELT C 36, 29.1.2016, lk 18.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse oma 12. septembri 2013. aasta resolutsiooni kasvu, liikuvuse ja tööhõive digitaalarengu tegevuskava kohta ja vajaduse kohta kiiremini tegutseda ⁽⁴⁾, ning eelkõige digitaalvaldkonna töökohtade edendamise suurt koalitsiooni,
 - võttes arvesse oma 8. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ (meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes) kohaldamise kohta ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse oma 28. aprilli 2016. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta digitaalajastul ⁽⁶⁾,
 - võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamise kohta digitaalvaldkonna kaudu (O-00004/2018 – B8-0010/2018),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et digiteerimine on revolutsiooniliselt muutnud viisi, kuidas inimesed teabele ligi pääsevad ja seda jagavad, suhtlevad, õpivad ja töötavad, loonud uusi võimalusi osalemiseks avalikes ja poliitilistes aruteludes, hariduses ning tööturul, avanud uusi väljavaateid enese määratud elu elamiseks, ning sellel on tohutu majanduslik potentsiaal Euroopa Liidu ja muu maailma jaoks; arvestades, et digiteerimine ei mõjuta üksnes turgu, vaid kogu ühiskonda;
- B. arvestades, et infoühiskonnas, mida toetab info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT), tekivad tohutud võimalused jõukuse ja teadmiste loomiseks ja levitamiseks;
- C. arvestades, et kogu maailmas kasutavad naised demograafilise rühmana interneti tõenäoliselt vähem kui mehed; arvestades, et 68 % meestest ja 62 % naistest kasutab regulaarselt arvutit ja interneti; arvestades, et 54 % meestest võrreldes 48 % naistega kasutab interneti kaasaskantavatel seadmetel; arvestades, et 33 % meestest paigaldavad tarkvara seadmetele ise, võrreldes vaid 18 % naistega; arvestades, et 41 % meestest kasutab veebipõhist raadiot ja televisiooni, võrreldes 35 % naistega; arvestades, et 47 % meestest kasutab internetipanka, võrreldes 35 % naistega; arvestades, et 22 % meestest müüb kaupu internetis, võrreldes vaid 17 % naistega; arvestades, et internetis teeb oste 20 % meestest ja 13 % naistest;
- D. arvestades, et digitaalsed kommunikatsioonimudelid on aidanud luua soodsad tingimused naistevastase vihkõne ja ähvarduste suuremaks levikuks, kusjuures 18 % Euroopa naistest on alates teismeeast kogunud mingil kujul küberkiusamist; arvestades, et ähvarduste, sealhulgas tapmisähvarduste arv naiste vastu on kasvanud; arvestades, et ühiskond ei ole endiselt piisavalt teadlik digivägivalla vormidest; arvestades, et internetivägivalla eri vorme ei ole õigusraamistikus veel täielikult arvesse võetud;
- E. arvestades, et ainult 2 % tööturul aktiivetest naistest töötab tehnilistel, oskusteadmisi nõudvatel või teadustööga seotud ametikohtadel, võrreldes 5 % meestega; arvestades, et Euroopa tarkvaraarendajate seas on naisi ainult 9 %, IKT ja kommunikatsioonisektori juhtivtöötajate seas ainult 19 % (teistes teenustesektorites 45 %) ja naised moodustavad ainult 19 % sektori ettevõtjatest (teistes teenustesektorites 54 %);
- F. arvestades, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning arvutioskuste valdkonna kutse- ja haridusvõimaluste juurdepääsetavuses valitseb märkimisväärne sooline ebavõrdsus;
- G. arvestades, et seksism ja soolised stereotüübid takistavad tõsiselt naiste ja meeste vahelist võrdsust ning suurendavad veelgi digitaalsektori soolist lõhet, mis ei lase naistel täiel määral arendada oma võimeid kasutajate, uuendajate ja loojatena;
- H. arvestades, et töökohtadel, ja mitte ainult IKT valdkonnas, vajatakse üha sagedamini mõnesuguseid digitaalseid oskusi ja digikirjaoskust ning see suundumus kasvab tulevikus tõenäoliselt veelgi, mistõttu enamikul kutsealadel ja vabadel ametikohtadel hakatakse nõudma laiemaid digitaalseid oskusi;

⁽⁴⁾ ELT C 93, 9.3.2016, lk 120.

⁽⁵⁾ ELT C 349, 17.10.2017, lk 56.

⁽⁶⁾ ELT C 66, 21.2.2018, lk 44.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- I. arvestades, et digitaaloskuste ja digikirjaoskuse parandamine annab suurepärase võimaluse parandada töö- ja eraelu tasakaalu, suurendades juurdepääsu haridusele ja koolitusele ning lihtsustades mitte ainult naiste ja tütarlaste, vaid ka erivajadustega inimeste, näiteks puuetega inimeste ning linnakeskustest kaugemale jäävate maapiirkondade ja äärealade elanike tööturule kaasmist; arvestades, et töökohtade digiteerimisega võivad kaasned teatavad probleemid, mis vajavad lahendamist; arvestades, et naiste tööhõive suurendamine IKT-sektoris, mis on üks paremini tasustatud sektoreid, võib aidata naiste rahalist mõjuvõimu ja sõltumatust suurendada, mis omakorda vähendab kogu soolist palgalõhet ja suurendab naiste rahalist sõltumatust; arvestades, et peaaegu kaheksast miljonist Euroopa IKT-sektoris töötavast inimesest vaid umbes 16 % on naised;
- J. arvestades, et digiteerimine pakub naistele uusi ettevõtlusvõimalusi, sealhulgas väikesemahuliseks digitaalseks ettevõtluseks, mis paljudel juhtudel ei nõua märkimisväärset algkapitali, ning sotsiaalset kaasatust edendavaks sotsiaalseks ettevõtluseks; arvestades, et naiste digitaalset ettevõtlust on vaja toetada, sest see on üks kiiremini kasvavaid ja tulusamaid majandusvaldkondi, mis pakub arvukalt võimalusi innovatsiooniks ja majanduskasvuks, kuid naised moodustavad selle valdkonna ettevõtjatest ainult 19 %;
- K. arvestades, et naiste arvu suurendamine IKT-sektoris aitaks elavdada turgu, mida ohustab tööjõupuudus ning kus naiste võrdne osalemine lisaks ELi SKP-le ligi 9 miljardit eurot aastas; arvestades, et naised on IKT kraadiõppe programmides suures vähemuses, moodustades ainult 20 % nende programmide lõpetajatest, ja et ainult 3 % l ülikooli lõpetanud naistest on IKT valdkonna kõrgharidus; arvestades, et naistel on IKT-sektorisse pääsemise ja seal püsimisega suuri raskusi; arvestades, et töökeskkond, kus domineerivad mehed ja ainult 30 % töötajatest on naised, aitab kaasa suundumusele, et paljud naised lahkuvad IKT-sektorist mõni aasta pärast ülikooli lõpetamist; arvestades, et naiste osalemine digitaalsel tööturul väheneb koos vanuse lisandumisega; arvestades, et IKT valdkonna kõrgharidusega alla 30-aastaseid naisi on IKT-sektoris 20 %, seevastu naisi vanuses 31–45 on 15,4 % ja üle 45-aastasi naisi 9 %;
- L. arvestades, et uuringu „Women active in the ICT sector“ (IKT-sektoris tegevad naised) kohaselt on 2020. aastaks Euroopa IKT-sektoris 900 000 täitmata ametikohta; arvestades, et IKT-sektor kasvab kiiresti ja seal luuakse igal aastal ligikaudu 120 000 uut töökohta;
- M. arvestades, et IKT-sektorit iseloomustab eriti suur vertikaalne ja horisontaalne segregatsioon, samuti lõhe naiste haridustaseme ja nende IKT-sektori ametikoha vahel; arvestades, et vähem kui 20 % IKT-sektori ettevõtjatest on naised; arvestades, et enamik IKT-sektoris töötavaid naisi (54 %) töötab väiksemapalgalistel ja vähem oskusi nõudvatel töökohtadel ning vaid väike osa (8 %) neist töötab kõrget kvalifikatsiooni nõudvatel tarkvarainseneri ametikohtadel; arvestades, et naised on selles sektoris alaesindatud ka otsuste tegemise tasandil ja vaid 19,2 protsendil IKT-sektori töötajatest on naisülemus, samas kui muudes sektorites on see osakaal 45,2 %;
- N. arvestades, et 55-aastaste ja vanemate naiste seas on töötusjäämise ja tööturult tõrjumise oht eriti suur, kusjuures 55–64-aastaste naiste keskmine tööhõive oli ELis 2016. aastal ainult 49 %, samaealiste meeste puhul on see aga keskmiselt 62 %; arvestades, et kehvad e-oskused ja digikirjaoskus suurendavad seda ohtu veelgi; arvestades, et 55-aastaste ja vanemate naiste digioskuste parandamine ja sellesse investeerimine suurendaks nende töövõimalusi ja pakuks kaitset tööturult väljatõrjumise eest;
- O. arvestades, et vastavalt Eurostati 2014. aasta andmetele läheb kõrgkooli edasi õppima rohkem naisi kui mehi (vastavalt 42,3 % ja 33,6 %), kuid naised valivad sagedamini humanitaar- kui reaalteaduste valdkonna; arvestades, et ainult 9,6 % kõrgharidust omandavatest naistest õpib IKT valdkonna kraadiõppes, võrreldes 30,6 % meestega; arvestades, et naised on jätkuvalt alaesindatud sellistes algatustes nagu EU Code Week (ELi programmeerimisinädal), ICT for Better Education (IKT parema hariduse nimel), Startup Europe Leaders Club (juhtivate veebietteõtjate klubi) ja digitaalvaldkonna töökohtade edendamise suur koalitsioon, mille eesmärk on toetada e-oskusi ja e-haridust;
- P. arvestades, et naiste ja tütarlaste vähene osalemine IKT-hariduses ja hiljem tööhõives tuleneb sooliste stereotüüpide keerulisest koosmõjust, kusjuures neid stereotüüpe hakatakse kujundama juba varases eas ja hariduse varastel astmetel ning see jätkub tööelus;
1. kutsub komisjoni üles paremini ja sihipärasemalt kasutama digitaalarengu tegevuskava ja digitaalse ühtse turu strateegiat eesmärgiga kõrvaldada suur sooline ebavõrdsus IKT-sektoris ja soodustada naiste täielikku integreerumist sellesse sektorisse, eelkõige seoses tehniliste ja telekommunikatsiooni kutsealadega, ning edendada naiste ja tütarlaste haridust ja koolitust IKT valdkonnas ja muudel teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika erialadel;

Teisipäev, 17. aprill 2018

2. väljendab heameelt strateegilise kohustuse raames soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019 võetavate meetmete üle, mis toetavad naiste integreerimist infoühiskonda ja osalemist infoühiskonnas; palub komisjonil rakendada meetmeid, mille eesmärk on vähendada soolist palga-, sissetulekute ja pensionilõhet, võideldes sel viisil naiste vaesusega, ning stimuleerida naiste tööhõivet IKT-sektoris, võideldes sooliste stereotüüpide vastu ja edendades soolist võrdõiguslikkust kõigil haridustasemetel ja kõigis hariduse liikides, sh seoses sooliselt kallutatud õppeainete ja karjäärivalikutega, lähtudes prioriteetidest, mis on sätestatud raamistikus „Haridus ja koolitus 2020“;
3. ergutab komisjoni ja liikmesriike avatud koostööle strateegilise raamistiku „Haridus ja koolitus 2020“ raames, et leida lahendusi ja jagada häid tavaid tütarlapsi kaasava varajase digikirjaoskuse, sh e-oskuste ja programmeerimise valdkonnas, samuti hariduse hilisemates etappides programmide valdkonnas, mille eesmärk on suurendada naiste osakaalu, kes otsustavad teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika valdkonna õppeainete ning akadeemiliste kraadi kasuks, sest see võimaldaks naistel saada täieliku juurdepääsu elektroonilistele teenustele võrdsetel alustel meestega ning kasutada inseneridele ja IT-spetsialistidele prognoositavaid tööhõivevõimalusi;
4. kutsub ELi ja liikmesriike üles arendama, toetama ja rakendama ÜRO ja selle organite edendatavaid meetmeid, eelkõige Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning infoühiskonna maailma tippkohtumiste raames, sh koolide õppekavas, et püüelda naiste mõjuvõimu suurendamisele digitaalajastul nii Euroopa kui ka ülemaailmsel tasandil;
5. palub komisjonil ja liikmesriikidel tegelda soolise ebavõrdsusega IKT-sektoris, rõhutades mitmekesisust kui ärielist ja luues nii ettevõtetele kui ka naistele rohkem ja paremaid stiimuleid, näiteks pakkudes eeskujusid, juhendamisprogramme ja karjäärivõimalusi, et naiste silmapaistvust suurendada; ergutab liikmesriike toetama ja võtma meetmeid, millega muu hulgas arendatakse soolist võrdõiguslikkust edendavat internetisisu ning juurdepääsu info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale ja selle kasutamisele, et võidelda soolise diskrimineerimisega sellistes valdkondades nagu sooline vägivald ning töö- ja eraelu tasakaalu saavutamine;
6. väljendab heameelt ELi tegevuskava üle aastateks 2017–2019, et vähendada soolist palgalõhet (COM(2017)0678); rõhutab vajadust tugevdada meeste ja naiste võrdse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte järgimist, mis on sätestatud ELi lepingus, ja palub komisjonil rakendada algatused, mis on lisatud naisi teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika erialadele suunamise tegevuskava II meetmesse, mis Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi andmetel võib kaasa tuua naiste ja meeste palgaerinevuse kadumise 2050. aastaks tänu teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika töökohtade suuremale tootlikkusele;
7. palub, et komisjon ja liikmesriigid teeksid kättesaadavaks rahastamisvahendid ja parandaksid juurdepääsu olemasolevatele rahastamisvahenditele, et edendada ja toetada naisettevõtjaid, eriti tööstuse digiülemineku raames, tagamaks, et iga ettevõtte, sõltumata suurusest, tegutemisvaldkonnast või asukohast Euroopas saaks digitaalsest innovatsioonist kasu; rõhutab selles kontekstis, et digitaalsed innovatsioonikeskused, mis on üliolulised digitaalse ülemineku soodustajad, peaksid pöörama erilist tähelepanu naisettevõtjatele ja naiste valduses idufirmadele; kutsub komisjoni üles digitaliseerimisprotsessi vältel täielikult ja põhjalikult käsitlema soolist ebavõrdsust;
8. palub komisjonil ja liikmesriikidel toetada pidevõpet, samuti koolitusi ja kavasid, mis aitavad osalejatel paremini kohaneda võimaliku karjäärimuutusega või selleks valmistuda, võttes arvesse paljudes eri sektorites suurenenud nõudlust e-oskuste järele ning pöörates erilist tähelepanu 55-aastastele ja vanematele naistele, eelkõige hooldajakohustuse võtnud naistele, samuti naistele, kes on oma karjääris pausi teinud või naasevad töökohale, tagamaks, et nad ei jääks üha kiiremast digiteerimisest maha ning et neid ei tõrjutaks tööturul välja;
9. rõhutab, et internet on tõhus vahend, mida kasutada soolist võrdõiguslikkust edendavate kampaaniate ja foorumite jaoks ning naissoost eeskujude nähtavuse suurendamiseks; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama naiste võrgustikke veebis, kuna need eeldavad alt-üles lähenemisviisi naiste mõjuvõimu suurendamisele;
10. palub komisjonil toetada kodanikuühiskonna ühenduste ja kutseliste meediaorganisatsioonide võrgustike loomist, et suurendada naiste võimalusi aktiivseks osalemiseks ja võtta meediasektoris arvesse naiste spetsiifilisi vajadusi;
11. rõhutab kodanikuühiskonna tähtsat rolli interneti haldamisel; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema konstruktiivselt ja toetama digitaalseid kodanikuühiskonna organisatsioone;
12. ergutab kõiki ametiasutusi ja kodanikuühiskonna esindajaid toetama e-teenuste, e-oskuste ja digitaalse töö kasutuselevõttu ja rakendamist, mis võib parandada töö ja eraelu tasakaalu meie ühiskonnas, seejuures samal ajal tuleb vältida naiste koormuse kahekordistumist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles välja selgitama digiteerimise võimalused ja probleemid, sealhulgas seoses töötingimustega, siinkohal võib näiteks tuua ebakindlad töötingimused ja tööga seotud vaimse tervise probleemid;

Teisipäev, 17. aprill 2018

13. rõhutab, kui oluline on tagada soolise aspekti arvestamine haridussektoris, edendades digitaalset kirjaoskust ning naiste ja tütarlaste osalemist IKT-hariduses ja -koolituses, lisades programmeerimise, uue meedia ja tehnoloogia kõigi tasandite õppekavadesse, samuti õppekavavalisesse tegevusse, kogemusõppesse ja vabaõppesse ning kõikidesse hariduse ja koolituse liikidesse, kaasa arvatud õpetajakoolitus, et digitaaloskuste lõhet vähendada ja see kaotada ning ergutada tüdrukuid ja noori naisi teaduse ning IKT valdkonna karjääri valima; märgib, et soolise ebavõrdsuse kaotamiseks selles valdkonnas on oluline pidev dialoog sotsiaalpartneritega;

14. ergutab liikmesriike lisama esimese kooliastme õppekavasse eakohast IKT-õpet, püüdes eriti äratada tüdrukute huvi ja avada nende andeid digivaldkonnas, ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid edendaksid varasest koolieast alates tüdrukute haridust teaduse, tehnoloogia, inseneeria ja matemaatika valdkonnas, arvestades sellega, et nende õppeainetega seotud soostereotüüpide, eeskujude puudumise ning tegevuse ja mänguasjade soopõhise eraldamise tõttu eemalduvad tüdrukud neist ainetest hariduse käigus varem, mille tulemuseks on naiste alaesindatus vastavatel erialadel üliskoolis ja hiljem ka töөлus;

15. ergutab liikmesriike ja komisjoni edendama eelkõige teabe- ja teadlikkuse suurendamise kampaaniatega naiste osalemist meeste pärusmaaks peetud äri sektorites, näiteks digiteerimise valdkonnas; rõhutab vajadust korraldada teadlikkuse suurendamise, koolituse ja soolise aspekti arvestamise kampaaniaid kõigi digiteerimispoliitika osalejate jaoks; rõhutab vajadust toetada naiste oskuste omandamist sektorites, mis ei ole IKT mahukad, kuid eeldavad lähitulevikus digitaalseid oskusi ja pädevust;

16. palub komisjonil ja liikmesriikidel, samuti ettevõtetal edendada soolist võrdõiguslikkust IKT-sektoris, kogudes sooliselt eristatud andmeid IKT kasutamise kohta, töötades välja sihte, näitajaid ja võrdlusaluseid, et jälgida edusamme naiste juurdepääsu parandamisel IKT-le ning edendada IKT-ettevõtete seas parimaid tavasid; kutsub Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituuti üles koguma andmeid selle kohta, kuidas digiteenuseid saaks naiste ja soolise võrdõiguslikkuse heaks paremini kasutada;

17. rõhutab, kui oluline on kindlaks teha probleemid, mida tekitab IKT ja interneti kasutamine naiste vastu kuritegude sooritamiseks, nende ähvardamiseks, ahistamiseks või nendega vägivaldsemiseks; nõuab tungivalt, et poliitikakujundajad tegeleksid nende probleemidega tõsiselt ja kehtestaksid raamistiku, mille alusel õiguskaitseasutused saavad digitaalseid kuritegusid tulemuslikult lahendada; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama tütarlaste kaitset digitaalkeskkonnas levitatavareklaami eest, mis võib ohutada neid tervist ohtu seadvale käitumisele;

18. kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles korraldama kampaaniaid, et suurendada naiste teadlikkust IKT eelistest ja samuti sellega seotud ohtudest, ning pakkuda neile vajalikku haridust ja teadmisi selle kohta, kuidas end internetis kaitsta;

19. nõuab, et ELi institutsioonid, ametid ja asutused, samuti liikmesriigid ja nende õiguskaitseasutused teeksid koostööd ja kooskõlastaksid konkreetselt oma meetmeid, et võidelda IKT kasutamise vastu inimkaubanduse, küberkiusamise ja küberjälitamisega seotud kuritegude toimepanemiseks, arvestades seda, et need kuriteod on sageli piiriülese iseloomuga ning nende eest süüdistuste esitamiseks on ELi tasandi koostöö hädavajalik; kutsub liikmesriike üles oma kriminaalõigust läbi vaatama, et tagada selles uute digivägivalla vormide määramine ja tunnistamine;

20. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0103

Arengukoostöö rahastamisvahendi, humanitaarabi rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi rakendamine**Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon arengukoostöö rahastamisvahendi, humanitaarabi rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi rakendamise kohta (2017/2258(INI))**

(2019/C 390/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõiget 5 ja artiklit 21,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 208–211 ja artiklit 214,
- võttes arvesse tulemusliku arengukoostöö ülemaailmset partnerlust, mis võeti vastu 2011. aastal Busanis toimunud kõrgetasemelisel abi tõhusust käsitleval foorumil ning mida uuendati 2016. aastal Nairobis toimunud kõrgetasemelisel kohtumisel,
- võttes arvesse 14.–18. märtsil 2015 Jaapanis Sendais toimunud kolmandat ÜRO katastroofiohu vähendamise ülemaailmset konverentsi,
- võttes arvesse 25. septembril 2015 New Yorgis toimunud ÜRO kestliku arengu tippkohtumisel vastu võetud ÜRO resolutsiooni „Muudame oma maailma: kestliku arengu tegevuskava aastani 2030“ ning selles sisalduvat 17 kestliku arengu eesmärki,
- võttes arvesse 23. ja 24. mail 2016 Istanbulis toimunud ülemaailmset humanitaarabiteemalist tippkohtumist ning ulatuslikku kokkulepet (Grand Bargain), milleni jõudsid mõned suurimad doonorid ja abiandjad,
- võttes arvesse 23. juunil 2000 Cotonous allkirjastatud AKV-ELi partnerluslepingut ⁽¹⁾, mis on läbi vaadatud 25. juunil 2005 ja 22. juunil 2010,
- võttes arvesse nõukogu 25. novembri 2013. aasta otsust 2013/755/EL ülemeremaade ja -territooriumide Euroopa Liiduga assotsieerimise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrust (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse sisekokkulepet nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate vahel Euroopa Liidu abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) alusel vastavalt AKV-ELi partnerluslepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandat osa (edaspidi „sisekokkulepe“),
- võttes arvesse nõukogu 2. märtsi 2015. aasta määrust (EL) 2015/322 11. Euroopa Arengufondi rakendamise kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse nõukogu 2. märtsi 2015. aasta määrust (EL) 2015/323, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 233/2014, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend aastateks 2014–2020 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 344, 19.12.2013, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 163, 2.7.1996, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 884.

⁽⁵⁾ ELT L 58, 3.3.2015, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT L 58, 3.3.2015, lk 17.

⁽⁷⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 44.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse 2007. aasta Euroopa konsensust humanitaarabi valdkonnas ⁽⁸⁾,
 - võttes arvesse 7. juuni 2017. aasta Euroopa uut arengukonsensust ⁽⁹⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 19. juuni 2017. aasta järeldusi ELi koostöö kohta kodanikuühiskonnaga välissuhete valdkonnas,
 - võttes arvesse oma 22. novembri 2016. aasta resolutsiooni arengukoostöö tulemuslikkuse suurendamise kohta ⁽¹⁰⁾,
 - võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni ELi Aafrika usaldusfondi ning selle mõju kohta arengu- ja humanitaarabile ⁽¹¹⁾,
 - võttes arvesse oma 7. juuni 2016. aasta resolutsiooni poliitikavaldkondade arengusidusust käsitleva ELi 2015. aasta aruande kohta ⁽¹²⁾,
 - võttes arvesse oma 22. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni kohalike asutuste ja kodanikuühiskonna rolli kohta Euroopa tegevuses jätkusuutliku arengu toetamisel ⁽¹³⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 18/2014 EuropeAidi hindamisele ja tulemustele suunatud järelevalve süsteemide kohta,
 - võttes arvesse komisjoni 15. detsembri 2017. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Välitegevuse rahastamisvahendi vahearuanne“ (COM(2017)0720) ning sellega kaasneva komisjoni talituste töödokumente „Evaluation of the Development Cooperation Instrument“ (Arengukoostöö rahastamisvahendi hindamine) (SWD(2017)0600) ja „Evaluation of the 11th European Development Fund“ (11. Euroopa Arengufondi hindamine) (SWD(2017)0601),
 - võttes arvesse 11. Euroopa Arengufondi välishindamist (2017. aasta juuni lõpparuanne), mille komisjon tellis välistöövõtjate rühmalt,
 - võttes arvesse arengukoostöö rahastamisvahendi välishindamist (2017. aasta juuni lõpparuanne), mille komisjon tellis välistöövõtjate rühmalt,
 - võttes arvesse komisjoni 14. veebruari 2018. aasta teatist „Uus tänapäevane mitmeaastane finantsraamistik Euroopa Liidu jaoks, mis võimaldab tõhusalt saavutada tema prioriteete ka pärast 2020. aastat“ (COM(2018) 0098),
 - võttes arvesse dokumenti „Coherence Report: insights from the external evaluations of the external financing instruments“ (Sidususaruanne: välitegevuse rahastamisvahendite välishindamistest saadud teave) (2017. aasta juuni lõpparuanne), mille komisjon tellis välistöövõtjate rühmalt,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 lõike 1 punkti e ja III lisa,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni arvamust (A8-0118/2018),
- A. arvestades, et alates välitegevuse rahastamisvahendite vastuvõtmisest on rahvusvaheline ja ELi poliitiline raamistik märkimisväärselt muutunud, kuna vastu on võetud sellised pöördelise tähtsusega dokumendid nagu kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, Pariisi kliimakokkulepe, Addis Abeba tegevuskava, Sendai katastroofiohu vähendamise raamistik 2015–2030 ja humaansuse tegevuskava; arvestades, et EL täitis nende dokumentide üle toimunud läbirääkimistes juhtivat rolli;
- B. arvestades, et Lissaboni leping, kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 ning kestliku arengu eesmärgid koos Euroopa konsensusega humanitaarabi valdkonnas, Euroopa arengukonsensuse ning Busani arengutõhususe põhimõtetega määravad ELi arengukoostöö ja humanitaarabi strateegia; arvestades lisaks, et nõukogu on võtnud vastu Euroopa Liidu üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia, mis käsitleb muu hulgas arengukoostööd;

⁽⁸⁾ ELT C 25, 30.1.2008, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT C 210, 30.6.2017, lk 1.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0437.

⁽¹¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0337.

⁽¹²⁾ ELT C 86, 6.3.2018, lk 2.

⁽¹³⁾ ELT C 208, 10.6.2016, lk 25.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- C. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 214 ning Euroopa konsensusele humanitaarabi valdkonnas tuleb humanitaarabi anda kooskõlas humanitaarabi põhimõtetega, nagu inimlikkus, neutraalsus, sõltumatus ja erapooletus, ning vajaduspõhisest lähenemisviisist juhindudes; arvestades, et humanitaarabi ei tohiks kasutada kriisiohjehavahendina;
- D. arvestades, et arengupoliitika peaks täiendama ELi välispoliitikat ja rände haldamist, tagades samal ajal, et arengu rahastamisvahendeid kasutatakse ainult arenguga seotud ja mitte sellest erinevate eesmärkide (nagu piirikontroll või rändevastane poliitika) saavutamiseks seotud kulude katmiseks;
- E. arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahendi peamine eesmärk on vaesuse vähendamine ning pikas perspektiivis selle kaotamine arenguriikides, kes ei saa toetust Euroopa Arengufondist, Euroopa naabruspoliitika *rahastamisvahendist* ega ühinemisega abi rahastamisvahendist, et anda partnerriiikide kodanikuühiskonna organisatsioonidele ja kohalikele ametiasutustele temaatilist toetust arenguga seotud globaalsete avalike hüvede ja probleemide valdkonnas ning toetada strateegilist partnerlust Aafrika ja ELi vahel; arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahend on ELi eelarves peamine geograafiline rahastamisvahend arengukoostöö valdkonnas, mille raames eraldatakse aastatel 2014–2020 19,6 miljardit eurot vahendeid;
- F. arvestades, et Euroopa Arengufondi peamine eesmärk on vähendada ning pikas perspektiivis kaotada vaesus Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonnas ning saavutada ülemeremaade ja -territooriumide kestlik areng; arvestades, et Euroopa Arengufond on ELi peamine arengukoostöö rahastamisvahend, mille raames eraldatakse 11. EAFi aastateks 2014–2020 30,5 miljardit eurot;
- G. arvestades, et humanitaarabi rahastamisvahendi peamine eesmärk on pakkuda abi, toetust ja kaitset loodusõnnetustest või inimtegevusest põhjustatud katastroofidest ja sarnastest hädaolukordadest mõjutatud inimestele, seades esikohale kõige haavatavamad ohvrid, sõltumata rahvusest, usust, soost, east, etnilisest päritolust või poliitilistest vaadetest, ning kooskõlas tegelike vajaduste, rahvusvaheliste humanitaarabi põhimõtete ning Euroopa konsensusega humanitaarabi valdkonnas;
- H. arvestades, et humanitaarabi rahastamisvahendi tegevuse haare on laiem kui selle peamine ülesanne, milleks on elude päästmine, ja hõlmab ka hädaabi andmist pikemalt kestvatest kriisidest mõjutatutele, lühiajalist taastamis- ja ülesehitustööd, katastroofideks valmistumist ning elanikkonna rände tagajärgedega tegelemist;
- I. arvestades, et tõhus arengukoostöö eeldab uuenduslikke lähenemisviise, andes doonoritele võimaluse kohalikele oludele kiiresti reageerida, töötada koos kohalike organisatsioonidega ning toetada kohalikke ettevõtteid ja ettevõtjaid, eeskätt kõige vaesemates ja haavatavamates riikides; arvestades, et ELi auditeerimissüsteem peab jätma doonoritele paindlikkuse võtta sellistes projektides mõistlikus ulatuses riske, suurendades seeläbi ELi suutlikkust kiiresti reageerida ja tõhusat abi anda;
- J. arvestades, et EL on juhtiv arengu- ja humanitaarabi andja maailmas; arvestades, et selle abi kaudu toetab EL vaesuse vähendamiseks ning ülemaailmsete ja ELi huvide ja põhiväärtuste edendamiseks tehtavaid jõupingutusi;
- K. arvestades, et 29.–30. novembril 2017 Abidjanis toimunud Aafrika Liidu ja ELi tippkohtumine kinnitas soovi rajada tõeline, kaasajastatud, ülemaailmne ja ulatuslik partnerlus, luues tegeliku võrdsuse jaoks poliitilised ja majanduslikud tingimused;
- L. arvestades, et kolmandate riikidega, sh Hiina, Venemaa, Türgi, Brasiilia ja India, sõlmitud arengukoostöölepingute arv on järsult kasvanud;
- M. arvestades, et nn ülemaailmse vaigistamise eeskirja uuesti kehtestamine ja laiendamine ning selliste organisatsioonide rahastamise kärpimine, kes pakuvad naistele ja tüdrukutele pereplaneerimise ning seksuaal- ja reproduktiivtervishoiu ja -õiguste teenuseid, tekitavad tõsist muret;
- N. arvestades, et kolmandate riikide valitsustel on tegelikud ootused seoses kiire tegutsemise, tõhususe ning pakilise vajadusega säilitada tugevad arengukoostööpartnerlused; arvestades, et partnerriiikides on vaja arendada avatud ja tootlikke majandusi, võttes arvesse uusi olusid ja uusi majanduslikke sidusrühmi rahvusvahelisel tasandil;
- O. arvestades, et 2020. aasta järgses tegevuses Ühendkuningriik enam ei osale ja ELi eelarve kahaneb Brexiti tagajärjel 12–15 %;

Teisipäev, 17. aprill 2018

- P. arvestades, et Euroopa Arengufondi ning arengukoostöö rahastamisvahendi hindamised kinnitavad, et erinevate geograafiliste ja temaatiliste rahastamisvahendite sidus kasutamine on tõesti võimalik;
- Q. arvestades, et 11. EAFi hindamises nenditakse, et „on tõsine oht, et EAFi suunatakse tegelema probleemidega, mis kaugendavad teda enda peamisest, vaesuse leevendamise eesmärgist, ning mida on keeruline siduda EAFi kesksete väärtustega ja mis ohustavad seda, mida EAF teeb hästi“ ning et „hoolimata konsultatsioonidest on valitsuse ja [kodanikuühiskonna organisatsioonide] vaateid (mõningate silmapaistvate eranditega, näiteks Vaikse ookeani piirkonnas) programmitöö valikutes harva arvesse võetud“ ning et „seega kasutati 11. EAFi programmitöös kontsentreerumise põhimõtte kohaldamisel ülevalt-alla lähenemisviisi, kuid seda Cotonou lepingu keskse partnerluspõhimõtte arvelt“;
- R. arvestades, et 11. EAFi hindamise kohaselt oli aprilliks 2017 peaaegu 500 miljonit eurot EAFi vahenditest eraldatud komisjoni kodanikukaitse ja humanitaarabioperatsioonide peadirektoraadile (ECHO), peaaegu 500 miljonit eurot erakorralise toetusena üksikutele riikidele ning 1,5 miljardit eurot ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondile; arvestades, et Euroopa Arengufondist rahastatakse ka uut Euroopa Kestliku Arengu Fondi;
- S. arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahendi hindamises nenditakse, et „arengukoostöö rahastamisvahend on üldiselt jätkuvalt asjakohane ja täidab oma eesmärgi, seda nii selle vastuvõtmise ajal kui ka selle rakendamise keskpäigas. See on üldiselt kooskõlas uute poliitikadokumentidega (nt uus Euroopa arengukonsensus ja kestliku arengu tegevuskava aastani 2030) ehkki mõningate prioriteetide elluviimine võib selle praeguses vormis olla keeruline“;
- T. arvestades, et 2014.–2020. aasta välistegevuse rahastamisvahendite vastuvõtmise ajal eelistas Euroopa Parlament eraldiseisvat arengukoostööle suunatud välistegevuse rahastamisvahendit ning nõudis Euroopa Arengufondi eelarvesse kaasamise korral arengualaste vahendite sihtotstarbelist eraldamist;
- U. arvestades, et EAFi hindamises sedastatakse viitega ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondile, et „tavapäraste EAFi projektidega võrreldes lühem ettevalmistus- ja heakskiidu saamise aeg, ELi kaudne osalemine projekti elluviimises ning asjaolu, et need projektid lähtuvad ELi peamisest mureküsimusest ega pole vastuseks [partnerriikide] pikaajalistele eesmärkidele, tekitavad kõik kahtlusi ELi [Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi] projektide võimaliku tõhususe ja kestlikkuse ning ELi suutlikkuse suhtes nende rakendamist tähelepanelikult jälgida“;
- V. arvestades, et rahavoog ELi riikidesse, kes saavad toetust arengu rahastamise vahenditest, on väiksem nende samade riikide Euroopas elava diasporaa eraviisiliselt tehtud rahaülekannetest;
- W. arvestades, et hoolimata sellest, et Aafrika rahutagamisrahastu sai aastaid Euroopa Arengufondist miljardeid eurosid ning vaatamata komisjoni väljendatud tõsisele murele selle finantsjuhtimise pärast, ei olnud see osa Euroopa Arengufondi hindamisest; arvestades, et Aafrika rahutagamisrahastut hinnati viimati 2011. aastal;
- X. arvestades, et arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi hindamiste ning komisjoni välistegevuse rahastamisvahendite vahearuande kohaselt on arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi pikaajalist mõju nende eesmärkide täitmisele keeruline mõõta tulenevalt olulistest piirangutest asjakohaste hindamis- ja järelevalvesüsteemide kehtestamisel ja väliste tegurite mõju hindamisel ning asjaomaste riikide ja teemade ulatusest; arvestades, et hindajate sõnul aitab segarahastamine leida täiendavaid vahendeid ainult 50 % juhtudest;
- Y. arvestades, et Euroopa Parlamendil on rakendusmeetmete eelnõu kontrollimiseks olnud väga lühikesed tähtajad; arvestades, et nende tähtaegade puhul ei arvestata piisavalt parlamentaarse tegevuse eripäradega; arvestades, et mõnikord on sellele lisandunud asjaolu, et parlamendile on rakendusmeetmete eelnõu saadetud pärast tähtaega või enne vaheaegu, mis on veelgi piiranud tema suutlikkust oma kontrollimisõigust asjakohaselt täita;
- Z. arvestades, et EL on tunnustanud kodanikuühiskonna organisatsioonidega loodud partnerluste olulisust välissuhete valdkonnas; arvestades, et see hõlmab kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamist välistegevuse rahastamisvahendite programmitöösse ja rakendamisse;

Teisipäev, 17. aprill 2018

Arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa Arengufondi ja humanitaarabivahendi rakendamise läbivaatamisest tulenevad faktid ja tähelepanekud*Üldkaalutlused*

1. väljendab heameelt asjaolu üle, et arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa Arengufondi ja humanitaarabivahendi hindamised näitavad, et vahendite eesmärgid olid nende väljatöötamise ajal valitsenud poliitiliste prioriteetide seisukohalt suuresti asjakohased ning et vahendid on üldiselt otstarbekohased ning kooskõlas kestliku arengu eesmärkide väärtuste ja sihtidega; juhib tähelepanu sellele, et kestliku arengu eesmärkide saavutamise aastane rahastamispuudujääk on 200 miljardit USA dollarit;
2. märgib, et mõnedes riikides, kus rakendatakse Euroopa Arengufondi ja arengukoostöö rahastamisvahendi geograafilisi programme, on viimase aastakümne vältel tehtud vaesuse vähendamises ning inim- ja majanduslikus arengus edusamme, samas kui teistes riikides on olukord jätkuvalt kriitiline;
3. märgib rahuloluga, et arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi prioriteedid on kooskõlas kestliku arengu eesmärkide väärtuste ja sihtidega tänu olulisele rollile, mida EL on nende vastuvõtmisel täitnud, ning et see asjaolu on paljuski hõlbustanud ja lihtsustanud nende vahendite läbivaatamist;
4. märgib, et tänu oma eesmärkide laiaulatuslikkusele on arengukoostöö rahastamisvahend ja Euroopa Arengufond võimaldanud oma esimestel rakendusaastatel ELil reageerida uutele kriisidele ja vajadustele; märgib siiski, et kriiside mitmekordistumine ja uute poliitiliste prioriteetide esilekerkimine avaldavad arengukoostöö rahastamisvahendile, Euroopa Arengufondile ja humanitaarabivahendile rahalist survet, on viinud need vahendid oma võimaluste piirini ning nõudnud uute ajutiste mehhanismide, nt usaldusfondide loomist, millega kaasnevad tõsised probleemid, nimelt seoses läbipaistvuse, demokraatliku vastutuse ning nende vähese seotusega arengueesmärkidega; tuletab meelde hiljuti vastu võetud Euroopa Kestliku Arengu Fondi, mis loodi täiendava finantsvõimenduse pakumiseks;
5. on rahul arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi suurema sisemise sidususega, mis on suuresti tingitud kvaliteetsetest hindamistest, ühtlustatud otsustamisprotsessidest ja valdkonna kontsentreeritusest;
6. märgib, et on juhtumeid, mille puhul eelarvetoetust kritiseeritakse endiselt selle vähese asjakohasuse ja tõhususe tõttu, kuigi tegelikult on tegemist toetuse vormiga, mis vastab tänapäevasele koostöökontseptsioonile, sobides hästi kokku tõeliste arengupartnerlustega, teeb võimalikuks partnerriikide omavastutuse ning on paindlikum ja tõhusam; nõuab seetõttu meetmete võtmist, et tugevdada poliitilist ja institutsioonilist partnerlust, mis edendab eelarvetoetuse andmist, nõudes samal ajal tõhusat majandusjuhtimist ja demokraatlike väärtuste austamist; juhib tähelepanu, et arengukoostöö poliitikat tuleb ellu viia viisil, mis võtab arvesse nende riikide ja elanikkondade soove, kes seda vajavad, tagades nende osalemise otsustusprotsessis ja vastutuse võtmise poliitika läbipaistva ja tõhusa kohaldamise eest;
7. märgib asjaolu, et suur hulk riike on saanud kõrgema keskmise sissetulekuga riigiks, mille tulemusel on kahepoolne koostöö arengukoostöö rahastamisvahendi raames lõppenud või saavad nad Euroopa Arengufondi raames vähendatud kahepoolset koostöötoetust, kuna arenguabi kombineerituna edukate riiklike poliitikameetmetega võib anda positiivseid tulemusi; tuletab meelde, et vaesus ja areng on mitmetahulised ning et SKP käsitlemine ainsa arengunäitajana on ebapiisav; märgib lisaks, et kuna enamik maailma kõige vaesematest inimestest elab keskmise sissetulekuga riikides, kus püsib ebavõrdsus, võib keskmise sissetulekuga riikidele abi andmise järsult lõpetamine kahjustada kestliku arengu eesmärkide saavutamist; rõhutab seetõttu vajadust jätkata nende riikide toetamist selles tundlikus etapis teel suurema arengu poole;
8. toonitab vajadust tagada, et arenguabi kasutatakse vastavalt selle algele eesmärgile, võttes täielikult arvesse abi ja arengu tõhususe põhimõtteid; kordab, et ELi arengukoostöö tuleks viia kooskõlla partnerriikide kavade ja vajadustega;
9. rõhutab, et ELi lühiajalised sisehuvid (julgeolek või ränne) ei tohi mingil juhul suunata liidu arengualast tegevuskava ning et abi andmise ja arengutõhususe põhimõtteid tuleb täiel määral järgida ja kohaldada arengukoostöö vormide suhtes;
10. märgib, et komisjon on jõudnud järeldusele, et vahenditevahelist sidusust saaks ühtlustamise kaudu suurendada; toonitab, et sellele järeldusele ei viidata üheski hindamises;

Teisipäev, 17. aprill 2018

11. on mures hindajate tähelepanekute pärast seoses puuduvate järelevalve- ja hindamissüsteemidega, mis muudab tulemuste mõõtmise keeruliseks; toonitab teisalt mitmeid ELi arengupoliitikaga seotud positiivseid tähelepanekuid, millele on oma auditites osutanud Euroopa Kontrollikoda; tuletab meelde tähelepanekuid, mille Euroopa Kontrollikoda esitas oma eriaruandes nr 18/2014 EuropeAidi hindamis- ja tulemustele suunatud järelevalve süsteemide kohta; kutsub komisjoni üles kasutama seda võimalust, et oma tulemuste raamsüsteemi kooskõlas kontrollikoja soovitustega veelgi parandada;
12. on üllatunud, et hindamistulemused ning järeldused, mille komisjon tegi oma läbivaatamises, on erinevad; peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole oma järeldustes käsitlenud tõsiseid probleeme seoses rahastamisvahendite puuduliku partnerlusega ning ohtu, et tähelepanu nihkub vaesuse leevendamisest eemale, ehkki need on hindamise olulised osad;
13. on mures kättesaadavate andmete puudumise või piiratuse pärast; märgib, et järelevalve- ja hindamissüsteemi puudumine väljaspool aastatuhande arengueesmärke ja kestliku arengu eesmärke teeb muutuste täpse hindamise võimatuks, näiteks mis puudutab rahastamisvahendi paindlikkust või kooskõla teiste vahenditega;
14. märgib lisaks, et konkreetset poliitilise arutelu soodustamiseks mõeldud rahastamispeatüki puudumine, viidates eeskätt poliitiliste parteide toetamisele, ei aita kaasa kestliku arengu eesmärkide saavutamisele;
15. nõuab aruandluse parandamist statistika ja näitajate automaatse koostamise abil;
16. väljendab kahetsust, et komisjon ei ole kasutanud ära läbivaatamisega tekkinud võimalust kohandada oma poliitikameetmeid uues Euroopa arengukonsensuses sätestatud nõuetega, mis käsitlevad väikesemahulise ja kestliku agroökoloogilise põllumajanduse toetamist; märgib, et sellele vastupidiselt sisaldavad kavandatavad meetmed veelgi enam toetust suuremahulistele põllumajandustootmistele ja põllumajandusettevõtetele;

Arengukoostöö rahastamisvahend

17. rõhutab, et arengukoostöö rahastamisvahendi olulisus seisneb peamiselt ettenägematute sündmustele reageerimist võimaldavas paindlikkuses, mis on seotud programmitöö valiku ja rakendamismeetoditega ning vahenditesiseste ja -vaheliste ümberjaotamiste ja reservfondide kasutamise; toonitab, et mitmeaastase programmitöö paindlikkus on ühtlasi võimaldanud kohandada programmitöö perioodi pikkust kohapealsete oludega, jaotada vahendeid suurte muutuste korral kiiresti ümber ning kasutada erimeetmeid;
18. väljendab heameelt, et hindamised on toonud esile arengukoostöö rahastamisvahendi valdkondlike programmide strateegilise olulisuse, eeskätt nende suutlikkuse edendada avalike hüvedega seotud ülemaailmseid meetmeid;
19. võtab teadmiseks välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühiseid eeskirju käsitlevas määruses (EL) nr 236/2014 kehtestatud lihtsustamise, ühtlustamise ja ulatuslikumad rakendamisviisid, mis on muutnud arengukoostöö rahastamisvahendi tõhusamaks; rõhutab, et määrus (EL) nr 233/2014, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend, ei sisalda üksikasju rahastamisvahendi tulemuslikkuse mõõtmise järelevalve- ja hindamissüsteemi kohta; on äärmiselt mures asjaolu pärast, et rakendusmenetlusi, millest mõned pärinevad finantsmäärusest, peetakse jätkuvalt liiga pikaks ja koormavaks, mis paneb ELi halba valgusesse ning suurendab seliste teatud riikide võetud lähenemisviiside ligitõmbavust, mida nähakse oluliselt vähem formaalsustele ja tingimustele tuginevatena; tuletab sellega seoses meelde, et mõningad nendest menetlustest tulenevad finantsmäärusest ja mitte välistegevuse rahastamisvahenditest, samas kui teised nõuded põhinevad arengukoostöö aluspõhimõtete rakendamisel, nagu partnerlus ja omavastutus;
20. märgib, et komisjoni töödokumentidest nähtub, et väljamakstud summad on võrreldes maksekohustustega üsna väikesed; rõhutab, et see on suur probleem eriti siis, kui arenguabiga seoses valitseb konkurents; kutsub seetõttu üles tegema rahastamisvõimaluste kohta paremat teavitustööd, et tagada kõigi ELi partnerite teavitamine; nõuab kohalikele sidusrühmadele, sh ametnikele ELi toimikute koostamise kohta koolituse korraldamist, et nad saaksid kriteeriume võimalikult hästi täita, suurendades seeläbi nende võimalusi projekte edukalt rakendada; märgib, et sellised koolitused võivad olla suunatud ka sellele, et parandada vastu- seid teiste rahvusvaheliste organisatsioonide projektikutsetele;

Teisipäev, 17. aprill 2018

21. on mures, et arengukoostöö rahastamisvahendi vahehindamises juhitakse tähelepanu ohule, et ei pruugita täita nõuet eraldada vähemalt 20 % arengukoostöö rahastamisvahendi alusel antavast abist põhilistele sotsiaalteenustele, nagu tervishoid, ning keskharidusele ja teistele sotsiaalteenustele, ehkki need vajadused on asjaomaste riikide arengu seisukohast olulised; samuti on mures riiklikele tervishoiusüsteemidele antava toetuse ebapiisavuse ning andmete puudumise pärast hariduse rahastamisega seoses saavutatud tulemuste kohta; kordab taas uue Euroopa arengukonsensuse raames võetud kohustust eraldada vähemalt 20 % ELi ametlikust arenguaabist sotsiaalse kaasamise ja inimarengu jaoks;

22. väljendab rahulolu kodanikuühiskonna organisatsioonidele ja kohalikele ametiasutustele suunatud valdkondliku programmi eesmärkide ja tulemuste üle ning nõuab selle säilitamist edasistes vahendites; on siiski sügavalt mures, et programmide programmitöö ja rakendusetappides on kodanikuühiskonna organisatsioonidel ja kohalikele ametiasutustel üha väiksem osa, ja kutsub üles nende organite, sh teenusepakkujate rolli tugevdama ning nägema ette kohandatud koostööviisid ja strateegilisema lähenemisi; rõhutab, et nende riikide arengut on võimalik täielikult saavutada ainult koostöös õiguspärase kohalike ametiasutustega;

23. ergutab komisjoni rakendama poliitikameetmeid, mis toetavad Aafrika diasporaa kui arengu seisukohast oluliste sidusrühmade kaasamist;

Euroopa Arengufond

24. märgib, et Euroopa Arengufond on täitnud vaesuse kaotamisel ja kestliku arengu eesmärkide saavutamisel olulist rolli; märgib siiski, et piirkondlikul tasandil on märgid edusammudest nõrgemad ning et Euroopa Arengufondi puhul ei ole tekkinud järjepidevalt riiklike, piirkondlike ja AKV-siseste koostööprogrammide vahel kindlat koostoimet ja sidusust;

25. väljendab kahetsust, et läbivaatamine ei hõlmanud Aafrika rahutagamisrahastut, mida ei ole aastaid nõuetekohaselt hinnatud; on seisukohal, et ajal, mil üha enam poliitilist rõhku pannakse julgeoleku- ja arenguküsimuste seosele, on tõenditel põhinev poliitika kujundamine keskse tähtsusega;

26. väljendab heameelt asjaolu üle, et tänu lühemale planeerimistsüklile, ühtlustatud menetlustele ja eelarve paremale juhtimisele on Euroopa Arengufond osutunud kiiresti muutavas keskkonnas otsustavaks; märgib siiski, et seda ei ole endiselt muutunud oludega täielikult kohandatud ning et menetlused on jätkuvalt mõnevõrra jäigad ja koormavad;

27. märgib, et Euroopa Arengufondist rahastatavate AKV riikide rühmade ning ülemeremaade ja -territooriumide väga erisugused vajadused ja iseloom tõstavad küsimusi kõiki olukordi ühetaoliselt käsitleva lähenemisi suhtes, mida järgitakse menetluste ja rakendamisi viiside valikul, ning lõppkokkuvõttes Euroopa Arengufondi territoriaalse kohaldamisala suhtes; tuletab meelde vajadust uue ja tõelise võrdsete partnerite vahelise partnerluse järele, mille keskmeks oleksid inimõigused;

28. märgib, et Euroopa Arengufondile on avaldatud survet tegeleda üha suurema hulga poliitiliste nõudmistega, nagu julgeoleku- ja rändeküsimused, mille kooskõlastamine Euroopa Arengufondi põhiväärtuste ja ELi arengu- ja koostööpoliitika põhimõtetele, nimelt vaesuse kaotamisega võib olla keeruline;

Humanitaarabivahend

29. tunneb rahulolu asjaolu pärast, et humanitaarabivahend on täitnud oma eesmärgi pakkuda rahvusvahelise õiguse täieliku järgimise alusel hädaolukordades abi, tagades samas, et humanitaarabi ei oleks muudetud tööriistaks ning et järgitakse humaansuse, erapooletuse, neutraalsuse ja sõltumatuse põhimõtteid;

30. märgib, et viimastel aastatel on esinenud oluliselt rohkem humanitaarkriise ja katastroofe, millele on reageeritud humanitaarabivahendi abil, ning sellega on kaasnenud hädaabireservi täielik ärakasutamine ja vajadus võtta kasutusele täiendavad vahendid, ning et paljusid maailma piirkondi mõjutavate kriisilukordade kasvavat hulka arvestades olukord lühiajalises või keskpikas perspektiivis tõenäoliselt ei parane; märgib, et see osutab vajadusele suurendada oluliselt hädaabireservi ning kasutada kõiki olemasolevaid vahendeid kiiremini ja paindlikumalt;

Teisipäev, 17. aprill 2018

31. leiab, et humanitaarabivahendi põhilisteks sihtmärkideks ja sidusrühmadeks peaksid jääma inimesed ja kogukonnad ning et kõikides olukordades tuleks järgida paindlikku, koordineeritud ja kontekstipõhist lähenemisviisi, milles võetakse arvesse kohalike valitsuste ja ametiasutuste ning kohalike kogukondade, arengule orienteeritud usuliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna osalejate seisukohti; toonitab, et paljud sellised organisatsioonid, sh Euroopas asuvad diasporaorganisatsioonid, teevad mitmes kriitilises valdkonnas väärtuslikku tööd ning võivad anda humanitaarabile lisaväärtust;

32. arvestades, et Maailma Terviseorganisatsioon on ohtlikku aborti nimetanud ühena kolmest peamisest emasuremuse põhjusest; rõhutab rahvusvaheliselt kinnitatud õiguslikku alust, millel põhinevad õigus seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seksuaalse vägivalla ohvrite ja konfliktiolukordades inimeste õigused;

Soovitused ülejäänud rakendusperioodiks

33. rõhutab, et arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa Arengufondi ja humanitaarabivahendi rakendamisel tuleks arvestada uut rahvusvahelise ja ELi poliitika raamistikku, sealhulgas kestliku arengu tegevuskava aastani 2030, Pariisi kliimakokkulepet, Addis Abeba tegevuskava ja humaansuse tegevuskava;

34. tuletab meelde, et kestliku arengu eesmärgid tuleb üle maailma saavutada kõigi rahvusvaheliste osalejate, sealhulgas arenguriikide ja arenenud riikide ning rahvusvaheliste organisatsioonide ühiste jõupingutuste ja partnerlusega; rõhutab, et ELi tasandil nõuab see sise- ja välispoliitika kujundamist ja rakendamist ühisel, sidusal ja kooskõlastatud viisil vastavalt poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtetele; leiab, et ELi sise- ja välispoliitika vastastikuse seotuse tõttu peab poliitikavaldkondade arengusidususe kujunenud välistegevuse rahastamisvahendite määratlemisel ja rakendamisel ning ELi muude poliitikameetmete ja -vahendite vastuvõtmisel olema väga oluliseks teguriks; on siiski arvamusel, et üldist sidusust erinevate vahendite vahel tuleks veelgi parandada, eelkõige parandades sidusust ja kooskõlastamist geograafiliste ja temaatiliste programmide vahel ning saavutades suurema kooskõlastamise ja vastastikuse täiendavuse muude ELi poliitikasuundadega;

35. tunneb muret asjaolu pärast, et keskmist ületava sissetulekuga riikides, mis ei saa enam Euroopa Arengufondi ja arengukoostöö rahastamisvahendist toetust, võib tekkida rahastamispuudujääk, mis seab nad haavatavasse olukorda; kutsub komisjoni üles kaaluma tagajärgi, kaaluma meetmeid negatiivsete mõjude ennetamiseks ja hõlbustama keskmist ületava sissetulekuga riikide juurdepääsu nende vajadustega kohandatud välistegevuse rahastamisvahenditele, pidades eelkõige silmas hea valitsemistava tõhustamise jõupingutuste suurendamist, võideldes korruptsiooni, maksupettuse ja karistamatusega, tagades õigusriigi põhimõtte austamise ning vabade ja ausate valimiste pidamise, tagades võrdse juurdepääsu kohtumõistmisele ja käsitledes institutsioonilisi nõrkusi; tunnustab tööd, mida selles vallas on tehtud programmi EUROsociAL raames; rõhutab siiski vajadust prioriseerida toetuste eraldamist vähim arenenud riikidele, mis kalduvad ebastabiilsusse, kohtavad olulisi struktuurilisi takistusi jätkusuutlikule arengule ja seetõttu sõltuvad suurel määral rahvusvahelisest avalikust rahastamisest;

36. on arvamusel, et välistegevuse rahastamisvahenditega tuleks jätkata nii ELi kui ka kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide, kohalike kogukondade, kohalike ja piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste otsest toetamist ning süstemaatiliselt hõlbustada nende aktiivset osalemist mitme sidusrühma dialogides ELi poliitikasuundade ja kõigi vahendite kõigi programmi töö protsesside valdkonnas; lisaks leiab, et EL peaks edendama kodanikuühiskonna organisatsioonide kui nn valvurite rolli nii ELis kui ka ELi väljaspool ja toetama detsentraliseerimise reforme partnerriikides; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni kavatsuse üle süvendada ja tihendada käimasolevat tööd arengu nimel töötava kodanikuühiskonnaga partnerluste loomiseks ja dialoogiks ning tõhustada kodanikuühiskonna organisatsioonide võrgustikega dialoogi pidamist ja nende kaasamist ELi poliitikakujundamisse ning protsessidesse; tuletab meelde, et EL peaks toetama demokraatia tugevnemist, selgitades välja mehhanismid kolmandate riikide organisatsioonide tegevuse toetamiseks, et aidata kaasa avalike hüvede haldamise institutsiooniliste standardite stabiliseerumisele ja parandamisele;

37. kinnitab oma otsust jälgida, kuidas täidab EL võetud kohustust toetada kooskõlas kestliku arengu eesmärkidega jätkuvalt inimarengut, et parandada inimeste elu; tuletab meelde, et arengukoostöö rahastamisvahendi puhul toob see kaasa vajaduse eraldada vähemalt 20 % abist põhilistele sotsiaalteenustele, keskendudes tervishoiule ja haridusele, ning keskharidusele; väljendab seetõttu muret selle üle, et ajal, kui jätkuvad kahtlused 20 % inimarengu eesmärgi saavutamise üle, paigutab komisjon rahalisi vahendeid inimarengust ümber investeringutesse;

38. nõuab eelarvetoetuse tõhusat kasutamist võimaldavate eeltingimuste ranget kohaldamist ja selle abiandmise viisi süstemaatilisemat jälgimist partnerriikides, et parandada aruandmist, läbipaistvust, abi tõhusust ning eelarvetoet vastavust selle eesmärkidele;

Teisipäev, 17. aprill 2018

39. hoiatab usaldusfondide kuritarvitusliku kasutamise eest, mis seab ohtu ELi arengukoostöö poliitika eripära; nõuab tungivalt, et usaldusfonde kasutataks ainult siis, kui on tagatud nende lisaväärtus võrreldes teiste abiandmise viisidega, eriti hädaolukordades, ja et nende kasutamine oleks alati täielikus vastavuses abi tõhususe põhimõtete ja arengupoliitika põhieesmärgi: vaesuse kaotamisega; tunneb muret tõsiasja pärast, et liikmesriikide ja muude doonorite osamaksud usaldusfondides on olnud oodatust väiksemad, mis on mõjunud nende tõhususele negatiivselt; tuletab meelde vajadust kõnealuste fondide parlamentaarse järelevalve järele; väljendab sügavat muret ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi tõhusust käsitleva Euroopa Arengufondi hinnangu järelduste üle;

40. tuletab meelde, et komisjon peaks tagama läbipaistvuse, kui usaldusfonde kasutatakse, muu hulgas esitades Euroopa Parlamendile korrapäraselt ajakohastatud teavet ja tagades parlamendi nõuetekohase kaasamise asjaomastesse juhtimisstruktuuridesse vastavalt kohaldatavatele ELi õigusaktidele; tuletab lisaks meelde, et usaldusfondid peavad kohaldama kõiki arengutõhususe põhimõtteid, peaksid vastama pikaajalistele arenguprioriteetidele, põhimõtetele ja väärtustele, riiklikele ja ELi riigi strateegiatele ja muudele asjaomastele vahenditele ja programmidele ning et järelevalvearuanne, millega hinnatakse kõnealust vastavust, tuleks avaldada aastas kaks korda; kordab, et sel otstarbel on Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi eesmärk käsitleda rände algpõhjuseid, edendades vastupanuvõimet, majanduslikke võimalusi, võrdseid võimalusi, julgeolekut ja arengut;

41. tuletab meelde, et ELi välistegevusele mõeldud eelarvet on pidevalt kasutatud ja tugevdatud ning et kriiside sagenemise tõttu on kasutatud ära kõik olemasolevad varud; on seisukohal, et selles mitmete kriiside ja ebakindluse tingimustes peavad välistegevuse rahastamisvahendid olema piisavalt paindlikud, et suuta kohaneda kiirelt muutuvate prioriteetide ja ettenägematute sündmustega ning jõuda praktikas kiirete tulemusteni; seepärast soovib välistegevuse rahastamisvahendite reservi või kasutamata vahendite arukat kasutamist, suuremat paindlikkust mitmeaastases programmitöös, rahastamisviiside asjakohast kombineerimist ja suuremat lihtsustamist rakendustasandil; rõhutab siiski, et suuremat paindlikkust ei tohiks saavutada abi tõhususe ja prognoositavuse, pikaajaliste geograafiliste ja temaatiliste prioriteetide või partnerriikides reformide edendamise arvel;

42. palub komisjonil rakendada humanitaarabivahendit viisil, mis on kooskõlas humanitaarpõhimõtete, ulatusliku kokkuleppe raames kooskõlastatud kohustuste ja Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 15/2016 järeldustega⁽¹⁴⁾; palub eeskätt komisjonil suurendada strateegilise programmitöö ja rahastamise valikumenetluse läbipaistvust, pöörata nõuetekohast tähelepanu meetmete kulutõhususele, seadmata ohtu humanitaarabi eesmärke ja valmidust aidata kõige haavatavamaid ja säilitades suutlikkuse humanitaarse kohustuse järgimiseks, ulatudes kõige haavatavateni ja toimides seal, kus vajadused on kõige tungivamad, parandada rakendamisaegset järelevalvet, eraldada rohkem rahalisi vahendeid riiklikele ja kohalikele reageerijatele, vähendada bürokraatiat ühtlustatud aruandlusnõuete kaudu ning näha mitmeks aastaks ette strateegia, programmitöö ja rahastamine, et tagada humanitaarabi andmises suurem prognoositavus, paindlikkus, kiirus ja järjepidevus;

43. nõuab tungivalt, et humanitaarabi tuleks jätkuvalt eraldada rahvastikurühmadele kriisipiirkondades ja et humanitaarvaldkonna osalejatel peaks olema takistamatu juurdepääs ohvritele konfliktipiirkondades ja nõrkades riikides, et võimaldada neil oma tegevusi ellu viia;

44. palub komisjonil tagada, et lisaks viivitamatule reaktsioonile humanitaarkriisidele humanitaarabivahend koos täiendavalt arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondiga ning pidades silmas humanitaararengu seost looks vastupanuvõimet tulevastele šokkidele, edendades varase hoiatuse ja ennetamise strateegiaid ja struktuure, pakuks pikaajalisi jätkusuutlikke arenguhüvesid vastavalt vajadusele seostada leevendamine, rehabiliteerimine ja areng ning säilitaks keskendumise unustatud kriisidele, austades täiel määral põhimõtet, et kedagi ei jäeta maha;

45. märgib, et vastastikust täiendavust arenguvahendite ja humanitaarabivahendi vahel tuleb parandada, eelkõige humanitaararengu seose, uue strateegilise vastupanuvõimele lähenemise ja ELi katastroofiriski vähendamisele ja selleks valmisoleku kontekstis, ohustamata nende vastavaid eesmärke ja volitusi;

46. tuletab meelde, et areng täiendab humanitaarabi, pidades silmas šokkide ja kriiside ennetamist;

⁽¹⁴⁾ Euroopa Kontrollikoda, eriaruanne nr 15/2016 „Kas komisjon haldas mõjusalt humanitaarabi konfliktidest mõjutatud elanikkonnale Ida-Aafrika järvede piirkonnas?“, 4. juuli 2016.

Teisipäev, 17. aprill 2018

47. nõuab humanitaarabi eripära tunnustamist ELi eelarves, millega kaasneb vajadus tagada hädaabireserv kui paindlik vahend, mille abil reageerida uutele kriisidele piisavate rahaliste vahenditega;
48. on arvamusel, et ELi delegatsioon tuleks rohkem kaasata arengukoostöö programmitöö valikutesse välistegevuse rahastamisvahendite alusel, mida nad haldavad; leiab, et see võimaldaks ka parandatud vastastikust täiendavust ja koostöötet ning suuremat vastavust vajadustele ja partnerriigi omandusele;
49. nõuab tungivalt piisava personali olemasolu komisjoni ja Euroopa välisteenistuse peakorteris ja ELi delegatsioonides, seda nii töötajate arvu kui ka arengu ja humanitaarabi valdkonna eksperditeadmiste osas;
50. väljendab rahulolematust väga lühikese tähtaja üle, mis on võimaldatud Euroopa Parlamendi kontrolliks arengukoostöö rahastamisvahendi kohaste rakendusmeetmete eelnõude üle; nõuab tungivalt, et komisjon muudaks 2018. aasta detsembriks arengukoostöö rahastamisvahendi ja humanitaarabi komiteede kokkuvõtet, nii et Euroopa Parlamendile ja nõukogule antaks rohkem aega oma järelevalvevolituste nõuetekohaselt rakendamiseks;
51. nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus suurendaksid ja parandaksid abi andjate kooskõlastamist ühise programmitöö ja ühise rakendamise abil teiste liikmesriikide ja abi andjatega vastavalt partnerriikide riiklikele arenguprogrammidele ELi delegatsioonide juhatusel ja kooskõlastamisel;
52. nõuab, et Euroopa Parlamendil oleks rohkem poliitilist järelevalvet 11. Euroopa Arengufondi programmitöö dokumentide üle viisina, mille abil suurendada läbipaistvust ja aruandluskohustuse täitmist;

Soovitused arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi 2020. aasta järgse struktuuri ning humanitaarabivahendi edasise rakendamise kohta

53. kordab ELi arengu- ja humanitaarpoliitika – mis põhineb aluslepingutes tunnustatud konkreetsetel õiguslikel alustel ning millega kehtestatakse väärtused ja eesmärgid, mis on spetsiifilised ega tohiks olla allutatud ELi geopoliitilisele strateegiale – autonoomiat ning kordab, et see peaks olema alati vastavuses arengutõhususe põhimõtetega ja humanitaarabi puhul humaansuse, erapooletuse, neutraalsuse ja sõltumatuse põhimõtetega;
54. rõhutab absoluutset vajadust säilitada põhilisi arengupõhimõtteid austavad eraldi arengu- ja humanitaarabi vahendid, arvestades Euroopa Arengufondi ja arengukoostöö rahastamisvahendi hindamise järeltulemustes partnerluse puudumisega ja ohuga vaesuse leevendamise keskele eesmärgile poliitikaprioriteetide muutmise uues raamistikus;
55. tuletab meelde, et Euroopa Arengufondi, arengukoostöö rahastamisvahendi ja humanitaarabi rahastamisvahendi eelarvet on täidetud hästi ja et need on esmatähtsad selleks, et näidata rahvusvahelist solidaarsust ja aidata samal ajal kaasa ELi usaldusvärsuse suurendamisele ülemaailmsel tasandil; on seisukohal, et olenemata kõnealuste vahendite puhul ette tulla võivatest struktuurimuutustest või ühinemistest, pidades sealhulgas silmas ka Euroopa Arengufondi võimalikku eelarvesse kavandamist, tuleks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku koguassigneeringuid suurendada ning ametliku arenguabi kriteeriume ei tohiks samas alandada, ning on seisukohal, et välisrahastamisvahendite tulevase struktuuri peaks kuuluma ka läbipaistvamalt esitatud usaldusfondid ja rahastamisvahendid, mida peaks juhtima demokraatliku isevastutuse ja arengu tõhususe põhimõtetest lähtuvalt ning, kui see on arengualast täiendavust ning inimõigustealast, sotsiaalset ja keskkondlikku mõju näitava hinnangu põhjal mõistlik, tuleks jätkata välisinvesteeringute kava ellu viimist;
56. kutsub nõukogu, komisjoni ja Euroopa Investeeringuspanka üles sõlmima Euroopa Parlamendiga institutsioonidevahelist kokkulepet läbipaistvuse, aruandluskohustuse ja parlamentaarse järelevalve üle, tuginedes uues Euroopa arengukonsensuses sätestatud poliitikapõhimõtetele, arvestades abiviiside nihet otsetoetustelt usaldusfondidele ja segarahastamisele, sealhulgas Euroopa Kestliku Arengu fondi abil;
57. rõhutab kooskõlastatult tegutseva ülemaailmse osaleja positiivset kuvandit, mis ELil on rahvusvahelise üldsuse silmis, mida siiski ohustavad bürokraatia ja bürokraatlikud hilinemised; on seisukohal, et see aitab kaasa ELi pehmele jõule rahvusvahelistes suhetes, mis nõuab 2020. aasta järgseks ajaks jõulist ja sõltumatut arengupoliitikat ja diferentseeritud arengualaste vahendeid;
58. toonitab, et vaesuse vähendamine ja pikas perspektiivis selle kaotamine koos kestliku arengu eesmärkide rakendamise ja Pariisi lepinguga ning üldkasutatavate hüvede kaitsmisega peaksid jääma ELi arengupoliitika ja arengualaste vahendite esmaeesmärgiks ning erilist tähelepanu tuleks seejuures pöörata neile, kes on kõige suuremas ohus;

Teisipäev, 17. aprill 2018

59. rõhutab, et arengukoostöö rahastamisvahendi ja Euroopa arengufondi 2020. aasta järgne ülesehitus ning humanitaarabi rahastamisvahendi rakendamine peavad olema vastavuses ELi rahvusvaheliste kohustustega, sealhulgas kestliku arengu tegevuskavaga aastani 2030 ja kestliku arengu eesmärkidega, Pariisi kokkuleppega ja ELi poliitikaraamistikuga, sealhulgas uus Euroopa arengukonsensus, uus ELi välis- ja julgeolekupoliitika ülemaailmne strateegia ja Euroopa humanitaarabi konsensus;

60. leiab, et uute välistegevuse rahastamisvahendite ülesehituse puhul tuleks võtta arvesse praeguste välistegevuse rahastamisvahendite tõendatud head toimimist, ametliku arenguabi kõlbulikkust ja vajadust saavutada kestliku arengu eesmärgid;

61. leiab, et kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 ja paljude kestliku arengu eesmärkide ülemaailmne mõõde nõuavad uut poliitilist lähenemisviisi, mille kohaselt kõik poliitilised osalejad nii arenguriikidest kui ka arenenud riikidest peavad üritama anda oma panuse kestliku arengu eesmärkide saavutamisse järjepideva ja kooskõlastatud sise- ja välispoliitika abil, ning leiab, et sellel eesmärgil on olulised uued 2020. aasta järgsed välistegevuse rahastamisvahendid ja uus Euroopa arengukonsensus;

62. on veendunud, et on oluline edendada inimõiguste- ja põhimõtete põhised lähenemist arengule, mis läbi edendatakse demokraatlike põhimõtteid, põhiväärtusi ja inimõigusi kogu maailmas; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles kombineerima nõuete kohaselt välistegevuse rahastamisvahendite alusel antavat abi ja poliitilist dialoogi nii kahepoolset kui ka piirkondlike ja ülemaailmsete organisatsioonide raames, et edendada neid põhimõtteid, väärtusi ja õiguseid;

63. on seisukohal, et keskkonnakaitse ja -poliitika pakutavad võimalused tuleb ilmingimata integreerida horisontaalselt ja valdkonnaüleselt kõigisse arengupoliitika valdkondadesse; peab kahetsusväärseks, et demokraatia, inimõiguste ja soolise võrdsuslikkuse süvalaiendamise valdkonnas on tehtud ebapiisavaid edusamme; nõuab lisaks tungival, et tulevastes dokumentides ja programmides kajastuksid täiel määral Pariisi kokkuleppe kohustused ja nendega kaasnev piisav järelevalve. on seetõttu seisukohal, et kliimamuutuse vastasel võitlusel peaks olema arengukoostöös üha suurem roll;

64. peab vajalikuks rakendada nn omandatud õppetunde, et selgitada välja ELi välistegevuse rahastamisvahendite muude rahvusvaheliste institutsioonidega kooskõlastamise puudused ja neid parandada, et luua koostöötajate ja viia maksimumini rahastamisvahendite mõju arenguriikides;

65. peab vajalikuks suurendada 2020. aasta järgses välistegevuse rahastamisvahendite edasises struktuuris ELi ametliku arenguabi praegust määra ja töötada välja selge ajakava, et võimaldada ELil täita ühist kohustust anda 0,7 % kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks ja eraldada 0,2 % kogurahvatulust ametliku arenguabina vähim arenenud riikidele; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni hiljutise teatise üle, mis käsitles uut mitmeaastast finantsraamistikku; tuletab liikmesriikidele meelde vajadust austada oma kohustust kulutada 0,7 % oma kogurahvatulust ametlikku arenguabisse; tuletab meelde vajadust viia ellu Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabi komitee soovitusi jõuda kogu ametliku arenguabi hulgas 86 %-se keskmise toetuselendini;

66. on seisukohal, et suuremat paindlikkust ja/või reserve ohustamata tuleks 2020. aasta järgses välistegevuse rahastamisvahendite struktuuris näha jätkuvalt ette nii geograafiliste kui ka valdkondlike mitmeaastaste programmide kombinatsioon, mis võimaldab võtta erineva ulatusega arengumeetmeid; leiab, et toetus piirkondlikule koostööle ja partnerriikide integratsioonile on oluline tegur, mis on vajalik vaesuse likvideerimiseks ja pikaajalise jätkusuutliku arengu edendamiseks;

67. toonitab, et ELi välisarengumeetmed peavad põhinema arenguabi paindlikkuse ja prognoositavuse asjakohaselt tasakaalustatud kombinatsioonil, mille aluseks on piisav rahastus; tunnistab samas, et arenguabi prognoositavuse saab saavutada muu hulgas hästitoimivate varase hoiatuse süsteemide abil, põhiliselt kõige haavatavamates ja kõige vähem vastupanuvõimelistes riikides;

68. on seisukohal, et rahaliste vahendite ümberpaigutamine eesmärkide lõikes ja prioriteetide muutmiseks vahendi raames peaks toimuma üksnes partnerriikide tegelike vajaduste alusel, seadmata ohtu vahendi põhimõtteid ja eesmärgi, ning kaasatud peaks olema järelevalveasutus; nõuab eeskätt, et eristataks ametliku arenguabi kriteeriumidele vastav rahastus ja neile kriteeriumidele mittevastav muu rahastus; on jõuliselt vastu Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabikomitee tegevuseks ettenähtud rahaliste vahendite ümberpaigutamisele programmidesse, mida ei saa käsitleda ametliku arenguabina; rõhutab vajadust, et ametliku arenguabi eesmärgid välistegevuse rahastamisvahendite eeskirjades tagaksid seda;

Teisipäev, 17. aprill 2018

69. on seisukohal, et 2020. aasta järgne välistegevuse rahastamisvahendite struktuur peaks hõlmama mitmesuguseid sihttasemeid ja ranget sihtotstarbelist eraldamist ning kohustuste integreerimist, et tagada põhiliste prioriteetide jaoks piisavad rahalised vahendid;

70. leiab, et ettenägematud vajadused peaksid olema kindlustatud eri välistegevuse rahastamisvahendite suurtes ettenägematute kulude reservides ning et asjaomase aastaga seotud sidumata või vabastatud rahalised vahendid tuleks kanda üle järgneva aasta ettenägematute kulude reservidesse;

71. tuletab meelde vajadust säilitada tugev ja sõltumatu humanitaarabi vahend, nagu on nõutud humanitaarabi Euroopa konsensus; leiab, et alal tuleks hoida eraldi reservi spetsiaalselt humanitaarabi jaoks, et võtta arvesse tõsiasja, et üle maailma kasvavate vajaduste tõttu on praeguse mitmeaastase finantsraamistiku perioodi jooksul pidevalt käivitatud hädaabireserv; tuletab meelde, et tunnistades korduvalt komisjoni jõupingutusi kasvavatele probleemidele reageerida, on Euroopa Parlament korrapäraselt rõhutanud vajadust suurendada humanitaarabi rahastamist ja nõudnud kohustuste ja maksete vahelise laieneva lõhe ületamist ning ELi eelarve alusel kättesaadava humanitaar- ja arenguabi tõhususe ja reaktiivsuse suurendamist;

72. rõhutab, et mistahes finantsilise paindlikkuse ja lihtsustamisega seotud kasu ei peaks tulema kaaseadusandja väiksema järelevalve- ja kontrollivõimekuse arvelt, mis ohustaks aruandluskohustuse ja läbipaistvuse põhimõtteid; rõhutab vajadust läbipaistvuse järele rahaliste vahendite eraldamise kriteeriumide osas ja kõigil programmitöö etappidel; on arvamusel, et uus välistegevuse rahastamisvahendite ülesehitus peaks olema paindlik ja kaasaegne, võimaldama ressursside optimeerimist ning partnerriikidega arengueesmärkide saavutamist;

73. rõhutab, et rahanduslik paindlikkus uutes välistegevuse rahastamisvahendites peaks laienema ka riigisisesele paindlikkusele määrata valikulisel väikeste toetusi kohalikele kodanikuühiskonna organisatsioonidele, äriühingutele ja ettevõtjatele; leiab, et komisjon peaks vaatama läbi oma praegused auditeerimisnõuded arenguabi suhtes, et võimaldada suuremat riskiprofiili väikesemahuliste, riigisiseste toetuste jaoks;

74. rõhutab, et arengupoliitika ja humanitaareesmärgid ei tohiks olla allutatud doonorriikide ja ELi julgeolekueesmärkidele või piirikontrollile ja rändevoogude haldamisele; sellega seoses leiab, et ametlikku arenguabi tuleks kasutada esmajoones vaesuse leevendamiseks ning et seepärast ei tohiks üksnes doonorite riiklike julgeolekuhuvidega kooskõlastatud meetmeid ja programme rahastada arengu rahastamisallikatest; peab vajalikuks samal ajal toetada partnerriikide vastupanuvõimet, et luua soodsad tingimused jätkusuutlikuks arenguks;

75. leiab, et tulevases mitmeaastases finantsraamistikus tuleb hoida eraldi ühest küljest rände, varjupaiga ja sisejulgeoleku valdkonna ELi sise-eesmärkideks tehtavad kulutused ja teisest küljest uue Euroopa arengukonsensuse rakendamise toetamisele suunatud kulutused; on arvamusel, et nende kahe rubriigi liitmine ohustaks ELi abi edasise instrumentaliseerimise, sealhulgas muutes selle sõltuvaks koostööst rändevaldkonnas;

76. teeb sellega seoses ettepaneku tugevdada ühiskondlikku ja riikide vastupanuvõimet veelgi arenguabi teel ning pühendada rohkem rahanduslikke ja poliitilisi vahendeid konfliktide ennetamisele, katastroofideks valmistumisele ning varajaste meetmete võtmisele nii konfliktide kui ka looduskatastroofide puhul;

77. palub komisjonil mitte tugineda partnerriikidele rahastamise eraldamisel ja koostööviisidel üksnes SKP-le, vaid laiale hulgate kriteeriumidele, võttes arvesse kaasavat inimarengut, inimõigusi ja ebavõrdsuse taset;

78. kordab oma nõudmist, et Euroopa Arengufondi eelarvesse kaasamine peaks olema põhiline vahend sidususe tagamiseks arengu ja ELi poliitikasuundade vahel ning et suurendada Euroopa Parlamendi eelarvejärelevalvet; kordab, et Euroopa Arengufondi kaasamine eelarvesse tooks kaasa eeliseid, nagu vahendi tugevam demokraatlik legitiimsus ja kontroll, parem vastuvõtmise suutlikkus ning suurem nähtavus ja läbipaistvus, mis viib enama selguseni selles valdkonnas tehtavate ELi kulutuste osas, samuti ELi arenguabi suurem tõhusus ja mõjus; tuletab meelde, et parlamentaarsed arutelud arengupoliitika üle aitavad kodanikke ELi arenguabi kulgutamisel;

Teisipäev, 17. aprill 2018

79. rõhutab, et Euroopa Arengufondi eelarvesse kaasamisega peaksid kaasnema garantiid vältida endiste Euroopa Arengufondi vahendite mis tahes ülekandmist muudele eelarveridadele ja et sellega tuleks võtta arvesse kõiki kolmandate riikide doonoreid; rõhutab lisaks, et Aafrika rahuvahend peaks jääma ELi eelarvest välja ja spetsiaalse vahendi raamesse;

80. toonitab, et Euroopa Arengufondi kaasamisega eelarvesse peaks kaasnema kokkulepitud ELi eelarve ülemmäära proportsionaalne suurendamine, nii et see ei tooks kaasa ei ELi rahaliste kohustuste vähendamist AKV riikide ees ega üldist ELi arenguabi vähendamist 2020. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus;

81. leiab, et humanitaarabivahendi avatus on viinud positiivsete tulemusteni; seepärast soovib hoida humanitaar- ja arengumeetmete vahendid ja eelarved eraldi, säilitades samas kahe valdkonna vahel ka jõulised strateegilised sidemed;

82. rõhutab, kui oluline on tugevdada demokraatlikku legitiimsust 2020. aasta järgses ülesehituses ja et vaja on uuesti kaaluda otsuste tegemise menetlust; rõhutab, et kõnealuses 2020. aasta järgses ülesehituses tuleks kaasseadusandjaid volitada teostama täiel määral oma järelevalvevolitusi nii juriidilisel kui ka poliitilisel tasandil vahendite ja nende rakendusprogrammide kõigis kujundamise, vastuvõtmise ja rakendamise faasides; rõhutab, et selleks eesmärgiks tuleb võimaldada piisavalt aega;

83. on arvamusel, et täiel määral tuleks ära kasutada liikmesriikidega arenguprogrammide kujundamise ja rakendamise vallas tehtava koostöö potentsiaali, eelkõige näiteks ühise programmide kujundamise abil ja tuginedes sünkroniseeritult riiklikele arenguprogrammidele;

84. kutsub üles teostama välistegevuse rahastamisvahendite 2020. aasta järgse ülesehituse vahehindamist ja läbivaatamist, et parandada veelgi nende haldamist, leida viise, kuidas saavutada suurem sidusus ja lihtsustamine ning tagada jätkuv asjakohasus ja vastavus tõhusa arengu põhimõtetele; nõuab sidusrühmade täielikku kaasamist kõnealusesse ettevõtmisesse;

o

o o

85. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjonile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0104

Arengumaade võla jätkusuutlikkuse suurendamine

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon arengumaade võla jätkusuutlikkuse suurendamise kohta (2016/2241(INI))

(2019/C 390/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Addis Abeba tegevuskava võlgu ja võla jätkusuutlikkust käsitlevat jaotist ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse ÜRO peasekretäri 22. juuli 2014. aasta, 2. augusti 2016. aasta ja 31. juuli 2017. aasta aruandeid välisvõla jätkusuutlikkuse ja arengu kohta,
 - võttes arvesse ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverentsi (UNCTAD) põhimõtteid vastutustundlike riigilaenu andmise ja võtmise kohta,
 - võttes arvesse UNCTADI jätkusuutlikku valitsemissektori võlgade restruktureerimist käsitlevat tegevuskava (Roadmap towards Sustainable Sovereign Debt Workouts) (aprill 2015),
 - võttes arvesse G20 jätkusuutliku rahastamise tegevussuuniseid,
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 9. septembri 2014. aasta resolutsiooni 68/304, mis käsitleb riigivõla restruktureerimise mitme-poolset õigusraamistikku („Towards the establishment of a multilateral legal framework for sovereign debt restructuring processes“),
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 10. septembri 2015. aasta resolutsiooni 69/319 valitsemissektori võla restruktureerimise alus-põhimõtete kohta,
 - võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo koostatud välisvõla ja inimõiguste juhtpõhimõtteid,
 - võttes arvesse oma 19. mai 2015. aasta resolutsiooni arengu rahastamise kohta ⁽²⁾, eriti selle punkte 10, 26, 40, 46 ja 47,
 - võttes arvesse analüüsirühma Global Financial Integrity avaldatud uuringuid ebaseaduslike rahavoogude hinnangulise ulatuse ja koosseisu kohta,
 - võttes arvesse Belgia 12. juuli 2015. aasta seadust, milles käsitletakse võitlust raisakotkafondide tegevuse vastu (11. septembri 2015. aasta Moniteur belge),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A8-0129/2018),
- A. arvestades, et arenguriikide valitsemissektori võla probleemi lahendamine on rahvusvahelise koostöö oluline element ning see võib aidata saavutada kestliku arengu eesmärke arenguriikides;
- B. arvestades, et kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks arenguriikides on vaja teha ulatuslikke investeeringuid ning et praegune rahastamise puudujääk aastas moodustab hinnanguliselt 2,5 triljonit USA dollarit ⁽³⁾;
- C. arvestades, et laenud on üks võimalik arengu rahastamise allikas; arvestades, et laenud peavad olema vastutustundlikud ja prognoositavad; arvestades, et nende kulu tuleb täiel määral tasaarvestada asjaomaste investeeringute tasuvusega ning võlgade seotud riske tuleb põhjalikult hinnata ja võtta sellekohaseid meetmeid;

⁽¹⁾ Vt lk 27–29.

⁽²⁾ ELT C 353, 27.9.2016, lk 2.

⁽³⁾ World Investment Report 2014. Investing in the SDGs: An Action Plan (Maailma investeerimisaruanne 2014. Investeeringud kestliku arengu eesmärkidesse: tegevuskava), UNCTAD 2014, lk 140–145.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- D. arvestades, et 1980. ja 1990. aastatel toimunud arenguriikide võlakriisi ja ulatusliku võlakergenduskampaania tulemusel käivitasid IMF ja Maailmapank suure võlakoormusega vaeste riikide algatuse ja mitmepoolse võlakergendusalgatuse, et nendel riikidel oleks võimalik liikuda aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele lähemale;
- E. arvestades, et suure võlakoormusega vaeste riikide algatusest ja mitmepoolsest võlakergendusalgatusest võlakriisi lõpetamiseks ei piisa;
- F. arvestades, et need algatused ja kaubahindade kasv parandasid paljude arenguriikide rahalist olukorda ning et 2008. aasta finantskriisi järgsed erakordselt madalad intressimäärad on samuti võla jätkusuutlikkust toetanud; arvestades siiski, et kaubahinnad on alates 2008. aastast langenud; arvestades, et vaesunud riikides on alanud uus võlakriis, kusjuures Mosambiik, Tšaad, Kongo ja Gambia ei suuda tasuda;
- G. arvestades, et kaubahindade langusest põhjustatud võlakriisid ja kapitalivoogude volatiilsus kujutavad endast pidevat ohtu võla jätkusuutlikkusele, eriti arengumaades; need sõltuvad jätkuvalt kaupade ekspordist;
- H. arvestades, et nende arenguriikide arv, kellel IMFi ja Maailmapanga liigituse kohaselt lasub üle jõu käiv või kõrge või keskmise riskiga võlakoormus, on kasvanud ning et suurem osa madala sissetulekuga riike kuuluvad nüüdsest ühte nendest kategooriatest;
- I. arvestades, et IMFi andmetel kasvas Sahara-taguses Aafrikas keskmine võlakoormus järsult 34 %-lt SKPst 2013. aastal 48 %-ni 2017. aastal;
- J. arvestades, et mitmes riigis, sh Etioopias, Ghanas ja Sambias, on võla tase 50 % SKPst või rohkem, ja arvestades, et see on suur võlakoormus, pidades silmas madalat maksubaasi enamikus Aafrika riikides;
- K. arvestades, et võlateenindus väljendatuna protsendina valitsemisectori kulutustest on alates 2013. aastast märkimisväärselt kasvanud, ja arvestades, et see vähendab oluliselt avaliku sektori investeeringute võimalusi;
- L. arvestades, et riigivõla üldises olukorras on viimaste aastakümnete jooksul toimunud põhjalikke muutusi, sest erainvestorid ja Hiina on muutunud kesksseteks osalejateks;
- M. arvestades, et arenguriikide võla koosseis on muutunud, kuna erasektori võlausaldajatel ja kaubandustingimustel on üha suurem tähtsus ning suureneb kokkupuude finantsturgude volatiilsusega, mis mõjutab võla jätkusuutlikkust; arvestades, et omavääringus laenamise kõrvaldatakse välisvaluutarisk, kuid riikliku kapitalireservi puudumine võib muuta selle olukorra ebasoodsaks või väljakannatamatuks;
- N. arvestades, et võla jätkusuutlikkust ohustavad mitte ainult kaubandustingimuste halvenemine, loodus- ja inimtekkelised katastroofid, rahvusvaheliste finantsturgude ebasoodsad suundumused ja volatiilsus, vaid ka vastutustundetult antud ja võetud laenud, riigi rahanduse halb juhtimine, varade väärkasutus ja korrupsioon; arvestades, et riigi ressursside kasutamise parem toimimine tagab paremad võimalused võla jätkusuutlikkuse suurendamiseks;
- O. arvestades, et on vaja aidata suurendada maksuasutuste suutlikkust ja teadmiste edasiandmist partnerriikides;
- P. arvestades, et UNCTADI põhimõtted vastutustundlike riigilaenu andmise ja võtmise kohta ning G20 jätkusuutliku rahastamise tegevussuunised on kasulikud vahendid, et sõnastada õigusraamistikku käsitlevad sätted, kuid esmalt tuleb kõrvaldada vastutustundetud tavad läbipaistvate põhimõtete, siduvate ja jõustatavate hoiatavate meetmete ning, kui see on põhjendatud, karistuste kasutuselevõtu abil;
- Q. arvestades, et riikide võla jätkusuutlikkus sõltub mitte üksnes nende põhivõlast, vaid ka muudest teguritest, nagu otsesed ja kaudsed finantstagatised (tingimuslikud kohustised), mida nad on saanud anda; arvestades, et avaliku ja erasektori partnerlused hõlmavad sageli seotud tagatisi ja et samuti võib olla suur pankade tulevase päästmise oht;
- R. arvestades, et võla jätkusuutlikkuse analüüs ei peaks keskenduma üksnes majanduslikele kaalutlustele, nagu võlgnikust riigi tulevase majanduskasvu väljavaated ja tema suutlikkus oma võlgu teenindada, vaid arvesse tuleb võtta ka võlakoormuse mõju riigi suutlikkusele austada kõiki inimõigusi;

Teisipäev, 17. aprill 2018

- S. arvestades, et avaliku ja erasektori partnerluse ulatuslikum kasutamine arenguriikides ELi välisinvesteeringute kava ja G20 kokkulepe Aafrikaga raames võib riigi võlgnevust suurendada; arvestades, et avaliku ja erasektori investorid on kaitstud kahepoolsete investeerimislepingutega, eelkõige nende investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise mehhanismidega, et võimaldada investoritel algatada kohtumenetlust vastuvõtva riigi vastu;
- T. arvestades, et põlastusväärsed võlad, mida on võtnud valitsuskorrad, et võimaldada korrumppeerunud tehinguid või muid toiminguid, mille ebaseaduslikkusest on võlausaldajad teadlikud, on elanike – eelkõige haavatavaimate elanike – jaoks märkimisväärne koormus;
- U. arvestades, et arenguriikide valitsustele antavate laenude läbipaistvus on hädavajalik, et tagada laenuandmise aruandekohustus; arvestades, et läbipaistvuse puudumine oli peamine tegur vastutustundetute laenude andmisel Mosambiigile, mis korraldati ilma riigi võimet tagasi maksta piisavalt kontrollimata ning mida seejärel varjati finantsturgude ja Mosambiigi rahva eest;
- V. arvestades, et põlastusväärsel võlga määratletakse kui valitsuse võetud võlga, mille eesmärk on rahastada riigi kodanike huvide vastast tegevust, millest võlausaldajad olid teadlikud, ja mille puhul on tegemist valitsusrežiimi isikliku võlga, mis saadi võlausaldajatelt, kes tegutsesid laenuvõtja kavatsustest täielikult teadlikuna; arvestades, et selle mõiste osas puudub konsensus, kuna teatavad võlausaldajad seisavad sellele kindlalt vastu;
- W. arvestades, et riigi ressursside kasutamist takistab eeskätt maksudest kõrvalehoidumine ja piiriüleste ettevõtjate kasumi ümberpaigutamine; arvestades, et OECD maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise algatus on teretulnud, kuid ebapiisav lahendus sellele nähtusele; arvestades, et ÜRO egiidi all on vaja luua valitsustevaheline maksualase koostöö organ, et arengumaadel oleks võimalik võrdsetel alustel osaleda kehtivate rahvusvaheliste maksustamiseskirjade ülemaailmses reformimises, nagu parlament nõudis oma 6. juuli 2016. aasta resolutsioonis maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta ⁽⁴⁾;
- X. arvestades, et arenguriikide ja tärkava majandusega riikide ebaseaduslike rahavoogude hinnanguline suurus on 1 triljon USA dollarit aastas ja seetõttu vähenevad jätkuvalt nende riikide vahendid, mida on vaja eeskätt kestliku arengu eesmärkide täitmiseks; arvestades, et need rahavood toimivad välislaenamise hoogustajana ning vähendavad võlgade tagasimaksmise suutlikkust;
- Y. arvestades, et kestliku arengu tegevuskava 2030 ja Addis Abeba tegevuskava tähendab, et tuleb kaaluda kestliku arengu eesmärkide rahastamise uusi võimalusi, näiteks finantstehingute maksu ja välisvaluutatehingute maksu kehtestamist; arvestades, et Rahvusvaheliste Arvelduste Panga (BIS) hinnangute kohaselt oleks välisvaluutatehingute 0,1 % maksustamisest lihtne rahastada kestliku arengu eesmarke kõigis madala sissetulekuga riikides ning madalama keskmise sissetulekuga riikides ⁽⁵⁾;
- Z. arvestades, et on vaja võidelda ebaseaduslike rahavoogude vastu, et need aastaks 2030 lõplikult kaotada, muu hulgas võideldes maksudest kõrvalehoidumise vastu ja tõhustades rahvusvahelist koostööd meetmete abil, mis hõlbustavad maksuandmete avalikustamist pädevatele asutustele ja maksude läbipaistvust nii päritolu- kui ka sihtriikides;
- AA. arvestades, et olemasolevad meetmed võlgade tagasimaksmata jätmise käsitlemiseks riikide poolt erinevad põhjalikult riikide kohtute maksejõuetusmenetlustest äriühingute jaoks, kuna ei ole erapoolletut vahendajat kohtu ees; arvestades, et IMF pakub lühiajalisi laene, mis sõltuvad tingimustest ja eraldatakse osamaksetena ning mille eesmärk on tagada rahvusvahelise finantsüsteemi stabiilsus; arvestades, et Pariisi klubi võlausaldajatest riigid teevad ainult võlakoormuse kergendamise otsuseid seoses oma liikmete ametlike kahepoolsete laenudega; arvestades, et Londoni klubi eraõiguslikud võlausaldajad teevad otsuseid vaid oma liikmete kommertspankade laenude kohta; arvestades, et puudub alaline foorum, kus tehtaks kooskõlastatud otsuseid suure võlakoormusega riigi kõigi võlausaldajate võlgade restruktureerimise kohta;
- AB. arvestades, et IMF on jätkuvalt peamine foorum, kus arutada küsimusi, mis on seotud valitsemissektori võla restruktureerimisega, ja millel on märkimisväärne mõju Euroopa Liidule ja selle liikmesriikidele;

⁽⁴⁾ ELT C 101, 16.3.2018, lk 79.

⁽⁵⁾ Revisiting Debt Sustainability in Africa. UNCTADi 2016. aasta Aafrika majandusarengut käsitleva aruande „Debt Dynamics and Development Finance in Africa“ taustadokument.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- AC. arvestades, et raisakotkafonde, mis võtavad sihile raskustes võlgnikke ja sekkuvad nende võlgade restruktureerimisse, ei tohiks nende kahjuliku tegevuse puhul õiguslikult ega kohtulikult toetada ning arvestades, et selle suhtes tuleb võtta lisameetmeid;
- AD. arvestades, et kuigi võlakergendus on madala sissetulekuga riikidele pakkunud uusi võimalusi, tuleb siiski märkida, et tegemist on ühekordse sekkumisega võla jätkusuutlikkuse taastamiseks, mis ei puuduta jätkusuutmatu võla kogunemise algpõhjust, ning arvestades, et selliseid probleeme nagu korruptsioon, nõrgad institutsioonid ja väliste vapustuste talumise võime tuleb käsitleda esmatähtsatena;
1. rõhutab, et vastutustundlikud ja prognoositavad krediidilimiidid on arenguriikide jaoks oluline vahend inimväärse tuleviku tagamiseks; toonitab seepärast, et jätkusuutlik võlg on tegevuskava 2030 saavutamise eeltingimus; märgib siiski, et võla rahastamine peaks olema üksnes täiendav ja paremuselt teine võimalus võrreldes võlga mitte tekitavate vahenditega, nagu maksu- ja tollitulud ning ametlik arenguabi, kuna võla rahastamisega kaasnevad eriomased ja olulised kriisiriskid, mis nõuavad asjakohaste võlakriiside ennetamise ja lahendamise institutsioonide loomist;
 2. rõhutab, et juurdepääs rahvusvahelistele finantsturgudele võimaldab arengumaadel koguda rahalisi vahendeid, et saavutada arengueesmärke;
 3. märgib murega, et laenamine vaesunud riikidele on alates 2008. aastast märkimisväärselt kasvanud; pelgab uue võlakriisi tsükli; rõhutab, et on vaja suuremat läbipaistvust, laenuandjate ja maksuõiguse paremat reguleerimist ning selliste meetmete võitmist, mis võimaldavad riikidel vähendada sõltuvust kaupade ekspordist;
 4. juhib tähelepanu sellele, et laenamine on oluline investeerimise toetuse viis, mis on äärmiselt tähtis, et saavutada kestlik areng, sealhulgas kestliku arengu eesmärgid;
 5. on seisukohal, et krediidilimiiti ei saa lahutada muudest arengu rahastamise vahenditest, sealhulgas kaubandustulu, maksutulude, rändajate vahendite saatmine arenguriikidesse ning ametlik arenguabi; tuletab eelkõige meelde, et siseriiklike vahendite kasutuselevõtmine maksustamise kaudu on kestliku arengu rahastamisel kõige olulisem tuluallikas; nõuab seepärast tungivalt, et EL suurendaks suutlikkuse suurendamiseks antavat abi arengumaades, et tõkestada ebaseaduslikke rahavooge, toetada tõhusat, edumeelset ja läbipaistvat maksusüsteemi, mis on kooskõlas hea valitsemistava põhimõtetega, ning suurendaks korruptsioonivastaseks võitluseks ja varastatud vara tagasisaamiseks antavat abi;
 6. tunneb muret nii era- kui ka avaliku sektori võla märkimisväärse suurenemise pärast paljudes arenguriikides ja selle negatiivse mõju pärast nende suutlikkusele rahastada investeerimiskulutusi tervishoiu, hariduse, majanduse, taristute ja kliimamuutuste vastase võitluse valdkonnas;
 7. osutab asjaolule, et 1990. aastatel välja töötatud struktuurilise kohandamise kavad, mida kohaldati suurtes võlgades riikidele, on tõsiselt kahjustanud põhiliste sotsiaalteenuste arengut ja vähendanud nende riikide suutlikkust täita oma keskseid kohustusi suveräänsete riikidena, milleks on julgeolek;
 8. rõhutab, et võlakergendusmeetmed ei tohi takistada põhiteenuste osutamist ega kahjustada kõigi inimõiguste, eelkõige majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste austamist ega saajariigi arengut;
 9. on arvamusel, et kui peamiselt vastutavad riigi (välis)võla liigse tekkimise eest seda valitsevad poliitikud, siis jätkusuutmatu võla olukorra ärahoidmise ja lahendamise eest peavad vastutama ka võlgnikud ja võlausaldajad; rõhutab üldisemalt võlgnike ja võlausaldajate kaasvastutust võlakriisi vältimisel ja lahendamisel vastutustundlikuma laenuandmise ja -võtmise kaudu;
 10. märgib lisaks, et segarahastamisvahenditega võib kaasneda võlamull, eriti Sahara-taguse Aafrika ja Kariibi mere riikide puhul, kellel on võla teenindamiseks piiratud rahalised võimalused; kutsub seepärast rahastajaid üles andma vähim arenenud riikidele suurema osa abist toetuste vormis; kordab taas, et kõik otsused avaliku ja erasektori partnerluste kasutamise edendamiseks segarahastamise abil arenguriikides peaksid põhinema nende mehhanismide põhjalikul hindamisel, eelkõige seoses arengu, rahalise täiendavuse, läbipaistvuse ja aruandekohustusega, ning varasemast kogemusest saadud õppetundidel; palub, et Euroopa Kestliku Arengu Fondi (EFSD) läbivaatamine hõlmaks selgeid võla jätkusuutlikkuse kriteeriumeid;

Teisipäev, 17. aprill 2018

11. rõhutab, kui oluline on määrata kindlaks kaitsemehhanismid, et vältida olukorda, kus valitsemissektori tingimuslikud kohustised kahjustavad arenguriikide võla jätkusuutlikkust; nõuab eelkõige tungivalt, et mitmepoolsed arengupangad viiksid läbi avaliku ja erasektori partnerluse projektide eelarveriskide eelneva mõjuhindamise (võttes arvesse täielikke eelarveriske avaliku ja erasektori partnerluse projektide kogu kestuse jooksul), et mitte kahjustada arenguriikide võla jätkusuutlikkust; on seisukohal, et IMF ja Maailmapank peaksid oma võla jätkusuutlikkuse analüüsi lisama kõik avaliku ja erasektori partnerluse kulud;
12. leiab, et praegu kehtivad eeskirjad või kohaldatavad vahendid on kas ebapiisavad või vähesel või ebapiisaval määral siduvad;
13. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid võitleksid aktiivselt maksuparadiiside, maksustamise vältimise ja ebaseaduslike rahavoogude vastu, mis üksnes suurendavad arengumaade võlakooormust, teeksid koostööd arengumaadega, et võidelda maksustamise agressiivse vältimise vastu, ning otsiksid viise, kuidas aidata arenguriikidel seista vastu survele osaleda maksukonkurentsis, mis kahjustaks riikliku tulu kasutuselevõtmist arengu eesmärgil;
14. on seisukohal, et kui asutused teevad kindlaks avaliku sektori vahendite väärkasutamise, peaksid võlausaldajad käivitama hoiatusmeetmed, ja kui need ei ole tõhusad, kehtestama karistused, et laenu andmine peatada või koguni nõuda, et laenu makstaks tagasi, enne kui nende andmise tingimused aeguvad;
15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama arengumaaid riigi võlakohustuste alase teabe avaliku kättesaadavuse edendamisel ning toetama sotsiaalset haridust kõnealusel valdkonnas, sest üksikasjalik teave riigi rahanduse olukorrast on arengumaade kodanikuühiskonnale harva kättesaadav;
16. nõuab selliste õigusaktide koostamist, mis aitavad vältida laenu andmist silmnähtavalt korrumpeerunud valitsustele ning karistada võlausaldajaid, kes neile teadlikult laenu annavad;
17. nõuab, et komisjon koostaks koostöös kõigi suurte rahvusvaheliste osaliste ja asjaomaste riikidega valge raamatu vormis põhjaliku strateegia, et võidelda arenguriikide liigse võlakooormuse vastu mitmepoolse käsitlusviisi abil, täpsustades kõikide asjaosaliste õigusi, kohustusi ja vastutusalasid, ning kaaluda institutsioonilisi vahendeid, mis aitaksid parimal viisil kaasa võlaprobleemi õiglasele ja jätkusuutlikule käsitlemisele; soovib koostada institutsiooniliste, poliitiliste ja erasektori sidusrühmade jaoks krediidijuhtimise tegevusjuhendi;
18. märgib, et suuremat osa kestliku arengu eesmärkidest on võimalik vaadelda inimõiguste seisukohast ning need aitavad seetõttu kaasa vaesuse leevendamisele, erinevalt võla lunastamisest, mis on üksnes vahend, mitte eesmärk;
19. kiidab heaks ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo välisvõla ja inimõigustega seotud juhtpõhimõtted, mille kohaselt peaks kestliku arengu eesmärkide elluviimine olema võla tagasimaksmise kohustusest prioriteetsem; palub, et Euroopa Liidu liikmesriigid edendaksid inimõiguste mõjuhindamise süstemaatilist kasutamist IMFi ja Maailmapanga teostatava võlgade jätkusuutlikkuse hindamise raames;
20. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid järgiksid neid põhimõtteid oma kahepoolsete laenu ja rahvusvaheliste finantsasutustes tegutsemise puhul;
21. märgib, et laenuandjad juhivad tavaliselt oma laenu andmisel IMFi ja Maailmapanga võla jätkusuutlikkuse hindamistest; rõhutab vajadust tegeleda nende kitsaskohtadega, milleks on eelkõige erasektori välisvõla järelevalve ja puudulik inimõiguste integreerimine;
22. nõuab tungivalt, et arengupoliitika sidusrühmad hindaksid võla teenindamise mõju väga suurtes võlgades riikide rahastamis- ja jätkusuutlikkusele kestliku arengu eesmärkide seisukohast, mis on nende jaoks kohustus, mis tuleb täita 2030. aastaks ja mis peab olema prioriteetsem nende võlausaldajate õigustest, kes annavad teadlikult laenu korrumpeerunud valitsustele;
23. toetab UNCTADi soovitusi luua Aafrika kaubahindade stabiliseerimise fond, et vähendada vajadust kasutada laenamist kaubahindade languse korral;
24. kutsub liikmesriike ja teisi asjaomaseid võlausaldajatest riike üles andma kestliku arengu eesmärkidesse investeerimiseks rohkem rahastamist ja täitma oma pikaajalist lubadust anda 0,7 % kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks; palub, et nad annaksid seda rahastamist pigem toetuse kui laenu vormis, kui hindamisaruannetest ilmneb, et avaliku sektori vahendite vähenemine seab jätkuvalt ohtu kestliku arengu eesmärkide elluviimisele; nõuab samuti tungivalt, et võlausaldajatest riigid looksid kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks innovaatilisi ja mitmekesiseid uusi rahastamisallikaid, näiteks välisvaluuta tehingute maksu ja finantstehingute maksu, mis võib aidata kaasa riikide võla jätkusuutlikkusele, eriti finantskriisi ajal;

Teisipäev, 17. aprill 2018

25. on mures OECD arenguabi komitee (DAC) ametliku arenguabi aruandluse kriteeriumide läbivaatamise pärast, eelkõige erasektori vahendite puhul, sest laiemad aruandluse kriteeriumid loovad stiimuleid kasutamaks teatavaid abiandmise viise, eelkõige laene ja tagatise; märgib, et kuigi need arutelud on pooleli, on abiandjatel juba lubatud anda teatavatest laenudest ja tagatistest aru ametliku arenguabina, kuigi kokkulepitud eeskirju veel pole; rõhutab vajadust luua kaitsemeetmeid seoses läbipaistvuse ja võlakoozumusega;
26. rõhutab, et tuleks edendada läbipaistvust, et suurendada asjaosaliste vastutust; rõhutab, kui oluline on jagada valitsemissektori võlgade restruktureerimisega seotud andmeid ja protsesse;
27. kiidab heaks ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsil kindlaks määratud vastutustundliku laenupoliitika põhimõtted, milles rõhutatakse eeskätt võlausaldajate ja laenuvõtjate ühist vastutust (UNCTADi põhimõtted vastutustundlike riigilaenu andmise ja võtmise kohta) ning avaliku sektori rahastamise toimingute jaoks olulist parlamentaarset kontrolli, ja nõuab, et Euroopa Liit toetaks nende kasutuselevõtmist; on arvamusel, et UNCTADi põhimõtted vastutustundlike riigilaenu andmise ja võtmise kohta tuleks muuta juriidiliselt siduvaks ja täitmisele pööratavaks vahendiks;
28. leiab, et läbipaistvus ja aruandekohustus on olulised, et toetada riikide vastutustundlikku laenuandmist ja -võtmist; kutsub seepärast liikmesriike üles lähtuma kohustustest, mis on võetud Addis Abeba tegevuskavas ja G20 jätkusuutliku rahastamise tegevussuunistes, et panna laenuandjad nende laenu eest rohkem vastutama, tuginedes olemasolevatele läbipaistvuse ja aruandekohustuse põhimõtetele, mis valitsevad mäetööstuses (mäetööstuse läbipaistvuse algatus, EITI); ning edendada riigi võlakohustuste alaste andmete avalikku kättesaadavust, sealhulgas tingimuslike kohustiste kohta, koondades sellised andmed tsentraliseeritud avalikku registrisse; kutsub liikmesriike üles avaldama järjepidevalt teavet arengumaadele antavate laenu kohta;
29. rõhutab, et on vaja kokku leppida rahvusvahelised siduvad eeskirjad, mis käsitlevad põlastusväärseid ja ebaseaduslikke võlgu; on seetõttu seisukohal, et võla restruktureerimist tuleks toetada sõltumatu võlaauditiga, et eristada ebaseaduslikke ja põlastusväärseid laene muudest laenudest; rõhutab, et ebaseaduslikud ja põlastusväärseid laenu tuleks tühistada;
30. peab kahetsusväärseks asjaolu, et 2015. aastal keeldusid liikmesriigid pärast nõukogu 7. septembri 2015. aasta ühise seisukoha⁽⁶⁾ vastuvõtmist kiitmast heaks ÜRO resolutsiooni 69/319 valitsemissektori võla restruktureerimise aluspõhimõtete kohta, mis võeti siiski hääletamusega vastu ÜRO Peaassamblees 10. septembril 2015;
31. rõhutab, kui tähtis on IMFi tasandil ja ÜRO kontekstis toimuva tegevuse kooskõla ja liikmesriikide seisukohtade kooskõlastamine parimal võimalikul viisil;
32. rõhutab vajadust lahendada võlakriisi õiglaselt, kiiresti ja jätkusuutlikult, luues valitsemissektori võlgade restruktureerimise rahvusvahelise mehhanismi, mis tugineb UNCTADi valitsemissektori võlgade restruktureerimise tegevuskavale ja nn Stiglitzi komisjoni ideele luua rahvusvaheline võlgade restruktureerimise kohus (IDRC);
33. nõuab, et liikmesriigid tegutseksid ÜRO Peaassamblee 10. septembri 2015. aasta resolutsioonis 69/319 vastu võetud volituse alusel, et
- luua varajase hoiatamise mehhanisme, mis põhinevad võla jätkusuutlikkuse laiemast halvenemisest teadaandmisel, mis aitaks tuvastada suurtes võlgades olevate riikide riskid ja nõrgad kohad varases etapis;
 - võimaldada koostöös IMFiga kehtestada mitmepoolne õigusraamistik riikide valitsemissektori võlgade korrakohaseks ja prognoositavaks restruktureerimiseks, et vältida nende muutumist üle jõu käivateks ning parandada investorite jaoks prognoositavust; nõuab arenguriikide õiglast esindatust rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide otsuseid tegevates organites;
 - tagada, et EL toetaks arenguriike võitluses korruptsiooni, kuritegevuse, maksustamise vältimise ja rahapesu vastu;
34. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid teeksid tööd rahvusvahelistes foorumites ja koos erasektoriga, et töötada välja reguleeriv raamistik, mis tagaks arenguriikidele antavate laenudega seotud tingimuste täieliku läbipaistvuse ja laenude isevastutuse, nagu praegu mõnes finantsasutuses arutatava läbipaistva laenuandmise pakti puhul;

⁽⁶⁾ Dokument 11705/15.

Teisipäev, 17. aprill 2018

35. peab kahetsusväärseks survet, mida avaldatakse sellistele riikidele nagu Tuneesia, et nad ei korraldaks oma võlgade päritolu ja tingimuste avalikke auditeid; nõuab, et EL teeks koostööd teiste rahastajate ja rahvusvaheliste institutsioonidega, nagu IMF, et kaitsta riikide õigust viia läbi valitsemissektori võla auditeid ja seda ergutada;
36. nõuab tungivalt, et võetaks vastu maksejõuetuse ohu korral kohaldatav eeskiri, mille alusel võiksid kohtud jätta võlausaldaja ilma õigusest võlga tagasi nõuda, kui kõnealuse laenu võttis riik selle riigi parlamendi kehtestatud seadust rikkudes;
37. nõuab, et liikmesriigid võtaksid komisjoni algatusel vastu määruse, milles võetakse eeskjuju Belgia seadusest, mis käsitleb võitlust raisakotkafondide võlgadega spekulatsioonide vastu;
38. palub, et institutsioonilised ja erasektori võlausaldajad lepiksid kokku pärast looduskatastroofi või tõsist humanitaarkatastroofi (sh ajutine arvukate sissereändajate saabumine) kohaldatava võlakohustuste moratooriumi, et võimaldada võlgnikust riigil rakendada kõiki vahendeid tavalise elurütmi taastamiseks;
39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
-

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0105

Majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamine ELis**Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta resolutsioon majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamise kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Komisjoni seitsmenda aruande kohta (2017/2279(INI))**

(2019/C 390/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklit 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 4, 162, 174 kuni 178 ja 349,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühis-sätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1301/2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1304/2013, mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1300/2013, mis käsitleb Ühtekuuluvusfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1084/2006 ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1299/2013 erisätete kohta, mis käsitlevad Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse andmist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgil ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 9. oktoobri 2017. aasta aruannet „Minu piirkond, minu Euroopa, meie tulevik: majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev seitsmes aruanne“ (COM(2017)0583),
- võttes arvesse Amsterdami pakti, milles sätestatakse ELi linnade tegevuskava põhimõtted ja mis sõlmiti 30. mail 2016 Amsterdamis toimunud ELi linnaküsimuste eest vastutavate ministrite mitteametlikul kohtumisel,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 15. detsembri 2015. aasta otsust ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse Euroopa sotsiaalõiguste sammast, mille kuulutasid 17. novembril 2017 Göteborgis välja Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon,
- võttes arvesse nõukogu 25. aprilli 2017. aasta järeldusi ühtekuuluvuspoliitika tõhusamaks, asjakohasemaks ja kodanikele nähtavamaks muutmise kohta ⁽⁷⁾,
- võttes arvesse nõukogu 15. novembri 2017. aasta järeldusi 2020. aasta järgse ühtekuuluvuspoliitika koostoime ja lihtsustamise kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse komisjoni 1. märtsi 2017. aasta valget raamatut Euroopa tuleviku kohta „Mõttereendus ja tulevikustsenaariume EL 27 jaoks aastaks 2025“ (COM(2017)2025),

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 320.

⁽²⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 289.

⁽³⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 470.

⁽⁴⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 281.

⁽⁵⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 259.

⁽⁶⁾ Euroopa Kohtu 15. detsembri 2015. aasta otsus kohtuasjas Euroopa Parlament ja komisjon v. nõukogu, C-132/14–C-136/14, ECLI:EU:C:2015:813.

⁽⁷⁾ Dokument 8463/17.

⁽⁸⁾ Dokument 14263/17.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 26. aprilli 2017. aasta aruteludokumenti Euroopa sotsiaalse mõõtme kohta (COM(2017)0206),
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 10. mai 2017. aasta aruteludokumenti üleilmastumise ohjamise kohta (COM(2017)0240),
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 31. mail 2017. aasta aruteludokumenti majandus- ja rahaliidu süvendamise kohta (COM(2017)0291),
- võttes arvesse komisjoni 28. juuni 2017. aasta aruteludokumenti ELi rahanduse tuleviku kohta (COM(2017)0358),
- võttes arvesse komisjoni 10. aprilli 2017. aasta töödokumenti „Konkurentsivõime väikse sissetuleku ja aeglase majanduskasvuga piirkondades: aruanne mahajäänud piirkondade kohta“ (SWD(2017)0132),
- võttes arvesse komisjoni töödokumenti „Why Regional Development matters for Europe’s Economic Future“ (Miks on piirkondlik areng oluline Euroopa majanduse tuleviku jaoks) ⁽⁹⁾,
- võttes arvesse komisjoni 14. veebruari 2018. aasta teatist „Uus tänapäevane mitmeaastane finantsraamistik Euroopa Liidu jaoks, mis võimaldab tõhusalt saavutada tema prioriteete ka pärast 2020. aastat“ (COM(2018)0098),
- võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2017. aasta teatist „Tugevam uuendatud strateegiline partnerlus ELi äärepoolseimate piirkondadega“ (COM(2017)0623),
- võttes arvesse Euroopa Regioonide Komitee 11. mai 2017. aasta arvamust „Ühtekuuluvuspoliitika tulevik pärast 2020. aastat: „Tugeva ja tõhusa Euroopa ühtekuuluvuspoliitika nimel pärast 2020. aastat“ ⁽¹⁰⁾,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 25. mai 2016. aasta arvamust komisjoni teatise „Investeeringud töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ kohta ⁽¹¹⁾,
- võttes arvesse oma 9. septembri 2015. aasta resolutsiooni töökohtadesse ja majanduskasvu investeerimise ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamise kohta liidus ⁽¹²⁾,
- võttes arvesse oma 9. septembri 2015. aasta resolutsiooni ELi poliitika linnamõõtme kohta ⁽¹³⁾,
- võttes arvesse oma 10. mai 2016. aasta resolutsiooni uute territoriaalsete arengu vahendite kohta ühtekuuluvuspoliitikas 2014–2020: integreeritud territoriaalsed investeeringud ning kogukonna juhitud kohalik areng ⁽¹⁴⁾,
- võttes arvesse oma 18. mai 2017. aasta resolutsiooni õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele: rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas ⁽¹⁵⁾,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ning aruka spetsialiseerumise teadus- ja innovatsioonistrateegiate (RIS3) kohta ⁽¹⁶⁾,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni Euroopa territoriaalse koostöö parimate tavade ja innovatiivsete meetmete kohta ⁽¹⁷⁾,

⁽⁹⁾ Iammarino, S., Rodríguez-Pose, A., Storper, M. (2017), „Why regional development matters for Europe’s economic future“, Working Papers 07/2017, Euroopa Komisjoni regionaal- ja linnapoliitika peadirektoraat.

⁽¹⁰⁾ ELT C 306, 15.9.2017, lk 8.

⁽¹¹⁾ ELT C 303, 19.8.2016, lk 94.

⁽¹²⁾ ELT C 316, 22.9.2017, lk 132.

⁽¹³⁾ ELT C 316, 22.9.2017, lk 124.

⁽¹⁴⁾ ELT C 76, 28.2.2018, lk 2.

⁽¹⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0222.

⁽¹⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0320.

⁽¹⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0321.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- võttes arvesse oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse investeerimise ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimise kohta: hinnang ühissätete määruse artikli 16 lõike 3 kohasele aruandele ⁽¹⁸⁾,
 - võttes arvesse oma 13. juuni 2017. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvuspoliitika põhielementide kohta pärast 2020. aastat ⁽¹⁹⁾,
 - võttes arvesse oma 13. juuni 2017. aasta resolutsiooni partnerite osaluse ja nähtavuse suurendamise kohta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toimimises ⁽²⁰⁾,
 - võttes arvesse oma 6. juuli 2017. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuse ja arengu edendamise kohta Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 kohaldamise kohta ⁽²¹⁾,
 - võttes arvesse oma 24. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni ELi rahanduse tulevikku käsitleva aruteludokumendi kohta ⁽²²⁾,
 - võttes arvesse oma 13. märtsi 2018. aasta resolutsiooni ELi mahajäänud piirkondade kohta ⁽²³⁾,
 - võttes arvesse oma 14. märtsi 2018. aasta resolutsiooni järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ja 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku suhtes võetava parlamendi seisukoha ettevalmistamise kohta ⁽²⁴⁾,
 - võttes arvesse toetusesaajate jaoks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele juurdepääsu lihtsustamisega tegeleva kõrgetasemelise töörühma järeldusi ja soovitusi,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi (A8-0138/2018),
- A. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on edendada kooskõlas aluslepingutega kogu liidu ja selle piirkondade ühtlast ja tasakaalustatud arengut, püüelda liidu majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamise poole solidaarsuse vaimus, järgides kestliku majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse eesmärke ning vähendades lahknevusi piirkondade vahel ja sees, samuti ebasoodsamas olukorras olevate piirkondade mahajäämist;
- B. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruanne näitab, et piirkondlikud erinevused on taas vähenemas, ent olukord on piirkonniti ebaühtlane, mõõdetagu seda SKPga inimese kohta, tööhõivega või muude näitajatega, ning teatavad erinevused piirkondade ja liikmesriikide vahel ja sees, sh euroala sees püsivad või nihkuvad või suurenevad;
- C. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruandes tehakse murettekitavaid järeldusi töötuse määra, sealhulgas noorte töötuse kohta, mis paljudes piirkondades ei ole langenud kriisieelsele tasemele, ning konkurentsivõime, vaesuse ja sotsiaalse kaasatuse probleemide kohta;
- D. arvestades, et 24 % eurooplastest ehk peaaegu 120 miljonit inimest on vaesed, elavad vaesuseohus, suures materiaalses puuduses ja/või madala tööhõivega leibkondades; arvestades, et palgavaeste hulk kasvab ja noorte töötute arv on endiselt suur;
- E. arvestades, et alates 2013. aastast on töötus, sh noorte töötus liidus järk-järgult vähenenud, kuid on endiselt suurem kui 2008. aastal – vastavalt 7,3 % ja 16,1 % (detsember 2017) ⁽²⁵⁾ – ning liikmesriikide vahel ja liikmesriikides esineb märkimisväärsed erinevusi, eriti mõnes finantskriisist enim mõjutatud liikmesriigis; arvestades, et piirkondlikud erinevused on hakanud vähenema; arvestades, et töötuse määr on liikmesriigiti endiselt väga erinev, ulatudes viimastel andmetel ⁽²⁶⁾ 2,4 %-st Tšehhi Vabariigis ja 3,6 %-st Saksamaal 16,3 %-ni Hispaanias ja 20,9 %-ni Kreekas; arvestades, et varjatud tööpuuduse määr, st nende töötute osakaal, kes on valmis töötama, kuid ise aktiivselt tööd ei otsi, oli 2016. aastal 18 %;

⁽¹⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0053.

⁽¹⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0254.

⁽²⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0245.

⁽²¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0316.

⁽²²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0401.

⁽²³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0067.

⁽²⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0075.

⁽²⁵⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8631691/3-31012018-BP-EN.pdf/bdc1dbf2-6511-4dc5-ac90-dbadee96f5fb>.

⁽²⁶⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8701418/3-01032018-AP-EN/37be1dc2-3905-4b39-9ef6-adcea3cc347a>.

Teisipäev, 17. aprill 2018

- F. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruandes juhitakse tähelepanu piirkondade ja territooriumide suurele mitmekesisusele, sealhulgas praeguste piirkonnakategooriate sisemisele mitmekesisusele, mis tuleneb konkreetsetest asjaoludest (äärepoolseim asukoht, hõre asustatus, väike sissetulek, aeglane majanduskasv jne), mille tõttu on vaja rakendada kohandatud territoriaalselt lähenemisviisi;
- G. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruande üks suurima uudisväärtusega elemente on teatavate nn keskmise sissetuleku löksu jäänud piirkondade tuvastamine, millel on kõrvalejäämise, stagneerumise või mahajäämise oht;
- H. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruandes tuuakse välja vaesusekollete olemasolu, territoriaalse killustatuse oht ja piirkonnasestest erinevuste süvenemine, mis on täheldatav ka jõukamate piirkondade puhul;
- I. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruandes märgitakse, et „üleilmastumise, rände, vaesuse, innovatsiooni vähesuse, kliimamuutuste, energiaalase ülemineku ja saaste mõju ei piirdu vaid vähem arenenud piirkondadega“;
- J. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitikal on küll olnud oluline roll ELi majanduse taastamises aruka, kestliku ja kaasava majanduskasvu kaudu, kuid avaliku sektori investeeringute tase on ELis ikka veel madalam kui enne kriisi ning mõnes riigis, mida kriis enim mõjutas, on selles suhtes suured lüngad, nii et avaliku sektori investeeringud ELis langesid 3,4 %-lt SKPst 2008. aastal 2,7 %-le 2016. aastal;
- K. arvestades, et 7. ühtekuuluvusaruandes esitatakse ühtekuuluvuspoliitika tulemused selgelt majanduskasvu, tööhõive, transpordi, energeetika, keskkonna ning hariduse ja koolituse lõikes, nagu need ilmnevad 2014.–2020. aasta programmitöö perioodil, kui toetust antakse 1,1 miljonile VKEle ja selle otsese tulemusena luuakse 420 000 uut töökohta ning kui 7,4 miljonil töötul aidatakse töökohta leida ja lisaks rohkem kui 8,9 miljonil inimesel uus kvalifikatsioon omandada – nii et see poliitika aitab Euroopat koos hoida;

Ühtekuuluvuspoliitika lisaväärtus

1. peab väga oluliseks, et ühtekuuluvuspoliitika hõlmaks ka uuel programmitöö perioodil kohaselt kõiki Euroopa piirkondi ning jääks Euroopa Liidu peamiseks pikaajalisel strateegial ja perspektiividel põhinevaks avaliku sektori investeeringute instrumendiks, mille jaoks nähtaks ette praegustele ja uutele probleemidele vastav eelarve ning millega tagataks ühtekuuluvuspoliitika peamiste eesmärkide saavutamise; toonitab, et ühtekuuluvuspoliitika suunamine üksnes kõige vähem arenenud piirkondadele takistaks liidu kui terviku poliitiliste prioriteetide järgimist;
2. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika annab Euroopa lisaväärtust, soodustades Euroopa avalike hüvede ja prioriteetide edendamist (nt majanduskasv, sotsiaalne kaasatus, innovatsioon ja keskkonnakaitse) ning avaliku ja erasektori investeeringuid, ning et ühtekuuluvuspoliitika on üks põhivahendeid aluslepingus sätestatud lahknevustevastase võitluse eesmärgi saavutamiseks, pidades silmas elatus-taseme ühtlustamist kõrgemal tasemel ning kõige ebasoodsamas olukorras olevate piirkondade mahajäämise vähendamist;
3. kinnitab veel kord, et toetab aktiivselt eelarve täitmist koostöös liikmesriikidega ja partnerluse põhimõtet, mis tuleks säilitada 2020. aasta järgsel perioodil, ning mitmetasandilist juhtimist ja subsidiaarsust, mis aitavad suurendada ühtekuuluvuspoliitikaga loodud lisaväärtust; rõhutab, et selle poliitika lisaväärtus tuleneb eelkõige selle poliitika suutlikkusest võtta arvesse liikmesriigi arengu-ajadusi ning eri piirkondade ja territooriumide vajadusi ja iseärasusi ning suutlikkusest tuua Euroopa Liit kodanikele lähemale;
4. toonitab, et Euroopa lisaväärtus avaldub selgelt Euroopa territoriaalse koostöö kõigil tasanditel (piiriülene, riikidevaheline ja piirkondadevaheline koostöö, sise- ja väliskoostöö), aidates edendada majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärke ning solidaarsust; kordab oma nõudmist, et lisaväärtuse osakaalu ühtekuuluvuspoliitika eelarves suurendataks ning ühtlasi parandataks programmide omavahelist koordineeritust, et vältida nende kattumist; tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks on oluline rakendada makropiirkondlikke strateegiaid;
5. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika rakendamine ühes piirkonnas võib mh tänu kaubavahetuse hoogustumisele avaldada välismõju ning tuua otseselt ja kaudselt ülekanduvat kasu kogu ELile, tugevdades ühtset turgu; juhib aga tähelepanu sellele, et see kasu on liikmesriigiti väga erinev, eelkõige geograafilisest lähedusest ja liikmesriikide majanduse struktuuridest sõltuvalt;
6. rõhutab, et vaja on välja töötada „mitteühtekuuluvuspoliitika“ ehk ühtekuuluvuspoliitika puudumise kulu arvutamise meetodid, et saada ühtekuuluvuspoliitika Euroopa lisaväärtuse kohta mõeldavat lisatõendusmaterjali, võttes eeskujuks Euroopa Parlamendis Euroopa mõõtme puudumise kulu arvutamiseks tehtud töö;

Teisipäev, 17. aprill 2018

Territoriaalne mõõde

7. märgib, et linnapiirkondades põimuvad ühelt poolt suured majanduskasvu, investeeringute ja innovatsiooni võimalused ning teiselt poolt mitmesugused keskkonna-, majandus- ja sotsiaalprobleemid, mis tulenevad mh rahvastiku kontsentreerumisest ja vaesuskollete olemasolust isegi suhteliselt jõukates linnades; rõhutab seetõttu, et vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse oht jääb üheks suuremaks probleemiks;

8. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika territoriaalse mõõtme tugevdamiseks tuleb suuremat tähelepanu pöörata ka linnalähedaste ja maapiirkondade probleemidele, toetuda sealjuures kohalike omavalitsuste asjatundmisele ja keskenduda eelkõige iga liikmesriigi keskmise suurusega linnadele;

9. rõhutab, et oluline on toetada maapiirkondi kogu nende mitmekesisuses, väärtustada nende võimalusi, soodustada investeerinuid kohaliku majanduse toetamiseks, parandada transpordihendusi, ligipääsetavust ja kiiret lairibaühendust ning toetada neid piirkondi probleemide lahendamisel seoses elanike lahkumisega maapiirkondadest, sotsiaalse kaasamisega, töökohtade vähesusega, ettevõtlusstiimulitega, soodsas hinnaga eluasemetega, rahvastiku vähenemisega, kesklinnakogukondade lagunemisega, tervishoiuteenusteta jäänud aladega jne; rõhutab sellega seoses ühise põllumajanduspoliitika teise samba tähtsust maaelu kestliku arengu edendamisel;

10. nõuab, et investeerimisprioriteetide määramisel võetaks paremini arvesse teatavaid piirkondlikke iseärasusi, mida mainitakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 174 kolmandas lõigus, nagu saared, mägipiirkonnad, maapiirkonnad, piirialad, põhjapoolsemad piirkonnad, rannikupiirkonnad või ääremaad; rõhutab, et nende üksteisest erinevate piirkondade jaoks on vaja välja töötada individualiseeritud strateegiad, programmid ja meetmed või uurida isegi uute konkreetsete tegevuskavade rakendamise võimalust ELi linnade tegevuskava ja Amsterdami pakti eeskujul;

11. tuletab meelde, et äärepoolseimate piirkondade eriline struktuurne majanduslik ja sotsiaalne olukord õigustab erimeetmete võtmist kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 349, muu hulgas seoses nende piirkondade struktuuri- ja investeerimisfondidele juurdepääsu tingimustega; rõhutab, et vaja on säilitada kõik erandid, mis on mõeldud nende piirkondade struktuurse halvemuse korvamiseks, ja tõhustada neile piirkondadele suunatud erimeetmeid, neid alati vajaduse korral kohandades; palub komisjonil ja liikmesriikidel tugineda Euroopa Liidu Kohtu 15. detsembri 2015. aasta otsusele, et tagada ELi toimimise lepingu artikli 349 nõuetekohane kohaldamine seoses struktuurifondidele juurdepääsu reguleerivate tingimustega; soovib eeskätt laiendada sihtotstarbelist eraldist äärepoolseimate piirkondade sotsiaalvaldkonna tarbeks, säilitada nendes piirkondades liidu kaasrahastuse praegune määr ning paremini individualiseerida temaatilist kontsentreerimist; rõhutab, et äärepoolseimatel piirkondadel on potentsiaali toimida näiteks katseprojektide rakendamise eelisiirkondadena;

12. on seisukohal, et kestliku linnaarenduse terviklike strateegiate kasutuselevõtt on kulgenud edukalt ning seetõttu tuleks seda allpiirkondlikul tasandil teistel territooriumidel tõhustada ja korrata, näiteks järgida temaatiliste eesmärkide kõrval terviklikku territoriaalset lähenemist, ilma et sellega piirataks temaatilist kontsentreerimist; rõhutab kogukonnast lähtuva kohaliku arengu tähtsust, kuna see tugevdab ühtekuuluvuspoliitika suutlikkust kaasata kohalikke toimijaid; rõhutab, et vaja on uurida võimalust võtta kasutusele riigi ja piirkonna tasandi rakenduskavad, mis põhinevad terviklikel territoriaalsetel strateegiatel ja aruka spetsialiseerumise strateegiatel;

Keskmise sissetulekuga piirkondade vastupidavuse tugevdamine ja haavatavate territooriumide mahajäämuse ärahoidmine

13. rõhutab, et keskmise sissetulekuga piirkondades ei ole toimunud samasugust majanduskasvu kui väikese sissetulekuga piirkondades (millel tuleb veel ülejäänud ELile järele jõuda) ja suure sissetulekuga piirkondades, kuna neid ohustab nn keskmise sissetuleku löksu sattumise probleem, mis tuleneb esimesena mainitud piirkondadega võrreldes liiga kõrgetest kuludest ja teisena mainitutega võrreldes liiga nõrkadest innovatsioonisteedest; märgib, et neile piirkondadele on iseloomulik nõrk töötlev tööstus ning haavatavus üleilmastumise ja sellest tulenevatest sotsiaal-majanduslikest muutustest tingitud vapustuste suhtes;

14. on veendunud, et edaspidise ühtekuuluvuspoliitika üks suuri ülesandeid on anda keskmise sissetulekuga piirkondadele kohast toetust, et muu hulgas luua seal investeerimissõbralik keskkond, ning et ühtekuuluvuspoliitika peab aitama vähendada lahknevusi ja ebavõrdsust ning samal ajal ennetada haavatavate piirkondade mahajäämist, võttes arvesse erinevaid suundumusi, dünaamikat ja asjaolusid;

Teisipäev, 17. aprill 2018

15. palub komisjonil tegeleda keskmise sissetulekuga piirkondade probleemidega, mida iseloomustab ELi keskmisega võrreldes madal majanduskasv, et soodustada liidu üldist harmoonilist arengut; tuletab meelde, et nende piirkondade toetamiseks ja nende probleemide lahendamiseks peaks edaspidine ühtekuuluvuspoliitika järgmisel programmitöö perioodil neid piisavalt hõlmama, toetama ja kaasama, muu hulgas individualiseeritud strateegiatega, programmide ja meetmete väljatöötamise ja rakendamise abil; tuletab sellega seoses meelde SKPd täiendavate lisanäitajate tähtsust, kuna need annavad konkreetsete piirkondade sotsiaal-majanduslike tingimustest täpsemat pildi; leiab, et rohkem tähelepanu tuleks pöörata nõrkade kohtade varajasele tuvastamisele, et ühtekuuluvuspoliitikaga saaks toetada piirkondade vastupidavat ning vältida uute lahknevuste tekkimist iga liiki piirkondades

16. väljendab rahulolu selle üle, et komisjon on alustanud katseprojekti, et anda individualiseeritud toetust seoses spetsiifiliste probleemidega, mida kogevad piirkonnad, kus toimub tööstuse sektori ümberkujundamine; kutsub komisjoni üles katseprojektist kogemusi omandama ja neid kasutama ning loodab võimalikult kiiresti näha kavandatud tulemusi; leiab, et aruka spetsialiseerumise strateegiad võivad oma holistilise lähenemisega neid piirkondi nende arengustrateegiates paremini toetada ning üldisemalt soodustada strateegiatega diferentseeritud elluviimist piirkondade tasandil, kuid neid võiks toetada ka piirkondade suurem koostöö ning teadmiste ja kogemuste vahetus; tunnustab selliseid meetmeid nagu Vanguardi algatus aruka spetsialiseerimise strateegia kasutamise eest ELi prioriteetsetes valdkondades majanduskasvu hoogustamise ja tööstuse uuendamise eesmärgil;

17. rõhutab, et sotsiaalne ja fiskaalvaldkonna ühtlustamine aitab edendada ühtekuuluvust ja samal ajal parandada ühtse turu toimimist; on seisukohal, et lahknevad tavad selles valdkonnas võivad ühtekuuluvuseesmärgiga vastuollu minna ning tekitada lisaprobleeme territooriumidele, mis on mahajäänud või kõige enam haavatavad globaliseerumise suhtes, ning juhib tähelepanu vähem arenenud piirkondade puhul kestvale vajadusele ülejäänud liidule järele jõuda; leiab, et ühtekuuluvuspoliitika võib aidata sotsiaal- ja fiskaalvaldkonna ühtlustamist (majandusliku ja territoriaalse lähenemise kõrval) edendada ja selleks stiimuleid anda; rõhutab sellega seoses võimalust toetuda näiteks Euroopa sotsiaalõiguste sambale; palub komisjonil seda aspekti paremini arvesse võtta Euroopa poollaasta puhul, nii et ühtekuuluvuspoliitika sotsiaalne mõõde oleks paremini seostatud majanduspoliitikaga ning samal ajal oleksid paremini kaasatud kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, et suurendada protsessi tõhusust ja tugevdada isevastutust;

Tegevusvaldkonnad

18. pooldab tugevat temaatilist keskendumist piiratud hulga prioriteetidele, mis on seotud Euroopa suurte poliitiliste eesmärkidega, ning samas korraldusasutustele suurema paindlikkuse võimaldamist territoriaalsete strateegiatega koostamisel, lähtudes vajadustest ja potentsiaalset ning pärast kaasavat konsulteerimist kohalikul ja piirkondlikul tasandil partnerluskokkulepete ettevalmistamise käigus; rõhutab, et edaspidise ühtekuuluvuspoliitika prioriteetsed valdkonnad peaksid olema tööhõive (sh noorte tööpuudus), sotsiaalne kaasamine, võitlus vaesusega, innovatsiooni toetamine, digitaliseerimine, VKEde ja idufirmade toetamine, kliimamuutused, ringmajandus ning infrastruktuur;

19. tunnustab Euroopa sotsiaalõiguste samba vastuvõtmist, mis on samm edasi sotsiaalse Euroopa loomises; kinnitab, et toetab Euroopa Sotsiaalfondi kui Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tugevat integreeritud osa ning toetab noortegarantiid, noorte tööhõive algatust ja Euroopa solidaarsuskorpus, pidades silmas nende osa tööhõive, majanduskasvu, sotsiaalse kaasamise ning õppe ja kutseõppega seotud probleemide lahendamises;

20. rõhutab, et edaspidises ühtekuuluvuspoliitikas tuleks suuremat rõhku panna nende elanike ja territooriumide kaitsele ja toetamisele, keda negatiivselt mõjutab globaliseerimine (ümberpaigutamine, töökohtade kaotus) ja ka samalaadsed ELi-sisesed suundumused; nõuab, et uuritaks struktuurifondide ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi meetmete koordineerimise võimalusi vastavatel juhtudel, et muu hulgas katta ELi-sisesed ümberpaigutused;

21. märgib, et haavatavus kliimamuutuste suhtes on piirkonniti väga erinev; on seisukohal, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tuleks võimalikult tulemuslikult kasutada selleks, et aidata ELil täita Pariisi kliimakokkuleppet tulenevaid kohustusi, näiteks seoses taastuvenergia, energiatõhususe või heade tavade vahetamisega eelkõige elamusektoris, ning võtta arvesse ÜRO kestliku arengu eesmärgid; rõhutab, et looduskatastroofide puhul kasutatavaid solidaarsusvahendeid peab olema võimalik kasutada nii kiiresti kui niisugustes olukordades vähegi võimalik ja alati koordineeritult;

22. nõuab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutataks selleks, et kestlikult lahendada demograafilisi probleeme (rahvastiku vananemine ja vähenemine, demograafiline surve, võimetus ligi meelitada või säilitada kvalifitseeritud tööjõudu), mis Euroopa piirkondi mitmel moel mõjutavad; rõhutab eelkõige vajadust osutada kohast abi selliste territooriumidele nagu teatavad äärepoolseimad piirkonnad;

23. rõhutab, et vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 349 tuleb luua konkreetne rahastamismehhanism 2020. aasta järgseks ajaks, et integreerida migrante äärepoolseimates piirkondades, mis peavad oma eriomaduste tõttu toime tulema suurema rändesurvega, ja aidata niimoodi kaasa nende piirkondade kestlikule arengule;

Teisipäev, 17. aprill 2018

24. on seisukohal, et ELi rahaliste vahendite puhul tuleb järgida ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ning nende abil tuleks ka edaspidi edendada deinstitutionaliseerimist;

25. rõhutab, et jätkuvad investeeringud kultuuri, haridusse, pärandisse, noortesse, sporti ja säästvasse turismi võimaldavad luua töökohti, sealhulgas kvaliteetseid töökohti noortele, ning aitavad kaasa majanduskasvule ja suurendavad sotsiaalset ühtekuuluvust, ühtlasi aga aitavad võidelda vaesuse ja diskrimineerimise vastu, mis on eriti oluline näiteks äärepoolseimate piirkondade, maapiirkondade ja kõrvaliste piirkondade puhul; toetab kultuuri- ja loomemajanduse arendamist, kuna need valdkonnad on tihedalt seotud innovatsiooniga ja loovusega;

Programmitöö pärast 2020. aastat

26. rõhutab, et 7. ühtekuuluvusaruandes rõhutatakse, et vaja on arvesse võtta näitajaid, mis täiendavad SKPd elaniku kohta, mis peaks jääma põhinäitajaks, kusjuures neid näitajaid kasutatakse vahendite eraldamisel ning need annavad täpsema pildi sotsiaal-majanduslikest tingimustest vastavalt tuvastatud probleemidele ja vajadustele, sealhulgas allpiirkondlikul tasandil; märgib, et oluline on tugineda kvaliteetsetele, usaldusväärsetele, struktureeritud ja kättesaadavatele andmetele; seetõttu palub komisjonil ja Eurostatil esitada Euroopa ühtekuuluvuspoliitika jaoks olulise statistika võimalikult üksikasjalikult ja geograafilist liigendust järgides, et see programmitöö käigus peegeldaks adekvaatselt piirkondade vajadusi; toetab sotsiaalsete, keskkonnaalaste ja demograafiliste kriteeriumide, eeskätt töötuse määra ja noorte töötuse määra arvessevõtmist;

27. toetab terviklike käsitlusviiside tõhustamist ja rõhutab kindlalt, et oma olulise ühtekuuluvusmõõtmte tõttu peab Euroopa Sotsiaalfond jääma Euroopa regionaalpoliitika lahutamatuks osaks;

28. rõhutab, et toetused peaksid jääma peamiseks ühtekuuluvuspoliitika rahastamismooduseks, kuid tunnistab, et finantsinstrumendid võivad toimida tõhusa võimendava tegurina ning et neid tuleb soodustada, kui nad annavad lisaväärtust, ning tugineda asjakohastele eelhindamistele; rõhutab aga, et nende kasutamine ei tohi kujuneda omaette eesmärgiks ja nende tulemuslikkus sõltub paljudest teguritest (projekti, territooriumi või riski olemus) ning et kõik piirkonnad, olenemata nende arengutasemest, peavad saama vabalt määrata endale sobivaima rahastamismooduse; on vastu siduvatele eesmärkidele finantsinstrumentide kasutamisel;

29. nõuab, et lihtsustaks finantsinstrumentide kasutamise tingimusi ja hõlbustataks nende instrumentide koordineerimist toetus- tega, pidades silmas täiendavust, tõhusust ja territoriaalseid asjaolusid; rõhutab, et oluline on haldussuutlikkus ja juhtimise kvaliteet ning liikmesriikide arengupankadel ja institutsioonidel on täita tähtis lisaroll kohalikele vajadustele kohandatud finantsinstrumentide rakendamisel; leiab, et võimalikult suures ulatuses tuleb ühtlustada finantsinstrumente käsitlevaid reegleid, olenemata nende instrumentide haldamisviisist; soovib lisaks ühtekuuluvuspoliitika olemasolevatele finantsinstrumentidele edendada ka ühisfinantsinstrumente;

30. leiab, et ühtekuuluvuspoliitika ning investeeringuid ja vahendite tulemuslikkust ja asjakohast kasutamist soodustava keskkonna kindlustamise vaheline seos on kasulik ka ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks, ning rõhutab ühtlasi, et ühtekuuluvuspoliitikat ei saa taandada prioriteete teenivaks instrumendiks, millel ei ole seost oma eesmärkidega; rõhutab vajadust rakendada stabiilsuse ja kasvu pakti kohta kokkulepitud seisukohta, mis puudutab tsükliliste tingimuste, struktuurireformide ja valitsemissektori investeeringute paindlikkust; on seisukohal, et meetmeid, mis seovad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tulemuslikkuse usaldusväärse majandusjuhtimisega, nagu on kirjeldatud määruses (EL) nr 1303/2013, tuleks põhjalikult analüüsida, kaasates sellesse kõik sidusrühmad; on arvamisel, et komisjon peaks kaaluma, kuidas korrigeerida ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa poolaasta seost, et tugevdada Euroopa poolaasta territoriaalset ja sotsiaalset mõõdet ning võtta arvesse muid tegureid, mis aitavad kaasa ühtekuuluvuse eesmärkide täitmisele, näiteks tegelikule lähenemisele; palub komisjonil sellega seoses ja Euroopa poolaasta raamistikus uurida Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega seotud piirkondlikku ja riiklikku kaasrahastamist ning selle mõju riikide eelarvepuudujäägile;

31. nõuab aruka spetsialiseerumise strateegiate intensiivistamist, kuna tegemist on uue võimalusega pikaajalise arengupotentiaali investeerimiseks kiirete tehnoloogiliste muutuste ja globaliseerumise tingimustes; mõnab, et eeltingimused on kasulikud, ent rõhutab, et mõnel juhul on need põhjustanud keerukust ja viivitusi programmitöö kavandamises ja alustamises; võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruandes nr 15/2017 esitatud märkused eeltingimuste kohta; kutsub komisjoni üles kaaluma eeltingimuste hulga vähendamist, kui see on võimalik, ja tugevdama selles valdkonnas proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtete järgimist, tuginedes võimalikult suurel määral olemasolevatele strateegilistele dokumentidele, mille abil saaks täita tulevase eeltingimusi; toonitab, et eeltingimused peaksid olema tihedalt seotud investeeringute tulemuslikkusega ja samal ajal tagama kõigi liikmesriikide võrdse kohtlemise;

Teisipäev, 17. aprill 2018

32. märgib, et avaliku halduse kvaliteet ja stabiilsus, mille eeltingimused on hea haridus, koolitus ja kohapeal kättesaadav nõustamine, jääb üheks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide piirkondlikku kasvu ja tulemuslikkust määravaks teguriks; rõhutab vajadust parandada valitsemise kvaliteeti ja tagada piisava tehnilise abi kättesaadavus, kuna need asjaolud avaldavad suurt mõju ühtekuuluvuspoliitika usaldusväärsele elluviimisele ning võivad liikmesriigiti olla väga erinevad, nagu on eriti selgelt näha näiteks mahajäänud piirkondade puhul; palub komisjonil Euroopa Kontrollikoja soovitusi arvesse võttes hinnata eelkõige tulevast JASPERSi programmi;
33. pooldab ühtekuuluvuspoliitika tulemus- ja sisukeskemaks muutmist, üleminekut raamatupidamis põhiselt käsituselt tulemuslikkuse tähtsustamisele, mis lubaks korraldusasutustele suuremat paindlikkust eesmärkide saavutamise viiside suhtes ning millega samas järgitaks muu hulgas partnerluse, läbipaistvuse ja vastutuse põhimõtteid;
34. peab ülimalt oluliseks jätkata pettusevastast võitlust ning nõuab täielikku leppimatust korruptsiooni suhtes;

Lihtsustatud ühtekuuluvuspoliitika

35. palub komisjonil tulevastes seadusandlikes ettepanekutes arvesse võtta lihtsustamise kõrgetasemelise uurimisrühma soovitusi;
36. rõhutab vajadust raamistiku järele, mis tagaks õigusliku stabiilsuse lihtsate, selgete ja prognoositavate reeglite kaudu, eeskätt halduse ja kontrolli puhul, et tagada nõuetekohane tasakaal tulemuslikkuse ja lihtsustamise eesmärkide vahel; nõuab, et järgmisel programmitöö perioodil vähendataks õigusaktide ja suuniste mahtu (ettevaatlikult, et tihedas koostöös sidusrühmadega tagada reeglite ja menetluste tarvilik järjepidevus, et huvitatud isikud ja korraldusasutused neid tunneksid); nõuab, et asjaomased dokumendid tõlgitaks kõigisse ELi keeltesse ning võimalikult hoidutaks reeglite tagasiulatavast kohaldamisest ja tõlgendamisest; nõuab, et piiriüleste projektide kohta antaks ühtne õigusraamistik ja ühtsed suunised;
37. rõhutab samal ajal vajadust vältida ülereguleerimist ja muuta rakendusavad tõelisteks strateegilisteks dokumentideks, mis on kokkuvõtlikumad ja paindlikumad, ning näha ette lihtsustatud menetlus nende sihtotstarbeliseks muutmiseks programmitöö käigus (nt looduskatastroofide korral), et saaks kohaselt reageerida muutuvatele globaalsetele asjaoludele ja piirkondlikule nõudmisele;
38. nõuab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kohta kehtestataks tõeliselt ühtsed reeglid ning muu hulgas veelgi ühtlustataks ühiseid reegleid instrumentide kohta, mis aitavad saavutada ühte ja sama temaatilist eesmärki; peab vajalikuks struktuuri- ja investeerimisfondidega seotud hankemenetluste täiustamist ja riigiabi menetluste kiirendamist, mille puhul on vajalik nõuetele vastavus; toetab otsehallatavate Euroopa Liidu vahendite ja ühtekuuluvuspoliitika vahendite ühtlustatud käsitlemist riigiabi valdkonnas ja üldisemalt ühtlustatud reegleid samadele toetusesaajatele suunatud ELi vahendite kohta; rõhutab, et oluline on ühtekuuluvuspoliitika ja ELi tulevase teadusuuringute programmi parem omavaheline täiendavus, et hõlmata kogu tsüklit alates alusuuringutest kuni komertsrakendusteni; peab vajalikuks temaatilise kontsentreerituse säilitamist, et võimaldada eri rahastamisallikate koostoimet projekti tasandil;
39. võtab teadmiseks subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse rakkerühma loomise ja loodab, et see rühm teeb konkreetseid ettepanekuid, et tugevdada nende kahe põhimõtte järgimist ühtekuuluvuspoliitika raames; toetab nende põhimõtete rakendamise tagamist, pidades silmas tegelikku mitmetasandilist valitsemist, mis nõuab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning teiste sidusrühmade volituste suurendamist;
40. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole esitanud terviklikumat hinnangut valdkonnaülese poliitika kohta ning Euroopa eri poliitikavaldkondade koostoimet ei ole kirjeldatud; nõuab, et rakendataks ambitsioonikaid strateegiaid, rahastamist ja meetmeid, mis aitaksid suurendada koostoimet ELi teiste fondidega ja tõmmata liigi täiendavat rahalist toetust; rõhutab, et vaja on jätkata Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ja muude instrumentide, sh Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ning teiste keskselt hallatavate programmide, näiteks programmi „Horisont 2020 koostoime optimeerimist, kuna need täiendavad ühtekuuluvuspoliitikat teadusuuringute ja innovatsiooni toetamisel;
41. nõuab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmitöö, rakendamise ja kontrolli nõuded rajaneksid tulevikus eristamise ja proportsionaalsuse põhimõtetel, põhineksid läbipaistvatel ja õiglastel kriteeriumidel ning oleksid kooskõlas programmi-dele eraldatud raha, riskiprofiili, haldamise kvaliteedi ja omaosaluse määraga;

Teisipäev, 17. aprill 2018

42. peab oluliseks, et komisjoni ja korraldusasutuste suhe areneks „usalduslepingu“ suunas; tuletab sellega seoses meelde, kui oluline on omada asjakohast ja toimivat mitmetasandilise valitsemise raamistikku; kutsub komisjoni üles väärtustama tööd, mida on juba tehtud avaliku sektori rahastamise nõuetekohase juhtimise valdkonnas, ning võtma kasutusele uue määrgise põhimõtte nende korraldusasutuste tunnustamiseks, kes on tõendanud oma suutlikkust reegleid täita; nõuab, et kontrolli valdkonnas toetutaks rohkem riigi ja piirkonna tasandi reeglitele, kui nende toimivus on tõendatud ja kinnitatud;

43. nõuab, et tõhustataks ühtse auditi põhimõtet, kiirendataks e-ühtekuuluvuse rakendamist ning kiidetaks üldiselt heaks lihtsustatud ja standarditud kulude kasutamine, kuna see on muu hulgas osutunud lihtsamini rakendatavaks ega ole vigu tekitanud; rõhutab digitaliseerimise võimalusi kontrolli ja aruandluse puhul; on seisukohal, et oskusteabe vahetamist tuleks soodustada teadmisi vahendava portaali loomisega, mis võimaldaks jagada ka häid tavasid;

44. palub komisjonil esitada ideid selle kohta, kuidas ühtekuuluvuspoliitika saaks paremini reageerida ettenägematutele sündmustele, ning tuletab sellega seoses meelde oma nõudmist luua teatav reserv, mis võimaldaks piirkondadele lisapaindlikkust, seadmata kahtluse alla rakenduskavade pikaajalisi eesmärgi;

Probleemid ja väljavaated

45. peab väga murettekitavaks muret komisjoni hiljuti esitatud visioone eelarvekärbete kohta, mida võidakse teha ühtekuuluvuspoliitika eelarves järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames ja mis võivad viia teatavate piirkondade ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisalast väljajätmisseni; toetab probleemidele vastavat kõrgete eesmärkidega eelarvet ja kutsub üles mitte muutma ühtekuuluvuspoliitikat kohandamisnäitajaks; tuletab meelde, et kõikide ELi piirkondade hõlmamine on Euroopa Parlamendi jaoks tingimatu nõue; rõhutab, et „majandusarengu klubide“ teooria kinnitab, et oluline on anda diferentseeritud toetust kõikidele Euroopa piirkondadele, sealhulgas väga suure sissetulekuga piirkondadele, mis peavad jääma oma üleilmsete konkurentide suhtes konkurentsivõimeliseks;

46. leiab, et ühtekuuluvuspoliitika võib kaasa aidata selliste uute probleemide lahendamisele nagu julgeolek või rahvusvahelise kaitse all olevate pagulaste integreerimine; rõhutab aga, et ühtekuuluvuspoliitika ei saa lahendada kõiki kriise, ning on vastu ühtekuuluvuspoliitika vahendite kasutamisele lühiajaliste rahastamisvajaduste rahuldamiseks väljaspool selle poliitika kohaldamisala, tuledades meelde, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on toetada ELi sotsiaalmajanduslikku arengut keskpikas ja pikas perspektiivis;

47. märgib, et Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondiga on saavutanud häid tulemusi, kuid selle investeeringud peavad olema läbipaistvamad ja sihipärasemad; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond põhinevad üksteisest erinevatel kontseptsioonidel ja eesmärkidel, mis võivad teatavatel juhtudel täiendada, kuid ei asenda üksteist, olenemata piirkondade arengutasemest, ning erinevalt struktuurifondidest on Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond valdavalt laenu põhinev; tuletab meelde, et oluline on Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja ühtekuuluvuspoliitikat asjakohaselt eristada ning määratleda selged võimalused nende kombineerimiseks;

48. kordab, et pooldab kindlalt pikaajalist programmitööd; leiab, et ainus elujõuline alternatiiv praegusele seitsmeaastasele perioodile on mitmeaastase finantsraamistiku kestus 5+5 aastat, mis hõlmab vahetult tegemist; palub komisjonil koostada selge ettepaneku, milles sätestatakse 5 + 5 aasta pikkuse finantsraamistiku praktilise rakendamise meetodid;

49. Nõuab kõigi võimalike meetmete rakendamist, et vältida viivitusi uue programmitöö perioodi kavandamises, et takistada maksete hilinemist ja kohustuste tühistamist, mis kahjustab ühtekuuluvuspoliitika positiivseid tulemusi; rõhutab, et on oluline esitada õigel ajal kõik tulevase õigusraamistiku dokumendid kõigis ametlikes keeltes, et tagada õige ja õigeaegne teave kõikidele asjaosalistele;

50. nõuab, et parandataks Euroopa kodanike teavitamist, et tõsta avalikkuse teadlikkust ühtekuuluvuspoliitika konkreetsetest saavutustest; kutsub komisjoni üles väärtustama korraldusasutusi ja projektide elluviijaid, kes kasutavad innovaatilisi kohaliku kommunikatsiooni meetodeid, et teavitada inimesi vahendite kasutamise tulemustest oma territooriumidel; rõhutab, et teavitamist ja teabevahetust tuleb parandada mitte üksnes suunaga „tahapoole“ (Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamine), vaid ka „ettepoole“ (rahastamisvõimalused), seda eeskätt väikeste projektide korraldajate puhul; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma mehhanisme ja laialdasi institutsioonilisi koostööplatvorme, et tagada suurem nähtavus ja teadlikkuse tõus;

Teisipäev, 17. aprill 2018

51. märgib, et teatavad Euroopa piirkonnad on Brexiti tagajärgede suhtes eriti haavatavad; rõhutab, et tulevase ühtekuuluvuspoliitikaga tuleb maksimaalselt piirata Brexiti negatiivset mõju muudele Euroopa piirkondadele, ja nõuab, et üksikasjalikult uuritaks võimalust partnerluste jätkamiseks territoriaalse koostöö raames;

o

o o

52. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0117

Komisjoni usaldusväarsusega seotud poliitika, eelkõige Euroopa Komisjoni peasekretäri ametisse nimetamine**Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi resolutsioon komisjoni usaldusväarsusega seotud poliitika ja eelkõige Euroopa Komisjoni peasekretäri ametisse nimetamise kohta (2018/2624(RSP))**

(2019/C 390/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 12. märtsi 2018. aasta avaldust komisjoni usaldusväarsusega seotud poliitika ja eelkõige Euroopa Komisjoni peasekretäri ametisse nimetamise kohta,
 - võttes arvesse komisjoni 25. märtsil 2018. aastal antud vastuseid eelarvekontrollikomisjoni liikmete esitatud kirjalikele küsimustele ja kõnealuse komisjoni poolt 27. märtsil 2018. aastal korraldatud kuulamisel esitatud küsimustele,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 14 lõiget 1,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirju, eelkõige artikleid 4, 7 ja 29,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikat,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et on äärmiselt oluline, et Euroopa Komisjon kui aluslepingute täitmise järelevalvaja toimiks kooskõlas õigusnormide sätte ja mõttega;
- B. arvestades, et usaldus Euroopa projekti ja Euroopa Liidu vastu säilib vaid juhul, kui Euroopa Liidu institutsioonid käituvad eeskujult sellistes valdkondades nagu õigusriik, läbipaistvus ja hea juhtimistava, ning kui neil on piisav sisemine kontrolli- ja tasakaalustussüsteem, et reageerida asjakohaselt, kui need aluspõhimõtted on ohus;
- C. arvestades, et vastavalt aluslepingutele on kõik ELi institutsioonid autonoomsed oma töökorralduse ja personalipoliitikaga seonduvates küsimustes, sealhulgas juhtivate avalike teenistujate valikul, lähtudes nende saavutustest, kogemustest ja usaldusväarsusest ning kooskõlas personalieeskirjade ja oma töökorraga;
- D. arvestades, et asutuseväliselt teatatud vabale ametikohale osutuvad sageli valituks sisekandidaadid, kes ei vasta sise-eeskirjade kohaselt kandideerimise nõuetele ja pääsevad mööda tavapärasest edutamisest;
- E. arvestades, et sellistele kõrgetele ametikohtadele nagu peasekretäriks nimetamine peaks toimuma sõltumatult mis tahes muudele ametikohtadele nimetamisest, et vältida läbipaistmatuid kokkuleppeid või sisetabel põhinevaid kompromisse;
- F. arvestades, et Euroopa ombudsman uurib praegu kõnealust ametisse nimetamise menetlust ning Euroopa Parlament on veendunud, et ombudsman teavitab komisjoni ja Euroopa Parlamenti oma seisukohtadest ja võimalikest avastatud haldusomavoli juhtumitest, mille suhtes tuleb järelemeetmeid võtta;
- G. arvestades, et komisjon tunnistas puudujääke ametisse nimetamisega seotud teabevahetuses ja tõdes, et selles valdkonnas on vaja teha suuremaid pingutusi;
- H. arvestades, et personalikomiteed ELi institutsioonide töötajate valitud esindajatena on palunud läbipaistvat ametisse nimetamise menetlust kõigi juhtivate ametikohtade puhul;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

1. peab kahetsusväärseks, et menetlus uue Euroopa Komisjoni peasekretäri ametisse nimetamiseks 21. veebruaril 2018 korraldati viisil, mis tekitas üldsuses, Euroopa Parlamendi liikmete seas ja Euroopa Liidu avalikus teenistuses laialdast meelepaha ja rahulolematust; märgib, et selle menetluse tulemus ohustab mitte üksnes Euroopa Komisjoni, vaid kõigi Euroopa Liidu institutsioonide mainet; kutsub komisjoni üles tunnistama, et kõnealune menetlus ning sellega seotud kommunikatsioon meediale, Euroopa Parlamendile ja üldsusele on kahjustanud komisjoni mainet;

Faktid

2. märgib, et:

— 31. jaanuaril 2018 teatati asepeasekretäri vabast ametikohast ning kandideerimisavaldused tuli esitada tavapäraseks tähtjaks ehk kümne tööpäeva jooksul (13. veebruariks 2018);

— avalduse esitasid ainult kaks kandidaati, üks mees ja üks naine, kes mõlemad kuulusid komisjoni presidendi kabinetti; uus peasekretär oli üks ametikohale kandideerijatest; teine kandidaat esitas kandideerimisavalduse 8. veebruaril 2018, läbis 12. veebruaril 2018 terve päeva kestva hindamise hindamiskeskuses, võttis oma avalduse tagasi enne vestlust ametisse nimetamise küsimustega tegeleva nõuandekomiteega, mis pidi toimuma 20. veebruaril 2018, ja nimetati seejärel uueks komisjoni presidendi kabinetiülemaks;

— uus peasekretär läbis personalieeskirjade artiklis 29 ette nähtud menetluse, mis hõlmas järgmist:

a) terve päeva kestev hindamine hindamiskeskuses (15. veebruar 2018);

b) vestlus (16. veebruar 2018), ametisse nimetamise küsimustega tegeleva nõuandekomitee hinnang ja arvamus (20. veebruar 2018);

c) vestlus Euroopa Komisjoni eelarve ja personali eest vastutava voliniku ning Euroopa Komisjoni presidendiga (20. veebruar 2018);

— nende vestluste kohta ei koostatud protokolle ega märgitud nende kestust;

— volinike kolleegium nimetas ühehääle otsusega komisjoni presidendi kabinetiülema komisjoni asepeasekretäriks 21. veebruaril 2018;

— seejärel teatas tollane peasekretär samal koosolekul oma pensionile jäämisest, olles sama päeva hommikul saatnud presidendile kirja, milles teatas ametlikult oma kavatsusest minna pensionile 31. märtsil 2018. aastal;

— Euroopa Komisjoni president ja tema kabinetiülem teadsid alates 2015. aastast, et senine peasekretär kavatseb pärast 2018. aasta märtsi peatselt pensionile minna, seda kavatsust kinnitati 2018. aasta alguses; president aga ei avaldanud seda teavet, et mitte kahjustada senise peasekretäri autoriteeti, kuid ta suhtles sel teemal oma kabinetiülemaga;

— pärast korduvaid luhtunud katseid veenda senist peasekretäri oma ametiaega pikendama oleks Euroopa Komisjoni president pidanud peatselt vabanevast ametikohast teavitama vähemalt eelarve ja personali eest vastutavat volinikku, et ametikoha täitmiseks oleks saanud algatada tavapärase, parimatest tavadest lähtuva ja õigeaegse menetluse;

— presidendi ettepanekul, kokkuleppel eelarve ja personali eest vastutava volinikuga ning ilma et uue peasekretäri ametisse nimetamine oleks lisatud koosoleku päevakorda, otsustas volinike kolleegium viia äsja ametisse nimetatud asepeasekretär personalieeskirjade artikli 7 alusel üle Euroopa Komisjoni peasekretäri ametikohale (ümber määramine ilma vabast ametikohast teatamata);

Kolmapäev, 18. aprill 2018

Uue peasekretäri teenistuskäik

3. märgib, et:

- uus peasekretär asus 2004. aasta novembris Euroopa Komisjonis tööle ametnikuna palgaastmel AD 6, olles läbinud avaliku konkursi COM/A/10/01 (AD); 2007. aastal edutati ta palgaastmele AD 7, 2009. aastal palgaastmele AD 8, 2011. aastal palgaastmele AD 9 ja 2013. aastal palgaastmele AD 10;
- 10. veebruaril 2010, kuigi ta oli alles põhilise teenistuskäigu palgaastmel AD 8, lähetati ta asepresident Redingi kabinetiülemaks, kus ta töötas kabinetiülema ametikohal palgaastmel AD 14, direktori tasemel, kooskõlas tollal kehtinud kabinetide koosseisu käsitlevate eeskirjadega (SEC(2010)0104);
- uus peasekretär võttis puhkuse isiklikel põhjustel (CCP) ajavahemikus 1. aprillist 2014 kuni 31. maini 2014, et juhtida Euroopa Rahvapartei esikandidaadi kampaaniat Euroopa Komisjoni presidendi ametikohale valimiseks;
- tööle naasmisel 1. juunil 2014 määrati ta palgaastme AD 14 ametnikuna majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi peanõunikuks;
- pärast valikumenetluse edukat läbimist määrati uus peasekretär alates 1. juulist 2014 ametisse Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga peanõunikuna; selle ametisse nimetamisega sai ta põhilise teenistuskäigu ametnikuna palgaastmele AD 14;
- alates 1. juulist 2014 kuni 31. oktoobrini 2014 lähetati uus peasekretär palgaastmel AD 14 Euroopa Komisjoni ametisseastuva presidendi üleminekumeeskonna juhiks;
- 1. novembril 2014 lähetati ta presidendi kabinetiülemaks palgaastmel AD 15 kooskõlas 2004. aastast kehtinud kabinetide koosseisu käsitlevate eeskirjadega (vt otsused SEC(2004)0185, SEC(2010)0104 ja C(2014)9002);
- 1. jaanuaril 2017 edutati ta 10. kõrgemate ametnike edutamise raames põhilise (mitte lähetusega seotud) teenistuskäigu vältel palgaastmele AD 15, otsuse võttis vastu volinike kolleegium (PV(2017)2221); seega, enne 21. veebruari 2018. aasta koosolekut oli ta põhilise teenistuskäigu vältel komisjoni ametnik palgaastmel AD 15, töötades majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi peanõunikuna;

4. juhib tähelepanu uue peasekretäri äärmiselt kiirele karjäärile: veidi rohkem kui 13 aastaga on ta edenenud palgaastmelt AD 6 palgaastmele AD 15, seejuures töötas ta kaheksa aastat eri kabinetides (pärast esimest kabinetti edutati ta palgaastmelt AD 10 palgaastmele AD 14; pärast teist kabinetti palgaastmelt AD 14 palgaastmele AD 15);

Eelmiste peasekretäride teenistuskäigud

5. rõhutab, et komisjoni sõnul nimetati kolm eelmist peasekretäri enne peasekretäriks nimetamist kõigepealt direktori, peadirektori ja kabinetiülema ametikohale, seevastu uus peasekretär ei ole komisjoni talitustes ühelgi juhtival ametikohal töötanud; juhib tähelepanu eelkõige sellele, et 21. veebruaril 2018 ei olnud ta asepeasekretäri ülesannetes ning ta on töötanud AD 15 põhiastmel vähem kui 14 kuud;

Ametisse nimetamise kord

6. märgib, et komisjoni hinnangul viidi uus peasekretär üle teenistuse huvides personalieeskirjade artikli 7 alusel ja et vabast ametikohast ei teatatud, sest ametikohta ei peetud vabaks; märgib seega, et ükski ametnik ei saanud kandideerida, kuna menetlus korraldati ametikohal ümber määramise teel, selle asemel, et kasutada üleviimist kitsamas tähenduses ja teatada nõuetekohaselt vabast ametikohast;

7. märgib, et komisjon kasutas sedasama personalieeskirjade artikli 7 kohast üleviimise menetlust ka kolme eelmise peasekretäri puhul (üleviimine oma ametikohal, mitte üleviimine kitsamas tähenduses); rõhutab siiski, et ühtegi eelmist peasekretäri ei määratud samal volinike kolleegiumi koosolekul järjest asepeasekretäri ja peasekretäri ametikohale; rõhutab samuti, et kõik kolm eelmist peasekretäri esitati kolleegiumile selsamal kolleegiumi koosolekul, kus nende eelkäijad viidi üle teisele ametikohale või teatati nende pensionile jäämisest;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

8. rõhutab, et ametisse nimetamise algatas Euroopa Komisjoni president kokkuleppel eelarve ja personali eest vastutava voliniku ning pärast konsulteerimist esimese asepresidendiga (kellega konsulteeriti kandidaadi nime, kuid kindlasti mitte menetluse suhtes);
9. tunnistab, et komisjonil ei ole tavaks viia palgaastmel AD 15 olevaid direktoreid üle peadirektori ametikohale, kuid märgib, et komisjon on seisukohal, et õiguslikult oleks kolleegium võinud otsustada viia peasekretäri ametikohale peanõunik; ja
10. tahab teada, miks kasutas komisjon erinevaid menetlusi ühe ja sellesama kandidaadi asepeasekretäri ja peasekretäri ametisse nimetamisel ühel ja selsamal kolleegiumi koosolekul;

Tuvastatud asjaolud

11. rõhutab, et komisjoni vastused näitavad, et president ja tema kabinetiülem olid alates 2015. aastast teadlikud endise peasekretäri kavatsusest jääda pensionile varsti pärast 1. märtsi 2018 ning ta kinnitas seda kavatsust uuesti 2018. aasta alguses; rõhutab, et see teadmine oleks võimaldanud tema järglase tavapärasel viisil ametisse nimetada, kasutades selleks ühte kahest personalieeskirjadega ette nähtud avalikust menetlusest: 1) ametisse nimetamine pärast vabast ametikohast teatamist ja valikumenetlust vastavalt personalieeskirjade artiklile 29; või 2) üleviimine teenistuse huvides vastavalt personalieeskirjade artiklile 7, samuti pärast vabast ametikohast teatamist, et iga huvitatud ametnik saaks üleviimist taotleada;
12. võtab teadmiseks komisjoni arvamuse, et vabast ametikohast teatamist ei pea personalieeskirjade kohaselt käsitlema reeglina, eelkõige peasekretäri ametikoha puhul, mis ei nõua mitte ainult erilisi kogemusi, vaid ka komisjoni presidendi ja volinike kolleegiumi usaldust;
13. rõhutab, et valides personalieeskirjade artikli 7 kohase üleviimismenetluse asja ametisse nimetatud asepeasekretäri ametikohal ümber määramisega peasekretäri ametikohale, ei olnud endise peasekretäri pensionile jäämise järel vaja teatada vabast ametikohast; märgib, et kuigi sedasama menetlust kasutati ka eelmiste peasekretäride ametisse nimetamisel, olid need isikud varem töötanud suure haldus- ja eelarvealase vastutusega peadirektori ametikohtadel; rõhutab siiski, et selline vabast ametikohast teatamata jätmise tava on jõudnud viimase piirini, kuivõrd see ei vasta kaasaegsetele läbipaistvusstandarditele, mida komisjon, Euroopa Parlament ja teised ELi institutsioonid peaksid järgima;
14. võtab teadmiseks komisjonis levinud tava täita ametikohti sisemiste üleviimiste abil oma ametikohal ümber määramisega, mida kasutatakse ka kõrgemate ametikohtade puhul; tunnistades selles küsimuses küll institutsioonide suurt kaalutlusruumi, on mures, et see võib kahjustada võrdsete võimaluste põhimõtet ja parima kvalifikatsiooniga kandidaatide leidmist; kutsub kõiki liidu institutsioone üles täitma ametikohti selliste üleviimiste abil ainult sel juhul, kui sellest töötajaid nõuetekohaselt teavitatakse, ja kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikaga, ning eelistama avatud ja läbipaistvaid menetlusi, mille eesmärk on valida kõige paremini kvalifitseeritud kandidaadid;
15. rõhutab, et ainult president, eelarve ja personali eest vastutav volinik, esimene asepresident ning endine ja uus peasekretär teadsid enne 21. veebruari 2018. aasta volinike kolleegiumi kohtumist, et tehakse ettepanek uue peasekretäri kohese ametisse nimetamise kohta;
16. märgib, et see menetlus tundus olevat üllatus kõigile teistele volinike kolleegiumi liikmetele ning sellega hoiti ära arutelu volinike vahel, sest uue peasekretäri ametisse nimetamine ei olnud 21. veebruari 2018. aasta volinike kolleegiumi koosoleku päevakorras;
17. on sügavalt mures selle pärast, et uue peasekretäri selline ametisse nimetamine viis võib seada kahtluse alla sellele eelneva asepeasekretäri ametisse nimetamise menetluse, kuivõrd see menetlus ei olnud mõeldud selle ametikoha täitmiseks, vaid selleks, et võimaldada viia see ametikoht üle peasekretäri ametikohale vastavalt personalieeskirjade artiklile 7, ilma vabast ametikohast teatamata; on seisukohal, et kuigi selline menetlus võib vastata puhtalt formaalsetele nõuetele, on see siiski vastuolus personalieeskirjade mõttega ja takistab teiste sobivate töötajate kandideerimist ametikohale;

Järeldused

18. on pettunud, et ükski volinik ei tundnud olevat seadnud seda üllatavat ametisse nimetamist kahtluse alla, palunud ametisse nimetamise otsust edasi lükata ega nõudnud arutelu tulevase peasekretäri rolli üle komisjonis ja selle üle, kuidas seda rolli mõistetakse, märkides, et see punkt ei olnud päevakorras;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

19. tuletab meelde, et Euroopa institutsioonide peadirektorid vastutavad sadade töötajate eest ja suure eelarve täitmise eest eelarvevahendite käsutajatena ning on kohustatud iga eelarveaasta lõpus allkirjastama kinnitava avalduse oma iga-aastases tegevusaruandes; seab seetõttu kahtluse alla komisjoni väite, et presidendi kabinetiülema ametikohta võib pidada haldus- ja eelarvevastutuse seisukohast samaväärseks peadirektori ametikohaga, kuigi kõnealune isik ei ole sellisel ametikohal töötanud, erinevalt komisjoni eelmistest peasekretäridest; juhib tähelepanu sellele, et presidendi 1. novembri 2014. aasta siseteatis komisjonile, millega reguleeritakse komisjoni liikmete ja pressiesindaja talituse kabinettide koosseisu, ei asenda ega muuda personalieeskirju;
20. märgib, et peasekretäri sellist kaheastmelist ametisse nimetamist võib käsitleda võimu haaramist meenutava tegevusena, mis toimus seaduse piiridel või isegi seaduse piire ületades;
21. rõhutab parlamendi õigusteenistuse selgitusele tuginedes, et parlament ei näe siin „tõsist ja kiireloomulist olukorda“, millega põhjendada personalieeskirjade artikli 7 kohase menetluse kasutamist ilma vabast ametikohast teatamata;

Vajalikud meetmed

22. on teadlik, et soodsa haldusakti tühistamine ei ole õiguslike piirangute tõttu üldiselt võimalik, kuid palub komisjonil siiski uuesti hinnata uue peasekretäri ametisse nimetamise menetlust, et anda teistele Euroopa avalikus teenistuses töötavatele võimalikele kandidaatidele võimalus kandideerida ja seega pakkuda suuremat kandidaatide valikut samast tegevusüksusest ja samalt palgaastmelt; kutsub komisjoni üles kasutama edaspidi avatud ja läbipaistvaid kandideerimismenetlusi;
23. juhib tähelepanu sellele, et suurepärase ja sõltumatu, lojaalse ja motiveeritud Euroopa avaliku teenistuse säilitamiseks tuleb järgida nii personalieeskirja sätet kui ka mõtet; rõhutab, et see nõuab eelkõige, et personalieeskirjade artikleid 4, 7 ja 29 tuleb täielikult järgida, nii et „institutsioon teatab vabast ametikohast oma töötajatele pärast seda, kui ametisse nimetav asutus või ametiisik on otsustanud, et koht tuleb täita“, ning et see läbipaistvuse nõue peab olema täidetud ka personalieeskirjade artikli 7 kohaste üleviimiste puhul, välja arvatud väga erandlikel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mida tunnustab Euroopa Kohus;
24. tuletab meelde, et ainult vabadest ametikohtadest nõuetekohase teatamise teel on võimalik tagada kõige kvalifitseeritumate kandidaatide lai ja sooliselt tasakaalustatud valik, mis võimaldab teha teadlikke ja optimaalseid ametisse nimetamise otsuseid; rõhutab, et kõik Euroopa institutsioonid ja asutused peavad vältima vabast ametikohast teatamist ainsa eesmärgiga täita ametlikku teatamise nõuet;
25. soovib volinike kolleegiumi otsuste tegemise protsesse ja menetlusi tugevdada, et vältida läbimõtetamata ametisse nimetamise või muid olulisi otsuseid, ning peab seetõttu vajalikuks, et kõik sellised punktid sisalduksid päevakorra projektis;
26. palub sellega seoses kõigil Euroopa Liidu institutsioonidel ja asutustel lõpetada ametikohtade täitmine „pehme maandumise“ praktikaga, mis võib kahjustada menetlusi ja seega ka ELi usaldusväärset; rõhutab, et poliitiline mõju ei tohi õõnestada personalieeskirjade kohaldamist; on arvamusel, et läbipaistvuse, usaldusväärse ja võrdsete võimaluste huvides tuleks kõigist vabadest ametikohtadest teatada; rõhutab, et kui institutsioonid otsustavad siiski sellest põhimõttest kõrvale kalduda, peaksid nad seda tegema üksnes Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikaga kehtestatud kitsastes piirides;
27. teeb ettepaneku, et töötajaid esindavate organite ametnikud osaleksid parlamendi tippjuhtide valimiskomisjonides;
28. palub komisjonil ja kõigil teistel asjaomastel ELi institutsioonidel tühistada otsused, mille kohaselt nad peavad presidendi kabinetiülema ametikohta samaväärseks peadirektori ametikohaga ning voliniku kabinetiülema ametikohta samaväärseks direktori ametikohaga; palub komisjonil tagada, et personalieeskirjade järgmine läbivaatamine seadusandliku tavamenetluse kohaselt pakuks väärtuslikke karjäärivõimalusi nii ametnikele, kelle karjäär on kulgenud tavapärasel teel, kui ka kabinetiliikmetele;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- täpsustades seoses artikliga 7 oma ametikohal ümber määramise menetlust, mida on kujundatud üksnes kohtupraktika alusel,
- integreerides asjakohased kabinetiliikmete sisereeglid ning
- kehtestades peasekretäride ametisse nimetamiseks täiesti läbipaistvad menetlused;

29. kutsub komisjoni üles vaatama enne 2018. aasta lõppu läbi oma haldusmenetluse kõrgemate ametnike ametisse nimetamiseks, et tagada parimate kandidaatide valimine maksimaalse läbipaistvuse ja võrdsete võimaluste tingimustes, olles sellega eeskujuks ka teistele Euroopa institutsioonidele;

30. tunnistab, et komisjoni kodukorra artikliga 17 on peasekretärile määratud erilised juhtimisülesanded, nii et peasekretäril peaks olema ulatuslik juhtimiskogemus ja presidendi usaldus; tunneb vajadust neid eeskirju ajakohastada ja täpsustada, et tagada peasekretäri rolli erapooletus (partei)poliitilises keskkonnas; ootab sellisest ajakohastamisest teavitamist 2018. aasta septembriks;

o

o o

31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon kõigile ELi institutsioonidele.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0118

Edusammud ÜRO ülemaailmse turvalise, korrakohase ja seadusliku rände kokkuleppe ja üleilmse pagulasi käsitleva kokkuleppe täitmisel**Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon turvalist, korrakohast ja seaduslikku rännet ja pagulasi käsitlevate ÜRO ülemaailmsete kokkulepete vallas saavutatud edu kohta (2018/2642(RSP))**

(2019/C 390/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja,
- võttes arvesse 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni ja 1967. aasta pagulasseisundi protokollid,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja muid ÜRO inimõigustealaseid lepinguid ja dokumente,
- võttes arvesse ÜRO lapse õiguste konventsiooni,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) inimväärse töö tegevuskava ja eelkõige ILO konventsiooni nr 189 (2011) koduabiliste inimväärse töö kohta,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. septembri 2016. aasta resolutsiooni A/RES/71/1 „Pagulasi ja rändajaid käsitlev New Yorgi deklaratsioon“⁽¹⁾,
- võttes arvesse New Yorgi deklaratsiooni I lisa „Põhjalik pagulaste probleemi lahendamise raamistik“,
- võttes arvesse New Yorgi deklaratsiooni II lisa „Eesmärgiks ülemaailmne turvalise, korrakohase ja seadusliku rände kokkulepe“,
- võttes arvesse 6. märtsi 2017. aasta laste õiguste edendamist ja kaitset käsitlevaid ELi suuniseid ning komisjoni 12. aprilli 2017. aasta teatist lapsrändajate kaitse kohta (COM(2017)0211),
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 6. aprilli 2017. aasta resolutsiooni A/RES/71/280 turvalist, korrakohast ja seaduslikku rännet käsitleva ülemaailmse kokkuleppe valitsustevaheliste läbirääkimiste korra kohta⁽²⁾,
- võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 28. aprilli 2017. aasta aruannet „Report of the Special Rapporteur on the human rights of migrants on a 2035 agenda for facilitating human mobility“ (rändajate inimõigustega tegeleva ÜRO eriraportööri aruanne inimeste liikuvuse hõlbustamise tegevuskava kohta aastani 2035)⁽³⁾,
- võttes arvesse ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti 17. mai 2017. aasta dokumenti „Towards a global compact on refugees: a road-map“ (pagulasi käsitleva ülemaailmse kokkuleppe suunas: tegevuskava)⁽⁴⁾,
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri António Guterresi 11. jaanuari 2018. aasta aruannet „Making migration work for all“ (rände muutmine kõigi jaoks toimivaks)⁽⁵⁾,
- võttes arvesse ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti pagulasi käsitleva üleilmse kokkuleppe 31. jaanuari 2018. aasta algset kavandit⁽⁶⁾,
- võttes arvesse turvalist, korrakohast ja seaduslikku rännet ja pagulasi käsitleva ÜRO ülemaailmse kokkuleppe 5. veebruari 2018. aasta algset kavandit⁽⁷⁾ ja 5. märtsi 2018. aasta algversiooni⁽⁸⁾,
- võttes arvesse ELi ja Aafrika Liidu 2017. aasta novembris toimunud 5. tippkohtumise Abidjani deklaratsiooni,

⁽¹⁾ http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_1_E.pdf

⁽²⁾ https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_280.pdf

⁽³⁾ A/HRC/35/25 <https://daccess-ods.un.org/TMP/8451200.72364807.html>.

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/58e625aa7.pdf>.

⁽⁵⁾ <https://refugeemigrants.un.org/SGReport>.

⁽⁶⁾ <http://www.unhcr.org/Zero-Draft.pdf>.

⁽⁷⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/180205_gcm_zero_draft_final.pdf.

⁽⁸⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/2018mar05_zerodraft.pdf.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/70/1 „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““ ja selle 17 kestliku arengu eesmärki, mis võeti vastu 25. septembril 2015. aastal New Yorgis toimunud ÜRO tippkohtumisel ⁽⁹⁾,
 - võttes arvesse kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse rahvusvahelist konventsiooni, mille ÜRO Peaassamblee võttis resolutsiooniga A/RES/45/158 vastu 18. detsembril 1990. aastal ⁽¹⁰⁾,
 - võttes arvesse kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse komitee ning lapse õiguste komitee ühist üldist märkust laste inimõiguste kohta rahvusvahelise rände kontekstis,
 - võttes arvesse oma 13. aprilli 2016. aasta resolutsiooni ELi kohta muutavas maailmas, mis on üha rohkem ühendatud, vaidlustatum ja keerukam ⁽¹¹⁾,
 - võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni inimõiguste ja rände kohta kolmandates riikides ⁽¹²⁾,
 - võttes arvesse oma 1. juuni 2017. aasta resolutsiooni vastupanuvõime kui ELi välistegevuse strateegilise prioriteedi kohta ⁽¹³⁾,
 - võttes arvesse oma 5. aprilli 2017. aasta resolutsiooni pagulas- ja rändevoogude ohjamise ning ELi välistegevuse osa kohta selles ⁽¹⁴⁾ ning 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni olukorra kohta Vahemerel ja vajaduse kohta töötada välja ELi terviklik rändekäsitlus ⁽¹⁵⁾,
 - võttes arvesse parlamendi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni 12. oktoobril 2017 vastu võetud raportit ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse liidu ümberasustamisraamistik ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 516/2014 (A8-0316/2017), ning ELi vajadust rahuldada vähemalt 20 % iga-aastasest prognoositud ülemaailmsest ümberasustamisvajadusest,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimõiguste ülddeklaratsiooni artikli 13 lõike 2 kohaselt on igaühel õigus lahkuda ükskõik millisest riigist, kaasa arvatud kodumaa, ja kodumaale tagasi pöörduda; arvestades, et ÜRO inimõiguste komitee selgitas 1999. aastal oma üldises märkuses nr 273 (§ 8), et see õigus ei tohi sõltuda mingist konkreetsest eesmärgist või ajast, mil isik otsustab väljaspool riiki viibida;
- B. arvestades, et ÜRO liikmesriigid võtsid 19. septembril 2016. aastal New Yorgis pagulasi ja rändajaid käsitleval ÜRO tippkohtumisel, mille korraldaja oli ÜRO Peaassamblee, ühehäälselt vastu ÜRO New Yorgi deklaratsiooni pagulaste ja rändajate kohta, mille alusel algatati kaks eraldiseisvat, erinevat ja sõltumatut, kuigi sisuliselt omavahel seotud protsessi, et võtta 2018. aastal vastu pagulasi käsitlev üleilmne kokkulepe ning turvalist, korralduslikku ja seaduslikku rännet käsitlev ülemaailmne kokkulepe, mis allkirjastatakse 2018. aasta detsembris Marokos toimuval konverentsil;
- C. arvestades, et New Yorgi deklaratsiooni I lisas on sätestatud pagulasküsimusega laiahaardelise tegelemise raamistik, mis põhineb rahvusvahelise vastutuse jagamise põhimõttel ja ÜRO liikmesriikide otsusekindlusel tegeleda sundrände algpõhjustega; arvestades, et pagulasküsimusega laiahaardelise tegelemise raamistikus esitatakse konkreetseid meetmeid, mille eesmärk on leevendada survet vastuvõtivatele riikidele, parandada pagulaste iseseisvat toimetulekut, laiendada juurdepääsu kolmandate riikide lahendustele ning toetada päritoluriikides tingimusi, mis võimaldavad ohutut ja väärikat tagasipöördumist;
- D. arvestades, et ÜRO pagulaste ülemvolinikul on palutud pidada konsultatsioone pagulasküsimusega laiahaardelise tegelemise raamistikku täiendava tegevusprogrammi üle ja esitada 2018. aastal oma iga-aastasest aruandes ÜRO Peaassambleele ettepanek pagulasi käsitleva üleilmse kokkuleppe kohta;
- E. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid osalesid ettevalmistustöös ja aruteludes, mille tulemusena esitati algused kavandid; arvestades, et protsessi kriitilisema etapi alguse tõttu ja seetõttu, et USA tegi otsuse läbirääkimistes enam mitte osaleda, on muutunud veelgi olulisemaks, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid juhtrolli, et tagada tugeva inimkeskse ja inimõigustel põhineva teksti vastuvõtmine;

⁽⁹⁾ ÜRO resolutsioon 70/1 http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/45/a45r158.htm>.

⁽¹¹⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 109.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0404.

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0242.

⁽¹⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0124.

⁽¹⁵⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 9.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- F. arvestades, et ränne on kompleksne inimesi hõlmav nähtus; arvestades, et kuigi pagulased on rahvusvahelises õiguses konkreetselt määratletud ja kaitstud kui inimesed, kes elavad väljaspool oma päritoluriiki, sest neid ähvardavad tagakiusamine, konfliktid, vägivald või muud asjaolud, ning kes vajavad seepärast rahvusvahelist kaitset, on nii pagulastel kui ka rändajatel inimõigused olemas, ent rändeprotsess paneb nad sageli haavatavasse olukorda, milles nad kogevad vägivalda ja väärkohtlemist; arvestades, et nii pagulasi käsitlev üleilmne kokkulepe kui ka turvalist, korra kohast ja seaduslikku rännet käsitlev ülemaailmne kokkulepe on teineteist täiendavad elemendid, mis vajavad rakendamisel ühismeetmeid;
- G. arvestades, et inimeste liikuvus ja ränne on aina igapäevasem nähtus ja kogu maailmas on ligikaudu 258 miljonit rahvusvahelist rändajat; arvestades, et rändajate osakaal maailma rahvastikus on suurenenud 2000. aasta 2,8 %-lt 2017. aasta 3,4 %-le; arvestades, et 48 % rändajatest on naised; arvestades, et enamik rändajatest reisib turvaliselt ja korra kohaselt; arvestades, et 85 % rändest toimub sama arengutasemega riikide vahel; arvestades, et Euroopa oli 2017. aastal rahvusvaheliste rändajate arvu (61 miljonit) poolest teine lähtekoht ⁽¹⁶⁾;
- H. arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel elas 2015. aasta lõpus sundümberasustatuna ligikaudu 65 miljonit inimest, kellest 12 miljonit olid süürlased; arvestades, et Maailmapanga andmetel kasvas põgenike arv perioodil 2012–2015 ligikaudu 9 miljonit, mis oli üleilmse humanitaarabisüsteemi jaoks tõsine väljakutse; arvestades, et 84 % kogu maailma pagulastest ja 99 % oma riigi sees ümberasustatud isikutest asub arengumaades või -piirkondades, kusjuures enamik neist on Aafrika mandril, samas kui vaid 10 % kõigist pagulastest on Euroopa riikides (Türgit arvestamata); arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel on 2018. aastaks prognoositud ülemaailmne ümberasustamisvajadus peaaegu 1,2 miljonit inimest; arvestades, et alates 2000. aastast on välismaalt turvalisusest ja väärkust otsides hukkunud üle 46 000 rändaja ja pagulase, sealhulgas Vahemere keskosas on alates 2014. aastast hukkunud vähemalt 14 500 inimest ⁽¹⁷⁾;
- I. arvestades, et Euroopa on alati olnud nii rände siht- kui ka lähtekoht; arvestades, et ka eurooplased on majanduslike raskuste, konfliktide ja poliitilise tagakiusamise tõttu välja rännanud; arvestades, et praegune majandus- ja finantskriis on sundinud paljusid eurooplasi välja rändama, sh maailma lõunapoolsematesse riikidesse, mille majandus aktiivselt areneb;
- J. arvestades, et paljud lapsrändajad kogevad vägivalda, kuritarvitamist ja ekspluaterimist; arvestades, et teadaolevalt hoitakse lapsi rändega seotud põhjustel kinni rohkem kui 100 riigis ⁽¹⁸⁾; arvestades, et pagulaslastel on teiste lastega võrreldes viis korda suurem tõenäosus kooliharidusest ilma jääda ja keskkooli läheb alla veerandi teismelisees pagulastest;
- K. arvestades, et võõrtöötajaid ohustavad sageli diskrimineerimine, ärakasutamine ja õiguste rikkumine; arvestades, et 23 % sunniviisilise töö 24,9 miljonist tegijast maailmas on rahvusvahelised rändajad;
- L. arvestades, et kogemused on näidanud, et sisserändajate panus riikidesse, kus nad elavad, aga ka oma päritoluriikidesse on positiivne; arvestades, et rändajad panustavad oma elukohariikidesse maksude maksmise kaudu ja sellega, et nad suunavad umbes 85 % oma sissetulekust nende riikide majandusse; arvestades, et 2017. aastal kanti rahaülekannetega maailmas üle hinnanguliselt 596 miljardit USA dollarit, millest 450 miljardit USA dollarit läks arenguriikidesse – seda on kuni kolm korda rohkem kui kogu ametlikku arenguabi;
1. toetab kindlalt pagulasi ja rändajaid käsitleva New Yorgi deklaratsiooni eesmärgi ja vastavat protsessi, mis näeb ette ülemaailmse juhtimiskorra väljatöötamise, rahvusvahelise rände, liikuvuse, pagulaste massilise liikumise ja pikaleveninud pagulasolukorra kooskõlastamise tugevdamise ning kestlike lahenduste ja käsituste kehtestamise, milles sõnaselgelt rõhutatakse, kui tähtis on kaitsta pagulaste ja rändajate õigusi;
2. kutsub ELi liikmesriike üles koonduma, et esindada ELi nimel ühtset seisukohta ning kaitsta ja edendada aktiivselt turvalist, korra kohast ja seaduslikku rännet ja pagulasi käsitlevate ÜRO oluliste ülemaailmsete kokkulepete läbirääkimisi;

⁽¹⁶⁾ ÜRO majandus- ja sotsiaalosakonna rahvastikuosakond (2017), *Trends in International Migrant Stock: The 2017 revision* (suundumused rahvusvahelises rändes: 2017. aasta täiendatud versioon) (Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni andmebaas, POP/DB/MIG/Stock/Rev.2017).

⁽¹⁷⁾ <https://missingmigrants.iom.int/latest-global-figures>.

⁽¹⁸⁾ UNICEFi aruanne, *Uprooted: the growing crisis for refugee and migrant children* (juurteta: pagulaslaste ja lapsrändajate suurenev kriis), september 2016, lk 39, <https://www.unicef.org/videoaudio/PDFs/Uprooted.pdf>

Kolmapäev, 18. aprill 2018

3. on veendunud, et äärmiselt läbipõimunud maailmas saab inimeste liikuvusega seotud probleeme kõige paremini lahendada kogu rahvusvaheline üldsus tervikuna; tunneb seepärast heameelt turvalist, korrakohast ja seaduslikku rännet käsitleva ülemaailmse kokkuleppe valitsustevaheliste läbirääkimiste alustamise üle ning pagulasi käsitleva üleilmse kokkuleppe ametlike konsultatsioonide alustamise üle algsete kavandite alusel, et viia need läbirääkimised lõpule juulis 2018;
4. nõuab, et Euroopa Liit, eelkõige liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjon kasutaksid kogu oma diplomaatilist mõjujõudu ja kaasaksid ELi delegatsioonid New Yorgis ja Genfis, aga ka teistes olulistes riikides, eelkõige arenguriikides, kelle tegelik osalemine protsessis on äärmiselt oluline, sest tegemist on päritolu- ja transiidi-, aga ka sihtriikidega, ning EL peaks nende osalemist hõlbustama, et tagada protsessi edu;
5. rõhutab, et peamistes rahvusvahelistes inimõiguste lepingutes tunnustatakse kõigi inimeste, sealhulgas rändajate ja pagulaste õigusi, olenemata nende õiguslikust seisundist, ja kohustatakse liikmesriike neid õigusi (sh tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõte) järgima; nõuab, et erilist tähelepanu pöörataks haavatavas olukorras olevatele inimestele ja inimestele, kes vajavad meditsiinilist või psühholoogilist tuge, sh seetõttu, et nad on olnud füüsilise, celarvamustest ajendatud, seksuaalse või soolise vägivalva või piinamise ohvrid; pooldab sellega seotud konkreetsete meetmete lisamist üldistele kokkulepetele; tuletab lisaks meelde, et haavatavus tekib päritolu-, transiidi-, vastuvõtu- või sihtriigi asjaoludest ja on mitte ainult isiku identiteedi, vaid ka poliitiliste valikute, ebavõrdsuse ning struktuurilise ja ühiskondliku dünaamika tagajärg;
6. tuletab meelde, et kestliku arengu eesmärkides, mis on toodud kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030, tunnustatakse, et kavandatud ja hästi korraldatud rändepoliitika võib aidata saavutada kestlikku arengut ja kaasavat majanduskasvu ning vähendada ebavõrdsust riikide sees ja vahel; nõuab tungivalt piisava tähelepanu pööramist kestliku arengu eesmärkide ja ülemaailmsete kokkulepete rändega seotud aspektidele; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles täitma endale võetud kohustust saavutada lastega seotud kestliku arengu eesmärgid, rakendades selleks laste õiguste edendamist ja kaitset käsitlevaid ELi 6. märtsi 2017. aasta suunisteid;
7. kutsub ÜRO liikmesriike üles võtma endale erilise kohustuse edendada kooskõlas kestliku arengu 5. eesmärgiga soolist võrdõiguslikkust ning naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamist kui ülemaailmse kokkuleppe keskset elementi; tuletab lisaks meelde, et ränne võib kiirendada naiste mõjuvõimu suurenemist ja võrdõiguslikkust, arvestades et rändajatest 48 % on naised ja kaks kolmandikku neist töötavad;
8. palub ÜRO liikmesriikidel võtta endale eriline lapsrändajate kaitsmise kohustus; rõhutab, et kõik lapsed on oma rändestaatusesele või pagulasseisundile vaatamata esmajoones siiski lapsed, kellel on õigus kasutada kõiki ÜRO lapse õiguste konventsioonis sätestatud õigusi, ning kõigi neid puudutavate otsuste ja meetmete puhul tuleb olulisimaks pidada nende parimaid huve; on seisukohal, et ülemaailmsed kokkulepped võimaldavad muuta rände ja sundümberasumisega kokku puutunud laste kaitsmise normid rangemaks; peab kiiduväärseks, et kokkuleppe algne kavand sisaldab selgeid lubadusi konkreetsete pakiliste probleemide kohta, nt üleskutset lõpetada laste kinnipidamine, parandada reageerimist kadunud rändajate küsimuses, toetada kindlalt perekondade taasühinemist ja muid seadusjärgeid rändevõimalusi, vältida laste kodakondsusetust ning rakendada riiklikke lastekaitse-, haridus- ja tervishoiu mehhanisme ka pagulasest või varjupaigataotlejast lastele; nõuab, et EL ja liikmesriigid väljendaksid nendele ettepanekutele jõulist poolehoidu, et tagada, et need jäävad ka dokumendi lõppteksti, mis kiidetakse heaks detsembris;
9. rõhutab, et jätkuvalt tuleks keskenduda tegelemisele ebaseadusliku rände ja sundümberasumise mitmesuguste algpõhjustega (konfliktid, tagakiusamine, etniline puhastus, üldlevinud vägivald või muud asjaolud, nagu äärmine vaesus, kliimamuutused või looduskatastroofid);
10. mõistab hukka kodakondsusetuse fenomeni, mis endiselt eksisteerib ja on laialt levinud ning põhjustab inimõiguste seisukohast teravaid probleeme; nõuab, et EL ja liikmesriigid tagaksid ülemaailmsete kokkulepete üle käimas olevatel läbirääkimistel selle küsimuse asjakohase käsitlemise;
11. rõhutab, et konsultatsioonid ja läbirääkimised peavad olema läbipaistvad ja kaasavad ning neis peavad osalema võimalikult paljud sidusrühmad, kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused ja institutsioonid ning kodanikuühiskond, sh rändajatega tegelevad organisatsioonid, ehkki läbirääkimised toimuvad valitsustevahelisel tasandil; toonitab vajadust lasta ka parlamentidel ülemaailmsete kokkulepete vastuvõtmisega päädiva protsessi viimases etapis osaleda ning juhib eelkõige tähelepanu vajadusele suurendada ELi seisukoha parlamentaarset mõõdet;
12. on veendunud, et kahe ülemaailmse kokkuleppe omavahelise täiendavuse ja valdkondadeülese sidususe tagamiseks tuleks välja töötada koordineerimismehhanism;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

13. rõhutab, kui oluline on koguda ja uurida rände ja pagulaste kohta segregeeritud teavet, millega peaksid kaasnema ka poliitika kujundamise jaoks äärmiselt tähtsad rändajaid puudutavad spetsiifilised näitajad, mis põhinevad realistlikel andmetel, mitte müütidel ja vildakal tajul, samas tuleks aga tagada põhiõiguste (sh eraelu puutumatuse õiguse) standardite ja andmekaitsestandardite järgimine ning vältida andmesubjektide langemist tõsiste inimõiguste rikkumiste ohvriks;

14. rõhutab vajadust tugevdada mõlema ülemaailmse kokkuleppe rakendamise järel peatsete järelmeetmete võtmise aspekti, et vältida olukorda, kus osalevad riigid täidavad vaid endale meelepäraseid tingimusi, sest kokkulepped ei ole siduvad; nõuab sellega seoses hoolikat jälgimist, milleks tuleks vajaduse korral kehtestada võrdlusaluselised ja näitajad; rõhutab vajadust tagada, et ÜRO-le ja selle asjaomastele organitele antakse vajalikud vahendid, et täita riikide poolt seoses ülemaailmsete kokkulepete rakendamise ja järelmeetmete võtmisega delegeeritavad ülesanded;

15. võtab teadmiseks, et rände juhtimine eeldab tohutuid investeeringuid, piisavaid ressursse ning paindlikke ja läbipaistvaid vahendeid, ning märgib, et lähiaastatel on rändeprobleemidega tegelemiseks vaja hästi kavandatud, paindlikke ja sujuvalt toimivaid instrumente; nõuab, et ELi rahastamisvahenditel oleks ülemaailmsete kokkulepete rakendamisel suurem osatähtsus; nõuab, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik oleks finantsilisest küljest järjepidev ja et selle raames vaadataks läbi nii rände- ja varjupaigapoliitika kui ka ülemaailmsetest kokkulepetest tulenevate meetmete pikaajaline rahaline toetamine; on seisukohal, et arengueelarves tuleb jätkuvalt keskenduda vaesuse jätkusuutlikule kaotamisele;

Üleilmne pagulasi käsitlev kokkulepe

16. väljendab heameelt üleilmse pagulasi käsitleva kokkuleppe projekti ning selle inimõigustele ja inimestele orienteeritud käsituse üle; tunnustab ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti (UNHCR) tööd ja püüdeid oma mandaati võimalikult laiahaardeliselt rakendada; palub, et kõik maailma riigid võtaksid endale kohustuse jagada pagulaste vastuvõtmise ja toetamise kohustust võrdsemalt, ning nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid tunnustaksid ja täidaksid oma kohust; nõuab ülemaailmse vastutuse jagamise mehhanismi kehtestamist, et toetada kavandatava ülemaailmse kokkuleppe inimõigustepõhist käsitust;

17. rõhutab vajadust tagada arvukaid pagulasi vastu võtnud arenguriikide töökindel ja jätkusuutlik toetamine ning pagulaste kestlike lahenduste pakkumine, sh võimalus olla iseseisev ja integreeruda oma elukoha kogukonda; tuletab meelde, et ülemaailmne kokkulepe võimaldab ainulaadsel viisil tugevdada humanitaarabi ja arengupoliitika vahelisi seoseid ning muuta pagulaste kaitset ja nende jaoks lahenduste leidmist, tervikliku käsituse väljatöötamist ja kõikide sidusrühmade kokkuviiimist tõhusamaks, jätkusuutlikumaks ja tulemuslikumaks;

18. rõhutab vajadust kaasata pagulased kui aktiivsed huvirühmad ülemaailmse kokkuleppe väljatöötamise ja pagulaste olukorra suhtes võetavate rahvusvaheliste meetmete kujundamisse;

19. rõhutab, et humanitaarabi ei tohi käsitada kuriteona; nõuab, et hättasattunud inimeste otsimis- ja päästesuutlikkust suurendataks ja et kõik riigid panustaksid sellesse rohkem, ning nõuab, et erasektori osalejate ja vabavahenduste abi nii merel kui ka maal toimivate päästeoperatsioonide läbiviimisel tunnustataks;

20. nõuab ülemaailmse kokkuleppe raames ka ümberasustamisega seotud töökindlate lahenduste väljatöötamist ja töhustamist, sest see on vastutuse võrdse jagamise peamine alus, ning see eeldab ümberasustamisprogrammide kohaldamisala, ulatuse ja kvaliteedi määratlemise või suurendamise osas konkreetsete ja koordineeritud kohustuste võtmist, et täita UNHCRi poolt kindlaks määratud igaaastane ülemaailmne ümberasustamisvajadus; palub eelkõige, et ELi liikmesriigid annaksid oma panuse ja võtaksid endale selles küsimuses suuremad kohustused;

21. nõuab tungivalt perekondade taasühinemise õiguse igakülgselt austamist ning toonitab, et pagulaste jaoks on lisaks ümberasustamisele vaja välja töötada muud ohutud ja seaduslikud võimalused, sh humanitaarkoridorid, rahvusvahelise humanitaarviisa andmine, piirkondlikud ümberasustamiskavad ja muud täiendavad seaduslikud variandid (näiteks erasponsorlus, õppeviisid, pagulaste stipendiumikavad ja paindlik viisakord), et pagulased jõuaksid sihtkohtadesse, kus neid ootavad sobivad ja väärikad tingimused;

22. soovib, et kõik riigid allkirjastaksid ja ratifitseeriks 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni ja selle 1967. aasta pagulasseisundi protokolli ning täidaksid neid;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

23. rõhutab vajadust kasutada ära tekkinud võimalus töötada pagulasküsimuses võetavate rahvusvaheliste ühismeetmete jaoks välja uus ja horisontaalne sooline mõõde, milles võetaks arvesse naiste erivajadusi kaitse osas (muu hulgas vajadust võidelda naistevastase vägivalla vastu) ning mille abil suurendataks naiste suutlikkust ja oskusi ühiskonna ülesehitamisel ja selle vastupanuvõime tagamisel, eesmärgiga kaotada kuvand naistest kui pelgalt ohvritest; nõuab sellega seoses naiste täielikku kaasamist lapsepõlvest peale (tütarlaste juurdepääs haridusele, sh piirkondades, kus valitsevad kriisiolukord ja konfliktid, nendega arvestamine ning nende vajaduste ja tegelikkuse teadvustamine), kaasates neid pagulaskriisiga seotud poliitika väljakujundamisse ja lahenduste leidmisse, et need oleksid kestlikumad, sihipärasamad ja tõhusamad;

Ülemaailmne turvalise, korrahase ja seadusliku rände kokkulepe

24. rõhutab, et ülemaailmne turvalise, korrahase ja seadusliku rände kokkulepe peaks olema inimkeskne ja lähtuma inimõigustest ning sellega tuleks kõikide osapoolte hüvangu silmas pidades näha pikas perspektiivis ette kestlikud ja terviklikud meetmed, mis rajaneksid päritolu-, transiidi- ja sihtriikide partnerlusel ja tugeval koostööl;

25. on seisukohal, et ülemaailmne kokkulepe kujutab endast ainulaadset võimalust käsitleda arengu ja rände vahelist seost ülemaailmsetes poliitikafäärides; on kindlalt veendunud, et kestliku arengu eesmärgid annavad rände ja arengu küsimusele tervikliku ja mitmekülgse raamistikku;

26. tuletab meelde, et ÜRO peasekretäri aruandes „Making Migration Work for All“ juhitakse tähelepanu selgetele tõenditele, mis näitavad, et ränne on sellega kaasnevatele probleemidele vaatamata kasulik (sh majanduslikult ja sotsiaalses plaanis) nii rändajatele kui ka neid vastu võtvatele kogukondadele ning võib anda impulsi nii majanduse kasvuks kui ka innovatsiooni arengule; toetab kindlalt rände positiivse käsituse propageerimist ning nõuab nii ELi kui ka rahvusvahelisi teabekampaaniaid, mille abil juhtida tähelepanu tõendusmaterjalile ning võidelda ühiskonna rassistlike ja ksenofoobsete suundumuste vastu;

27. palub, et ÜRO liikmesriigid minimeeriksid rahaülekannetega seotud kulusid ja et seda küsimust käsitletaks ka ülemaailmse kokkuleppe üle peetavatel läbirääkimistel;

28. juhib tähelepanu asjaolule, et rännet peetakse ennetavaks kohanemisstrateegiaks ja vaesuse vastu võitlemise vahendiks ning lisaks aitab see saavutada kaasavat majanduskasvu ja jätkusuulikku majandust;

29. on kindlalt veendunud, et kogu ÜRO struktuur, sh Rahvusvaheline Migratsiooniorganisatsioon (IOM), peaksid nüüd ühiselt pingutama, et toetada rände juhtimiseks tehtavaid rahvusvahelisi jõupingutusi ja kindlustada koostööd; peab seetõttu äärmiselt kahetsusväärseks, et USA administratsioon otsustas loobuda ülemaailmse turvalise, korrahase ja seadusliku rände kokkuleppe läbirääkimistel osalemisest; nõuab, et EL oleks selles protsessis teiste eeskujuks ning mõistaks hukka riigid, kes läbirääkimistest loobuvad või kelle survel sõlmitakse lõpuks liiga lahja kokkulepe; nõuab, et EL täidaks oma ülemaailmset osatähtsust tulenevat kohust teha pingutusi läbirääkimiste edukaks lõpuleviimiseks; toonitab, et ELi liikmesriigid peavad näitama üles ühtsust ja toetama ühiselt inimõigustel põhinevat rahvusvahelist rände juhtimise süsteemi;

30. on arvamisel, et rohkemate seaduspärase rändevõimaluste loomine (muu hulgas tööturu vajaduste realistlike analüüside põhjal) pärsiks ebaseaduslikku rännet, mis omakorda tähendaks, et surmajuhutumid ning ebaseaduslike rändajate ärakasutamine inimõigustega ja halastamatute tööandjate poolt muutuksid harvemaks;

31. palub, et kõik riigid võtaksid meetmeid, et hoida oma territooriumil ära rändajate inimõiguste rikkumist ja ärakasutamist, muu hulgas tööandjate poolt; palub seetõttu, et kõik ÜRO liikmesriigid allkirjastaksid ja ratifitseeriksid kõigi võõrtöötajate ja nende pere liikmete õiguste kaitse rahvusvahelise konventsiooni, mis võeti vastu 18. detsembril 1990 ÜRO Peaassamblee resolutsiooniga 45/158, ning täidaksid seda; rõhutab, et ülemaailmses kokkuleppes tuleks arvestada ja järgida rahvusvahelisi tööstandardeid, eriti tööalaseid aluspõhimõtteid ja põhiõigusi ning asjakohaseid ILO ja ÜRO konventsioone võõrtöötajate ja nende pereliikmete kaitse kohta;

32. toonitab, et tähtis on piisavalt toetada vabatahtlikku tagasipöördumist ja kodumaale naasjate uuesti integreerimist; rõhutab, et lapsed tuleks tagasi saata vaid siis, kui see on nende huvides, ning nende tagasipöördumine peab toimuma ohutult ja vabatahtlikult ja neid tuleb seejuures aidata, üksiti tuleb teavet päritoluriikide kohta analüüsida laste vaatenurgast ning nende taasintegreerimist tuleb pikema perioodi vältel toetada;

33. kutsub ÜRO liikmesriike üles kaaluma üksikasjalike riiklike või piirkondlike tegevuskavade vastuvõtmist, et edendada ülemaailmse kokkuleppe soovituste rakendamisel kogu valitsemissektorit hõlmavat lähenemisviisi, et tegeleda rände mitmesuguste eri tahkudega (sh areng, inimõigused, julgeolek, sotsiaalküsimused, vanuseline ja sooline mõõde) ning võtta arvesse poliitika tagajärgi tervishoiu, hariduse, lastekaitse, eluaseme, sotsiaalse kaasatuse, õigusemõistmise, tööhõive ja sotsiaalkaitse aspektidele;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

34. kiidab heaks New Yorgi deklaratsioonis esitatud üleskutse liikmesriikide poolt rände küsimuses võetud kohustuste täitmist süsteemselt kontrollida ja läbi vaadata; on valmis selles protsessis ELi tasandil osalema ning toetab rändajate ja muude sidusrühmade kaasamist;

35. palub, et nõukogu, komisjon ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident hoiaksid parlamenti ülemaailmsete kokkulepete sõlmimise protsessi kõikide etappidega täielikult kursis;

o

o o

36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametile, Rahvusvahelisele Migratsiooniorganisatsioonile ja ÜRO-le.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0119

ELi välisrahastamisvahendite rakendamine: 2017. aasta vahekokkuvõte ja 2020. aasta järgne tulevane struktuur

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon ELi välisrahastamisvahendite rakendamise kohta: 2017. aasta vahearuanne ja 2020. aasta järgne tulevane struktuur (2017/2280(INI))

(2019/C 390/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 232/2014, millega luuakse Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 231/2014, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II) ⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 230/2014, millega luuakse stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend ⁽³⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrust (EL) 2017/2306, millega muudetakse määrust (EL) nr 230/2014, millega luuakse stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 234/2014, millega luuakse partnerluse rahastamisvahend koostööks kolmandate riikidega ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 235/2014, millega luuakse rahastamisvahend demokraatia ja inimõiguste jaoks kogu maailmas ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 233/2014, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend aastateks 2014–2020 ⁽⁷⁾ (edaspidi „DCI määrus“),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 236/2014, milles sätestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine ⁽⁹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. septembri 2017. aasta määrust (EL) 2017/1601, millega luuakse Euroopa Kestliku Arengu Fond (EFSD), EFSD tagatis ja EFSD tagatisfond ⁽¹⁰⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹¹⁾ (finantsmäärus),

⁽¹⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 27.

⁽²⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 11.

⁽³⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 335, 15.12.2017, lk 6.

⁽⁵⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 77.

⁽⁶⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 85.

⁽⁷⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 44.

⁽⁸⁾ ELT L 77, 15.3.2014, lk 95.

⁽⁹⁾ ELT L 201, 3.8.2010, lk 30.

⁽¹⁰⁾ ELT L 249, 27.9.2017, lk 1.

⁽¹¹⁾ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse väliskomisjoni 18. aprilli 2017. aasta arvamust eelarvekomisjonile ja eelarvekontrollikomisjonile, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2012/2002 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013, (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1308/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014, (EL) nr 283/2014 ja (EL) nr 652/2014 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsust 541/2014/EL (COM(2016)0605 – C8-0372/2016 – 2016/0282(COD))⁽¹²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrust (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise volituste teostamise suhtes⁽¹³⁾ (komiteemenetluse määrus),
- võttes arvesse komisjoni 10. detsembri 2014. aasta otsust C(2014)9615 Süüria kriisile reageerimiseks Euroopa Liidu piirkondliku usaldusfondi (Madadi fondi) loomise kohta ning komisjoni 21. detsembri 2015. aasta otsust C(2015)9691, millega muudetakse otsust C(2014)9615,
- võttes arvesse komisjoni 20. oktoobri 2015. aasta otsust C(2015)7293 Aafrika stabiilsuse tagamiseks ning ebaseadusliku rände algpõhjuste ja põgenikega tegelemiseks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi loomise kohta ning komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsust C(2017)0772, millega muudetakse komisjoni otsust C(2015)7293,
- võttes arvesse komisjoni 24. novembri 2015. aasta otsust C(2015)9500, mis käsitleb liidu ja liikmesriikide tegevuse koordineerimist koordineerimisvahendi – Türgi jaoks mõeldud pagulasrahastu – kaudu⁽¹⁴⁾ ning komisjoni 10. veebruari 2016. aasta otsust C(2016)0855⁽¹⁵⁾ ja 18. aprilli 2017. aasta otsust C(2017)2293⁽¹⁶⁾ Türgi pagulasrahastu kohta, millega muudetakse komisjoni otsust C(2015)9500,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aruandeid ELi välisrahastamise kohta, eelkõige eriaruannet nr 18/2014 EuropeAidi hindamis- ja tulemustele suunatud järelevalve süsteemide kohta,
- võttes arvesse komisjoni 15. detsembri 2017. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Välistegevuse rahastamisvahendi vahearuanne“ (COM(2017)0720) ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumente, milles käsitletakse ühise rakendusmääruse hindamist (SWD(2017)0606), Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendit (SWD(2017)0602), ühinemiseelse abi rahastamisvahendit (SWD(2017)0463), stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendid (SWD(2017)0607), partnerluse rahastamisvahendit koostööks kolmandate riikidega (SWD(2017)0608) ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendit (EIDHR) (SWD(2017)0604),
- võttes arvesse välistegevuse rahastamisvahendite välishindamisi⁽¹⁷⁾,
- võttes arvesse käimasolevaid Euroopa Parlamendi menetlusi 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku kohta,
- võttes arvesse Euroopa tasandi rakendamise hinnangut pealkirjaga „The EU external financing instruments and the post-2020 architecture“ (ELi välistegevuse rahastamisvahendid ja 2020. aasta järgne struktuur), mille viib läbi Euroopa Parlamendi uuringuteenistus;
- võttes arvesse komisjoni 24. novembri 2015. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „2015. aasta aruanne Euroopa Liidu arengu- ja välisabipoliitika ning selle rakendamise kohta 2014. aastal“ (COM(2015)0578),
- võttes arvesse komisjoni 19. detsembri 2016. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „2016. aasta aruanne Euroopa Liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise kohta aastal 2015“ (COM(2016)0810),

⁽¹²⁾ Vt raport A8-0211/2017.

⁽¹³⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽¹⁴⁾ ELT C 407, 8.12.2015, lk 8.

⁽¹⁵⁾ ELT C 60, 16.2.2016, lk 3.

⁽¹⁶⁾ ELT C 122, 19.4.2017, lk 4.

⁽¹⁷⁾ Avaldatud komisjoni veebisaidil: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja poolt 7. juunil 2017. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud ühisteatist „Vastupanuvõime strateegiline käsitlus ELi välistegevuses“ (JOIN(2017)0021),
- võttes arvesse oma 13. detsembri 2017. aasta resolutsiooni ühise välis- ja julgeolekupoliitika rakendamise aastaaruande kohta ⁽¹⁸⁾,
- võttes arvesse oma 14. veebruari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa arengukonsensuse läbivaatamise kohta ⁽¹⁹⁾,
- võttes arvesse oma 13. aprilli 2016. aasta resolutsiooni ELi kohta muutuv maailmas, mis on üha rohkem ühendatud, vaidlustatum ja keerukam ⁽²⁰⁾,
- võttes arvesse oma 3. aprilli 2014. aasta resolutsiooni ELi tervikliku lähenemisviisi ja selle mõju kohta ELi välistegevuse järjepidevusele ⁽²¹⁾,
- võttes arvesse oma 9. juuli 2015. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta ⁽²²⁾,
- võttes arvesse oma 15. novembri 2017. aasta soovitus nõukogule, komisjonile ja Euroopa välisteenistusele, mis käsitleb idapartnerlust 2017. aasta novembri tippkohtumise eel ⁽²³⁾,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2017. aasta resolutsiooni komisjoni 2016. aasta Türgi aruande kohta ⁽²⁴⁾,
- võttes arvesse oma 15. veebruari 2017. aasta resolutsioone komisjoni 2016. aasta Albaania aruande kohta ⁽²⁵⁾ ning komisjoni 2016. aasta Bosnia ja Hertsegoviina aruande kohta ⁽²⁶⁾,
- võttes arvesse oma 16. märtsi 2017. aasta resolutsiooni komisjoni 2016. aasta Montenegro aruande kohta ⁽²⁷⁾,
- võttes arvesse oma 14. juuni 2017. aasta resolutsioone komisjoni 2016. aasta Kosovo aruande kohta ⁽²⁸⁾, komisjoni 2016. aasta aruande kohta, milles käsitletakse endist Jugoslaavia Makedoonia vabariiki ⁽²⁹⁾ ning komisjoni 2016. aasta Serbia aruande kohta ⁽³⁰⁾,
- võttes arvesse komisjoni 6. veebruari 2018. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Lääne-Balkani riikide reaalne ELiga ühinemise väljavaade ning ELi tõhustatud koostöö nende riikidega“ (COM(2018)0065),
- võttes arvesse oma 22. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni kohalike asutuste ja kodanikuühiskonna rolli kohta Euroopa tegevuses jätkusuutliku arengu toetamisel ⁽³¹⁾,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve projekti kohta ⁽³²⁾,
- võttes arvesse 2016. aasta juunis tutvustatud Euroopa Liidu üldist välis- ja julgeolekupoliitika strateegiat ⁽³³⁾,

⁽¹⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0493.

⁽¹⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0026.

⁽²⁰⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 109.

⁽²¹⁾ ELT C 408, 30.11.2017, lk 21.

⁽²²⁾ ELT C 265, 11.8.2017, lk 110.

⁽²³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0440.

⁽²⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0306.

⁽²⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0036.

⁽²⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0037.

⁽²⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0094.

⁽²⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0262.

⁽²⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0263.

⁽³⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0261.

⁽³¹⁾ ELT C 208, 10.6.2016, lk 25.

⁽³²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0408.

⁽³³⁾ http://www.eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_et_.pdf

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse nõukogu 19. juuni 2017. aasta järeldusi ELi koostöö kohta kodanikuühiskonnaga välissuhete valdkonnas,
 - võttes arvesse ELi strateegiat „Kaubandus kõigile“,
 - võttes arvesse komisjoni talituste 9. novembri 2017. aasta töödokumenti ELi vabakaubanduslepingute rakendamise kohta (SWD(2017)0364),
 - võttes arvesse oma väliskomisjoni pädevust, kelle vastutusalasse kuuluvad Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendit (ENI), ühinemiseelse abi rahastamisvahendit (IPA II), demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendit (EIDHR), partnerluse rahastamisvahendit (PI) ning stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendit (IcSP) käsitlevad õigusaktid ja tööprogrammid ning nende raames võetavate meetmete kontrollimine, nagu ka nende aluseks olev poliitika (kodukorra V lisa I osa),
 - võttes arvesse välistegevuse rahastamisvahendeid käsitlevatele määrustele lisatud Euroopa Komisjoni deklaratsiooni, milles komisjon kohustub pidama parlamendiga strateegilist dialoogi komisjoni programmitöö teemal,
 - võttes arvesse ENI, IPA II, EIDHRi, IcSP, PI ja DCI komitee töökorda,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 punkti 1 alapunkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ning arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi ning muudatusettepanekutena esitatud seisukohta (A8-0112/2018),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on jätkuvalt maailma suurim välisabi andja;
- B. arvestades, et välisrahastamisvahendid on peamine mehhanism, millega toetatakse ELi tegevust ülemaailmsel tasandil, ning arvestades, et ELi välistegevus on Euroopa kodanike jaoks aina olulisem;
- C. arvestades, et piiratud ressursside tõttu on välisrahastamisvahendite kasutamisel jõutud sageli nende võimaluste piirini;
- D. arvestades, et komisjon leiab oma vahearuandes, et olemasolevate välistegevuse rahastamisvahendite struktuur on üldiselt eesmärgipärane;
- E. arvestades, et rahastamisvahendite ühendamine ei saa olla eesmärk omaette;
- F. arvestades, et EL on pidanud tulema toime mitte ainult oma lähinaabruses, vaid ka ülemaailmsel tasandil ilmnenud arvukate probleemidega;
- G. arvestades, et ELi välistegevuses tuleks seada prioriteediks olulised ülemaailmsed ülesanded, nagu rahu ja kestlik areng, ning tunnustada, et inimõiguste edendamine kõigi jaoks, õigusriigi põhimõte ja demokraatia, mille puhul keskendutakse eeskätt soolisele võrdõiguslikkusele ja sotsiaalsele õiglusele, ning inimõiguste kaitsjate toetamine on nende sihtide saavutamisel hädavajalik;
- H. arvestades, et ELi rahaline välisabi on põhivahend, millega toetada majandusreforme ning demokraatia, poliitika ja institutsioonide tugevdamist partnerriikides;
- I. arvestades, et ei ole kehtestatud kõiki rahastamisvahendeid hõlmavat võrdset ja kindlat parlamentaarset kontrolli;
- J. arvestades, et selleks, et jagada paremini teavet ELi toetusest tuleneva kasu kohta, tuleb vältimatult suurendada nii partnerriikide kui ka Euroopa Liidu kodanike jaoks ELi abi nähtavust; arvestades, et investeerimine konkreetsetesse ja reaalsesse projektidesse, mis on üldsusele paremini nähtavad, ning samaaegne laiahaardelise, tõhusa ja süstemaatilise teabevahetuse strateegia väljatöötamine iga rahastamisvahendi raames võib sellega seoses olla väga väärtuslik;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- K. arvestades, et strateegilises teabevahetuses tuleb sageli tulla toime välisprobleemidega, sealhulgas ELi ja liikmesriikide vastu suunatud väärteabe kampaaniatega, mis nõuavad täiendavaid jõupingutusi; arvestades, et seepärast on ülimalt oluline edendada objektiivse, sõltumatu ja erapooletu teabe olemasolu ning käsitleda samas ELi rahastamisvahendeid ja meetmeid ümbritseva meediakeskkonna õiguslike aspekte;
- L. arvestades, et rahvusvaheline kaubandus on peamine vahend, millega EL saab aidata kaasa riikide sotsiaalsele ja majanduslikule arengule ning kaitsta ja edendada inimõigusi, põhiväärtusi ja õigusriigi põhimõtet;
- M. arvestades, et vastavalt aluslepingutele peaks kaubanduspoliitika aitama kaasa liidu välistegevuse eesmärkide, sh kestliku arengu saavutamisele;
- N. arvestades, et ENI (15,4 miljardit eurot), IPA II (11,7 miljardit eurot), IcSP (2,5 miljardit eurot), EIDHRi (1,3 miljardit eurot) ning PI raames (üks miljard eurot) kavandatud abi kogusumma ajavahemikul 2014–2020 on 32 miljardit eurot;
- O. arvestades, et IPA II on kasutatud rände haldamiseks;
- P. arvestades, et EIDHRi ning eeskätt IcSP suhtes kehtivad õigusliku alusena ELi toimimise lepingu artiklid 209 ja 212, milles mõlemas viidatakse ELi toimimise lepingu artiklile 208, kus märgitakse, et „liidu arengukoostöö poliitika põhieesmärgiks on vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine“;
- Q. arvestades, et komisjon vastutab nende rahastamisvahendite alusel antava ELi abi kindlaksmääramise, kujundamise, rakendamise, järelevalve ja hindamise eest; arvestades, et Euroopa välisteenistus on kohustus tagada ELi välispoliitika järjepidevus ja sidusus, muu hulgas rahastamisvahendite kaudu; arvestades, et Euroopa Parlament on vastutav demokraatliku järelevalve ja kontrolli eest ning kaasseadusandjana kaasotsustamismenetluses;
- R. arvestades, et komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikoha kahetisest olemusest tuleneb, et selles ametis olijal peab olema keskne roll rahastamisvahendite alusel antava liidu abi poliitilisel koordineerimisel;
- S. arvestades, et praeguste rahastamisvahendite alusel rahastatavaid projekte ja toetusi ei saa täielikult hinnata, sest nende rakendamine on varases etapis; arvestades, et mõned eesmärgid on oma olemuselt kvalitatiivsed ning seotud õigusaktide, tavade ja hoiakutega, mida ei ole lihtne kvantitatiivselt mõõta;
- T. arvestades, et komisjon märgib oma vahekokkuvõttes, et rahastamisvahendite üldist tulemuslikkust nende eesmärkide täitmisel on keeruline mõõta, osalt seetõttu, et rahastamisvahendi tasandil on asjaomase jälgimis- ja hindamissüsteemi kindlaksmääramine keerukas (lk 10); tuletab meelde, et kontrollikoda juhtis oma eriaruandes nr 18/2014 tähelepanu tõsistele puudujääkidele EuropeAidi hindamissüsteemis;
- U. arvestades, et ühine rakendusmäärus sisaldab olulisi sätteid arengu ja abi tõhususe põhimõtete kohta, nagu loobumine abi tingimuslikkusest ning partnerriikide endi institutsioonide, süsteemide ja menetluste kasutamine;
- V. arvestades, et praeguste haldusmenetlustega kaasneb võimalike abisaajate jaoks sageli ülemäärane halduskoormus, mistõttu on väiksematel kodanikuühiskonna ja sotsiaalpartnerite organisatsioonidel keeruline osaleda projekti väljatöötamises ja rakendamises, kuna neil puudub tihti oskusteave ja haldussuutlikkus, et tulla välja rahastamiskõlblike ja edukate ettepanekutega;
- W. arvestades, et välisrahastamisvahendite loomise määrustes on sätestatud, et komisjonile antakse rakendamisevolitused kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011, ning arvestades, et samades määrustes on samuti sätestatud, et komisjoni abistavad seejuures ENI, IPA II, EIDHRi, IcSP, PI ja DCI komiteed;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- X. arvestades, et rakendusaktide eelnõud tuleb saata nõukogule ja parlamendile samal ajal, kui need saadetakse ENI, IPA II, EID-HRi, IcSP, PI ja DCI komitee liikmetele, ning arvestades, et nende komiteede töökorra artiklis 3 on sätestatud, et rakendusaktide eelnõud tuleb saata ENI, IPA II, EIDHRi, IcSP, PI ja DCI komitee liikmetele vähemalt 20 kalendripäeva enne asjaomase komitee koosolekut; arvestades, et rakendusaktide eelnõud tuleks seetõttu saata parlamendile vähemalt 20 kalendripäeva enne nende komiteede koosolekut ning et rakendusaktide eelnõude vastuvõtmiseks võidakse sellest reeglist erandit tehes kasutada kirjalikke menetlusi nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel;
- Y. arvestades, et rakendusaktide koostamisega kaasneb küllaltki pikk komisjonisene ettevalmistusetapp, mille raames toimub ka talitustevaheline konsulteerimine ja mis kestab tavaliselt mitu kuud;

Vahearuanne

1. märgib, et komisjoni vahearuandest leiti, et olemasolevad rahastamisvahendid on üldiselt eesmärgipärased;
2. peab kahetsusväärseks, et see, kui vähe raha EL on kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku rubriigis 4 ette näinud ning kui vähepaindlik ja -sidus see on, näitab, et ELil ei ole suurt soovi üleilmsel tasandil tegutseda; märgib siiski, et paljudes ELi välisrahastamisvahenditega rahastatavates partnerriikides ja valdkondades on toimunud positiivne areng, mis annab tunnistust välisrahastamisvahendite asjakohasusest ja tähtsusest;
3. on siiski mures mõne leiu pärast, muu hulgas näiteks poliitiliste suuniste ja üldise visiooni puudumine, ELi väärtuste ja partnerluse põhimõtete ebajärjekindel rakendamine, aeglased või puuduvad edusammud sotsiaalse ja õigusreformiga seotud eesmärkide saavutamises laiemas naabruses, tugeva järelevalve ja hindamise puudumine ning vähene paindlikkus;
4. peab kahetsusväärseks, et puudub üks selge visioonidokument, kus oleks täpsustatud rahastamisvahendite sünergia ja see, kuidas need annavad panuse ELi ülemaailmsesse üldisesse välispoliitika strateegiasse;
5. on mures selle pärast, et EL ja tema rahastamisvahendid seisavad silmitsi märkimisväärsete probleemidega, milleks muu hulgas on poliitilised kompromissid väärtuste ja õiguste edendamise ning lühiajaliste huvide vahel, uute osalejate esilekerkimine ülemaailmse juhtimise ja ning rahvusvaheliste finantsasutuste valdkonnas, arvukad vägivaldsed üleilmsed konfliktid, sealhulgas ebastabiilsus ELi vahetus naabruses nii idas kui ka lõunas, ning Venemaa aina agressiivsem ja pealetükkivam poliitika;
6. märgib, et ELi usaldusfondid loodi rände algpõhjustega tegelemiseks; peab kahetsusväärseks, et maksete tõttu, mis ELi eelarvest on tehtud ELi usaldusfondidesse ja Türgi pagulasrahastusse, on liidu tegevuse üldine sidusus, pikaajaline kavandamine ja mõju vähenenud; rõhutab veel kord, et uute prioriteetide rahastamiseks tuleb kasutada uusi assigneeringuid; peab väga kahetsusväärseks, et parlamendiga ei konsulteeritud ametlikult ega palutud heakskiitu nn Türgi avaldusega seotud otsustusprotsessi üheski etapis;
7. kordab, et rahastamisvahendid peavad olema vastastikku täiendavad ja kohandatavad kohalikele tingimustele ning suutma reageerida uutele ja ettenägematutele probleemidele kiiresti ja tulemuslikult, kaotamata seejuures silmist oma algseid eesmärgi;
8. peab kahetsusväärseks, et rahastamisvahendid ei sisalda ühtegi selget viidet võimalusele peatada abi juhul, kui abisaajariik (eriti kui kasutatud on koos abisaajariigiga toimuvat eelarve kaudset täitmist) ei järgi aluspõhimõtteid, nagu demokraatia, õigusriik ja inimõiguste austamine;
9. märgib, et ELi arenguabi (ametlik arenguabi) ei ole saavutanud ÜRO eesmärki 0,7 %; kutsub seetõttu üles suurendama arenguabi vahendeid 2030. aasta tegevuskava kohustuste täitmiseks;

Kolmapäev, 18. aprill 2018*Ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II)*

10. ergutab püüdlusi muuta IPA II abisaajapõhise kavandamise ja valdkondliku lähenemisviisi kasutamise pika perspektiivis strateegiliselt olulisemaks ning jõuda konkreetsete tulemusteni; on veendunud, et selline lähenemisviis aitaks vähendada Türgis IPA I ja II kasutamata vahendite suurt kuhjumist, mis tuleneb toetust saavate riikide poolt kaudselt täidetava eelarve ebatõhususest ja nõrgast kasutussuutlikkusest;

11. on sügavalt mures Türgi tagasilanguse pärast õigusriigi ja demokraatia valdkonnas, vaatamata praeguse mitmeaastase finantsraamistiku perioodiks IPA II raames kavandatud 4,5 miljardile eurole; tunnistab, et Türgi praegune ühinemisväljavaade aitab kaasa IPA II väärtusega seotud laialdasele kindlusetusele riigis; märgib, et IPA II vahendeid on kasutatud nn Türgi avaldusest tulenevate kohustuste rahastamiseks;

12. märgib, et mitu IPA II-st pikaajalist abi saavat Lääne-Balkani riiki on oma edasiliikumisel jõudnud eri etappidesse; märgib, et mõnel juhul on IPA II abi toonud reformide juhtimises kaasa piiratud tulemused, eeskätt õigusriigi põhimõtte, avaliku halduse ja korruptsioonivastase võitluse valdkonnas;

13. märgib näitajate taseme ülejäänud nõrkusi riikide programmides ja tegevusdokumentides;

14. rõhutab, et peab olema võimalus IPA II vahendite eraldamine peatada või need mujale suunata, juhul kui komisjoni põhjalikus analüüsis leitakse, et partnerriigid ei ole süsteemselt täitnud oma kohustusi või neis toimub tõsine poliitiline tagasimineku; on nõrkinud, et selliseid meetmeid on varem takistanud süsteemne ja poliitiline tegutsemisvõimekus;

15. märgib ära tulemusraamistiku olemasolu; peab siiski kahetsusväärseks, et tulemuslikkusega seotud preemiaid ei ole veel käsitatud ega määratud; palub sellega seoses teha raamistiku edasisel parandamisel rohkem tööd, võttes arvesse ka negatiivsete tulemuste juhtumeid ja sellest tulenevat rahastuse vähendamist;

16. kordab, kui oluline on IPA II ELi peamise rahastamisvahendina, millest rahastatakse ühinemiseelselt tähtsaid sotsiaalseid, majanduslikke, poliitilisi ja institutsionaalseid reforme prioriteetsetes valdkondades, et viia riigid ELi õigustikuga vastavusse; märgib, et sellised reformid võivad pika perspektiivis kaasa aidata ka piirkondlikule julgeolekule; väljendab heameelt IPA II parema strateegilise fookuse üle, kuid rõhutab, et IPA II raames kättesaadav rahastus peab olema laiahaardeline ja tulevikku suunatud ning vastama ühinemisprotsessi ja ELi liikmesusega seotud tegelikele vajadustele, kohustustele ja püüdlustele; tuletab sellega seoses meelde, et rahastamist tuleks kasutada kooskõlas rahastamisvahendi konkreetsete eesmärkidega;

17. tunnistab, et IPA II kodanikuühiskonna rahastu pakub olulist toetust kohalikele kodanikuühiskonna organisatsioonidele; rõhutab, et kulukohustused ei vasta kohapealsetele tegelikele vajadustele; nõuab sellega seoses suuremat täiendavust IPA II ja muude rahastamisvahendite, konkreetsemalt EIDHRI ning stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendi vahel; märgib, et see nõuab rohkem koordineerimist nii kavandamise kui ka programmitöö etapis;

18. peab valdkondlikku lähenemisviisi põhjendatuks, kuid peab projektide puhul kahetsusväärseks killustatud kohustustest tingitud selge isevastutuse puudumist; märgib, et eelarve kaudne täitmine on parandanud programmidega seotud üldist isevastutust, kuid vähendanud ka mõjusust pikemate viivituste tõttu rakendamisel;

19. peab kiiduväärseks algatusi eesmärgiga luua süsteemid, millega jälgida ja hinnata paremini tulemuslikkust, sealhulgas sektori järelevalvekomiteede ja sisestuunite kaudu, ning uue teabehaldussüsteemi (OPSYS) väljatöötamist;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend (ENI)

20. väljendab heameelt struktuurireformidele pakutava kavakohase abi vormis toetuse üle ning toonitab ENI eripära, mis võimaldab ELil kavandada spetsiaalseid poliitikameetmeid, mis on kohandatud partnerriikide konkreetsete vajadustega;
21. jagab komisjoni hinnangut, mille kohaselt on sihtotstarbeline naabrusele suunatud rahastamisvahend andnud selget tõendust poliitilisest tähtsusest, mida EL omistab suhetele naaberriikidega ning sügavamale poliitilisele koostööle ja majandusintegratsioonile piirkonnaga ja piirkonna sees;
22. tunnistab, et naabruskonna praegused probleemid ja vajadused ning eesmärkide, huvide ja rahaliste vahendite vahelised lahkevused on avaldanud ENI eelarvele ja inimressurssidele tõsist survet, ning rõhutab vajadust suurema paindlikkuse järele;
23. on mures selle pärast, et ENI alusel rahastamine ei ole olnud nii tõhus partnerite puhul, kelle pühendumine reformidele on väiksem, ning on jätkuvalt probleemne, kuid vajalik poliitiliselt tundlikes ja konfliktiolukordades, eriti demokraatia ja inimõiguste ühiste väärtuste edendamise osas; peab kahetsusväärseks, et põhimõtet „rohkema eest rohkem“ ja stiimulitel põhinevat lähenemisviisi ei ole tulemuslikult kasutatud ning et riigid, mis ilmselgelt eiravad võetud kohustusi toetada inimõigusi ja demokraatlikke reforme, on saanud viimasel programmitöö perioodil suuremat rahalist abi;
24. kordab, et naaberriigid on alates 2014. aastast seisnud silmitsi ettenägematute probleemidega, mis on tingitud aina rohkemast pikaajalistest ja äsja esilekerkinud probleemidest, nagu Venemaa toimepandud Krimmi poolsaare ebaseaduslik annekteerimine ja konflikt Ida-Ukrainas, Süüria kriis, Liibüa olukord, radikaliseerumine ja terrorism, noorte töötus ja rändeprobleem;
25. on mures selle pärast, et need suundumused ja erinevused eesmärkide ning ELi ja partnerriikide huvide ning olemasolevate rahaliste vahendite vahel on venitanud selle rahastamisvahendi finants-suutlikkust viimase piirini, näidates samal ajal vajadust suurema paindlikkuse järele;
26. toonitab, et stabiilsuse, julgeoleku ja heaolu seisukohalt teenivad ELi väärtused ja põhimõtted, mis hõlmavad demokraatiat, õigusriiki, inimõigusi ning tõhusaid, usaldusväärseid ja läbipaistvaid riigiasutusi, samavõrd naaberühiskondade kui meie endi huve; väljendab heameelt struktuurireformidele kavakohase abi raames pakutava toetuse üle; leiab, et diferentseerimis põhimõtte rakendamine on võimaldanud ELil kohandada oma toetust partnerriikide vajaduste ja püüdlustega;
27. võtab teadmiseks ENI raames Madadi fondi ja Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi tehtud maksed;
28. toonitab vajadust piirkondlike ja kahepoolsete programmide ja investeerimisrahastute suurema kooskõlastamise järele, et toetada ja edendada paremini erasektori arengut; märgib, et liikmesriikidega ühiselt tehtava programmitöö puudumisega seotud vajaka jäämised on veidi paranenud;
29. tunnistab ENI abi jälgimist tulemuspõhise järelevalvesüsteemi kaudu; peab kahetsusväärseks, et rahastamisvahendi tasandil ei ole ühtegi järjepidevat järelevalve- või hindamissüsteemi;
30. rõhutab, et Euroopa naabruspoliitika (ENP) raames lõuna- ja idapiiril asuvatele liidu lähedastele partneritele antav kaubandusega seotud tehniline tugi ja majandusabi aitab nendes piirkondades väga palju kaasa demokraatia arengule; märgib, et ENI eraldi võib kasutada kaubanduse soodustamiseks ja sellisena võivad need täiendada olemasolevaid ELi rahalisi vahendeid, mida eraldatakse kaubanduse lihtsustamise lepingu raames, mis peaks keskmises ja pikas perspektiivis aitama paremini tagada poliitilist stabiilsust;

Stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend (IcSP)

31. tunnistab, et IcSP peamine lisaväärtus on selle kiirus ja paindlikkus konflikti lahendamisel ning selle paljud tsiviilosalajad, kellelega EL saab luua partnerlussuhteid; tuletab meelde, et IcSP on ainus tsiviilkonfliktide lahendamiseks (mis hõlmab vahendamist, dialoogi ja lepitamist) ettenähtud ELi rahastamisvahend;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

32. võtab teadmiseks probleemid, mis on ilmnunud IcSP meetmete kohta teabe kogumisel ja tulemuste hindamisel, mis mõlemad võisid osutada keeruliseks poliitiliste tulemuste hindamisel esinenud raskuste tõttu, tulemuste omistamise tõttu IcSP meetmetele, kui neile järgnesid muude rahastamisvahendite raames samaaegsed meetmed, ning keerulise juurdepääsu tõttu konfliktipiirkondadele;
33. märgib, et konfliktide ennetamise ja julgeolekualaste probleemidega tegelemise vajadus on viimasel ajal järsult suurenenud; on veendunud, et paljudes sõjajärgsetes kriisiriikides on vajadus lepitus-, vahendus- ja dialoogialgatuste järele; rõhutab vajadust kriiside ja konfliktide kontekstis kiiresti tegutseda; rõhutab vajadust suurendada oluliselt niisuguste algatuste jaoks kättesaadavaid rahalisi vahendeid; märgib, et IcSP 2017. aasta novembris toimunud muutmise eesmärk on kindlustada kolmandate riikide võimekust, et edendada veelgi stabiilsust, julgeolekut ja kestlikku arengut; märgib, et IcSP toimib viimase abinõuna või muudest rahastamisvahenditest rahastatava pikaajalise tegevuse eelkäijana;
34. märgib, et IcSP on ülemaailmse küberohtude vastase võitluse varases etapis; soovib tungivalt panna suuremat rõhku küberjulgeolekule, sealhulgas sidusa strateegia kaudu, mis on kohaldatav ELi kõikide välisriikide vahel; nõuab, et sellega kaasneks IcSPst küberjulgeolekule eraldatud vahendite suurendamine, kuna see on niisuguste ohtudega tegelemiseks sobiv rahastamisvahend;
35. märgib, et koostöö ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) meetmete ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) operatsioonide ja missioonidega ning ELi humanitaarabi andmisega on suurenenud;

Demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend (EIDHR)

36. rõhutab EIDHRI ülemaailmse tervikliku lähenemisviisi lisaväärtust, hoolimata selle rahastamisvahendi suhteliselt väikesest eelarvest, ning kodanikuühiskonna organisatsioonide tähtsust selle eesmärgi saavutamisel, samuti asjaolu, et see on ainus rahastamisvahend, mille kaudu EL saab toetada kodanikuühiskonna tegevust, olenemata asjaomasest tegevusest mõjutatud riigi ametiasutuste sekkumisest;
37. märgib, et praegusel perioodil on EIDHRI kasutatud paindlikumalt ja täiendavamalt kui eelmisel perioodil, reageerides kiiremini tekkinud inimõigustealastele ja demokraatia kriisidele; tunnustab selle täiendavust muudest allikatest, näiteks Euroopa demokraatia rahastust pärit rahastusega, mis suurendab EIDHRI rahastuse tõhusust kiireloomuliste juhtumite korral; peab kiiduväärseks suuremat keskendumist inimõiguste kaitsjatele, sealhulgas ELi delegatsioonide tasandil kättesaadava hädaabifondi kaudu, ning ELi inimõiguste kaitsjate mehhanismi ProtectDefenders.eu loomist ja edukat toimimist; rõhutab, et projektikonkurs on aeganõudev, eba mugav ja liialt konkurentsitihe;
38. märgib lisaks eeliseid, mida annab ProtectDefenders.eu mehhanism, mida rakendab kodanikuühiskond, kes on andnud hädaabivajalikku abi suurele hulgal inimõiguste kaitsjatele; nõuab tungivalt selliste mehhanismide jätkuvat toetamist;
39. tunneb muret geograafiliste programmide kaudu toimuva inimõiguste ja demokraatlike väärtuste peavoolustamisega seotud raskuste pärast ning ELi väiksema toetuse pärast kodanikuühiskonna organisatsioonidele, mis suurendab survet EIDHRile ajal, mil kõikjal maailmas aheneb kodanikuühiskonna tegutsemisruum;
40. on veendunud, et EL peab olema juhtrollis ja näitama ambitsioonikust, rakendades üldist poliitikat demokraatia toetamise peavoolustamiseks kõikides oma välisriikides; seepärast leiab, et demokraatia toetamiseks eraldatud rahalisi vahendeid tuleb vastavalt suurendada, võttes eriti arvesse praegu kõikjal maailmas toimuvaid demokraatiavastaseid rünnakuid; rõhutab vajadust tagada, et riigipõhise toetuskava esimese eesmärgiga seotud kulutused jõuaksid tõhusalt ja mõjusalt kõige suuremas ohus olevate inimõiguste kaitsjateni; nõuab tungivalt, et ELi delegatsioonid pakuksid selles küsimuses vajalikku toetust;
41. tunnistab, et strateegiliste ja tegevusnäitajate puudumise tõttu on EIDHRI meetmete hindamine keeruline; märgib, et hindamisprobleemid on tingitud ka asjaolust, et arusaadavalt toetatakse kodanikuühiskonna organisatsioone ja inimõiguste kaitsjaid märkimisväärses ulatuses konfidentsiaalselt, et kaitsta abisaajate identiteeti ja ohutust;
42. toonitab veel kord ELi valimisvaatlusmissioonide lisaväärtust – see on valdkond, kus EL on maailmas juhtpositsioonil; peab rõõmustavaks asjaolu, et valimisvaatlusmissioonide soovitude täitmise jälgimine ja järelemissioonide arv on suurenenud;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

Partnerluse rahastamisvahend (PI)

43. rõhutab, et PI on nähtud ette spetsiaalselt selleks, et järgida ELi temaatilisi ja kolmandate riikidega ühiseid huve ning luua liite ja edendada koostööd praeguste ja uute strateegiliste partneritega; märgib, et tegelikkuses on PI kasutusel viimase abinõuna, mida rakendatakse juhul, kui seda peetakse ainsaks rahastamisvahendiks, mis võib hõlbustada ELi poliitilise tegevuskava elluviimist ning ülemaailmsete probleemidega võitlemist;

44. märgib, et võrreldes varasemate rahastamisvahenditega on PI suutnud teha tihedamat koostööd kolmandate riikidega, sealhulgas strateegiliste partneritega, riikidega, mille puhul on lõpetatud kahepoolne arenguabi, ja mitmesuguste rahvusvaheliste foorumitega, kuid on seisukohal, et vahendite pakkumise ja sisendi suurendamine poliitiliste teenistuste poolt on vajalik, et tagada nende täielik kaasatus meetmete väljatöötamisse, kavandamisse ja rakendamisse, nagu ka ELi delegatsioonide aktiivse rolli suurendamine meetmete väljatöötamisel ning teabe jagamine liikmesriikidega;

45. soovib parandada PI eesmärkide nähtavust ning teadmisi ja arusaamist nendest, eriti ELi institutsioonides;

46. märgib kahetsusega, et hindamist on takistanud asjaolu, et tulemusnäitajate raamistiku hilise vastuvõtmise ja enamiku projektide lõpetamatuse tõttu ei ole loodud kesket tegevusdokumentide deponooriumi;

Ühine rakendusmäärus

47. tuletab meelde, et ELi välisrahastamisvahendid moodustavad keeruka tööriistakomplekti, mille abil EL toetab ja tõhustab oma tegevust rahvusvahelisel areenil, ning et seda keerukat struktuuri koordineeritakse ühise rakendusmäärusega; kordab, et ühine rakendusmäärus peab vastama eelarvekontrolli ja demokraatliku järelevalve kriteeriumidele; peab kahetsusväärseks, et ühise rakendusmääruse keerukus ja piirav olemus on pidurdanud liidu vahendite tõhusat kasutamist ning takistavad õigeaegset reageerimist uutele probleemidele ja partnerite vajadustele; peab kahetsusväärseks, et eeskirjade ühtsus ei ole toonud rahastamisvahendite vahel kaasa abiga seotud ühist programmitööd;

48. märgib, et ühise rakendusmääruse eesmärk on ühtlustada liidu vahendeid, lihtsustada nende rakendamist, suurendada nende kasutamise paindlikkust, sidusust, järjepidevust ja tõhusust ning tagada sujuv ja täiendav lähenemisviis kõikide rahastamisvahendite rakendamisele;

49. on seisukohal, et parlamendil on rakendusaktide eelnõude puhul võimalik oma kontrollivolitusi nõuetekohaselt ja õigeaegselt kasutada vaid juhul, kui talle antakse selleks piisavalt aega; on seisukohal, et võttes arvesse, kui palju aega kulub rakendusaktide eelnõude ettevalmistamisele enne seda, kui need ENI, IPA II, EIDHRi, IcSP, PI ja DCI komiteeni jõuavad, ei ole rakendusakti vastuvõtmise viimases etapis dokumentide parlamendile ja nõukogule esitamiseks seatud 20-päevase tähtaja eiramine põhjendatud; peab seetõttu kahetsusväärseks, et 20 kalendripäeva pikkust tähtaega alati ei järgita, ning on seisukohal, et see piirab parlamendi kontrolliõigust; nõuab kõikide rakendusmeetmete eelnõude esitamist vähemalt 20 päeva ette ning kutsub komisjoni üles muutma ENI, IPA II, EIDHRi, IcSP, PI ja DCI komitee töökorda, et esitamiseks ette nähtud 20 päeva pikkust tähtaega pikendada, mis hõlbustaks parlamendi kontrolliõiguse kasutamist;

50. peab kahetsusväärseks ELi välisrahastamispoliitika nähtavuse jätkuvat piiratust tingimustes, kus kolmandad osalejad püüavad väärinfo kaudu ELi välispoliitikat kahjustada;

Soovitused ajavahemikuks 2017/2018–2020

51. nõuab, et ELi ja üldised väärtused ja inimõigused jääksid ELi kogu välistegevuse keskmesse;

52. nõuab tungivalt suuremat sünergjat ja sidusust kõigi rubriigi 4 rahastamisvahendite vahel ning paremat koordineerimist liikmesriikide kahepoolsete abiprogrammide ja võimaluse korral muude abiaandjatega; kutsub sellega seoses komisjoni ja Euroopa välis-teenistust üles tugevdama omavahelist koostööd ja koordineerimist, sh kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike osalejatega, ning täitma Euroopa Liidu lepingu artiklist 21 tulenevaid kohustusi;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

53. nõuab usaldusväärsete, järjepidevate ja läbipaistvate järelevalve- ja hindamismehhanismide loomist; kordab, et sellised mehhanismid võimaldavad jälgida käegakatsutavaid edusamme seoses oluliste reformidega naaberriikides, mis on eriti oluline neis riikides, kus reformid on takerdunud või muul viisil hilinenud;
54. nõuab tõhustatud parlamentaarset kontrolli ning kontrollimenetlusi ja -süsteeme, mis oleksid ühesugused kõigi rahastamisvahendite puhul; soovib parandada läbipaistvust, luues projektide ja meetmete ühtse ja ühise läbipaistva avaliku andmebaasi;
55. rõhutab vajadust pakkuda kodanikuühiskonna organisatsioonidele täiendavaid rahalisi vahendeid ja koolitustoetust; rõhutab, et vaja on kiireloomulisi meetmeid, et vähendada veelgi kodanikuühiskonna organisatsioonide, eriti kohalike organisatsioonide bürookraatlikku koormust ja menetluslikke takistusi; nõuab konkreetseid eelarveridu, mis oleksid ette nähtud kodanikuühiskonna organisatsioonide suutlikkuse suurendamiseks, et parandada nende võimalusi rahastusele ligi pääseda; peab kahetsusväärseks, et komisjoni vahearuandes ei ole tähelepanu pööratud asjaolule, et kodanikuühiskonna organisatsioonid ei osale välisrahastamisvahendite kavandamisel ja rakendamisel; palub komisjonil integreerida kodanikuühiskonna organisatsioonide strateegilise osalus kõigisse välisrahastamisvahenditesse ja -programmidesse, nagu on nõudnud nii nõukogu kui ka parlament;
56. pooldab ELi poliitika, rahalise abi ja nähtavuse otsesemat ja aktiivsemat edendamist;
57. kordab oma seisukohta, et tuleks kehtestada võimalus kanda üle Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi ja ühinemiseelse abi rahastamisvahendi jaotamata vahendeid 10 % ulatuses iga rahastamisvahendi esialgsetest assigneeringutest, et suurendada ettenägematute sündmustega tegelemise suutlikkust, säilitades samal ajal vastavates ENI ja IPA II määrustes seatud eesmärgid;

Ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II)

58. toetab ELi lepingu artiklis 21 loetletud põhimõtteid ning soovib panna suuremat rõhku demokraatlike institutsioonide tugevdamisele, korrupsioonivastasele võitlusele ja avaliku halduse reformile, õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistava tugevdamisele ning inimõiguste ja vähemuste õiguste järjepideva rakendamise parandamisele; nõuab ühinemisprotsessi seisukohalt oluliste valdkondade reformide suuremat toetamist ning piirkondliku koostöö ergutamist, et täiendada ELi laienemispoliitikat;
59. soovib võimaldada rahaliste vahendite ülekandmist kodanikuühiskonnale, kui riigiasutused ei soovi täita ELi seatud eesmäärke või ei soovi teha koostööd rahastamisvahendi eesmärkide osas; kutsub komisjoni üles vähendama või peatama rahalisi vahendeid riikidele, kes tõsiselt rikuvad ELi põhiväärtusi, sh peamiselt Kopenhaageni kriteeriume; nõuab, et vähendataks ELi rahastamist taotlevate kodanikuühiskonna organisatsioonide halduskoormust;
60. nõuab parlamendi kaasamist, kui kaalutakse rahaliste vahendite peatamist või soovituslike eraldiste maksimumi olulist muutmist;
61. nõuab abisaajate suurt isevastutust alates programmitööst kuni järelevalve ja auditeerimiseni; palub komisjonil pakkuda riiklikele auditeerimisasutustele meetodika, planeerimise, värbamiskoolituse ja järelevalvega seotud sihtotstarbelist abi;
62. soovib toetada suuremal määral rahastajate koordineerimise eest vastutavaid riikide ametiasutusi, kelle suutlikkus on väike, kuid kes näitavad üles poliitilist valmisolekut täita eesmäärke; peab kahetsusväärseks, et nende rahaliste vahendite ärakasutamise suutlikkuse osas puudub läbipaistvus;
63. nõuab rahaliste vahendite suunamist tõendatud tulemustega valdkondadesse, vältides täiendavaid pikaajalisi viivitusi, mida on esinenud abisaajatega koos toimunud kaudse eelarve täitmise raames, peamiselt Türgis;
64. nõuab, et piirkonnas parandataks IPA II nähtavust, võttes arvesse laienemispoliitika olulisust ELi jaoks, näiteks sobivate sihipäraste teavitus- ja teabekampaaniate kaudu riiklikes, piirkondlikes ja kohalikes meediaväljaannetes või mis tahes muul viisil, mida võib pidada asjakohaseks, komisjoni poolt kindlaks määratud nõuete ja nende järelevalve raames tihedas koostöös abisaajatega; toetab püüdlusi kasutada sihipärast vastupropagandat ja strateegilist kommunikatsiooni, eriti olukorras, kus ELi mainet ja huvisid rünnatakse ja kahjustatakse;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

65. soovib kasutada IPA II selleks, et luua nii liikmesriikides kui ka kandidaatriikides ettevõtjate, eelkõige VKEde jaoks teabevahetuskanalid, et tihendada asjaomaste piirkondade vahel kaubandussidemeid, mis oleks väga kasulik, et abi saavaid riike ühtse turuga ühinemiseks ette valmistada;
66. kordab uuesti, kui kasulik on edusamme tegevate riikide finantstulemuste tunnustamine, nagu on ette nähtud IPA II määruses;
67. leiab, et rahastuse paindlikkus ja kasutamine konkreetsete kriisiolukordadega tegelemiseks peab olema kooskõlas rahastamisvahendi põhiprioriteetidega ning laienemisstrateegia ja ühinemisprotsessi põhialustega, mis peavad jääma IPA II tähelepanu kesksesse;
68. nõuab IPA II planeerimis- ja programmitöö etappides paremat kooskõlastamist ja täiendavat sünergiat muude rahastamisvahendite, täpsemalt EIDHri ning IcSP meetmetega, et tagada sidusus ja tõhustada täiendavust nii sisemiselt enda eesmärkide ja programmide vahel kui ka muude välisrahastamisvahendite suhtes;

Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahend (ENI)

69. rõhutab vajadust ENI rakendamise üldise strateegilise dokumendi järele, et viia abi vastavusse laiemaga poliitilise raamistikuga ja koordineerida seda rahastamisvahendit paremini teistega; rõhutab, et ENI programmitöö prioriteedid peaksid hõlmama ka sotsiaal-majanduslikku arengut, noorsugu ja energiaressursside säästvat majandamist;
70. peab kahetsusväärseks, et 2017. aasta jooksul kavandati mitmeaastased programmid juba enamiku abisaajate jaoks, enne kui valmis vahekokkuvõtte abi kohta asjaomastes riikides; tuletab meelde, et Euroopa Parlament esitas oma soovitud programmitöö kohta komisjoniga peetud strateegilise dialoogi käigus 2017. aasta aprillis;
71. rõhutab poliitilist nähtavust ja võimendust, mida ENI kui eraldiseisev rahastamisvahend annab ELile naabruses, nii idas kui ka lõunas;
72. nõuab, et säilitataks olemasolev finantstasakaal vahendite jaotamisel liidu lõuna- ja idanaabruse vahel;
73. rõhutab stabiliseerimise, demokratiseerimise toetamise, konfliktide vältimise ja lahendamise ning inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte austamise, hariduse ja sotsiaal-majandusliku arengu omavahelist seost; rõhutab nende projektide tähtsust, mis toetavad noori nende hariduse ja tööalase konkurentsivõime valdkonnas;
74. kordab, kui oluline on reageerida probleemidele kiiremini;
75. rõhutab, et investeerimine naaberriikide stabiliseerimise ja arendamise aitab käsitleda ka selliseid probleeme nagu ränne, terrorism, kohalikud konfliktid ja majanduslik ebastabiilsus, mis pikas perspektiivis toob kasu kogu ELile;
76. toonitab, et probleemide spetsiifilisus naaberriikides nõuab integreeritud ja laihaardelist lähenemisviisi, mis põhineb abisaajate erinevatel vajadustel ja olukordadel ning hõlmab sünergiat muude välisrahastamisvahenditega ja liidu poliitikavaldkondade lõikes; toonitab, et üks esmaseid ülesandeid on rakendada kiiresti ja tõhusalt assotsieerimislepinguid ning põhjalikke ja laiaulatuslikke vabakaubanduspiirkondi ning kõiki kaasnevaid reforme, mida tuleb toetada ELi-poolsete asjakohaste rahaliste vahenditega;
77. kordab, kui oluline lisaks suurtele edusammudele ühises analüüsimises, kooskõlastamises ja rahastajate prioriteetide suhtes konsensuse saavutamises ka liikmesriikidega tehtav tihedam ühine programmitöö; nõuab tungivalt paremat koordineerimist abiandjate vahel, eriti ühendades vahendid muudest ELi rahastamisvahenditest, kaasrahastajatelt ja rahvusvahelistelt finantseerimisasutustelt pärit rahaliste vahenditega, et toetada partnerriikides majanduslikku üleminekut ja stabiilsust;
78. on mures selle pärast, et rahastamisvahendi reageerimis- ja finantsuutlikkus on viidud viimase piirini; peab kahetsusväärseks, et kavandamisetaapis ei võetud piisaval määral arvesse poliitilise ja geopoliitilise riskianalüüsi kujul saadud asutusesisest eksperditeavet;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

79. on jõudnud järeldusele, et pidades silmas praeguseid probleeme naaberriikides, võib olla vaja suurendada seadusandliku muudatusega soovituslikke rahaeraldiseid;

80. kordab, et ENI raames kavandatud rahaliste vahendite eesmärkidest tuleb pidada kinni, kui niisugused vahendid paigutatakse ümber teistesse vormidesse, nt usaldusfondidesse, ning et vaja on Euroopa Parlamendi kontrolli ja järelevalvet, millest ei tohi kunagi kõrvale hoida;

81. nõuab, et kodanikuühiskond kaasataks tõhusamalt vajaduste kindlakstegemisse;

82. nõuab, et täiel määral kasutataks tingimuslikkust ja stiimulitel põhinevaid mehhanisme, mis toetavad vajaduse korral poliitilisi ja majandusreforme ning mis on seotud reformide ja strateegiliste eesmärkidega; peab kahetsusväärseks, et ENI ei ole suutnud pakkuda piisavaid stiimuleid nendele riikidele, kes ei soovi läbi viia poliitilisi reforme; nõuab ENI tõhusat järelevalvet rahastamisvahendi tasandil;

83. tunneb muret ELi rahastatud abi hävitamise ja konfiskeerimise pärast kolmandates riikides; nõuab täiendavaid jõupingutusi, et parandada ELi strateegilist teabevahetust ja nähtavust naaberriikides;

Stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahend (IcSP)

84. nõuab suuremat pingutust, et võimendada IcSP mõju partnerite ja rahvusvaheliste organisatsioonidega peetavate korrapärase strateegiliste dialoogide abil; sellega seoses palub tagada kaasrahastamine muudelt olulistelt abiandjatelt, kel on asjaomaste meetmete tulemustega seoses kaalul oma huvid;

85. nõuab paremat strateegilist raamistikku ning IcSP ja muude rahastamisvahendite ning teiste osalejate kaudu võetavate järelemeetmete vahelist sünergia;

86. nõuab, et võitluses uute ohtude vastu, mis esinevad näiteks hübriidkonfliktide ja küberjulgeoleku valdkonnas, kus võiks rakendada Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeamet (ENISA) oskusteavet, tehtaks teiste rahvusvaheliste organisatsioonide, valitsuste ja ELi institutsioonide vahel tihedamat koostööd;

87. soovib IcSP strateegilisemat kasutamist mitte ainult seoses kohaliku mõjuga konfliktidega, vaid ka rahuprotsessi ja dialoogi toetamiseks olemasolevates või tekkivates üleilmse tähtsusega konfliktides, ning nõuab paremaid varajase hoiatamise süsteeme ja konfliktide analüüsimise vahendeid, mis võimaldaksid paremat ennetamist ja rahutagamist;

88. rõhutab, et see rahastamisvahend võimaldab liidul nüüdsest rahastada koolitustegevust ning mittesurmava varustuse (nt arvutisüsteemid, haiglad jne) pakkumist kolmandate riikide relvajõududele, eesmärgiga täita kiireloomulisi, lühikese ja keskmise perspektiivi vajadusi kestliku arengu eesmärkide elluviimise raames;

Demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend (EIDHR)

89. kordab, kui oluline on toetada ja edendada demokraatiat ja inimõigusi kolmandates riikides, sealhulgas inimõiguste kaitsjate kaitsmine, olenemata kolmandate riikide ametivõimude sekkumisest;

90. märgib EIDHRI tõhusust ja tähtsust selles küsimuses, tegutsedes kodanikuühiskonna ahenevas tegevusruumis; kinnitab jätkuvat vajadust inimõigustele ja demokraatiale suunatud sihtotstarbelise rahastuse järele, mida ei vähendata; nõuab lisaks, et kaalutaks inimõiguste kaitsjatele osutatava kiireloomulise abi suuremat rahastamist ning selliste rahaliste vahendite kättesaadavuse tõhusat edendamist;

91. kordab, et EIDHRI kohaldamisala ei tohiks piirata ega kasutada EIDHRI rahastamisvahendina, mille abil üksnes täita muudest rahastamisvahenditest jäänud lünki, vaid et demokraatia ja inimõiguste sihipärane edendamine peaks olema omaette selge ja strateegiline eesmärk;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

92. nõuab tungivalt, et komisjon leiaks lahendused kodanikuühiskonna tegevusruumi ahenemise, inimõiguste sagedasemate rikumiste ja represseerimise probleemidele, näiteks suurendades ülemaailmsetele reageerimisprogrammidele, nagu ELi inimõiguste kaitsjate mehhanismile ProtectDefenders.eu ette nähtud rahastamist; nõuab, et EL jätkaks inimõiguste kaitsjate, eelkõige ohustatud inimõiguste kaitsjate, ning kodanikuühiskonna, aga ka selliste marginaliseerunud rühmade nagu naiste, põlisrahvaste, romade, LGBTI-inimeste, puuetega inimeste, laste ja eakate rahastamist;

93. soovib rohkem strateegilist planeerimist seoses ELi ametiasutuste poliitiliste suunistega ning sidusust muude rahastamisvahenditega, eelkõige riikides, kus esineb tagasiminekut inimõigustes ja demokraatlikes normides, et võidelda autoritaarsuse ülemaailmse suundumusega;

94. toonitab, kui oluline on keskenduda rahvusvaheliselt olulistele temaatilistele küsimustele, mis võivad lühikeses, keskmises ja/või pikas perspektiivis toetada inimõiguste, rahvusvahelise õiguse ja õigluse üleilmastumist; nõuab, et EIDHRist toetataks suuremal määral mitmesuguseid uusi temaatilisi küsimusi, täpsemalt korruptsioonivastast võitlust, inimõiguste austamist äriühingute poolt, keskkonnaõigusi ja rändajate õigusi;

95. peab kiiduväärseks rahvusvaheliste ja piirkondlike inimõiguste toetamist ja vastutusmehhanisme, nagu ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ja Rahvusvaheline Kriminaalkohus;

96. soovib teha jätkuvaid jõupingutusi, et kaotada surmanuhtlus kogu maailmas;

97. kinnitab uuesti komisjoni võetud kohustusi toetada veelgi kodanikuühiskonda ja edendada partnerriikides kodanikuühiskonna organisatsioonide tegevust soodustavat keskkonda; rõhutab, et vaja on kiiresti tegutseda, et veelgi vähendada kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide ees seisvaid bürokraatlike takistusi; julgustab ELi delegatsioone aktiivselt otsima inimõiguste kaitsjaid ja kodanikuühiskonna organisatsioone, kes tegelevad tundlike küsimustega, mis vajavad rahastamist, avaldama konkursikutseid kohalikus keeles ja lubama taotlejatel esitada projektiettepanekud selles keeles, tugevdades seeläbi ka kohalikku isevastutust ja projektide pikaajalist integreeritust;

98. nõuab suuremat keskendumist EIDHRist rahastatud meetmete jätkusuutlikkusele, eelkõige valimisvaatlusmissioonide raames, kui on olemas märkimisväärsed võimalused kiirendada teadmiste ülekandmist kohalikele osalejatele ja parandada soovitude järgimist; nõuab valimisvaatlusmissioonide kavandamise ja Euroopa Parlamendi valimisvaatlustegevuse paremat kooskõlastamist;

99. palub komisjonil pakkuda eraldi rahastust projektidele, mis on suunatud jälitustehnoloogia kasvava kuritarvitamise ja internetirünnakute vastu, mille taga on repressiivsed valitsused ja valitsusvälised osalejad;

100. nõuab selliste järelevalve- ja hindamissüsteemide väljatöötamist, millesse annavad panuse inimõiguste kaitsjad;

101. julgustab inimsusvastaseid kuritegusid, sõjakuritegusid ja genotsiidi ennetava tegevuse elluviimisel kooskõlastama tegevust IcSPga;

Partnerluse rahastamisvahend (PI)

102. väljendab heameelt tähelepanu koondumise üle liidu strateegilistele huvidele;

103. soovib PI raames kättesaadavate nappide vahendite strateegilisemat ja konsolideeritumat kasutamist, tagades kaasava sisendi ja tehes kindlaks kõikide komisjoni talituste ja Euroopa välisteenistuse meetmed, tihedas koostöös liikmesriikidega, ning rõhutab, kui oluline on hästi rahastatud PI ELi väärtuste ja huvide ennetava kaitse jaoks olukorras, kus väheneb Atlandi-ülene konsensus ning kasvab selliste keskmiste tuludega riikide arv, kelle strateegiline tähtsus kiiresti suureneb, muu hulgas Aasias ja Ladin-Ameerikas;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

104. soovib vaadata järgmises mitmeaastases sihtprogrammis üle geograafilised eraldised, et kohaneda probleemidega; soovib sellega seoses teha suuremal määral koostööd mittestrategiliste kolmandate riikidega, näiteks keskmiste tuludega riikidega, kellega ei tehta seda praegu piisavalt;
105. soovib paremat kooskõlastamist ühise rakendusmääruse eesmärkide ja valdkondadevaheliste teemadega;
106. soovib viia lõpule selle järelevalve- ja hindamissüsteemi, mis hõlmab asjakohaseid kvalitatiivseid näitajaid;
107. on seisukohal, et PI võiks olla tähtis vahend, mille kaudu toetada vabakaubanduslepingute rakendamist, toetades eelkõige sisenõuanderühmade tööd; rõhutab, et tuleb hinnata vahendite kasutamist ja jaotamist ning PI ja ELi sisenemisprogrammide (EU Gateway / Business Avenue) tõhusust, sest nendega tuleks täiendada liikmesriikide pädevust väliskaubanduse edendamise valdkonnas;
108. märgib, et PI üks eesmärke on avalik diplomaatia, millega suurendada kolmandates riikides usaldust ELi poliitika vastu ja parandada sellest arusaamist; rõhutab, et kodanikuühiskonna kaasamine on äärmiselt tähtis, ning tunneb heameelt selle üle, et kodanikuühiskonna organisatsioonidele on eraldatud 3 miljonit eurot, et toetada nende osalemist sisenõuanderühmades;

Ühine rakendusmäärus

109. soovib paremini kasutada ühtlustatud eeskirju võimalike ühiste projektikonkursside ning komisjoni talituste ja Euroopa välisteenistuse vahelise tihedama koostöö kaudu;
110. nõuab, et ühise rakendusmääruse sätetesse lisataks soolise aspekti arvestamine;
111. nõuab jõupingutuste edasist tõhustamist, et suurendada ELi välispoliitika rahastuse nähtavust laiahaardelise ja sidusa teabevahetuse strateegia kaudu, mis hõlmab väärinfo vastu võitlemise meetmeid; nõuab tingimuslikkuse mehhanismide kehtestamist rakenduspartnerite suhtes, kui ELi nähtavuse suurendamiseks võetavaid meetmeid ei järgita;
112. tuletab meelde arengu ja abi tõhususe põhimõtete olulisust välistegevuses, nagu on rõhutatud ühises rakendusmääruses, ja kutsub komisjoni üles jälgima neid põhimõtteid kõigi meetmete puhul, mida ta vahearuande tulemusena võtab;
113. märgib, et ELi VKEdele tuleks lihtsamate õigusaktide abil anda välisrahastamisvahendite kasutamiseks suuremad võimalused, sest see võib soodustada rahaliste vahendite rohkemat kasutamist ning aidata VKEdel saada rahvusvahelisi kogemusi; palub komisjonil hinnata, kas VKEde rahvusvahelistumise edendamiseks mõeldud vahendid on kooskõlas liidu teiste VKEde toetamise vahenditega, sh COSME programm, ning vastavad subsidiaarsuse, kattuvuse vältimise ja liikmesriikide programmide täiendavuse põhimõttele; palub komisjonil esitada aegsasti ettepanekud kõnealuste programmide vahetamiseks, et parandada nende tõhusust ja tulemuslikkust; rõhutab, et eelkõige liikmesriikide tasandil tuleb parandada teabevahetust ja suurendada VKEde teadlikkust olemasolevatest vahenditest;

2020. aasta järgne struktuur

114. nõuab, et välisrahastamisvahendite finantseerimine kajastaks ambitsioonikat välistegevust ning et ELi kui ülemaailmse osaleja eelarve oleks suurem, põhinedes samas jätkuvalt väärtustel, põhi- ja inimõigustel ning põhimõtetel; kordab, et ELi välistegevus teenib ka ELi kodanike ühiseid huve;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

115. toonitab, et kui Ühendkuningriik astub Euroopa Liidust välja, tuleks praegust välistegevuseks ettenähtud eelarveosa suurendada või vähemalt säilitada selle senine tase, rakendades samasugust põhimõtet olemasolevate rahastamisvahendite, poliitikameetmete ja prioriteetide suhtes;

116. kordab, et praeguse rahastamisvahendite struktuuri reform on vajalik suurema aruandekohustuse, läbipaistvuse ja avaliku järelevalve tagamiseks ning see suurendaks ka tõhusust, sidusust ja reageerimisvõimet, samuti mõjusust ja paindlikkust; on seisukohal, et reform võib suurendada ka kulutõhusust, vähendada kattuvusi ja huvide konflikte eri osalejate ja komisjoni talituste vahel ning aidata kaasa strateegia, programmitöö ja rakendamisega seotud praeguste probleemide lahendamisele;

117. tuletab meelde Euroopa Parlamendi tähtsat rolli kaasseadusandjana järgmise mitmeaastase finantsraamistiku määruuse puhul; kordab oma valmisolekut töötada koos komisjoni, Euroopa välisteenistuse ja nõukoguga, et muuta välisrahastamisvahendite struktuur optimaalseks; rõhutab siiski, et rahastamisvahendite igasuguse ümberstruktureerimise eesmärk peaks olema suurem läbipaistvus, aruandekohustus, mõjusust, sidusust ja paindlikkust; rõhutab, et neid eesmärke ei ole võimalik saavutada ilma juhtimisstruktuurita, mis võimaldab poliitilist kontrolli, on strateegiapõhine, kaasav ja usaldusväärne; rõhutab, et Euroopa Parlament ei nõustu ühegi rahastamisvahendite reformiga, kui puudub korralik juhtimisstruktuur; nõuab, et komisjon ja Euroopa välisteenistus esitaksid reformikava, mille alusel kehtestada nende rahastamisvahendite jaoks just selline juhtimisstruktuur; rõhutab lahknevusi vahekokkuvõtte järelduste ja komisjoni esitatud ettepanekute vahel praeguse struktuuri reformimiseks; toonitab lisaks, et tagatud peab olema liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi poolne tugev demokraatlik ja läbipaistev kontroll;

118. nõuab, et ELi usaldusfondid ja rahastamisvahendid paremini eelarvesse integreeritaks, et välisrahastamisvahendid oleksid läbipaistvamad ja nende üle saaks paremini demokraatlikku järelevalvet teha; tuletab meelde finantsmääruse viimase läbivaatamise raames sõlmitud kokkulepet Euroopa Parlamendi ja nõukoguga eelneva konsulteerimise kohta enne temaatiliste meetmete jaoks uue usaldusfondi loomist; palub peale selle, et komisjon esitaks parlamendile üksikasjaliku teabe kõigi oluliste ümberpaigutuste ja assigneeringute vabastamiste kohta, mis rubriigis 4 tehakse;

119. rõhutab, et ELi delegatsioonid võiksid koos liikmesriikidega aidata VKEdel kasutada neid rahastamisvahendeid selleks, et luua keskmises perspektiivis suhteid ELi ettevõtjate ja toetust saavate riikide majandusringkondade vahel;

120. rõhutab, et iga rahastamisvahendi olemasoluks on tingimata vajalikud selged ja sihtotstarbelised rahastamisvahendid ja eraldised, mis on mõeldud ELi välistegevuse eri sihtidele, eesmärkidele ja prioriteetidele, nagu demokraatia, inimõigused, õigusriik, kodanikuühiskonna toetamine, konfliktide lahendamine, nõrgad riigid, arengupoliitika ja vaesuse vähendamine, majanduslik ja sotsiaalne areng ning ELiga ühinemise eri etappides olevate riikide ja ELi naabruses asuvate riikide toetamine;

121. peab kiiduväärseks, et EL on pühendunud sellistele väärtustele nagu inimõigused, demokraatia ja kodanikuühiskonna toetamine, ning kiidab heaks eri sihid ja eesmärgid ning praeguste rahastamisvahendite spetsiifilise poliitilise ja strateegilise väärtuse; rõhutab, et reformiga ei tohiks kahjustada ühegi rahastamisvahendi poliitilisi eesmärke; mõistab eesmärkide ja rakendamise eripära ENI, IPA II ja EIDHRI puhul ning leiab seetõttu, et need peaksid jääma strateegiliste ja poliitiliste kaalutluste tõttu sõltumatuks;

122. tuletab meelde, et alates 2006. aastast on EIDHR olnud konkreetne väljendus ELi lubadusele toetada ja edendada demokraatiat ja inimõigusi kolmandates riikides ning on võimaldanud ELil sekkuda ilma valitsuste sekkumiseta registreeritud ja registreerimata valitsusväliste organisatsioonide toetuseks ning valdkondades, mida ELi liikmesriigid alati ei kata;

123. rõhutab vajadust kehtestada ühised sihid, sealhulgas vajadust tõhustada õigustel põhinevat lähenemisviisi ja süvalaiendada inimõigusi, et anda sisu ELi toimimise lepingu artiklile 21, milles nõutakse, et EL tugevdaks demokraatiat, inimõigusi ja õigusriigi põhimõtet kui välissuhete vajalikku eesmärki;

124. palub Euroopa välisteenistusel ja komisjonil tagada, et kõikide reformide osas toimub partnerriikidega selge teabevahetus;

125. nõuab kindlate ja järjepidevate hindamis- ja järelevalvemenetluste kehtestamist, mille abil on võimalik tagada kvalitatiivne ja kvantitatiivne hindamisanalüüs ning jälgida edusamme, mida tehakse seotud eesmärkide saavutamisel ELi rahastamise abil eri rahastamisvahenditest;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

126. rõhutab vajadust pikaajalise rahastamise prognoositavuse järele, kehtestades samal ajal paindlikult kasutatavad summad; kordab, et paindlikkus nõuab võimalust kanda rahalisi vahendeid ühest rahastamisvahendist teise; tuleb meelde, et välistegevuse eesmärkide saavutamiseks ettenähtud vahendeid ei saa suunata ümber muudele eesmärkidele, sealhulgas rände haldamisele ja sisejulgeolekule; rõhutab, et võimalus eraldamata vahendeid välistegevuse rahastamisvahendi üldeelarves üle kanda tuleks kehtestada 10 % ulatuses rahastamisvahendi esialgsetest assigneeringutest paindlike ja/või kiireloomuliste meetmete jaoks, säilitades samal ajal rahastamisvahendi poliitilised eesmärgid;

127. rõhutab, et riigile eraldatav abi ei tohiks sõltuda rändealastest kokkulepetest ELiga ning et rahastamist ei tohiks ümber suunata vaestelt riikidelt ja piirkondadelt Euroopasse rändajate päritoluriikidele või transiidiriikidele üksnes seetõttu, et need asuvad rändeteelel;

128. tuleb meelde raskuseid, mida abisaajad praegu kogevad rahastamisvahendite raames endale rahastamise kindlustamisel; nõuab menetluste lihtsustamist, halduskoormuse vähendamist ja võimaluse korral ühtlustatud menetluste vastuvõtmist komisjoni ja Euroopa välisteenistuse erinevate kaasatud talituste jaoks, ELi rahastamist taotlevate organisatsioonide jaoks ühtse kontaktpunkti loomist ning võimaluse korral digitaalsete lahenduste kasutamist eesmärgiga lihtsustada ja vähendada halduskoormust, kuid mitte eelarvealase järelevalve, jälgitavuse ja kontrolli arvelt;

129. rõhutab, et kõik komisjoni talitused ja Euroopa välisteenistus peavad tegema koostööd, võttes ELi välistegevuse rahastamise ajendiks rahastamisvahendi asemel poliitilised põhimõtted, et vältida lahknevusi, sidususe puudumist, tarbetuid kulusid, kattumist ja oskusteabe raiskamist ning saavutada ELi välistegevuse kui terviku jagatud sihid ja eesmärgid;

130. rõhutab vajadust strateegilisemate poliitiliste suuniste ning üldstrateegia ja kaasnevate dokumentide järele, mille töötavad koos välja ja mida jagavad kõik asjaomased komisjoni talitused ja Euroopa välisteenistus, mida haldab ja jälgib praegu veel loomata juhtimisstruktuur ning milles sätestatakse ELi välistegevuse sihid ja eesmärgid järgmiseks perioodiks ja viis, kuidas rahastamisvahendit nende saavutamiseks kasutatakse; nõuab sihtide ja eesmärkide kehtestamisel nii sise- kui ka välisekspertide kasutamist; soovib lisada kogu programmitöösse konfliktitundlikkuse analüüsi, poliitilise majandusanalüüsi ja riskihindamise ning leevendusmeetmed, mida võib asjaomaste riskide ilmumise korral paindlikult uuesti kasutada;

131. nõuab, et uuritaks võimalusi suurendada kooskõlastatust ja sidusust ELi liikmesriikide välisrahastamispoliitikaga, sealhulgas ühise programmitöö tõhustamise kaudu;

132. nõuab vabaihenduste rahastamisvõimaluste laiendamist, täpsustades kaasrahastamise nõuet ja pakkudes rohkem võimalusi teha sellest erandeid, pakkudes mitmeaastaseid partnerlusi ja tagades tegevuse jätkusuutlikkuse;

133. nõuab täiendatud nõudmisi kiiremaks otsuste vastuvõtmiseks, et suurendada ELi suutlikkust reageerida kiiresti arenevatele sündmustele;

134. toonitab, kui oluline on muuta ELi välistegevus nähtavamaks ja suurendada teadlikkust sellest – sealhulgas ELi strateegilise teabevahetuse tööühikute rakendamise abil – ning selle mõjust kogu maailmas; nõuab, et seda peetaks poliitiliseks eesmärgiks; rõhutab seetõttu kiireloomulist vajadust riigi- ja/või piirkonnapõhise strateegilise teabevahetuse järele ELi delegatsioonides ning märkimisväärselt suurema ELi delegatsioonide ja liikmesriikide vahelise kooskõlastamise ja teabe jagamise järele;

135. rõhutab, et ELi delegatsioonidel on võtmeroll kohalikus programmitöös, programmitöö järelevalves, vahendite väljamaksmisel ja abisaajate tuvastamisel, eelkõige inimõiguste kaitsjate ja tundlikes valdkondades tegutsevate kodanikuühiskonna organisatsioonide puhul; kordab, ELi delegatsioonid ei saa oma töö ja staatuse tõttu kolmandates riikides üksi rahastamisotsuste eest vastutada;

136. toonitab, et rahastamisvahenditega seotud programmitöös tuleb kaasata tihedalt asjaomaste riikide kodanikuühiskond ning et programmide väljatöötamine, kasutuselevõtt ja rakendamine peab põhinema suuremal määral deentraliseeritud koostööl, et luua kindlad ja kestvad partnerlussuhted, vastata elanikkonna konkreetsetele vajadustele ja võtta arvesse asjaomaste inimeste sotsiaalset tegelikkust;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

137. tuletab meelde, et teatavatel juhtudel täidetakse ELi poliitilisi sihte ja eesmärke, nagu inimõigused, õigusriigi põhimõte ja areng, paremini pigem mitme väiksema toetuse väljamaksimisega rohujuuretasandi organisatsioonidele kui ühele abisaajale suunatud üheainsa suurema rahastamispaketi kaudu;

138. rõhutab põhimõtte „rohkema eest rohkem“ ja tingimuslikkuse põhimõtte tähtsust; on seisukohal, et tuleks luua rangemad tingimuslikkuse mehhanismid, mille alusel saab riigi- või valitsusasutustele ja valitsusvälistele osalejatele antavat otsust eelarvetoetust peatada või võimaluse korral suunata see ümber kodanikuühiskonnale, juhul kui sellised institutsioonid ei järgi või täida eraldatud rahastamise eesmärke või rikuvad õigusriigi põhimõtet ja inimõigusi;

139. nõuab arenguabi kasutamisel erasektori investeeringute võimendamiseks läbipaistvust, aruandekohustust, kontrolli, arengualast täiendavust, arengu ja abi tõhususe põhimõtete järgimist ning ranged keskkonna-, inimõiguste ja sotsiaalseid tagatisi;

140. kutsub komisjoni üles kaaluma välisrahastamisvahenditest sihtotstarbeliste vahendite eraldamist kolmandate riikide tehnilisele abile ja koostööle nendega, eriti arengumaadega, et edendada nende liikmesust Wassenaari kokkuleppes, Austraalia grupis, raketitehnoloogia kontrollirežiimis ja tuumatarneriikide grupis, ning vältima kahesuguse kasutusega kaupade määruse praegu toimival uuestisõnastamisel inimõiguste rikkumist;

141. rõhutab, et tulevase struktuuri puhul on vaja nõuetekohast kontrolli ja tasakaalu, läbipaistvust, rakendamise kontrollimise õigust, sealhulgas parlamendi tõhustatud poliitilist panust strateegia osas ning kontrolli rakendamise üle, delegeeritud õigusaktide kasutamist temaatiliste prioriteetide läbivaatamiseks, kui need sisalduvad seadusandlike aktide lisades, ning oluliste täiendavate elementide, näiteks strateegiliste ja mitmeaastaste programmdokumentide vastuvõtmist;

142. on veendunud, et 2020. aasta järgne välisrahastamisvahendite põlvkond peab järgima siiruse ja ühtsuse eelarvepõhimõtteid;

143. on seisukohal, et vahekokkuvõtte ja eelarvekontrolli protsessid peaksid olema piisavalt ranged ja läbipaistvad, et tagada vahendite maksimaalne kasutamine ning võimaldada asjakohaseid kohandusi, kui tekib vajadus kasutussuutlikkust suurendada;

o

o o

144. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning nõukogule.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0120

Subsidaarsust ja proportsionaalsust käsitlevad 2015. ja 2016. aasta aruanded

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta resolutsioon subsidaarsust ja proportsionaalsust käsitlevate 2015. ja 2016. aasta aruannete kohta (2017/2010(INI))

(2019/C 390/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 5,
- võttes arvesse protokoll nr 1 riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus,
- võttes arvesse protokoll nr 2 subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta,
- võttes arvesse 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet parema õigusloome kohta ning institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe uusimat, 13. aprilli 2016. aasta versiooni ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu pädevate teenistuste vahel 22. juulil 2011 kokku lepitud praktilist korda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 4 rakendamiseks esimese lugemise kokkulepete korral,
- võttes arvesse oma 17. mai 2017. aasta resolutsiooni subsidaarsust ja proportsionaalsust käsitleva 2014. aasta aruande kohta ⁽²⁾ ja oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni subsidaarsust ja proportsionaalsust käsitlevate 2012.–2013. aasta aruannete kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse komisjoni 2015. aasta aruannet subsidaarsuse ja proportsionaalsuse kohta (COM(2016)0469) ning komisjoni 2016. aasta aruannet subsidaarsuse ja proportsionaalsuse kohta (COM(2017)0600),
- võttes arvesse komisjoni 2015. aasta aruannet Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide parlamentide suhete kohta (COM(2016)0471) ning komisjoni 2016. aasta aruannet Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide parlamentide suhete kohta (COM(2017)0601),
- võttes arvesse kõiki varasemaid komisjoni teatisi, mis käsitlevad vajadust parema õigusloome järele, et saavutada paremad tulemused ELi kodanike hüvanguks,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni presidendi 14. novembri 2017. aasta otsust subsidaarsuse, proportsionaalsuse ja „teeme vähem, aga paremini“ rakkerühma loomise kohta (C(2017)7810),
- võttes arvesse Euroopa Liidu parlamentide Euroopa Liidu asjade komisjonide konverentsi (COSAC) 19. juuni 2014. aasta, 14. novembri 2014. aasta, 6. mai 2015. aasta, 4. novembri 2015. aasta, 18. mai 2016. aasta, 18. oktoobri 2016. aasta ja 3. mai 2017. aasta poolaastaruandeid parlamentaarse kontrolliga seotud Euroopa Liidu menetluste ja tavade arengu kohta,
- võttes arvesse 5. veebruaril 2014 allkirjastatud Euroopa Parlamendi ja Regioonide Komitee koostöölepingut,
- võttes arvesse Regioonide Komitee 2015. aasta aruannet subsidaarsuse kohta,

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0210.

⁽³⁾ ELT C 58, 15.2.2018, lk 33.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse kodukorra artikleid 52 ja 132,
- võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ja põhiseaduskomisjoni arvamust (A8-0141/2018),
- A. arvestades, et 2015. ja 2016. aasta olid 2014. aasta novembris ametisse astunud Junckeri komisjoni esimesed kaks täistöoaastat; arvestades, et president Juncker võttis eesmärgi seada subsidiaarsus Euroopa demokraatliku protsessi keskmesse ning tagada subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete täielik kooskõla kogu õigusloomeprotsessi jooksul;
- B. arvestades, et 13. aprilli 2016. aasta uus institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe sisaldab kolme institutsiooni võetud kohustust austada ja rakendada subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid;
- C. arvestades, et komisjon sai 2015. aastal kaheksa põhjendatud arvamust, milles käsitleti kolme komisjoni ettepanekut; arvestades, et komisjonile esitati sel aastal kokku 350 dokumenti;
- D. arvestades, et komisjon sai 2016. aastal 65 põhjendatud arvamust, milles käsitleti 26 komisjoni ettepanekut; arvestades, et see on 713 % rohkem võrreldes 2015. aastal saadud kaheksa põhjendatud arvamusega ning on ühes kalendriaastas laekunud arvamuste hulga poolest kolmandal kohal alates subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli mehhanismi kasutuselevõttust 2009. aastal Lissaboni lepingu alusel (seda näitajat edestab põhjendatud arvamuste arv, mis esitati 2012. aastal (84) ja 2013. aastal (70)); arvestades, et komisjonile sel aastal esitatud dokumentide koguarv kasvas märkimisväärselt ehk 620 dokumendini;
- E. arvestades, et 19. mail 2015 võttis komisjon vastu parema õigusloome meetmete paketi, mis hõlmab ka paremat õigusloomet käsitlevaid uusi suuniseid, sealhulgas uuendatud suuniseid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse hindamiseks uute algatuste mõju hindamise käigus;
- F. arvestades 2015. aastal löi komisjon veebisaidi „Kergenda koormat – tee end kuuldavaks!“⁽⁴⁾ ning REFITi platvormi (tulemuslikuks ja tõhusaks õigusloomeks), millega anti sidusrühmadele täiendavad võimalused, et teavitada komisjoni olemasolevate regulatiivsete meetmete puudustest ning sealhulgas subsidiaarsuse ja/või proportsionaalsusega seotud küsimustest;
- G. arvestades, et 2015. aastal koostas Euroopa Parlamendi uuringuteenistus 13 esialgset hinnangut, ühe mõjuhinnangu parlamendi sisuliste muudatusettepanekute kohta ja viis läbi kuus mõju järelhindamist; arvestades, et lisaks sellele koostas ta neli aruannet Euroopa mõõtme puudumise maksumuse kohta ja kaks Euroopa lisaväärtuse hinnangut; arvestades, et 2016. aastal koostas Euroopa Parlamendi uuringuteenistus 36 esialgset hinnangut, ühe mõjuhinnangu parlamendi sisuliste muudatusettepanekute kohta ja viis läbi 14 Euroopa tasandi mõju järelhindamist; arvestades, et lisaks sellele koostas ta seitse aruannet Euroopa mõõtme puudumise maksumuse kohta ja viis Euroopa lisaväärtuse hinnangut;
- H. arvestades, et liidu seadusandlike aktidega delegeeritakse volitusi siis, kui on vaja paindlikkust ja tõhusust, mida seadusandliku tavamenetlusega ei ole võimalik saavutada; arvestades, et reguleeritava valdkonna põhinormide kehtestamine üksnes seadusandja pädevuses;
- I. arvestades, et subsidiaarsus ja proportsionaalsus on olulised mõju hindamisel ja järelhindamisel, mille käigus vaadeldakse, kas ELi tasandi meetmed on vajalikud, kas nende eesmärgi saab muude vahenditega tulemuslikumalt saavutada ning kas meetmete tõhusus, tulemuslikkus, sidusus, asjakohasus ja ELi lisaväärtus vastavad ootustele;
- J. arvestades, et 2014. aastal avaldasid kolme riigi parlamendikojad (Taani Folketing, Madalmaade Parlamendi Teine Koda ja Ühendkuningriigi Parlamendi Ülemkoda) aruanded, mis sisaldasid üksikasjalikke ettepanekuid selle kohta, kuidas tugevdada riikide parlamentide rolli otsustusprotsessis;

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/simplification/consultation/contributions_et.htm.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

1. tuletab meelde, kui olulised on subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse aastaaruanded, mille koostab komisjon; märgib, et komisjoni 2015. ja 2016. aasta aruanded on üksikasjalikumad ja põhjalikumad kui eelnevate aastate aruanded;
2. rõhutab, kui oluline on, et Euroopa Liit võtaks meetmeid ainult juhul, kui ta saab väärtust lisada, et vähendada nn demokraatia defitsiiti;
3. rõhutab, et subsidiaarsus ja proportsionaalsus on aluspõhimõtted, mida ELi institutsioonid peavad ELi pädevust rakendades arvesse võtma, et tagada liidu meetmete lisaväärtus; tuletab meelde, et nende põhimõtetega soovitakse tõhustada liidu toimimist, tagades, et liidu tasandi meetmed on vajalikud, meetmete eesmärke ei saa liikmesriigid üksi nõuetekohaselt saavutada, meetmete laad ja sisu ei lähe aluslepingute eesmärki saavutamiseks vajalikust kaugemale ning meetmeid võetakse alati kõige sobivamal valitsustasandil; juhib tähelepanu asjaolule, et neid põhimõtteid on võimalik ELi-vastastel eesmärkidel väärkasutada, ning rõhutab, et ELi institutsioonid peaksid olema tähelepanelikud, et seda ohtu vältida ja selle vastu võidelda;
4. tuletab meelde, et subsidiaarsus on liitude aluspõhimõte ning juriidiliselt määratlemata mõiste, mis peaks järelikult sõltuma poliitilisest tõlgendusest;
5. mõistab, et subsidiaarsuse põhimõtet ei saa kasutada aluslepingute alusel liidule antud volituste tõlgendamiseks;
6. on seisukohal, et subsidiaarsust ja selle kontrolli käsitlev arutelu peaks toimuma kodanike järjest suurema nõudmise taustal, et liit lahendaks sellised olulised üleilmsed probleemid nagu näiteks maailmajagudevahelised rahavood, julgeolek, ränne ja kliimamuutused;
7. väljendab heameelt asjaolu üle, et 25. märtsil 2017 vastu võetud Rooma deklaratsiooni lisati viide subsidiaarsusele; on seisukohal, et subsidiaarsusel peaks olema ELi tulevikku käsitlevas arutelus oluline koht;
8. juhib tähelepanu algatusele, millest teatas komisjoni president Jean-Claude Juncker oma 2017. aasta kõnes olukorrast Euroopa Liidus ja mille eesmärk oli luua subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja „teeme vähem, aga paremini“ rakkerühm, mida juhib komisjoni asepresident Frans Timmermans; tuletab meelde, et Euroopa Parlament oli seisukohal, et komisjoni loodud rakkerühmas osalemine kahjustaks Euroopa Parlamendi institutsioonilist rolli ja positsiooni Euroopa Liidu ainsa otse valitud institutsioonina, kes esindab liidu tasandil kodanikke ja teostab poliitilist kontrolli komisjoni üle, ning otsustas seetõttu rakkerühmas osalemise kutse tagasi lükata;
9. võtab teadmiseks meetodika, mida komisjon on rakendanud 2015. ja 2016. aasta aruannetes, milles kasutatakse statistikat, et liigitada ettepanekute paketi kohta esitatud liikmesriikide parlamentide põhjendatud arvamused üheks põhjendatud arvamuseks, mitte põhjendatud arvamusteks iga üksiku ettepaneku kohta;
10. peab kiiduväärseks, et liikmesriikide parlamentide 2016. aastal esitatud põhjendatud arvamuste arv (65) on alates ajast, mil Lissaboni lepinguga kehtestati subsidiaarsuse kontrolli mehhanism, kolmas suurim kalendriaasta jooksul esitatud põhjendatud arvamuste arv; märgib, et võrreldes 2015. aastaga, mil esitati kaheksa põhjendatud arvamust, on nende arv järsult suurenenud (713 %); märgib, et komisjonile poliitilise dialoogi raames esitatud arvamuste arv on samuti märkimisväärselt suurenenud – 350-lt 620-le; rõhutab, et need suundumused ilmsesid seadusandliku tegevuse vähenemise taustal, mis näitab ka seda, et liikmesriikide parlamentide osalemine on võrreldes varasemate aastatega suurenenud; väljendab heameelt liikmesriikide parlamentide märkimisväärse huvi üle ELi otsustusprotsessi vastu;
11. väljendab heameelt selle üle, et põhjendatud arvamusi esitanud liikmesriikide parlamendikodasid on rohkem (26 parlamendikoda 41st 2016. aastal, võrreldes kaheksaga 2015. aastal); märgib, et poliitilise dialoogi ja põhjendatud arvamuste raames aktiivsed parlamendikodad erinevad märkimisväärselt; rõhutab, et liikmesriikide parlamendid on endiselt huvitatud rohkem ELi õigusaktide sisu mõjutamisest kui selliste olukordade kindlakstegemisest, kus probleemiks võib olla subsidiaarsus; märgib, et liikmesriikide parlamentide õigus jälgida subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimist hõlmab ka õigust paluda Euroopa seadusandjal tegutseda vajaduse korral Euroopa tasandil;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

12. tunnustab tööd, mida on teinud mõjuhindamiskomitee ja alates 2015. aasta juulist selle ülesanded üle võtnud õiguskontrollikomitee; märgib, et mõjuhindamiskomitee ja õiguskontrollikomitee leidsid 2015. aastal läbivaadatud mõjuhindangute puhul, et 23 % nendest vajas täiustamist kas subsidiaarsuse või proportsionaalsuse põhimõtte või mõlema põhimõtte seisukohast; märgib, et 2016. aastal pidas õiguskontrollikomitee mitterahuldavaks 15 % mõjuhindangutest; väljendab heameelt asjaolu pärast, et need osakaalud on eelnevate aastatega võrreldes vähenenud; rõhutab, et komisjon vaatas kõik asjaomased mõjuhindangud läbi, võttes arvesse õiguskontrollikomitee analüüsi;

13. märgib, et parema õigusloome tegevuskava rakendamine on ajendanud komisjoni töötama välja tõhusamaid institutsiooniseid vahendeid ja menetlusi, et vältida subsidiaarsuse põhimõtte rikkumist; rõhutab, et mõjuhindangud on põhiline vahend subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimise tagamiseks ning aruandekohustuse suurendamiseks; rõhutab eelkõige õiguskontrollikomitee rolli ja väljendab heameelt asjaolu üle, et komitee kvaliteedikontroll käsitleb nüüd ka subsidiaarsust ja proportsionaalsust; rõhutab siiski, et õiguskontrollikomitee sõltumatust võiks veelgi suurendada;

14. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon võttis 2015. aasta mais vastu uue parema õigusloome paketi, millega tagatakse, et ELi õigusaktid teenivad üldsuse huve tulemuslikumalt ja kindlustavad subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete terviklikuma järgimise, mis aitab omakorda suurendada ELi otsustusprotsessi läbipaistvust; leiab, et uus parema õigusloome raamistik peaks olema Euroopa Liidu jaoks vahend, mille abil tegutseda täielikus kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega; rõhutab eeltoodule vaatamata, et kuigi sellega tuleks näha ette kõnealuste põhimõtete järgimise hindamine, millega tagatakse, et liit võtab meetmeid ainult juhul, kui ta lisab väärtust, ei tohiks see põhjustada tarbetuid viivitusi asjaomaste õigusaktide vastuvõtmisel;

15. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon avaldas 24. oktoobril 2017 teatise „Paremad lahendused parema õigusloome tegevuskava paremaks täitmiseks“, milles on märgitud komisjoni jõupingutusi suurendada läbipaistvust, õiguspärasust ja vastutust oma töös parema õigusloome valdkonnas, eelkõige seoses konsultatsiooniprotsessi ja sidusrühmade võimalusega esitada tagasisidet ettepanekute kohta;

16. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon võttis 2015. aastal uute poliitikaalgatuste jaoks kasutusele uued konsultatsiooni- ja tagasisidemehhanismid;

17. rõhutab, kui tähtis on seadusandlike algatuste vajadust ja nende mõju kõigile olulistele valdkondadele (majandus-, keskkonna- ja sotsiaalvaldkond) piisavalt selgitada, et järgida subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid;

18. toetab komisjoni eesmärki korraldada enne võimalike seadusandlike muudatuste kaalumist kõigepealt hindamine; leiab seetõttu, et Euroopa Liit ja liikmesriikide ametiasutused peaksid tegema tihedat koostööd, et tagada parem järelevalve, mõõtmine ja hindamine seoses ELi õigusloome tegeliku mõjuga kodanikele, majandusele, sotsiaalstruktuurile ja keskkonnale;

19. väljendab heameelt selle üle, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon allkirjastasid 2016. aastal uue institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe; tuletab meelde, et komisjoni eesmärk on selgitada seletuskirjas oma ettepanekute põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete seisukohast; väljendab heameelt selle üle, et komisjon on institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppega võtnud endale kohustuse teha oma seadusandlike ja muude kui seadusandlike ettepanekute mõjuhindangud liikmesriikide parlamentidele kättesaadavaks; tuletab meelde, et selles kokkuleppes rõhutatakse ka, et seadusandlik menetlus peab olema läbipaistvam ja et liikmesriikide parlamentidele esitatav teave peab võimaldama neil täielikult kasutada aluslepingutega antud õigusi;

20. kutsub liikmesriikide parlamente üles märkima algusest peale selgelt, et nende esitatud dokument on põhjendatud arvamus aluslepingute protokoll nr 2 kohaselt, ning märkima ka seadusandliku(d) ettepaneku(d), millele selles viidatakse, selgelt põhjendama, miks leitakse, et ettepanekuga rikutakse subsidiaarsuse põhimõtet, lisama lühikokkuvõtte argumentidest ning järgima kaheksa nädala pikkust tähtaega asjaomase seadusandliku akti eelnõu edastamise kuupäevast; märgib, et see hõlbustab põhjendatud arvamuste õigeaegset ja nõuetekohast käsitlemist kõikide asjaomaste institutsioonide poolt;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

21. on seisukohal, et pärast Lissaboni lepingu vastuvõtmist on liikmesriikide parlamentide osalemine ELi seadusandlikes menetlustes märkimisväärselt suurenenud, millele on kaasa aidanud suhete loomine teiste liikmesriikide parlamentidega; kutsub liikmesriikide parlamente üles jätkama ja veelgi tugevdama parlamentidevahelisi suhteid, muu hulgas kahepoolselt, kuna see võimaldab tõhustada koostööd liikmesriikide vahel, ning pidama seejuures silmas demokraatlikku Euroopa nägemust, kui liit saab väärtust lisada, ja solidaarsuse vaimu, tuginedes õigusriigile ja põhiõigustele; rõhutab, et need suhted võivad hõlbustada parimate tavade vahetamist subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamise valdkonnas;

22. väljendab heameelt asjaolu üle, et Euroopa Parlament täidab seoses subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse mehhanismidega aina enam ja korrapärasemalt liikmesriikide parlamentide koostööpartneri ja vahendaja rolli; on seisukohal, et liikmesriikide parlamentidega peetava poliitilise dialoogi tõhustamine võib aidata ratsionaliseerida subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kontrolli, sest seadusandlike ettepanekute sisule pööratakse rohkem tähelepanu;

23. juhib tähelepanu asjaolule, et 2016. aastal esitasid 11 liikmesriigi parlamendi 14 koda põhjendatud arvamuse ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv, millega muudetakse 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (COM(2016)0128), ja sellega saavutati aluslepingute protokoll nr 2 artikli 7 lõike 2 kohaselt nõutud künnis ehk kolmandik häältest, et algatada nn kollase kaardi menetlus; tuletab meelde, et liikmesriikide parlamentide esitatud argumentide teemal toimus Euroopa Parlamendis komisjoni osavõtul laialdane arutelu; märgib, et komisjon vahetas liikmesriikide parlamentidega mõtteid COSACi raames; märgib, et komisjon esitas teatise, milles põhjendati ulatuslikult ettepanekuga jätkamist⁽⁵⁾; leiab, et vaatamata mõnede liikmesriikide parlamentide tõstatatud mureküsimustele, täitis komisjon teatise esitatud argumente arvestades kohustust oma otsust põhjendada;

24. märgib, et komisjoni eespool nimetatud ettepaneku kohta saatsid poliitilise dialoogi raames arvamuse seitse parlamendikoda ning nendes leiti peamiselt, et ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega; märgib, et Regioonide Komitee subsidiaarsuse eksperdirühm leidis, et ettepaneku eesmärki on võimalik paremini saavutada ELi tasandil;

25. tuletab meelde, et nn kollase kaardi menetlus on varem algatatud kaks korda (2012. ja 2013. aastal), mis koos kõnealuse uue kollase kaardi menetlusega tõendab, et süsteem toimib ja et liikmesriikide parlamendid saavad hõlpsasti ja õigel ajal osaleda subsidiaarsuse arutelus, kui nad seda soovivad; on seisukohal, et suurem teadlikkus liikmesriikide parlamentide rollist ja nende parem koostöö võivad subsidiaarsuse eelkontrolli parandada;

26. tuletab meelde, et kooskõlas aluslepingute protokoll nr 2 artikliga 7 peaksid ELi institutsioonid liikmesriigi parlamendi või liikmesriigi parlamendi koja esitatud põhjendatud arvamust arvesse võtma; märgib, et mõned liikmesriikide parlamendid on varem väljendanud pettumust seoses vastustega, mille komisjon on andnud nn kollase kaardi menetluse algatamise juhtudel; märgib siiski, et komisjon on kehtestanud menetlused, millega tagatakse, et liikmesriikide parlamentidele antakse nende mureküsimuste asjus õigeaegselt sisulised ja poliitilised vastused; palub, et komisjon edastaks põhjendatud arvamustele antavad vastused süstemaatiliselt Euroopa Parlamendile;

27. võtab teadmiseks muudatusettepanekud, mida on esitanud mõned liikmesriikide parlamendid subsidiaarsuse kontrolli mehhanismi kohta; väljendab heameelt COSACi järelduse üle, et kõik subsidiaarsuse kontrolli mehhanismi täiustused ei peaks kaasa tooma aluslepingu muutmist; märgib, et aluslepingu või selle protokollide muutmist oleks vaja selleks, et pikendada kaheksa nädala pikkust tähtaega, mille jooksul liikmesriikide parlamendid võivad põhjendatud arvamusi esitada; tuletab sellega seoses meelde kirja, mille komisjoni president ja asepresident saatsid liikmesriikide parlamentide esimeestele 1. detsembril 2009. aastal ja mis käsitles subsidiaarsuse kontrolli mehhanismi kohaldamise praktilist korda ning milles komisjon märkis, et liikmesriikide parlamentide suvepuhkuste arvessevõtmiseks jäetakse protokollis nr 2 osutatud tähtaja kindlaksmääramisel augustikuu välja; tuletab meelde mõnede liikmesriikide parlamentide ettepanekut, et komisjon peaks kaaluma ka võimalust jätta kaheksa nädala pikkuse tähtaja arvutamisest välja liikmesriikide parlamentide detsembri puhkus;

28. rõhutab, et õigusaktide vastuvõtmine eeldab ülekaaluka enamuse nõusolekut nõukogus, mis koosneb kõikide liikmesriikide ministritest, kes peaksid andma aru oma riigi parlamendile;

⁽⁵⁾ Komisjoni 20. juuli 2016. aasta teatis töötajate lähetamise direktiivi muutmise direktiivi käsitleva ettepaneku kohta seoses subsidiaarsuse põhimõttega vastavalt protokollile nr 2 (COM(2016)0505).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

29. märgib, et on juba olemas mitmed vahendid, mis võimaldavad liikmesriikide parlamentidel ja kodanikel õigusloomeprotsessi igas etapis osaleda, tagades subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimise kontrolli; kutsub seetõttu üles täiel määral kasutama olemasolevaid vahendeid, vältides võimaluse korral veelgi keerukamate haldusstruktuure ja pikaajaliste menetluste loomist ajal, mil ELil on raskusi end kodanikele mõistetavaks tegemisega, pidades alati silmas eesmärki austada ja kaitsta nende õigusi ja huve; kutsub liikmesriike üles korraldama teabekampaaniaid ja asjakohaseid seminare, et anda kodanikele täpset teavet võimaluste kohta osaleda õigusloomeprotsessi igas etapis;
30. rõhutab, et õigusaktid peavad olema arusaadavad ja selged, et võimaldada asjaomastel isikutel mõista oma õigusi ja kohustusi, sealhulgas asjakohaseid aruandlus-, järelevalve- ja hindamisnõudeid, vältides samal ajal ebaproportsionaalseid kulusid, ning ühtlasi peavad need olema praktikas rakendatavad;
31. rõhutab, et on oluline edendada juurdepääsu komisjoni koostatud mõjuhinnangutele ja tegevuskavadele, osaleda komisjoni ja/või Euroopa Parlamendi korraldatavates avalikes ja/või sidusrühmadega peetavates konsultatsioonides ning teha ettepanekuid, kasutades REFITi platvormi „Kergenda koormat: ettepanekud“; juhib sellega seoses tähelepanu veebisaidi ning 2016. aastal jõustunud tulemusliku ja tõhusa õigusloome programmi (REFIT) sujuvale toimimisele;
32. tuletab meelde, et vaja on täiustada praeguseid koostöövorme ja luua võimalused IPEXi platvormi parandamiseks, et suurendada liikmesriikide parlamentide teadlikkust nende rollist subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kontrollimisel, aidata neil tõhusamalt tegeleda varajase hoiatamise süsteemi raames saadud teabega ning parandada nende koostööd ja koordineerimist; kutsub liikmesriikide parlamente üles avaldama arvamust komisjoni ettepanekute kohta, mis on kõik igal ajal konsulteerimiseks kättesaadavad siseandmebaasis CONNECT; tuletab meelde, et kogu teave on kättesaadav platvormi REGPEX kaudu;
33. kutsub liikmesriikide ja piirkondade parlamente üles arendama edasi oma suhteid Regioonide Komiteega, millel on 12 eksperdist koosnev rühm, kes uurib seadusandlikke ettepanekuid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete seisukohast;
34. väljendab heameelt mõnede liikmesriikide parlamentide huvi üle täita Euroopa asjades positiivsemat ja ennetavamat osa nn rohelise kaardi menetluse kasutamise teel; märgib, et liikmesriikide parlamendid on selle menetluse korra asjus erinevatel seisukohtadel; leiab, et mitteametlik mehhanism, mis tugineb parlamentidevahelisele koostööle, võib aidata tõhustada poliitilist dialoogi liikmesriikide parlamentidega;
35. märgib eespool toodut arvesse võttes, et 2015. aastal kirjutasid 20 parlamendikoda ühiselt alla esimesele nn rohelise kaardi algatusele toidujäätmete kohta või toetasid seda ning et 2016. aasta juulis kirjutasid üheksa parlamendikoda ühiselt alla teisele nn rohelise kaardi algatusele, millega kutsuti komisjoni üles esitama seadusandlikku ettepanekut, millega rakendatakse Euroopa tasandil ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtted; märgib, et esimese nn rohelise kaardi algatuse mõnda ettepanekut kajastati läbivaadatud ringmajanduse paketi, mille komisjon võttis vastu 2015. aasta detsembris; leiab seetõttu, et liikmesriikide parlamentidel on juba konstruktiivne osa institutsioonilises raamistikus ja et praegu ei ole vaja luua uusi institutsioonilisi ja haldusstruktuure, mis muudaksid kogu protsessi tarbetult keeruliseks;
36. märgib, et 2016. aastal teavitasid mõned piirkondlikud parlamendid komisjoni otse oma arvamustest teatavate komisjoni ettepanekute kohta; märgib, et komisjon on asjakohasel juhul nende seisukohti arvestanud; tuletab meelde, et protokoll nr 2 artikli 6 kohaselt on iga liikmesriigi parlamendi või selle koja ülesanne vajaduse korral konsulteerida seadusandlike volitusi omavate piirkondlike parlamentidega;
37. võtab teadmiseks Euroopa Liidu Kohtu 2015. ja 2016. aasta kohtupraktika subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse valdkonnas; rõhutab, et kohus on leidnud, et subsidiaarsust käsitleva põhjendamiskohustuse järgimist ELi seadusandja poolt tuleks hinnata mitte üksnes vaidlustatud akti sõnastusest lähtudes, vaid võttes arvesse ka selle konteksti ja konkreetse juhtumi asjaolusid, ning et esitatud teave peaks olema piisav ning liikmesriikide parlamentidele, kodanikele ja kohtutele mõistetav; rõhutab lisaks, et proportsionaalsuse põhimõtte kohta kinnitas kohus, et ELi seadusandjale peab võimaldama ulatuslikku kaalutusõigust valdkondades, mis hõlmavad poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning mille raames ta peab andma keerulisi hinnanguid;
38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0174

Valgevene

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Valgevene kohta (2018/2661(RSP))

(2019/C 390/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ja soovitusi Valgevene kohta,
 - võttes arvesse Valgevenes 11. septembril 2016. aastal toimunud parlamendivalimisi, 11. oktoobril 2015. aastal toimunud presidendivalimisi ja 18. veebruaril 2018. aastal toimunud kohalikke valimisi,
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pressiesindaja 20. veebruari 2018. aasta avaldust kohalike valimiste kohta Valgevenes,
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pressiesindaja 25. märtsi 2018. aasta avaldust arengute kohta vabaduse päeva eel ja selle ajal,
 - võttes arvesse nõukogu järeldusi Valgevene kohta, eriti 15. veebruari 2016. aasta järeldusi, millega tühistati 170 üksikisiku ja kolme Valgevene äriühingu suhtes kohaldatavad sanktsioonid ja sätestati poliitilise dialoogi raamistik ning ELi ja Valgevene suhete tingimused, et arendada välja positiivsem tegevuskava, eelkõige seoses demokraatlike reformidega,
 - võttes arvesse 24. novembri 2017. aasta idapartnerluse tippkohtumise järeldusi ja 2020. aastaks 20 eesmärgi kinnitamist, mille eesmärk on anda kodanike jaoks tulemusi,
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni liikme Johannes Hahni visiiti Valgevenesse 2018. aasta jaanuaris ning käimasolevaid läbirääkimisi ELi ja Valgevene partnerluse prioriteetide üle,
 - võttes arvesse välisasjade nõukogu otsust pikendada ühe aasta võrra, kuni veebruarini 2019, järelejäänud piiravaid meetmeid Valgevene vastu, sh relvaembargot, siserepressioonideks kasutada võidavate kaupade ekspordikeeldu ning nelja isiku varade külmutamist ja neile kehtestatud reisikeeldu; nimetatud isikud on loetellu kantud seoses kahe opositsioonipoliitiku, ühe ärimehe ja ühe ajakirjaniku seni lahendamata kadumisega 1999. ja 2000. aastal,
 - võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja kõiki inimõiguste konventsioone, millega Valgevene on ühinenud,
 - võttes arvesse Valgevene inimõiguste olukorraga tegeleva ÜRO eriraportööri 28. märtsi 2018. aasta avaldust,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 135 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 4,
- A. arvestades, et pärast 2015. aasta presidendivalimisi ja 2016. aasta parlamendivalimisi korraldati Valgevenes 18. veebruaril 2018. aastal kohalikud valimised; arvestades, et OSCE demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo (ODIHR) ning Veneetsia komisjoni pikaajalistele soovitustele valimisi käsitlevate õigusaktide ja protsesside valdkonnas ei ole Valgevenes tähelepanu pööratud; arvestades, et 2018. aasta veebruaris toimunud kohalikud valimised vaid kinnitasid välisriikide diplomaatliste ja Valgevene vaatlajate sõnul neid puudusi;

Neljapäev, 19. aprill 2018

- B. arvestades, et 2016. aasta veebruaris tühistas EL enamiku Valgevene ametnike ja juriidiliste isikute vastaseid piiravaid meetmeid hea tahte märgina, mille eesmärk oli ergutada Valgevenet parandama oma olukorda inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi valdkonnas;
- C. arvestades, et EL on korduvalt nentinud, et põhivabaduste, õigusriigi ja inimõiguste austamine on Euroopa Liidu ja Valgevene suhete parandamise ja edasise arengu selge eeltingimus; arvestades, et olukord riigis jääb siiski endiselt probleemiks, kuna selles vallas on märgata vaid väga piiratud esialgseid samme;
- D. arvestades, et kauaoodatud põhiseaduslike ja seadusandlike reformide elluviimine, mis võimaldaks tõelise demokraatia arengut, on edenenud oodatust aeglasemalt;
- E. arvestades, et valimisreformi ei ole püütudki läbi viia ning nagu 2018. aasta veebruaris toimunud kohalikud valimised näitasid, esineb endiselt palju tõsiseid puudusi ja menetluslike eeskirjade eiramisi, mis hõlmavad ka piiravat õigusraamistikku poliitiliste õiguste valdkonnas kõigis valimiskampaania etappides ning probleeme valimiste vaatlemisel, hääletamisel ja häälte lugemisel; arvestades, et alates 1994. aastast ei ole Valgevenes toimunud vabu ja õiglasi valimisi;
- F. arvestades, et rahvusvahelisi vaatelejaid ei kutsutud kohalikke valimisi vaatlema, samal ajal kui Valgevene vaatejad kogusid omalt poolt konkreetseid tõendeid massiliste püüete kohta suurendada kogu riigis kunstlikult valimisaktiivsust ja nn karussellhääletamise kohta, kusjuures viimast kasutati üle paljude aastate esimest korda;
- G. arvestades, et jätkub hirmutav tegevus, sealhulgas arvukad sõltumatute ja opositsiooni aktivistide, poliitikute ja ajakirjanike kinnipidamised; arvestades, et taas kord ei lastud silmapaistvatel opositsiooniliikmetel ning demokraatia ja inimõiguste kaitsjatel osaleda Minskis 25. märtsil 2018. aastal Valgevene sõltumatuse väljakuulutamise 100. aastapäeva tähistamiseks toimunud sanktsioneerimata meeleavaldusel või vahistati nad meeleavalduse ettevalmistamisel ja käigus, kuigi enamik neist vabastati hiljem süüdistust esitamata;
- H. arvestades, et kaks poliitvangi, Mihhail Žamtužnõ ja Zmitser Palijenka, viibivad endiselt vahi all;
- I. arvestades, et Euroopa Parlament on toetanud Valgevene kodanikuühiskonda aastaid, andes muu hulgas 2004. aastal Sahharovi auhinna Valgevene Ajakirjanike Liidule ja 2006. aastal Aljaksandr Milinkevitšile;
- J. arvestades, et 2018. aasta vabaduse päeva sündmused näitavad taas kord, et Valgevene valitsus ei kavatse loobuda oma vanast poliitikast represserida massiliselt kodanikke, kes üritavad kasutada põhiseaduses ja rahvusvahelistes lepingutes sätestatud õigusi;
- K. arvestades, et 24. jaanuaril 2018. aastal blokeeris infoministeerium meelevaldselt juurdepääsu peamisele sõltumatule uudistesaidile Charter97.org Valgevene territooriumil; arvestades, et sõltumatute blogijate suhtes on algatud kriminaalmenetlusi; arvestades, et meediaseaduse muudatused tekitaksid vastuvõtmise korral uue ja märkimisväärse ohu sõnavabadusele riigis;
- L. arvestades, et Valgevene võttis 25. oktoobril 2016 vastu oma esimese riikliku inimõiguste tegevuskava, mis kiideti heaks Valgevene ministrite nõukogu resolutsiooniga ja milles määratakse põhimõtteliselt kindlaks tegevussuunad riigi inimõigustealaste kohustuste täitmiseks;
- M. arvestades, et Valgevene on ainuke Euroopa riik, kus ikka veel viiakse täide surmanuhtlusi; arvestades, et Valgevene inimõiguste olukorraga tegelev ÜRO eriraportöör on märkinud, et sõltumatu kohtusüsteemi ja õiglase kohtumõistmise puudumise tõttu võib surmanuhtluste määramist Valgevenes pidada väga vaieldavaks;
- N. arvestades, et EL ja Valgevene peavad praegu läbirääkimisi spetsiaalselt väljatöötatud partnerluse prioriteetide üle, mille peamised huvivaldkonnad on majandusareng ja moderniseerimine, institutsioonide ja hea valitsemistava tugevdamine, ühenduvus ja inimestevahelised kontaktid; arvestades, et Valgevene valitsus on korduvalt väitnud, et taotleb suhete normaliseerimist ELiga, järelejäänud sanktsioonide ja viisanõude kaotamist; arvestades siiski, et selles valdkonnas on tingimata vaja Valgevene-poolset poliitilist tahet ja pühendumist demokraatlikele väärtustele, õigusriigi põhimõttele ja põhivabadustele;

Neljapäev, 19. aprill 2018

1. toetab ELi kaalutletud poliitikat Valgevene suhtes, tingimusel et selle eelduseks on konkreetsed sammud demokratiseerimise suunas ning põhivabaduste ja inimõiguste täielik austamine Valgevene ametivõimude poolt;
2. märgib nõrdimusega, et hoolimata varasematest üleskutsetest ei ole rakendatud pärast 2015. aasta presidendivalimisi ja 2016. aasta parlamendivalimisi antud OSCE ODIHRI ja Veneetsia komisjoni soovitusi, mida tuli rakendada enne 2018. aasta kohalike valimisi; kutsub Valgevene ametivõime üles jätkama viivitamata ja koostöös rahvusvaheliste partneritega oma tööd põhjalike valimisreformidega laiemal demokratiseerimisprotsessi raames;
3. mõistab hukka ajakirjanike ja sõltumatu meedia ahistamise Valgevenes pärast kohalike valimisi, muu hulgas Belsat TV ajakirjaniku Andrus Kozeli brutaaalse kohtlemise ja seadusevastase kõrvaldamise valimisjaoskonnast ning uudisteportaali Charter97 blokeerimise;
4. nõuab tungivalt, et Valgevene ametivõimud viivitamata ja tingimisi esitamata lõpetaksid peamise sõltumatu uudistesaidi Charter97.org blokeerimise, loobuksid meediaseaduse muudatustest, mis vastuvõtmise korral ohustaksid sõnavabadust, ja lõpetaksid väljendusvabadust kasutavate sõltumatute blogijate tagakiusamist;
5. märgib, et demokraatliku opositsiooni esindajate arv ringkonna tasandi valimisjaoskondades oli võrreldes esitatud taotluste arvuga ebaproportsionaalselt väike;
6. väljendab nõrdimust seoses korduvate keeldumistega registreerida demokraatlikke opositsioonierakondi; nõuab piirangute tühistamist ja registreerimismenetluste lihtsustamist poliitiliste erakondadele Valgevenes; rõhutab, et kõigil erakondadel tuleb lubada poliitiliselt piiranguteta tegutseda, eriti valimiskampaaniate ajal; nõuab, et tunnistataks kehtetuks Valgevene karistusseadustiku artikkel 193/1, millega kriminaliseeritakse osalemine registreerimata organisatsioonide tegevuses;
7. väljendab kahetsust seoses Valgevene ametivõimude ebaproportsionaalse reaktsiooniga opositsiooni esindajate katsele korraldada 25. märtsil 2018 vabaduse päeva tähistamiseks sanktsioneerimata üritus, mis tõi kaasa kümnete inimeste, sealhulgas opositsiooniliidrite ja endiste presidendikandidaatide Mikalai Statkevitsi ja Uladzimir Njakljajevi vahistamise; toonitab veel kord, et kogunemise ja ühinemisevabadus on põhilised inimõigused; rõhutab, et mis tahes tõsised tagasilöögid demokraatiale ja põhivabaduste austamisele, sealhulgas poliitiliste vangide arvu suurenemine, peaksid alati põhjustama ELi ühemõttelise reaktsiooni suhetes Valgevenega;
8. nõuab tungivalt, et vabastataks kaks kodanikuühiskonna aktivisti, Mihhail Žamtsužnõ ja Zmitser Palijenka, keda peetakse kinni poliitilistel põhjustel, ning rehabiliteeritaks kõik endised poliitvangid ja taastataks nende kodaniku- ja poliitilised õigused;
9. kordab oma üleskutset Valgevene ametivõimudele tagada kõikides olukordades demokraatlike põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste järgimine vastavalt inimõiguste ülddeklaratsioonile ning Valgevene poolt ratifitseeritud rahvusvahelistele ja piirkondlikele inimõigusi käsitlevatele õigusaktidele;
10. juhib tähelepanu asjaolule, et põhivabaduste austamine on üks toimiva demokraatia põhielemente; nõuab tungivalt, et Valgevene ametivõimud osaleksid konstruktiivses ja avatud dialoogis demokraatliku opositsiooni ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega, eesmärgiga kindlustada kodanikuabadused ja -õigused, eelkõige rahumeelse kogunemise, ühinemise- ja sõnavabadus, ning tagada raamistik vaba ja sõltumatu meedia jaoks;
11. kordab tungivalt oma üleskutset, et esimese sammuna surmanuhtluse täieliku kaotamise teel ühineks Valgevene surmanuhtlusele kuulutatud üldise moratooriumiga; tuletab meelde, et surmanuhtlus on ebainimlik ja alandav karistus, sellel ei ole tõendatud heidutavat mõju ja see muudab õigusemõistmise vead pöördumatuks; märgib kahetsusega, et 2018. aastal on Valgevene kohtud määranud karistuseks uusi surmanuhtlusi;

Neljapäev, 19. aprill 2018

12. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles jätkama Valgevenes ja väljaspool selle piire tegutsevate kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamist; rõhutab sellega seoses vajadust toetada kõiki Valgevene ühiskonnale teavet andvaid sõltumatuid allikaid, sealhulgas valgevene keeles ja ka välismaalt teavet edastavaid meediakanaleid;
13. võtab teadmiseks ELi ja Valgevene valdkondliku dialoogi tehnilisel tasandil ning koostöö laiendamise sellistes valdkondades nagu majandusreform, ressursitõhusus, keskkonnasäästlik majandus ja keskkonnakaitse; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles seadma prioriteediks Ostrovetsis asuva Valgevene tuumaelektrijaama ohutuse ning tagama, et ELi ja Valgevene suhete areng oleks sõltuv suuremast avatusest ja koostööst ning rahvusvaheliste keskkonna- ja tuumaohutusstandardite järgimisest Valgevenes;
14. peab kahetsusväärseks, et praegune inimõiguste alane dialoog ei anna konkreetseid tulemusi ning kutsub ELi inimõiguste eriesindajat üles leidma võimalusi ja vahendeid inimõiguste täieliku ja tõhusa kaitse edendamiseks Valgevenes; nõuab kõigi poliitvangide vabastamist;
15. võtab teadmiseks käimasolevad läbirääkimised ELi ja Valgevene partnerluse prioriteetide üle ning ootab nende kiiret lõpuleviimist, mis laiendaks kahepoolse koostöö ulatust mõlema poole kodanike hüvanguks ja võimaldaks Valgevenele laiemat juurdepääsu finantsabile ja -koostööle ning mis sõltuks selgest ja konkreetsest arengust demokratiseerimise ja avatuse, sealhulgas põhjaliku valimisreformi suunas; väljendab seoses sellega heameelt komisjoni kavatsuste suhtes suurendada finantsabi eraldamist ajavahemikul 2018–2020; nõuab, et Valgevene valitsus võtaks endale selgemaid reformikohustusi ja soovib kehtestada ELi-Valgevene tihedamate suhete tegevuskava võrdluseliste kujul, samuti ajakava selliste kohustuste täitmiseks;
16. nõuab ELi jätkuvat toetust kodanikuühiskonna organisatsioonidele ja inimõiguste kaitsjatele ning kutsub komisjoni üles tegema tihedat koostööd idapartnerluse kodanikuühiskonna foorumiga ja järgima nende soovitusi; nõuab tungival, et Valgevene valitsus tagaks kodanike osaluse poliitikakujundamise protsessides nii kohalikul kui ka riiklikul tasandil, lähtudes Euroopa Nõukogu poolt 27. novembril 2017 vastu võetud suunistest; märgib kasvavat vastastikust mõju Valgevene ja kõnealuse organisatsiooni vahel;
17. kutsub sellega seoses Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles leidma võimalusi, kuidas Valgevene kodanikuühiskonna organisatsioone teavitada ja nendega konsulteerida ELi ja Valgevene dialoogi ja läbirääkimiste teemal;
18. märgib rahuloluga, et EL ja Valgevene liikuvuspartnerluse rakendamisega on algust tehtud, ning loodab, et peagi viiakse lõpule ELi ja Valgevene läbirääkimised viisalihtsustuse ja tagasisivõtulepingute üle, mis kujutaks selget panust ettevõtjate- ja inimestevaheliste kontaktide arengusse;
19. väljendab heameelt Minski ametivõimude otsuse üle võimaldada alates 2018. aasta veebruarist 80 välisriigi kodanikele lühiajalist viisavaba viibimist Valgevenes;
20. väljendab heameelt edusammude üle, mida on saavutatud ELi ja Valgevene noortevahetuse ja inimestevaheliste kontaktide edendamisel, muu hulgas ELi MOSTi liikuvusprogrammi, programmide Erasmus+ ja „Horisont 2020“ ning tehnilise abi ja teabevahetuse rahastamisvahendi (TAIEX) abil, samuti tänu Valgevene ühinemisele Bologna protsessiga; nõuab Bologna protsessi rakendamist vastavalt Euroopa kõrgharidusruumi (EHEA) ja Valgevene ühiselt kokku lepitud tegevuskavale, millest saaksid kasu noored valgevenelased ning mis parandaks veelgi teabevahetust ja inimestevahelisi kontakte ELiga;
21. nõuab Valgevene inimõiguste olukorraga tegeleva ÜRO eriraportööri volituste pikendamist; kutsub Valgevene valitsust üles tegema eriraportööriga täielikku koostööd; kutsub ELi ja liikmesriike üles edendama ja toetama ÜRO eriraportööri volituste pikendamist ning kutsub ELi inimõiguste eriesindajat üles tegema ÜRO eriraportööriga koostööd riigis valitseva olukorra parandamiseks;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Euroopa välisteenistusele, nõukogule, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroole (OSCE ODIHR), Euroopa Nõukogule, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Valgevene ametivõimudele.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0175

Filipiinid

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Filipiinide kohta (2018/2662(RSP))

(2019/C 390/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone olukorra kohta Filipiinidel, eelkõige 15. septembri 2016. aasta ⁽¹⁾ ja 16. märtsi 2017. aasta ⁽²⁾ resolutsiooni,
- võttes arvesse Euroopa välisteenistuse pressiesindaja 16. märtsi 2018. aasta avaldust Filipiinide ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta,
- võttes arvesse ELi delegatsiooni ja komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pressiesindaja avaldusi,
- võttes arvesse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Filipiini Vabariigi vahelise partnerluse ja koostöö raamlepingut,
- võttes arvesse komisjoni ja komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 19. jaanuari 2018. aasta ühist töödokumenti, milles käsitletakse Filipiinide staatust seoses ELi säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorraga (GSP +) ajavahemikuks 2016–2017 (SWD(2018)0032),
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Zeid Ra'ad Al Hussein'i avaldusi seoses Filipiinide valitsuse süüdistustega, et põlisrahvaste õigustega tegelev ÜRO eriraportöör ja teised inimõiguste kaitsjad on seotud terroristliku tegevusega,
- võttes arvesse ASEANi ja ELi kahepoolsete suhete alguse aastapäeva tähistamiseks korraldatud tippkohtumise tulemusi ning ASEANi ja ELi tegevuskava (2018–2022),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni esimehe 23. veebruari 2018. aasta avaldust selle kohta, et senaator De Lima vahi all hoidmine süüdistust esitamata on lubamatu,
- võttes arvesse Filipiinide ja ELi (varem Euroopa Majandusühendus (EMÜ)) vahelisi diplomaatilisi suhteid, mis seati sisse 12. mail 1964. aastal, kui nimetati ametisse Filipiinide suursaadik EMÜ juures,
- võttes arvesse, et Filipiinid on Kagu-Aasia Maade Assotsiatsiooni (ASEAN) asutajaliige,
- võttes arvesse ÜRO lapse õiguste konventsiooni,
- võttes arvesse rahvusvahelist konventsiooni kõigi isikute sunniviilise kadumise eest kaitsmise kohta,
- võttes arvesse ELi inimõigustealaseid suuniseid,
- võttes arvesse Rooma statuuti,
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti,
- võttes arvesse kodukorra artikli 135 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 4,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0349.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0088.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- A. arvestades, et Filipiinidel ja ELil on pikaajalised diplomaatilised, majanduslikud, kultuurilised ja poliitilised suhted; arvestades, et partnerlus- ja koostöölepingu ratifitseerimisega on Euroopa Liit ja Filipiinid kinnitanud ühist kohustust kaitsta hea valitsemistava, demokraatia ja õigusrüügi põhimõtteid, inimõigusi, edendada sotsiaalset ja majanduslikku arengut ning rahu ja julgeolekut selles piirkonnas;
- B. arvestades, et alates 1. juulist 2016 on Filipiinidel uimastitevastase kampaania käigus (rahvusvaheliselt tuntud kui president Duterte nn uimastisõda) väidetavalt tapetud umbes 12 000 inimest, sealhulgas naisi ja lapsi; arvestades, et president Duterte on lubanud jätkata oma uimastitevastast kampaaniat kuni ametiaja lõpuni 2022. aastal; arvestades, et EL on jätkuvalt väga mures Filipiinide uimastitevastase kampaaniaga kaasnevate arvukate tapmistega pärast;
- C. arvestades, et põlisrahvaste õigustega tegelevat ÜRO eriraportööri, Filipiinide kodanikku Victoria Tauli-Corpuzi süüdistatakse terrorismis ning Filipiinide valitsus kandis ta 2018. aasta märtsis terroriorganisatsioonide nimekirja koos 600 isikuga, kelle hulgas on põlisrahvaste juhte ja inimõiguste kaitsjaid; arvestades, et ÜRO ekspertidel on kohtulik puutumatus; arvestades, et süüdistused esitati pärast seda, kui Tauli-Corpuz mõistis hukka sõjaväe rünnakud põlisrahvaste vastu Mindanaos; arvestades, et Tauli-Corpuz märkis, et rahumeelselt oma vara kaitsnud põlisrahvaste liikmeid ahistati, piinati ja võeti vahi alla;
- D. arvestades, et senaator De Lima – inimõiguste kaitsja ja Filipiinide presidendi Duterte uimastitevastase kampaania tuntuim kriitik – taandati 19. septembril 2016. aastal senati justiitsküsimuste ja inimõiguste komisjoni esimehe ametikohalt ning võeti 23. veebruaril 2017 vahi alla; arvestades, et senaator De Lima juhtimisel uuriti kohtuväliseid hukkamisi, mis pandi toime Davaos sel ajal, kui president Duterte oli linnapea; arvestades, et on põhjust tunda tõsist muret selle üle, et senaator De Limale esitatud süüdistused on peaaegu täielikult väljamõeldud ja poliitiliselt motiveeritud;
- E. arvestades, et Filipiinide ametivõimude rünnakud põlisrahvaste vastu on väga murettekitavad; arvestades, et ÜRO hoiatas detsembri lõpus, et Filipiinide Mindanao saarel rikutakse massiliselt põlisrahvaste inimõigusi; arvestades, et ÜRO ekspertide hinnangul on alates 2017. aasta oktoobrist põgenema sunnitud vähemalt 2500 põlisrahvaste liiget; arvestades, et kardetavalt on mõnede rünnakute aluseks olnud põhjendamatud kahtlused, et põlisrahvad on seotud terrorirühmitustega, või nende vastuseis kaevandamisele esivanemate maal;
- F. arvestades, et Filipiinid allkirjastasid 28. detsembril 2000 Rooma statuudi ja ratifitseerisid selle 30. augustil 2011; arvestades, et Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Prokuratuur on alustanud Filipiinide olukorraga seoses esialgset uurimist ja analüüsib väidetavaid kuritegusid, mis on riigis toime pandud alates 1. juulist 2016 Filipiinide valitsuse algatatud nn uimastisõja kampaania kontekstis;
- G. arvestades, et ÜRO teatas 19. märtsil 2018 ametlikult Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule, et Filipiinid esitasid 17. märtsil 2018 kirjaliku teate Rooma statuudist taganemise kohta;
- H. arvestades, et Filipiinide esindajatekoda kiitis 7. märtsil 2017 heaks seaduseelnõu surmanuhtluse taastamise kohta; arvestades, et eelnõu vajab senati heakskiitu, enne kui president saab seaduse välja kuulutada; arvestades, et president Duterte on aktiivselt võidelnud surmanuhtluse taastamise eest; arvestades, et surmanuhtluse taaskehtestamisega rikutaks kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti teist vabatahtlikku protokollit, mille osaline Filipiinid on 2007. aastast;
- I. arvestades, et korrupsiooni osas on Filipiinid 180 riigi seas 111. kohal vastavalt organisatsiooni Transparency International iga-aastasele korrupsiooni edetabelile;
- J. arvestades, et kodanikuühiskonna tegevusruum jääb üha ahtamaks; arvestades, et inimõiguste kaitsjad kogevad Filipiinidel väidetavalt üha vaenulikumat keskkonda; arvestades, et president Duterte on oma avaldustega julgustanud politseid ründama inimõiguste kaitsjaid ja nende rühmi;
- K. arvestades, et isikuid, kes on kohtuväliseid hukkamiste teemal avalikult sõna võtnud, ähvardab keeld Filipiinidele siseneda;

Neljapäev, 19. aprill 2018

- L. arvestades, et president Duterte on teinud halvustavaid ja alandavaid avaldusi naiste aadressil ning on korduvalt õigustanud vägistamist ja nõudnud naiste pihta tulistamist;
- M. arvestades, et inimõiguste kaitsjad, ajakirjanikud ja aktivistid kogevad regulaarselt ähvardusi, ahistamist, hirmutamist ja vägivaldat, kuna soovivad avalikustada väidetavad kohtuvälised hukkamised ja muud inimõiguste rikkumised Filipiinidel; arvestades, et LGBTI kogukond kogeb jätkuvalt ahistamist;
- N. arvestades, et Filipiinid saavad soodustusi Euroopa Liidu üldiste tariifsete soodustuste kava (GPS+) raames;
- O. arvestades, et ELi-Filipiinide partnerlus- ja koostöölepingus nõutakse sisutiheda inimõigustealase dialoogi alustamist inimõiguste tööühma kujul;
1. kutsub Filipiinide valitsust üles lõpetama viivitamata nn uimastisõja ettekäändel toimuvad kohtuvälised tapmised; mõistab teravalt hukka relvajõudude ja uimastitevastase kampaaniaga seotud korrakaitserühmituste poolt toime pandud arvukad kohtuvälised hukkamised; avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele; väljendab sügavat muret usaldusväärsete teadete pärast selle kohta, et Filipiinide politseijõud võltsivad tõendeid, et põhjendada kohtuväliseid hukkamisi, ning et sihikule on võetud valdavalt linnades elavad vaesed;
 2. võtab teadmiseks valitsuse hiljutised algatused, mille eesmärk on tagada uimastivastastes jõupingutustes ühtsem ja integreeritud lähenemisviis, mis põhineb täitmisele pööramisel, õigusemõistmisel, kaitsel ja rehabiliteerimisel ning integratsioonil; väljendab heameelt Filipiinidel 25. septembril 2017 registreeritud senati resolutsiooni 516 üle, milles nõutakse tungival, et ametivõimud võtaksid vajalikke meetmeid, et lõpetada järsult sagenenud hukkamised, eriti laste puhul; kutsub valitsust üles seadma võitlust uimastite salakaubavõrgustike ja suurte narkoparunite vastu tähtsamale kohale kui väiketarbijate tabamist; rõhutab, et Filipiinide ametivõimud peavad jätkama võitlust ebaseaduslike uimastite vastu, keskendudes rahvatervisele ning järgides täielikult nõuetekohast menetlust kooskõlas riigi ja rahvusvahelise õigusega; palub valitsusel võtta kasutusele spetsiaalse vägivallavaba poliitika;
 3. kutsub ametivõime üles tegema täielikku koostööd ÜRO erimenetlustega; kutsub Filipiinide ametivõime üles viima viivitamata läbi nende kohtuväliseid hukkamiste erapooletud ja sisulised uurimised ning võtma kõik nende toimepanijad vastutusele ja andma kohtu alla; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid toetaksid ÜRO juhitud uurimisi Filipiinidel toimunud tapmistepuhul ning et nende eest vastutavad isikud antaks kohtu alla;
 4. kordab oma üleskutset Filipiinide ametivõimudele vabastada senaator Leila de Lima ning võimaldada talle kinnipidamise ajal piisav turvalisus ja sanitaaringimused; kordab lisaks oma üleskutset, et ametivõimud tagaksid õiglase kohtumõistmise ja loobuksid kõigist tema vastu esitatud poliitiliselt motiveeritud süüdistustest; nõuab, et EL jälgiks jätkuvalt tähelepanelikult senaator De Lima vastu algatatud kohtuasja;
 5. kutsub Filipiinide ametivõime üles kustutama inimõiguste kaitsjad terroristide nimistust, loobuma kõigist süüdistustest ja võimaldada neil rahus tegutsemist; tuletab Filipiinide ametivõimudele meelde, et Victoria Tauli-Corpuzil on vastavalt 1946. aasta privileegide ja immuniteteid konventsioonile immunitet;
 6. avaldab heameelt Rahvusvahelise Kriminaalkohtu algatuse üle uurida väiteid inimsusevastaste kuritegude kohta seoses nn uimastisõja käigus toimunud tapmistega; kutsub Filipiinide valitsust üles tegema Filipiinide esialgse uurimise käigus Rahvusvahelise Kriminaalkohtu prokuratuuriga täielikku koostööd; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et Filipiinide valitsus algatas taganemise Rooma statuudist; kutsub valitsust üles kõnealust otsust tagasi pöörama;
 7. kordab, et on sügavalt mures esindajatekoja otsuse pärast taaskehtestada surmanuhtlus; kutsub uuesti Filipiinide ametivõime üles surmanuhtluse taaskehtestamise käimasolevat menetlust viivitamata peatama; tuletab meelde, et EL peab surmanuhtlust julmaks ja ebainimlikuks karistuseks, mis ei toimi hirmutusvahendina kuritegeliku käitumise ärahoidmiseks; kutsub Filipiinide valitsust üles loobuma kriminaalvastutusele võtmise vanuse alampiiri vähendamisest;
 8. tunneb suurt muret Filipiinide praegustes haldusorganites süveneva korrupsiooni pärast; kutsub Filipiinide ametivõime üles tegema suuremaid jõupingutusi, et korrupsiooniga tõhusalt võidelda; rõhutab, kui oluline on sellega seoses austada demokraatia ja õigusriigi aluspõhimõtteid;
 9. mõistab hukka kõik ähvardused, ahistamine, hirmutamine ja vägivalla nende vastu, kes soovivad avalikustada väidetavad kohtuvälised hukkamised ja muud inimõiguste rikkumised Filipiinidel, sealhulgas inimõiguste kaitsjate, ajakirjanike ja aktivistide vastu; nõuab tungival, et Filipiinide valitsus tagaks, et inimõiguste kaitsjad, ajakirjanikud ja aktivistid saaksid teha tööd soodustavas keskkonnas ja repressioone kartmata;

Neljapäev, 19. aprill 2018

10. nõuab tungivalt, et Filipiinid lõpetaksid riigi territooriumile sisenemise keelamise isikutel, keda peetakse president Duterte poliitika kritiseerijaks;
 11. nõuab tungivalt, et Filipiinid järgiksid rahvusvahelisest õigusest tulenevalt võetud kohustusi kaitsta põlisrahvaste inimõigusi, sealhulgas relvastatud konflikti korral;
 12. mõistab hukka kõik naistevastase vägivalda vormid ning tuletab meelde, et selline vägivald on tõsine inimõiguste ning naiste ja tütarlaste inimväärkuse rikkumine; mõistab teravalt hukka president Duterte alandavad ja naistevihkajalikud avaldused naisvõitlejate kohta; tuletab presidendile meelde, et riigi julgeolekujõudude ergutamine seksuaalvägivalda kasutamisele relvastatud konfliktide ajal on vastuolus rahvusvahelise humanitaarõigusega; kutsub presidenti üles kohtlema naisi austavalt ning hoiduma naistevastase vägivalda õhutamisest;
 13. soovib ELil ja selle liikmesriikidel kaaluda nõudmist arvata Filipiini Vabariik ÜRO Inimõiguste Nõukogust välja enne praeguse liikmesuse lõppu 2018. aasta lõpus;
 14. tuletab Filipiinide ametivõimudele meelde nende rahvusvahelisest õigusest, GSP+ kavast ning partnerlus- ja koostöölepingust tulenevaid kohustusi, eelkõige seoses inimõigustega, ja nende mittetäitmise tagajärgi; rõhutab, et kuigi edusammud GSP+ konventsioonide rakendamisel on suures osas positiivsed, esineb jätkuvalt tõsiseid mureküsimumi uimastisõjaga seotud inimõiguste rikkumiste pärast; tuletab sellega seoses meelde oma varasemat, 16. märtsi 2017. aasta resolutsiooni Filipiinide kohta ning kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid, kaasa arvatud koostöö- ja partnerlusleping, et veenda Filipiine lõpetama kohtuvälised tapmised, mis on seotud uimastitevastase kampaaniaga, ning kui olukord märgatavalt ei parane, algatama menetlust, mis võib viia GSP+ soodustuste ajutise peatamiseni; nõuab tungivalt, et EL kasutaks kõiki olemasolevaid vahendeid, et toetada Filipiinide valitsust tema inimõiguslaste rahvusvaheliste kohustuste täitmisel;
 15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Filipiinide presidendile, valitsusele ja parlamendile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning ASEANi liikmesriikide valitsustele.
-

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0176

Olukord Gaza sektoris

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon olukorra kohta Gaza sektoris (2018/2663(RSP))

(2019/C 390/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Iisraeli ja Palestiina konflikti ning Lähis-Ida rahuotsessi kohta,
 - võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Federica Mogherini 31. märtsi 2018. aasta avaldust ja tema pressiesindaja 5. ja 7. aprilli ning 19. veebruari 2018. aasta avaldusi,
 - võttes arvesse ÜRO peasekretäri António Guterrese 5. aprilli 2018. aasta avaldust ja tema pressiesindaja 30. märtsi 2018. aasta avaldust,
 - võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu prokuröri Fatou Bensouda 8. aprilli 2018. aasta avaldust,
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee ja ÜRO Julgeolekunõukogu asjakohaseid resolutsioone,
 - võttes arvesse tsiivilisikute sõjaeegse kaitse 1949. aasta Genfi (IV) konventsiooni,
 - võttes arvesse ÜRO 1990. aasta aluspõhimõtteid jõu ja tulirelvade kasutamise kohta õiguskaitsetöötajate poolt,
 - võttes arvesse ÜRO 2017. aasta juuli aruannet „Gaza kümme aastat hiljem“,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 135 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 4,
- A. arvestades, et 30. märtsil 2018 algas Gaza sektoris kodanikuühiskonna rühmade korraldatud kuuenädalane kord nädalas toimuv massimeeleavaldus Great March of Return (suur tagasipöördumine); arvestades, et Hamas ja teised Palestiina rühmitused kutsusid elanikke üles selles osalema; arvestades, et Iisraeli ametivõimud on teatanud, et nende kaitsejõudude suunas visati kive ja süütepomme ning mõned meelevaldajad üritasid Iisraeli territooriumi eraldavat tara lõhkuda ja seda ületada;
- B. arvestades, et Iisraeli kaitsejõud avasid 30. märtsil, 6. aprillil ja 13. aprillil 2018 meelevaldajate pihta tule, kasutades lahinglaskemoona; arvestades, et peaaegu 30 palestiinlast on tapetud ja üle 2 000 on saanud haavata, nende seas palju lapsi ja naisi;
- C. arvestades, et ÜRO peasekretär António Guterres, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresident Federica Mogherini ning paljud rahvusvahelised osalejad on nõudnud nende vägivaldsete sündmuste sõltumatut ja läbi-
paistvat uurimist, eelkõige mis puudutab lahinglaskemoona kasutamist;
- D. arvestades, et ÜRO aluspõhimõtteid jõu ja tulirelvade kasutamise kohta õiguskaitsetöötajate poolt lubavad tulirelvade tahtlikku surmavat kasutamist ainult aluspõhimõtete 9. põhimõtte nimetatud asjaoludel;
- E. arvestades, et Hamas on ELi poolt terroristlikeks peetavate organisatsioonide nimekirjas ja nõuab Iisraeli hävitamist; arvestades, et raketirünnakud Gaza sektorist Iisraeli territooriumile jätkuvad; arvestades, et viimastel nädalatel on terrorirünnakud Iisraeli vastu saagenenud ning sõjaliste kokkupõrgete arv Gaza sektoris ja selle ümbruses on suurenenud;

Neljapäev, 19. aprill 2018

- F. arvestades, et ÜRO andmetel vajab Gaza sektoris humanitaarabi 1,3 miljonit inimest, 47 % majapidamistest on toiduga kindlustamata või osaliselt kindlustamata, 97 % kraaniveest on inimtarbimiseks kõlbmatu, 80 % energiavajadusest on rahuldamata ja üle 40 % piirkonna elanikkonnast on töötud;
- G. arvestades, et Gaza sektoris, mis on ikka veel rahvusvaheliselt terroristlikeks peetavate organisatsioonide sõlmpunkt, hoiab Hamas elanikkonda jätkuvalt oma kontrolli ja surve all; arvestades, et Hamasi kontrolli all olevad ametivõimud piiravad rängalt põhivabadusi, sealhulgas ühinemis- ja väljendusvabadust; arvestades, et Gaza kohalike asutuste suutlikkust põhiteenuseid pakkuva vähendab lisaks blokaadile tunduvalt ka Palestiina sisemine lõhestatus; arvestades, et Palestiina peaministri Rami Hamdallah hiljutine atentaadikatse tema visiidil sellesse piirkonda on ummikseisu Palestiina lepitusprotsessis veelgi süvendanud;
- H. arvestades, et Avera Mengistu, kes emigreerus Iisraeli Etioopiast, ja Palestiina beduiin Hisham al-Sayed Iisraelist, kes mõlemad on psühhosotsiaalse puudega, arvatakse olevat Gaza sektoris ebaseaduslikus, suhtlemisvõimaluseta vangistuses; arvestades, et Hamas hoiab Iisraeli sõdurite Hadar Goldini ja Oron Shauli põrmu endiselt Gaza sektoris;
- nõuab äärmist vaoshoitust ja rõhutab, et esikohale tuleb seada vägivalda edasise kasvamise ja inimohvrite vältimine;
 - väljendab sügavat kahetsust inimeste kaotuse pärast; mõistab hukka Gaza sektoris viimase kolme nädala jooksul toime pandud süütute Palestiina meelevaldajate tapmise ja haavamise ning nõuab tungivalt, et Iisraeli kaitsejõud hoiduksid surmava jõu kasutamisest relvastamata meelevaldajate vastu; avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele; kordab, et on vaja luua võimalused meditsiinivarustuse kiireks toimetamiseks abivajajateni ning patsiente tuleb lubada humanitaarpõhjustel paigutada Gaza sektorist väljaspool asuvatesse haiglatesse;
 - tunnustab Iisraeli julgeolekualaseid probleeme ja vajadust kaitsta oma territooriumi ja piire, kasutades selleks proportsionaalseid abinõusid; mõistab hukka Hamasi ja teiste sõjaliste rühmituste Gaza sektorist Iisraeli vastu toime pandud terrorirünnakud, kaasa arvatud raketirünnakud, Iisraeli territooriumile salaja sissetungimise ja tunnelite rajamise; väljendab muret asjaolu pärast, et pinge suurendamine tundub olevat Hamasi eesmärk; mõistab teravalt hukka Hamasi järjepideva taktika kasutada tsiviilisi terroristliku tegevuse varjamiseks;
 - rõhutab, et palestiinlaste rahumeelse meelevaldamise õigus on nende väljendus-, kogunemis- ja ühinemisvabaduse põhiõiguse seaduspärane väljendus; palub nendel, kes Gaza sektoris meelevaldustele üles kutsuvad, vältida vägivalda ohutamist ja tagada, et mis tahes meeleavaldused, demonstratsioonid ja kogunemised toimuvad rangelt vägivaldala ja neid ei saa ära kasutada muul otstarbel; kutsub Iisraeli üles rahumeelse meelevaldmise põhiõigust austama;
 - toetab nõudmisi algatada nende vägivaldsete sündmuste sõltumatu ja läbipaistva uurimise; võtab teadmiseks teabekogumissiooni hindamise mehhanismi, mille kehtestasid Iisraeli kaitsejõud, et vaadata läbi oma tegevus Iisraeli-Gaza piiril alates 30. märtsist 2018 ja seal aset leidnud konkreetset insidendid; tuleb meelde vastutuse olulisust ja asjaolu, et surmava jõu tahtliku kasutamisega meelevaldajate vastu, kes ei kujuta endast otsest ohtu inimestele ega tõsiste vigastuste tekitamise ohtu, rikutakse inimõigusi käsitlevat rahvusvahelist õigust ja okupatsiooni kontekstis rängalt ka neljandat Genfi konventsiooni;
 - võtab sügava murega teadmiseks hoiatuse, et mitmete ÜRO aruannete põhjal võib Gaza sektor muutuda aastaks 2020 elamiskõlbmatuks; peab eriti kahetsusväärseks, et tervishoiusektor on kokku kukkumas, sest haiglates on suur puudus ravimitest, varustusest ja elektrist; nõuab Gaza sektori ülesehitamiseks ja taastamiseks viivitamatuid sisulisi rahvusvahelisi jõupingutusi, et humanitaarkriisi leevendada; peab kiiduväärseks tööd, mida teeb ÜRO Palestiina Pögenike Abi- ja Tööorganisatsioon Lähis-Idas (UNRWA), pakkudes selles piirkonnas 1,3 miljonile Palestiina pagulaskogukonna liikmele toiduabi, juurdepääsu haridusele ja tervishoiule ning muid elutähtsaid teenuseid;
 - nõuab, et Gaza sektori blokaad ja suletus, mis on piirkonnas põhjustanud enneolematu ja järjest süveneva humanitaarkriisi, viivitamata ja tingimusteta lõpetataks;
 - nõuab taas Palestiina omavalitsuse naasmist Gaza sektorisse, et ta saaks hakata uuesti täitma valitsuse ülesandeid, mis peab olema prioriteet; kutsub kõiki Palestiina rühmitusi üles jätkama leppimispuudlust, mis on otsustava tähtsusega ka Gaza sektoris elavate inimeste olukorra parandamiseks; rõhutab, et palestiinlaste omavaheline leppimine, sealhulgas ammu oodatud presidendi- ja parlamendivalimised, on oluline eeldus, et saavutada kahe riigi koosseksisteerimisel põhinev lahendus, ning EL peaks jätkama uuenduslike meetmete abil nende toetamist; nõuab kõigi Gaza sektori relvastatud rühmituste desarmeerimist;

Neljapäev, 19. aprill 2018

9. nõuab Avera Mengistu ja Hisham al-Sayedi vabastamist ja tagasi Iisraeli saatmist; nõuab, et Hadar Goldini ja Oron Shauli põrm tagastataks, ning avaldab kaastunnet nende perekondadele; nõuab tapetud palestiinlaste põrmu tagastamist;
 10. kutsub kõiki konfliktiosalisi täielikult austama kinnipeetavate ja vangide õigusi;
 11. tuletab meelde, et olukorda Gaza sektoris tuleb vaadelda Lähis-Ida rahu protsessi laiemas kontekstis; rõhutab, et ELi peamine eesmärk on saavutada Iisraeli-Palestiina konfliktile kahe riigi kooseksisteerimisel põhinev lahendus, mille aluseks on 1967. aasta piirid ja Jeruusalemma tunnistamine mõlema riigi pealinnana, nii et turvaline Iisraeli riik ning iseseisev, demokraatlik ja elujõuline Palestiina riik eksisteeriks kõrvuti rahus ja julgeolekus, lähtudes enesemääramisõigusest ja järgides täielikult rahvusvahelist õigust;
 12. rõhutab, et vägivaldast hoidumine ning inimõiguste ja humanitaarõiguse austamine nii riigi kui ka valitsusväliste osalejate poolt on ainus viis, kuidas jõuda Iisraellaste ja palestiinlaste vahelise püsiva lahenduse ning õiglase ja kestva rahuni; usub, et jätkuv vägivald, terrorirünnakud ja vägivald õhutamise on rahumeelse kahe riigi kooseksisteerimisel põhineva lahenduse edendamiseks põhimõtteliselt kokkusobimatud; märgib, et usalduse taastamiseks ja rahuväljavaateid veelgi halvendava eskaleerumise ärahoidmiseks on väga oluline täita võetud kohustust võtta vägivald, terrorismi, vihakõne ja vihkamisele õhutamise vastu mõjusaid meetmeid;
 13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi eriesindajale Lähis-Ida rahu protsessis, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, Iisraeli Knessetile, Iisraeli presidendile ja valitsusele, Palestiina seadusandlikule nõukogule ja Palestiina omavalitsuse presidendile.
-

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0183

Uurivate ajakirjanike kaitse Euroopas ning Slovaki ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum**Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon uurivate ajakirjanike kaitse kohta Euroopas: Slovakkia ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum (2018/2628(RSP))**

(2019/C 390/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2, 4, 5, 6, 9 ja 10,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 20,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 6, 7, 8, 10, 11, 12 ja 47,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ning sellega seotud Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat,
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste komitee üldist märkust nr 34 kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 19 (arvamus- ja sõnavabadus) kohta,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 24. jaanuari 2017. aasta resolutsiooni 2141 (2017) ajakirjanike vastu toimuvate rünnakute ja meediavabaduse kohta Euroopas,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu ministrite komitee 30. aprilli 2014. aasta deklaratsiooni, mis käsitleb ajakirjanduse kaitset ning ajakirjanike ja muude meediatöötajate ohutust,
- võttes arvesse Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) võetud kohustusi meediavabaduse, sõnavabaduse ja teabe vaba liikumise valdkonnas,
- võttes arvesse oma 24. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni õiguspäraste meetmete kohta üldsuse huvides äriühingute ja avalikõiguslike asutuste konfidentsiaalset teavet avaldavate rikkumisest teatajate kaitseks ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni soovitud komisjonile ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 15. novembri 2017. aasta resolutsiooni õigusriigi kohta Maltal ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni korrupsioonivastase võitluse ning CRIM-erikomisjoni resolutsiooni järeelmeetmete kohta ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0402.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0409.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0438.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0403.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- võttes arvesse 17 meediavabadusorganisatsiooni 6. märtsi 2018. aasta avalikku kirja Euroopa Komisjoni presidendile Jean-Claude Junckerile,
 - võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 14. märtsi 2018. aasta avaldusi uurivate ajakirjanike kaitse kohta Euroopas: Slovakkia ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et õigusriik, demokraatia, inimõigused, põhivabadused ning ELi aluslepingutes ja rahvusvahelistes inimõigusi käsitlevates aktides sätestatud väärtused ja põhimõtted on liidu ja liikmesriikide jaoks kohustused, mida tuleb täita;
 - B. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 3 on sätestatud, et Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevad põhiõigused on liidu õiguse üldpõhimõtted;
 - C. arvestades, et EL toimib vastastikusel usaldusel, et liikmesriigid tegutsevad järgides demokraatia ja õigusriigi põhimõtteid ning põhiõigusi, mis on sätestatud Euroopa inimõiguste konventsioonis, põhiõiguste hartas ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis;
 - D. arvestades, et vaba, sõltumatu ja takistamatu meedia on üks demokraatliku ühiskonna nurgakive; arvestades, et liikmesriigid on kohustatud tagama oma territooriumil pressivabaduse ja ajakirjanike kaitse;
 - E. arvestades, et õigus arvamuse- ja sõnavabadusele on hädavajalik eeltingimus läbipaistvuse ja vastutuse põhimõtete täielikuks rakendamiseks;
 - F. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid on võtnud endale kohustuse austada massiteabevahendite vabadust ja mitmekesisust ning teabe- ja sõnavabadust, nagu on sätestatud põhiõiguste harta artiklis 11, Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklis 10 ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises pakti artiklis 19; arvestades, et meedia funktsioon ühiskonna valvekoerana on nende õiguste kaitsmisel ja kõigi muude põhiõiguste kaitsmisel otsustava tähtsusega;
 - G. arvestades, et liidul on võimalus võtta meetmeid, et kaitsta ühiseid väärtusi, millel EL rajaneb; arvestades, et õigusriigi põhimõtteid ja põhiõigusi tuleks kohaldada võrdselt kõigi liikmesriikide suhtes;
 - H. arvestades, et Slovaki uuriv ajakirjanik Ján Kuciak ja tema elukaaslane Martina Kušnírová leiti 25. veebruaril 2018 mõrvatuna oma kodust Veľká Mača külas;
 - I. arvestades, et õigus sõltumatule ja läbipaistvale õigusmõistmisele on õigusriigi keskne osa; arvestades, et nende mõrvade, aga ka varasemate kuritegude toimepanijad tuleb kohtu alla anda ning karistamatuse kultuur on vaja hukka mõista;
 - J. arvestades, et tegu on viimase kümne aasta jooksul viienda juhtumiga, kus ühes ELi liikmesriigis on mõrvatud ajakirjanik⁽⁵⁾, ja teise Panama dokumentidega töötava uuriva ajakirjaniku mõrvaga ELis pärast Daphne Caruana Galizia tapmist Maltal 2017. aasta oktoobris; arvestades, et rünnakud uuriva ajakirjanduse vastu on kuriteod õigusriigi ja demokraatia vastu;

(5) Vt: <https://rsf.org/en/journalists-killed>.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- K. arvestades, et Ján Kuciak oli spetsialiseerunud suuremahuliste maksudest kõrvalehoidumistega seotud skandaalide, maksupettuste, korruptsiooni ja rahapesu uurimisele ning käsitles oma viimases, postuumselt avaldatud artiklis ELi toetuste võimalikke väljapressimisi Itaalia maffiarühmituse 'Ndrangheta poolt, millesse võis olla kaasatud ka kõrge tasandi poliitikutega seotud riigiametnikke;
- L. arvestades, et see mõrv tõi kaasa suurimad rahumeelsed tänavameeleavaldused alates 1989. aasta sametrevolutsioonist ja neil meeleavaldustel nõutakse õiglust, vastutust, õigusriigi põhimõtte ja meediavabaduse austamist ja meetmeid korruptsiooniga võitlemiseks; arvestades, et meeleavaldajad ja Slovakkia avalikkus on väljendanud tõsist usaldamatust riigi institutsioonide ja ametnike, sh politsei vastu; arvestades, et vaja on taastada usaldus riigi institutsioonide vastu;
- M. arvestades, et Euroopa Nõukogu sõnul avaldavad kuritarvitused ja ajakirjanike vastu suunatud kuriteod pärssivat mõju sõnavabadusele ning võimendavad enesetsensuuri ilminguid;
- N. arvestades, et ühenduse Organised Crime and Corruption Reporting Project andmetel võisid Ján Kuciaki isikuandmed lekkida pärast seda, kui ta oli Slovakkia ametiasutustele esitanud mitu teabevabadusega seotud taotlust; arvestades, et Ján Kuciak esitas prokuratuuri kriminaalkaebuse pärast seda, kui teda oli ähvardanud üks Slovakkia ettevõtja, ning teatas seejärel, et 44 päeva jooksul pärast taotluse esitamist ei määratud seda juhtumit menetlema ühtegi politseiametnikku ning see lõpetati ilma ühtegi tunnistajat ära kuulamata;
- O. arvestades, et ajakirjanike ja ajakirjanduslike allikate, sealhulgas rikkumisest teatajate kaitse on liikmesriigiti erinev, ning enamikes neist ei hõlma see tõhusat kaitset kättemaksu, laimuseüdistuste, ähvarduste, vaenulike hagide või muude negatiivsete tagajärgede eest; arvestades, et ebapiisav kaitse, mida mõnedes riikides ajakirjanikele võimaldatakse, samuti mõnede avaliku elu tegelaste kasvav vaenulikkus nende suhtes kahjustab oluliselt nende põhivabadusi;
- P. arvestades, et meediapluralismi vaatlusvahendi (Media Pluralism Monitor) 2016. aasta aruandes Slovakkia kohta täheldati suurt ohtu poliitilisele sõltumatussele, peamiselt seetõttu, et kohalikud omavalitsused rahastavad ja sageli ka kaudselt omavad kohalikke meediavahendeid ja saavad neid poliitiliselt survestada; arvestades, et aruandes mainitakse ka olemasolevaid ajakirjandusallikate kaitsemeetmeid, nagu kohtulik läbivaatamine ja õiguslikud määratlused;
- Q. arvestades, et Piirideta Ajakirjanike 2017. aasta maailma ajakirjandusvabaduse indeksi andmetel on laim Slovakkias karistatav kuni kaheksa aasta pikkuse vangistusega, mis on selle seaduserikkumise eest kõige rängem karistus Euroopa Liidus; arvestades, et selle indeksi alusel on Slovakkia riikide pingereas siiski 17. kohal,
- R. arvestades, et Piirideta Ajakirjanike peasekretär mõistis oma 2. märtsil 2018 toimunud Bratislava külastuse käigus hukka ajakirjanike suhtes valitseva kohutava õhkkonna, mida mitmed Euroopa poliitikud, sealhulgas valitsusjuhid, on teatavates ELi liikmesriikides aidanud alal hoida või isegi luua;
- S. arvestades, et alates 2007. aastast on Slovakkias teatatud mitmest rünnakust ajakirjanike vastu ja kaks ajakirjanikku on endiselt kadunud;
- T. arvestades, et Maailma Majandusfoorumi andmetel oli Slovakkia 2017. aastal 137 uuritud riigi hulgas korruptsioonitasemelt 117. kohal; arvestades, et korruptsiooniga seotud seaduserikkumiste eest esitatud süüdistuste arv on riigis märkimisväärselt vähenenud; arvestades, et Euroopa poolaasta 2018. aasta riigiaruandes Slovakkia kohta märgitakse, et korruptsioonivastases võitluses ei ole edusamme tehtud;
- U. arvestades, et Euroopa Parlament lähetas 7.–9. märtsil 2018 Slovakkiasse teabekogumissiooni, mis koosnes kodanikuvabaduste, justits- ja siseasjade komisjoni (LIBE) ning eelarvekontrollikomisjoni (CONT) liikmetest;

Neljapäev, 19. aprill 2018

- V. arvestades, et Euroopa Parlamendi delegatsiooni aruandes leidsid kajastamist valitsusväliste organisatsioonide esindajate väljendatud tõsised mured, eelkõige võimalike huvide konfliktide kohta, näiteks peaprokuratuuri ja seda kontrollima pidavate organite ning siseministri ja politsei peadirektori vahel; arvestades, et tipp-prokuröride valikut iseloomustati samuti kui äärmiselt politiseeritud ja kritiseeriti sõltumatu organi puudumist, mis oleks pädev läbi vaatama politsei vastu esitatud kaebusi; arvestades, et kahtluse alla seati meediavabaduse kaitse ja meediaomandi läbipaistvuse piisavus;
- W. arvestades, et Slovakkia riigikontroll korraldas kõigi ELi vahendite korraldus- ja vahendusametite auditeerimise, kusjuures probleeme leiti üksnes Slovakkia põllumajanduse makseasutuses (APA); arvestades, et riigikontroll edastas oma järeldused Slovakkia prokuratuurile ja kriminaalametile;
1. mõistab karmilt hukka Slovaki uuriva ajakirjaniku Ján Kuciaki ja tema elukaaslase Martina Kušnírová mõrvamise;
 2. on šokeeritud asjaolust, et tegu on viimase kuue kuu jooksul teise surmava rünnakuga ajakirjaniku vastu ELis pärast Daphne Caruana Galizia tapmist Maltal 16. oktoobril 2017;
 3. kutsus Slovakkia ametiasutusi üles võtma kasutusele kõik vajalikud vahendid, et tagada Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová mõrvade täielik, põhjalik ja sõltumatu uurimine, mille tulemusel võetaks süüdlased vastutusele; väljendab rahulolu Slovakkia ametiasutuste kavatsuse üle teha uurimise ajal täielikku koostööd rahvusvaheliste õiguskaitseasutuste ja Itaalia maffiavastase uurimise direktoraadiga (DIA); soovib tungivalt luua ühise uurimisrühma Europoli juhtimisel ja võimaldada sellele täielik juurdepääs juhtumi toimikule;
 4. kutsus Slovakkia peaprokuröri üles vaatama uuesti läbi kriminaalkaebuse, mille Ján Kuciak esitas pärast seda, kui teda oli ähvardatud, ning uurima väiteid, et Ján Kuciaki isikuandmed lekkisid pärast seda, kui ta oli esitanud Slovakkia ametiasutustele mitu teabevabadusega seotud taotlust;
 5. nõuab tungivalt, et Slovakkia ametiasutused tagaksid uurivate ajakirjanike kaitse mis tahes vormis hirmutamise, laimusuudistuste, ähvarduste või füüsiliste rünnakute eest ning võtaksid tõhusaid meetmeid sõnavabaduse õiguse kasutajate kaitsmiseks rünnakute eest, mille eesmärk on neid vaikima sundida;
 6. tunnustab uurivate ajakirjanike olulist rolli, mida nad võivad etendada demokraatia ja õigusrüüri valvuritena; mõistab hukka ELi poliitikute solvavad märkused ajakirjanike suhtes; märgib, et uurivate ajakirjanike ja rikkumisest teatajate kõrgeima taseme kaitse on ühiskonna kui terviku eluliselt tähtsates huvides; julgustab nii ELi komisjoni kui ka liikmesriike esitama seadusandlikke või muid kui seadusandlikke ettepanekuid, et kaitsta ELi ajakirjanikke, kelle suhtes algatatakse korrapäraselt kohtuasju, mille eesmärk on nende töö tsenseerimine või nende hirmutamine, sealhulgas ettepaneku üleeuroopaliste eeskirjade kohta, mis oleksid suunatud üldsuse osalemise vastaste strateegiliste hagide (SLAPP) vastu;
 7. kutsus Euroopa Komisjoni üles kaitsma, edendama ja kohaldama Euroopa Liidu lepingus, Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis sätestatud väärtusi ning sellega seoses jälgima ja lahendama meedia ja pluralismi probleeme kogu ELis, järgides samas subsidiaarsuse põhimõtet; palub, et komisjon hoiaks Euroopa Parlamenti võetud meetmetega üksikasjalikult kursis;
 8. juhib tähelepanu asjaolule, et rikkumisest teatajad on osutunud oluliseks allikaks uuriva ajakirjanduse ja sõltumatu ajakirjanduse jaoks ning et allikate konfidentsiaalsuse tagamine on ajakirjandusvabaduse seisukohast äärmiselt oluline; rõhutab seetõttu asjaolu, et rikkumisest teatajad edendavad demokraatiat, poliitika ja majanduse läbipaistvust ning avalikkuse informeeritust; kutsus Slovakkia ametiasutusi ja kõiki ELi liikmesriike üles tagama uurivate ajakirjanike ja rikkumisest teatajate isikliku julgeoleku ja elatusvahendite kaitse; palub komisjonil esitada tõhusa, igakülgse ja horisontaalse Euroopa direktiivi rikkumisest teatajate kaitse kohta, toetades täielikult Euroopa Nõukogu soovitusi ja Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2017. aasta⁽⁶⁾ ja 24. oktoobri 2017. aasta resolutsioone;

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0022.

Neljapäev, 19. aprill 2018

9. kutsub komisjoni üles looma alalise rahalise toetuse kava koos eraldi sihtotstarbelise eelarvega, jagades olemasolevaid vahendeid ümber, et toetada sõltumatut uurivat ajakirjandust;

10. kutsub esimeeste konverentsi üles esitama ettepaneku selle kohta, kuidas Euroopa Parlament saaks avaldada austust Daphne Caruana Galizia ja Ján Kuciaki tehtud tööle, ning kaaluma võimalust anda Euroopa Parlamendi ajakirjanduspraktikale Ján Kuciaki nimi;

11. märgib, et meedia mitmekesisuse ja meediavabaduse keskuse (CMPF) 2016. aasta meedia mitmekesisuse aruandes on märgitud, et Slovakkias on keskmine kuni kõrge risk meedia omandi horisontaalseks koondumiseks; on seisukohal, et meedia mitmekesisust ohustab mitmes ELi liikmesriigis poliitiliste organite või isikute ja teatavate äriorganisatsioonide kontroll meedia üle; rõhutab, et üldise põhimõttena ei tohiks valitsused kuritarvitada oma seisundit meedia mõjutamiseks; soovib meediapluralismi vaatlusvahendi (Media Pluralism Monitor) iga-aastasesse aruandesse lisada üksikasjalikumad teavet meediaomandi kohta;

12. väljendab heameelt seoses IJ4EU algatusega, mille eesmärk on edendada ja tugevdada uurivate ajakirjanike piiriülest koostööd Euroopa Liidus;

13. väljendab muret väidetava korrupsiooni, ELi vahendite väärkasutamise, võimu kuritarvitamise ja huvide konflikti pärast Slovakkias, mis võib põhjustada demokraatia olukorra halvenemise; palub Slovakkia järelevalve- ja ametiasutustel ning Euroopa Pettustevastasel Ametil (OLAF) uurida kõiki väidetavaid eeskirjade eiramisi ja pettusi, sealhulgas käibemaksu nn karussellpettusi, samuti rikkumisi, mis on seotud Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ja muude struktuurifondidega;

14. väljendab sügavat muret seoses organiseeritud kuritegevuse võimaliku osalusega mõrvas ning selle imbumise ohuga poliitikasse, kõigi tasandite valitsussektorites, majandusse ja rahandusse; rõhutab, et seda nähtust ei tohi alahinnata; tuletab meelde, et rahvusvahelised kuritegelikud võrgustikud on väga aktiivsed ning et organiseeritud kuritegevuse ulatus ja keerukus on kasvuteel; kutsub Slovakkia ja kõiki liikmesriike üles parandama omavahelist koostööd ja koordineerimist, et töötada välja ühised standardmenetlused, mis põhineksid organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses kõige kaugemale arenenud õigussüsteemide parimatel kogemustel;

15. märgib, et Slovakkia riigikontroll on esitanud kolm kriitilist aruannet põllumajanduse makseasutuse kohta; kutsub Slovakkia ametiasutusi üles tagama riigikontrolli järelduste põhjaliku uurimise; palub Euroopa Kontrollikojal viia läbi uurimise ja avaldada eriaruanne põllumajandustoetuste väljamaksmise kohta Slovakkias;

16. julgustab finantskuritegusid, maksudest kõrvalehoidumist ja maksustamise vältimist käsitlevat Euroopa Parlamendi erikomisjoni hindama väiteid käibemaksupettuste, rahapesu, Euroopa vahendite väärkasutamise kohta, samuti kuritegeliku tegevuse tulemusel saadud vara arestimist reguleerivate riiklike eeskirjade piisavust, pöörates erilist tähelepanu Ján Kuciaki jt uurivate ajakirjanike töödele;

17. kutsub nõukogu üles tegema koostööd osalevate liikmesriikidega Euroopa Prokuratuuri võimalikult kiireks loomiseks, et oleks võimalik võtta koordineeritud meetmeid ELi finantshuve kahjustavate pettuste ja muude kuritegude vastu võitlemisel;

18. väljendab muret seoses kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning eelarvekontrollikomisjoni koostatud aruande järeldustega pärast Slovakkiasse korraldatud teabekogumismissiooni, märkides et tipp-prokuröride valik on ilmselt väga politiseeritud ning et kõrgete ametnike vastu on esitatud arvukalt süüdistusi, mis ei ole toonud kaasa nõuetekohast uurimist; kutsub Slovakkia ametiasutusi üles tugevdama õiguskaitse erapooletust ning võtma arvesse Euroopa Parlamendi teabekogumismissiooni aruande peamisi järeldusi ja soovitusi; palub Slovakkia valitsusel ja parlamendil võtta kõik vajalikud meetmed avalikkuse usalduse taastamiseks riigi institutsioonide, sh politsei vastu;

Neljapäev, 19. aprill 2018

19. väljendab veel kord kahetsust, et komisjon otsustas mitte avaldada ELi korruptsioonivastase võitluse 2017. aasta aruannet, ning kutsub komisjoni üles viivitamata taaslustama oma iga-aastast korruptsioonivastast seiret kõigis liikmesriikides; kutsub komisjoni üles töötama välja rangete näitajate süsteemi ja kergesti kohaldatavad ühtsed kriteeriumid korruptsiooni taseme mõõtmiseks liikmesriikides ning hindama liikmesriikide korruptsioonivastast poliitikat, nagu on märgitud Euroopa Parlamendi 8. märtsi 2016. aasta resolutsioonis ELi finantshuvide kaitset ja pettusevastast võitlust käsitleva 2014. aasta aruande kohta ⁽⁷⁾;

20. rõhutab, et on oluline tagada, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 loetletud ühiseid Euroopa väärtusi järgitaks täies ulatuses ning oleksid tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhiõigused;

21. nõuab tungivalt kõiki liikmesriike hõlmavat korrapärasat järelevalveprotsessi ja dialoogi, et kaitsta ELi põhiväärtusi ehk demokraatiat, põhiõigusi ja õigusriiki, kaasates nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendi, nagu soovitati parlamendi 25. oktoobri 2016. aasta resolutsioonis ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta (demokraatia, õigusriigi ja põhiõiguste pakt);

22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Slovakkia Vabariigi presidendile.

(7) ELT C 50, 9.2.2018, lk 2.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0184

Euroopa väärtuste rahastamisvahend, millega toetatakse Euroopa Liidus demokraatiat, õigusriiki ja põhiväärtusi edendavaid kodanikuühiskonna organisatsioone**Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon vajaduse kohta luua Euroopa väärtuste rahastamisvahend, millega toetatakse Euroopa Liidus kohalikul ja riiklikul tasandil põhiväärtusi edendavaid kodanikuühiskonna organisatsioone (2018/2619(RSP))**

(2019/C 390/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse nõukogu järeltule Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni ELi demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja põhiõiguste mehhanismi loomise kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat ning Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee, ministrite komitee, inimõiguste voliniku ja Veneetsia komisjoni konventsioone, soovitusi, resolutsioone ja aruandeid,
- võttes arvesse komisjoni 24. jaanuaril 2017. aastal avaldatud aruannet „Kodanike õiguste tugevdamine demokraatlike muutuste liidus. 2017. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta“ (COM(2017)0030),
- võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti 2018. aasta jaanuaris avaldatud aruannet ELis inimõiguste alal töötavate kodanikuühiskonna organisatsioonide probleemide kohta,
- võttes arvesse oma 14. märtsi 2018. aasta resolutsiooni järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ja 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku suhtes võetava parlamendi seisukoha ettevalmistamise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 19. oktoobril 2017. aastal vastu võetud arvamust „Kodanikuühiskonna organisatsioonide ELi-poolne rahastamine“ ⁽³⁾,
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni resolutsiooni ettepanekut,
- võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0409.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0075.

⁽³⁾ ELT C 81, 2.3.2018, lk 9.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 sätestatud ühiseid Euroopa põhiväärtusi, milleks on inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine ning pluralismi, mittediskrimineerimise, sallivuse, õigluse, solidaarsuse ning naiste ja meeste võrdõiguslikkuse põhimõtete austamine, ei saa võtta enesestmõistetavana ning neid tuleb pidevalt arendada ja kaitsta, sest nende halvenemine ükskõik millises liikmesriigis võib kahjustada kogu ELi huve;
- B. arvestades, et aktiivse ja hästi arenenud kodanikuühiskonna olemasolu kõigis ELi liikmesriikides on parim kaitse nende väärtuste nõrgenemise eest;
- C. arvestades, et paljud kodanikuühiskonna organisatsioonid jätkavad nende väärtuste edendamist hoolimata sellest, et neil on üha raskem leida vajalikke vahendeid oma tegevuse arendamiseks ning sõltumatuks ja tõhusaks elluviimiseks;
- D. arvestades, et EL rahastab otse kolmandates riikides tegutsevaid kodanikuühiskonna organisatsioone, kes neid väärtusi edendavad, kuid võimalused rahastada kodanikuühiskonna organisatsioone, kes ELis selle eesmärgi poole püüdlevad, on väga piiratud, eelkõige kohalikul ja riiklikul tasandil tegutsevate kodanikuühiskonna organisatsioonide puhul;
1. kordab, et kodanikuühiskonna organisatsioonid on väga olulised ELi lepingu artiklis 2 sätestatud väärtuste, st inimväärikuse austamise, vabaduse, demokraatia, võrdsuse, õigusriigi ja inimõiguste, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamise kaitsmisel ja edendamisel, aga ka kodanikuaktiivsuse arendamisel ELis ning teadliku avaliku arutelu hõlbustamisel mitmeparteilise demokraatia raames;
 2. rõhutab, et ELil tuleb välja töötada uusi ja tõhusaid viise nende väärtuste kaitsmiseks ja edendamiseks liidus;
 3. on sellega seoses veendunud, et EL peaks pakkuma sihipäraselt rahalist toetust kodanikuühiskonna organisatsioonidele, kes tegutsevad kohalikul ja riiklikul tasandil nende väärtuste edendamiseks ja kaitsmiseks;
 4. nõuab, et EL looks ELi eelarve raames järgmise, 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku alusel sihtotstarbelise rahastamisvahendi, mida võiks nimetada Euroopa väärtuste rahastamisvahendiks, et edendada ja kaitsta ELi lepingu artiklis 2 sätestatud väärtusi, eelkõige demokraatiat, õigusriiki ja põhiõigusi, ning et selle rahastamise määr oleks vähemalt võrdne demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi määraga, mis teenib sarnaseid eesmärgi väljaspool liitu; soovib seada selle rahastamisvahendi struktuurseks prioriteediks riiklikul ja kohalikul tasandil sellise tugeva ja jätkusuutliku kodanikuühiskonna organisatsioonide sektori loomise, mis suudaks täita oma ülesandeid nende väärtuste kaitsmisel;
 5. on seisukohal, et selle rahastamisvahendi raames tuleks pakkuda kodanikuühiskonna organisatsioonidele, kes tegelevad ELis nende väärtuste edendamise ja kaitsmisega, tegevustoetusi (põhirahastamist ning toetusi projektidele ja algatustele);
 6. rõhutab, et rahastamisvahendit peaks haldama komisjon ning et see peaks tagama kiired ja paindlikud toetuse andmise menetlused; soovib eelkõige tagada, et taotlemiskord oleks kasutajasõbralik ning kohaliku ja riikliku tasandi kodanikuühiskonna organisatsioonidele kergesti ligipääsetav;
 7. on seisukohal, et rahastamisvahend peaks olema suunatud konkreetselt projektidele ja algatustele, millega edendatakse Euroopa väärtusi kohalikul ja riiklikul tasandil, nagu kodanikuaktiivsuse projektid ja õiguste kaitsmine ning muu järelevalvetegevus, ja et riikidevahelised projektid ja algatused peaksid täitma üksnes täiendavat osa; on veendunud, et eelkõige tuleks arendada kodanikuühiskonna organisatsioonide suutlikkust üldsust paremini teavitada, et parandada üldsuse arusaamist mitmeparteilisest ja osalusdemokraatiast, õigusriigist ja põhiõigustest;

Neljapäev, 19. aprill 2018

8. rõhutab, et rahastamisvahend peaks täiendama olemasolevaid Euroopa ja riikliku tasandi rahastamisvahendeid ja meetmeid, millega kõnealuseid väärtusi edendatakse ja kaitstakse, ega tohiks seetõttu tulla muude Euroopa või riikliku tasandi vahendite ja meetmete arvelt selles valdkonnas;
 9. rõhutab, et uue rahastamisvahendi haldamisel tuleb tagada finantsmääruses sätestatud finantsvastutus, eelkõige seoses juriidiliste kohustuste täitmise, ressursside kasutamise täieliku läbipaistvuse, usaldusväärse finantsjuhtimise ja ressursside mõistliku kasutamisega;
 10. soovib komisjonil koostada igal aastal aruande rahastamisvahendi toimimise kohta ja avaldada selle raames rahastatud organisatsioonide ja meetmete loetelu;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile,
-

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0185

Inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete rikkumine kahe Türgis vahistatud ja kinni peetud Kreeka sõduri juhtumi puhul

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete rikkumise kohta kahe Türgis vahistatud ja kinni peetud Kreeka sõjaväelase puhul (2018/2670(RSP))

(2019/C 390/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse, et 1. märtsil 2018 vahistasid Türgi ametivõimud kaks Kreeka sõjaväelast, kes enda väitel eksisid halbade ilmaolude tõttu, ning peavad neid jätkuvalt kinni,
 - võttes arvesse asjaolu, et see piki Maritsa jõge kulgeva piiri lõik, mis jääb Kastaniési metsapiirkonda, on suur migrantide, pagulastele ja smugeldajate piiriületuskoht, ning et nimetatud kaks sõjaväelast, leitnant ja seersant, olid piiril korralisel patrullkäigul;
 - võttes arvesse ELi ja NATO ametnike üleskutseid sõdurite vabastamiseks, eriti Euroopa Ülemkogu 22. märtsil 2018. aasta järeldusi ning üleskutset ELi ja Türgi juhtide kohtumisel 26. märtsil 2018,
 - võttes arvesse Kreeka valitsuse pingutusi sõjaväelaste vabastamiseks ja tagasisaamiseks,
 - võttes arvesse Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 5 lõiget 2, milles on sätestatud, et igale vahistatule teatatakse talle arusaadavas keeles viivitamata tema vahistamise põhjused ja kõik tema vastu esitatud süüdistused,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et 4. märtsil 2018 otsustas Türgi kohus Edirnes, et need kaks sõjaväelast, keda hoitakse praegu kinnises vanglas ja keda süüdistatakse ebaseaduslikult Türgisse sisenemises, jäävad vahi alla;
- B. arvestades, et kahte Kreeka sõjaväelast on hoitud Türgi vanglas enam kui kuu aega, ilma et neile oleks esitatud süüdistust, mistõttu nad ei tea, millises kuriteos neid süüdistatakse;
- C. arvestades, et varem on sarnased juhtumid, kus Kreeka või Türgi sõdurid on kogemata piiri ületanud, lahendatud kohapeal mõlema poole sõjaväeasutuste tasandil;
1. kutsub Türgi ametivõime üles kohtumenetluse kiiresti lõpule viima ning need kaks Kreeka sõjaväelast vabastama ja Kreekasse tagasi saatma;
 2. kutsub nõukogu, komisjoni, Euroopa välisteenistust ja kõiki liikmesriike üles väljendama solidaarsust Kreekaga ning rahvusvahelise õiguse ja heanaaberlike suhete vaimus nõudma kõigis kokkupuudetes ja igasuguses suhtluses Türgi juhtide ja ametivõimudega, et Kreeka sõjaväelased viivitamata vabastataks;
 3. kutsub Türgi ametiasutusi kohtumenetlusi rangelt täitma ja austama täiel määral kõigi asjaomaste isikute inimõigusi, mis on sätestatud rahvusvahelises õiguses, sealhulgas Genfi konventsioonis;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Türgi ja Kreeka presidentidele, valitsustele ja parlamentidele, Euroopa välisteenistusele, komisjonile, liikmesriikide pädevatele asutustele ja NATO-le.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0186

Aluslepingute sätete rakendamine, mis käsitlevad liikmesriikide parlamente

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon aluslepingute nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad liikmesriikide parlamente (2016/2149(INI))

(2019/C 390/18)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 5 pädevuste andmise ja subsidiaarsuse kohta, artikli 10 lõiget 1 esindusdemokraatia kohta, artikli 10 lõiget 2 ELi kodanike esindatuse kohta, artikli 10 lõiget 3 kodanike õiguse kohta osaleda liidu demokraatias, artiklit 11 osalusdemokraatia kohta, artiklit 12 liikmesriikide parlamentide rolli kohta, artikli 48 lõiget 3 lihtlääbi-vaatamismenetluse kohta ja artikli 48 lõiget 7 (sillaklausel),
- võttes arvesse protokoll nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) ning protokoll nr 2 (subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 15 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 41 ja 42,
- võttes arvesse oma 12. juuni 1997. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vaheliste suhete kohta ⁽¹⁾, 7. veebruari 2002. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vaheliste suhete kohta Euroopa integratsioonis ⁽²⁾, 7. mai 2009. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vaheliste suhete arendamise kohta vastavalt Lissaboni lepingule ⁽³⁾ ja 16. aprilli 2014. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vaheliste suhete kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toimimise parandamise kohta Lissaboni lepinguvõimalusi kasutades ⁽⁵⁾, resolutsiooni euroala eelarvesuutlikkuse kohta ⁽⁶⁾ ja resolutsiooni võimalike muutuste ja kohanduste kohta Euroopa Liidu praeguses institutsioonilises ülesehituses ⁽⁷⁾,
- võttes arvesse komisjoni aastaaruandeid Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide parlamentide suhete kohta, eriti 2. juuli 2015. aasta aruannet 2014. aasta kohta (COM(2015)0316) ja 15. juuli 2016. aasta aruannet 2015. aasta kohta (COM(2016)0471), ning komisjoni aastaaruandeid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta, eriti 15. juuli 2016. aasta aruannet 2015. aasta kohta (COM(2016)0469) ja 30. juuni 2017. aasta aruannet 2016. aasta kohta (COM(2017)0600),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi riikide parlamentidega suhtlemise direktoraadi aastaaruandeid, eriti 2016. aasta vahearuannet Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vaheliste suhete kohta,
- võttes arvesse oma 26. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni ELi õiguse kohaldamise järelevalve 2015 kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 1. märtsi 2017. aasta valget raamatut Euroopa tuleviku kohta ja Euroopa Komisjoni presidendi Jean-Claude Junckeri 13. septembri 2017. aasta kõnet olukorrast Euroopa Liidus, milles esitleti tegevuskava,
- võttes arvesse deklaratsiooni „Suurem Euroopa integratsioon – edasiviiv tee“, mille 14. septembril 2015. aastal allkirjastasid Itaalia Saadikutekoja, Prantsusmaa Rahvuskogu, Saksamaa Liidupäeva ja Luksemburgi Saadikutekoja presidendid ning mida praegu toetavad 15 ELi liikmesriikide parlamendikoda,
- võttes arvesse alates Lissaboni lepingu jõustumisest toimunud Euroopa Liidu parlamentide esimeeste konverentside järeltulekut, eriti 2016. aastal Luxembourgis ja 2017. aastal Bratislavas toimunud konverentside järeltulekut,

⁽¹⁾ EÜT C 200, 30.6.1997, lk 153.

⁽²⁾ EÜT C 284 E, 21.11.2002, lk 322.

⁽³⁾ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 94.

⁽⁴⁾ ELT C 443, 22.12.2017, lk 40.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0049.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0050.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0048.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0421.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- võttes arvesse Euroopa Liidu parlamentide Euroopa Liidu asjade komisjonide konverentsi (COSAC) kohtumiste panuseid ja järel-dusi alates Lissaboni lepingu jõustumisest, eriti 2017. aastal Vallettas ja Tallinnas toimunud kohtumiste järeldusi, samuti COSACi poolaastaaruandeid,
 - võttes arvesse majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu artiklit 13, milles sätestati parlamentide-vaheliste konverentside korraldamine eesmärgiga arutada eelarvepoliitikat ja teisi lepinguga hõlmatud küsimusi;
 - võttes arvesse Tšehhi Senati 30. novembri 2016. aasta resolutsiooni (11. koosseisu 26. resolutsioon), Itaalia Senati 19. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni (dokument XVIII nr 164) ja selle Euroopa Liidu poliitikakomitee 2. mai 2017. aasta panust (protokoll 573) ning Prantsusmaa Rahvuskogu ELi asjade komisjoni 31. mai 2017. aasta panust (viide 2017/058) ja Madalmaade Parlamendi Teise Koja Euroopa asjade alalise komisjoni 22. detsembri 2017. aasta panust (kiri A(2018)1067);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 punkti 1 alapunkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A8-0127/2018),
- A. arvestades, et liikmesriikide parlamendid aitavad aktiivselt kaasa Euroopa Liidu heale põhiseaduslikule toimimisele (ELi lepingu artikkel 12), täites seeläbi keskseid ülesandeid liidu demokraatlikus õiguspärasuses ja viies seda täiel määral ellu;
 - B. arvestades, et liikmesriikide valitsuste aruandekohustus oma parlamentide ees Euroopa asjade raamistikus, mis sõltub iga liikmesriigi tavadest, on liikmesriikide parlamentide rolli nurgakivi praegustes Euroopa aluslepingutes;
 - C. arvestades, et isevastutuse parandamiseks peaksid liikmesriikide parlamendid kontrollima liikmesriikide valitsusi, samamoodi nagu Euroopa Parlament kontrollib Euroopa täidesaatvat asutust; arvestades siiski, et liikmesriikide parlamentide mõjuvõim liikmesriikide valitsuste üle varieerub liikmesriigiti märkimisväärselt;
 - D. arvestades, et liikmesriikide parlamendid kurdavad sageli oma piiratud kaasatuse üle liidu asjades ja soovivad olla tihedamalt seotud Euroopa integratsiooniprotsessi arenguga;
 - E. arvestades, et läbipaistvuse puudumine ELi seadusandlikes ja otsustusprotsessides võib õhnestada liikmesriikide parlamentide aluslepingutest ja asjaomastest protokollidest tulenevaid eelisõigusi ning eriti parlamentide osa oma valitsuse kontrollia-sutusena;
 - F. arvestades, et liikmesriikide parlamentide pluralism on liidule märkimisväärselt kasulik, kuna erinevate poliitiliste seisukohtade ühildumine kõikide liikmesriikide ulatuses võib tugevdada valdkondadeüleseid arutelusid Euroopa tasandil ja muuta need laiahaardelisemaks;
 - G. arvestades, et parlamendisisesest vähemuste alaesindatust Euroopa asjades tuleks tasakaalustada, austades samas täielikult iga liikmesriigi parlamendi enamust ning tegutsedes vastavalt proportsionaalse esindatuse põhimõttele;
 - H. arvestades, et liikmesriikide parlamendid täidavad osa Euroopa aluslepingute mis tahes läbivaatamises ning et neid kutsuti hil-juti üles lööma kaasa mitmetel ELi demokraatlikel foorumitel;
 - I. arvestades, et Euroopa avalikku sfääri võiks edendada Euroopa tulevikku käsitleva foorumite sarjaga, mille korraldaksid liikmesriikide parlamendid ja Euroopa Parlament kui Euroopa *demos*'e loomulikud esindajad; arvestades, et selliseid foorumeid võiks toetada ühise Euroopa nädalaga, kus liikmesriikide parlamendikojad arutaksid Euroopa Komisjoni volinike ja Euroopa Parlamendi liikmetega samaaegselt Euroopa teemadel;
 - J. arvestades, et – nagu on näidanud hiljutised valimistrendid – majandus-, finants- ja sotsiaalkriis on nii Euroopa kui ka liikmes-riikide tasandil kasvatanud ELi kodanike usaldamatust ja pettumistunnet praeguse demokraatliku esindusmudeli suhtes;

Neljäpäev, 19. aprill 2018

- K. arvestades, et liikmesriikide parlamentide õiguse rakendamine kontrollida subsidiaarsuse põhimõtte järgimist nn varajase hoiatamise süsteemi alusel on osaliselt parandanud suhteid ELi institutsioonide ja liikmesriikide parlamentide vahel;
- L. arvestades, et liikmesriikide parlamendid on vahel varajase hoiatamise süsteemi suhtes kriitilised, väites, et selle sätteid ei ole lihtne rakendada ja sel puudub lai kohaldamisala;
- M. arvestades, et varajase hoiatamise süsteemi rakendamisel on tehtud edusamme, nagu on näidanud poliitilise dialoogi raames liikmesriikide parlamentide esitatud arvamuste koguarvu viimased andmed; arvestades, et nn kollase kaardi menetluse vähene kasutamine ja oranži kaardi menetluse ebatõhusus näitab arenguruumi olemasolu ning seda, et parem kooskõlastamine liikmesriikide parlamentide vahel on sellega seoses võimalik;
- N. arvestades, et kaheksanädalane periood, mis on sätestatud protokollis nr 1 artiklis 4, on osutunud ebapiisavaks, et subsidiaarsuse põhimõtte järgimist õigeaegselt kontrollida;
- O. arvestades, et varajase hoiatamise süsteemi saab täiendada süsteemiga, mis praegu võimaldab liikmesriikide parlamentidel esitada komisjonile arutamiseks edasiviivaid ettepanekuid, võttes nõuetekohaselt arvesse komisjoni algatusõigust;
- P. arvestades, et mitme liikmesriigi parlamendid on väljendanud huvi poliitilise dialoogi parandamise vahendi vastu, mis annaks neile võimaluse teha komisjonile arutamiseks edasiviivaid ettepanekuid, võttes arvesse komisjoni algatusõigust;
- Q. arvestades, et liikmesriikide parlamendid saavad igal ajal anda välja arvamusi poliitilise dialoogi raamistikus, volitada oma valitsusi nõudma nõukogu kaudu seadusandlike ettepanekute koostamist või, vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 225, lihtsalt kutsuda Euroopa Parlamenti üles esitama Euroopa Komisjonile ettepanekuid;
- R. arvestades, et punase kaardi menetluse rakendamine ei ole praeguses Euroopa integratsiooni arenguprotsessi etapis mõeldav;
- S. arvestades, et Lissaboni lepinguga tagatud ulatuslikke teabeõigusi oleks võimalik edendada, kui liikmesriikide parlamentidele antaks rohkem ressursse ja aega Euroopa institutsioonide edastatud dokumentidega tegelemiseks;
- T. arvestades, et vastavalt IPEXi digitaalsele strateegiale, milles Euroopa Parlamendil on oluline toetav roll, peaks IPEXi – liikmesriikide parlamentide vahelise ning liikmesriikide parlamentide ja Euroopa institutsioonide vahelise pideva teabevahetuse platvormi – arendamine jätkuma;
- U. arvestades, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist ja nn Barroso algatust – komisjoni 2006. aasta septembris algatatud poliitiline dialoog, millega antakse liikmesriikide parlamentidele võimalus esitada komisjoni ettepanekute kohta kommentaare, positiivset tagasisidet ja kriitikat – on institutsioonidevaheline koostöö paranenud;
- V. arvestades, et liikmesriikide parlamendid väljendavad aeg-ajalt rahulolematust oma suhete üle Euroopa Liiduga, väites, et need on liiga keerulised;
- W. arvestades, et liikmesriikide parlamentidel on asjakohased pädevused vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevatel aladel vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele nr 70, 88 ja 85 ning et neil peaks seepärast olema liidu julgeoleku- ja kaitsepoliitika tulevikus oluline roll;
- X. arvestades, et eelarve- ja majanduspoliitika, vastu võetud otsused ja ELi tasandi juhtimine peaksid olema liikmesriikide ja Euroopa tasandil suurema parlamentaarse kontrolli all;

Neljapäev, 19. aprill 2018

- Y. arvestades, et Euroopa Kohtu 16. mai 2017. aasta otsus ELi ja Singapuri vahelise kaubanduslepingu segatüübi kohta on muutnud viisi, kuidas liikmesriikide parlamendid kaasatakse edaspidi kaubanduslepingutesse;
- Z. arvestades, et parem suhtlus ja suurem teabevahetus Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide liikmete ning ka liikmesriikide parlamentide ametnike vahel võib aidata parandada kontrolli Euroopa tasandi arutelu üle siseriiklikul tasandil ning seega edendada tõelist euroopalikku parlamentaarset ja poliitilist kultuuri;

Kontrolli teostamine valitsuste tegevuse üle Euroopa asjades

1. leiab, et Lissaboni lepingust tulenevate liikmesriikide parlamentide õiguste ja kohustuste rakendamine on tõhustanud nende rolli Euroopa põhiseaduslikus raamistikus, tagades seeläbi suurema mitmekesisuse, rohkem demokraatlikku legitiimsust ja liidu parema toimimise;
2. tunnistab, et liikmesriikide valitsused annavad vastavalt liikmesriikide põhiseaduslikule korrale demokraatlikult aru liikmesriikide parlamentidele, nagu on osutatud Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 2; on seisukohal, et selline aruandekohustus on liikmesriikide parlamendikodade rolli alus Euroopa Liidus; julgustab liikmesriikide parlamente täitma täiel määral oma Euroopa tasandi ülesandeid, et kontrollida ja mõjutada otseselt Euroopa poliitika sisu, eeskätt jälgides oma valitsusi, mis kuuluvad Euroopa Ülemkogusse ja nõukogusse;
3. palub liikmesriikidel tagada, et nende parlamentidele võimaldatakse piisavalt aega, võimekust ja vajalik juurdepääs teabele, et täita oma põhiseaduslikku ülesannet kontrollida liikmesriikide valitsuste tegevust ja tunnistada see seaduspäraseks, kui need valitsused tegutsevad Euroopa tasandil kas siis nõukogus või Euroopa Ülemkogus; tunnistab, et seda Euroopa tasandi ülesannet tuleks täita täielikus kooskõlas liikmesriikide põhiseaduslike tavadega; arvab, et selle rolli kaitsmiseks ja tugevdamiseks tuleks võimestada ja edendada olemasolevate parimate tavade vahetamist ning suhtlust liikmesriikide vahel;
4. leiab, et ELi institutsioonide töömeetodite ja otsustamisprotsesside läbipaistvus on eeltingimus, mis võimaldab liikmesriikide parlamentidel täita tõhusalt oma aluslepingutest tulenevat institutsioonilist rolli; lisaks nõuab, et liikmesriikide parlamendid kasutaksid täiel määral ära oma vastavaid pädevusi, et kontrollida valitsuste tegevust Euroopa tasandil, muu hulgas kohandades selle võimaldamiseks oma sisekorraldust, ajakavasid ja töökordasid; peale selle soovib parimate tavade vahetamist parlamendikodade vahel, korrapäraseid arutelusid asjakohaste ministrite ja liikmesriikide parlamentide erikomisjonide vahel enne ja pärast nõukogu ja Euroopa Ülemkogu kohtumisi ning korrapäraseid kohtumisi liikmesriikide parlamentide, Euroopa Komisjoni volinike ja Euroopa Parlamendi liikmete vahel;
5. leiab, et vältida tuleb igasugust ELi õigusaktide ülereguleerimist liikmesriikides ning et riikide parlamentidel on siinkohal keskne roll; tuleb samal ajal meelde, et see ei piira liikmesriikide õigust kohaldada kaitse taseme säilitamise klausleid ning kehtestada riigi tasandil näiteks kõrgemaid sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid;
6. tuleb meelde, et otsused tuleb teha kooskõlas põhiseaduslike pädevustega ning võttes arvesse liikmesriikide ja Euroopa Liidu asutuste vastavate otsustuspädevuste selget piiritletust, ergutades samal ajal jõulisemat ja poliitilist dialoogi liikmesriikide parlamentidega ning tunnistades selget vajadust tugevdada parlamentide osalust;
7. märgib, et Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamendid peaksid olema Euroopa poolaastasse rohkem kaasatud ning arvab, et eelarvekalendrid liikmesriikide ja Euroopa tasandil tuleks kogu protsessi käigus paremini kooskõlastada, et soodustada selle vahendi tõhusamat kasutamist; tuleb lisaks meelde, et Euroopa poolaasta vastavusse viimine liikmesriikide parlamentide tegevuskavadega võiks aidata majanduspoliitikat veelgi enam omavahel koordineerida, toonitades samas, et sellise vastavusse viimise juures ei tohiks eirata omavalitsemise volitusi ja iga parlamendikoja konkreetset töökorda;
8. teeb ettepaneku rakendada liikmesriikide eelarvedialoogi perioodi, mille jooksul liikmesriikide parlamendid saaksid arutada Euroopa poolaastat ja aidata sellele kaasa, andes oma valitsustele volitused nende suhtluseks komisjoni ja nõukoguga;

Neljapäev, 19. aprill 2018

9. toonitab, et Tallinnas toimunud Euroopa Liidu parlamentide Euroopa Liidu asjade komisjonide konverentsi (COSAC) viimasel täiskogu istungil tunnistati, et enamik liikmesriikide parlamente osaleb ELi küsimuste arutamiseks aktiivselt täiskogu istungitel kas siis korrapärase ajavahemike järel või vajaduse korral ning et arvakamad täiskogu arutelud ELi küsimustes suurendavad liidu nähtavust ja annavad kodanikele võimaluse saada rohkem teada ELi tegevuskavast ja erakondade seisukohtadest neis küsimustes;

Euroopa avaliku sfääri loomine

10. märgib, et eri poliitiliste seisukohtade ühildamine kõikide liikmesriikide ulatuses võib tugevdada valdkondadeüleseid arutelusid Euroopa tasandil ja muuta need laiahaardelisemaks; seetõttu arwab, et liikmesriikide delegatsioonid Euroopa institutsioonide juures peaksid kajastama poliitilist mitmekesisust; rõhutab, kui oluline on sellega seoses eri erakondade liikmete proportsionaalse esindatuse põhimõte;

11. märgib ära asjaolu, et varajase hoiatamise süsteemi raames või sellest väljaspool avaldatud liikmesriikide parlamentide arvamustes võiks olla esitatud parlamendiamuse siduv tahe; toetab sellegipoolest ideed anda liikmesriikide parlamentide poliitilistele vähemustele võimalus väljendada lahknevaid seisukohti, mis kajastuksid avaldatud arvamuste lisades; arwab, et asjaomaste arvamuste avaldamisel tuleks järgida täiel määral proportsionaalsuse põhimõtet ja tegutseda vastavalt iga parlamendikoja konkreetsele töökorrale;

12. võtab igati teadmiseks hiljutise üleskutse mitmete ELi demokraatlike konventsioonide korraldamiseks kõikjal Euroopas; arwab sellega seoses, et iga-aastase Euroopa nädala korraldamine võimaldaks Euroopa Parlamendi liikmetel ja Euroopa Komisjoni volinikel, eriti klastrite eest vastutavatel asepresidentidel külastada kõiki liikmesriikide parlamente, et arutada ja selgitada Euroopa tegevuskava koos parlamendiliikmete ja kodanikuühiskonna esindajatega; soovib algatuse toetamiseks vaadata läbi enda kodukorra ning julgustab liikmesriikide parlamente tegema sama; lisaks arwab, et liikmesriikide erakondade ja Euroopa fraktsioonide kohtumised ELi parlamentidevahelise koostöö raames võivad pakkuda lisaväärtust tõelise Euroopa poliitilise arutelu kujul;

Varajase hoiatamise süsteemi reformi toetamine

13. rõhutab asjaolu, et varajase hoiatamise süsteemi on pärast Lissaboni lepingu jõustumist harva kasutatud, ja leiab, et seda võiks praeguses põhiseaduslikus raamistikus reformida;

14. märgib, et sellised näited, nagu kollase kaardi menetluse käivitamine 2016. aastal komisjoni ettepaneku vastu vaadata läbi töötajate lähetamist käsitlev direktiiv, osutavad tõsiasjale, et varajase hoiatamise süsteem toimib; toonitab, et nn kollase kaardi menetluse vähenenud kasutamine võib näidata, et kõike arvesse võttes järgitakse ELis subsidiaarsuse põhimõtet; seepärast arwab, et varajase hoiatamise süsteemi menetluslikke puudujääke ei tohiks pidada veenvaks tõendiks suutmatuse kohta järgida subsidiaarsust; tuletab lisaks meelde, et liikmesriikide parlamendid võivad sekkuda ja uurida subsidiaarsuse põhimõttele vastamist enne, kui komisjon esitab seadusandliku ettepaneku rohelise või valge raamatu vormis, või enne komisjoni tööprogrammi iga-aastast tutvustamist;

15. tuletab meelde, et iga uue seadusandliku algatuse korral on komisjon kohustatud uurima, kas ELil on õigus võtta meetmeid ja kas meetmed on põhjendatud; toonitab lisaks, et varasemad kogemused on tõestanud, et piiri tõmbamine subsidiaarsuse põhimõtte poliitilise mõõtme ja proportsionaalsuse põhimõtte õigusliku mõõtme vahele on kohati keerukas ja probleemne; seepärast palub, et varajase hoiatamise süsteemi raames või sellest väljaspool avaldatud põhjendatud arvamustele vastates käsitleks komisjon lisaks oma subsidiaarsuse põhimõtte tõlgendusele ka proportsionaalsust ja vajaduse korral kõiki soovitatud poliitikavahetega seotud probleeme;

16. võtab teadmiseks liikmesriikide parlamentide esitatud taotluse pikendada protokoll nr 1 artiklis 3 põhjendatud arvamuste esitamiseks ette nähtud kaheksanädalast perioodi; toonitab sellegipoolest, et praeguses aluslepingu raamistikus ei nähta sellist pikendamist ette; seepärast on seisukohal, et komisjon peaks kehtestama varajase hoiatamise süsteemi raames tehnilise teavitamisperioodi, et võimaldada lisaega, mis kuulub sellest kuupäevast, kui liikmesriikide parlamendikojad saavad õigusakti eelnõu tegelikult kätte, selle kuupäevani, millest algab kaheksanädalane periood; tuletab sellega seoses meelde, et 2009. aastal võttis komisjon täiendava kontrollimehhanismi rakendamiseks kasutusele muud praktilised meetmed;

Neljapäev, 19. aprill 2018

17. võtab teadmiseks teatavate liikmesriikide parlamentide taotluse pikendada kaheksanädalast perioodi, mis on ette nähtud põhjendatud arvamuse esitamiseks protokoll nr 2 artikli 6 kohaselt;

18. soovib kooskõlas komisjoni 2016. aastal algatatud poliitilise dialoogiga sellise süsteemi täielikku kasutamist, millega liikmesriikide parlamendid saaksid esitada komisjonile edasiviivaid ettepanekuid eesmärgiga mõjutada positiivselt Euroopa tasandi arutelu ja komisjoni algatusõigust; soovib sellega seoses, et komisjonil võiks olla kaalutusõigus küsimuses, kas võtta selliseid ettepanekuid arvesse või esitada ametlik vastus, tuues välja arvesse võtmata jätmise põhjused; juhib tähelepanu asjaolule, et kirjeldatud kord ei saa sisaldada algatusõigust ega õigust võtta õigusakte tagasi või neid muuta, kuna see õõnestaks liidu meetodit ja pädevuste jaotust riikide ning Euroopa tasandil, rikkudes seega aluslepinguid; leiab samal ajal, et aluslepingute edaspidise läbivaatamise korral tuleks algatusõigus anda Euroopa Parlamendile kui ELi kodanike otsesele esindajale;

Teabeõiguse täitmine

19. kinnitab, et Euroopa Liidu lepingu artikliga 12 ja protokolliga nr 1 antakse liikmesriikide parlamentidele õigus saada teavet otse Euroopa institutsioonidelt;

20. rõhutab, et liikmesriikide parlamendid võiksid saada varajase hoiatamise süsteemi raames või nende teabeõigusest tulenevalt neile saadetud teabega paremini hakkama, kui IPEXi platvormile omistataks nn agoraa või foorumi tähtsus, et luua mitteametlik püsiv dialoog liikmesriikide parlamentide vahel ning liikmesriikide parlamentide suhtluses Euroopa institutsioonidega; otsustab seetõttu edendada platvormi kasutamist poliitilise dialoogi tõhustamiseks; soovib liikmesriikide parlamentidel kasutada IPEXi platvormi õigeaegselt, et tagada siseriikliku kontrollimehhanismi varane käivitamine; soovib kasutada IPEXi platvormi kanalina, mille kaudu jagada süsteemselt teavet ja tõsta varakult esile subsidiaarsusega seotud probleemid; näeb võimalust arendada IPEXit kui peamist kanalit, mille kaudu toimub teabevahetus ja mille kaudu ELi institutsioonid edastavad asjakohaseid dokumente liikmesriikide parlamentidele ja vastupidi, ning võtab sellega seoses endale ülesandeks pakkuda liikmesriikide parlamendikodade haldusasutustele platvormi kasutamise küsimuses abi; ergutab lisaks institutsioonide ja fraktsioonide ametnike laialdasemat vahetamist Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide administratsioonide vahel;

Parema institutsioonidevahelise koostöö kavandamine

21. võtab igati teadmiseks Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide koostöö Euroopa Liidu parlamentide Euroopa Liidu asjade komisjonide konverentsi (COSAC) ning ühise välis- ja julgeolekupoliitika parlamentidevahelise konverentsi (CFSP-IPC) raames ning majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu artikli 13 raamistikus; rõhutab, et sellist koostööd tuleks arendada, tuginedes konsensuse, teabevahetuse ja konsulteerimise põhimõtetele, et liikmesriikide parlamendid teostaksid kontrolli oma valitsuste ja haldusasutuste üle;

22. kordab uuesti, et praegust liidu ja liikmesriikide vaheliste suhete raamistikku võiks lihtsustada ja ühtlustada, et muuta see tõhusamaks ja tulemuslikumaks; nõuab sellega seoses, et vaadataks läbi liidu ja liikmesriikide parlamentide sidemed olemasolevate platvormide ja foorumite lõikes, et neid suhteid tugevdada ja praeguste vajadustega kohandada; nõuab siiski kindlalt liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi otsustuspädevuste selget piiritlemist, mille korral esimesed peaksid täitma oma Euroopa küsimustega seotud ülesandeid oma riikide põhiseaduste alusel, kontrollides eelkõige oma riikide valitsuste liikmeid, kes kuuluvad Euroopa Ülemkogusse ja nõukogusse, kuna see on nende jaoks kõige sobivam tasand Euroopa seadusandliku protsessi jälgimiseks; lükkab seepärast läbipaistvusest, vastutusest ja tegutsemisuutlikkusest lähtuvaltel põhjustel tagasi ühiste parlamentaarsete otsustusorganite loomise;

23. juhib tähelepanu asjaolule, et poliitilise ja tehnilise dialoogi tugevdamine parlamendikomisjonide vahel nii liikmesriikide kui ka Euroopa tasandil oleks ülimalt tulemuslik samm täieliku parlamentidevahelise koostöö suunas; kaalub võimalust eraldada selle eesmärgi saavutamiseks lisaressursse ja kasutada võimaluse korral videokonverentse;

24. tunnistab protokoll nr 1 artiklites 9 ja 10 kehtestatud parlamentidevaheliste komisjonide koostumiste asjakohasust; leiab, et oleks võimalik saavutada parem institutsioonidevaheline koostöö, kui Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide liikmed omistaksid parlamentidevaheliste komisjonide koostumistele suuremat tähtsust ja kui koostumisi valmistataks ette tihedamas koostöös;

Neljapäev, 19. aprill 2018

25. soovib kaasata liikmesriikide parlamendid täielikult ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika jätkuvasse arendamisse; usub, et sellist kaasamist tuleks edendada tihedas koostöös Euroopa Parlamendiga ning austades täiel määral liikmesriikide põhiseaduse sätteid julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta, sealhulgas parlamentidevaheliste ühiskohtumiste raames liikmesriikide parlamentide esindajate ja Euroopa Parlamendi liikmete vahel ning poliitilise dialoogi kaudu Euroopa Parlamendi täieõigusliku julgeoleku- ja kaitsekomisjoni ja liikmesriikide vastavate parlamendikomisjonide vahel; võtab teadmiseks võimalused, mida see pakub neutraalsetele ELi liikmesriikidele konstruktiivse kontrolli teostamiseks asjaomases valdkonnas;

26. leiab, et süvendatud poliitiline ja seadusandlik dialoog liikmesriikide parlamentidega ja nende vahel soosiks institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud eesmärkide järgimist;

o

o o

27. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0187

Konkurentsipoliitika aastaaruanne

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon konkurentsipoliitika aastaaruande kohta (2017/2191(INI))

(2019/C 390/19)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (edaspidi „ELi toimimise leping“), eriti selle artikleid 39, 42, 101–109 ja 174,
- võttes arvesse komisjoni 31. mai 2017. aasta aruannet 2016. aasta konkurentsipoliitika kohta (COM(2017)0285) ning selle täienduseks samal kuupäeval avaldatud komisjoni talituste töödokumendi (SWD(2017)0175),
- võttes arvesse komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrust (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks ⁽¹⁾,
- võttes arvesse 9. juuli 2014. aasta valget raamatut „ELi ettevõtjate ühinemise kontrolli tõhustamine“ (COM(2014)0449),
- võttes arvesse komisjoni 14. juuni 2017. aasta määrust (EL) 2017/1084, millega muudetakse määrust (EL) nr 651/2014 sadama- ja lennujaamataristule antava abi, kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks antavast abist teavitamise künnise, spordi- ja mitmeotstarbelise vaba aja veetmise taristule antava abi ja äärepoolseimaid piirkondi käsitlevate regionaalse tegevusabi kavade osas ning millega muudetakse määrust (EL) nr 702/2014 abikõlblike kulude arvutamise osas ⁽²⁾,
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mille eesmärk on anda liikmesriikide konkurentsiasutustele volitused konkurentsieeskirjade täitmise tagamise tõhustamiseks ja tagada siseturu nõuetekohane toimimine (COM(2017)0142),
- võttes arvesse komisjoni 19. juuli 2016. aasta teatist riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 5. veebruari 2014. aasta resolutsiooni konkurentsipoliitika jõustamist käsitlevate ELi koostöölepingute ja edasiste arengusuundade kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2016. aasta resolutsiooni saarte erilise olukorra kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 22. novembri 2016. aasta resolutsiooni jaefinantsteenuseid käsitleva roheline raamatu kohta ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse oma 14. veebruari 2017. aasta resolutsiooni ELi konkurentsipoliitika aastaaruande kohta ⁽⁷⁾ ja oma varasemate aastate resolutsioone sellel teemal,
- võttes arvesse oma 14. novembri 2017. aasta resolutsiooni jaefinantsteenuste tegevuskava kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse asjakohaseid komisjoni eeskirju, suuniseid, otsuseid, resolutsioone, teatisi ja dokumente konkurentsi teemal,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust 2016. aasta konkurentsipoliitika aruande kohta,
- võttes arvesse 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ELT L 187, 26.6.2014, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 156, 20.6.2017, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 262, 19.7.2016, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT C 93, 24.3.2017, lk 71.

⁽⁵⁾ ELT C 35, 31.1.2018, lk 71.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0434.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0027.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0428.

⁽⁹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

Neljapäev, 19. aprill 2018

— võttes arvesse kodukorra artiklit 52,

— võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A8-0049/2018),

1. tunneb heameelt 31. mai 2017. aasta komisjoni 2016. aasta konkurentsipoliitika aruande üle, milles näidatakse, et õiglane konkurentsikeskkond, investeeringud ja innovatsioon on Euroopa tuleviku jaoks keskse tähtsusega;

2. toetab kindlalt komisjoni ja riiklike konkurentsiasutuste sõltumatust, kui nad täidavad oma ülesannet kujundada ja jõustada tulemuslikult ELi konkurentsieeskirju kõigi ELi kodanike ja ELis tegutsevate ettevõtjate hüvanguks;

3. tervitab ja julgustab veelgi komisjoni püüdlusi pidada lisaks struktureeritud dialoogile konkurentsivolniku Margrethe Vestageriga korrapäraselt ühendust Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni ja selle konkurentsipoliitika töörühma liikmetega; on veendunud, et komisjoni koostatav konkurentsipoliitika aastaaruanne on üks keskseid demokraatliku kontrolli teostamise menetlusi, ja tunneb heameelt komisjoni tagasiside üle kõigi parlamendis vastu võetud konkreetsete nõudmiste kohta;

4. palub komisjonil tagada korrapärane teavitamine ja arutelud parlamendiga konkurentsipoliitikat käsitlevate ELi õigusaktide, rahvusvaheliste lepingute ja muude soovituslike õigusnormide koostamise ja rakendamise teemal, nagu on sätestatud komisjoni ja parlamendi vahel sõlmitud institutsioonidevahelises kokkuleppes; märgib, et see ei toimu rahuldaval moel, näiteks konsulteerimisel ELi ja Kanada vahelise lepingu üle teabevahetuse kohta konkurentsimenetlustes; kutsub nõukogu üles ratifitseerima ELi ja Kanada vahelist lepingut võimalikult kiiresti; kavatseb edendada korrapärast arvamuste vahetust vastutavas komisjonis Euroopa konkurentsivõrgustiku ja riiklike konkurentsiasutustega;

5. palub komisjonil jälgida ühtse turu väljakujundamisega seotud õigusaktide rakendamist, nt energia- (sh omatarbeks toodetud energia tarbimine) ja transpordisektoris, digitaalsel turul ja jaefinantsteenuste valdkonnas, et edendada ELi konkurentsieeskirjade jõustumist ja saavutada nende järjepidev kohaldamine liikmesriikides;

6. märgib, et riigiabi võib olla asendamatu vahend vajaliku taristu ning varustuse tagamiseks nii energia- kui ka transpordisektoris, eriti Euroopas, kus toimub üleminek puhtamale ja kliimasõbralikumale energiavarustusele ja transpordisüsteemidele;

7. märgib, et riigiabi võib olla vajalik selleks, et tagada üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, sealhulgas energeetikas, transpordis ja telekommunikatsioonis; rõhutab, et riigi sekkumine on sageli parim poliitikavahend teenuste osutamiseks, mis on keskse tähtsusega liidu isoleeritud, kaugete ja perifeersete alade ning saarte toetamiseks;

8. peab oluliseks tagada konkurents, mis hõlmab piiriüleste omandamistehingute võimaldamist Euroopa-sisese finantsteenuste, sealhulgas kindlustusteenuste turul;

9. rõhutab, et perifeersete alade ja saarte ühendatavus on väga vajalik, et hoida elutähtsate ärisidemete säilitamise abil majanduslikku ja sotsiaalset ettevõtlikkust vastuvõetaval tasemel ja seda arendada;

10. rõhutab, et võimalus võtta sularahaautomaadist raha on oluline avalik teenus, mille osutamisel ei tohi esineda diskrimineerimist ega konkurentsi kahjustavaid või ebaausaid võtteid ning seetõttu ei tohi see olla liiga kulukas;

11. tunnustab konkurentsi peadirektoraadi pingutusi kujundada kogu 2016. aasta jooksul välja stabiilne ja tasakaalustatud töötajaskond; väljendab ühtlasi heameelt paranenud personalijuhtimise üle konkurentsi peadirektoraadis ning asjaolu üle, et tööjõu voolavus vähenes madalaimale tasemele alates statistika koostamise algusest (13,9 %-lt 2015. aastal 10,8 %-le 2016. aastal⁽¹⁰⁾); palub komisjonil suunata piisavad rahalised ja inimressursid ümber konkurentsi peadirektoraati ning tagada direktoraadi elektrooniliste ja informaatikavahendite kaasajastamise stabiilne rahastamine, et tulla toime suureneva töökoormuse ning tehnoloogia arenguga; nõuab veel kord suuniseid koostavate osakondade ja nende kohaldamise eest vastutavate osakondade ranget eraldamist;

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/aar-comp-2016_en_0.pdf.

Neljapäev, 19. aprill 2018

12. tunneb heameelt konkurentsi peadirektoraadi edusammude üle võrdsete võimaluste alal, sealhulgas selle üle, et keskastme juhtidest 36 % on naised;

13. rõhutab veel kord, et korrupsioon riigihangete valdkonnas avaldab Euroopa konkurentsivõimele tugevat turgu moonutavat mõju; kinnitab, et riigihanked on korrupsiooni suhtes kõige tundlikum riigihalduse valdkond; toonitab, et teatavates liikmesriikides kätkivad ELi rahastatavad avalikud hanked endas suuremat korrupsiooniriski kui riiklikult rahastatavad riigihanked; kutsub komisjoni üles jätkama tööd, et takistada ELi rahaliste vahendite väärkasutamist ja stimuleerida vastutustundlikku käitumist avalike hangete valdkonnas; väljendab ka heameelt Euroopa Prokuratuuri asutamise üle;

14. võtab teadmiseks, et ELi eeskirjadega ei ole kehtestatud tähtaegu konkrentsieskirjade rikkumiste uurimiseks, mis tähendab seda, et otsused tehakse mõnikord liiga hilja ning alles siis, kui konkurendid on juba olnud sunnitud turult lahkuma;

15. palub komisjonil kiita heaks soovituslikud suunised konkrentsieskirjade rikkumise uurimise ja turgu valitseva seisundi kuritarvitamise menetluste kestuse lühendamiseks, et vältida ettevõtjate ebakindlust ja liigset koormust ning kujundada välja tarbijale soodne konkrentsimaastik; hoiatab, et paindlikum ajakava peaks olema lubatud ainult keeruliste juhtumite puhul, kus uurimist tuleb pikendada muude ettevõtjatega seoses;

16. rõhutab, et ehkki uurimise kiirus peab olema tasakaalus vajadusega säilitada nõuetekohaselt kaitseõigus ja uurimise kvaliteet, võivad soovituslikud ajakavad aidata konkrentsiasutustel oma ressursse tõhusamalt kasutada; märgib, et ulatuslike konkrentsieskirjade rikkumise uurimise kiiruse parandamiseks võiksid komisjon ja sidusrühmad suurendada ühtlustatud konkrentsieskirjade rikkumise menetluste kasutamist ja parandada juurdepääsu asjakohastele dokumentidele;

17. võtab teadmiseks, et enamik konkrentsiõiguse rikkumisega seotud otsuseid tehakse riigi tasandil; kutsub seetõttu komisjoni üles jälgima Euroopa konkrentsivõrgustiku toel konkrentsipoliitika ja selle siseturul elluviimise üldist järjepidevust ja sõltumatust, võttes seejuures arvesse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid; rõhutab, et riiklike konkrentsiasutuste sõltumatus on väga oluline, ja tunneb seetõttu heameelt komisjoni ettepaneku üle Euroopa konkrentsivõrgustiku kohta (ECN +), mille eesmärk on tugevdada riiklike konkrentsiasutuste suutlikkust tagada ELi konkrentsiõiguse mõjusam täitmine;

18. usub, et komisjon peaks kontrollima, et riiklikel konkrentsiasutustel oleksid piisavad rahalised, inim- ja tehnilised ressursid ning et nende juhatuse liikmete ja kõrgema juhtkonna valimine või ametisse nimetamine oleks läbipaistev ja poliitiliselt sõltumatu, et neil oleks võimalik teha oma tööd täiesti sõltumatult; rõhutab, et riiklike konkrentsiasutuste sõltumatus, sealhulgas eelarve osas, on hädavajalik, et tagada ELi konkrentsiõiguse mõjus jõustamine; kutsub liikmesriike üles tagama, et riiklikud konkrentsiasutused avalikustaksid statistikat ja oma tegevuse läbimõeldud kokkuvõtet sisaldavad aastaaruanded, ja palub, et komisjon esitaks igal aastal Euroopa Parlamendile aruande nende peamiste punktide kohta; usub, et riiklikel konkrentsiasutustel peavad olema kehtestatud menetlused, millega tagatakse, et nende töötajad ja juhid hoiduksid mõistliku aja jooksul pärast ametist lahkumist asumast ametikohale, mis võib põhjustada huvide konflikti seoses konkreetse juhtumiga, millesse nad olid riiklikus konkrentsiasutuses kaasatud; rõhutab Euroopa konkrentsivõrgustiku tähtsust, kuna see toimib platvormina korrapärase arvamuste vahetuse võimaldamiseks komisjoni ja riiklike konkrentsiasutuste vahel, et tagada konkrentsieskirjade mõjus ja järjepidev kohaldamine; kutsub komisjoni üles võtma riiklike konkrentsiasutuste arvamusi arvesse;

19. on seisukohal, et uuring ELi konkrentsiõiguse ja riigiabi eeskirjade mõistmise ja sellealase teadlikkuse kohta ettevõtjate, eriti VKEde hulgas, võiks olla kasulik selleks, et tõhustada ELi konkrentsiõiguse jõustamist, ka võiks sellest olla abi suuniste andmisel;

20. on seisukohal, et ajutised meetmed võivad olla oluline vahend eelkõige digitaalmajanduses, millega tagatakse, et uurimise käigus toimuvad rikkumised ei kahjusta konkrentsi tõsiselt ja korvamatu; kutsub komisjoni üles uurima kasutatavaid võimalusi kas selleks, et kiirendada konkrentsiasutuste menetlusi ELi toimimise lepingu artiklite 101 ja 102 kohaldamiseks või selleks, et lihtsustada ajutiste meetmete vastuvõtmist; kutsub sellega seoses komisjoni üles uurima ja esitama oma järeldused ning vajaduse korral esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule õigusakti ettepaneku;

21. kutsub komisjoni üles uurima ühinemismääruse võimaliku reformimisega seoses hoolikalt, kas praegused hindamismenetlused võtavad digitaalsetel turgudel valitsevat olukorda piisavalt arvesse; on seisukohal, et hindamiskriteeriumide kohandamine digitaalmajanduses toimivatele ühinemistele võib olla vajalik; rõhutab ühtlasi, et riiklike konkrentsiasutuste sõltumatus peaks olema tagatud mitte ainult ELi toimimise lepingu artiklite 101 ja 102 kohaldamisel, vaid ka Euroopa ühinemiseeskirjade jõustamisel; rõhutab seetõttu, et vaja on samaväärseid ELi tasandi eeskirju selles valdkonnas;

Neljapäev, 19. aprill 2018

22. väljendab heameelt komisjoni jätkuvate pingutuste üle riigiabi mõiste eri aspektide selgitamisel, nagu nähtub komisjoni teatisest riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, mis on riigiabi ajakohastamise algatuse oluline osa; võtab eelkõige teatavaks komisjoni püüdlused selgitada mõisteid „ettevõtja“ ja „majandustegevus“; märgib siiski, et endiselt on keeruline teha selget vahet majandustegevusel ja muul kui majandustegevusel, eelkõige sotsiaalküsimuste valdkonnas; juhib tähelepanu ka asjaolule, et aluslepingu nõuetekohase tõlgendamise tagamine on Euroopa Kohtu ülesanne;
23. kordab, et õiglase maksukonkurents on siseturu usaldusväärse seisukohalt oluline ja kõik turuosalised, sealhulgas digitaallettevõtted, peaksid tasuma õiglase osa maksudest kohas, kus kasum teenitakse, ning konkureerima võrdsetel tingimustel; tunneb heameelt komisjoni põhjaliku uurimise üle selles küsimuses ja toonitab, et võitlus maksupettuse ja agressiivse maksuplaneerimise vastu on vajalik, et tagada ühtsel turul võrdsed tingimused ning tugevdada avaliku sektori eelarveid; rõhutab, et riigiabi eeskirjad kehtivad ka maksuvabastuste suhtes ja väga oluline on kaotada konkurentsi moonutavad tavad, näiteks valikulised maksusoodustused; kutsub liikmesriike üles tagama komisjonile juurdepääs riiklike maksuasutuste vahel vahetatavale kogu asjaomasele teabele, et hinnata, kas nende maksualased eelotsused ja kokkulepped on kooskõlas ELi konkrentsieskirjadega;
24. väljendab muret konkrentsiasutuste suutmatuse üle võtta meetmeid taastuenergia toetuskavade tagasiulatava tühistamise suhtes; rõhutab, et see tegevusetus on veelgi moonutanud konkrentsi, kuna rahvusvahelistel investoritel on olnud võimalik saada õiguskaitsset, kohalikel investoritel aga mitte; kutsub komisjoni üles uurima olemasolevate võimsustasude ja tuumaprogrammi peatamise tasude moonutatavat mõju elektriturudel;
25. nõuab, et maksustamisega seotud riigiabi suunised vaadataks läbi, et tegeleda ebaõiglase konkrentsi juhtumitega, mis väljuvad maksualaste eelotsuste ja siirdehindade raamidest;
26. rõhutab vajadust lihtsate ja läbipaistvate maksualaste meetmete ja õigusaktide järele;
27. väljendab suurt heameelt Amazonile antud ebaseaduslike maksusoodustusi vastustava komisjoni otsuse üle ja komisjoni varasemate märgiliste otsuste üle ebaseaduslike valikuliste maksusoodustuste kohta ning rõhutab, et ebaseadusliku abi õigeaegne tagasinõudmise on väga tähtis; märgib, et Luksemburg teatas oma kavatsusest Amazoni puudutav otsus edasi kaevata, nii nagu Iirimaa tegi Apple'i juhtumi puhul; kutsub komisjoni üles jätkama olukorra jälgimist kõigis liikmesriikides ja võtma vastu otsused igasuguse ebaseadusliku riigiabi vastu kõigi võrreldavate juhtumite korral, et tagada võrdne kohtlemine ning taastada võrdsed tingimused;
28. rõhutab, et digitaallettevõtteid tuleb maksustada nende tegeliku tegevuse alusel liikmesriikides, võttes aluseks digitaalsete platvormide kaudu saadud käibe, hoides seeläbi ära nende ettevõtjate ebasoodsasse konkrentsiolukorda panemise, kelle äritegevus toimub alalise füüsilise kohaloleku kaudu;
29. on seisukohal, et maksuplaneerimine võib kahjustada õiglast konkrentsi siseturul, kuna uusi turuletulijaid ja vaid ühes riigis äri tegevaid VKESid karistatakse võrreldes hargmaiste ettevõtjatega, kes võivad kasumit ümber paigutada või kohaldada muud liiki agressiivset maksuplaneerimist, kasutades selleks mitmesuguseid ainult neile kättesaadavaid otsuseid ja vahendeid; märgib murega, et sellest tulenevate väiksemate maksukohustuste tõttu jääb hargmaistele ettevõtjatele suurem maksujärgne kasum ning see paneb ühtsel turul ebavõrdsesse olukorda nende konkrentidid, kellel ei ole võimalik agressiivset maksuplaneerimist kasutada ja kelle puhul säilib seos kasumi teenimise koha ja maksustamise koha vahel;
30. palub komisjonil alustada läbirääkimisi kõigi riikide ja territooriumidega, millel on hea juurdepääs ühisturule ja kus puudub mõjus riigiabi kontroll ebaõiglase maksukonkrentsi vastu;
31. võtab teadmiseks avaliku sektori vahendite kasutamise võimaluse piirkonna jaoks oluliste pankade päästmiseks; palub komisjonil selgitada, millistel tingimustel see on võimalik, eelkõige seoses ELi riigiabi eeskirjade ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise normidega; usub, et praegune õigusraamistik on ebaselge, ja kutsub komisjoni üles seda parandama;
32. tuletab meelde, et vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivile tuleks hoiuste tagamise skeeme kasutada krediidiasutuse maksejõuetuse ärahoidmiseks selgelt määratletud raamistikus ja igal juhul tuleks järgida riigiabi eeskirju;
33. palub komisjonil igal aastal uuesti hinnata, kas ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti b finantssektoris kohaldamise nõuded on jätkuvalt täidetud;

Neljapäev, 19. aprill 2018

34. usub, et finantskriisi järel on kontsentratsioon pangandussektoris suurenenud ning mõnel juhul on Euroopa ja riiklikud järelevalveasutused seda ergutanud; palub komisjonil seda nähtust jälgida ning teha Euroopa tasandil riigipõhine uuring, et uurida selle mõju konkurentsile;

35. tunneb heameelt volinik Vestageri poolt struktureeritud dialoogi käigus majandus- ja rahanduskomisjoniga 21. novembril 2017 võetud kohustuste üle arutada võimalikke konkurentsimoonusi, mis tulenevad Euroopa Keskpannga ettevõtlussektori varaostukavast, ning esitada kvalitatiivset vastust sisaldav aruanne; rõhutab sellega seoses, et riigiabi valikulisuse mõiste on väga oluline kriteerium, mida tuleb põhjalikult uurida; juhib sellega seoses ühtlasi tähelepanu Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikele 3, mis sisaldab nn lojaalsuse põhimõtet;

36. palub komisjonil jälgida tähelepanelikult tegevust jaepangandussektoris ja finantsteenuste sektoris konkurentsieskirjade võimaliku rikkumise ja kartellitegevusega seoses ja teha tihedat koostööd riiklike konkurentsiasutustega, et jõustada ELi konkurentsieskirju;

37. peab esmatähtsaks tagada riigiabi eeskirjade range ja erapooletu järgimine tulevaste panganduskriiside lahendamisel, et kaitsta maksumaksjaid pankade päästmisest tuleneva koormuse eest;

38. toetab komisjoni e-kaubanduse sektori uuringu järeldust, et piiriülene e-kaubandus saab aidata kaasa ühtse turu edasisele integreerimisele ning võib anda äriühingutele konkurentsieeliseid ja suurendada tarbijate valikuvõimalusi, kuid et asukohapõhise piiramise meetmed kujutavad endast olulist takistust; kordab, et see võib olla teatavatel asjaoludel vastuolus artikliga 101; tervitab komisjoni võetud kohustust keskenduda ELi nende konkurentsieskirjade jõustamisele, mis kas kehtestati või levisid laiemalt digitaal-majanduse esilekerkimise ja kasvava tähtsuse tulemusel; tunneb võrdset heameelt komisjoni eesmärgi üle laiendada dialoogi riiklike konkurentsiasutustega, et tagada ELi konkurentsieskirjade järjepidev kohaldamine e-kaubanduse suhtes;

39. kutsub ELi Brexiti pealäbirääkijat üles algatama koostöös volinik Vestageriga võimalikult kiiresti õiglane ja läbipaistev arutelu ELi ja Ühendkuningriigi tulevaste suhete üles konkurentsi küsimuses;

40. usub, et Brexiti tegevuskava ei tohiks ohustada kõiki käimasolevaid uurimisi ⁽¹⁾ seoses ELi konkurentsiõiguse võimaliku rikkumisega Ühendkuningriigi või Ühendkuningriigis asuvate äriühingute poolt, ning et iga lõplik otsus, mille komisjon teeb pärast 29. märtsi 2019, peaks olema jätkuvalt siduv;

41. võtab teadmiseks komisjoni vastuväited ja esialgse järelduse, et Google on kuritarvitanud turgu valitsevat seisundit otsingumootorina, andes ebaseadusliku eelise oma teisele tootele – hinnavõrdlusteenusele; kutsub komisjoni üles tagama, et äriühing rakedaks parandusmeetet tõhusalt ja kiiresti, et hoida ära turgu valitseva seisundi edasine kuritarvitamine; rõhutab, et komisjon peab põhjalikult analüüsima ja jälgima, kuidas Google'i ettepanek praktikas toimiks, et taastada võrdsed tingimused, mis on nõutavad konkurentsi ja innovatsiooni edenemiseks; nendib, et ilma Google'i üldiste ja spetsialiseeritud otsinguteenuste täieliku struktuurilise eraldamiseta ei pruugi oksjonipõhise lähenemisviisiga olla võimalik tagada võrdset kohtlemist; kutsub komisjoni ja Google'i tegevjuhti osalema majandus- ja rahanduskomisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ühisel avalikul kuulamisel; on arvamusel, et kõik äriühingud, sealhulgas digitaalsed, peaksid tegema tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga, sealhulgas avalikel kuulamistel osalemise kaudu;

42. kutsub komisjoni üles astuma jõulisemaid samme ebaseaduslike takistuste kõrvaldamiseks veebikonkurentsis, et tagada takistusteta veebikaubandus ELi tarbijatele, kes ostavad kaupu/teenuseid teises liikmesriigis asuvalt müüjalt, tekitamata samas tarbijaõiguse senistest erinevustest tulenevaid uusi takistusi;

⁽¹⁾ Näiteks komisjoni põhjalik uurimine võimaliku riigiabi kava osas seoses Ühendkuningriigis kehtiva välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisese rahastamise erandiga (SA.44896).

Neljapäev, 19. aprill 2018

43. kutsub komisjoni üles menetlema hoolikalt ja viima võimalikult kiiresti lõpuni kõik muud pooleliolevad konkurentsieskirjade rikkumise uurimised, nt Androidi ja AdSense'i puudutavad uurimised ning uurimised reisiotsingu ja kohalik otsingu valdkondades, kus Google väidetavalt kuritarvitab oma turgu valitsevat seisundit olemasolevate ja potentsiaalsete konkurentide arvelt, kellel on takistatud selles valdkonnas turule sisenemast ning arenemast; rõhutab, et komisjonil tuleb olla hästi valmis esimeseks suurandmeid puudutavaks juhtumiks, mis puudutab ligikaudu 5,2 terabaiti andmeid; rõhutab sellega seoses, et isikuandmete kasutamine suurte tehnoloogiaettevõtjate poolt on pretseedenditu ja tarbijad ei ole tihti teadlikud või informeeritud sellest, millisel määral nende andmeid kasutatakse, näiteks profiilianalüüsiks või suunatud reklaamiks; usub, et digitaalettevõtted kujutavad endast konkurents- ja maksuasutuste jaoks erilist probleemi, eelkõige seoses algoritmide, tehisintellekti või andmete väärtusega; julgustab komisjoni töötama välja digitaalmajanduse esilekerkimise haldamise poliitika ja jõustamisinstrumendid ning tagama, et komisjoni käsutuses oleksid kõrgtehnoloogia oskustega koosseisulised insenerid ja spetsialistid tipp tehnoloogia vallas, et jälgida ja võtta meetmeid digitaal- ja platvormimajandusega seotud konkurentsivastastes olukordades;
44. rõhutab, kui tähtsad on käimasolevad uurimised farmaatsiasektoris, arvestades tõendite kogunemist selle sektori turumoonutuste kohta, mis hõlmab kogusepiiranguid, hinnamanipulatsiooni ja geneeriliste ravimite kättesaadavuse takistusi;
45. väljendab heameelt komisjoni 6. oktoobri 2017. aasta teabelehe üle, millega kinnitatakse ette teatamata kontrollide tegemist seoses pangakonto teabele juurdepääsuga konkureerivate teenuseosutajate poolt; kutsub komisjoni üles jääma selles küsimuses valvaks, eriti kui jõustuvad tugevdatud kliendiautentimise ja turvalise teabevahetuse regulatiivsed tehnilised standardid;
46. väljendab heameelt komisjoni uurimise üle veokite kartelliasjas ja selle järeltuste üle;
47. palub komisjonil selgitada Euroopa ja muudele kui Euroopa lennuettevõtjatele antava riigiabi eeskirju eesmärgiga luua võrdsed tingimused nende tegevuseks Euroopa ja kolmandate riikide turgudel; usub, et ümberkorraldusabi võib teataval juhtudel olla moonutava mõjuga; usub, et samu konkurentsieskirju tuleks kohaldada kõigi lennuettevõtjate suhtes ELi või sealt välja lendamisel ning nii riiklike kui ka odavlennuettevõtjate suhtes, võttes samas arvesse nende lennuettevõtjate olukorda, kelle tegevus ei avalda turule märkimisväärset mõju; märgib, et komisjon kiitis heaks Air Berlini tütarettevõtte LGW ostu Lufthansa poolt tingimusel, et järgitakse teatavaid kohustusi, et hoida ära konkurentsimoonutused; kutsub komisjoni üles jälgima olukorda keskpikas perspektiivis ning võtma lennundussektoris meetmeid kõigi konkurentsivastaste tavade suhtes, mis kahjustavad tarbijate kaitsset käsitlevaid õigusakte;
48. palub komisjonil uurida odavlennuettevõtjate hegemooniat Euroopa eri lennuliinidel ning nende liinide hinnakujunduse mudeleid; märgib, et selline seisund saavutatakse sageli agressiivse või koguni turuvallutusliku käitumisega, mille abil kõrvaldatakse konkurendid ning jäetakse tarbijate kanda kõrgemate tasude ja kulude koormus;
49. nõuab, et komisjon hindaks vastavalt ühinemiste kontrollimise ELi menetlusele hoolikalt kõiki lennuettevõtjate ühinemislepeid, sealhulgas nende mõju konkurentsile turul ja võimalikku kahju, mida nad võivad põhjustada tarbijatele, eelkõige kõrgemate hindade ja sihtkohtadesse otsese juurdepääsu piiramise läbi;
50. nõuab tungivalt, et komisjon viiks lõpule Euroopa ühtse raudteepiirkonna rakendamise, tagaks täieliku läbipaistvuse taristuettevõtete ja raudtee-ettevõtete vahelistes rahavoogudes ning kontrolliks, kas kõigil liikmesriikidel on tugev ja sõltumatu riiklik konkurentsieskirjade rikkumisi käsitlev reguleeriv asutus;
51. tunneb muret suurte institutsiooniliste investorite ühise omandi konkurentsivastase mõju pärast; usub, et asjaolu, et nimetatud investoritele kuulub märkimisväärne osa samas valdkonnas otseselt konkureerivate ettevõtjate – nt lennuettevõtjate – aktsiatest, tekitab oligopolilaadse olukorra ja avaldab konkurentsipiiramise kaudu kahjulikku mõju tarbijatele ja majandusele tervikuna; kutsub komisjoni üles võtma kõik vajalikud meetmed, et tegeleda ühise omandi võimalike konkurentsivastaste mõjudega; kutsub komisjoni ühtlasi üles uurima ühist omandit ning koostama aruande ühise omandi mõju kohta Euroopa turgudele, eelkõige hindadele ja innovatsioonile, ning esitama selle Euroopa Parlamendile;

Neljapäev, 19. aprill 2018

52. kiidab heaks määruse (EÜ) nr 868/2004 muutmise, et kaitsta ausat konkurentsi, tagada vastastikkus ning kaotada ebaausad tavad, sh väidetav riigiabi teatavate kolmandate riikide lennuettevõtjatele, ning käsitleda reguleerimisega seotud küsimusi, sh töötõngimusi ja keskkonnaküsimusi; nõustub komisjoniga, et parim lahendus oleks võtta vastu uus terviklik õigusakt, et käsitleda turumoonutusi rahvusvahelises transpordis, Rahvusvahelise Tsiviilennunduse Organisatsiooni (ICAO) piirkondlike lennuettevõtjate konkurentsiküsimustesse kaasamise julgustamist ja lennunduslepingute põhist ausat konkurentsi; on seisukohal, et läbipaistvus ausa konkurentsi klauslis on võrdsete tingimuste tagamiseks ülioluline; on arvamusel, et kõnealuse määruse või muude asjakohaste õigusvahenditega tuleks hoida ära konkurentsivastane käitumine piletimüügi puhul, nt lisatasude kehtestamine teatavate lennuettevõtjate poolt või piiratud juurdepääs teabele nende, kes kasutavad muid broneerimiskanaleid kui nende ettevõtjate omad;

53. kordab, et lennundussektor annab olulise panuse transpordihenduste tagamiseks nii ELi liikmesriikide vahel kui ka kolmandate riikidega, mängib ELi integratsiooni ja konkurentsivõime tagamisel märkimisväärset rolli ning annab olulise panuse majanduskasvu ja tööhõivesse; märgib, et ELi üldine ühendatus sõltub suurel määral ELi lennuettevõtjate osutatavatest lennuteenustest;

54. väljendab heameelt, et komisjon on lihtsustanud eeskirju avaliku sektori investeeringute tegemiseks sadamatesse ja lennujaamadesse, kultuuri ning äärepoolseimatesse piirkondadesse; rõhutab, et äärepoolseimate ja perifeersete piirkondade ühenduvusvajadusi arvestades ja kooskõlas komisjoni kehtivate suunistega peavad kõik lennujaamad, mida rahastatakse ELi eelarvest või Euroopa Investeeringupanga poolt, olema saanud tulude-kulude analüüsis positiivse tulemuse ja olema keskmises kuni pikas perspektiivis toimivad ja majanduslikult elujõulised, et hoida ära nn kummituslennujaamade rahastamine Euroopas;

55. rõhutab, kui tähtis on kaitsta lennuinfo läbipaistvust ja neutraalsust, tagada turul võrdsed tingimused ning lõppkokkuvõttes kaitsta Euroopa tarbijate võimet teha teadlikke valikuid; kutsub seetõttu komisjoni üles järgima arvutipõhiste ettetellimissüsteemide toimimishuheni ja lennuteenuste määruse läbivaatamisel neid põhimõtteid;

56. kutsub komisjoni üles tagama aus konkurents transpordisektoris, et ühtne turg lõplikult välja kujundada, võttes arvesse avalikku huvi ja keskkonnakaalu ning kaitstes saarte ja perifeersete piirkondade ühenduvust; kutsub komisjoni üles jälgima juhtumeid, mille puhul avalikke sadama- ja lennujaamavõrgustikke hallatakse läbi monopoli;

57. toonitab, et rahvusvaheline koostöö on globaliseerumise ajastul konkurentsivõime põhimõtete tulemusliku jõustamise seisukohalt ülimalt tähtis; toetab sellega seoses komisjoni ja riiklike konkurentsiasutuste alalist kaasamist mitmepoolsetesse foorumitesse, nagu rahvusvaheline konkurentsivõime, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) konkurentsikomitee, Maailmapank ja ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverents (UNCTAD); palub komisjonil lisada rahvusvahelistesse kaubandus- ja investeerimislepingutesse konkurentsi käsitlevad jaod; kutsub komisjoni üles jätkuvalt edendama konkurentsipoliitika vahendite ja tavade lähenemist, sh kolmandate riikidega tehtava kahepoolse koostöö kaudu, võttes eeskujuks ELi ja Šveitsi vahelise 2013. aasta teise põlvkonna koostöölepingu; kiidab heaks dialoogi alustamise komisjoni ja Hiina vahel riigiabi kontrollimise küsimuses ja jälgib tähelepanelikult, kuidas Hiina võtab kasutusele õiglase konkurentsi läbivaatamise süsteemi, mis on kavandatud tagama, et riiklikud meetmed ei kahjustaks turule sisenemist ja sealt väljumist ja kaupade vaba liikumist; kordab volinik Vestagerile esitatud nõudmist tagada tulemuslikult see, et komisjon teavitaks pädevat parlamendikomisjoni oma välistegevusest konkurentsipoliitika valdkonnas ja hoiaks teda sellega korrapäraselt kursis;

58. toonitab, et just tarbija saab peamist kasu toimivast konkurentsist Euroopa ühtsel turul; usub, et konkurentsipoliitika range ja erapooletu jõustamine võib aidata märkimisväärselt kaasa peamiste poliitiliste prioriteetide, nt näiteks sügavama ja õiglasema siseturu, ühendatud digitaalse ühtse turu ning integreeritud ja kliimasõbraliku energialiidu saavutamisele; kordab, et traditsioonilise turu jaoks mõeldud konkurentsipoliitika mudelid ei pruugi alati olla sobivad platvormipõhiste ärimudelite või mitmetahuliste turgudega digitaalse turu jaoks;

59. juhib tähelepanu, et ühtsed eeskirjad äriühingu tulumaksu maksubaasi arvutamiseks võiksid kaotada ebaausa maksu konkurentsi, nagu lepingute sõlmimine teatavate hargmaiste ettevõtjate ja liikmesriikide vahel; võtab teadmiseks käimasolevad läbirääkimised äriühingu tulumaksu ühtse maksubaasi üle;

Neljapäev, 19. aprill 2018

60. märgib, et soodne õigusraamistik on tähtis selleks, et lennujaamad saaksid kaasata ja kasutusele võtta erainvesteeringuid; on seisukohal, et lennujaamatasude direktiivi hindamine komisjoni poolt koos mõjusa konsulteerimisega lennujaamade/lennuettevõtjatega peaks aitama selgitada, kas kehtivad õigusnormid aitavad tulemuslikult edendada konkurentsi ning Euroopa tarbijate huve või on vaja reformi;
61. tunneb heameelt asjaolu üle, et Hispaania valitsus on valmis avama Hispaania ja Venemaa vahelise lennunduslepingu, mis võimaldab teha otselende Barcelona ja Tokyo vahel;
62. kutsub komisjoni üles analüüsima kahepoolseid lennunduslepinguid liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel, et tagada aus konkurents;
63. kutsub komisjoni üles kaaluma Brexiti võimalikku mõju konkurentsile lennundussektoris ja võtma vastavaid meetmeid, eriti juhul, kui see mõjutab Ühendkuningriigi liikmelisust Euroopa ühise lennunduspiirkonna lepingus, mis piiraks juurdepääsu kõigisse ELi sihtkohtadesse ja vastupidi;
64. on seisukohal, et äriühingute siseturul võrdsete tingimuste tagamine sõltub ka pingutustest võidelda otsustavalt sotsiaalse dumpingu vastu;
65. kutsub komisjoni üles analüüsima ka pikaajalist mõju, mida avaldab arutelude katkemine uute õigusaktide üle ELi lennundustrategia raames;
66. avaldab heameelt komisjoni esialgse mõjuhinnangu ja avaliku konsultatsiooni üle toidutarneahela küsimuses; juhib tähelepanu, et Euroopa Parlament on juba kutsunud komisjoni ja riiklikke konkurentsiasutusi üles reageerima mureküsimustele, mis on tekkinud seoses kogumõjuga, mida ühelt poolt turustamissektori kiire koondumine riigi tasandil ning teiselt poolt suurte turustajate liitude tekkimine Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil avaldab nii toiduainete tarneahela varasemale etapile kui ka turustajatele ja tarbijatele; usub, et selline struktuurne muutus annab alust muretseda võimaliku strateegilise kooskõlastamise, konkurentsi vähenemise ning kahanevate võimaluste üle investeeringute tegemiseks innovatsiooni edendamiseks toiduainete tarneahelas, tootjaorganisatsioonide, eriti väikepõllumajandustootjate nõuetekohase toimimise ning agro-ökoloogiliste tingimustele kohandatud sortide arvu vähenemise üle; kutsub komisjoni üles kehtestama ELi tasandil siduva õigusraamistiku, et võidelda ebaausate kaubandustavade vastu toiduainete tarneahelas, mis kahjustavad põllumajandustootjaid;
67. tunneb heameelt, et komisjoni uuris põhjalikult Monsanto-Bayeri ühinemist; on sügavalt mures asjaolu pärast, et juhul kui Monsanto-Bayeri ühinemine heaks kiidetakse, omab ja müüb kolm äriühingut (ChemChina-Syngenta, Du Pont-Dow and Bayer-Monsanto) kuni 60 % patenteeritud seemnetest maailmas ja 64 % pestitsiididest ja herbitsiididest maailmas; juhib tähelepanu asjaolule, et koondumise niisugune tase toob kahtlemata kaasa hinnatõusu, suurendab põllumajandustootjate tehnoloogilist ja majanduslikku sõltuvust mõnest üksikust ülemaailmselt integreeritud ühtse kontaktpunkti platvormist, piirab seemnete mitmekesisust ja suunab innovatsioonialase tegevuse ümber mujale keskkonda ja bioloogilist mitmekesisust austava tootmismudeli kasutuselevõtmise arvel ning lõppkokkuvõttes väheneb konkurentsi vähenemise tõttu ka innovatsioon; palub seetõttu komisjonil – kui ta analüüsib koondumise taset ja ühinemise mõju konkurentsile sellest mõjutatud eri turgudel – kaaluda hoolikalt asjaolu, et selles sektoris toimub üheaegselt mitu ühinemist;
68. on sügavalt mures Bayeri ja Monsanto ühinemise komisjonipoolse heakskiitmise üle, kuna vaatamata Bayeri varade kavandatud võõrandamisele süvendab see ühinemine juba niigi ulatuslikku agrotööstussektori koondumist ja takistab reaalselt üleminekut kemikaalidest sõltuvalt põllumajandusel tõeliselt säästvatele põllumajandusele; nõuab konkurentsiõiguse läbivaatamist, et võimaldada tõhusat vastuseisu sellistele ühinemistele tulevikus; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks seetõttu, kas põllumajandussektoris toimuvad ühinemised võivad põhjustada tõhusale konkurentsile märkimisväärsed takistusi, tehes seda mitte piiratud ulatusega testi abil, milles keskendutakse üksnes ühinemise mõjule hindadele, toodangule ja innovatsioonile, vaid hinnates selliste ühinemiste sotsiaalset kogukulu, võttes arvesse nende laiemat mõju keskkonnakaitsele ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kohustuste täitmisele, nagu on nõutud ELi toimimise lepingu artiklis 11;
69. on seisukohal, et kaubandustoetusi ja -soodustusi, nagu GSP ja GSP+, mida antakse kolmandatele riikidele, et edendada inimõigusi ja töötajate õigusi, kuid mis on osutunud väga oluliseks ka ELi konkurentsivõime edendamisel rahvusvahelisel tasandil, tuleb asjakohaselt kontrollida ja kohaldada, pöörates tähelepanu sellele, millist mõju nad avaldavad ELi majandusharudele; palub seepärast komisjonil peatada toetuse või soodustuse andmine, kui kolmas riik seda kuritarvitab;

Neljapäev, 19. aprill 2018

70. tuletab meelde, et komisjon on uurinud alates 2014. aasta juunist McDonald'i maksukohtlemist Luksemburgis ning et 2015. aasta detsembris tegi komisjon otsuse algatada ametlik uurimismenetlus, kuid lõplikku otsust ei ole siiani veel tehtud; palub komisjonil teha kõik endast olenev, et jõuda selles küsimuses peatselt lõpliku otsuseni;

71. kutsub komisjoni üles hindama korrapäraselt intellektuaalomandi õiguste kaitse mõjusust liikmesriikides, kuna see on terveise valdkonna konkurentsipoliitika oluline osa; rõhutab, et kaubamärgi kaitse on väga oluline, et tooteid turul ära tunda ja eristada; ilma kaubamärkideta ja selleta, et inimestel oleks võimalik tooteid turul eristada, on tootjatel väga keeruline, kui mitte võimatu, uutele turudele siseneda; on ka seisukohal, et konkurentsi puhul hinnale keskendumine teeb väikese turuosaga tootjatele turuseisundi tugevdamise raskeks; rõhutab seepärast, et kaubamärkide kaotamine või nende kasutamise piiramine tekitab olulise turule sisenemise takistuse ja kahjustab vaba ja ausa konkurentsi olulist aspekti ELis;

72. toetab kindlalt komisjoni väidet 2016. aasta konkurentsipoliitika aruandes, et „kui ettevõtjad tegutsevad üleilmselt, peavad seda tegema ka konkurentsieskirjade täitmise tagajärg”; usub, et ülemaailmsed konkurentsieskirjad, läbipaistvus ja kõrgeimal tasemel kooskõlastamine konkurentsiasutuste vahel, sealhulgas teabevahetus konkurentsimeetluste käigus, on ülemaailmse õiglase kaubanduse arengu eeltingimus; juhib tähelepanu, et võitlus ebaausate kaubandustavade vastu, sealhulgas konkurentsipoliitika abil, on vajalik ülemaailmselt võrdsete tingimuste loomiseks, mis tuleb kasuks töötajatele, tarbijatele ja äriühingutele ning on üks ELi kaubandusstrateegia prioriteete; rõhutab, et aruteludokumendis üleilmastumise ohjamise kohta on märgitud, et liit peab võtma meetmeid ausa konkurentsi tingimuste taastamiseks, ning palub komisjonil esitada selles valdkonnas konkreetsed poliitikameetmed;

73. nõuab kaubanduse kaitsevahendite ajakohastamist, et teha need tugevamaks, kiiremaks ja mõjusamaks; väljendab heameelt dumpinguvastaste tollimaksude arvutamise uue meetodi üle, millega hinnatakse turumoonutusi kolmandates riikides ja millega peab olema võimalik tagada vähemalt samal tasemel mõjus mis varem kehtestatud dumpinguvastaste meetmetega täielikus kooskõlas ELi WTOga seotud kohustustega; tuletab meelde, kui tähtis on jälgida meetodi mõjusat rakendamist; rõhutab ka subsidiumidevastase vahendi erilist tähtsust ebaausa üleilmse konkurentsi vastu võitlemisel ning võrdsete tingimuste loomist ELi riigiabi eeskirjade abil;

74. rõhutab, et liidu kaubanduspoliitika üheks juhtpõhimõtteks peab olema vastastikkus, et tagada ELi ettevõtjatele võrdsed tingimused, eelkõige avalike hangete valdkonnas; rõhutab, et pingutusel, mille eesmärk on tagada parem juurdepääs välismaistele riigihanketurgudele, ei tohi kahjustada ELi eeskirjade väljatöötamist sotsiaalsete ja keskkonnakriteeriumide valdkonnas; rõhutab, kui tähtis oleks liidul omada avalike hangete rahvusvahelist instrumenti, millega tagatakse vajalik vastastikkus juhtudel, kus kaubanduspartnerid piiravad juurdepääsu oma riigihanketurgudele; tuletab meelde välismaistest otseinvesteeringutest saadavat kasu ning on seisukohal, et komisjoni ettepanek välismaiste investeeringute kontrollimise kohta peaks võimaldama turulepääsul suuremat vastastikkust;

75. kutsub komisjoni üles arvestama läbirääkimistel ja kaubavahetuses VKEde vajadusi, et tagada parem turulepääs ja muuta kõnealused ettevõtjad konkurentsivõimelisemaks; tunnustab sellega seoses komisjoni pingutusi võitluses ebaausa konkurentsi vastu laia kõlapinnaga juhtumite puhul, kuid rõhutab, et ausa konkurentsi eeskirjade jõustamine VKEde puhul on samuti äärmiselt oluline;

76. rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika ja kaubanduslepingud võivad mängida olulist rolli korruptsioonivastases võitluses;

77. tuletab meelde, kui tähtis on mõjus ja ühtlustatud ELi tollikontroll ebaausa konkurentsi vastu võitlemisel;

78. palub komisjonil lisaselgitusi selle kohta, kuidas saaks ebaausaid kaubandustavasid käsitleda kehtiva konkurentsipoliitika raames;

79. väljendab seetõttu heameelt Euroopa konkurentsivõrgustikku (ECN+) käsitleva komisjoni ettepaneku üle, milles muu hulgas nähakse ette olulised hoiatavad trahvid konkurentsipoliitika rikkumise eest; rõhutab ühtlasi, et taotluse saanud asutuse keeldumine trahvide määramise otsuse jõustamisest peaks olema alati nõuetekohaselt põhjendatud, ning et tuleks luua süsteem, mille abil saaks sellistel juhtudel lahendada võimalikke asutustevahelisi vaidlusi;

Neljapäev, 19. aprill 2018

80. võtab teadmiseks e-kaubanduse valdkonda käsitleva uuringu ja vastava lõpparuande, milles kinnitatakse, et e-kaubanduse valdkonnas on äritavasid, mis kahjustavad ausat konkurentsi ja piiravad tarbija valikut; usub, et uuring peaks digitaalse ühtse turu strateegia raames moodustama osa komisjonipoolsetest suurematest pingutusest jõustamise valdkonnas, et kohaldada konkurentsipoliitikat täieulatuslikult ka internetipõhiste jaemüüjate suhtes;

81. toetab komisjoni kavatsust võtta ELi konkurentsieskirjade täitmise tagamisel sihikule laialt levinud äritavad, mis on esile kerkinud või arenenud e-kaubanduse laienemise tulemusel, ning rõhutab, et komisjon peab rohkem pingutama, et tagada ELi konkurentsieskirjade järjepidev kohaldamine kõigis liikmesriikides ja ka e-kaubandusega seotud äritavade osas; rõhutab, et arvestades suurte internetipõhiste jaemüüjate ja nende tarnijate vahelist asümmeetrilist suhet, peaksid komisjon ja riiklikud konkurentsiasutused aktiivselt jõustama konkurentsieskirju, kuna tarnijatel, eelkõige VKEdel, ei pruugi olla võimalusi selliste turuosaliste vastu kulutõhusalt õiguskaitsevahendeid kasutada;

82. nõuab tarbijate valikuvabaduse suurendamist digitaalsel ühtsel turul; on seisukohal, et isikuandmete kaitse üldmääruses (määrus (EL) 2016/679) sätestatud õigus andmete ülekantavusele on hea lähenemisviis, et tugevdada tarbijaõigusi ja konkurentsi;

83. on arvamusel, et mõjus konkurentsipoliitika võib täiendada seadusandlike algatusi digitaalse ühtse turu valdkonnas, ja on seisukohal, et kui regulatiivsed meetmed on peamiselt ajendatud reaktsioonist mõne turuosalise tegevusele turul, võiks kahju käsitleda konkurentsivastase tegevuse vastu võitlemiseks mõeldud konkurentsimeetmetega, takistamata neid, kes soovivad konkureerida;

84. tunneb muret, et e-kaubandust käsitleva uuringu kohaselt kasutavad tootjad internetimüügi korral järjest rohkem lepingulisi piiranguid, ning palub komisjonil jätkata selliste sätete läbivaatamist, tagamaks, et nendega ei piirata põhjendamatult konkurentsi; palub ühtlasi komisjonil vaadata neid muutusi silmas pidades läbi suunised vertikaalsete piirangute kohta ja komisjoni määrus (EL) nr 330/2010;

85. võtab teadmiseks kohtujurist Wahli 26. juuli 2017. aasta arvamusel kohtuasjas C-230/16 *Coty Germany GmbH versus Parfümerie Akzente GmbH*, mille kohaselt ei tuleks lugeda turustuslepingus sisalduvaid piiranguid internetipõhise müügi kohta põhiliseks piiranguks komisjoni määruse (EL) nr 330/2010 tähenduses;

86. rõhutab, et õiguskaitse kättesaadavus, mis võib hõlmata ka kollektiivset õiguskaitset, on ELi konkurentsipoliitika eesmärkide saavutamiseks äärmiselt oluline; toonitab, et selliste võimaluste puudumine nõrgendab konkurentsi, siseturu toimimist ja tarbijaõigusi;

87. tuletab meelde, et tõhusaks võtluseks konkurentsivastase tegevuse vastu peavad liikmesriigid kehtestama majanduspoliitika, mis on kooskõlas ausal konkurentsil rajaneva avatud turu põhimõtetega, kuna üksnes proteksionistlikud meetmed kahjustavad ühtse turu toimimist; toonitab, et kõrvaldada tuleb kõik ebaausa konkurentsi aspektid, sealhulgas mitteametliku tööjõu kasutamine ja töötajate lähetamise eeskirjade täitmisest kõrvalehoidumine, piiramata seejuures tööjõu vaba liikumist, mis on üks siseturu põhivabadusi;

88. peab väga oluliseks komisjonipoolset konsulteerimist ELi ettevõtjate ühinemise kontrolli võimaliku täiustamise küsimuses; usub, et tuleb võtta meetmeid, eelkõige digitaalvaldkonnas, tagamaks seda, et ühinemised ei piiraks konkurentsi ELi siseturul; palub seetõttu veel kord komisjonil hoolikalt uurida, kas praegused hindamismenetlused võtavad piisavalt arvesse digitaalsetel turgudel valitsevat olukorda ja turgude rahvusvahelistumist; palub komisjonil ühtlasi võtta turuvõimu hindamisel arvesse juurdepääsu andmetele ja teabele ning seda, kas ühinemise käigus toimuv andmete ja klienditeabe ühendamine moonutab konkurentsi, samuti seda, kas ettevõtja juurdepääs ainuõiguslikele analüüsimeetoditele ja patentidele välistab konkurendid; nõuab veel kord, et komisjon selgitaks, kuidas ta määratleb ELis ausa konkurentsi tagamiseks vajaliku turuosaliste miinimumarvu ning kuidas ta hoiab alal uute ettevõtjate, eelkõige idufirmade võimaluse pääseda väga kontsentreeritud turgudele,

89. palub liikmesriikidel tagada ELi riigihanke-eeskirjade nõuetekohase jõustamise, et kõrvaldada konkurentsimoonutused, sealhulgas vajaduse korral sotsiaal-, keskkonna- ja tarbijakaitse kriteeriumide abil, ning edendada häid tavasid avaliku sektori asutuste menetlustes; on seisukohal, et elektrooniliste hankemenetluste väljaarendamine lihtsustab VKEde juurdepääsu avalikele hangetele, suurendab läbipaistvust ja tagab tõhusama järelevalve konkurentsieskirjade rikkumise üle; palub komisjonil ühtlasi edendada VKEde turulepääsu võimalusi väiksemate lepingute abil, kui see on kooskõlas peamiste hankealaste eesmärkidega, ning palub komisjonil hoolikalt jälgida eeskirjade jõustamist seoses ostude tsentraliseerimisega avalike hangete turgudel;

Neljapäev, 19. aprill 2018

90. väljendab heameelt seoses ettemakstud teenuste kaasaskantavust käsitlevate eeskirjade vastuvõtmisega ühtse digitaalse turustrateegia raames, mis parandab konkurentsi siseturul ja tagab tarbijatele suuremad õigused;

91. on seisukohal, et valikulise turustussüsteemi või frantsiisivõrgustikuga liitumise kriteeriumid peaksid olema läbipaistvad, tagamaks, et nende kriteeriumidega ei rikuta konkurentsipoliitikat ja ühtse turu vaba toimimist; toonitab, et sellised kriteeriumid peavad olema objektiivsed, kvalitatiivsed ja mittediskrimineerivad ning piirduma rangelt vajalikuga; palub komisjonil võtta sellise läbipaistvuse tagamiseks meetmeid;

92. võtab teadmiseks konkurentidevahelise kokkumängu kasvava ohu, mis tuleneb muu hulgas hindade jälgimise tarkvara kasutamisest; leiab, et kooskõlastatud tegevus võib ilmneda vaatamata sellele, et konkurentidevahelised kontaktid on nõrgemad kui praegu kehtivates normides sätestatud, kuna kontakt võib olla isegi automatiseeritud, sest algoritmid suhtlevad üksteisega ühe või mitme turuosalise juhustest sõltumatult; palub, et komisjon säilitaks selliste vaba konkurentsi ohustavate uute probleemide suhtes valvsuse;

93. avaldab heameelt komisjoni pingutuste üle teha rahvusvaheliste partneritega ja mitmepoolsetel foorumitel konkurentsipoliitika valdkonnas koostööd; on seisukohal, et rahvusvaheline koostöö on järjest olulisem juhul, kui äriühingud, mille suhtes kohaldatakse täitemenetlust, tegutsevad mitmes jurisdiktsioonis;

94. usub, et Euroopa Liidu vabakaubanduslepingute võrgustiku laiendamine aitab kaasa konkurentsiõiguse tõhusamale jõustamisele kogu maailmas; ergutab komisjoni sellega seoses otsima edasisi võimalusi kaubanduslepingute sõlmimiseks ning lisama sellistesse tulevastesse lepingutesse tugevad konkurentsieeskirjad ja riigiabi eeskirjad;

95. on arvamusel, et konkurentsipoliitikas tuleb arvesse võtta põllumajandussektori eripära; tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikkel 42 annab põllumajandusele konkurentsiõiguse mõttes eriseisundi, mis veelgi kinnistus ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) viimase reformiga, kuna põllumajandussektorile lubatakse mitmeid erandeid ELi toimimise lepingu artikli 101 sätetest; märgib, et ÜPP eesmärk on tagada põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldav elatustase pidevate majanduse ja kliimaga seotud ohtudega keskkonnas; tuletab meelde, et konkurentsipoliitikaga kaitsakse peamiselt tarbijate huve ning selles ei võeta piisavalt arvesse põllumajandustootjate konkreetseid huve ja raskusi; rõhutab, et konkurentsipoliitikaga tuleb kaitsta põllumajandustootjate ja tarbijate huve samaväärselt, tagades õiglased konkurentsi- ja siseturule juurdepääsu tingimused, et soodustada investeerimist ja innovatsiooni, tööhõivet, põllumajandusettevõtete elujõulisust ja maapiirkondade tasakaalustatud arengut ELis, edendades seejuures turuosaliste jaoks läbipaistvust;

96. rõhutab, et õiglaseks hinnaks ei tuleks lugeda mitte võimalikult madalat tarbijahinda, vaid mõistlikku hinda, mis võimaldab õiglaselt tasustada iga toiduainete tarneahelas osalejat;

97. on seisukohal, et ELi toimimise lepingu artiklis 39 määratletud ÜPP eesmärkide saavutamiseks on vaja tootjaorganisatsioonide ja nende liitude ühistegevust (sealhulgas tootmise planeerimine ning läbirääkimised müügi ja lepingutingimuste üle) ning seetõttu tuleks neile teha erand ELi toimimise lepingu artikli 101 kohaldamisest, kui nimetatud ühistegevus realselt toimub, aidates seeläbi kaasa põllumajandustootjate konkurentsiõiguste parandamisele; märgib, et määruse (EL) nr 1308/2013 (põllumajandustoodete ühise turukorralduse määrus) kohaseid erandeid ei ole kasutatud täiel määral ning selguse puudumine nende erandite kohta, rakendamiskeskused ning ühtse kohaldamise puudumine riiklike konkurentsiastutuste poolt ei ole taganud põllumajandustootjatele ega nende organisatsioonidele piisavalt õiguskindlust; tunneb heameelt selle üle, et määrusega (EL) 2017/2393⁽¹²⁾ lihtsustatakse põllumajandustootjate organisatsioonideks ühinemise eeskirju ning täpsustatakse majandustegevusega tegelevate tootjaorganisatsioonide rolli ja volitusi seoses konkurentsiõigusega, et tugevdada nende läbirääkimisvõimet, kaitses samal ajal ELi toimimise lepingu artiklis 39 sätestatud põhimõtteid;

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15).

Neljapäev, 19. aprill 2018

98. väljendab heameelt selle üle, et 2012. aasta piimapaketti kohaldamisega pikendatakse määruse (EL) 2017/2393 alusel, arvestades positiivseid rakendamisarundeid⁽¹³⁾ ja viisi, kuidas see aitab tugevdada piimatootjate positsiooni toiduainete tarneahelas; palub komisjonil siiski teha mõjuhindangu, et teha kindlaks, kas piima- ja piimatoodete sektori lepingute läbirääkimisi käsitlevaid sätteid tuleks laiendada ka teistele põllumajandussektoritele, kuna põllumajandustootjatel ja tootjaorganisatsioonidel oleks siis suurem vabadus kavandada tootmist, kollektiivläbirääkimiste õigus ja õigus pidada läbirääkimisi müügi ning lepingutingimuste üle, millega kehtestatakse selged hinnad ja mahud;

99. nõuab, et vajaduse ja proportsionaalsuse põhimõtteid kohaldades kehtestataks põllumajanduslike tootmisharudevaheliste organisatsioonide jaoks selge ja automaatne erand ELi toimimise lepingu artiklist 101, et neil oleks võimalik ellu viia neile põllumajandustoodete ühise turukorralduse määrusega antud ülesandeid ning aidata kaasa ELi toimimise lepingu artikli 39 eesmärkide saavutamisele;

100. teeb ettepaneku, et põllumajandustoodete ühise turukorralduse määruses sätestatud võimalusi kehtestada meetmed kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega juustu (artikkel 150), kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega singi (artikkel 172) ja veini (artikkel 167) pakumise reguleerimiseks laiendatakse kvaliteedimärgisega toodetele, et tagada suurem suutlikkus kohandada pakumine nõudlusega;

101. väljendab heameelt selle üle, et määrusega (EL) 2017/2393 sätestatakse menetlus, mille kohaselt võib põllumajandustootjate rühm taotleda komisjonilt mittesiduva arvamuse esitamist, et teha kindlaks, kas kollektiivne meede vastab konkurentsieskirjadest üldise erandi tegemise nõuetele põllumajandustoodete ühise turukorralduse määruse artikli 209 alusel; kutsub põllumajandusturgude töökonna soovitus arvesse võttes komisjoni siiski üles täpsustama põllumajanduse üldise erandi kohaldamisala, et täpsustada erandit nii, et ELi toimimise lepingu artikli 101 kohaldamata jätmine oleks ettenähtud juhtudel rakendatav ja elluviidav;

102. juhib tähelepanu sellele, et turu tõsise tasakaalustamatuse ajal, kui põllumajandussektor on ohus ja põhiliste toiduainetega varustamisele avaldum võimalik kahju mõjutab kõiki kodanikke, peab turule orienteeritud ÜPP pakkuma põllumajandustootjatele toetust ning võimaldama täiendavaid, ajaliselt piiratud ja täielikult põhjendatud erandeid konkurentsieskirjadest; väljendab heameelt asjaolu üle, et määruse (EL) 2017/2393 raames tehtud muudatuste tulemusena on lihtsam kohaldada põllumajandustoodete ühise turukorralduse määruse artikli 222 sätteid, mis võimaldavad teha selliseid ajutisi erandeid konkurentsioigusest;

103. nõuab Euroopa toiduainehindade jälgimise vahendi edasist arendamist, et paremate ja üksikasjalikumate andmete toel põllumajandusliku toidutööstuse kriise paremini tuvastada; rõhutab sellega seoses vajadust kaasata andmete määramise ja kogumise põllumajandustootjate organisatsioonid;

104. osutab komisjoni sedastusele, et põllumajandustootjad on toiduainete tarneahelas kõige vähem koondunud, samal ajal kui nende sisendite tarnijad ja kliendid on sageli palju suuremad ja rohkem koondunud, mille tulemuseks on mõne suure turustusahela, töötajate ja jaemüüja poolt peale sunnitud tasakaalustamata suhted ning negatiivsed ja ebaõiglased tavad, mida ei saa lahendada üksnes konkurentsipoliitikaga, ning seetõttu on vajalik sidusus muude poliitikavaldkondadega; palub seetõttu komisjonil määratleda selgelt turu valitseva seisundi mõiste ja sellise seisundi kuritarvitamise, võttes arvesse koondumise ulatust ning sisendi-, töötlemis- ja jaemüügisektori läbirääkimisvõimet; märgib ühtlasi, et määruses (EL) 2017/2393 kehtestatakse teatavad sätted õiguse kohta sõlmida kirjalikke lepinguid ja pidada läbirääkimisi lepingutingimuste üle, et parandada väärtuse jaotamist tarneahelas, aidata kaasa sidusrühmade suhete paranemisele, võidelda ebaausate kaubandustavade vastu, parandada põllumajandustootjate turusignaale reageerimise võimet, parandada hinnaaruandlust ja hindade ülekandumist ning viia pakumine nõudlusega paremini kooskõlla; kutsub komisjoni ja riiklikke konkurentsiasutusi ühtlasi üles tagama, et põhitarbeained oleksid nõuetekohaselt klassifitseeritud ja hinnatud ning et põllumajandustootjaid mõjutavate kuritarvituste ja ebaausate kaubandustavade üle teostatakse järelevalvet, et neid käsitletakse siduvate meetmete abil ning et nende eest karistatakse; on veendunud, et uurida tuleks olemasolevaid riiklikke kavasisid, et teha kindlaks, milliseid parimaid tavasisid kohaldada;

⁽¹³⁾ Aruanded piimaturu olukorra arengu ja piimasektori meetmepaketi (nn piimapakett) sätete toimimise kohta (COM(2016)0724 final ja COM(2014)0354 final).

Neljapäev, 19. aprill 2018

105. tunnistab, et seni ei ole ei Euroopa ega riiklikul tasandil kohaldatud konkurentsioigust ebaausate kaubandustavade tegelemiseks toiduainete tarneahelas; märgib, et selles kontekstis on rakendatud konkreetseid riiklikke eeskirju, ent need ei ole osutunud täiel määral tulemuslikeks, et lahendada ebaausate kaubandustavade ja võimu tasakaalustamatuse sügavalt juurdunud probleemi toiduainete tarneahelas; palub komisjonil avaldada ja viivitamatult heaks kiita väljakuulutatud ELi seadusandlik ettepanek ebaausate kaubandustavade kohta, tagada ühtlustatud õigusraamistik, mis kaitseb tootjaid ja põllumajandusettevõtjaid paremini ebaausate kaubandustavade eest, ning tagada siseturu edasine konsolideerimine;

106. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on juba kutsunud komisjoni ja riiklikke konkurentsiasutusi üles reageerima mõjusalt mureküsimustele, mis on tekkinud seoses kogumõjuga, mida ühelt poolt turustamissektori kiire koondumine riigi tasandil ning teiselt poolt suurte turustajate liitude tekkimine Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil avaldab nii toiduainete tarneahela varasemale etapile kui ka turustajatele ja tarbijatele; on seisukohal, et selline struktuurne muutus annab alust muretseda võimaliku strateegilise kooskõlastamise, konkurentsi vähenemise ning innovatsiooni suunatavate investeerimisvõimaluste kahanemise üle toiduainete tarneahelas;

107. kutsub liikmesriike ja ELi institutsioone üles seadma esikohale Brexiti-järgse ühtse turu tugevdamise, tagades selleks täieliku kooskõla ELi konkurentsialaste õigusaktide ja nende eranditega ning muude standarditega, et tagada õiguskindlus ja võrdsed tingimused liikmesriikide vahel;

108. tuletab meelde, et põllumajandussektori vähese tähtsusega abi ülemmäära kahekordistati 2013. aastal (7 500 eurolt 15 000 eurole), et tulla toime saagenenud kliimast tingitud, tervishoiu- ja majanduskriisidega; märgib, et samal ajal kohandati vähese tähtsusega abi riiklikku ülemmäära üksnes vähesel määral (0,75 %st kuni 1 %ni riikliku põllumajandustootmise väärtusest), mis vähendas riikide tegutsemisvabadust raskustes põllumajandustootjate aitamisel; nõuab seetõttu, et vähese tähtsusega abi riiklikku ülemmäära tõstetaks 1,25 %ni riikliku põllumajandustootmise väärtusest, et leevendada põllumajandustootjate rasket majanduslikku olukorda; märgib, et vähese tähtsusega abi käsitlevate ühtsete eeskirjade eesmärk on parandada põllumajandustootjate olukorda ilma põllumajanduspoliitikat taasriigistamata;

109. rõhutab kiiretele lairibavõrkudele juurdepääsu võimaldamiseks ette nähtud rahaliste vahendite olulisust, et käia kaasas tehnoloogia arenguga ja hoogustada konkurentsi, eeskätt maa- ja äärepoolseimates piirkondades;

110. toonitab, et ELi turu avamine eri norme järgivatele väga konkurentsivõimelistele kaubanduspartneritele ja põllumajandustootjate suureksportijatele võib seada ohtu ELi kõige tundlikumad põllumajandusvaldkonnad; palub komisjonil võtta täiel määral arvesse kolmandate riikidega sõlmitud kaubanduslepingutest ELi põllumajandustootjate jaoks tuleneda võivaid turumoonutusi, arvestades ELi tootjate keerukat rahalist seisu ja nende otsustavalt tähtsat rolli meie ühiskonnas;

111. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide ja vajaduse korral piirkondade konkurentsiasutustele.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0188

Vaktsineerimisest hoidumine ja vaktsineerimise vähenemine Euroopas

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon vaktsineerimisest hoidumise ja vaktsineeritute arvu vähenemise kohta Euroopas (2017/2951(RSP))

(2019/C 390/20)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 168,
- võttes arvesse nõukogu järeldusi „Laste vaktsineerimine: Euroopa laste vaktsineerimise edusammud ja väljakutsed ning edasine tegevus“⁽¹⁾, mille võtsid 6. juunil 2011. aastal vastu ELi liikmesriikide tervishoiuministrid,
- võttes arvesse nõukogu 1. detsembri 2014. aasta järeldusi vaktsineerimise kui tõhusa rahvatervisealase vahendi kohta⁽²⁾,
- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2017. aasta teatist „Euroopa terviseühtsuse tegevuskava antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks“ (COM(2017)0339),
- võttes arvesse Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) ülemaailmset vaktsineerimise tegevuskava, mille 194 liikmesriiki 2012. aasta mais maailma terviseassambleel heaks kiitsid,
- võttes arvesse WHO resolutsiooni 68.6, mille 194 liikmesriiki 26. mail 2015. aastal maailma terviseassambleel heaks kiitsid,
- võttes arvesse WHO Euroopa vaktsineerimise tegevuskava aastateks 2015–2020, mis võeti vastu 18. septembril 2014. aastal,
- võttes arvesse Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC) 27. aprilli 2017. aasta tehnilist aruannet „Vaktsineerimise infosüsteemid ELis ja EMPs“,
- võttes arvesse ECDC 14. juuni 2017. aasta tehnilist aruannet „Vaktsineerimisega välditavad haigused ja vaktsineerimine: põhipädevus“,
- võttes arvesse USAs New Yorgis 21. septembril 2016. aastal toimunud ÜRO Peaassamblee kõrgetasemelisel kohtumisel vastu võetud poliitilist deklaratsiooni antimikroobikumiresistentsuse kohta,
- võttes arvesse Maailmapanga 2017. aasta märtsi aruannet „Drug-Resistant Infections: A Threat to Our Economic Future“ (Ravimiresistentsed infektsioonid, mis ohustavad meie majanduslikku tulevikku),
- võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 2009. aasta soovitus 2009/1019/EL hooajalise gripi vastase vaktsineerimise kohta⁽³⁾,
- võttes arvesse üha suuremat mandritevaheliste reisijate arvu;
- võttes arvesse nõukogule ja komisjonile vaktsineerimisest hoidumise ja vaktsineeritute arvu vähenemise kohta esitatud küsimusi (O-000008/2018 – B8-0011/2018 ja O-000009/2018 – B8-0012/2018),
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni resolutsiooni ettepanekut,
- võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,

⁽¹⁾ ELT C 202, 8.7.2011, lk 4.

⁽²⁾ ELT C 438, 6.12.2014, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 348, 29.12.2009, lk 71.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- A. arvestades, et 2010. aasta detsembris võtsid maailma tervishoiuvaldkonna juhid kohustuse tagada elupäästvate vaktsiinide avastamine, arendamine ja ülemaailmne tarnimine, eelkõige kõige vaesematele riikidele, kuulutades järgmised 10 aastat (2011–2020) nn vaktsiinide dekaadiks;
- B. arvestades, et ühe lapse täieliku vaktsiinipaketi hind, isegi kõige madalamate maailmaturu hindade korral, on ajavahemikul 2001–2014 kasvanud 68 korda; arvestades, et see hinnatõus on õigustamatu ja vastuolus kestliku arengu eesmärgiga tagada tervislik elu ja edendada igas vanuses inimeste heaolu;
- C. arvestades, et ELis ja Euroopa Majanduspiirkonnas on soovitatavate vaktsiinide loetelu ja tervishoiuteenuste korraldus riigiti väga erinev;
- D. arvestades, et kõik ELi liikmesriigid on kinnitanud WHO Euroopa vaktsineerimise tegevuskava aastateks 2015–2020;
- E. arvestades, et suure vaktsineeritute osakaalu poole püüdlamine kaitseb kodanikke nendes vaktsineerimisega välditavatesse haigustesse nakatumise eest, mis madala vaktsineerituse ja immuunsustasemega riikides on muutunud pandeemiliseks;
- F. arvestades, et uurimisrühma Vaccine Confidence Project teostatud ülemaailmse uuringu kohaselt saadi Euroopa piirkonnas vaktsiinide tähtsuse, ohutuse ja tõhususe tajumise kohta kõige rohkem negatiivseid vastuseid ja vaktsineerimisest hoidujate määr elanikkonna seas on Euroopas kõrgeim⁽⁴⁾;
- G. arvestades, et vaktsineerimise vähenemine Euroopas on põhjustanud mitmes Euroopa riigis märkimisväärsed leetrite puhanguid ja sellest tingitud surmajuhtumeid;
- H. arvestades, et terviseühtsuse põhimõttest lähtudes käsitavad paljud liikmesriigid põllumajanduslike ja koduloomade vaktsineerimist olulise meetmena nii piiriüleste loomataudide puhangute vältimiseks kui ka nakkuste levimise riski ohjamiseks ning on selle kasutusele võtnud, sealhulgas *Coxiella burnetii* ja muude bakteriaalsete ja viiruslike nakkuste vastu, mis kujutavad ka ohtu rahvatervisele;
- I. arvestades, et ajavahemikul 2008–2015 esines Euroopas 215 000 vaktsineerimisega välditavate nakkushaiguste juhtu, gripp välja arvatud⁽⁵⁾;
1. tõdeb, et vaktsiinidel võib olla antimikroobikumiresistentsuse vastases võitluses oluline roll, mida tuleks edasi uurida;
 2. tõdeb, et vaktsiinid võivad vähendada vajadust antibiootikumide järele, mis aitab piirata antimikroobikumiresistentsuse levikut, ja seda asjaolu tuleks edasi uurida; rõhutab samas, et antibiootikumide liig- või väärkasutamise ning antibiootikumidega tahtmatu kokkupuute kiire vähendamine peab jääma peamiseks prioriteediks;
 3. märgib, et vaktsineerimine hoiab maailmas ära hinnanguliselt 2,5 miljonit surmajuhtumit aastas ja vähendab teatavate haiguste ravi, sealhulgas antimikroobse ravi kulusid;
 4. väljendab heameelt selle üle, et ennetava vaktsineerimise laialdane kasutuselevõtt Euroopas on oluliselt kaasa aidanud paljude nakkushaiguste likvideerimisele või vähenemisele; väljendab sellegipoolest muret vaktsineerimisest hoidumise murettekitava nähtuse pärast, samuti riiklike soovitude puudumise pärast, milles võetakse arvesse elanikkonna vananemist, ning nõuab suuremat läbipaistvust vaktsiinide tootmisel ja meetmeid Euroopa kodanike veenmiseks;
 5. juhib tähelepanu sellele, et vaktsiine kontrollitakse rangelt mitmes etapis toimuvate uuringutega, enne kui WHO need eelvalitseerib ja Euroopa Ravimiamet (EMA) heaks kiidab, samuti hinnatakse vaktsiine korrapäraselt uuesti; juhib tähelepanu sellele, et teadlased peavad teatama mis tahes huvide konfliktist;

⁽⁴⁾ Larson, Heidi J. et al. (2016), „The State of Vaccine Confidence 2016: Global Insights Through a 67-Country Survey“, *EBioMedicine*; kd 12, 2016, lk 295-301.

⁽⁵⁾ Council on Foreign Relations, „Vaccine-Preventable Outbreak Maps“, 2015.

Neljapäev, 19. aprill 2018

6. teeb ettepaneku, et huvide konfliktiga teadlased jäetaks hindamiskomisjonidest välja; nõuab EMA hindamiskomisjoni arutelude konfidentsiaalsuse tühistamist; teeb ettepaneku, et avalikustataks teadus- ja kliinilised andmed, mis on hindamiskomisjoni järelduste aluseks ja mille anonüümsus on ette tagatud;
7. arvestades, et Euroopa terviseühtsuse tegevuskavas antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks on märgitud, et vaktsineerimise teel immuunsuse kujundamine on kulutõhus rahvatervisemeede võitluses antimikroobikumiresistentsuse vastu ⁽⁶⁾;
8. väljendab heameelt komisjoni aktiivse osalemise üle vaktsineerimise küsimustes ja vaktsineerimisalase algatuse lisamise üle komisjoni 2018. aasta tööprogrammi; väljendab heameelt tegevuskava avaldamise üle seoses nõukogu soovitusel vaktsineerimisega välditavate haiguste valdkonnas koostöö tugevdamise kohta;
9. toetab asjaolu, et oma tegevuskavas antimikroobikumiresistentsuse vastu võitlemiseks teatab komisjon, et võtab kasutusele stiimulid diagnostika, antimikroobikumide alternatiivide ja vaktsiinide kasutamise suurendamiseks ⁽⁷⁾;
10. väljendab heameelt selle üle, et peatselt käivitatakse ELi tervishoiuprogrammist kaasrahastatav ühismeede, mille eesmärk on suurendada vaktsineerituse taset;
11. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tugevdama vaktsineerituse taseme õiguslikku alust; juhib tähelepanu sellele, et Euroopa vaktsineerimise tegevuskava 2015–2020 eesmärgi 1 kohaselt on asjakohase õigusraamistiku väljatöötamine ja rakendamine äärmiselt oluline, et seada riikide prioriteetidid ja teha konkreetseid samme kestlike vaktsineerimisega seotud kohustuste võtmise suunas;
12. toetab kindlalt ühishanke kokkulepet, mis annab liikmesriikidele ja komisjonile raamistiku vaktsiinide ühiseks hankimiseks ning mille abil saab ühendada liikmesriikide ostujõu ja tagada, et pandeemiavaktsiinid ja muud vaktsiinid on kättesaadavad piisavas koguses, et juurdepääs vaktsiinidele on tagatud ning et kõiki osalevaid liikmesriike koheldakse võrdselt;
13. väljendab heameelt selle üle, et 24 liikmesriiki on allkirjastanud ühishanke kokkuleppe, mis tähendab, et kokkulepe hõlmab 447,8 miljonit ELi kodanikku 508,2 miljonist; kutsub neid liikmesriike, kes ei ole veel kokkuleppele alla kirjutanud, seda tegema, tagamaks, et kõik ELi kodanikud on hõlmatud;
14. tuletab meelde, et üldsuse usalduse suurendamisel ravimite vastu ja selle usalduse säilitamisel on oluline läbipaistvus;
15. tuletab meelde kliiniliste uuringute määruse ⁽⁸⁾ tähtsust uute vaktsiinidega seotud teadusuuringute ergutamisel ja hõlbustamisel ning kliiniliste uuringute tulemuste läbipaistvuse tagamisel; kutsub komisjoni ja EMAd üles kliiniliste uuringute määrust viivitamata rakendama, eelkõige luues Euroopa portaali ja andmebaasi, mille rakendamisel on esinenud märkimisväärsed viivitusi rohkem kui kaks aastat; kutsub kõiki osapooli üles tagama, et käimasolev EMA Londonist ümberpaigutamise protsess ei põhjusta ameti töös lisahäireid või -viivitusi;
16. kutsub liikmesriike üles tagama, et kõik tervishoiutöötajad on ise piisavalt vaktsineeritud; kutsub komisjoni üles käsitlema tervishoiutöötajate vaktsineerituse taset oma ettepanekus võtta vastu nõukogu soovitus vaktsineerimisega välditavate haiguste valdkonnas koostöö tugevdamise kohta;
17. on veendunud, et komisjoni ettepanek võtta vastu nõukogu soovitus vaktsineerimisega välditavate haiguste valdkonnas koostöö tugevdamise kohta, mis avaldatakse kavakohaselt 2018. aasta teises kvartalis ja mille eesmärk on toetada liikmesriike vaktsineerimisprogrammide rakendamisel, vähendades vaktsineerimisest hoidumist, parandades vaktsiinide tarnet ja suurendades üldist vaktsineerituse taset, on õige samm; kutsub komisjoni ja nõukogu üles võtma soovitude koostamisel arvesse Euroopa Parlamendi seisukohta;

⁽⁶⁾ Vt. tegevuskava, lk 10.

⁽⁷⁾ Vt. tegevuskava, lk 12.

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 536/2014, milles käsitletakse inimtervishoiu kasutatavate ravimite kliinilisi uuringuid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/20/EÜ (ELT L 158, 27.5.2014, lk 1).

Neljapäev, 19. aprill 2018

18. märgib murega, et epidemioloogilistest andmetest vaksineerimise hetkeolukorra kohta liikmesriikides ilmnevad olulised lüngad vaktsiinide kasutamises ja piisava kaitse tagamiseks ebapiisav vaksineerituse tase; väljendab muret selle pärast, et üha leviv vaksineerimise hoidumine on võtnud murettekitavad mõõtmised mitmesuguste terviseiga seonduvate tagajärgede tõttu, mis liikmesriikides tekivad; kutsub liikmesriike üles tagama, arvestades vaktsiinide kasulikkust ennetavat vahendina, et vaksineerituse taset laiendatakse väljapoole varast lapsepõlve ning et kõik elanikkonnarühmad saavad olla kaasatud elukestva vaksineerituse lähenemisviisi;

19. rõhutab, et avalikkuse usalduse vähenemine vaksineerimise suhtes kogu maailmas on murettekitav nähtus ja suur väljakutse rahvatervise ekspertidele; märgib, et Euroopa seisab vaksineerimisest hoidumise tõttu praegu silmitsi leetrite puhanguga mitmes liikmesriigis, kuid see on välditav nakkushaigus; kutsub komisjoni üles jätkuvalt toetama riikide pingutusi, mille eesmärk on suurendada vaksineerituse ulatust;

20. rõhutab, et vaktsiinide ja nende adjuvantide hindamise suurem läbipaistvus ning nende võimalike kõrvalmõjude uurimise sõltumatute programmide rahastamine aitaks taastada usaldust vaksineerimise vastu;

21. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tõhustama andmete kogumise taristut nakkushaiguste tunnuste ja vaktsiinide tegeliku mõju jälgimiseks, et toetada vaksineerimisprogrammide täitmist;

22. on mures suure varieeruvuse pärast vaktsiinide osas, mida eri liikmesriigid soovivad, on kättesaadavaks teinud ja/või kohustuslikuna kehtestanud; on mures, et selline lahknevus vaksineerimise ulatuses süvendab liikmesriikidevahelist tervisealast ebavõrdsust ja õhnestab jõupingutusi ennetatavate haiguste vähendamiseks ja likvideerimiseks;

23. mõistab hukka vaksineerimist käsitleva ebausaldusväärse, eksitava ja ebateadusliku teabe levitamise, mida süvendab veelgi vastuoluline teave meediaväljaannetes, meedia sensatsioonijanu ja kehv ajakirjandus; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma tõhusaid meetmeid niisuguse eksitava teabe leviku vastu, töötama välja täiendavaid teadlikkuse tõstmise ja teabekampaaniaid, mille eesmärk on taastada usaldus vaktsiinide vastu, ning edendada haridust ja dialoogi, eriti vanemate jaoks, muu hulgas luues Euroopa platvormi, mille eesmärk on suurendada vaksineerituse taset ja vältida eksitava teabe mõjukaks osutumist;

24. rõhutab vajadust anda kodanikele kõikehõlmavat, faktilist ja teaduspõhist teavet; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama dialoogi sidusrühmadega kodanikuühiskonnast, rohujuuresandide liikumistest, akadeemilistest ringkondadest, meediaväljaannetest ja riiklikest tervishoiuasutustest, et võidelda ebausaldusväärse, eksitava ja ebateadusliku vaksineerimisalase teabe vastu;

25. tunneb muret piiratud eelarve pärast, mida mõnedes liikmesriikides konkreetselt vaksineerimisele eraldatakse, ning mõnede elupäästvate vaktsiinide kõrge hinna ja hindade suure erinevuse pärast, mis võib veelgi halvendada olemasolevat tervisealast ebavõrdsust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles rakendama võimalikult kiiresti meetmeid, mida parlament nõudis oma 2. märtsi 2017. aasta resolutsioonis ELi võimaluste kohta parandada ravimite kättesaadavust⁽⁹⁾, rõhutades samas, et vaksineerimine on üks kulutõhusamaid rahvatervise valdkonna meetmeid tervishoiusüsteemide jaoks pikas perspektiivis;

26. on mures selle pärast, et vaktsiinide kõrge hind mõjutab ebaproportsionaalselt palju madala ja keskmise sissetulekuga riike, sealhulgas neid riike, kes kaotavad ülemaailmse vaksineerimise ja immuniseerimise liidu (GAVI) toetuse, mida nad varem said; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid, et parandada nendes riikides vaktsiinide kättesaadavust;

27. väljendab heameelt julgustavalt mõjuvate edusammude üle võitluses inimese papilloomiviiruse (HPV) põhjustatud haiguste ja vähi vastu, mis on saavutatud tänu HPV viiruse vastase vaksineerimise programmidele; kutsub liikmesriike üles neid programme edasi arendama ja uurima võimalusi, kuidas suurendada vaksineerituse taset ja ennetada muid vähivorme, näiteks kaasates vaksineerimisprogrammi poisid;

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0061.

Neljäpäev, 19. aprill 2018

28. on seisukohal, et vaktsineerimisalaste sõeluuringute ja vaktsineerimisteenuste osutamine ELi liikmesriikidesse saabuvatele rändajatele ja pagulastele on äärmiselt oluline; palub komisjonil ja liikmesriikidel kaardistada konkreetseid vaktsineerimistoiminguid, mida rakendatakse ELi liikmesriikidesse sisenevate rändajate ja pagulaste suhtes, ning võtta energiliselt meetmeid kindlakstehtud puudujääkide kõrvaldamiseks;
29. on mures vaktsiinide puuduse pärast ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja lahendusi vaktsiinide varu ja kättesaadavuse suurendamiseks, sealhulgas vaktsiinide ladustamise kord;
30. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles edendama vaktsineerimisega tegelevate tervishoiutöötajate teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, mis rõhutavad nende moraalsel ja eetilisel kohustust kaitsta rahvatervist, andes patsientidele (või patsientide eestkostjatele) vaktsiinide kohta piisavalt teavet, et viimastel oleks võimalik teha teadlikke valikuid;
31. juhib tähelepanu sellele, et tervishoiutöötajad on üliolulised üldsuse poolt vaktsineerimise aktsepteerimiseks ja nende soovitusetele viidatakse järjepidevalt kui vaktsineerimise esmasele põhjusele ⁽¹⁰⁾;
32. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koostama vaktsineerimisest hoidumise probleemiga seoses kõikehõlmava ja tervikliku ELi tegevuskava, tugevdades liikmesriikide kohustusi vaktsineerimise kui rahvatervise prioriteetse meetme suhtes, sealhulgas prioriteetseid ja piirkondlikke meetmeid, ning võttes arvesse liikmesriikide erinevaid asjaolusid ja konkreetseid probleeme;
33. kutsub komisjoni üles võimaldama ühtlustatuma ja paremini koordineeritud vaktsineerimise ajakava koostamist kogu ELis, et jagada parimaid tavasid, uurida koos liikmesriikidega võimalusi luua ELi platvorm vaktsiinide ohutuse ja tõhususe jälgimiseks, tagada ühtlane vaktsineerituse tase kogu Euroopas, vähendada tervisealast ebavõrdsust ning aidata suurendada usaldust vaktsineerimisprogrammide ja vaktsiinide vastu; kutsub komisjoni üles tegema sihipäraseid vaktsineerimisalgatusi, näiteks „Euroopa gripivastase vaktsineerimise päev“, mida saaks kasutada igal aastal vaktsineerimiskampaania alustamiseks kooskõlas nõukogu soovitusel hooajalise gripi kohta kehtestatud 75 % vaktsineerimismäära eesmärgiga;
34. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma terviseühtsuse põhimõttest lähtudes konkreetseid meetmeid, kasutades rahalisi ja poliitilisi stiimuleid, et suurendada nii inimeste kui vajaduse korral ka loomade vaktsineerituse taset ning võidelda seega nakkushaiguste ja antibiootikumiresistentsuse vastu kulutõhusamalt, sealhulgas tulevase ühise põllumajanduspoliitika raames pärast 2020. aastat;
35. kutsub liikmesriike üles esitama komisjonile, ECDC-le ja WHO-le õigeaegselt vaktsineerimist ja vaktsiinide abil ennetatavaid haigusi käsitlevad andmed;
36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Maailma Terviseorganisatsioonile ja liikmesriikide valitsustele.

⁽¹⁰⁾ Leask J., Kinnarsley P., Jackson C., Cheater F., Bedford H., Rowles G., „Communicating with parents about vaccination: a framework for health professionals“, *BMC Pediatrics*, 2012, kd 12, lk 12-154.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0189

Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi rakendamine

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi 2011/99/EL rakendamise kohta (2016/2329(INI))

(2019/C 390/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2 ja 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 8, 10, 18, 19, 21, 79 ja 82,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 3, 6, 20, 21, 23, 24, 41 ja 47,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 1948. aastal,
- võttes arvesse ÜRO 1979. aasta konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta,
- võttes arvesse ÜRO deklaratsiooni naistevastase vägivalga kaotamise kohta, mis võeti vastu 20. detsembril 1993,
- võttes arvesse ÜRO lapse õiguste konventsiooni, mis võeti New Yorgis vastu 20. novembril 1989,
- võttes arvesse 15. septembril 1995. aastal neljandal naiste maailmakonverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nendest tulenevaid dokumente, mis võeti vastu ÜRO erakorralistel istungjärgudel „Peking +5“ (2000), „Peking +10“ (2005), „Peking +15“ (2010) ja „Peking +20“ (2015),
- võttes arvesse ÜRO puuetega inimeste õiguste komitee 26. augusti 2016. aasta üldist märkust ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni artikli 6 (puuetega naised ja tüdrukud) kohta,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja perevägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon) ning nõukogu 11. mai 2017. aasta otsuseid (EL) 2017/865 ⁽¹⁾ ja (EL) 2017/866 ⁽²⁾ Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja perevägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja perevägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon) allkirjastamist kõigis liikmesriikides,
- võttes arvesse oma 12. septembri 2017. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja perevägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/80/EÜ, mis käsitleb kuriteoohvritele hüvitise maksmist ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ELT L 131, 20.5.2017, lk 11.

⁽²⁾ ELT L 131, 20.5.2017, lk 13.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0329.

⁽⁴⁾ ELT L 315, 14.11.2012, lk 57.

⁽⁵⁾ ELT L 261, 6.8.2004, lk 15.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiivi 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK ⁽⁶⁾, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/93/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK ⁽⁷⁾,
- võttes arvesse komisjoni 19. juuni 2012. aasta teatist „Inimkaubanduse kaotamist käsitlev ELi strateegia aastateks 2012–2016“ (COM(2012)0286),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/99/EL Euroopa lähenemiskeelu kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 606/2013 tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta ⁽⁹⁾,
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/947/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kohtuotsuste ja vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste suhtes, et teostada tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalvet ⁽¹⁰⁾,
- võttes arvesse nõukogu 23. oktoobri 2009. aasta raamotsust 2009/829/JSK Euroopa Liidu liikmesriikides vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta järelevalvemeetmete rakendamise otsuste kui kohtueelse kinnipidamisega seotud alternatiivse võimaluse suhtes ⁽¹¹⁾,
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/977/JSK kriminaalasjades tehtava politsei- ja õiguslase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta ⁽¹²⁾,
- võttes arvesse nõukogu 10. juuni 2011. aasta resolutsiooni, milles käsitletakse tegevuskava ohvrite õiguste tugevdamiseks ja kaitseks, eriti kriminaalmenetluses ⁽¹³⁾,
- võttes arvesse dokumenti „Stockholmi programm – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel ⁽¹⁴⁾“,
- võttes arvesse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi (2014–2020),
- võttes arvesse komisjoni talituste 3. detsembri 2015. aasta töödokumenti „Strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019“ (SWD(2015)0278),
- võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti aruannet „Violence against women – an EU-wide survey“ (naistevastane vägivald – üleeuroopaline uuring),
- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni naistevastase vägivald kaotamise kohta ⁽¹⁵⁾,
- võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus aastal 2009 ⁽¹⁶⁾,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni soovitusetega komisjonile naistevastase vägivald vastase võitluse kohta ⁽¹⁷⁾,

⁽⁶⁾ ELT L 101, 15.4.2011, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 335, 17.12.2011, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 338, 21.12.2011, lk 2.

⁽⁹⁾ ELT L 181, 29.6.2013, lk 4.

⁽¹⁰⁾ ELT L 337, 16.12.2008, lk 102.

⁽¹¹⁾ ELT L 294, 11.11.2009, lk 20.

⁽¹²⁾ ELT L 350, 30.12.2008, lk 60.

⁽¹³⁾ ELT C 187, 28.6.2011, lk 1.

⁽¹⁴⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

⁽¹⁵⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 53.

⁽¹⁶⁾ ELT C 341 E, 16.12.2010, lk 35.

⁽¹⁷⁾ ELT C 285, 29.8.2017, lk 2.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- võttes arvesse oma 9. juuni 2015. aasta resolutsiooni ELi naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia kohta 2015. aasta järgseks perioodiks ⁽¹⁸⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse järeldamisüksuse koostatud hinnangut (PE 603.272) direktiivi 2011/99/EL rakendamise kohta Euroopas,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 alapunkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni ühisarutelusid vastavalt kodukorra artiklile 55,
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A8-0065/2018),
- A. arvestades, et mis tahes vägivald inimese vastu kahjustab otseselt inimväärikust, mis on kõigi põhiliste inimõiguste alus ja mida tuleb seepärast austada ja kaitsta; arvestades, et naistevastane vägivald on jõhker diskrimineerimise vorm ning inimõiguste ja põhiõiguste rikkumine;
- B. arvestades, et vägivalda- ja väärkohtlemise ohvreid ohustab teine ja korduv ohvrustamine, kättemaks ja hirmutamise; arvestades, et seepärast sõltub neile vajaliku kaitse, sealhulgas piiriülese kaitse pakkumine suurel määral ohvrite, laiema ühiskonna ja kõigi ohvritega kokkupuutuvate töötajate teadlikkusest, kaasa arvatud asjaomased asutused, näiteks varjupaigad;
- C. arvestades, et asjakohase kaitse puudumine soolise vägivalda eest kahjustab kogu ühiskonda;
- D. arvestades, et iga ühiskonna kõige olulisemaid julgeolekualaseid aspekte on isikupuutumatus ja üksikisiku vabaduse kaitse; arvestades, et Euroopa julgeoleku tegevuskava prioriteetide hulka peaks kuuluma isikliku turvalisuse tagamine ja kõigi üksikisikute kaitsmine soolise vägivalda eest;
- E. arvestades, et vägivald ning kehaline, vaimne ja seksuaalne väärkohtlemine mõjutab ebaproportsionaalsel määral naisi ⁽¹⁹⁾; arvestades, et iga kolmas naine ELis on alates 15. eluaastast kehalist ja/või seksuaalvägivalda kogunud; arvestades, et mõneski liikmesriigis jäetakse naistevastase vägivalda ulatus ja tõsidus pahatilti tähelepanuta ja seda alahinnatakse ning ikka veel esineb häirivalt sageli ohvrite süüdistamist; arvestades, et vaid kolmandik naisi, keda nende partnerid kehaliselt või seksuaalselt väärkohtlevad, võtab ühendust ametiasutustega;
- F. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse tagamine kõigis poliitikavaldkondades on Euroopa Liidu aluspõhimõte ning soolise vägivaldaga võitlemise oluline element;
- G. arvestades, et Istanbuli konventsioonis, mille EL ja kõik liikmesriigid on allkirjastanud, kuid mida kõik ei ole veel ratifitseerinud ⁽²⁰⁾, nähakse ette, et kõik selle sätteid, eeskätt ohvrite õiguste kaitsmiseks ette nähtud meetmed, tagatakse igasuguse diskrimineerimiseta, samuti kutsutakse konventsioonile allkirjutanuid selgesõnaliselt üles ebaseaduslikku jälitamist kriminaalkuriteoks tunnistama; arvestades, et Istanbuli konventsiooni ratifitseerimine ja täielik rakendamine aitab lahendada Euroopa lähenemiskeeluga seotud probleeme, pakkudes sidusat Euroopa õigusraamistikku naistevastase vägivalda ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks;
- H. arvestades, et teatamata vägivaldajuhtumite hinnangulise arvu vähendamiseks peavad liikmesriigid kindlalt kehtestama varajase hoiatamise ja kaitsevahendid, et naised tunneksid end turvaliselt ja saaksid soolisest vägivaldast teada anda; arvestades, et registreerimata soolise vägivalda juhtumite väga suur arvu võib seostada riiklike vahendite nappusega; arvestades, et asjaomastel asutustel peavad olema struktuurid, nagu varjupaigad, mis pakuvad meditsiinilist ja kohtumeditiinilist tuge, psühholoogilist nõustamist ja õigusabi, et luua turvaline pelgupaik naistele, kes on soolise vägivalda ohvrid;

⁽¹⁸⁾ ELT C 407, 4.11.2016, lk 2.

⁽¹⁹⁾ Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti aruanne „Violence against women – an EU-wide survey. Main results“ (naistevastane vägivald – üleeuroopaline uuring: peamised tulemused) näitab, et iga kolmas naine (33 %) on alates 15. eluaastast kogunud kehalist ja/või seksuaalvägivalda, iga viiendat naist (18 %) on ebaseaduslikult jälitatud ja iga teine naine (55 %) on puutunud kokku üht või mitut liiki seksuaalse ahistamisega. Seda arvesse võttes ei saa naistevastast vägivalda käsitleda marginaalse probleemina, mis puudutab vaid mõningate naiste elu.

⁽²⁰⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- I. arvestades, et kuna ELis kehtib liikumisvabadus, liiguvad inimesed sageli ühest riigist teise; arvestades, et Euroopa lähenemiskeeld toetub vajadusele kaitsta kannatanute õigusi ja vabadusi ning eelkõige ohvrite ja potentsiaalsete ohvrite õigust kasutada liikumisvabadust, säilitades seejuures jätkuva kaitse;
- J. arvestades, et võitluses soolise vägivalda vastu on otsustavalt tähtis vägivalda ennetada, investeerides teadlikkuse suurendamise ja teavituskampaaniatesse, mida meedias tulemuslikult kajastatakse, haridusse ja spetsialistide koolitamisesse; arvestades, et Istanbuli konventsioon kohustab osalisi ennetama soolist vägivalda ja stereotüüpe, pöörates tähelepanu meedia rollile selles; arvestades, et riiklike kaitsemeetmetega kaitstavad ohvrid üldiselt ei tea Euroopa lähenemiskeelu olemasolust, ja see takistab keelu rakendamist; arvestades, et kodu- ja soolise vägivalda alahindamise vastu võitlemiseks ette nähtud teadlikkuse suurendamise kampaaniad ja selgitusprogrammid suurendavad ohvrite valmisolekut väärkohtlemisest teatada ning riiklike ja Euroopa lähenemiskeelde taotlema, samuti tugevdavad need ohvrite usaldust asjaomaste asutuste vastu;
- K. arvestades, et 2010. aastal, mil Euroopa Ülemkogu tegi Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva ettepaneku, rakendati soolise vägivaldaga seotud kaitsemeetmeid 1 18 000 ELis elava naise heaks; arvestades, et hinnangute kohaselt vajas ELis 2011. aastal keskmiselt 1 180 isikut järjepidevaid piiriüleseid kaitsemeetmeid;
- L. arvestades, et paljudes liikmesriikides on vabaühendustel ohvrite toetamisel sageli oluline roll;
- M. arvestades, et Euroopa lähenemiskeelud on vastastikust tunnustamist ja koostööd nõudvad vahendid, mis ei saa korralikult toimida ega ohvreid kaitsta niikaua, kuni kõik liikmesriigid neid täiel määral ei rakenda;
- N. arvestades, et eriti vägivaldajuhtumite korral kehtestab osa liikmesriike kaitsemeetmed kriminaalmenetluse alusel, samas kui teine osa annab lähenemiskeelu välja tsiviilmenetluse alusel;
- O. arvestades, et ELi liikmesriikides kehtib arvukalt mitmesuguseid kaitsemeetmeid ja liikmesriikide kohtusüsteemide erinevuste tõttu esineb Euroopa lähenemiskeelu rakendamisel arvukalt probleeme, mis võib takistada Euroopa lähenemiskeeldude nõuetekohast kohaldamist ohvrite heaks ja vähendada lähenemiskeeldude andmist;
- P. arvestades, et enamikus liikmesriikides puudub registrisüsteem Euroopa lähenemiskeelde käsitleva teabe kogumiseks, samuti puudub keskne Euroopa registrisüsteem kõigi asjakohaste andmete kogumiseks kogu liidu ulatuses; arvestades, et puudulike andmete tõttu on raske Euroopa lähenemiskeeldude rakendamist hinnata ning õigusaktides või rakendamises esinevaid puudusi kõrvaldada;
- Q. arvestades, et Euroopa lähenemiskeeldu kohaldatakse iga liiki kuritegude ohvrite heaks, kaasa arvatud terrorismi, inimkaubanduse, soolise vägivalda ja organiseeritud kuritegevuse ohvrid; arvestades, et kaitsetus olukorras inimesi, kes on langenud kuriteo ohvriks, tuleb kohelda erilise tähelepanuga, kui nad Euroopa lähenemiskeeldu taotlevad;
- R. arvestades, et Euroopa lähenemiskeelu toimimise ning direktiiviga 2012/29/EL sätestatud kuriteoohvrite õiguste ja neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuete vahel on selge seos;
1. kutsub liikmesriike üles kõiki soolise vägivalda ja naistevastase vägivalda vorme selgelt hukka mõistma ning võtma kohustuseks need kaotada ja tagada nende suhtes täisleppimatus;
 2. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles integreerima soolist aspekti kõigisse poliitikavaldkondadesse, eeskätt neisse, kus teadlikkuse suurendamine naistevastastest vägivaldast võib aidata sellist vägivalda tuvastada ning ohvrite puutumatus kaitsta ja tagada;

Neljapäev, 19. aprill 2018

Direktiivi rakendamise üldine hindamine ja soovitusel rakendamise seisu ning Euroopa lähenemiskeelu toimimise parandamiseks

3. tunnistas, et kõik Euroopa lähenemiskeeldu käsitlevat direktiivi kohaldavad liikmesriigid on komisjonile teatanud direktiivi ülevõtmisest siseriiklikku õigusesse;
4. on teadlik vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomise võimalikust positiivsest mõjust ohvrite piiriülesele kaitsele; on seisukohal, et Euroopa lähenemiskeeld võib olla tõhus vahend ohvrite kaitsmiseks tänapäeva maailmas, mida iseloomustab suur liikuvus ja sisepiiride puudumine; märgib aga murega, et alates Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi ülevõtmisest on liikmesriikides antud vaid seitse Euroopa lähenemiskeeldu, kuigi samas on viimastel aastatel taotletud ja välja antud tuhandeid riiklikke lähenemiskeelde ⁽²¹⁾;
5. taunib asjaolu, et komisjon ei esitanud 11. jaanuariks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruannet Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi kohaldamise kohta; palub komisjonil täita direktiivis sätestatud aruandekohustusi ning esitada oma aruandes ülevaade siseriiklikest kaitsemeetmetest ja koolitustegevusest, analüüsida, kuidas liikmesriigid täidavad ohvrite õigust saada tasuta õigusabi, sealhulgas teavet selle kohta, kas ohvritel tuleb kanda lähenemiskeeluga seotud kulusid, ning ülevaade liikmesriikides toimivatest teadlikkuse suurendamise kampaaniatest;
6. tuletab meelde täidesaatva riigi kohustust tunnustada Euroopa lähenemiskeeldu sama prioriteetsena kui otsuse teinud riik, olenemata mitmesugustest keerukatest aspektidest ja kaasnevatest õiguslikest probleemidest;
7. tunneb muret selle pärast, et Euroopa lähenemiskeelu täitmisel esineb liikmesriikide vahelises kooskõlastamises ja teabevahetuses märkimisväärsed puudusi; palub liikmesriikidel parandada ja ühiselt tõhustada Euroopa lähenemiskeeluga seotud koostööd ja teabevahetust, kuna see muudaks menetlused palju tulemuslikumaks ja käivitaks liikmesriikide üheaegse piiriülese tegevuse;
8. rõhutab, et statistiliste andmete kogumist tuleb parandada, et hinnata probleemi ulatust ja soolise vägivalda vähendamise meetmete tulemusi; palub liikmesriikidel standardiseerida ja digiteerida Euroopa lähenemiskeelu vormid ja menetlused ning luua Euroopa lähenemiskeeldude riiklik registrisüsteem eesmärgiga koguda andmeid ja parandada teabevahetust komisjoni ja liikmesriikidega; kutsub liikmesriike üles koguma ning komisjonile korrapäraselt edastama sooliselt eristatud andmeid ja andmeid taotletud, väljastatud ja jõustatud Euroopa lähenemiskeeldude arvu kohta, samuti teavet kuriteoliikide kohta;
9. palub komisjonil luua Euroopa registrisüsteem, et kõigist liikmesriikidest Euroopa lähenemiskeeldude kohta teavet koguda;
10. nõuab ühe standardvormi kehtestamist, mis kehtiks nii kriminaal- kui ka tsiviilasjade puhul kõigis liikmesriikides ning mida kasutatakse lähenemiskeelu taotlemisel ja tunnustamisel; palub ühtlasi kasutusele võtta digitaalse haldussüsteemi, et hõlbustada koordineerimist, standardida kogutud andmeid ja kiirendada nii keeldude haldamist kui ka operatiivstatistika ettevalmistamist ELi tasandil;
11. palub komisjonil ja liikmesriikidel avaldada täielik nimekiri, kuhu on kantud Euroopa lähenemiskeeldude väljaandmise ja tunnustamise eest vastutavad pädevad asutused ning Euroopa lähenemiskeelde edastavad ja vastuvõtavad kesksed asutused liikmesriikides, ning teha see nimekiri kergesti kättesaadavaks, et kaitstavatel isikutel ja ohvriabiorganisatsioonidel oleks võimalik Euroopa lähenemiskeeldu taotleda või sellega seotud küsimusi lahendada; palub liikmesriikidel tugevdada Euroopa lähenemiskeeldude väljaandmist soodustaval viisil oma riiklike ja kohalike institutsioonide ja pädevaid asutusi, et tõhustada Euroopa lähenemiskeelu kättesaadavust ja kohaldatavust;
12. palub komisjonil edendada heade tavade vahetamist ja koostööd liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kodanikuühiskonna vahel, et tagada Euroopa lähenemiskeeldude asjakohane toimimine;

⁽²¹⁾ Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse uuringus „European Protection Order Directive 2011/99/EU – European Implementation Assessment“ (Euroopa lähenemiskeeldu käsitlev direktiiv 2011/99/EL – hinnang rakendamise kohta Euroopas) märgitakse, et „hinnangute kohaselt rakendati 2010. aastal soolise vägivaldaga seotud kaitsemeetmeid enam kui 100 000 ELis elava naise heaks“.

Neljäpäev, 19. aprill 2018

13. rõhutab, et spetsiaalne vastutav ametiasutus peaks kuriteohvriteid, kes on kaalunud või kaaluksid riikliku lähenemiskeelu hankimist, kriminaalmenetluse käigus automaatselt ja nõuetekohaselt teavitama võimalusest Euroopa lähenemiskeeldu taotleda ja neile seda võimalust meelde tuletama; rõhutab, et kaitstav isik ei peaks Euroopa lähenemiskeeldu taotlemisel rahalisi kulusid kandma;

14. palub liikmesriikidel Euroopa lähenemiskeeldu taotlemise korral abi andmist ja toetusmeetmete võtmist individuaalselt hinnata, järgides sootundlikku käsitusviisi;

15. taunib asjaolu, et mõnes liikmesriigis ei ole õiguskaitse ega õigusabi iga liiki kuritegude ohvritele kättesaadav, mistõttu ohvrile antakse Euroopa lähenemiskeeldu taotlemise võimaluse kohta puudulikku teavet; on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tagama kaitstavatele isikutele tasuta õigusabi, haldustoe ja piisava teabe Euroopa lähenemiskeeldu kohta, sest see on vahendi kasutamise ja tõhususe seisukohast väga oluline, seda nii väljastamise kui ka jõustamise etapis; kutsub liikmesriike üles suurendama vahendeid naistevastase vägivalda jälgimiseks ja ennetamiseks maapiirkondades;

16. ergutab liikmesriike teavitama kaitstavaid isikuid vastuvõtvas riigis kehtivatest sotsiaalabivahenditest, nagu peretoetused, majutus jms, kuna need meetmed jäävad Euroopa lähenemiskeeldu kohaldamisalast välja;

17. juhib tähelepanu sellele, et kaitse ja täiendava sotsiaaltöö osana tuleks erilist tähelepanu pöörata lapsohvritele ja kuriteohvrite lastele, eelkõige seksuaalse väärkohtlemise ohu korral;

18. taunib asjaolu, et liikmesriigid ei taga enne Euroopa lähenemiskeeldu väljaandmist, selle ajal ega pärast seda kirjalikku ja suulist tölget ohvrile arusaadavasse keelde;

19. toonitab, et ohvritel peaks Euroopa lähenemiskeeldu menetluse käigus alati olema õigus olla ära kuulatud; toonitab, et suulise ja kirjaliku tõlke teenused peavad olema kättesaadavad kogu Euroopa lähenemiskeeldu protsessi jooksul; rõhutab seetõttu, et kõik asjaomased dokumendid tuleks tõlkida keelde, mida ohver mõistab;

20. taunib asjaolu, et napib erimeetmeid, mida liikmesriigid võiksid rakendada kaitsetus olukorras ohvrite või erivajadustega ohvrite heaks; on seisukohal, et avaliku sektori kulude kärped vähendavad sageli nende erimeetmete jaoks kättesaadavaid vahendeid; palub seetõttu liikmesriikidel koostöös komisjoni ning ohvrite kaitsmisega tegelevate asjakohaste organisatsioonidega vastu võtta erisuunised ja -meetmed, mis hõlbustaksid Euroopa lähenemiskeeldu hankimist kaitsetus olukorras või erivajadustega ohvrite heaks;

21. toonitab, et kuna inimkaubanduse ulatus ja ohtlikkus üha suureneb, võib Euroopa lähenemiskeeld osutada inimkaubanduse ohvritele vägagi kasulikuks abivahendiks; palub seetõttu komisjonil lisada Euroopa lähenemiskeeld ELi inimkaubandusega võitlemise strateegiasse;

22. on seisukohal, et lähenemiskeeldu võimaluste rakendamiseks ja võrdväärsete kaitsemeetmete tagamiseks nii väljaandvas kui ka täidesaatvas riigis tuleb keeld väljastada võimalikult kiiresti, tulemuslikult, tõhusalt ja automaatselt ning võimalikult vähese bürokraatiaga; palub komisjonil ja liikmesriikidel määrata liikmesriikide pädevatele asutustele Euroopa lähenemiskeeldu väljaandmiseks ja sellest teatamiseks selge ja lühike kahenädalane tähtaeg, et mitte suurendada kaitstavate isikute ebakindlust ja neid mitte veelgi suurema surve alla seada, ning sama eesmärgi nimel anda pädevatele asutustele korraldus jagada ohvritele nende Euroopa lähenemiskeeldu taotlusega seotud otsustamisprotsessi käigus piisavat teavet, sealhulgas teatada neile mis tahes intsidentidest, mis selle menetluse käigus aset leiavad; nõuab sellega seoses tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid Euroopa lähenemiskeeldude menetlevatele ametiasutustele piisavalt vahendeid, et kujundada tõhus süsteem, kus arvestatakse ohvri olukorraga;

Neljapäev, 19. aprill 2018

23. palub liikmesriikidel võtta nõuetekohaselt arvesse kaitstavate isikute huve ja olla vägivallast teatanud inimestele turvapaigaks, järgides täiel määral kohustust mitte teatada ohustavale isikule kaitstava isiku asukohta ega kontaktandmeid, välja arvatud juhul, kui see on lähenemiskeelu eesmärkide täitmiseks tingimata vajalik; rõhutab, et alati, kui olukord nõuab süüteo täideviija teavitamist mis tahes Euroopa lähenemiskeeluga seotud asjaoludest, tuleb sellest otsusest ohvrile teada anda;
24. kutsub liikmesriike üles hõlbustama Euroopa lähenemiskeelu väljastamist pereliikmete kaitseks, kes elavad koos ohvriga, keda Euroopa lähenemiskeelu abil juba kaitstakse;
25. toonitab otsese ohu korral häiresignaali andva uue tehnoloogia, näiteks GPS-seiresüsteemide ja nutitelefonirakenduste üha suuremat tõhusust; nende abil võib suurendada Euroopa lähenemiskeelu tõhusust ja kohandatavust nii otsust tegevus kui ka täidesaatvas riigis; on mures selle pärast, et sellist uut tehnoloogiat kasutavad ainult üksikud liikmesriigid;
26. toonitab, kui oluline on seoses ohvrit ähvardava ohuga jälgida Euroopa lähenemiskeelu kohaldamist täidesaatvas riigis, et otsustada, kas vastu võetud kaitsemeetmeid on nõuetekohaselt rakendatud ja kas neid tuleb muuta;
27. palub komisjonil jälgida lähenemiskeelu direktiivi rakendamist ja algatada viivitamatult rikkumismenetlus kõigi liikmesriikide vastu, kes seda rikuvad;
28. julgustab kooskõlas soolise vägivalla ohvrite ühenduste sageli korratud seisukohtadega katsetama menetlusi, mis muudavad enamiku liikmesriikide tavapärasest hoiakut kaitse suhtes; rõhutab, et ohvrite keskendumise asemel, nagu sagedasti toimitakse, peaksid riskivältimise tehnikad hõlmama ennetamist ning kahju tekitavate isikute järelevalvet, kontrolli ja seiret ja kasutatavad ennetusmeetmed peaksid esmajärgus hõlmama süüdlaste kohustuslikku ümberkoolitamist;
29. palub komisjonil ja liikmesriikidel põhjalikult uurida Euroopa lähenemiskeeluga seotud õigusaktide parandamise ja lähenemiskeelu tulemusliku rakendamise ning praktilise toetuse võimalusi, et tagada riigi tasandil kaitstavate vägivallaohvrite õigused rahvusvahelisele kaitsele ning abile ja toetusele;
30. palub ELi asutustel, näiteks Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametil ja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudil korrapäraselt jälgida direktiivi rakendamist;
31. palub komisjonil algatada kodanikuühiskonna järelevalvet ja teatamist käsitlev projektikonkurss, et parandada Euroopa lähenemiskeelu toimimist liikmesriikides, tehes sel eesmärgil vabaühendustele kättesaadavaks ELi vahendid;
32. palub komisjonil algatada projektikonkursse, millega edendatakse riiklike ja Euroopa lähenemiskeeldude kasutamise uurimist, ning koordineerida programme, et algatada liikmesriikides teadlikkuse suurendamise kampaaniaid eesmärgiga teavitada kuriteoohvreid võimalusest taotleda Euroopa lähenemiskeeldu ning suurendada nende teadlikkust piiriülestest kaitsemeetmetest;
33. palub liikmesriikidel tõhustada koostööd vabaühendustega ning pakkuda kohustuslikke inimõigustel põhinevaid, teenustele suunatud, praktilisi ja valdkonnaüleseid Euroopa lähenemiskeeluga seotud koolitusi kõigile ametiisikutele, kes oma töös ohvritega tegelevad ning kellel on asjaomase direktiivi korralikul rakendamisel määrav roll; rõhutab, et kõikides liikmesriikides tuleks politseinikele, pädevate riigiasutuste töötajatele, õiguspraktikutele, sotsiaaltöötajatele ning vägivallaohvritega tegelevatele liitudele ja vabaühendustele ette näha spetsiifilised ja korrapärased Euroopa lähenemiskeeldu käsitlevad koolitused ja kursused; nõuab, et soolise vägivalla juhtumeid käsitlev personal saaks asjakohast väljaõpet, et arvestada vägivallaohvritest naiste erivajadusi, ning et eraldataks piisavalt vahendeid soolise vägivalla prioriteediks seadmiseks;

Neljapäev, 19. aprill 2018

34. palub liikmesriikidel, võttes arvesse meie ühiskondades sügavalt juurdunud misogüüniat ja seksismi ning laste ja teismeliste üha suuremat kokkupuudet internetivägivallaga, lisada soolise võrdõiguslikkuse ja vägivallatuse õpe põhi- ja keskkoolide õppekavadesse, kaasates õpilasi aruteludesse ja kasutades kõiki võimalikke õpivõimalusi;

35. juhib tähelepanu sellele, et uusi kommunikatsioonivahendeid, näiteks digitaalseid platvorme, kasutatakse uute soolise vägivalla vormidena, muu hulgas ähvardusteks ja ahistamiseks; palub seetõttu, et liikmesriigid neid aspekte Euroopa lähenemiskeelu andmisel ja/või jõustamisel arvesse võtaksid;

Soolise vägivallaga seotud üldised soovitusel

36. palub komisjonil lisada Euroopa julgeoleku tegevuskavasse kõigi kodanike, eeskätt kõige kaitsetumas olukorras viibijate kaitse, pöörates eriti tähelepanu inimkaubanduse ja soolise vägivalla, samuti terrorismi ohvritele, kes vajavad ka eritähelepanu, toetust ja ühiskondlikku tunnustamist;

37. palub komisjonil korraldada kampaaniaid, et julgustada naisi kõigist soolise vägivalla vormidest teada andma, et oleks võimalik neid kaitsta ja suurendada soolist vägivalda käsitlevate andmete täpsust;

38. rõhutab, et Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse hindamisaruande kohaselt erineb riiklike ja Euroopa lähenemiskeeldude kasutamise määr esmajoonel seetõttu, et ohvrid ja paljud spetsialistid ei ole direktiiviga pakutavatest võimalustest teadlikud; palub seetõttu liikmesriikidel võtta täielik vastutus oma kodanike eest ja algatada asjaomaseid vabavahendusi kaasates kehtivate kaitsevahendite ja nende kasutamise teemalisi pikaajalisi ja sektoritevahelisi teavituskampaaniaid, mis on suunatud a) kogu ühiskonnale, b) võimalikele ohvritele, eriti naistele, kelle kaitseks on antud riiklik lähenemiskeeld, ja c) spetsialistidele, näiteks õiguskaits- ja kohtuametnikele, õigusabi osutajate ning sotsiaal- ja päästeteenistustele, kes ohvritega esimesena kokku puutuvad; kutsub seetõttu komisjoni üles programmide käivitamiseks rahalisi vahendeid andma;

39. võtab teadmiseks komisjoni juhitava e-õiguskeskkonna portaali olemasolu, mida toetavad ka liikmesriigid; peab tervitatavaks komisjoni algatust laiendada e-õiguskeskkonna portaali kuriteoohvrite alamlehekülge ning koondada sinna kogu ohvrite õigustega seotud asjakohane teave, kaasa arvatud riigipõhised suunised vägivallajuhtudest teatamiseks; rõhutab vajadust kujundada kuriteoohvrite alamlehekülge lihtsalt kasutatavaks praktiliseks tööriistaks ja teabeallikaks, mis peaks olema kättesaadav kõigis ELi ametlikes keeltes; ergutab liikmesriike looma kasutajasõbralikku ohvrite õigustele pühendatud veebilehte, mis hõlmaks ka Euroopa lähenemiskeeldu ja digitaalset teatamisplatvormi soolise vägivalla hõlpsamaks tuvastamiseks ning mis oleks näiteks riiklike õigustea-beportaalide kaudu kergesti juurdepääsetav;

40. soovib liikmesriikidel tungivald tõhustada koostööd vägivallaohvrite kaitsvate vabavahendustega, et välja töötada strateegiad, mis sisaldavad nii ennetavaid kui ka reageerivaid meetmeid seoses soolise vägivalla, Euroopa lähenemiskeelu toimimise ning õigusaktide ja toetuse vajalike muudatustega;

41. palub, et komisjon esitaks õigusakti ettepaneku, et toetada liikmesriike naiste ja tütarlaste vastase vägivalla ja soolise vägivalla kõigi vormide ennetamisel ja selle vastu võitlemisel;

42. palub nõukogul kasutada sillaklauslit, võttes vastu ühehäälese otsuse, millega määratletakse naiste- ja tütarlastevastane vägivald (ja soolise vägivalla muud vormid) ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikes 1 nimetatud kuriteoliigina;

43. nõuab, et kiiremas korras võetaks meetmeid, mis aitaksid lähenemiskeeldude põhjuseks olevat vägivaldset käitumist käsitlevaid õigusakte järk-järgult lähendada; rõhutab, et eriti naiste vastu suunatud rünnakud on tõsine probleem ning neid tuleks kõigis liikmesriikides kuriteona karistada, lisaks peaksid kohtud soolise vägivalla juhtumite korral kehtestama kaitsemeetmed;

Neljapäev, 19. aprill 2018

Ohvraid kaitsva sidusa ELi õigusraamistiku nimel

44. peab kiiduväärseks, et 13. juunil 2017 allkirjastati ELi ühinemine Istanbuli konventsiooniga, milles järgitakse holistilist, laiahaardelist ja koordineeritud lähenemist, seades tähelepanu keskmesse ohvri õigused, ning mis peaks olema täielikult seotud Euroopa lähenemiskeeluga; palub ELil lõpule viia üldine ühinemine konventsiooniga, et ennetada naistevastast vägivalda, võidelda karistamatuse vastu ning kaitsta ohvraid; toonitab, kui oluline on see õigusakt Euroopa lähenemiskeeldude kohaldamist takistava olulise asjaolu ületamiseks – nimelt ei tunnistata kõikides liikmesriikides ebaseaduslikku jälitamist kuriteoks; palub komisjonil kooskõlas 12. septembri 2017. aasta resolutsiooniga ELi ühinemise kohta Istanbuli konventsiooniga määrata ametisse naistevastase vägivalda ELi koordinaator, kes vastutaks ELi poliitikameetmete, instrumentide ja vahendite koordineerimise, rakendamise, seire ja hindamise eest, et võidelda kõigi naiste ja tütarlaste vastase vägivalda vormide vastu ja neid ennetada ning esindada ELi konventsiooniosaliste komitees;

45. palub kõigil liikmesriikidel, kes seda veel teinud ei ole, Istanbuli konventsioon ratifitseerida ja täielikult jõustada ning eraldada naistevastase ja soolise vägivalda ennetamiseks ja tõkestamiseks piisavad rahalised ja inimressursid, muu hulgas suurendades naiste ja tütarlaste mõjuvõimu, kaitstes ohvraid ja võimaldades neil hüvitist saada;

46. palub liikmesriikidel tagada kõigile spetsialistidele, kes tegelevad Istanbuli konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivalda laakide ohvritega, asjakohane koolitus, menetlused ja suunised, et vältida ohvrite diskrimineerimist või kohtu-, meditsiinilise ja politseimenetluse käigus uuesti ohvriks langemist;

47. kiidab heaks Istanbuli konventsioonis sätestatud kohustuse luua riigiüleised ja iga päev kogu ööpäeva töötavad tasuta abitelefoniiniidid, kus helistajaid nõustatakse mis tahes vägivallajuhtumite korral, mis kuuluvad konventsiooni kohaldamisalasse; ergutab liikmesriike seda vahendit asjakohastel juhtudel kasutama ning ohvritele Euroopa lähenemiskeelu kohta teavet andma;

48. toonitab, et õiguslike ja praktilisi vigu asjaomase direktiivi rakendamisel saab parandada mitmesuguste ELi ohvrikaitset käsitlevate õigusaktide sobiva koostöö ja kooskõlastamise abil, nagu nõukogu raamotsus 2009/829/JHA järelevalvemeetmete rakendamise otsuste kui kohtuelse kinnipidamisega seotud alternatiivse võimaluse kohta ja raamotsus tingimuslike meetmete kohta, määrus (EL) nr 606/2013 tsiviilasjades määratud kaitsemeetmete vastastikuse tunnustamise kohta ja 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning milles sätestatakse õigus saada teavet ning selle tasuta kirjalikku ja suulist tõlget ning milles võetakse kõikehõlmav lähenemisviis erivajadustega ohvritele, muu hulgas soolise vägivalda ohvritele;

49. kutsub liikmesriike üles teavitama ohvraid muudest kaitsemeetmetest, juhul kui täidesaatev riik ei kuulu enam lähenemiskeelu direktiivi kohaldamisalasse;

50. palub komisjonil võtta meetmeid eesmärgiga läbi vaadata kehtivad kuriteoohvrite õiguskaitses käsitlevad õigusaktid ning kehtestada selles valdkonnas sidus ELi õigusraamistik;

51. palub komisjonil hinnata, kuidas asjaomast direktiivi rakendatakse seoses tsiviilasjades kohaldatava õigusaktiga – täpsemalt määrusega (EL) nr 606/2013 –, ning teha ettepanek võtta vastu suunised selle kohta, kuidas liikmesriigid võiksid tõhusamalt kohaldada neid kahte ELi õigusvahendit, millega püütakse riiklike tsiviil- või kriminaalmenetlustes määratud kaitsemeetmeid tunnustades ohvraid kaitsta;

o

o o

52. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametile ning Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudile.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0190

Bologna protsessi rakendamine – ülevaade ja järelmeetmed**Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Bologna protsessi rakendamise seisu ja järelmeetmete kohta (2018/2571(RSP))**

(2019/C 390/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 14,
 - võttes arvesse oma 13. märtsi 2012. aasta resolutsiooni Euroopa institutsioonide panuse kohta Bologna protsessi tugevdamise ja arengusse ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 25. ja 26. novembri 2013. aasta järeldusi Euroopa kõrghariduse globaalse mõõtme kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatist „Majanduskasvu ja tööhõive toetamine – Euroopa kõrgharidussüsteemide ajakohastamise tegevuskava“ (COM(2011)0567),
 - võttes arvesse nõukogu 28. ja 29. novembri 2011. aasta järeldusi kõrghariduse ajakohastamise kohta ⁽³⁾,
 - võttes arvesse komisjoni 20. novembri 2012. aasta teatist „Hariduse ümbermõtestamine: investeerimine oskustesse paremate sotsiaalmajanduslike tulemuste nimel“ (COM(2012)0669),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2006. aasta soovitus 2006/143/EÜ edasise Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse Bolognas 19. juunil 1999. aastal 29 Euroopa riigi haridusministrite poolt allkirjastatud ühisdeklaratsiooni (Bologna deklaratsioon),
 - võttes arvesse oma 28. aprilli 2015. aasta resolutsiooni Bologna protsessi rakendamise järelmeetmete kohta ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse komisjoni 14. novembri 2017. aasta teatist „Euroopa identiteedi tugevdamine hariduse ja kultuuri kaudu“ (COM(2017)0673),
 - võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust „Bologna protsessi rakendamine – ülevaade ja järelmeetmed“ (O-000020/2018 – B8-0014/2018),
 - võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et Bologna protsess on valitsustevaheline algatus, millega riigid soovivad avatud ja koostööl põhinevat dialoogi kasutades rahvusvaheliselt kokku lepitud kohustuste kaudu saavutada ühiseid eesmärke, aidates seeläbi üles ehitada Euroopa kõrgharidusruumi; arvestades, et kvaliteetne kõrgharidus on laiapõhjalise ja edasijõudnud teadmusühiskonna kujundamise oluline osa, mis lõppkokkuvõttes toetab stabiilse, rahumeelse ja salliva kogukonna loomist, tagades võrdsed võimalused ja kõigile juurdepääsetava kvaliteetse hariduse;

⁽¹⁾ ELT C 251 E, 31.8.2013, lk 24.

⁽²⁾ ELT C 28, 31.1.2014, lk 2.

⁽³⁾ ELT C 372, 20.12.2011, lk 36.

⁽⁴⁾ ELT L 64, 4.3.2006, lk 60.

⁽⁵⁾ ELT C 346, 21.9.2016, lk 2.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- B. arvestades, et Bologna protsess on edendanud liikuvust, aidates kaasa kõrghariduse rahvusvahelistumisele ning parandades eri kõrgharidussüsteemide standardite ühilduvust ja võrreldavust, järgides samal ajal akadeemilise vabaduse ja institutsioonilise autonoomia põhimõtteid ning keskendudes kõrghariduse kvaliteedi tõstmisele ja kodanikele võrdsete võimaluste pakkumisele;
- C. arvestades, et Euroopa kõrgharidusruum loodi eesmärgiga võtta kasutusele kolmeastmeline süsteem (bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõpe) ning muuta Euroopa kõrgharidussüsteemid paremini võrreldavaks ja atraktiivsemaks kogu maailmas;
- D. arvestades, et haridus on üks meie ühiskonna peamistest sammastest, ning arvestades, et kõrgharidusel on oluline roll isikliku arengu ja oskuste arendamise soodustamisel, töөлsoobivuse ja konkurentsivõime parandamisel, kodanikuosaluse, kodanikuaktiivsuse ja kultuuridevahelise mõistmise suurendamisel, ühiste väärtuste edendamisel ja kiiresti muutuva maailma probleemide käsitlemisel;
- E. arvestades, et komisjon on algatanud ELi uue kõrghariduse tegevuskava, et toetada kõrgharidusasutusi ja kõrghariduse eest vastutavaid riikide ametiasutusi; arvestades, et teised Euroopa kõrgharidusruumi riigid võidakse konsultatsioonide ja parimate tavade vahetamise kaudu sellesse protsessi järk-järgult kaasata;
- F. arvestades, et püüe saavutada avatud ja kaasav Euroopa kõrgharidusruum, mis põhineb kvaliteedil ja vastastikusel usaldusel, on Bologna protsessi alus;
- G. arvestades, et Bologna protsessis ja Euroopa kõrgharidusruumis osaleb 48 riiki, kelle hulka kuulub palju ELi olulisi naabreid ja partnereid; arvestades, et Bologna protsess muudab tõhusamaks kõrghariduse valdkonna partnerlused ELi mittekuuluvate riikidega ning pakub stiimuleid hariduse ja muude valdkondade reformimiseks asjaomastes riikides;
- H. arvestades, et õppijate suurem ja hõlpsam liikuvus ning ühised diplomid on seni Bologna protsessi kaks suurt saavutust, pidades silmas Bologna protsessi rakendamise ebaühtlaseid edusamme Euroopa kõrgharidusruumis ja raskusi kokkulepitud struktuurireformide rakendamisel paljudel juhtudel;
- I. arvestades, et 2015. aastal võeti Valgevene Euroopa kõrgharidusruumi tingimusele, et riik täidab Valgevene kõrgharidusreformi tegevuskavas sätestatud nõuded; arvestades, et Valgevene ametiasutused ei täitnud oma kohustusi 2017. aasta lõpuks ning peaksid reformidele uut hoogu andma;
1. kutsub osalevaid riike üles suurendama poliitilist pühendumust ja edendama vastastikust koostööd ühiselt kokku lepitud eesmärkide elluviimisel kogu Euroopa kõrgharidusruumis, töötades vajaduse korral välja asjakohased õigusraamistikud, et kindlustada Euroopa kõrgharidusruumi areng, suurendada selle usaldusväärsust ja muuta see akadeemilise tipptaseme etaloniks kogu maailmas, parandades ühtlasi liikuvusvõimalusi, et tagada võimalikult suure arvu õppijate kaasamine;
 2. palub osalevatel riikidel tagada läbipaistvad, juurdepääsetavad ja õiglased liikuvusstipendiumite ja -toetuste eraldamise mehhanismid; nõuab, et EL ja liikmesriigid suurendaksid oma hariduseelarveid, et tagada kõigile juurdepääs tasuta avalik-õiguslikule kõrgharidusele, eesmärgiga edendada elukestvat õpet;
 3. palub, et komisjon ja osalevad riigid hõlbustaksid välismaal läbitud akadeemiliste õppeperioodide ja saadud ainepunktide ning akadeemiliste ja kutsequalifikatsioonide ja varasemate õpingute tunnustamist ning töötaksid välja kvaliteedi tagamise süsteemid; toonitab, et liit, liikmesriigid ja ülikoolid peaksid kehtestama korra, mille alusel asjakohaste rahaliste vahendite kaudu antakse rahalist toetust ja pakutakse haldustuge ebasoodsa taustaga õppijatele, teadus- ja muudele töötajatele, et muu hulgas osaleda liikuvuskavades, ja muutma kõrghariduse veelgi juurdepääsetavamaks, laiendades elukestva õppe võimalusi akadeemilisel tasandil, soodustama selliseid täiendavaid õppevorme nagu mitteformaalne haridus ja informaalne õppimine ning looma avatumaid õppevõimalusi, kõrvaldades hariduse eri tasandite vahel olevad takistused;
 4. kutsub asjaomaseid sidusrühmi ja asutusi üles pakkuma lahendust lühikeste tsüklite probleemile, mille puhul bakalaureusekraadi programmile juurdepääsuks ja sinna vastuvõtuks on vajalik ülikooli sissepääsemise kvalifikatsioonieksami sooritamine;

Neljapäev, 19. aprill 2018

5. palub Euroopa kõrgharidusruumi riikidel edendada õppijate, õpetajate, teadlaste ja haldustöötajate kaasavat liikuvust, sest liikuvus toetab nii isiklikku kui ka kutsealast arengut ning parandab õppimise, õpetamise, teadustöö ja haldusjuhtimise kvaliteeti; pooldab liikuvuse lisamist haridusprogrammidesse ja võõrkeeleõppe parandamist; palub liikmesriikidel näha ette piisav avalik rahastamine ja kasutada asjaomast rahastust tõhusamalt, eesmärgiga tagada, et õppijatel ja teadlastel on välismaal õppimiseks piisavad vahendid ning et nende sotsiaalne ja majanduslik taust ei kujuta endast takistust;
6. rõhutab, et teadmiste, teadusuuringute ja teaduse soodustamine kõigis Euroopa kõrgharidusruumi riikides on oluline osa ELi 2020. aasta järgsest strateegiast ning aitab suuresti edendada Euroopa kodakondsust;
7. kutsub komisjoni üles hindama 2015. aastal Jerevanis toimunud ministrite konverentsi eesmärkide elluviimist seoses õpetamise ja õppimise kvaliteedi ning kõrgkooli lõpetanute tööalase konkurentsivõime toetamisega kogu nende tööelu jooksul;
8. rõhutab, kui tähtis on parandada kõrghariduse sotsiaalset mõõdet; kutsub Euroopa kõrgharidusruumi riike üles viima tulemuslikult ellu Euroopa kõrgharidusruumi sotsiaalse mõõtmise strateegia ning pakkuma puudega ja ebasoodsa taustaga õppijatele konkreetseid võimalusi kõrgharidusele juurdepääsuks ja selle omandamiseks;
9. kutsub Euroopa kõrgharidusruumi riike üles tagama, et konsultatsioonid ja kõrgharidusasutuste kriitilised hindamised viidaks läbi rahvusvahelisel tasandil, ning tegema tööd paremini koordineeritud lähenemisviisi saavutamiseks, et viia ellu ühiselt kokku lepitud reformid Bologna protsessi eesmärkide täitmiseks, ning mitteformaalse hariduse ja informaalse õppimise tegelikuks tunnustamiseks, et suurendada õppijate tööalast konkurentsivõimet ja kodanikuosalust;
10. toonitab, et alaesindatud rühmade juurdepääsu tuleb parandada, seades kindlaksmääratud kvantitatiivsed eesmärgid, mis on seotud juurdepääsu ja õpingute lõpuleviimise määradega; rõhutab, et oluline on tagada pagulastele ja varjupaigataotlejatele juurdepääs kõigile Euroopa kõrgharidusruumi asutustele ja seda edendada, ning tuletab meelde, et Euroopa kõrghariduse n-ö atraktiivsus seisneb ka suutlikkuses pakkuda õppimisvõimalusi ilma diskrimineerimiseta;
11. kutsub komisjoni üles jälgima edusamme Bologna protsessi sotsiaalse mõõtmise eesmärkide ja ka laiemate kaasamise eesmärkide valdkonnas;
12. nõuab, et käesoleval aastal Pariisis toimuv ministrite konverents annaks aru 2015. aasta mais Jerevanis toimunud viimase ministrite konverentsi seatud eesmärgi – viia lõpule Euroopa kõrgharidusruumi loomine – elluviimisest;
13. nõuab, et 2018. aastal Pariisis toimuv järgmisel Euroopa kõrgharidusruumi ministrite konverentsil antaks Bologna protsessile kriitiline hinnang, et a) teha kindlaks järelejäänud takistused ja võimalikud lahendused ning tagada kohustuste nõuetekohane täitmine, b) toetada mahajäänud riike Bologna protsessi peamiste kohustuste täitmisel, tõhustades suutlikkuse suurendamist, ja töötada välja konkreetset mehhanismid ja menetlused nõuetele mittevastavuse juhtumite käsitlemiseks ning c) uurida Euroopa kõrgharidusruumi uusi eesmarke pärast 2020. aastat ja edendada dialoogi valitsuste, kõrgharidusasutuste ja uurimisinstituutide vahel, aidates seeläbi luua integreeritumat, kvaliteetsemat, kaasavat, atraktiivsemat ja konkurentsivõimelisemat Euroopa kõrgharidusruumi;
14. palub Euroopa kõrgharidusruumi riikidel jätkata Valgevene küsimuse käsitlemist; palub, et komisjon eraldaks vahendid tegevusteks, mis on vajalikud Valgevene kõrgharidusreformi tegevuskava elluviimiseks;
15. kutsub Bologna järelemeetmete rühma sekretariaati üles jälgima teateid selle kohta, et samu suuniseid rakendati Euroopa kõrgharidusruumi eri riikides erinevalt ning et tausta ja vahendite taseme erinevused tõid kaasa märkimisväärseid lahknevusi Euroopa kõrgharidusruumi asutuste vahel;
16. rõhutab, kui oluline on kõrgharidussektorit ja sidusrühmade ees seisvaid probleeme käsitlevaks ühiskondlikuks aruteluks võimalusi luua ja seda tugevdada; toonitab, et on tähtis edendada õppijate, teadlaste, õpetajate ja muude töötajate osalemist kõrghariduse juhtimises;
17. rõhutab vajadust suurendada avaliku sektori vahendeid hariduses ja järgida ELi peamist eesmärki eraldada 2020. aastaks 3 % liidu SKPst teadus- ja arendustegevuseks;
18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Teisipäev, 17. aprill 2018

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

P8_TA(2018)0092

ELi-Liibanoni teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping: Liibanoni osalemine partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) ***

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta sõlmida Euroopa Liidu ja Liibanoni Vabariigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Liibanoni Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/23)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (11967/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Liibanoni Vabariigi teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu projekti, milles sätestatakse Liibanoni Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (11928/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta otsust (EL) 2017/1324, mis käsitleb liidu osalemist mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 186 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktile v (C8-0344/2017),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni soovitusi (A8-0352/2017),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Liibanoni Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

⁽¹⁾ ELT L 185, 18.7.2017, lk 1.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0093

ELi ja Mauritiuse kalandusalane partnerlusleping – kalapüügivõimalused ja rahaline toetus ***

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritiuse Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (12476/2017– C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/24)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (12476/2017),
 - võttes arvesse protokoll, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ja Mauritiuse Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (12479/2017),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 43 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a ning lõikele 7 (C8-0445/2017),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitusi ja eelarvekomisjoni arvamust (A8-0053/2018),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Mauritiuse Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0094

ELi ja Norra leping lisasoodustuste kohta põllumajandustoodetega kauplemisel ***

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu (mis käsitleb lisasoodustusi põllumajandustoodetega kauplemisel) sõlmimise kohta (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/25)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (13357/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Norra Kuningriigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu (mis käsitleb lisasoodustusi põllumajandustoodetega kauplemisel) eelnõu (13471/2017),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimesele lõigule ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktile v (C8-0434/2017),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni soovitusi (A8-0126/2018),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Norra Kuningriigi valitsusele ja parlamendile.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0096

Maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevate kasvuhoonegaaside heidete ja nende gaaside sidumise lisamine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku *I**

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevad kasvuhoonegaaside heited ja nende gaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/26)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0479),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0330/2016),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. detsembri 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 23. märtsi 2017. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 20. detsembri 2017. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning arengukomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A8-0262/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 75, 10.3.2017, lk 103.

⁽²⁾ ELT C 272, 17.8.2017, lk 36.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 13. septembril 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0339).

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TC1-COD(2016)0230

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest tulenev kasvuhoonegaaside heide ja sellest tulenevate kasvuhoonegaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 ja otsust nr 529/2013/EL

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) 2018/841) lõplikule kujule).

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0097

Kasvuhoonegaaside heite vähendamise kohustused, et täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused *I**

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse liikmesriikide võetud siduvaid eesmärke kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks aastatel 2021–2030, et tagada vastupidav energialiit ning täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused, ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu teabe esitamise kohta (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/27)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0482),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0331/2016),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. detsembri 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regionide Komitee 23. märtsi 2017. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 17. jaanuari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A8-0208/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 75, 10.3.2017, lk 103.

⁽²⁾ ELT C 272, 17.8.2017, lk 36.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 14. juunil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0256).

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TC1-COD(2016)0231

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., milles käsitletakse liikmesriikide kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heidet aastatel 2021–2030, millega panustatakse kliimameetmesse, et täita Pariisi kokkuleppega võetud kohustused, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) 2018/842) lõplikule kujule).

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0098

**Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikiri ning rahastamine
***I**

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1141/2014, mis käsitleb Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikirja ning rahastamist (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/28)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2017)0481),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 224, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0307/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse oma 15. juuni 2017. aasta resolutsiooni Euroopa tasandi erakondade ja poliitiliste sihtasutuste rahastamise kohta ⁽¹⁾,
 - pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega;
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 7. märtsi 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit ja eelarvekontrollikomisjoni muudatusettepanekutena esitatud seisukohta (A8-0373/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukohta;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2017)0219

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL, Euratom) 2018/..., millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 1141/2014, mis käsitleb Euroopa tasandi erakondade ja Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste põhikirja ning rahastamist

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL, Euratom) 2018/673) lõplikule kujule).

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0274.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TA(2018)0099

Hoonete energiatõhusus ***I

Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/29)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0765),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 194 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0499/2016),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Madalmaade Parlamendi Esimese ja Teise Koja poolt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist käsitleva protokollri nr 2 alusel esitatud põhjendatud arvamusi, mille kohaselt seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidiaarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 26. aprilli 2017. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 13. juuli 2017. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 31. jaanuari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A8-0314/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 246, 28.7.2017, lk 48.

⁽²⁾ ELT C 342, 12.10.2017, lk 119.

Teisipäev, 17. aprill 2018

P8_TC1-COD(2016)0381

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 17. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta ja direktiivi 2012/27/EL energiatõhususe kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/844) lõplikule kujule).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0106

Vastuväidete puudumine delegeeritud õigusaktile: Euroopa Liidu kaubamärk

Euroopa Parlamendi otsus mitte esitada vastuväiteid komisjoni 5. märtsi 2018. aasta delegeeritud määrusele, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA))

(2019/C 390/30)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni delegeeritud määrust (C(2018)01231) (edaspidi „muudetud delegeeritud määrus“),
 - võttes arvesse komisjoni 23. märtsi 2018. aasta kirja, milles komisjon palub Euroopa Parlamendil teatada, et tal ei ole delegeeritud määrusele vastuväiteid,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni 27. märtsi 2018. aasta kirja komisjonide esimeeste konverentsi esimehele,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290,
 - võttes arvesse nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) nr 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ⁽²⁾, ning mis on seejärel kodifitseeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusena (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ⁽³⁾,
 - võttes arvesse 18. mai 2017. aasta komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/1431, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 (Euroopa Liidu kaubamärgi kohta) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad ⁽⁴⁾, mis sisaldab ajakohastatud viiteid määrusele (EL) 2017/1001,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni soovitusi võtta vastu otsus,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 105 lõiget 6,
 - võttes arvesse, et kodukorra artikli 105 lõike 6 kolmandas ja neljandas taandes sätestatud ajavahemiku jooksul, mis lõppes 17. aprillil 2018, ei ole vastuväiteid esitatud,
- A. arvestades, et määrus (EÜ) nr 207/2009 kodifitseeriti määrusena (EL) 2017/1001;
- B. arvestades, et delegeeritud määruses sisalduvad viited peaksid peegeldama alusakti kodifitseerimisest tulenevat artiklite uut numeratsiooni;
- C. arvestades, et 18. mai 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1430 (millega täiendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrused (EÜ) nr 2868/95 ja (EÜ) nr 216/96) ⁽⁵⁾ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada ning kõnealuse delegeeritud määruse sätted tuleks koos uuendatud viidete määrusele (EL) 2017/1001 kehtestada muudetud delegeeritud määruses;

⁽¹⁾ ELT L 78, 24.3.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 341, 24.12.2015, lk 21.

⁽³⁾ ELT L 154, 16.6.2017, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 205, 8.8.2017, lk 39.

⁽⁵⁾ ELT L 205, 8.8.2017, lk 1.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- D. arvestades, et muudetud delegeeritud määrus ei hõlma seetõttu delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 sisulisi muudatusi;
 - E. arvestades, et muudetud delegeeritud määruse kiire avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* võimaldaks seda kiiresti kohaldama hakata ning tagaks muudetud delegeeritud määruse lõppsätetes sätestatud üleminekukorra toimimise järjepidevuse;
 - 1. teatab, et Euroopa Parlamendil ei ole delegeeritud määrusele vastuväiteid;
 - 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus nõukogule ja komisjonile.
-

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0107

Valimiste ajavahemiku kindlaksmääramine esindajate üheksandaks otseseks ja üldiseks valimiseks Euroopa Parlamenti *

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu, millega määratakse kindlaks ajavahemik esindajate üheksandaks otseseks ja üldiseks valimiseks Euroopa Parlamenti (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS))

(Konsulteerimine)

(2019/C 390/31)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu eelnõu (07162/2018),
 - võttes arvesse otsestel ja üldistel valimistel Euroopa Parlamendi liikmete valimist käsitleva akti ⁽¹⁾ artikli 11 lõike 2 teist lõiku, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C8-0128/2018),
 - võttes arvesse oma 11. novembri 2015. aasta resolutsiooni valimisi käsitleva Euroopa Liidu õiguse reformimise kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse oma 7. veebruari 2018. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi koosseisu kohta ⁽³⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 78c,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A8-0145/2018),
1. kiidab nõukogu eelnõu heaks;
 2. tuletab meelde oma ettepanekut, mis on lisatud resolutsioonile valimisi käsitleva Euroopa Liidu õiguse reformimise kohta ja mille kohaselt Euroopa Parlamendil peaks olema õigus määrata pärast nõukoguga konsulteerimist kindlaks valimiste ajavahemik;
 3. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
 4. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti oluliselt muuta;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja teavitamise eesmärgil komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

⁽¹⁾ Akt, mis on lisatud nõukogu 20. septembri 1976. aasta otsusele 76/787/ESTÜ, EMÜ, Euratom (EÜT L 278, 8.10.1976, lk 1), mida on muudetud nõukogu otsusega 93/81/Euratom, ESTÜ, EMÜ (EÜT L 33, 9.2.1993, lk 15) ja nõukogu otsusega 2002/772/EÜ, Euratom (EÜT L 283, 21.10.2002, lk 1).

⁽²⁾ ELT C 366, 27.10.2017, lk 7.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0029.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0108

ELi ja Austraalia vaheline raamleping ***

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu liidu nimel sõlmimise kohta (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/32)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (15467/2016),
 - võttes arvesse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu eelnõu (09776/2016),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 37 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 207 ja artikli 212 lõikele 1, artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a ja artikli 218 lõike 8 teisele lõigule (C8-0327/2017),
 - võttes arvesse oma 18. aprilli 2018. aasta muud kui seadusandlikku resolutsiooni ⁽¹⁾, mis käsitleb otsuse eelnõu,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse väliskomisjoni soovitusi (A8-0110/2018),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Austraalia valitsusele ja parlamendile.

(¹) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0109.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0109

ELi ja Austraalia vaheline raamleping (resolutsioon)

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta muu kui seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu liidu nimel sõlmimise kohta (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI))

(2019/C 390/33)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (15467/2016),
- võttes arvesse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Austraalia vahelise raamlepingu eelnõu (09776/2016),
- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 207 ja artikli 212 lõikele 1 ning koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja artikli 218 lõike 8 teise lõiguga (C8-0327/2017),
- võttes arvesse ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsiooni, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 13. septembril 2007. aastal,
- võttes arvesse 2008. aasta oktoobris allkirjastatud ELi ja Austraalia partnerlusraamistikku, mis raamlepinguga asendatakse,
- võttes arvesse 26. juunil 1997. aastal Luxembourgis vastu võetud ühisdeklaratsiooni Euroopa Liidu ja Austraalia suhete kohta,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2016. aasta resolutsiooni Austraalia ja Uus-Meremaaga vabakaubanduslepingu läbirääkimiste avamise kohta ⁽¹⁾ ja 26. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni parlamendi soovitusena nõukogule kavandatavate läbirääkimisvõistluste andmiseks kaubandusläbirääkimiste pidamiseks Austraaliaga ⁽²⁾,
- võttes arvesse komisjoni presidendi Jean-Claude Junckeri, Euroopa Ülemkogu eesistuja Donald Tuski ja Austraalia peaministri Malcolm Turnbulli 15. novembril 2015. aastal tehtud ühisavaldust,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning Austraalia välisministri 22. aprillil 2015. aastal tehtud ühisavaldust ELi ja Austraalia partnerluse tihendamise kohta,
- võttes arvesse 2015. aastal allkirjastatud Euroopa Liidu ja Austraalia vahelist lepingut, millega kehtestatakse raamistik Austraalia osalemiseks Euroopa Liidu kriisihjamisoperatsioonides ⁽³⁾,
- võttes arvesse Austraalia ja Euroopa Liidu vahelist 2014. aasta detsembris sõlmitud halduskokkulepet, millega kehtestati diplomaatilise suhtluse tegevuskava,
- võttes arvesse 1998. aastal sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Austraalia vahelist lepingut vastavushindamise, sertifikaatide ja märke vastastikuse tunnustamise kohta ⁽⁴⁾ ning Euroopa Liidu ja Austraalia vahelist 2012. aastal sõlmitud lepingut ⁽⁵⁾, millega muudeti kõnealust lepingut,
- võttes arvesse 29. septembril 2011. aastal allkirjastatud ELi ja Austraalia vahelist broneeringuinfo lepingut ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse 13. jaanuaril 2010. aastal allkirjastatud Austraalia ja Euroopa Liidu vahelist salastatud teabe turvalisust käsitlevat kokkulepet ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ ELT C 35, 31.1.2018, lk 136.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0419.

⁽³⁾ ELT L 149, 16.6.2015, lk 3.

⁽⁴⁾ EÜT L 229, 17.8.1998, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 359, 29.12.2012, lk 2.

⁽⁶⁾ ELT L 186, 14.7.2012, lk 4.

⁽⁷⁾ ELT L 26, 30.1.2010, lk 31.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- võttes arvesse 1994. aastal allkirjastatud Euroopa Ühenduse ja Austraalia vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingut ⁽⁸⁾,
 - võttes arvesse 4.–5. oktoobril 2017 Strasbourgis toimunud 38. ELi ja Austraalia parlamentidevahelist kohtumist,
 - võttes arvesse 2017. aasta juunis Sydneys toimunud esimest ELi ja Austraalia juhtimisfoorumit, mis tõi kokku juhtivad poliitikud ja ettevõtjad, akadeemilise ringkonna liikmed, meedia ja kodanikuühiskonna,
 - võttes arvesse Austraalia valitsuse 2017. aasta novembris avaldatud välispoliitika valget raamatut, kus kirjeldatakse Austraalia prioriteete ja probleeme välispoliitika valdkonnas ning rõhutatakse India ja Vaikse ookeani piirkonna esmatähtsust Austraalia jaoks,
 - võttes arvesse asjaolu, et kõnealuses välispoliitika valges raamatus rõhutatakse USA ja Hiina keskset tähtsust India ja Vaikse ookeani piirkonnas ja Austraalia välispoliitikas, samas mainitakse Austraalia suhete tähtsust Euroopa Liidu ja selle liikmesriikidega,
 - võttes arvesse Austraalia valitsuse 2017. aasta detsembris avaldatud 2017. aasta kliimamuutustealase poliitika ülevaadet,
 - võttes arvesse Austraalia valitsuse dokumenti „Australian climate change science: a national framework“, mis avaldati 2009. aastal,
 - võttes arvesse oma 18. aprilli 2018. aasta seadusandlikku resolutsiooni, mis käsitleb otsuse eelnõu ⁽⁹⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõiget 2,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A8-0119/2018),
- A. arvestades, et EL ja Austraalia sõlmisid 7. augustil 2017. aastal raamlepingu; arvestades, et Austraalia ja ELi ja selle liikmesriikide vahelised lähedased ja tugevad suhted on kaugeleulatuvate ajalooliste juurtega ja põhinevad ühistel väärtustel ja põhimõtetel, nagu demokraatia, inimõigused, sooline võrdsuslikkus, õigusriigi (sealhulgas rahvusvahelise õiguse) põhimõtted ning rahu ja julgeolek; arvestades, et inimestevahelised sidemed on sügavad ja pikaajalised;
- B. arvestades, et 2017. aastal tähistasid EL ja Austraalia 55 aastat koostööd ja diplomaatilisi suhteid; arvestades, et see suhe on mõne viimase aasta jooksul taas dünaamilisust kogunud; arvestades, et kõigil liikmesriikidel on Austraaliaga diplomaatilised suhted ja 25 liikmesriigil on Canberras saatkond;
- C. arvestades, et Austraalia valitsuse välispoliitika valges raamatus on märgitud, et „tugev Euroopa Liit on Austraalia huvide jaoks jätkuvalt elulise tähtsusega ja üha olulisem partner eeskirjadel põhineva rahvusvahelise korra kaitsmisel ja edendamisel“; arvestades, et valges raamatus rõhutatakse vajadust tiheda koostöö järele Euroopa Liidu ja selle liikmesriikidega „selliste probleemidega tegelemisel nagu terrorism, massihävitusrelvade levik, kestlik areng ja inimõigused“;
- D. arvestades, et EL ja Austraalia teevad koostööd ja on dialoogis Kagu-Aasia riikidega, sealhulgas Kagu-Aasia Maade Assotsiatsiooni (ASEAN), ASEANi piirkondliku foorumi, Aasia-Euroopa kohtumise (ASEM) ja Ida-Aasia tippkohtumise raames; arvestades, et Austraalia on Vaikse ookeani saarte foorumi asutajaliige ning strateegilises partnerluses ASEANiga; arvestades, et Austraalia korraldas 17.–18. märtsil 2018. aastal ASEANi ja Austraalia eritippkohtumise;
- E. arvestades, et EL peaks ülemaailmsel areenil tegutsejana veelgi tugevdama oma kohalolekut ulatuslikus ja dünaamilises Aasia ja Vaikse ookeani piirkonnas, kus Austraalia on ELi loomulikuks partneriks ja ka ise oluliseks osalejaks; arvestades, et stabiilne, rahumeelne ja reeglitel põhinev Aasia ja Vaikse ookeani piirkond, mis on kooskõlas ELi põhimõtete ja standarditega, on kasulik ELi enda julgeolekule ja huvidele;
- F. arvestades, et ELi ja Austraalia seisukohad välispoliitika küsimustes, näiteks seoses Ukraina, Venemaa, Korea Rahvademokraatliku Vabariigi ja Lähis-Idaga, on omavahel selgelt kooskõlas;
- G. arvestades, et Austraalia on tihedad poliitilised, julgeoleku- ja kaitsealased sidemed USAga, mis ühilduvad Austraalia tugevnevate sidemetega Hiinaga, millega kehtib laiaulatuslik strateegiline partnerlus;

⁽⁸⁾ EÜTL 188, 22.7.1994, lk 18.

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0108.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- H. arvestades, et 2016. aastal oli EL Austraalia tähtsuselt teine kaubanduspartner – impordi lähtekohtadest teine (19,3 %) ja ekspordi sihtkohtadest tähtsuselt kolmas (10,3 %) – ning et mõlema osapoolle majandushuvid on laiaulatuslikud; arvestades, et 2015. aastal ulatus ELi välismaiste otseinvesteeringute maht Austraalias 117,7 miljardi euroni ja Austraalia otseinvesteeringute maht ELis oli 21,7 miljardit eurot;
- I. arvestades, et Austraalia on tugevalt vabakaubandusele pühendunud ja on sõlminud kahepoolsed vabakaubanduslepingud oluliste riikidega Ida-Aasias (Hiina, Jaapan, Lõuna-Korea, Singapur, Malaisia ja Tai, samuti piirkondliku lepingu ASEANiga) ning Uus-Meremaa, Tšiili, Ameerika Ühendriikide ja Peruuga, samuti PACER Plus lepingu Vaikse ookeani saartega;
- J. arvestades, et 23. jaanuaril 2018 teatasid Austraalia ja veel kümme Vaikse ookeaniga piirnevat riiki, et nad on jõudnud kokkuleppele Vaikse ookeani ülese kaubanduslepingu, nn laiaulatusliku ja progressiivse Vaikse ookeani ülese partnerluse lepingu (CPTPP) osas, mis plaanitakse allkirjastada 8. märtsil 2018 Tšiilis; arvestades, et Austraalia peab praegu läbirääkimisi suure arvu kaubanduslepingute osas, sealhulgas piirkondliku laiaulatusliku majanduspartnerluse (RCEP) üle, mis käivitati ASEANi tippkohtumisel 2012. aastal;
- K. arvestades, et Austraalia kui riik, mis osaleb rahvusvahelises ülemaailmses juhtimises, on viiel korral olnud ÜRO Julgeoleku-nõukogu mittealaline liige ja G20 aktiivne liige alates selle asutamisest, juhtides selle tippkohtumist 2014. aastal Brisbane'is väga heas koostöös ELiga; arvestades, et Austraalia valiti hiljuti ÜRO Inimõiguste Nõukogu liikmeks;
- L. arvestades, et Austraalia väed on liitunud ülemaailmse Daeshi-vastase koalitsiooniga Iraagis ja Süürias; arvestades, et rahvusvahelistesse julgeolekuabi jõududesse Afganistanis eraldas Austraalia NATOsse mittekuuluvatest riikidest enim sõdureid;
- M. arvestades, et Austraalia on osalenud mitmetel ÜRO toetusega rahuvalvemissioonidel kolmel kontinendil ning Paapua Uus-Guineas ja Saalomoni Saartel;
- N. arvestades, et 2014. aastal toetas Austraalia esmakordselt ELi juhitud kriisiohjamismissiooni, EUCAP Nestorit Aafrika Sarve piirkonnas; arvestades, et Austraalia merevägi viib ühendatud merejõudude osana läbi piraatluse- ja terrorismivastaseid operatsioone Aafrika Sarve piirkonnas ja India ookeani lääneosas;
- O. arvestades, et Austraalia kodanikud nii Austraalias kui ka väljaspool oma koduriiki on kogenud radikaalse islamistliku taustaga terrorirünnakuid; arvestades, et nii EL kui ka Austraalia teevad terrorismivastase võitluse alast koostööd, sealhulgas vägivaldse äärmusluse vastu võitlemisel, jõupingutuste tegemisel terroriorganisatsioonide rahastamise peatamiseks ning konkreetsete suutlikkuse suurendamise projektide koordineerimisel;
- P. arvestades, et Jakarta Õiguskaitsealase Koostöö Keskus (JCLEC), mis on Austraalia ja Indoneesia ühisalgatus, töötab selle nimel, et suurendada Kagu-Aasia õiguskaitseasutuste oskusteavet terrorismi ja rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemisel, ning see asutus on saanud ka ELi rahalist toetust;
- Q. arvestades, et Austraalia valitsus võttis 2017. aasta oktoobris kasutusele oma rahvusvahelise kübertegevuse strateegia, et tegeleda selliste küsimustega nagu digitaalkaubandus, küberkuritegevus, rahvusvaheline julgeolek ja e-valitsus;
- R. arvestades, et Austraalia on toetanud Filipiine julgeoleku edendamisel ja võitluses džihadismi vastu;
- S. arvestades, et EL ja Austraalia arutavad rändeteemasid iga-aastasel ELi ja Austraalia kõrgemate ametnike vahelisel rände-, varju-paiga- ja mitmekesisusdialoogil; arvestades, et Austraalia on inimeste ebaseadusliku üle piiri toimetamise, inimkaubanduse ja nendega seotud rahvusvahelise kuritegevuse vastase Bali protsessi kaasesisituja;
- T. arvestades, et Austraalias on väga kõrge sissetulek elaniku kohta ning tal on avatud, demokraatlik ja multikultuurne ühiskond; arvestades, et iga neljas Austraalia kodanik on sündinud välismaal, ning pärast 1945. aastat on sinna alaliselt ümber asunud ligikaudu seitse miljonit rändajat, kellest paljud on pärit Euroopast; arvestades, et India ookeani ja Vaikse ookeani lõunaosa vahel suurt ala hõlmava Austraalia geograafiline olukord on eriline;
- U. arvestades, et Austraalia ja EL kinnitavad raamlepingus veel kord endale võetud kohustust teha koostööd kliimamuutuste valdkonnas; arvestades, et 2017. aasta kliimamuutustealase poliitika ülevaates kinnitati Austraalia pühendumist selle ohu vastasele võitlusele;
- V. arvestades, et Austraalia seisab silmitsi kliimamuutustest põhjustatud märkimisväärse keskkonna- ja majandusliku mõjuga paljudes valdkondades, sealhulgas veega kindlustatus, põllumajandus, rannikuäärsed kogukonnad ja taristu;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

- W. arvestades, et Austraalia, kes on OECD arenguabikomitee (DAC) liige, on eriti pühendunud hea valitsemistava ja majanduskasvu edendamisele Paapua Uus-Guineas, Indoneesias, Ida-Timoris ning teistel Vaikse ookeani saartel ja Aasia riikides, kus peamiste rahastajate hulka kuuluvad ka EL ja selle liikmesriigid;
- X. arvestades, et Austraalia valitsus investeerib sellistesse programmidesse nagu Austraalia kliimamuutuste alaste teadusuuringute programm ning teadusuuringute programm, milles käsitletakse kliimamuutuste mõju loodusvarade haldamisele ja sellega kohanemisele, mis peaksid aitama otsuste langetajatel mõista ja hallata tõenäoliste kliimamuutuste mõju;
- Y. arvestades, et Austraalia on loonud riikliku raamistiku ja kõrgetasemelise koordineerimisrühma, et töötada välja tegevuskava kliimamuutuste alase teadustöö rakendamiseks, mis pakub kooskõlastatud lähenemisviisi selle probleemi lahendamiseks üle kogu riigi asuvates kogukondades;
- Z. arvestades, et 10. novembril 2016 ratifitseeris Austraalia Pariisi kokkuleppe ja Kyoto protokolliga Doha muudatuse, tugevdades oma pühendumust võidelda kliimamuutuste vastu, ning on välja töötanud terve rea poliitikameetmeid, et vähendada riigisisest heidet ning toetada ülemaailmset tegevust;
- AA. arvestades, et Austraalia valitsuse kliimamuutuste alane kava hõlmab eesmärki vähendada 2020. aastaks heitkoguseid 2000. aasta tasemega võrreldes 5 % võrra ning 2030. aastaks 2005. aasta tasemega võrreldes 26–28 % võrra, samuti plaani kahekordistada 2020. aastaks riigi taastuvenergia tootmise võimsust;
- AB. arvestades, et Austraalia valitsusel on olnud juhtiv roll Vaikse Ookeani piirkonna meteoroloogiateenistuse ja piirkondlike organisatsioonide toetamisel, et teha kättesaadavaks varajase hoiatamise süsteemid kliima ja ilmastiku kohta;
- väljendab heameelt raamlepingu sõlmimise üle, mis annab õiguslikult siduva instrumendi selleks, et süvendada ja tugevdada ELi ja Austraalia kahepoolseid suhteid ja suurendada koostööd sellistes valdkondades nagu välispoliitika ja julgeolekuküsimused, inimõigused ja õigusriigi põhimõtted, ülemaailmne areng ja humanitaarabi, majandus- ja kaubandusküsimused, õigus, teadusuuringud ja innovatsioon, haridus ja kultuur, põllumajandus, merendus ja kalandus, samuti seistes silmitsi selliste ülemaailmsete probleemidega nagu kliimamuutused, ränne, rahvatervis, terrorismivastane võitlus ja massihävitussrelvade levik;
 - rõhutab, et EL ja Austraalia on tugevad ja sarnaste seisukohtadega partnerid, kelle vahel on sügavaleulatuvad kahepoolsed suhted ning kes jagavad väärtusi ja demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi austamise põhimõtteid, kelle vahel on üha tugevamad poliitilised ja majanduslikud sidemed ning kellel on tihedad ja aktiivsed kultuurilised, akadeemilised ja inimestevahelised kontaktid;
 - tõstab esile ELi ja Austraalia kui sama maailmavaatega partnerite vahelise kahe- ja mitmepoolse koostöö erilist väärtust piirkondlike ja ülemaailmsete probleemidega tegelemisel; rõhutab ELi ja Austraalia ühise tegutsemise eelseid ÜROs ja WTOs ning sellistes instantsides, nagu G20, et praeguses keerulises, muutuv ja ebakindlas maailmas säilitada ja tugevdada koostööd ja reeglite põhinevat ülemaailmset korda;
 - tunnustab raamlepingu alusel ühiskomitee loomist lepingu tõhusa rakendamise edendamiseks ning ELi ja Austraalia vaheliste suhete üldise kooskõlastatuse tagamiseks;
 - toetab eelseisvat läbirääkimiste käivitamist ELi ja Austraalia vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimiseks, mis tuleb läbi viia vastastikkuse põhimõtet, läbipaistvust, vastutust ja mõlemapoolset kasu silmas pidades, võttes arvesse teatavate toodete, näiteks põllumajandustoodete tundlikkust, kuna Austraalia on suur põllumajandustoodete eksportija; julgustab mõlemat partnerit püüdlema kõrgete eesmärkide poole teenuste valdkonnas; rõhutab, et EL peaks läbirääkimistel arvesse võtma väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEd) vajadusi ja soove ning mitte vähendama keskkonna-, sotsiaal- ja tööstandardeid; juhib tähelepanu nende läbirääkimiste õigeaegsele käivitamisele, arvestades, et Austraalia on juba sõlminud mitmeid vabakaubanduslepinguid oluliste riikidega Ida-Aasias ja Vaikse ookeani piirkonnas ning on selliseid lepinguid sõlmimas ka teiste asjakohaste riikidega;
 - rõhutab Austraalia aktiivset osalemist ELi kõrgharidusalastes koostööprogrammides ELi ja Austraalia kahepoolse haridusprogrammi kaudu ning toob positiivse asjaoluna välja, et alates 2015. aastast on Austraalia ülikoolidel olnud võimalik sõlmida liikuvuslepinguid programmi „Erasmus+“ raames; märgib, et seda koostööd tuleks veelgi tugevdada, et suurendada vastastikust kasu üliõpilastele ja teadlastele ning pakkuda neile võimalusi mitmekultuuriliste ja innovaatiliste oskuste omandamiseks;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

7. tuletab meelde, et ELi ja Austraalia partnerlus on tähtis ka teadusuuringute ja innovatsiooni alases koostöös, mis aitab kaasa kestlikule majandusarengule ja teadmusühiskonna edasisele ülesehitamisele;
8. avaldab Austraaliale tunnustust toetuse eest ning oma sanktsioonide kooskõlla viimise eest ELiga pärast Krimmi ebaseaduslikku annekteerimist Venemaa poolt ja Venemaa sõjaväelist sekkumist Ida-Ukrainas;
9. peab tervitatavaks Austraalia toetust sihipärastele rahvusvahelistele sanktsioonidele füüsiliste ja juriidiliste isikute vastu, kes vastutavad sõjalise agressiooni, terrorismi ja inimõiguste rikkumiste eest, sealhulgas vastusena Venemaa agressioonile Ukrainas ja okupeeritud Krimmis;
10. tunnustab Austraalia riiklikku hindamiskeskust (Office of National Assessments) tema toetuse eest rahvusvahelise, poliitilise, strateegilise ja majandusanalüüsi pakkumisel ning koostöö eest rahvusvaheliste partneritega ühist huvi pakkuvatele küsimustele vastuste leidmisel;
11. tunnistab Austraalia otsustavat rolli ühenduses Five Eyes Intelligence Community ja tema toetust nii ELi liikmesriikide kui ka Atlandi-üleste partnerite julgeolekule, peab kiiduväärseks Austraalia operatiivkoostöö kokkulepet Europoliga ning rõhutab edasist võimalust laiendada luureandmete jagamist ja operatiivkoostööd Austraalia valitsusega;
12. tunnistab Austraalia rolli ÜRO Julgeolekunõukogu 2014. aasta resolutsioonide toetamisel, mis käsitlesid lennu MH17 allatulistamise hukkamõistmist ja Süüria keemiarelvade hävitamist; tunnustab Austraalia olulist panust Julgeolekunõukogu pingutustesse parandada humanitaarolukorda Süürias ning julgeolekualase ülemineku juhtimisse Afganistanis ja inimõiguste olukorra küsimusega tegelemisse Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis;
13. väljendab heameelt mõlema partneri jõulise pühendumise üle terrorismivastase võitluse alasele koostööle raamlepingus sätestatud viisil; rõhutab üha tihedama kahepoolse koostöö olulisust välisvõitlejaid puudutava teabevahetuse ja nende tagasipöördumise valdkonnas; julgustab mõlemat partnerit jätkama ÜRO terrorismivastase võitluse strateegia nelja samba tõhusa rakendamise kindlustamist; tunnustab Austraalia rolli ülemaailmses Daeshi-vastases koalitsioonis ja Austraalia tehtud märkimisväärset tööd rahvusvahelise terrorismi vastases võitluses Kagu-Aasias;
14. rõhutab Austraalia rahvusvahelisi algatusi kübervaldkonnas ning tunnustab asjaolu, et raamlepingu kohaselt teevad mõlemad partnerid koostööd küberjulgeoleku valdkonnas, sealhulgas küberkuritegevuse vastases võitluses;
15. nõuab meetmeid terrorismivastase koostöö edendamiseks ühisõppuste korraldamise kaudu, milles osaleksid ühelt poolt liikmesriikide hädaolukordadele reageerimise rühmad ja ELi ametid, nt Europol ja Euroopa terrorismivastase võitluse keskus (ECTC), ning teiselt poolt Austraalia riikliku julgeolekustruktuuri võtmetähtsusega elemendid, nt Austraalia Julgeolekualase Teabe Organisatsioon (Australian Security Intelligence Organization (ASIO)), Austraalia kaitsejõud (ADF) ja Austraalia föderaalpolitsei;
16. väljendab heameelt raamlepingus ette nähtud kohustuse üle asuda intensiivistama ELi ja Austraalia vahelist dialoogi ja koostööd rände ja varjupaiga küsimustes; rõhutab, et ülemaailmse liikuvuse kõrge tase nõuab terviklikku ja mitmepoolset lähenemist, mis põhineks rahvusvahelisel koostööl ja jagatud vastutusel; väljendab heameelt asjaolu üle, et mõlemad partnerid annavad oma proaktiivse panuse käimasolevatesse läbirääkimistesse nii ÜRO ülemaailmse turvalise, korra kohase ja seadusliku rände kokkuleppe kui ka üleilmse pagulasi käsitleva kokkuleppe üle;
17. rõhutab piirkondlike koostööraamistike – näiteks Bali protsessi – tähtsust päritolu-, transiidi- ja sihtriikidega, et päästa elusid, hävitada smugeldajate võrgustikke ja hallata rände- ja pagulaste voogusid; peab tervitatavaks Austraalia kindlat pühendumist koostööle ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga pagulaste ümberasustamisel ja selle ülemaailmse humanitaarabi rahastamise suurendamisel; julgustab Austraaliat jätkuvalt aitama kaasa positiivse lahenduse leidmisel Paapua Uus-Guineas ja Naurus kinnipeetavate varjupaigataotlejate ja rändajate olukorrale;
18. peab tervitatavaks mõlema partneri võetud kohustust veelgi tugevdada inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete kaitset ja edendamist, sealhulgas mitmepoolsetel foorumitel ja kolmandate partneritega, nagu on ette nähtud raamlepingus; väljendab rahulolu Austraalia valimise üle ÜRO Inimõiguste Nõukogusse aastateks 2018–2020; rõhutab Austraalia poolt 2008. aastal strateegia „Closing the Gap“ („Lõhe ületamine“) algatamist põlisrahvaste ebasoodsa olukorraga tegelemiseks, näiteks seoses erinevustega eeldatavas elueas ja muu ebavõrdsusega; rõhutab, et mõlemad peamised parteid toetavad kõnealust strateegiat, ning et peaminister esitab Austraalia parlamendile iga-aastase arenguaruande; rõhutab asjaolu, et Austraalia valitsus teeb koostööd oma osariikide ja territooriumide ning põlisrahvaste ja Torrese väina saarte elanikega, et värskendada „Closing the Gap“ („Lõhe ületamine“) strateegiat;

Kolmapäev, 18. aprill 2018

19. kordab, et kliimamuutustevastane võitlus nõuab kogu rahvusvahelise üldsuse toetust; väljendab heameelt selle üle, et Austraalia ratifitseeris Pariisi kokkuleppe ning et raamlepingus on võetud kohustus suurendada koostööd ja välispoliitilisi jõupingutusi kliimamuutustega võitlemiseks; võtab teadmiseks Austraalia eesmärgi vähendada 2030. aastaks heitkoguseid 26–28 % võrra võrreldes 2005. aasta tasemega, mida kinnitati ka 2017. aasta kliimamuutustevalase poliitika ülevaates; toob välja asjaolu, et selles ülevaates kinnitatakse endale võetud kohustust aidata teisi riike kahe- ja mitmepoolsete algatuste abil; peab tervitatavaks Austraalia jõupingutusi Vaikse ookeani piirkonnale ja haavatavas olukorras olevatele arenguriikidele rahalise toetuse andmiseks, et aidata neid kestliku majanduskasvu saavutamisel ja heite vähendamisel ning aidata neil kohaneda kliimamuutustega; rõhutab, et Austraalia on Rohelise Kliimafondi kaasesistuja ja selle rahastaja;

20. tuletab meelde, et Austraalia, EL ja selle liikmesriigid on olulised osalejad arengukoostöös ja humanitaarabis Vaikse ookeani piirkonnas; juhib tähelepanu asjaolule, et mõlemad osapooled keskenduvad oma koostöös sellistele teemadele nagu majanduskasv, hea valitsemistava ja keskkonnaalane vastupanuvõime;

21. tuletab meelde oma muret pingete pärast Lõuna-Hiina merel; julgustab mõlemat partnerit jätkama stabiilsuse ja meresõiduvabaduse soodustamist sellel olulisel rahvusvahelisel veeteel; avaldab tunnustust Austraalia seisukohale, mille kohaselt toetatakse rahu-meelset vaidluste lahendamist vastavalt rahvusvahelisele õigusele;

o

o o

22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa välisteenistusele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Austraalia valitsusele ja parlamendile.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0110

Terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsioon ***

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/34)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (14494/2017),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 83 lõikele 1 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C8-0450/2017),
 - võttes arvesse terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni (14445/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta direktiivi (EL) 2017/541 terrorismivastase võitluse kohta, millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/475/JSK ning muudetakse nõukogu otsust 2005/671/JSK ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2006. aasta raamotsust 2006/960/JSK Euroopa Liidu liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelise teabe ja jälitusteabe vahetamise lihtsustamise kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsust 2008/615/JSK piiriülese koostöö tõhustamise kohta, eelkõige seoses terrorismi- ja piiriülese kuritegevuse vastase võitlusega ⁽³⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise ülemiskorra kohta ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitusi (A8-0131/2018),
1. annab nõusoleku konventsiooni sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Nõukogule.

⁽¹⁾ ELT L 88, 31.3.2017, lk 6.

⁽²⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 89.

⁽³⁾ ELT L 210, 6.8.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 190, 18.7.2002, lk 1.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0111

Terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsioon (lisaprotokoll) ***

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni lisaprotokolliga Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE))

(Nõusolek)

(2019/C 390/35)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (14498/2017),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 83 lõikele 1 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C8-0451/2017),
 - võttes arvesse terrorismi ennetamise Euroopa Nõukogu konventsiooni lisaprotokolliga (14447/2017),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta direktiivi (EL) 2017/541 terrorismivastase võitluse kohta, millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/475/JSK ning muudetakse nõukogu otsust 2005/671/JSK ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2006. aasta raamotsust 2006/960/JSK Euroopa Liidu liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelise teabe ja jälitusteabe vahetamise lihtsustamise kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsust 2008/615/JSK piiriülese koostöö tõhustamise kohta, eelkõige seoses terrorismi- ja piiriülese kuritegevuse vastase võitlusega ⁽³⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise ülemiskorra kohta ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 99 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 108 lõiget 7,
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitusi (A8-0132/2018),
1. annab nõusoleku lisaprotokolliga sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Nõukogule.

⁽¹⁾ ELT L 88, 31.3.2017, lk 6.

⁽²⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 89.

⁽³⁾ ELT L 210, 6.8.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 190, 18.7.2002, lk 1.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0112

Pakendid ja pakendijäätmed *I**

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/36)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2015)0596),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0385/2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Prantsusmaa Senati poolt protokoll nr 2 (subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) alusel esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidiarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. aprilli 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 15. juuni 2016. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 23. veebruari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A8-0029/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2015)0276

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/852) lõplikule kujule).

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 14. märtsil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0072).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0113

Kasutuselt kõrvaldatud sõidukid, patarei- ja akujäätmed ning elektroonikaromud *I**

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid, ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/37)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2015)0593),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0383/2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Prantsusmaa Senati poolt protokoll nr 2 (subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) alusel esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidiarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. aprilli 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 15. juuni 2016. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 23. veebruari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A8-0013/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 14. märtsil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0069).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TC1-COD(2015)0272

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/849) lõplikule kujule).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0114

Jäätmed *I**

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/38)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2015)0595),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0382/2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Prantsusmaa Senati ja Austria Liidunõukogu poolt protokoll nr 2 (subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) alusel esitatud põhjendatud arvamusi, mille kohaselt seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidiarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. aprilli 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 15. juuni 2016. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 23. veebruari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A8-0034/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. võtab teadmiseks käesolevale resolutsioonile lisatud komisjoni avaldused;
 3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 14. märtsil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0070).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TC1-COD(2015)0275

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/851) lõplikule kujule).

—

Kolmapäev, 18. aprill 2018

SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI LISA

KOMISJONI AVALDUSED

KOMISJONI AVALDUS RINGMAJANDUSE POLIITIKARAAMISTIKU KOHTA

Komisjon on võtnud kohustuse tagada ELi ringmajanduse loomise tegevuskava⁽¹⁾ täielik rakendamine. Ringmajanduse suunas tehtavate edusammude jälgimiseks võttis komisjon võtnud järelevalveraamistiku⁽²⁾, mis tugineb olemasolevatele ressursitõhususe ja toorainete tulemustabelitele. Komisjon juhib lisaks tähelepanu käimasolevale tööle, mis puudutab toodete ja organisatsioonide keskkonnamõju näitajat.

ELi ringmajanduse loomise tegevuskava raames võetavad meetmed aitavad samuti kaasa säästvat tarbimist ja tootmist käsitlevate liidu eesmärkide saavutamisele säästva arengu eesmärgi nr 12 kontekstis. Nii on see näiteks plasti käsitleva strateegia⁽³⁾ või hiljuti muudetud ettepaneku puhul, mis käsitleb tarbekaupade seadusest tulenevat garantiid⁽⁴⁾.

Liidu õigusraamistike vahelise kooskõla tagamisega seoses võttis komisjon hiljuti vastu teatise, milles esitatakse võimalused kemikaale, tooteid ja jäätmeid käsitlevate õigusaktide vahelise seose tugevdamiseks⁽⁵⁾. 2018. aastal uurib komisjon samuti võimalusi ja meetmeid, mille abil, kujundada ühtsemat poliitilist raamistikku ELi tootepoliitika töösuundade osas, arvestades nende panust ringmajanduse edendamisse. Kõnealuste algatuste ja nende järelemeetmete raames käsitletakse ka kõrvaltoodete kasutamist ja korduskasutuseks ettevalmistamist ning jäätmete ringlussevõttu käsitlevate õigusaktide koostoimet ja tööstussektorite omavahelist koostööd.

Kooskõlas ökodisaini tööplaaniga aastateks 2016–2019⁽⁶⁾ kinnitab komisjon ökodisaini valdkonnas oma kindlat pühendumust tagada, et ökodisaini panustab märksa suuremal määral ringmajandusse, näiteks tegeledes süstemaatilisemalt selliste materjalitõhususe küsimustega nagu vastupidavus ja ringlussevõetavus.

KOMISJONI AVALDUS JAGAMISMAJANDUST KÄSITLEVATE ALGATUSTE KOHTA

Kooskõlas ringmajanduse tegevuskavaga⁽⁷⁾ on komisjon käivitanud mitmed jagamismajandust käsitlevad algatused. Komisjon teatas oma 2016. aasta juunis avaldatud Euroopa jagamismajanduse kava käsitlevas teatises⁽⁸⁾, et ta jätkab jagamismajanduse majanduslike ja õiguslike arengusuundumuste jälgimist, et ergutada uute ja innovatiivsete ärimudelite väljatöötamist, tagades samal ajal piisava tarbija- ja sotsiaalkaitse.

KOMISJONI AVALDUS MIKROPLASTIDE KOHTA

Hiljuti vastu võetud plasti ringmajanduses käsitleva Euroopa strateegia raames⁽⁹⁾ on komisjon esitanud integreeritud lähenemisviisi, et lahendada probleeme seoses mikroplastist, sealhulgas mikropärilistest koostisosadega. Selles keskendutakse ennetusmeetmetele ja selle eesmärk on vähendada kõigist peamistest allikatest pärit mikroplastide eraldumist, olgu siis tegemist toodetega, millesse neid on tahtlikult lisatud (näiteks isikliku hügieeni tooted ja värvid), või mis pärinevad muude toodete (nt oksüdantide toimel lagunevad plastid, rehvid, plastgraanulid ja tekstiilid) tootmisest või kasutamisest.

KOMISJONI AVALDUS JÄÄTMEANDMETE ESITAMISE KOHTA AASTAL 2020

Olme- ja pakendijäätmete uute eesmärkide suunas tehtavate edusammude jälgimist ning asjakohaseid läbivaatamisklausleid silmas pidades, eelkõige selleks, et seada toidujäätmete tekke vältimise ja vanaõli ringlussevõttuga seotud eesmärgid, rõhutab komisjon kaas-seadusandjate vahel saavutatud ühise arusaama tähtsust. Vastavalt sellele tagavad liikmesriigid, et direktiivide 2008/98/EÜ (jäätmete kohta), 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta) ja 1999/31/EÜ (prügilate kohta, nagu seda on muudetud) kohaselt andmete esitamine hõlmab 2020. aastat.

⁽¹⁾ COM(2015)0614.

⁽²⁾ COM(2018)0029.

⁽³⁾ COM(2018)0028.

⁽⁴⁾ COM(2017)0637.

⁽⁵⁾ COM(2018)0032.

⁽⁶⁾ COM(2016)0773.

⁽⁷⁾ COM(2015)0614.

⁽⁸⁾ COM(2016)0356.

⁽⁹⁾ COM(2018)0028.

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0115

Prügilad ***I

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/39)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2015)0594),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0384/2015),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Prantsusmaa Senati poolt protokoll nr 2 (subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) alusel esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidaarsuse põhimõttele,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. aprilli 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 15. juuni 2016. aasta arvamust ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 23. veebruari 2018. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A8-0031/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 14. märtsil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0071).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TC1-COD(2015)0274

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/850) lõplikule kujule).

Kolmapäev, 18. aprill 2018

P8_TA(2018)0116

Keskkonnaaruandluse menetlusnormid ***I

Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, millega muudetakse nõukogu direktiivi 87/217/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/31/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, nõukogu direktiivi 86/278/EMÜ ning nõukogu direktiivi 94/63/EÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/40)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0789),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 192 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0526/2016),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 22. veebruari 2017. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 13. detsembri 2017. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit (A8-0253/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2016)0394

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 18. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2018/..., millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, direktiive 94/63/EÜ ja 2009/31/EÜ ning nõukogu direktiive 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõuadsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (otsus (EL) 2018/853) lõplikule kujule).

⁽¹⁾ ELT C 173, 31.5.2017, lk 82.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0177

Ühine käibemaksusüsteem ja hariliku maksumäära järgimise kohustus *

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) hariliku maksumaksumäära järgimise kohustuse osas (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS))

(Seadusandlik erimenetlus – konsulteerimine)

(2019/C 390/41)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (COM(2017)0783),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 113, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C8-0007/2018),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 78c,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A8-0124/2018),
1. kiidab komisjoni ettepaneku heaks;
 2. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
 3. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti oluliselt muuta;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0178

Finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamine ***I

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiivi 2009/101/EÜ (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/42)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0450),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artiklit 50 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0265/2016),
- võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artiklit 114,
- võttes arvesse Euroopa Keskpanga 12. oktoobri 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 19. oktoobri 2016. aasta arvamust ⁽²⁾,
- võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 20. detsembri 2017. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 59 ja artiklit 39,
- võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ühisarutelusid vastavalt kodukorra artiklile 55,
- võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ning arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ja õiguskomisjoni arvamusi (A8-0056/2017),

⁽¹⁾ ELT C 459, 9.12.2016, lk 3.

⁽²⁾ ELT C 34, 2.2.2017, lk 121.

Neljapäev, 19. aprill 2018

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon selle asendab, seda oluliselt muudab või kavatseb seda oluliselt muuta;
3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2016)0208

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprilli 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/..., millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkulepele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv (EL) 2018/843) lõplikule kujule).

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0179

Mootorsõidukite ja mootorsõidukite haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike tüübikinnitused ja turujärelevalve *I**

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike tüübikinnituse ja turujärelevalve kohta (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/43)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2016)0031),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0015/2016),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 25. mai 2016. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 20. detsembri 2017. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ja transpordi- ja turismikomisjoni arvamusi (A8-0048/2017),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽²⁾;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2016)0014

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/... mootorsõidukite ja mootorsõidukite haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike tüübikinnituse ja turujärelevalve kohta, ning millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 715/2007 ja (EÜ) nr 595/2009 ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2007/46/EÜ

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) 2018/858) lõplikule kujule).

⁽¹⁾ ELT C 303, 19.8.2016, lk 86.

⁽²⁾ Käesolev seisukoht asendab 4. aprillil 2017. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0097).

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0180

Mahepõllumajanduslik tootmine ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamine *I**

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr XXX/XXX [ametlike kontrollide määrus] muutmise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 kehtetuks tunnistamise kohta (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(2019/C 390/44)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2014)0180),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0109/2014),
- võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artikli 43 lõiget 2,
- võttes arvesse Luksemburgi Saadikutekoja ning Austria Liidunõukogu poolt protokoll nr 2 (subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) alusel esitatud põhjendatud arvamusi, mille kohaselt õigusakti eelnõu ei vasta subsidiarsuse põhimõttele,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 15. oktoobri 2014. aasta arvamust ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Regioonide Komitee 4. detsembri 2014. aasta arvamust ⁽²⁾,
- võttes arvesse vastutava komisjoni poolt kodukorra artikli 69f lõike 4 alusel heaks kiidetud esialgset kokkulepet ja nõukogu esindaja poolt 20. novembri 2017. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
- võttes arvesse kodukorra artikleid 59 ja 39,
- võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust(A8-0311/2015),

⁽¹⁾ ELT C 12, 15.1.2015, lk 75.

⁽²⁾ ELT C 19, 21.1.2015, lk 84.

Neljapäev, 19. aprill 2018

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
2. võtab teadmiseks käesolevale resolutsioonile lisatud komisjoni avaldused;
3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P8_TC1-COD(2014)0100

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 19. aprillil 2018. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/..., mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) 2018/848) lõplikule kujule).

Neljapäev, 19. aprill 2018

SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI LISA

Komisjoni avaldus mahepõllumajanduslike sorte hõlmavate ajutiste katsete kohta

Komisjon tunnistas vajadust kehtestada mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide aretamise tingimused.

Selleks et kehtestada „mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide“ tunnuste ja omaduste kirjeldamise kriteeriumid ja kindlaks määrata tingimused, mille alusel võib „mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivaid mahepõllumajanduslike sorte“ turustuseesmärgil toota, korraldab komisjon hiljemalt kuus kuud pärast käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva tähtajalise katse.

Tähtajalise katse käigus selgitatakse välja kriteeriumid, mille alusel kirjeldada mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide eristatavust, ühtlikkust, püsivust ning asjakohasel juhul ka viljelus- ja/või kasutusväärtust ning muid turustustingimusi, näiteks märgistamist ja pakendamist. Nende tingimuste ja kriteeriumide puhul võetakse arvesse mahepõllumajanduse selliseid erivajadusi ja -eesmärke nagu geneetilise mitmekesisuse suurendamine, haigustele vastupanuvõime parandamine ning mullastiku- ja kliimatingimustega kohanemine. Ajutise katse edenemise jälgimiseks koostatakse iga-aastaseid aruandeid.

Nimetatud suuremahuline katse kestab seitse aastat ning selle toimumise ajal võib liikmesriigid vabastada teatavate kohustuste täitmisest, mis on sätestatud direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 68/193/EMÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ, 2002/56/EÜ, 2002/57/EÜ, 2008/72/EÜ ja 2008/90/EÜ.

Komisjon lähtub katsetulemuste hindamisel eesmärgist teha ettepanek muuta seemnete ja muu taimse paljundusmaterjali turustamist käsitlevaid horisontaalsetes õigusaktides sätestatud nõudeid lähtuvalt „mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide“ tunnustest ja omadustest.

Komisjoni avaldus artikli 55 kohta

Komisjon rõhutab, et süstemaatiline tuginemine artikli 5 lõike 4 teise lõigu punktile b on vastuolus määruse (EL) nr 182/2011 (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13) eesmärgi ja sõnastusega. Seda sätet tohib kasutada vaid siis, kui on vaja teha erand üldpõhimõttest, mille kohaselt võib komisjon rakendusakti eelnõu vastu võtta, kui ei ole esitatud arvamust. Kuna tegemist on artikli 5 lõikes 4 sätestatud üldreeglist kõrvalekalduva erandiga, ei tohi sama artikli teise lõigu punktile b tuginemises näha lihtsalt seadusandja „otsustusõigust“, vaid seda tuleb tõlgendada kitsendavalt ja seega põhjendada.

Neljapäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0181

Liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised *

Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE))

(Konsulteerimine)

(2019/C 390/45)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (COM(2017)0677),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõiget 2, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C8-0424/2017),
 - võttes arvesse oma 15. septembri 2016. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta⁽¹⁾,
 - võttes arvesse oma 8. juuli 2015. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta⁽²⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 78c,
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A8-0140/2018),
1. kiidab komisjoni ettepaneku muudetud kujul heaks;
 2. palub komisjonil oma ettepanekut vastavalt muuta, järgides Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 293 lõiget 2;
 3. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatses Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
 4. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatses komisjoni ettepanekut oluliselt muuta;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile.

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0355.

⁽²⁾ ELT C 265, 11.8.2017, lk 201.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 1**Ettepanek võtta vastu otsus****Põhjendus 1***Komisjoni ettepanek*

- (1) Liikmesriigid ja liit **püüavad** välja **arendada** kooskõlastatud **tööhõivestrategiat ja** eelkõige **kujundada** välja kvalifitseeritud, koolitatud ja kohanemisvõimelist tööjõudu ning **majanduse arengule reageerivaid tööturges**, pidades silmas Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatud täieliku tööhõive ja sotsiaalse progressi eesmärkide saavutamist. Liikmesriigid peavad käsitama tööhõive edendamist ühist huvi pakkuva valdkonnana ja kooskõlastama nõukogus oma sellealased meetmed, võttes samas arvesse tööturu osapoolte kohustustega seotud riigisiseseid tavasid.

Muudatusettepanek

- (1) Liikmesriigid ja liit **arendavad** välja **ja esitavad tõhusa ja** kooskõlastatud **tööhõivestrategia ning** eelkõige **kujundavad** välja **kaasavad tööturud, mis suudavad reageerida majanduslikule, sotsiaalsele, tehnoloogilisele ja keskkondlikule tegelikkusele ja muutusele ning hõlmavad** kvalifitseeritud, koolitatud ja kohanemisvõimelist tööjõudu, ning **edendavad kõikide töötajate heaolu**, pidades silmas Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatud **sotsiaalse turumajanduse**, täieliku tööhõive ja sotsiaalse progressi eesmärkide saavutamist. Liikmesriigid peavad käsitama tööhõive edendamist ühist huvi pakkuva valdkonnana ja kooskõlastama nõukogus oma sellealased meetmed, võttes samas arvesse tööturu osapoolte kohustustega seotud riigisiseseid tavasid.

Muudatusettepanek 2**Ettepanek võtta vastu otsus****Põhjendus 2***Komisjoni ettepanek*

- (2) Liit peab võitlema sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu ning edendama sotsiaalset õiglust ja sotsiaalkaitset ning naiste ja meeste võrdõiguslikkust. Oma poliitika ja meetmete kindlaks määramisel ja rakendamisel peab liit arvesse võtma nõudeid, mis on seotud kõrge tööhõivemäära edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse ja koolituse kõrge tasemega.

Muudatusettepanek

- (2) Liit peab võitlema **vaesuse kõigi vormide**, sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu **kõigis eluvaldkondades** ning edendama sotsiaalset õiglust ja sotsiaalkaitset ning naiste ja meeste võrdõiguslikkust. **Selle üldeesmärgi poole tuleks püüelda ka liidu õigusaktide ja poliitikaga muudes valdkondades.** Oma poliitika ja meetmete kindlaks määramisel ja rakendamisel peab liit arvesse võtma nõudeid, mis on seotud kõrge tööhõivemäära edendamise, piisava sotsiaalkaitse tagamise, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse ja koolituse kõrge tasemega. **Liit peab edendama kõikide kodanike aktiivset osalemist majandus-, ühiskonna- ja kultuurielus.**

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 3

Komisjoni ettepanek

- (3) Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) on liit välja töötanud poliitika koordineerimise vahendid eelarve-, makromajandus- ja struktuuripoliitika jaoks ning neid rakendanud. Nende vahendite hulka kuuluvad käesolevad liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised ning liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuunised (esitatud nõukogu soovitusel (EL) 2015/1184), mis üheskoos moodustavad strateegia „Euroopa 2020“ rakendamise koondsuunised. Nende alusel suunatakse poliitika elluviimist liikmesriikides ja liidus, võttes arvesse liikmesriikide vahelist vastastikust sõltuvust. Sellest tulenev Euroopa ja liikmesriikide kooskõlastatud poliitikasuundade ja reformide kompleks peaks moodustama sobiva majandus- ja sotsiaalpoliitika üldise kompleksi, millega tuleks saavutada positiivne vastastikune mõju.

Muudatusettepanek

- (3) Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) on liit välja töötanud poliitika koordineerimise vahendid eelarve-, makromajandus- ja struktuuripoliitika jaoks, **mis mõjutavad oluliselt liidu sotsiaalset ja tööhõiveolukorda ning mille võimalik mõju hõlmab ebakindlust, vaesust ja ebavõrdsust**, ning neid rakendanud. Nende vahendite hulka kuuluvad käesolevad liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised ning liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuunised (esitatud nõukogu soovitusel (EL) 2015/1184), mis üheskoos moodustavad strateegia „Euroopa 2020“ rakendamise koondsuunised. Nende alusel suunatakse poliitika elluviimist liikmesriikides ja liidus, võttes arvesse liikmesriikide vahelist vastastikust sõltuvust. Sellest tulenev Euroopa ja liikmesriikide kooskõlastatud poliitikasuundade ja reformide kompleks peaks moodustama sobiva majandus- ja sotsiaalpoliitika üldise kompleksi, millega tuleks saavutada **kõikidele liikmesriikidele** positiivne vastastikune mõju.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

- (3a) **Et tagada demokraatlikum otsustusprotsess seoses integreeritud suunistega, mis mõjutavad inimesi ja tööturget kogu liidus, on tähtis, et nõukogu võtaks arvesse Euroopa Parlamendi seisukohta.**

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 4

Komisjoni ettepanek

- (4) Tööhõivepoliitika suunised on kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktiga, kehtivate Euroopa Liidu õigusaktidega ja erinevate ELi algatustega, sh nõukogu soovitusena noortegarantii loomise kohta;⁽¹⁾ nõukogu soovitusena, mis käsitleb pikaajaliste töötute integreerimist tööturule,⁽²⁾ nõukogu soovitusena oskuste täiendamise meetme kohta⁽³⁾ ning nõukogu soovitusena ettepanekuga kvaliteetse ja tõhusa õpipoisiõppe Euroopa raamistiku kohta⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT C 120, 26.4.2013, lk 1–6.

⁽²⁾ ELT C 67, 20.2.2016, lk 1–5.

⁽³⁾ ELT C 484, 24.12.2016, lk 1–6.

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 (final) - 2017/0244 (NLE).

Muudatusettepanek

- (4) Tööhõivepoliitika suunised on kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktiga, kehtivate Euroopa Liidu õigusaktidega ja erinevate ELi algatustega, sh **Euroopa sotsiaalõiguste sam-baga**, nõukogu soovitusena noortegarantii loomise kohta;⁽¹⁾ nõukogu soovitusena, mis käsitleb pikaajaliste töötute integreerimist tööturule,⁽²⁾ nõukogu soovitusena oskuste täiendamise meetme kohta⁽³⁾ ning nõukogu soovitusena ettepanekuga kvaliteetse ja tõhusa õpipoisiõppe Euroopa raamistiku kohta⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT C 120, 26.4.2013, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 67, 20.2.2016, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 484, 24.12.2016, lk 1.

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 (final) - 2017/0244 (NLE).

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 5

Komisjoni ettepanek

- (5) Euroopa poolaasta koondab need eri vahendid majandus-, eelarve-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika mitmepoolse jälgimise üldiseks raamistikuks ning püüdleb strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide, sh nõukogu otsuses 2010/707/EL⁽¹⁾ esitatud tööhõive, hariduse ja vaesuse vähendamise eesmärkide saavutamise poole. Alates 2015. aastast on Euroopa poolaasta tegevust jätkuvalt tugevdatud ja ühtlustatud, eelkõige selle tööhõive- ja sotsiaalfookuse tugevdamiseks ning liikmesriikide, sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna esindajatega peetava dialoogi elavdamiseks.

⁽¹⁾ ELT L 308, 24.11.2010, lk 46–5.

Muudatusettepanek

- (5) Euroopa poolaasta koondab need eri vahendid majandus-, eelarve-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika mitmepoolse jälgimise üldiseks raamistikuks ning püüdleb strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide, sh nõukogu otsuses 2010/707/EL⁽¹⁾ esitatud tööhõive, hariduse ja vaesuse vähendamise eesmärkide saavutamise poole. Alates 2015. aastast on Euroopa poolaasta tegevust jätkuvalt tugevdatud ja ühtlustatud, eelkõige selle tööhõive- ja sotsiaalfookuse tugevdamiseks ning liikmesriikide, sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna esindajatega peetava dialoogi elavdamiseks, **pannes samal ajal tugevat rõhku struktuurireformidele ja konkurentsivõimele**.

⁽¹⁾ ELT L 308, 24.11.2010, lk 46–5.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 6

Komisjoni ettepanek

- (6) See, et Euroopa Liit taastub majanduskriisist, on toeks positiivsetele tööturutrendidele, kuid liikmesriikide vahel ja liikmesriikides on endiselt suuri probleeme ja erinevusi majandus- ja sotsiaalvaldkonna tulemustes. Kriis tõi selgelt esile liikmesriikide majanduse ja tööturgude tiheda omavahelise sõltuvuse. Praegu on peamine ülesanne soodustada liidus tugevat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning töökohtade loomist. Selleks tuleb nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil võtta kooskõlastatud, ulatuslikke ja tõhusaid poliitilisi meetmeid kooskõlas ELi toimimise lepingu sätetega ja liidu sätetega majandusjuhtimise kohta. Sellised pakkumist ja nõudlust ühendavad poliitilised meetmed peaksid muu hulgas elavdama investeeringuid, kinnitama õiges järjekorras struktuurireformide (millega suurendatakse tootlikkust, elavdatakse majanduskasvu, sotsiaalset ühtekuuluvust ja majanduslikku vastupanuvõimet kriisidele) elluviimise kohustust ning täitma eelarvepoliitilisi kohustusi, võttes samal ajal arvesse tööhõivealast ja sotsiaalset mõju.

Muudatusettepanek

- (6) See, et Euroopa Liit taastub majanduskriisist, on toeks positiivsetele tööturutrendidele, kuid liikmesriikide vahel ja liikmesriikides on endiselt suuri probleeme ja erinevusi majandus- ja sotsiaalvaldkonna tulemustes, **kuna majanduskasv ei too endaga automaatselt kaasa suuremat tööhõivet**. Kriis tõi selgelt esile liikmesriikide majanduse ja tööturgude tiheda omavahelise sõltuvuse. Praegu on peamine ülesanne soodustada liidus tugevat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, **millega kaasneb jätkusuutlike ja kvaliteetsete** töökohtade loomine. Selleks tuleb nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil võtta kooskõlastatud, ulatuslikke ja tõhusaid poliitilisi meetmeid kooskõlas ELi toimimise lepingu sätetega ja liidu sätetega majandusjuhtimise kohta. Sellised pakkumist ja nõudlust ühendavad poliitilised meetmed peaksid muu hulgas elavdama investeeringuid, **sealhulgas ring- ja rohemajandusse ja sotsiaalseid investeeringuid**, kinnitama õiges järjekorras, **sotsiaalselt ja majanduslikult tasakaalustatud** struktuurireformide (millega suurendatakse tootlikkust, elavdatakse majanduskasvu, sotsiaalset ühtekuuluvust ja majanduslikku vastupanuvõimet kriisidele) elluviimise kohustust ning täitma eelarvepoliitilisi kohustusi, **veendudes** samal ajal **selles, et struktuurireformidel oleks positiivne tööhõivealane ja sotsiaalne** mõju.

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 7

Komisjoni ettepanek

- (7) Tööturureformide, sealhulgas riikide palgakujundusmehhanismide reformide puhul tuleks järgida riigi sotsiaaldialoogi pidamise tavasid ja **võimaldada** vajalikku põhjalikku tähelepanu sotsiaal-majanduslikele küsimustele, sh konkurentsivõime parandamisele, töökohtade loomisele, elukestvate õppele ja koolituspoliitikale ning reaaltulule.

Muudatusettepanek

- (7) Tööturureformide, sealhulgas riikide palgakujundusmehhanismide reformide puhul tuleks järgida riigi sotsiaaldialoogi pidamise tavasid ja **võimaldada** vajalikku põhjalikku tähelepanu sotsiaal-majanduslikele küsimustele, sh **elatusaseme, võrdsuse, konkurentsivõime ja tootlikkuse** parandamisele, **jätkusuutlike ja kvaliteetsete** töökohtade loomisele, elukestvate õppele ja koolituspoliitikale ning reaaltulule.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 8

Komisjoni ettepanek

- (8) Liikmesriigid ja liit peaksid käsitlema ka majandus- ja finantskriisi sotsiaalset pärandit ning seadma eesmärgiks ehitada üles kaasav ühiskond, mis võimaldab inimestel olla muutusteks valmis ja nendega toime tulla, nii et nad saaksid ühiskonnas ja majanduses aktiivselt osaleda, nagu on märgitud ka komisjoni soovitusel tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁽⁶⁾. Tuleks võidelda **ebavõrdsusega**, kõigile tuleks tagada **juurdepääs ja** võimalused ning **vähendada** tuleks **vaesust** ja (**sh** laste) **sotsiaalset tõrjutust**, tagades eelkõige toimiva tööturu ja sotsiaalkaitstesüsteemid ning kõrvaldades hariduse omandamise / **koolitumise** ja tööturul osalemise takistused. Kui ELi töökohtadel juurduvad uued majandus- ja ärimudelid, muutuvad ka töösuhted. Liikmesriigid peaksid tagama, et uute töösuhete puhul säiliks ja tugevneks Euroopa sotsiaalmudel.

⁽⁶⁾ COM(2008)0639 lõplik

Muudatusettepanek

- (8) Liikmesriigid ja liit peaksid käsitlema ka majandus- ja finantskriisi sotsiaalset pärandit ning seadma eesmärgiks ehitada üles kaasav **ja sotsiaalselt õiglane** ühiskond, mis võimaldab inimestel olla muutusteks valmis ja nendega toime tulla, nii et nad saaksid ühiskonnas ja majanduses aktiivselt osaleda, nagu on märgitud ka komisjoni soovitusel tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁽⁶⁾. Tuleks võidelda **ebavõrdsuse ja diskrimineerimisega**, kõigile tuleks tagada **võrdsed** võimalused ning **kaotada** tuleks **vaesus** ja (**eriti** laste) **sotsiaalne tõrjutus**, tagades eelkõige toimiva tööturu **ning asjakohased ja tõhusad** sotsiaalkaitstesüsteemid ning kõrvaldades hariduse omandamise, **koolituse saamise** ja tööturul osalemise takistused. Kui ELi töökohtadel juurduvad uued majandus- ja ärimudelid, muutuvad ka töösuhted. Liikmesriigid peaksid tagama, et uute töösuhete puhul säiliks ja tugevneks Euroopa sotsiaalmudel, **kindlustades, et tööhõive eeskirjad hõlmavad ja kaitsevad kujunevate töömudelite alusel töötajaid. Liikmesriigid peaksid toetama puuetega inimeste potentsiaali aidata kaasa majanduskasvule ja sotsiaalsele arengule.**

⁽⁶⁾ COM(2008)0639 lõplik

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 8 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

- (8a) **Komisjon ja liikmesriigid peaksid looma spetsialiseerunud valitsusväliste organisatsioonide ning vaesuses elavate inimeste organisatsioonide toel arutelu- ja dialoogiruumi, tagamaks nendele inimestele võimaluse neid mõjutava poliitika hindamises osaleda.**

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 11

Komisjoni ettepanek

- (11) Koondsunnised peaksid olema aluseks riigipõhiste soovitustele, mida nõukogu **võib** liikmesriikidele **esitada**. Liikmesriigid peaksid täiel määral ära kasutama Euroopa Sotsiaalfondi ja muid liidu vahendeid, et edendada tööhõivet, sotsiaalset kaasatust, elukestvat õpet ja haridust ning parandada avalikku haldust. Olgugi et koondsunnised on adresseeritud liikmesriikidele ja liidule, tuleks neid rakendada koostöös kõigi liikmesriigi, piirkondliku ja kohaliku tasandi ametiasutustega, tehes tihedalt koostööd parlamentide, sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna esindajatega.

Muudatusettepanek

- (11) Koondsunnised **ja Euroopa sotsiaalõiguste sammas** peaksid olema aluseks **sihipärastele** riigipõhiste soovitustele, mida nõukogu liikmesriikidele **esitab**. Liikmesriigid peaksid täiel määral ära kasutama Euroopa Sotsiaalfondi ja muid liidu vahendeid, et edendada tööhõivet, sotsiaalset kaasatust, elukestvat õpet ja haridust ning parandada avalikku haldust. Olgugi et koondsunnised on adresseeritud liikmesriikidele ja liidule, tuleks neid rakendada koostöös kõigi liikmesriigi, piirkondliku ja kohaliku tasandi ametiasutustega, tehes tihedalt koostööd parlamentide, sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna esindajatega.

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu otsus

Põhjendus 12

Komisjoni ettepanek

- (12) Tööhõivekomitee ja sotsiaalkaitsekomitee peaksid kooskõlas oma vastavate aluslepingust lähtuvate volitustega jälgima, kas tööhõivepoliitika suuniseid võetakse nende vastutusvaldkonna poliitika elluviimisel arvesse. Nimetatud komiteed ning teised majandus- ja sotsiaalpoliitika koordineerimises osalevad nõukogu ettevalmistavad asutused peaksid tegema **omavahel** tihedat koostööd,

Muudatusettepanek

- (12) Tööhõivekomitee ja sotsiaalkaitsekomitee peaksid kooskõlas oma vastavate aluslepingust lähtuvate volitustega jälgima, kas tööhõivepoliitika suuniseid võetakse nende vastutusvaldkonna poliitika elluviimisel arvesse. Nimetatud komiteed ning teised majandus- ja sotsiaalpoliitika koordineerimises osalevad nõukogu ettevalmistavad asutused peaksid tegema tihedat koostööd **Euroopa Parlamendiga, eriti tema tööhõive- ja sotsiaalkomisjoniga, et tagada demokraatlik aruandekohustus,**

Muudatusettepanek 13

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 5 – lõik 1

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid hõlbustama kvaliteetsete töökohtade loomist: **vähendama muuhulgas ettevõtjate takistusi** inimeste **palkamisel**, edendama ettevõtlust ja füüsilisest isikust ettevõtjana töötamist **ning** eelkõige **soodustama** mikro- ja väikeettevõtete loomist ja arendamist. Liikmesriigid peaksid aktiivselt edendama sotsiaalmajandust ja sotsiaalset innovatsiooni.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid hõlbustama **jätkusutlike, juurdepääsetavate ja** kvaliteetsete töökohtade loomist **igal oskustasemel, kõikides tööturusektorites ja piirkondades ning sellesse investeerima, kasutades muu hulgas täielikult ära selliste tulevikku suunatud valdkondade võimalusi nagu rohe- ja ringmajandus, hooldussektor ja digitaalsektor. Liikmesriigid peaksid lihtsustama inimeste jaoks töö- ja eraelu tasakaalustamist, tagama selle, et töökohad oleksid kohandatud puuetega inimestele ja eakamatele töötajatele, aitama ettevõtjatel inimesi palgata ning edendama vastutustundlikku ettevõtlust ja füüsilisest isikust ettevõtjana töötamist, eelkõige soodustades mikro- ja väikeettevõtete loomist ja arendamist. Liikmesriigid peaksid aktiivselt edendama sotsiaalmajandust ja sotsiaalset innovatsiooni.**

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 14**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 5 – lõik 2***Komisjoni ettepanek*

Liikmesriigid peaksid toetama uuenduslikke töömudeleid, millega luuakse töövõimalusi kõigile vastutustundlikul viisil.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid toetama uuenduslikke töömudeleid, millega luuakse **kvaliteetseid** töövõimalusi kõigile vastutustundlikul viisil, **võttes arvesse uute info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate arendamist ning tagades seejuures täieliku kooskõla liidu õigusega, riiklike õigusaktide ja tööhõivetavade ning töösuhete süsteemidega. Liikmesriigid ja komisjon peaksid selles valdkonnas edendama häid tavasid.**

Muudatusettepanek 15**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 5 – lõik 2 a (uus)***Komisjoni ettepanek**Muudatusettepanek*

Liikmesriigid peaksid vähendama bürokraatiat, et kergendada tarbetut koormust, mis lasub väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel, kes annavad suure panuse töökohtade loomisse.

Muudatusettepanek 16**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 5 – lõik 3***Komisjoni ettepanek*

Maksukoormuse peaks suunama tööjõu maksustamise asemel muudele maksustamisallikatele, mille mõju on tööhõivele ja majanduskasvule vähem kahjulik, võttes arvesse maksusüsteemi ümberjaotavat mõju, tagades samas tulu säilimise asjakohase sotsiaalkaitse pakkumiseks ja majanduskasvu soodustavate kulutuste tegemiseks.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid järk-järgult püüdma vähendada tööjõu **maksukoormust ja** suunama seda tööjõu maksustamise asemel muudele maksustamisallikatele, mille mõju on tööhõivele ja majanduskasvule vähem kahjulik, võttes arvesse maksusüsteemi ümberjaotavat mõju, tagades samas tulu säilimise asjakohase sotsiaalkaitse pakkumiseks ja majanduskasvu soodustavate kulutuste tegemiseks, **sealhulgas sihtotstarbelised investeeringud avalikesse üldhuviteenustesse.**

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 17

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 5 – lõik 4

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid kooskõlas oma tavadega ja sotsiaalpartnerite sõltumatust austades soodustama läbipaistvaid ja ennustatavaid palgakujundusmehhanisme, mis võimaldavad viia palgad vastavusse tootlikkuse arenguga nii et need oleks samas õiglasel **ja** tagaksid inimväärse elatustaseme. Nende mehhanismide puhul tuleks arvesse võtta kvalifikatsioonide tasemete ja majandustulemuste erinevust piirkondade, majandussektorite ja ettevõtete lõikes. Lähtudes liikmesriikide tavadest, peaksid liikmesriigid ja sotsiaalpartnerid tagama piisaval tasemel miinimumpalgad, võttes arvesse nende mõju konkurentsivõimele, töökohtade loomisele ja palgavaesusele.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid kooskõlas oma tavadega ja sotsiaalpartnerite sõltumatust austades soodustama läbipaistvaid ja ennustatavaid palgakujundusmehhanisme, mis võimaldavad viia palgad vastavusse tootlikkuse arenguga, nii et need oleks samas õiglasel **ning** tagaksid **jätkusuutlikul ja vastutustundlikul viisil** inimväärse elatustaseme. Nende mehhanismide puhul tuleks arvesse võtta kvalifikatsioonide tasemete ja majandustulemuste erinevust piirkondade, majandussektorite ja ettevõtete lõikes. Lähtudes liikmesriikide tavadest, peaksid liikmesriigid ja sotsiaalpartnerid tagama piisaval tasemel miinimumpalgad, võttes arvesse nende mõju konkurentsivõimele, töökohtade loomisele ja palgavaesusele.

Muudatusettepanek 18

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 6 – pealkiri

Komisjoni ettepanek

Suunis 6. Tööjõupakkumise parandamine: juurdepääs tööle, oskustele ja pädevustele

Muudatusettepanek

Suunis 6. Tööjõupakkumise parandamine **ning parem** juurdepääs tööle, oskustele ja pädevustele

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 19**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 6 – lõik 1***Komisjoni ettepanek*

Tehnoloogilise, keskkondliku ja demograafilise muutuse kontekstis peaksid liikmesriigid koostöös **sotsiaalpartneritega** edendama tööviljakust ja tööalast konkurentsivõimet, pakkudes inimese terve tööelutsükli jooksul piisavalt asjakohaseid teadmisi, oskusi ja pädevusi, reageerimaks tööturu praegustele ja tulevastele **vajadustele**. Liikmesriigid peaksid tegema vajalikud investeeringud nii kooli- kui ka täiendusharidusse ja -koolitusse. Nad peaksid tegema koostööd sotsiaalpartnerite, haridus- ja koolitusasutuste ning teise sidusrühmadega, et **kõrvaldada** haridus- ja koolitussüsteemide struktuursed puudused ning pakkuda kvaliteetset ja kaasavat haridust, koolitust ja elukestvat õpet. Liikmesriigid peaksid tagama koolitusõiguste ülekandmise **töökoha vahetamisel**. See peaks võimaldama kõigil paremini prognoosida tööturu vajadusi ja nendega kohaneda ning edukalt vahetada töökohti, suurendades sellega majanduse üldist vastupanuvõimet vapustustele.

Muudatusettepanek

Tehnoloogilise, keskkondliku ja demograafilise muutuse kontekstis peaksid liikmesriigid koostöös **sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonnaga** edendama **jätksuutlikkust**, tööviljakust ja tööalast konkurentsivõimet, pakkudes inimese terve tööelutsükli jooksul piisavalt asjakohaseid teadmisi, oskusi ja pädevusi, reageerimaks tööturu praegustele ja **prognoositavatele** tulevastele **võimalustele, sealhulgas sihipäraselt edendades koolitusi loodusteaduste, tehnoloogia, inseneriteaduste ja matemaatika valdkonnas**. Liikmesriigid peaksid tegema vajalikud investeeringud nii kooli- kui ka täiendusharidusse ja -koolitusse **ning elukestvasse õppesse, mis ei oleks suunatud ainult formaalharidusele, vaid ka mitteformaalsele ja informaalsele õppimisele ning millega tagataks kõigile võrdsed võimalused ja võrdne juurdepääs**. Nad peaksid tegema koostööd sotsiaalpartnerite, haridus- ja koolitusasutuste, **kodanikuühiskonna organisatsioonide** ning teiste sidusrühmadega, et **parandada** haridus- ja koolitussüsteemide **kvaliteeti ja kõrvaldada nende** struktuursed puudused ning pakkuda kvaliteetset ja kaasavat haridust, koolitust ja elukestvat õpet, **võttes arvesse ka puuetega inimeste, etnilistesse või rahvusvähemustesse kuuluvate inimeste, sisserändajate ja pagulaste erivajadusi**. Liikmesriigid peaksid tagama koolitusõiguste ülekandmise **tööelu muutuste korral, kasutades punktisüsteemi ja seotud õiguste kogumist**. See peaks võimaldama kõigil paremini prognoosida tööturu vajadusi ja nendega kohaneda, **vältida oskuste tööturu nõudlusele mittevastavust** ning edukalt vahetada töökohti, suurendades sellega majanduse üldist vastupanuvõimet vapustustele.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 20

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 6 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid toetama võrdseid võimalusi hariduses ja töstma üldist haridustaset, eelkõige kõige vähem kvalifitseeritute puhul. Liikmesriigid peaksid tagama kvaliteetsed õppetulemused, parandama põhioskusi, vähendama haridussüsteemist varakult lahkuvate noorte arvu, tõhustama kolmanda tasandi kraadide asjakohasust tööturul, parandama oskuste seiret ja prognoosimist ning suurendama täiskasvanute osalemist täiendushariduses ja -koolituses. Liikmesriigid peaksid oma kutseharidus- ja -koolitussüsteemide puhul tugevdama tööõppimist, sh kvaliteetsete ja tulemuslike praktikate kaudu, muutma oskusi nähtavamaks ja paremini võrreldavaks ning parandama võimalusi väljaspool formaalharidust ja -koolitust omandatud oskuste ja pädevuste tunnustamiseks ja valideerimiseks. Nad peaksid ajakohastama ja suurendama paindliku kutsealase täiendkoolituse pakkumist ja juurutamist. Liikmesriigid peaksid **toetama** ka piiratud oskustega täiskasvanute pikaajalise tööalase konkurentsivõime **säilitamist** või **arendamist**, parandades juurdepääsu kvaliteetsetele õppevõimalustele ja nende kasutamisele, võttes oskuste täiendamise meetmeid, sealhulgas hinnates oskusi, viies **kooskõlla** hariduse ja koolituse ning valideerides ja tunnustades omandatud oskusi.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid toetama võrdseid võimalusi hariduses, **sealhulgas alushariduses**, ja töstma üldist haridustaset, eelkõige kõige vähem kvalifitseeritute **ja ebasoodsa taustaga õppijate** puhul. Liikmesriigid peaksid tagama kvaliteetsed õppetulemused, **arendama ja** parandama põhioskusi, **soodustama ettevõtlusoskuste arendamist**, vähendama haridussüsteemist varakult lahkuvate noorte arvu, tõhustama kolmanda tasandi kraadide asjakohasust tööturul, parandama oskuste seiret ja prognoosimist ning suurendama täiskasvanute osalemist täiendushariduses ja -koolituses, **sealhulgas poliitikameetmete kaudu, mis võimaldavad võtta haridus- ja koolituspuhkust, samuti kutseõppes töökohal ja elukestvas õppes**. Liikmesriigid peaksid oma kutseharidus- ja -koolitussüsteemide puhul tugevdama tööõppimist, sh kvaliteetsete ja tulemuslike praktikate kaudu, muutma oskusi nähtavamaks ja paremini võrreldavaks ning parandama võimalusi väljaspool formaalharidust ja -koolitust omandatud oskuste ja pädevuste tunnustamiseks ja valideerimiseks. Nad peaksid ajakohastama ja suurendama paindliku kutsealase täiendkoolituse pakkumist ja juurutamist. Liikmesriigid peaksid **suunama toetuse** ka piiratud oskustega täiskasvanute pikaajalise tööalase konkurentsivõime **säilitamisele** või **arendamisele**, parandades juurdepääsu kvaliteetsetele õppevõimalustele ja nende kasutamisele, võttes oskuste täiendamise meetmeid, sealhulgas hinnates oskusi, viies hariduse ja koolituse **pakkumise kooskõlla võimalustega tööturul** ning valideerides ja tunnustades omandatud oskusi.

Muudatusettepanek 21

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 6 – lõik 2 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Oma tööjõu pikaajalise heaolu ja tööviljakuse edendamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et nende haridus- ja koolitussüsteemid on lisaks tööturu vajadustele vastamisele suunatud isikliku arengu, sotsiaalse sidususe, kultuuridevahelise mõistmise ja kodanikuaktiivsuse soodustamisele.

Muudatusettepanek

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 22**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 6 – lõik 3***Komisjoni ettepanek*

Tuleks võidelda kõrge töötuse ja mitteaktiivsusega, sh pakkudes õigeaegset ja spetsiaalselt kohandatud abi töö otsimisele, koolitusele ja ümberkvalifitseerumisele. Selleks et märkimisväärselt vähendada ja ennetada struktuurset töötust, tuleks rakendada terviklikke strateegiaid, mis hõlmavad individuaalseid süvahinnanguid **hiljemalt kaheksateistkümne kuu jooksul pärast töötuks jäämist**. Noorte töötusega ning mittetöötavate ja mitteõppivate noorte (NEET-noored) kõrge määraga tuleks jätkuvalt tegeleda, parandades struktuurset üleminekut hariduselt tööellu, mille alla kuulub ka noortegarantii⁽⁷⁾ täielik rakendamine.

(7) ELT C 120, 26.4.2013, lk 1.

Muudatusettepanek

Tuleks võidelda kõrge töötuse, **pikaajalise töötuse** ja **pikaajalise** mitteaktiivsusega, sh pakkudes õigeaegset, **integreeritud** ja spetsiaalselt kohandatud abi töö otsimiseks, koolituseks ja ümberkvalifitseerumiseks **ning sobivaid järelmeetmeid**. Selleks on vajalik **kooskõlastatud lähenemisviis sotsiaal- ja tööturuteenustele, mis tähendab tihedat koostööd tööturuasutuste, sotsiaaltalituste, sotsiaalpartnerite ja kohalike omavalitsuste vahel**. Selleks et märkimisväärselt vähendada ja ennetada **pikaajalist ja** struktuurset töötust, tuleks rakendada terviklikke strateegiaid, mis hõlmavad **võimalikult vara** individuaalseid süvahinnanguid. Noorte töötusega ning mittetöötavate ja mitteõppivate noorte (NEET-noored) kõrge määraga tuleks jätkuvalt tegeleda, parandades struktuurset üleminekut hariduselt tööellu, mille alla kuulub ka noortegarantii⁽⁷⁾ täielik rakendamine.

(7) ELT C 120, 26.4.2013, lk 1.

Muudatusettepanek 23**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 6 – lõik 4***Komisjoni ettepanek*

Selleks et maksureformidega suunata töötajatelt võetavad maksud muudele valdkondadele, tuleks keskenduda tööturul osalemist takistavate **asjaolude** kõrvaldamisele, seda eelkõige tööturult kõige rohkem kõrvale jäänud isikute puhul. Liikmesriigid peaksid toetama töökeskkonna kohandamist **puudega** inimestele, sh suunatud rahalisi toetusmeetmeid ja -teenuseid, mis võimaldavad neil osaleda tööturul ja ühiskonnas.

Muudatusettepanek

Selleks et maksureformidega **järk-järgult** suunata töötajatelt võetavad maksud muudele valdkondadele, tuleks keskenduda tööturul osalemist takistavate **põhjendamatute tõkete ja liigse bürokratia** kõrvaldamisele ja **tööturul osalemist soodustavate stiimulite loomisele**, seda eelkõige tööturult kõige rohkem kõrvale jäänud isikute puhul, **tagades seejuures, et maksusüsteemide muudatused ei ohustaks heaoluriigi jätkusuutlikkust**. Liikmesriigid peaksid toetama töökeskkonna kohandamist **puuetega** inimestele ja **eakamatele töötajatele**, sh suunatud rahalisi toetusmeetmeid ja -teenuseid, mis võimaldavad neil osaleda tööturul ja ühiskonnas **tervikuna**. **Liikmesriigid ja komisjon peaksid edendada toetatud töökohti avatud ja kaasaval tööturul**.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 24

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 6 – lõik 5

Komisjoni ettepanek

Selleks et tagada sooline võrdõiguslikkus ja naiste ulatuslikum osalemine tööturul, tuleks kaotada tööturul osalemise ja karjääri edendamise tõkked, sh makstes võrdse töö eest võrdset palka. **Tuleks edendada** töö ja pereelu ühitamist, eelkõige juurdepääsu kaudu pikaajalisele lapsehooldusele ning taskukohase hinnaga kvaliteetsele alusharidusele ja lapsehoiule. Liikmesriigid peaksid tagama, et vanematel ja teistel lapsehoolduskohustustega inimestel oleks juurdepääs sobilikule perepuhkusele ja paindlikule töökorraldusele, et tasakaalustada töö- ja eraelu ning edendada nende õiguste tasakaalustatud kasutamist naiste ja meeste vahel.

Muudatusettepanek

Selleks et tagada sooline võrdõiguslikkus ja naiste ulatuslikum osalemine tööturul, tuleks kaotada tööturul osalemise ja karjääri edendamise tõkked, sh makstes kõigis sektorites ja kõigil kutsealadel võrdse töö eest võrdset palka. **Soolise palgalõhe kaotamiseks peaksid liikmesriigid välja töötama palkade läbipaistvust ja palgaauditit käsitleva poliitika ning seda rakendada. Liikmesriigid peavad jõustama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/54/EÜ^(1a), kehtestades tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused tööandjatele, kes maksavad sama töö eest erinevat palka sõltuvalt sellest, kas seda teeb mees või naine. Kõikidele inimestele tuleks tagada töö, era- ja pereelu ühitamine.** Liikmesriigid peaksid tagama, et vanematel ja teistel hoolduskohustustega inimestel oleks juurdepääs sobilikule pere- ja hoolduspuhkusele, taskukohasele ja kvaliteetsele pikaajalisele hooldusele ning alusharidusele ja lastehoiule ja paindlikule töötajatega arvestavale töökorraldusele, nagu kaugtöö ja nutikas töökorraldus, et tasakaalustada töö- ja eraelu ning edendada nende õiguste tasakaalustatud kasutamist naiste ja meeste vahel. **Liikmesriigid peaksid tagama toetuse hooldajatele, kes on sunnitud kellegi nõuetekohase hooldamise tõttu oma kutsetegevust piirama või selle lõpetama.**

^(1a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, 26.7.2006, lk 23).

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 25

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 7 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Poliitikasuundade eesmärk peaks olema parandada ja toetada tööjõuturu pakkumise ja nõudluse omavahelist vastavusse viimist ning üleminekuid. Liikmesriigid peaksid tõhusalt „aktiveerima“ inimesi, kes saavad tööturul osaleda ja pakkuma neile võimalusi. Liikmesriigid peaksid tugevdama aktiivse tööturupoliitika tõhusust, parandades selle otstarbekohasust, sihtrühmadega tehtavat tööd, ulatust ning **sidudes seda paremini sissetulekutoetusega, millega kaasneb töötute õigus ja kohustus aktiivselt tööd otsida**. Liikmesriikide eesmärk peaks olema avalike tööturuasutuste tulemuslikum tegevus, et tagada töötajatele nende toetamiseks õigeaegsed ja nende vajadustele kohandatud teenused, toetades tööturu nõudlust ja rakendades tulemuspõhist juhtimist.

Muudatusettepanek

Poliitikasuundade eesmärk peaks olema parandada ja toetada tööjõuturu pakkumise ja nõudluse omavahelist vastavusse viimist ning üleminekuid, **nii et töötajad saaksid oma karjääris edasi liikuda**. Liikmesriigid peaksid tõhusalt „aktiveerima“ inimesi, kes saavad tööturul osaleda ja pakkuma neile võimalusi, **tagades neile laiemas aktiivse kaasamise lähenemisviisis individuaalse toe ja integreeritud teenused**. Liikmesriigid peaksid tugevdama aktiivse tööturupoliitika tõhusust, parandades selle **rahastamist**, otstarbekohasust, sihtrühmadega tehtavat tööd, ulatust ning **tagades töötutele töö otsimise ajaks piisava sissetulekutoetuse, võttes arvesse töötute õigusi ja kohustusi**. See tähendab muu hulgas **koostöö tegemist sotsiaalpartnerite ja teiste asjakohaste sidusrühmadega, sh kodanikuühiskonna organisatsioonidega, et suurendada nende poliitikasuundade tõhusust ja aruandekohustust**. Liikmesriikide eesmärk peaks olema **omavahel seotud ja kvaliteetsete** avalike tööturuasutuste tulemuslikum tegevus, et tagada töötajatele nende toetamiseks õigeaegsed ja nende vajadustele kohandatud teenused **ja võimaldada neil tööd otsida kogu liidus**, toetades tööturu nõudlust ja rakendades tulemuspõhist juhtimist.

Muudatusettepanek 26

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 7 – lõik 3

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid kooskõlas töötute sissetulekute ja riiklike toetuskõlblikkuse eeskirjadega tagama töötutele **mõistliku kestusega** piisavad töötushüvitised. **Sellised hüvitised ei tohiks mõjuda stiimulina**, mis **takistab kiiret tööle naasmist**.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid kooskõlas töötute sissetulekute ja riiklike toetuskõlblikkuse eeskirjadega tagama töötutele piisavad töötushüvitised **piisavalt pikaks ajaks, mida on põhjendatult vaja kvaliteetse töö leidmiseks**. Selliste hüvitistega peaks kaasnema **aktiivsed tööturupoliitika meetmed**, mis **motiveerivad kiirelt kvaliteetsele tööle naasma**.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 27

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 7 – lõik 4

Komisjoni ettepanek

Tuleks **edendada** õppijate ja töötajate **liikuvust**, et parandada **töölase konkurentsivõimega seotud** oskusi ja kasutada täiel määral ära Euroopa tööturu võimalused. Tuleks kõrvaldada liikuvusega seotud haridus- ja koolitusvaldkonna, tööandja- ja personaalpensioonide ülekandmise **ja** kvalifikatsioonide tunnustamise takistused. Liikmesriigid peaksid võtma meetmed selle tagamiseks, et haldusmenetlused ei tõkestaks teistest liikmesriikidest pärit töötajatel alustada aktiivset tööd ega muudaks seda keerukamaks. Liikmesriigid peaksid ka ära hoidma kehtivate reeglite kuritarvitamist ning tegelema võimaliku nn ajude äravooluga teatavatest piirkondadest.

Muudatusettepanek

Tuleks **tagada** õppijate ja töötajate **liikuvus kui põhivabadus**, et parandada oskusi ja kasutada täiel määral ära Euroopa tööturu võimalused. **Samuti tuleks edendada ettevõttesisest liikuvust**. Tuleks kõrvaldada liikuvusega seotud haridus- ja koolitusvaldkonna, tööandja- ja personaalpensioonide ülekandmise, **sotsiaalkaitsele juurdepääsu**, kvalifikatsioonide **ja oskuste** tunnustamise ning **ebaproportsionaalsete keelenõuetega seotud** takistused. **Liikuvaid töötajaid tuleks toetada, muu hulgas parandades nende juurdepääsu õigustele töökohal ja teadlikkust neist**. Liikmesriigid peaksid võtma meetmed selle tagamiseks, et haldusmenetlused ei tõkestaks teistest liikmesriikidest pärit töötajatel alustada aktiivset tööd ega muudaks seda keerukamaks. Liikmesriigid peaksid ka ära hoidma kehtivate reeglite kuritarvitamist ning tegelema võimaliku nn ajude äravooluga teatavatest piirkondadest. **Seda tuleks teha, suurendades ja toetades investeringuid sektoritesse, millel on tegelik kvaliteetsete töövõimaluste loomise potentsiaal, näiteks rohe- ja ringmajandus, hooldussektor ja digitaalsektor**.

Muudatusettepanek 28

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 7 – lõik 5

Komisjoni ettepanek

Kooskõlas riiklike **tavadega** ning selleks, et tõhustada **sotsiaaldialoogi** ja parandada sotsiaalmajanduslikke tulemusi, peaksid liikmesriigid tagama sotsiaalpartnerite õigeaegse ja sisuka kaasamise majandus-, tööhõive- ja sotsiaalreformide ning -poliitika kavandamisse **ja** rakendamisse, toetades muu hulgas sotsiaalpartnerite **sutlikkuse** tõstmist. Sotsiaalpartneritel tuleks soovitada pidada läbirääkimisi kollektiivlepingute üle ja sõlmida neid olulistes küsimustes, austades täielikult nende sõltumatust ja kollektiivse tegutsemise õigust.

Muudatusettepanek

Kooskõlas riiklike **tavade ja partnerluspõhimõtete**ga ning selleks, et tõhustada **sotsiaal- ja kodanikudialoogi** ja parandada sotsiaalmajanduslikke tulemusi, peaksid liikmesriigid tagama sotsiaalpartnerite **ja kodanikuühiskonna organisatsioonide** õigeaegse, **tõelise** ja sisuka kaasamise majandus-, tööhõive- ja sotsiaalreformide ning -poliitika kavandamisse, rakendamisse **ja hindamisse kõikides protsessi etappides**, toetades muu hulgas sotsiaalpartnerite **ja kodanikuühiskonna organisatsioonide** suutlikkuse tõstmist. **Selline kaasamine peaks tähendama enamat kui vaid sidusrühmadega konsulteerimist**. Sotsiaalpartneritel tuleks soovitada pidada läbirääkimisi kollektiivlepingute üle ja sõlmida neid olulistes küsimustes, austades täielikult nende sõltumatust ja kollektiivse tegutsemise õigust. **Ebatüüpiliste lepingutega töötajatel ja füüsilisest isikust ettevõtjatel tuleks samuti lubada kasutada õigust organiseeruda ja kollektiivläbirääkimisi pidada**. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid sotsiaalpartnerite rolli tugevdamiseks.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 29**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 8 – pealkiri***Komisjoni ettepanek*

Suunis 8. Kõigi võrdsete võimaluste edendamine, sotsiaalse kaasatuse toetamine ja vaesuse vastu võitlemine

Muudatusettepanek

Suunis 8. Kõigi **võrdõiguslikkuse**, võrdsete võimaluste **ja mitte-diskrimineerimise** edendamine, sotsiaalse kaasatuse toetamine ja vaesuse vastu võitlemine

Muudatusettepanek 30**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 8 – lõik 1***Komisjoni ettepanek*

Liikmesriigid peaksid **edendada** kõigile avatud kaasavat tööturgu, **sätetades tõhusad meetmed, millega edendatakse** tööjõuturul alaesindatud **rühmade võrdseid võimalusi**. Nad peaksid tagama võrdse kohtlemise tööhõive, sotsiaalkaitse, hariduse ning kaupadele ja teenustele juurdepääsu vallas, vaatamata soole, rassile või rahvuslikule päritolule, usule või veendumustele, puudele, vanusele või seksuaalsele sättumusele.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid **koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega võtma kasutusele tõhusad meetmed diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemiseks ja kõigi võrdsete võimaluste edendamiseks ühiskonnaelus osalemiseks**. Nende hulka peaksid kuuluma kõigile avatud kaasavat tööturgu **edendavad meetmed, muu hulgas tööturul ja tööturule pääsemisel diskrimineerimise vastased meetmed, et toetada diskrimineeritavaid**, alaesindatud või **kaitsetus olukorras olevaid inimesi**. Liikmesriigid peaksid tagama võrdse kohtlemise ja **võitlema igasuguse diskrimineerimise vastu** tööhõive, sotsiaalkaitse, hariduse ning kaupadele ja teenustele juurdepääsu vallas, vaatamata soole, rassile või rahvuslikule päritolule, usule või veendumustele, puudele, vanusele, seksuaalsele sättumusele või **sotsiaal-majanduslikule taustale**. Selleks on vajalikud konkreetsete meetmed kaitsetus olukorras olevate inimeste aitamiseks, mida tuleb toetada piisava rahastusega, et vältida abisaajate vahel võimaliku konkurentsi tekki mist vahendite saamiseks.

Muudatusettepanek 31**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 8 – lõik 2***Komisjoni ettepanek*

Liikmesriigid peaksid **ajakohastama** sotsiaalkaitsesüsteeme, et tagada tõhus, tulemuslik ja piisav kaitse inimese kõigis eluetappides, edendades sotsiaalset kaasatust ja sotsiaalset ülesliikuvust, stimuleerides tööturul osalemist ning tegeledes ebavõrdsusega, sealhulgas maksu- ja toetussüsteemide ülesehituse kaudu. **Sotsiaalkaitsesüsteemide kaasajastamine peaks** parandama juurdepääsu sotsiaalkaitsele, selle jätkusuutlikkust, piisavust ja kvaliteeti.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid **parandama** sotsiaalkaitsesüsteeme, et tagada iga inimese, **sh füüsilisest isikust ettevõtja** tõhus, tulemuslik ja piisav kaitse tema kõigis eluetappides, edendades sotsiaalset kaasatust ja sotsiaalset ülesliikuvust, stimuleerides tööturul osalemist ning tegeledes ebavõrdsusega, sealhulgas maksu- ja toetussüsteemide ülesehituse kaudu. **Sotsiaalkaitsesüsteemides tehtavad parandused ja uuendused peaksid** parandama juurdepääsu sotsiaalkaitsele, selle **kättesaadavust**, jätkusuutlikkust, piisavust ja kvaliteeti.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 32

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 8 – lõik 3

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid arendama ning rakendama ennetavaid ja integreeritud strateegiaid, ühendades aktiivse kaasamise kolm elementi: piisav sissetulekutoetus, kaasavad tööturud ja juurdepääs kvaliteetsetele teenustele. Sotsiaalkaitseüsteemidega tuleks tagada **kõigi** piisavate vahenditeta **isikute õigus piisavale** miinimumsissetuleku **toetusele** ning edendada sotsiaalset kaasamist, innustades inimesi aktiivselt osalema tööturul ja ühiskonnas.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid arendama ning rakendama ennetavaid ja integreeritud strateegiaid, ühendades aktiivse kaasamise kolm elementi: piisav sissetulekutoetus, kaasavad tööturud ja juurdepääs kvaliteetsetele, **individuaalsetele vajadustele kohandatud** teenustele. Sotsiaalkaitseüsteemidega tuleks tagada **kõigile** piisavate vahenditeta **isikutele piisav** miinimumsissetuleku **toetus** ning edendada sotsiaalset kaasamist, innustades inimesi aktiivselt osalema tööturul ja ühiskonnas.

Muudatusettepanek 33

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 8 – lõik 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Samuti peaksid liikmesriigid komisjoni toel edendada vaesusevastase võitlusega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide ning vaesuses elavate inimeste organisatsioonide aktiivset osalemist vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse poliitika väljatöötamises.

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 34**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 8 – lõik 4***Komisjoni ettepanek*

Võrdsete võimaluste, sh laste ja **noorte** võrdsete võimaluste tagamisel on olulised **sellised taskukohased, kättesaadavad ja kvaliteetsed teenused** nagu lastehoid, koolipäevajärgne lastehoid, haridus-, koolitus-, eluaseme- ja tervishoiuteenused ning pikaajaline hooldus. Erilist tähelepanu tuleks pöörata võitlusele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu, sh palgavaesuse vähendamisele. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõigil oleks juurdepääs põhiteenustele, sealhulgas **veele, kanalisatsioonile, elektrile, transpordile, finantsteenustele ja digitaalsidele**. Seda vajavatele ja haavatavatele isikutele peaksid liikmesriigid tagama juurdepääsu piisavale sotsiaalmajutus- toetusele ning õigusele sobivale abile ja kaitsele sundväljatõstmise eest. Eraldi tuleks võidelda kodutusega. Tuleks võtta arvesse **puudega** inimeste erivajadusi.

Muudatusettepanek

Võrdsete võimaluste, sh laste, **noorte, rahvusvähemuste ja rändajate** võrdsete võimaluste tagamisel on olulised **kättesaadavus ja juurdepääs sellistele taskukohastele, kättesaadavatele ja kvaliteetsetele teenustele** nagu lastehoid, koolipäevajärgne lastehoid, haridus-, koolitus-, eluaseme- ja tervishoiuteenused, **taastusravi** ning pikaajaline hooldus. **Vaesuses elavatel lastel peaks olema juurdepääs tasuta tervishoiule, haridusele ja lastehoiule ning inimväärsele majutusele ja korralikule toitumisele**. Erilist tähelepanu tuleks pöörata võitlusele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu, sh palgavaesuse vähendamisele, ning **võitlusele diskrimineerimise vastu**. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõigil oleks juurdepääs põhiteenustele ja **need oleksid taskukohased**, sealhulgas **haridus, tervishoid, eluase, puhas vesi, kanalisatsioon, elekter, transport, finantsteenused ja digitaalside**. Seda vajavatele või **kaitsetus olukorras** isikutele peaksid liikmesriigid tagama juurdepääsu piisavale sotsiaalmajutus- toetusele ning õigusele sobivale abile ja kaitsele sundväljatõstmise eest. Eraldi tuleks võidelda kodutusega. Tuleks võtta arvesse **puuetega** inimeste erivajadusi ja **potentsiaali**. Selleks peaksid liikmesriigid **muu hulgas läbi vaatama puude hindamise süsteemid, et vältida takistuste loomist tööturule juurdepääsul**.

Muudatusettepanek 35**Ettepanek võtta vastu otsus****Lisa – suunis 8 – lõik 4 a (uus)***Komisjoni ettepanek*

Liikmesriigid peaksid tagama, et puuetega inimesi palkavad tööandjad saavad asjakohast tuge ja nõu. Tuleks edendada ja toetada puuetega inimestele isikliku abi pakkumist haridusalal ja tööturuasutuste poolt.

Muudatusettepanek

Neljapäev, 19. aprill 2018

Muudatusettepanek 36

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 8 – lõik 5

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid peaksid tagama õiguse õigeaegsele juurdepääsule taskukohasele **tervishoiule** ja pikaajalisele kvaliteetsele hooldusele, kaitstes pikaajalises perspektiivis jätkusuutlikkust.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid tagama õiguse õigeaegsele juurdepääsule taskukohasele **ja kättesaadavale tervishoiuteenusele** ja pikaajalisele kvaliteetsele hooldusele, kaitstes pikaajalises perspektiivis jätkusuutlikkust.

Muudatusettepanek 37

Ettepanek võtta vastu otsus

Lisa – suunis 8 – lõik 6

Komisjoni ettepanek

Pikeneva eluea ja demograafiliste muutuste valguses peaksid liikmesriigid kindlustama meeste ja naiste pensionisüsteemide jätkusuutlikkuse ning piisavuse, pakkudes **mõlemast soost** töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele võrdseid võimalusi koguda pensioniõigusi, **sh täiendavate kavade kaudu**, et tagada inimväärne elu. Pensionireforme tuleks toetada meetmetega, millega pikendatakse tööelu **ja tõstetakse tegelikku pensioniiga, näiteks piirates varast väljumist tööturult ning tõstes seadusjärgset pensioniiga, et võtta arvesse pikenevat eluiga**. Liikmesriigid peaksid alustama **asjaoimate sidusrühmadega** konstruktiivset dialoogi ning võimaldama reformide käivitamist etapiviisiliselt.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid peaksid **kiiresti** kindlustama meeste ja naiste pensionisüsteemide jätkusuutlikkuse ning piisavuse, pakkudes **kõigile** töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele võrdseid võimalusi koguda **piisavaid seadusjärgseid** pensioniõigusi, **et** tagada inimväärne elu **ning püüda tagada eakamatele inimestele piisav sissetulek, mis on vähemalt ülalpool vaesuspiiri**. Tuleks tagada **mittediskrimineeriv juurdepääs täiendavatele kavadele, mis võivad olla lisaks kindlale kohustuslikule pensionile. Olenevalt liikmesriikide institutsioonide struktuurist ja riiklikust õigusest, peaks ainult esimesel sambal põhinev pension või see koos teise samba pensioniga kindlustama töötaja varasemal palgal põhineva piisava asendussissetuleku**. Liikmesriigid peaksid tagama piisavad pensioniosakud isikutele, kes on viibinud tööturult eemal mitteametliku hooldajana. Pensionireforme, sealhulgas tegeliku pensioniea võimalikku tõstmist, tuleks käsitleda aktiivsena ja tervena vananemise strateegiate raamistikus ja toetada meetmetega, millega pikendatakse tööelu **nende jaoks, kes soovivad kauem töötada. Pensionieale lähenevatele töötajatele tuleks anda võimalus oma tööaega vabatahtlikult vähendada**. Liikmesriigid peaksid alustama **sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonnaga** konstruktiivset dialoogi ning võimaldama **kõikide** reformide käivitamist etapiviisiliselt.

Neljäpäev, 19. aprill 2018

P8_TA(2018)0182

2019. aasta tulude ja kulude eelarvestus – I jagu – Euroopa Parlament**Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi 2019. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta (2018/2001(BUD))**

(2019/C 390/46)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 314,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002)⁽¹⁾, eriti selle artiklit 36,
- võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020⁽²⁾,
- võttes arvesse 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta⁽³⁾ (2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1023/2013, millega muudetakse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirju ja Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimusi⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 5. aprilli 2017. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi 2018. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve projekti kohta⁽⁶⁾,
- võttes arvesse oma 30. novembri 2017. aasta resolutsiooni eelarvementluse raames lepituskomitees heaks kiidetud Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve projekti ühise teksti kohta⁽⁷⁾,
- võttes arvesse peasekretäri aruannet juhatusele Euroopa Parlamendi 2019. aasta esialgse eelarvestuse projekti koostamise kohta,
- võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 25 lõikele 7 ja artikli 96 lõikele 1 juhatuse poolt 16. aprillil 2018. aastal koostatud esialgset eelarvestuse projekti,
- võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 96 lõikele 2 eelarvekomisjoni poolt koostatud eelarvestuse projekti,

⁽¹⁾ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 884.

⁽³⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 287, 29.10.2013, lk 15.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0114.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0408.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0458.

Neljapäev, 19. aprill 2018

- võttes arvesse kodukorra artiklit 96,
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A8-0146/2018),
- A. arvestades, et kõnealune menetlus on Euroopa Parlamendi uue koosseisu ametiajal neljas ja mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) ajal kuues täispikk eelarvemenetlus;
- B. arvestades, et 2019. aasta eelarve, nii nagu see on esitatud peasekretäri aruandes, on koostatud rubriigi 5 ülemmäära iga-aastast tõusu (seda nii inflatsiooni kui ka tegeliku tõusu mõttes) silmas pidades, mis jätab rohkem ruumi majanduskasvule ja investeeringutele ning võimaldab jätkata sellise poliitika rakendamist, mille eesmärk on saavutada kokkuhoidu ja suurendada tõhusust ning mis on suunatud tulemuspõhise eelarve rakendamisele;
- C. arvestades, et peasekretär tõi 2019. aasta eelarve puhul muu hulgas välja järgmised prioriteetsed eesmärgid: 2019. aasta Euroopa Parlamendi valimiste kampaania, julgeolekuprojektid, mitmeaastased kinnisvaraprojektid, infotehnoloogia areng, parlamendiliikmetele pakutavate teenuste parandamine ja transporti keskkonnahoidliku suhtumise ergutamine;
- D. arvestades, et peasekretäri esitatud Euroopa Parlamendi 2019. aasta esialgses eelarvestuse projektis on eelarve mahuks ette nähtud 2 016 644 000 eurot, mis tähendab 2018. aasta eelarvega võrreldes üldist suurenemist 3,38 % (sealhulgas 37,3 miljonit eurot seoses Euroopa Parlamendi koosseisu vahetumisega ning 34,3 miljonit eurot muudeks erakorralisteks kuludeks) ning 18,79 %-list osakaalu mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) rubriigis 5;
- E. arvestades, et peaaegu kaks kolmandikku eelarvest moodustavad indeksiga seotud kulud, mis on peamiselt seotud teenistuses ja pensionil olevate parlamendiliikmete (23 %) ja töötajate (34 %) töötasude, pensionide, ravikulude ja hüvitistega ning hoone- tega (13 %) ja mida kohandatakse vastavalt personaleeskirjadele ja parlamendiliikmete põhimäärusele, sektoripõhisele indekseerimisele või inflatsioonimäärale;
- F. arvestades, et Euroopa Parlament rõhutas juba oma 29. aprilli 2015. aasta resolutsioonis Euroopa Parlamendi 2016. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta ⁽⁸⁾, et 2016. aasta eelarve peaks põhinema realistlikel alustel ning olema kooskõlas eelarve- distsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega;
- G. arvestades, et Euroopa Parlamendi kui ühe eelarvepädeva institutsiooni usaldusväärsus sõltub teataval määral tema suutlik- kusest omaenda kulusid hallata ja arendada demokraatiat liidu tasandil;
- H. arvestades, et vabatahtlik pensionifond asutati 1990. aastal juhatuse eeskirjaga, mis reguleerib täiendavat (vabatahtlikku) pen- sioniskeemi ⁽⁹⁾;

Üldraamistik

1. rõhutab, et Euroopa Parlamendi eelarve osakaal peaks 2019. aastal jääma rubriigi 5 mahust alla 20 %; märgib, et 2019. aasta eelarvestuses on see osakaal 18,53 %, mis on 2018. aastal saavutatust (18,85 %) väiksem ning kõige väiksem osakaal rubriigis 5 roh- kem kui 15 aasta jooksul;
2. toonitab, et suurim osa Euroopa Parlamendi eelarvest on kindlaks määratud õigusaktide või lepinguliste kohustustega ning kuulub iga-aastasele indekseerimisele;
3. märgib, et 2019. aastal toimuvate Euroopa Parlamendi valimiste tõttu on kulutused teatavates valdkondades märkimisväärselt suuremad, eelkõige seoses tagasivalitaks mitteosutunud parlamendiliikmete ja nende assistentidega, samas kui teistes valdkondades tekib parlamentaarse tegevuse mahu vähenemise tõttu valimiste aastal kokkuhoid, kuigi väiksemal määral;

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0172.

⁽⁹⁾ Juhatuse poolt vastu võetud tekstid, PE 113.116/BUR./rev. XXVI/01-04-2009.

Neljäpäev, 19. aprill 2018

4. kiidab heaks juhatus ja eelarvekomisjoni lepitusmenetluse raames 26. märtsil 2018. aastal ja 10. aprillil 2018. aastal saavutatud kokkuleppe määrata 2018. aasta eelarve kasvaks 2,48 %, mis vastab selle 2019. aasta eelarvestuse kogumahule, milleks on 1 999 144 000 eurot, vähendada juhatuselt 12. märtsil 2018. aastal heaks kiidetud esialgse eelarvestuse projekti kulude kogumahtu 17,5 miljoni euro võrra ja vähendada sellele vastavalt järgmiste eelarveridade kavandatud assigneeringuid: 1004 – tavalised reisisikulud; 105 – parlamendiliikmete keele- ja arvutikursused; 1404 – praktika, stipendiumid ja ametnike vahetus; 1612 – täiendusõpe; 1631 – liikuvus; 2000 – üür; 2007 – hoonete ehitus ja ruumide sisustamine; 2022 – hoonete korrashoid, hooldus, käitamine ja puhastus; 2024 – energiatarbimine; 2100 – arvuti- ja telekommunikatsioonisüsteemid; 2101 – arvuti- ja telekommunikatsioonisüsteemid – infrastruktuuriga seotud tavapärased tegevused; 2105 – arvuti- ja telekommunikatsioonisüsteemid – projektidesse tehtavad investeeringud; 212 – mööbel; 214 – tehniline varustus ja sisseseade; 230 – kirja- ja kontoritarbed ning mitmesugused äratarvitavad kaubad; 238 – muud halduskulud; 300 – töötajate kolme töökoha vaheliste lähetuste ja sõitude kulud; 302 – vastuvõtu- ja esinduskulud; 3040 – mitmesugused sisekoosolekute kulud; 3042 – koosolekud, kongressid, konverentsid ja delegatsioonid; 3049 – kulutused reisibüroo teenustele; 3243 – Euroopa Parlamendi külastajatekeskused; 3248 – audiovisuaalse teabe kulud; 325 – infobüroodega seotud kulud; 101 – ettenägematute kulude reserv; eraldab eelarvepunktile 1400 (muud teenistujad – peasekretariaat ja fraktsioonid) 50 000 euro, eelarveartiklile 320 (eksperdiarvamuste hankimine) 50 000 euro ja eelarvepunktile 3211 (Euroopa teadusmeediakeskuse kulud) 800 000 euro suurused assigneeringud; tunneb heameelt selle üle, et juhatus kiitis need muudatused 16. aprillil 2018. aastal heaks;

5. rõhutab, et Euroopa Parlamendi põhiülesanne on olla koos nõukoguga kaaseadusandja, otsustada liidu eelarve üle, esindada kodanikke ja kontrollida teiste institutsioonide tööd;

6. rõhutab Euroopa Parlamendi rolli Euroopa poliitilise teadlikkuse tõstmisel ja liidu väärtuste edendamisel;

7. märgib, et esialgne eelarvestuse projekt ja sellele lisatud dokumendid esitati hilja, st alles pärast nende heakskiitmist juhatuselt 12. märtsil 2018. aastal; palub, et eelseisvatel aastatel esitataks esialgset eelarvestuse projekti käsitlev, juhatuselt esitatav peasekretäri aruanne ja selle lisad õigeaegselt;

Läbipaistvus ja juurdepääsetavus

8. tunneb heameelt selle üle, et reageeritud on eelarvekomisjoni poolt eelarvet käsitlevates resolutsioonides esitatud taotlustele saada täiendavat teavet keskpika ja pika perioodi planeerimise, investeeringute, õigusjärgsete kohustuste ja tegevuskulude kohta ning meetodika kohta, mis põhineb tegelikel vajadustel, mitte koefitsientidel; märgib, et kindlasummalisi makseid peetakse paindlikkuse ja läbipaistvuse suurendamiseks kasulikuks ja õigustatuks;

9. märgib, et nagu ka eelnevate aastate eelarvete puhul, tehakse ettepanek näha ette teatav summa investeeringuteks ja kulutusteks, mida käsitletakse „erakorralistena“, st investeeringuteks ja kulutusteks, mis on Euroopa Parlamendi jaoks ebatavalised või ebatüüpilised ning mida tuleb teha harva; märgib, et 2019. aastal moodustavad need investeeringud ja kulutused 71,6 miljonit eurot, millest 37,3 miljonit eurot on ette nähtud Euroopa Parlamendi koosseisu vahetamiseks ning 34,3 miljonit eurot muudeks erakorralisteks kuludeks; tuleb meelde, et korraliste ja erakorraliste kulude eristatust, mida kasutati esmakordselt 2016. aasta eelarves ja mis lisati järgnevasse eelarvetesse, kohaldati üksnes selleks, et reageerida kiireloomuliste meetmete rakendamisele seoses hoonete turvalisuse ja küberturvalisusega pärast terrorirünnakuid; on seisukohal, et selle eristatuse liigne kasutamine, st see, et erakorralised kulud sisaldavad muid kulusid, annab eelarvevaru muutumisest vale ettekujutuse ja on seega vastuolus Euroopa Parlamendi kulude läbipaistvuse põhimõttega;

10. ootab, et Euroopa Parlamendi 2019. aasta eelarve oleks vajaduste ja nendega seotud kulude sobitamise seisukohast realistlik ja täpne, et hoida nii palju kui võimalik ära eelarve ülepaisutamine;

Brexit

11. märgib, et 8. detsembril 2017. aastal saavutasid liidu ja Ühendkuningriigi läbirääkijad Ühendkuningriigi liidust väljaastumise seadmisega seonduvate finantsarvelduse põhimõtete osas põhimõttelise kokkuleppe, mis sisaldab sätet, mille kohaselt osaleb Ühendkuningriik liidu 2019. ja 2020. aasta eelarves nii, nagu oleks ta endiselt liidu liikmesriik, ja annab oma osa enne 31. detsembrit 2020 tekkinud liidu kohustuste rahastamiseks; märgib, et parlamendiliikmete vabatahtlik pensioniskeem on ELi bilanssi kantud kohustusena ning varem tekkinud, kuid 2020. aastast kauem kehtivate täitmata pensionikohustuste katmiseks vajalikku osamakset käsitletakse läbirääkimistel;

Neljapäev, 19. aprill 2018

12. märgib, et põhiseaduskomisjon kiitis 2018. aasta veebruaris täiskogul toimunud hääletusega heaks Euroopa Parlamendi koosseisu käsitleva algatusraporti, eelkõige selle koosseisu vähendamise pärast Ühendkuningriigi liidust väljaastumist 705 liikmele; märgib, et pärast 27 riigipea ja valitsusjuhi 23. veebruari 2018. aasta mitteametlikku kohtumist avaldas eesistuja Tusk sellele ettepanekule selget toetust; märgib, et juhul, kui Ühendkuningriik on Euroopa Parlamendi 2019.–2024. aasta ametiaja alguses ikka veel liikmesriik, jääb parlamendiliikmete arvuks 751, kuni Ühendkuningriigi liidust väljaastumine on õiguslikult jõustunud; juhib siiski tähelepanu sellele, et menetlus nõuab Euroopa Ülemkogu ühehäälsel otsust pärast seda, kui on saadud Euroopa Parlamendi nõusolek; rõhutab, et Euroopa Parlamendi eelarvestus kajastab praegu olukorda, kus Euroopa Parlamendi koosseisu kuulub 30. märtsist 2019 kuni kaheksanda koosseisu ametiaja lõpuni 678 liiget 27 liikmesriigist ning alates üheksanda koosseisu ametiaja algusest kuni eelarveaasta 2019 lõpuni 705 liiget 27 liikmesriigist; võtab rahuloluga teadmiseks peasekretäri esitatud kohandused, mille juhatus võttis vastu 12. märtsil 2018. aastal;

2019. aasta Euroopa Parlamendi valimised

13. tervitab teavituskampaaniat kui kasulikku vahendit, millega selgitada kodanikele liidu ja Euroopa Parlamendi mõtet; rõhutab, et selle kampaania eesmärk peaks muu hulgas olema selgitada liidu rolli ning Euroopa Parlamendi pädevust, ülesandeid (nt komisjoni presidendi valimine) ja mõju kodanike elule;

14. tuletab meelde, et 2018. aasta eelarvemenetluse raames kiideti heaks kampaania kogueelarve, mis on kahe aasta peale 33,3 miljonit eurot ja millest eraldatakse 2018. aastaks 25 miljonit eurot (tingituna hankemenetlustele ja lepingute sõlmimisele kuluvast ajast) ning 2019. aastaks 8,33 miljonit eurot; märgib, et kampaania strateegia, mis põhineb viimastel valimistel saadud õppetundide analüüsil, kiideti juhatuses heaks 2017. aasta novembris;

15. rõhutab, et Euroopa Parlamendi valimistega seotud kommunikatsioon toimub kolmel tasandil: kõige nähtavam tasand on riiklikud ja Euroopa tasandi erakonnad ja nende kandidaadid, teine tasand on esikandidaatide (*Spitzenkandidaten*) protsess, mis võeti esmakordselt kasutusele 2014. aastal, ning kolmas tasand on institutsiooniline kampaania, milles tuletatakse meelde, mis Euroopa Parlament on, mida ta teeb, kuidas ta mõjutab kodanike elu ja miks on valimistel osalemine tähtis;

16. toonitab, et Euroopa Parlamendil üksi puuduvad vajalikud vahendid 400 miljoni hääleõigusliku valijani jõudmiseks, mistõttu tuleb selleks võimalikult hästi ära kasutada arvamuskujundajate võrgustikku; on arvamusel, et tähtsustada tuleks ka sotsiaalmeedia saitidel toimuvat kommunikatsiooni; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa tasandil korraldatakse 2018. aastal mitmeid kodanike ja sidusrühmade konverentse ning et riiklikul tasandil on väga oluline Euroopa Parlamendi büroode roll; kaasab võrgustikkoostööl põhinevasse lähenemisse jätkuvalt Euroopa Regioonide Komitee ning selle kohalikud ja piirkondlikud esindajad; on seisukohal, et Euroopa ja riigi tasandi erakondadel on vahetult valimiste eel oluline roll, eelkõige esikandidaatide (*Spitzenkandidaten*) protsessi raames; teeb seetõttu ettepaneku nende rahastamist 2019. aastaks suurendada, et nad saaksid seda ülesannet täita;

Turvalisus, sh küberturvalisus

17. märgib, et 2019. aasta eelarve sisaldab Euroopa Parlamendi turvalisuse märkimisväärseks parandamiseks juba 2016. aastal alustatud oluliste investeeringute edasisi osamakseid; juhib tähelepanu sellele, et need projektid hõlmavad mitmesuguseid valdkondi, mis puudutavad peamiselt hooneid, st sissepääsude turvauendusi, seadmeid ja personali (nt iPACSi projekt), aga ka täiustusi küberturvalisuse ja side turvalisuse valdkonnas;

18. väljendab heameelt Belgia valitsuse ja Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni, Euroopa välisteenistuse ning muude Brüsselis asuvate institutsioonide vahelise 2017. aastal jõustunud vastastikuse mõistmise memorandumi üle, mis käsitleb julgeolekukontrolli kõigi välistöövõtjate töötajate suhtes, kes soovivad juurdepääsu liidu institutsioonidele; tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi 2018. aasta tulude ja kulude eelarvestuses kutsuti peasekretäri üles kaaluma, kas oleks soovitav laiendada selle vastastikuse mõistmise memorandumi kohaldamisala ka ametnikele, parlamendiliikmete assistentidele ja praktikantidele, et viia enne nende töölevõtmist läbi vajalik julgeolekukontroll; palub seetõttu, et peasekretär esitaks eelarvekomisjonile selle küsimuse kohta ajakohastatud teabe;

19. on seisukohal, et IT-vahendid on parlamendiliikmete ja töötajate jaoks olulised töövahendid, kuid neid ohustavad küberrünnakud; tervitab seetõttu kavandatud assigneeringute mõningast suurendamist, mis võimaldab institutsioonil oma vara ja teavet küberturvalisuse tegevuskava järgimise jätkamise kaudu paremini kaitsta;

Neljapäev, 19. aprill 2018

Kinnisvarapoliitika

20. kordab oma nõudmist, et kinnisvarapoliitika valdkonnas tuleb otsuseid teha läbipaistvalt ning aegsasti esitatud teabe põhjal, võttes nõuetekohaselt arvesse finantsmääruse artiklit 203;

21. võtab teadmiseks parlamendiliikmete ja töötajate töökeskkonna täiustamise protsessi, mille kohta tegi juhatus otsuse 2017. aasta detsembris ja mis jätkub 2019. aastal, et tagada parlamendiliikmetele paindlik tööruum ning rahuldada vajadused, mis tulenevad töökorralduse muutumisest, pakkudes neile pärast 2019. aasta valimisi kolme kontorit Brüsselis ja kahte Strasbourgis; rõhutab siiski, et Strasbourgis oleks kasulikum pakkuda koosolekute jaoks paindlikumat ruumilahendust; võtab teadmiseks Euroopa Parlamendi hoonete 2019. aasta käitamiskulud, sealhulgas turva- ja keskkonnanõuete täitmise tulenevad kulud; seab kahtluse alla teatavate kavandatud uuenduste äärmiselt kõrge maksumuse, nt raamatukogu ja sellega seotud kontoriruumide kolimise, Altiero Spinelli hoone parlamendiliikmete restorani remondi ja Winston Churchill hoone restorani remondi puhul; palub peasekretäril esitada eelarvekomisjonile enne 2018. aasta sügisel Euroopa Parlamendis toimuvat eelarve lugemist nende otsuste kohta lisateavet, võttes arvesse, et teatavad projektid lükatakse edasi;

22. ei ole veendunud 1,58 miljoni euro eraldamises Paul-Henri Spaaki hoone renoveerimise uuringutele, pidades silmas, et 2018. aasta eelarvesse kanti juba 14 miljonit eurot; palub peasekretäril esitada eelarvekomisjonile enne 2018. aasta sügisel Euroopa Parlamendis toimuvat eelarve lugemist selle otsuse kohta lisateavet;

23. nõuab rohkem üksikasju Brüsseli Altiero Spinelli hoone mööbli seisukorra kohta, millest oli tingitud selle väljavahetamine, ning soovib täiendavat teavet ka uue mööbli valimisel kasutatud menetluse ja eelkõige hinna ja mööbli väljavahetamise vajaduse vahelise suhte kohta;

24. võtab teadmiseks uued ülesanded, mis on antud infobüroodele, mida vastavalt juhatuse 2017. aasta novembri otsusele nimetatakse nüüd Euroopa Parlamendi büroodeks; märgib, et kõnealuste büroode põhiülesanne on Euroopa Parlamendi nimel kohalikul tasandil poliitiliselt neutraalsel viisil infot edastada ja vahetada, et anda teavet liidu ja selle poliitika kohta kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi sidusrühmade tegevuse abil, millesse on kaasatud ka Euroopa Regioonide Komitee liikmed;

25. märgib, et uue Konrad Adenaueri hoone idatiiva esimesed osad antakse üle ja võetakse kasutusele 2018. aasta lõpus, samas kui ülejäänud idatiiva kontorid ja konverentsiruumid võetakse kasutusele järk-järgult 2019. aastal; märgib, et kohe pärast seda alustatakse töid läänetiivas;

26. tuletab meelde kontrollikoja 2014. aasta analüüsi, milles hinnati, et Euroopa Parlamendi mitme eri asukohaga kaasneb igal aastal umbes 114 miljoni euro suurune kulu; märgib peale selle, et Euroopa Parlamendi 20. novembri 2013. aasta resolutsioonis Euroopa Liidu institutsioonide asukoha kohta⁽¹⁰⁾ tehti kindlaks, et 78 % Euroopa Parlamendi koosseisuliste töötajate kõigist lähetustest on otseselt tingitud Euroopa Parlamendi mitmest asukohast; rõhutab, et raportis on antud hinnang ka mitmest asukohast tingitud keskkonnamõjule, mille maht on umbes 11 000–19 000 tonni CO₂-heidet; juhib tähelepanu sellele, kui palju aitaks Euroopa Parlamendi eelarves kokku hoida see, kui tal oleks üksainus asukoht, ning nõuab seetõttu üheainsale asukohale ülemineku tegevuskava vastuvõtmist;

27. tuletab Euroopa Parlamendile meelde seoses energiatõhususe direktiiviga 2012/27/EL⁽¹¹⁾ võetud kohustust kohaldada – ilma et see piiraks kehtivate eelarve- ja hankenõuete kohaldamist – parlamendi omanduses ja kasutuses olevate hoonete suhtes samu nõudeid, mida kohaldatakse liikmesriikide keskvalitsuste hoonete suhtes sama direktiivi artiklite 5 ja 6 alusel, kuna need hooned on suure tähelepanu all, ja tuletab meelde, et parlamendil peaks olema hoonete energiatõhususe küsimuses juhtiv roll; rõhutab, et seda avaldust tuleb tingimata järgida, sest sellest sõltub muu hulgas parlamendi usaldusväärsus hoonete energiatõhususe direktiivi ja energiatõhususe direktiivi käimasoleval läbivaatamisel;

Parlamendiliikmete ja registreeritud assistentidega seotud küsimused

28. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi sekretariaadi, fraktsioonide sekretariaatide ja parlamendiliikmete büroode töö üle, mille eesmärk on võimestada parlamendiliikmeid oma volituste täitmisel; julgustab kõnealuseid teenistusi edasi arendama, arvestades, et need suurendavad parlamendiliikmete suutlikkust kontrollida komisjoni ja nõukogu tööd ja esindada kodanikke;

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0498.

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiivi 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ (ELT L 315, 14.11.2012, lk 1).

Neljapäev, 19. aprill 2018

29. tunneb erilist heameelt parlamendiliikmete ja -komisjonide üha kvaliteetsemaks muutuva nõustamise ja uuringute üle, mida neile pakuvad Euroopa Parlamendi uuringuteenistus (EPRS) ja poliitikaosakonnad; võtab teadmiseks peasekretäri poolt 2017. aasta oktoobris kõnealuse kahe teenistuse koostöö kohta esitatud vahetõlke; palub peasekretäril esitada rohkem teavet selle kohta, kuidas need kaks teenistust oma tööd kooskõlastavad, et vältida dubleerimist ja täita klientide vajadusi; tervitab IT-rakenduste uusi ja olemasolevaid eriprojekte, mida rakendatakse täielikult või osaliselt 2019. aastal: e-parlamendi projekt, elektroonilise dokumendihaldussüsteemi projekt, avatud digitaalse raamatukogu programm, uus projekt „Teadus- ja arendustegevus tõlkemäludega masinõppe valdkonnas“ ning konverentsidel ja üritustel osalejate registreerimisvahend;

30. tuletab meelde eespool nimetatud 5. aprilli 2017. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi 2018. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta ning 25. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve projekti kohta; kordab üleskutset läbipaistvusele parlamendiliikmete üldkulude hüvitise osas; kutsub parlamendi juhatust üles koostama paremad suunised selle kohta, kuidas anda aru kuludest, mida sellest hüvitisest on lubatud katta, suurendamata parlamendi administratsiooni kulusid või halduskoormust; märgib, et parlamendiliikmete mandaadiga seotud hüvitiste kontrollimise põhjalik süsteem tähendaks 40 kuni 75 uue haldustasandi ametikoha loomist⁽¹²⁾, mis läheks töötajate arvu vähendamise kavaga vastuollu;

31. tuletab meelde mandaadi sõltumatuse põhimõtet; rõhutab, et valitud parlamendiliikmetel on kohustus kasutada hüvitisi parlamentaarseteks tegevuseks ning soovi korral võivad parlamendiliikmed avaldada üldkulude hüvitisest kaetud kulud oma isiklikul veebilehel; rõhutab, et liikmesriikides kasutatakse palju ja peetakse kasulikuks kindlasummalisi makseid; rõhutab, et kindlasummaliste maksete praegune kasutamine ei nõua lisatöötajaid ega tekita Euroopa Parlamendi administratsioonile lisakulusid ning samuti ei põhjustata sellega parlamendiliikmetele ja nende büroodele kohustuslikke lisakulusid ega suuremat halduskoormust; kordab, et üldkulude hüvitise suurema tõhususe ja läbipaistvuse mõte ei ole kahjustada eraelu puutumatust;

32. nõuab tungivaltp, et Euroopa Parlamendi juhatuses parlamendiliikmete üldkulude hüvitisega tegelev tööühm viiks oma töö lõpule, et võimaldada 2017. aasta oktoobris väljendatud seisukohal põhinevate soovitude arvesse võtmist enne Euroopa Parlamendi üheksanda koosseisu valimisi;

33. kutsub juhatust taas üles tagama, et parlamendiliikmete ja registreeritud assistentide sotsiaalseid ja pensioniõigusi austatakse ning piisavad rahalised vahendid tehakse kättesaadavaks; kordab sellega seoses oma üleskutset leida toimiv lahendus nendele registreeritud assistentidele, kes praeguse parlamendi koosseisu ametiaja lõpuks on töötanud järjest kahel ametiajal, kuid kellel puudub pensioniõiguse jõudmisel õigus juurdepääsuks Euroopa pensioniõiguste skeemile, sest nad ei saa täis personalieeskirjades sätestatu kohaselt vajalikku kümneaastast teenistust 2014. aastal korraldatud ennetähtaegsete valimiste ja viivituste tõttu, mis esinesid registreeritud assistentide uute lepingute valideerimisel 2009. aasta valimiste järgsete perioodide suure töökoormuse tõttu; tuletab meelde Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikli 27 lõiget 2, milles on sätestatud, et „[o]mandatud õigused ja ooteõigused säilivad täies ulatuses“; märgib siiski, et vabatahtlik pensioniskeem on endiselt probleemne, ning palub juhatusel ja peasekretäril uurida kõiki võimalusi, et vähendada Euroopa Parlamendi eelarve koormamist;

34. peab eelarvera 422 (parlamendiliikmete assistentide kulud) assigneeringuid piisavaks;

35. võtab teadmiseks registreeritud assistentide Euroopa Parlamendi kolme töökoha vaheliste ametireisidega seotud hüvitiste määrade läbivaatamise; tuletab meelde, et ta on juhatusel nõudnud meetmete võtmist, et saavutada alates järgmisest ametiajast ametnike, muude teenistujate ja registreeritud assistentide vahel täielik kooskõla;

36. kutsub taas esimeeste konverentsi üles vaatama Euroopa Parlamendi koosseisu järgmist ametiaega silmas pidades läbi delegatsioonide tööd ja lähetusi väljapoole liitu reguleerivad rakendussätted; rõhutab, et läbivaatamisel tuleks kaaluda võimalust, et registreeritud assistendid on teataval tingimustel parlamendiliikmete saatjad Euroopa Parlamendi ametlikes delegatsioonides ja ametlikel lähetustel;

37. kutsub Euroopa Parlamendi juhatust üles muutma Euroopa Parlamendi juhatuse 19. aprilli 2010. aasta otsust „Parlamendiliikmete praktikantide eeskiri“, et tagada praktikandi lepingus inimväärne tasustamine; rõhutab, et parlamendiliikme büroodes või fraktsioonides töötavate praktikantide tasustamine peaks tagama vähemalt selle, et nende tasu katab Brüsselis või mõnes muus praktika toimumiskohaks olevas linnas elamise kulud;

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0150.

Neljapäev, 19. aprill 2018

38. on veendunud, et parlamendiliikmete ja nende registreeritud assistentide või muude teenistujate vaheliste konfliktide ja ahistamisjuhtumitega seotud ennetavate ja varajaste toetusmeetmete kohandamise tegevuskava rakendamiseks tuleks teha kättesaadavaks piisav rahastamispakett;

Personaliga seotud küsimused

39. vähendab peasekretariaadi ametikohtade loetusel esitatud ametikohtade arvu 2019. aastal 59 võrra (eesmärk vähendada töötajate arvu 1 %) vastavalt kokkuleppele, mis saavutati nõukoguga 14. novembril 2015. aastal Euroopa Liidu 2016. aasta üldeelarve kohta ja mille kohaselt jätkab Euroopa Parlament iga-aastase töötajate arvu vähendamise meetmete võtmist kuni 2019. aastani;

40. on veendunud, et ajal, mil liidu institutsioonidele kättesaadavad finants- ja inimressursid on tõenäoliselt järjest piiratumad, on oluline, et institutsioonid suudaksid ise tööle võtta ja säilitada kõige võimekamaid töötajaid, et täita eesolevaid keerulisi ülesandeid kooskõlas tulemuspõhise eelarvestamise põhimõtetega;

41. on seisukohal, et kuni valimistega kaasneva parlamenditöö seiskumiseni peab Euroopa Parlament tulema toime ainulaadse olukorraga, kus langevad kokku tavapäraselt ametiaja lõpule omane kiirustamine ning mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate seadusandlike ettepanekute pakett, Brexit ja kolmepoolsete läbirääkimiste arvu suurenemine; peab logistiliste ja inimressursside piisava taseme jätkuvat tagamist ülimalt oluliseks selleks, et võimaldada Euroopa Parlamendil ja tema komisjonidel tegeleda oma põhitegevusega;

42. teeb peasekretärile ülesandeks lähtuda Euroopa Parlamendi, Euroopa Regioonide Komitee ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vahelistest olemasolevatest koostöökokkulepetest, mille puhul EPRS on väga hea näide; palub teha kindlaks valdkonnad (sh lisaks muudele IT-teenused ja turvalisus), kus oleks võimalik suurendada tugifunktsioonide sünergiat, kasutades Euroopa Parlamendi ja kõnealuse kahe institutsiooni kogemusi ning võttes täielikult arvesse valitsemisraskusi ja erinevusi, mis esinevad nende mastaapsuses, et koostada õiglaseid koostöökokkuleppeid; palub peasekretäril ühtlasi uurida tugifunktsioonide ja -teenuste võimalikku sünergiat, mida oleks võimalik saavutada muude institutsioonidega;

43. palub hinnata kokkuvõidu ja kasu, mida pakub Euroopa Parlamendi, Euroopa Regioonide Komitee ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vahel sõlmitud institutsioonidevaheline halduskoostööleping igale lepinguosalisele nii valdkondades, mis kuuluvad ühistalituste pädevusse, kui ka valdkondades, kus tehakse koostööd, ning potentsiaalset kokkuvõidu ja kasu, mida pakuvad muude institutsioonide ja ametitega tulevikus sõlmitavad võimalikud lepingud;

44. tunneb heameelt Euroopa Parlamendi resolutsiooni üle seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis⁽¹³⁾; on arvamusel, et nimetatud resolutsioon on oluline samm selles suunas, et võidelda tõhusamalt seksuaalse ahistamise ja mis tahes muu sobimatu käitumise vastu liidus ja selle institutsioonides, sealhulgas Euroopa Parlamendis; nõuab, et resolutsioonis esitatud nõudmistele täitmiseks eraldataks piisavad vahendid;

Muud küsimused

45. märgib, et endiselt kasutatakse praktikat paigutada eelarveaasta lõpus assigneeringujärgid ümber käimasolevatesse kinnisvaraprojektidesse; rõhutab 2014., 2015., 2016. ja 2017. aasta andmete põhjal, et assigneeringujärgide ümberpaigutamine eelarveaasta lõpus toimub alati samades peatükkides ja jaotistes ning (üksikute eranditega) täpselt samadel eelarveridadel; tõstatab seetõttu küsimuse, kas nende peatükkide ja eelarveridade vajadused on tahtlikult üle hinnatud, et tekitada vahendeid eelarvepoliitika rahastamiseks;

46. peab küsitavaks Brüsselis ja Strasbourgis asuvates büroodes kõikide parlamendiliikmete assistentide jaoks kõrvaklappide ja veebikaamerate paigaldamise vajalikkust, arvestades, et enamik neist seda taotlenud ei ole; peab seetõttu küsitavaks niisuguse otsuse kulusid ja selle tegemise põhjusi; palub, et peasekretär esitaks eelarvekomisjonile kogu teabe, mis on selle otsusega seotud;

47. märgib, et Euroopa Parlamendi toitlustuskohtadesse pääsu piirangud kaotati 1. jaanuaril 2017. aastal; nõustub tavaga, et kõikidel Euroopa Parlamendi hoonetes töötavatel isikutel ja neil, kes tulevad selle valdustesse institutsioonidevahelisteks kohtumisteks, on võimalik süüa lõunat parlamendi sööklates ja restoranides; märgib siiski, et pääs Brüsselis asuva Altiero Spinelli hoone iseteenindusrestorani ja Strasbourgis asuva Louise Weissi hoone iseteenindusrestorani on muutunud väga raskeks, kuna neid külastavad iga päev külastusrühmad; nõuab seetõttu kõnealuse kahe iseteenindusrestorani sissepääsu juures kontrolli kiiret taastamist – mitte parlamendiliikmete ja muude institutsioonide töötajate kontrollimiseks, vaid selleks, et suunata külastusrühmad taas nende jaoks ette nähtud toitlustuskohtadesse;

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0417.

Neljapäev, 19. aprill 2018

48. märgib jätkuvat dialoogi Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahel; rõhutab vajadust laiendada seda ka välja-poole kehtivat Euroopa parlamentaarset nädala raamistikku, et võimaldada Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide suhete pidevat sünergiat; kutsub üles seda dialoogi süvendama, et parandada liikmesriikides arusaamist Euroopa Parlamendi ja liidu panusest;

49. palub suurendada vahendeid 2018. aasta eelarves vastu võetud Euroopa teadusmeediakeskusele, mis loodi koostööks telekanalite, sotsiaalmeedia ja teiste partneritega, et luua noortele ajakirjanikele koolitusvõimalusi, eriti seoses uute teaduslike ja tehnoloogiliste arengusuundumustega ning faktidel põhinevate ja vastastikku hinnatavate uudistega;

50. tunneb heameelt Euroopa Parlamendi jõupingutuste üle säästva liikuvuse edendamisel;

51. kutsub Euroopa Parlamenti üles võtma vastu keskkonnasäästliku lähenemisviisi ja muutma suurema osa igasugusest Euroopa Parlamendis toimuvast tegevusest keskkonnasõbralikuks;

52. võtab teadmiseks, et loodud on liikuvuse töörühm, kes peaks töötama kaasamispehmetet järgides ja selgete volitustega; rõhutab, et Euroopa Parlament peab oma töökohtades järgima kõiki piirkonnas, sh liikuvuse valdkonnas, kohaldatavaid õigusakte; on selle poolt, et propageerida Brüsselis Euroopa Parlamendi asukoha ja lennujaama vahelise otserongi kasutamist; palub, et vastutatavad teenistused annaksid Euroopa Parlamendi enda sõidukipargi koosseisule ja suurusele seda arvestades uue hinnangu; kutsub juhatust üles koostama viivitamata stimuleeriva kava, millega edendada kodu ja töökoha vahel liikumiseks jalgrataste kasutamist; märgib, et teistes institutsioonides, näiteks Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitees, on selline kava juba olemas;

53. kutsub peasekretäri ja juhatust üles juurutama Euroopa Parlamendi administratsioonis tulemuspõhise eelarvestamise kultuuri ja kulusäästliku juhtimise kontseptsiooni, et suurendada institutsioonisese tegevuse tõhusust ning vähendada paberimajandust ja bürokraatiat; rõhutab, et kulusäästliku juhtimise kogemus väljendub tööprotsessi pidevas paranemises, mis tuleneb lihtsustamisest ja haldustöötajate kogemusest;

o

o o

54. võtab vastu 2019. aasta eelarvestuse;

55. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ning eelarvestus nõukogule ja komisjonile.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET